

Rəhmli, Mərhəmətli Allahın adı ilə!

«ALLAHUMMƏ SƏLLİ ƏLA MÜHƏMMƏDİN
VƏ ALİ MÜHƏMMƏD»

İDRİS MİRSƏDİ AĞA SƏDİYEV

AZƏRBAYCAN TARİXİNDƏN MƏQAMLAR

VƏ

HEYDƏR ƏLİYEV

*Mən sovet dönəmində Ulu öndərimizin deputat vəkili
olmuşam, 1992-ci il mayın 29-da «Siz, nəinki
Naxçıvanı, Azərbaycanı da dünyada tanıdacaqsınız.»
adlı pasport kitabımı qürurla əziz rəhbərimə təqdim
etdim...*

*2008-ci il mayın 10-da müasir Azərbaycan
dövlətçiliyinin banisi, əziz rəhbərimiz Heydər
Əlirza oğlu Əliyevin 85-sənəlik yubileyi
münasibətilə.*

*Heydər Əliyev cənabları Moskvadan Vətənə
dönəndə hamımız çəkici bir nöqtəyə vurub ulu
öndərimizin dünyada sezilən «Siyasət qalası»na
söykənsəydik, xalqımız, torpağımız daşnak erməni
ənvai müsibəti ilə üzləşməzdi...*

Bakı – 2008

85

Kitab, əziz Rəhbərimiz Heydər Əliyevin -cı ildönümü münasibətilə buraxılıb

Redaktorlar: **Yaqub Mahmudov**

Tarix elmləri doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan MEA-nın müxbir üzvü, Milli Məclisin deputatı...

Nizami Qulu oğlu Cəfərov.

Filologiya elmlər doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan MEA-nın müxbir üzvü, Milli Məclisin deputatı...

Müəllif: **İdris Rəşid oğlu Mirsədi Ağa Sədiyev.**

Yazıçı, jurnalist.

İdris Mirsədi Ağa Sədiyev, ixtisasca mühəndis-mexanikdir. Onun fitri istedadı Sovet ədəbi redaksiyalarının dəmir-beton arakəsmələrni 17 il keçə bilməmişdir. Lakin o zaman Lenin (indiki Sabunçu) rayonundan deputat seçilmiş, əziz rəhbərimiz Heydər Əliyevin vəkili olmaq təəssürü onu bədii yaradıcılığa yenidən qaytarmışdır. «Bağlı zərf», «Dost qatili», «Ömür ulduzu», «İlk göz yaşları» kitabları Sovet dönəmində nəsr edilmişdir. Müəllif Böyük Vətən müharibəsinin vurduğu yaraları «Uçan qara kağızlar», «Daşlanmış ümidlər» siqlətində oxuculara çatdırır.

*Seyidin «Allahın qüdrəti» və «islam bilgilərindən incilər» kitablarında azadlıq eşqi, Allah eşqi, nəfsin ağayanalığı, elm, təvazökarlıq, xeyirxahlıq, namaz-ramazan-axirət fəziləti, vicdan filosofluğu, münəvvər mərhəmət və xariqə obrazlaşdırılır. Bu məcid işdə isə «200» illik tarixi yaralarımızın müstəqim şəfəsi Tövhid Allahın türk dünyasına bəxş etdiyi Atatürk və Ataheydər in müəzzəm simasında müstəcab olur. Bu cahanşümul kitab əziz rəhbərimiz Heydər Əlirza oğlu Əliyevin **85-illik** tarixi yubileyi münasibətilə buraxılır. Ümummilli liderimizin dövlət quruculuğu salnaməsindən müqtədir söz açılır.*

**Azərbaycanın kədəri kədərimizdir,
sevinci sevincimizdir.**

Mustafa Kamal Atatürk

**Azərbaycan xalqı öz taleyinin sahibidir.
Azərbaycan dövlətinin müstəqilliyi, millətin
azadlığı əbədidir və əbədi olacaqdır.**

Heydər Əliyev

*Haydar Aliyev Azərbaycan
Cümhuriyyətini qurmaq üçün
anasından doğulmuşdur.
Süleyman Demrel*

*Heydər Əliyev yenidən Azərbaycan hakimiyyətinə gəlməsi
ilə Azərbaycan xalqının bəxti gətirdi.
Vladimir Putin*

*Atatürk türkiyə xalqı üçün necə şəxsiyyətdirsə, Heydər
Əliyev də Azərbaycan xalqı üçün elə şəxsiyyətdir.
Nursultan Nazarbayev*

*Heydər Əliyev tarixi şəxsiyyət
olmaqla, həm də əfsanəvi şəxsiyyətdir.
Çingiz Aytmatov*

*Məşələr bizim ağ ciyərimizdir.
Akademik Həsən Əliyev*

*Əziz rəhbərimiz
Heydər Əlirza oğlu Əliyevin milli
mentalitetinin dərinliyini
azərbaycanlı yazar kimi heç bir
əcnəbi yazar görə bilməz və yazı bilməz...
Müəllif*

ÜRƏK SÖZÜ, SƏDAQƏTİN ÖZÜ...

«...Heydər Əliyev şəxsiyyəti öyrənilməmiş dünyadır! Bu nadir dühanın siyasət aləmini bitib-tükənməyən, sahilləri görünməyən ümməna bənzətmək olar. Misilsiz dövlət xadimi kimi ən nadir, ən mürəkkəb, hətta çıxılmaz hesab olunan vəziyyətlərdən Vətən üçün, doğma xalqından ötrü heç kəsin gözləmədiyi ən yaxşı çıxış yolu tapmaq bacarığı Allahın ona bəxş etdiyi vergi idi. Bütün bunlar bir keyfiyyət altında birləşirdi: Heydər Əliyev BÖYÜK AZƏRBAYCANLI İDİ. Azərbaycan xalqının, Azərbaycan torpağının misilsiz təəssübkeşi idi...». Dünya tarixinin azərbaycanlı dahisinin – Heydər Əliyevin ünvanına bu mətbu sözlərini söylədiyim günlərdən 10 il keçir. Cəmi 10 il! On il dünya tarixində son dərəcə qısa zaman parçasıdır. Lakin bu qısa zaman parçasında Heydər Əliyevin nurlu ideyaları yüz illərə bərabər zəfər yolu qət etmişdir! İndi dünyanın hər yerində Heydər Əliyev abidələri ucaldılır, parkları salınır, universitetlər – məktəblər açılır. Bir sözlə, Heydər Əliyevin özü kimi ruhu, arzuları, ölməz ideyaları da doğma xalqına xidmət edir, Azərbaycanın adına bütün dünyada şöhrət qazandırır...

Lakin Heydər Əliyevin ən əzəmətli, ən möhtəşəm abidəsi ürəklərdə, xüsusilə sadə adamların, təmənnəsiz insanların ürəyində yurd salan əbədi məhəbbət abidəsidir! Belə bir möhtəşəm əbədiyyət abidəsini də heç bir təmənnə güdmədən müqəddəs Heydər Əliyev mövzusunun qələmə alan yazıçı-jurnalist İdris Rəşid oğlu Mirsədi Ağa Sədiyev yaratmışdır...

Mirsədi Ağanın «Azərbaycan tarixindən məqamlar və Heydər Əliyev» kitabını, əlbəttə mənim üçün çox maraqlı mövzuda yazıldığı üçün, böyük maraqla oxudum. Əsəri vərəqlədikcə daha dərindən əmin oldum ki, bu irihəcmli əsərdə ulu öndər barədə qələmə alınan hər bir söz ürəkdən gələn sözdür, xalqımızın dahi oğluna hədsiz xalq sevgisinin sözüdür, şahid sözüdür, Heydər Əliyevlə görüşmüş sadə bir insanın, lakin dərin düşüncə sahibi olan saf qəlblə bir insanın sözüdür, Heydər

Əliyevlə dəfələrlə görüşmüş, hələ Sovetlər zamanı onun deputat vəkili olmuş, prezident seçkilərində seçkiqabağı kompaniyada ictimai fəallıq göstərmiş və buna görə də böyük bir iftixar hissi ilə yaşayan insanın sözüdür, doğma tarixinə sahib çıxan xalq ziyalısının sözüdür!

Həyat, qoca tarix sübut edir ki, təmənna ilə deyilən «sözlər»in, yazılan «kitablar»ın ömrü onların müəlliflərinin ömrü qədər olur. lakin heç bir təmənna güdmədən deyilən sözlər, yazılan kitablar dünya durduqca yaşayır! Mən Mirsədi Ağanın dahi Heydər Əliyev şəxsiyyətinin müqəddəs adını tutub yazdığı həmin kitab barədə bu xeyir-dua yazısını ona görə qələmə aldım ki, müəllifin əsəri heç bir təmənna güdmədən deyilən sözdür, ürəyin hökmü və ürəin qanı ilə yazılan sözdür! Bu söz Mirsədi Ağa Ocağının Ürək sözüdür, bu Ocağın dahi Heydər Əliyevə olan sdaqətinin ÖZÜDÜR!

Yaqub Mahmudov
*Əməkdar elm xadimi, AMEA-
nın müxbir üzvü, tarix elmləri
doktoru, professor, Millət vəkili*

ÖN SÖZ

Azərbaycan xalqı son 15-20 ildə olduqca mürəkkəb, gərgin, enerjili (və müzəffər!) bir tarix yaşadı. Bu tarixin yalnız mütəxəssislər tərəfindən deyil, ümumkütləvi ehtirasla, maraqla öyrənilməsi, hər bir azərbaycanlı tərəfindən dərk edilməsi milli təfəkkürün dirçəlişi deməkdir. Məlum məsələdir ki, bu və ya digər xalq özünü heç də bütün tarixi boyu, yaxud tarixin hər bir dövründə, mərhələsində eyni dərəcədə, eyni müvəffəqiyyətlə dərk edə bilməz; bunun üçün xüsusi (və məhz tarixi!) məqamlar tələb olunur...

Mən İdris Mirsədi Ağa Sədiyevin «AZƏRBAYCAN TARİXİNDƏN MƏQAMLAR VƏ HEYDƏR ƏLİYEV» kitabını vərəqlərkən hər şeydən əvvəl onu düşündüm ki, xalqın hər bir ziyalisinin, düşüncə adamının mənsub olduğu millətin tarixi barədəki fikirlərinə bütün hallarda hörmətlə yanaşmaq lazımdır. Çünki mütəxəssislərin müəyyən normativlər, ideya-metodoloji standart və sxemlərə əsaslanan təhlil və ümumləşdirmələri ilə yanaşı canlı, emosional, isti mülahizələr də maraqlıdır. Və bu, bir də ona görə maraqlıdır ki, mütəxəssis-tarixçidən fərqli olaraq, tarix yazmağa, yaxud mənsub olduğu millətin tarixi üzərində düşünməyə ehtiyac hiss edən «qeyri-peşəkar» həmişə öz şəxsiyyətini kifayət qədər qabarıq nəzərə çatdırır, tarixə öz həyatının, başına gələnlərin prizmasından baxır. Və ona (tarixə!) sahib çıxır, onun (tarixin!), əgər belə demək mümkünsə, mənəvi yükünü çəkməyə çalışır, peşəkar tarixçinin iddialı «mövqesizliyi», yaxud səriştəli «neytrallığı» qarşısına təvazökar bir mövqe, yaxud səmimi bir prinsiplilik çıxarır, tarixi faktları sənədlərin dili ilə verir...

Özünün qeyd etdiyi kimi, həmişə xalqın içində olan, ictimai fəaliyyətini heç bir firqə, yaxud cəmiyyətlə

məhdudlaşdırmayan Mirsədi Ağa daxilindən gələn bir təbii həvəslə Azərbaycanın ən yeni tarixini «məqamlar»- ını nəzərdən keçirir, zəngin faktlar əsasında özünəməxsus (!) bir tarix yazıb... Və bir daha təsdiq edir ki, Azərbaycanın ən yeni tarixinin baş qəhrəmanı ümummilli liderimiz Heydər Əliyev, Azərbaycan xalqını irəli aparacaq ideologiya məhz Heydər Əliyev ideologiyasıdır.

Yazıçı-jurnalistin yenidənqurma, milli azadlıq hərəkatı, Dağlıq Qarabağ münaqişəsi, azərbaycanlıların deportasiyası, erməni iddiaları və s. barəsindəki mülahizələri, xalqın dəvəti (və ürəyinin hökmü!) ilə yenidən hakimiyyətə gələrək, millətini xilast etmiş, onu milli dövlət quruculuğu maqistralına çıxarmış ümummilli liderin genişmiqyaslı mübarizəsi haqqındakı fikirləri, elə bilirəm ki, geniş oxucu kütləsini cəlb edəcəkdir.

...Mirsədi Ağa yalnız məlum hadisələri yada salıb şərh etməklə öz müəllif missiyasını bitirmir, tarixi anlamaq və ondan (tarixdən!) nəticə çıxarmaq üçün çox vacib olan «nə üçün?», «nədən?», «niyə?» ... suallarına cavab axtarmağa , oxucusunu da həmin suallar üzərində düşündürməyə çalışır. Və küllü miqdarda misallar, müqayisələr gətirərək sübut edir ki, heç bir qüvvə Azərbaycanı Heydər Əliyev yolundan döndərə bilməz - ümummilli lider bu düzgün yolu xalqın azadlığı, özgürlüyü uğrunda on illər boyu apardığı gərgin mübarizə əsasında müəyyənləşdirmişdir. Ona görə də hər bir azərbaycanlı bu mübarizə tarixini dərinlən öyrənməli, milli yüksəlişin hansı təməllər üzərində dayandığını bütün miqyası ilə dərk etməlidir. Kitab tarixi cəhətdən də çox faydalıdır.

Mirsədi Ağanın «AZƏRBAYCAN TARİXİNDƏN MƏQAMLAR VƏ HEYDƏR ƏLİYEV» kitabı, ulu öndərin mübarizə tarixini öyrənmiş (və dərk etmiş!) bir Azərbaycan ziyalısının kitabıdır...

Nizami Qulu oğlu Cəfərov.

Tənqidçi, ədəbiyyatşünas, dilçi, Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, filologiya elmlər doktoru, professor, əməkdar elm xadimi, Azərbaycan MEA-nın müxbir üzvü, Milli Məclisin deputatı...

Nizami Cəfərov,
professor,

məclis vaxtı

7 avqust 2007 -
ci il

MÜƏLLİFDƏN

Bu dünyada hər şey fanidir. Yerdə,göydə, günəşdə, ayda, ulduzlarda. Əbədi yalnız Tövhid Allahdır.

Mirsədi Ağa.

Heydər Əliyev ideologiyası əbədiyaşardı. Mən Ulu öndərimizin ömrünü bir çınara bənzədirəm. Bu şax-şah çınarın bir beşgüşəli yarpağını tərənnüm etməyi tövhid Allah inşaallah, mənə bəxş etdi. Hər kəsin qələmi öz çiyinini bu məsul yükün altına verməyə imtiyazı yoxdur. Bu imtiyazı Allah verir... Heç bir əcnəbi yazar Heydər Əliyev milliliyinin dərinliyini azərbaycanlı yazar kimi duya bilməz... 1992-ci il 29 mayda mən əziz rəhbərimizlə Naxçıvanda görüşdüm. Rəhbərlə milli, şirin söhbətin bir məqamında mən dedim ki, Siz Naxçıvanı dünyada tanıtdığımız kimi Azərbaycanıda tanıdacaqsınız... Ulu öndərin şümşad çöhrəsi çiçəkləndi: «Mən vəzifə üçün yox, xalqım üçün yaşayıram»,- dedi. O zaman əziz rəhbərimiz bildi ki, mən onun dövlət quruculuğu salnaməsi haqqında kitab yazmağa hazırlayıram, amma risk etmirəm... Bu qismət əziz rəhbərimizin 85-illik yubileyinə çatdı...Nizami deyir ki, dünya ifritədir, bəxt idarə edir.

İnsanın ən böyük itkisi arzusuna çatmamasıdır...

Bu kitab mənimlə iyirmi ildir yol gəlir və əski tariximizi faktlarla əsaslandırır. Bunun üstündə xeyli kitablarım nəşr olub. Çünki bu kitab həmişə gözlərim önündə Şah dağı kimi dayanır. Mütəfəkkir xalq yazığımız Anar Rəsul Rza oğlu çox yerində və gözəl deyir ki, iddiası istedadından böyük olan adamlar yazıqdırlar. Ulu Öndərimiz Heydər Əliyev haqqında çox qələm tutan istər ki, kitab yazsın. Lakin bu məhsul və möhtəşəm işin kökü, yeri, rişəsi olmalıdır, yəni müəllifin zirvəsi buluda dəyən bu Şah dağının dibində dayanıb ona şüslənməyə, boylanmağa ixtiyarı olsun. Mütəfəkkir xalq yazığımız Anar Rəsul Rza oğlu yaxşı yadımdadır ki,

M.S.Qorbaçovla fərdi görüşdü və Dağlıq Qarabağ haqqında Azərbaycan həqiqətini ona çatdırdı. Anar müəllimin «Dədə - Qorqud» əsəri ilə Azərbaycanın milli mədəniyyəti «1300» ilə əvvəlki dövrlərə aparılır. Bu mütəfəkkir xalq yazıçımız Anar müəllimin vətəndaşlıq xidmətidir. İnsan proqramla doğulur, ölür və heç zaman öz keçmişindən ayrılmır. Bu kitab çağdaş müstəqil Azərbaycanın xilaskarı Heydər Əlirza oğlu Əliyevin 85-illik yubileyi münasibətilə buraxılır və tarixi, layəmət məqamları verilir.

Mən heç bir firqənin və cəmiyyətin üzvü deyiləm. İqtidarda heç bir vəzifə daşımıram, yalnız milli vətəndaşlıq naminə sivil müxalifətçiyəm.

Vətənimiz, dövlətimiz, bayrağımız, himnimiz, dilimiz, dinimiz, rəhbərimiz xalqımız üçün əzizdir və həmişə əziz olacaqdır!

Həmişə xalqın içində oluram. Camaatı real bir fikir daim düşündürür. Nə üçün, xalqın tələbi və istəyi vaxtında yerinə yetirilmədi, Heydər Əliyev vaxtında hakimiyyətə gətirilmədi və xalqımız olmanın müsibətlərlə üzləşdi? Bu satqınlıq haradan gəldi? Torpaqlarımızın işğalı və qaçqıncılığımız bizi öz yapıncısında sıxdı...

...Böyük Vətən müharibəsi məni də minlərlə azəri türk uşaqları kimi ata dünyasına həsrət qoydu. Bal kimi şirin ata silləsinə həsrət qaldım. 19 yaşından ağzı yaşmaqlı namaz qılan, Quran oxuyan seyidə anamın - dul qadın himayəsində, dərd-sər içində yaşam tapdım. Uşaqlıqdan özümdəki qeyri-adiliyi duymadım, ilk şeirim orta məktəbdə oxuyanda «Lenin bayrağı» qəzetində çap edildi. Xəyallarım mənə düşmən kəsildi, yetim taleyimlə barışdım. Azərbaycan Politexnik İnstitutunu bitirdim, hərdən çətin dolanışığım içində «Politexnik» qəzetində dərc olunurdum. Təyinatla Xankəndi elektrotexnika zavodunda böyük konstruktor işlədim.

Ürəyimin öhdəsindən gələ bilmədim, təyinatı bitirib, Bakıya qayıtdım. Bir müddət Azərbaycan Neft-Kimya İnstitutunda və Bakı Plan-İqtisad texnikumunda müəllim işlədim. Kimsəsiz, pənahsız ömür-günüm ürəyimi yeyirdi... 17 il ədəbi redaksiyalara ayaq döydüm. Şəhər-şəhər gəzdirdiyim «cızma-qara» yazılarımı, nəzərimdə «Nöqtə» romanımı, zamanın nəbzini tutan çoxlu hekayə və povestlərimi qalaqlayıb çərşənbə alovu tək yandırdım, tökülən göz yaşlarım dil-dil alovla «döyüş»ə girdi, dünyadan əl üzdüm, yaşamaq gözümdən büsbütün düşdü, tənha anam olmasaydı, intihara əl atardım. Cismən yaşamağa başladım, arzularım ürəyimdə korun-korun yandı, kül oldu...

Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Heydər Əlirza oğlu Əliyev Bakının Lenin (indiki Sabunçu) rayonundan deputatlığa namizəd verilmişdi, Raykomdan mən də vəkil edilmişdim... Donub qalmışdım. Raykomun akt zalında rəyasət heyətində Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Heydər Əliyevlə yanaşı əyləşmişdim. AzTV çəkir, dizlərim əsirdi... Bilirdim ki, İslamda təsadüf yoxdur, hamısı Allahın qismət fərmanıdır. Bu, kül örtmüş qəlb ocağında qəribə bir közərti idi... Qəlbimə sərin bir meh əsdi, bu közərtinin altından qığılcımlar qalxdı... Uşaq kimi sevindim. Xudu Məmmədov deyirdi ki, Azərbaycanı uşaqlara öyrətmək yox, tanıtmaq lazımdır.

İlk işartım «Ulduz» jurnalının məni bir neçə dəfə oxuculara təqdim etməsi oldu... Kövrək-kövrək, qorxa-qorxa 17 ildən sonra təzədən redaksiyalara utana-utana üz tutdum... «Bağlı zərf», «Qara mücrü», «Yarımqıq hörgü» hekayələrim elə bil uğur gətirdi... İlk «pasport» kitabımı çapa hazırlamaq üçün tanımaza-bilməzə görkəmli yazıçı Əmir Mustafayev ona «İstedad şöləsi» adlı yatımlı bir rəy yazmışdı. «Yazıçı» nəşriyyatı «Danışan zərf», «Ömür ulduzu», «Dost qatili»,

onun dalınca «Gənclik» nəşriyyatı əlyazmalarımı xam torpağa səpilmiş toxum kimi cücərdib göyərtməyə başladı. Nəhəng, sıldırım zirvəsi görünməz «yazıçılıq dağının barısı»ndan boylanmaqdan sarsılmışdım, mənəvi şövqüm ölmüşdü. Dərd asıldı, ürəyimdən ürəyim yaşam tapdı.

Bir gün «Danışan zərf»i xalq yazıçısı Əkrəm Əylisliyə verdim. Bir ildən sonra ustadla görüşdüm. Dedi: «Qağa, vallah elə sən də bizim kimi yazırsan».

O zaman illərlə, şəhər-şəhər özümlə gəzdirib, üfərə-üfərə saxladığım bir qucaq povest və hekayələrimi, hətta «Nöqtə» romanımı yandırmağıma dərindən heyfsləndim. Buna görə indi də ürəyim üşüyür. Amma ürəyim ölmüşdü, əzəlki gənclik şövqüm vağanımiş gül bağçasını andırırdı. Böyük Vətən müharibəsinin «45-illiyi»nə həsr olunmuş radio-televiziya ədəbi yarışı keçirilirdi, münisflər heyətinin sədri Sabir Rüstəmxanlı idi. Mənim «Uçan qara kağızlar» və «Daşlaşmış ümidlər» hekayələrim birinci yeri tutdu, pul mükafatı verildi. AzərTAC «Kommunist» qəzetində «Müsabiqənin qalibi» adlı balaca yazı vermişdi... Elmira Axundovanın tərcüməsində Leninqradda «Zvezda» jurnalı povestimi qəbul etmişdi...

...Heydər Əliyev Moskvadan vətənə dönəndə mən də hava limanına getdim... Bəzi adamların Heydər Əliyevi soyuq qarşılamasını gözlərindən oxuyurdum. 14 il Azərbaycanın rəhbəri olanda ürəyinin yağını bu torpağa, «yedirdib», qurub, yaradıb, memarı, ali siyasi ağsaqqalımız olub. Kimsənin mənəvi haqqı yoxdur ki, onun doğma vətənə gəlişini soyuq qarşılansın. Bunu Allah da götürməz. Lakin əksər qəlblərin sevincini gözlərdən oxuyurdum. Bədahətən dilimə nida gəldi. Qəlbimdə qəribə bir «vəhy cərəyanı» dolandı. Bəlkə, qələmimi bu dahi insanın ömür yolunda sınaqdan keçirim. Elə o gündən özümə qəlb yoldaşı sandığımı, həmişə dərdləş-

diyim «yazıçı-jurnalist» diktofonum və bloknotum işə düşdü. Hər gün, yeri gəldikcə, qeydlər apardım. Lakin bu qeydlərin milli rəhbərimiz hələ Azərbaycan Kommunist Partiyasının birinci katibi işlədiyi zaman «ürək–bloknot»da var idi. O gündən bu kitabın təməli qoyulmuşdur...

1992-ci il mayın 28-də Naxçıvanda «Ümid» körpüsü açılanda mən də getdim. Heydər Əliyevi ziyarət etdim. Polad yaddaşlı ali insan mənim seçkilərdə vəkilliyimi gözəl xatırladı.

1993-cü il iyunun 15-də xalq Heydər Əliyevi Azərbaycana hakimiyyətə gətirdi... Sonra da ümumxalq referendumu ilə prezident oldu. Mən Ter-Petrosyana Bakı Baş Poçtamtından Kuybışev xətt ilə teleqram vurdum: «Azərbaycanın böyük oğlu hakimiyyətə gəldi. Sən onun siyasət manejində dözümlü gətirə bilməyəcəksən. İki qonşu xalqın bir-birinin qanını tökməsi tarixi günah kimi sənənin çiyində qalacaq...» Üç gündən sonra cavab aldım ki, teleqram Yerevan Prezident Aparatına çatıb.

Heydər Əliyev atəşkəsə nail oldu, əmin-amanlıq yaratdı. Sonralar Ter-Petrosyanın yazdığı «Hərb və sülh» məqaləsini oxudum: «... Sabah Azərbaycan bu gün bizim istədiyimizi də verməyəcək...» Gəncə hadisələrinin alovunu Heydər Əliyev söndürdü. «Talış-Muğan» rüsvayçılığına son qoyuldu və ilk xarici səfərini ermənilərin ikinci vətəni sayılan Fransadan başladı. Lissabon sammitində təkbaşına qalib gəldi. Heydər Əliyev Azərbaycanın üçrəngli bayrağını Avropanın köksünə sancdı, Türkcü dünyasını birləşdirdi, gələcək nəslin firavan yaşaması üçün «Əsrin müqaviləsi»nin müəllifi oldu, Azərbaycanı uçurumdan xilas etdi. Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərlik dövrünün kiçik bir səhifəsini əhatə edən mənim kitabımı həmin dövrə şahidlik edən insanlar necə qarşılayacaq, onu zaman göstərir...

Azərbaycanı, şanlı Bakımızı seyr etdikcə, onun hər ağacı, hər daşı Heydər Əliyevin qoyduğu izdən xəbər verir. Dünya standartlarına cavab verən idman kompleksləri, «Gülüstan» və «Respublika» sarayları, hava limanı, yaşıl parklar, bağlar və mənzərələr isə yadigarlarıdır. «Əsrin müqaviləsi» Azərbaycanın gələcək iqtisadiyyatının zirvəsidir. Allahın bütün türk dünyasına ərməğan etdiyi iki tarixi şəxsiyyət var. Hər ikisi öz dövlətinin qurucusudur. Bu Allahdandır. Türk dövlətinin yaradıcısı Mustafa Kamal Atatürk dünyaya may ayında göz açmış, təhlükəsizlik komitəsindən Türkiyənin dövlət rəhbərliyinə gəlmiş generaldır. Atasının adı iki imamın adını özündə birləşdirir: Mustafa Kamal Atatürk Əlirza oğlu. Yeni müstəqil Azərbaycanın yaradıcısı Heydər Əliyev də may ayında dünyaya göz açmış, təhlükəsizlik komitəsində işləmiş generaldır və o da Əlirza oğludur. Bu tarixi təsadüf deyil. Bu Allah tərəfindən türk dünyasına göndərilən iki xilaskar tarixi şəxsiyyətin gəlişi idi. Hər iki türk öndəri öz müstəqil dövlətini yaratdı və tarixini yazdı. Bu tarix əbədidir. Mustafa Kamal Atatürk və Heydər Əliyev həmişəyaşar xalq rəhbərləridir.

Heydər Əliyevə Lissabonda təkbaşına qalib gəldiyi üçün həyəcanlı təbrik teleqramı vurdum... Elə bil quş kimi qanadlanıb səmada uçurdum. Hələ 1988-ci ildən «Meydan» hərəkatından başlayaraq Heydər Əliyevi Azərbaycanın gələcək xilaskarı kimi təbliğ edirdim, hətta işgəncələrə məruz qalırdım. Lakin özümdən asılı olmayaraq bloknotumda qeydlər apardıqca ürəyim toxtayırdı, həzz alırdım. Hər namazda bir seyid kimi Allaha yalvarırdım... «Rəbbim, bu yiyəsiz vətənin, xalqın yiyəsi olan Heydər Əliyevi Azərbaycan iqtidarına gətir, Azərbaycan dünyada rüsvay oldu, millətin torpağı işğal oldu, qeyrəti tapdandı, nə qədər soydaşımız öz doğma evindən qaçqın düşdü.» Lakin xalq öz rəhbərinə rəğbətini və ümidini itirmədi. Heydər Əliyev haqqında kitab yazmaq üçün ürəyim dolu idi.

1988-ci ildən 1995-ci ilə kimi vaxt-bivaxt, fürsət düşəndə faktlar qeyd etdim, amma Heydər Əliyev haqqında kitab yazmağa yenə ürək eləmədim. Axı, «əjdaha» yazarların yanında mən kim idim ki?..

Bir gün iş otağında oturub rəhbərin kitabı haqqında düşünürdüm. Dünyasını dəyişmiş anam mənimlə üz bəsurət dayandı. Sağlığında olduğu kimi... O gülümsədi, xoşhal oldu. Qəlbim qövr elədi... Qələmi əlimə alıb «Allaha təvəkkül»-deyib başladım...

Heydər Əliyev siyasəti nə qədər dərin, nə qədər hikmətli və uzaqgörəndir. Bu gün dünya qərrib-qərrib onu bələyən Allah cəzaları içərisində öz-özünə axaraq qütbləşməyə doğru gedir. Bu qütb maneşində hər dövlət öz yerini axtarır. Mətin Evrentuq şerlərinin birində «Ağlatmayın türkləri» deyir. Zaman gələcək ər türklər dünyada öz şanlı yerlərini tutacaqlar. Bəli, dərdsitəmli, ümüdlü-dirəkli xalqımızın azadlıq qalası uçurumun qırağına çatanda Heydər Əliyev xalqının ümüd qalasını uçmağa qoymadı. Qala yenidən tikildi və möhtəşəmləndi.

Allah Azərbaycandan Kremlə iki böyük tarixi şəxsiyyəti bəxşiş etdi. Kremlin fanatı Nəriman Nərimanov və bugünkü dünyamiqyaslı siyasətçimiz Heydər Əliyev. Onlar Azərbaycanın tarixini yazdılar. 23 ay yaşamış ilk müstəqil dövləti yaradan Milli Şura və onun sədri Məmmədəmin Rəsulzadə, Azərbaycan xalq hərəkatının lideri Əbülfəz Elçibəy də Heydər Əliyevin simasında heç zaman unudulmayacaqdır. Bütün bunlar Azərbaycanımızın təkzibedilməz və əbədi tarixidir, bu tarix bu gün də var, sabah da olacaqdır, gələcək nəsil bu şanlı tariximizin sinəsinə sığınaaraq dostu ilə düşməni seçəcəkdir. Budur bizim bu günümüz, sabahımız... Heydər Əliyev böyük siyasətçi, milli vətəndaşdır, Azərbaycanın xilasakarıdır...

Mən bu kitabı bir xalıya bənzədirəm, ağımtıl, bozumtul, qaramtıl rəng çalarları vurulan bir xalıya Azərbaycanın acılı əski

və çağdaş tarixi ilə yenilməz, ölməz, əzəmətli, xilaskar rəhbərimiz Heydər Əlirza oğlu Əliyev əyilməzliyi arasında körpü tikməyə çalışmışam ki, insanlarımız bir millət kimi çəkici bir nöqtəyə vursunlar, düşünsünlər...

Kitabın məgzi nədir!? Azəri türklərinin və qardaş Türkiyə xalqının yüz ildən çox erməni daşnaqları tərəfindən başlarına gətirilən bəlalər, faciələr və soyqırım, sənədlərin dili ilə və canlı müsahibələrlə yerbə-yerində verilir. Atatürk və Ataheydər köksündən qalxan milli şəfa məlhəmi bu tarixi müsübətlərin üzərinə yayılır və bu rəhbər şəfa ilğımları biz türklərin yaddaşını özünə qaytarır və unutqan olduğumuz üçün bizi məzəmmət edir...

Görürsən Allah, nə əkdilər
Qanı bir milləti böldülər,
Quzeyə, Güneyə çözdülər.
La məkənsən, nursan İlahi!
Mən sənin mövlana bəndənim.
Qəlbim «Qurani-Məhəmməd»im.
Könlümün padşahı əfəndim
Ömrüm-günüm dolu kədərim
Budurmu, taleyim, ey Rəbbim!
Sərmayəni istəməz nəfsim.
Rəhbərimi aradı qəlbim!
Kiçik bir yazarım, seyidim,
Allahdan gəldi, bu əzəmətim!

*Elmdən, mədəniyyətdən
danışmırıqsa, deməli qiyyət
edirik.*

Mühəmməd (C)

*Mən həmişə fəxr etmişəm,
indi də fəxr edirəm ki,
mən azərbaycanlıyam.*

Heydər Əliyev

Müəllif: İdris Mirsədi Ağa Sədiyev

*Əlim köməyim olsun,
Elm köməyim olsun,
Kimsəyə əl açsam,
Ölüm köməyim olsun
Xudu Məmmədov*

*Ata-ana yetimliyi olandır,
Arzu-kamın yetimliyi zindandır.
İşğal olub torpağım sızlayıram,
Vallah dözə bilmirəm, ağlayıram
Qıyasımı gözlərimdən alıram,
Ümüd yeri gəzirəm, tapa bilmirəm
Düşməyə dayağ var, bata bilmirəm
Cəllad olub bəxtim ata bilmirəm.*

*15 iyun 1993-cü ildə Kuybişev xətti ilə baş
postantımızdan Ter-Petrosyana coşqulu teleqram vurdum:
«Azərbaycanın böyük oğlunu xalqımız hakimiyyətə
gətirdi. Sən onun Siyasət maneində dözümlü gətirə
bilməyəcəksən. İki qonşu xalqın bir-birinin qanını
axıtmasının tarixi ləkəsi Sənin çiyində qalacaq». Baş
postantın qəbzini indi də giramı bir sənəd kimi saxlayıram.*

QARABAĞ TARIXINƏ BAXIŞ
YENIDƏNQURMA
DAĞLIQ QARABAĞDA MƏRKƏZİN TƏCAVÜZ
OYUNU VƏ XALQIN HEYDƏR ƏLİYEVƏ EHTİYACI

Azərbaycanın müstəqilliyi daimidir və əbədidir
Heydər Əliyev

1970-ci il ermənilər Dağlıq Qarabağ məsələsini qaldırdılar. O zaman Leonad İliç Brejnev Krımda dincəlirdi. Heydər Əliyev Krıma gedib yoldaş Brejnevlə görüşdü. Ermənilərin qaldırdığı Dağlıq Qarabağ məsələsi yoluna düşdü. 1979-cu ildə Heydər Əliyev Ağdam-Stepanakert dəmir yolunu çəkdi.

Həyat tarix məktəbidir, əziz rəhbərimiz Heydər Əliyev bu məktəbi əla öyrənmişdir... Bu gün Qarabağın işğalı hər bir azərbaycanlının qəlb ağrısıdır. Qarabağın etnik tarixini hər bir azərbaycanlı ürəyinə, qəlbinə həkk etməlidir. Qarabağ kiçik Qafqaz dağlarından başlayıb Kür və Araz çaylarının arasını tutur. Etnik tərkibinə görə Qarabağ 17-mahaldan ibarətdir: Sisyan, Dəmirçi-Aslanlı, Küpara, Bərgüşad, Bahab yurd, Kəbirli, Talış, Cavanşir, Xaçın, Çiləbird, Xırda-para-Dizax, İyimi dörd, Qaraçöplü, Vərənd, Dizax və Açıan-türk mahallarıdır. Bunlardan Dizax, Vərənd, Çiləbird və Talış mahallarında azərbaycanlılar və ermənilər birlikdə yaşayıblar. Digər mahallarda yalnız azərbaycanlılar yaşayırdılar. Əslində bu mahallara ermənilər sonradan gətirilmişdilər. Bu tarixdir, tarixi necə danmaq olar? 1603-cü ildə Mirzəbəy Qeqarkunidən (Ermənistan) Vərəndəyə (Qarabağa) köçüb və Məlik Şahənəzəryanların Vərəndə məliklərinin əsasını qoyub. Gülüstan məliklərinin banisi «Qara yüzbaşı» Abov

XVII-əsrin əvvəlində öz təbəələri ilə Udin kəndi talış (Qarabağ) kəndinə köçmüşdü. Çiləbird məliklərinin sələfi Sünik xanını öldürüb. 1687-ci ildə öz təbəələri ilə Qarabağa köçmüş Məlik Esaq idi, Aridən (Gürcüstan) köçüb. Dağlıq Qarabağın xristian məlikləri içərisində yalnız Xaçın məlikləri Həsən-Cəlalyanlar yerlidir. Qarabağın Xaçın mahalındakı kəndlər, əmlak, bağlar, əkinlər, dəyirmanlar Qarabağ xanı İbrahim Xəlil xana (1763-1806) məxsusdur. Bu sənədləri mən Azərbaycan Elmlər Akademiyasının əlyazmaları institutunun fondunda dəfələrlə ələk-vələk edib əsl reallıq mənşəini üzə çıxartmışam. İran Şahı Qacar Qarabağa soyğunçu yürüşü edəndə dağıdıb, qarət etmişdir. İbrahim Xəlil xan Qarabağın azərbaycanlı və erməninin 18-nəfər görkəmli nümayəndələrindən qarabağdakı mülklərin ona məxsus olması haqqındakı Şəhadət sənədləri var. Sənəd «Allahın əziz adlarıyla» adlanır: «Yeri cənnət yuvası göylər olan Sarkalılı Pənah Əli-an Cavanşirin oğlu mərhəmətli İbrahim Xəlil-xan yüksək cəlalını və dövlətini Allah uzun eləsin. Qarabağ ölkəsinin əyan, əşrəf, kəndxuda və rəiyyətlərindən şəhadət, məlumat və xəbər istənilir ki, bu ölkədə Qacarin vuruşları və ixtişaşları dövründə baş verən hadisələrdə Qarabağın Xaçın mahalında Şəriətin qanunlarına görə mənim ixtiyarımda olan əmlak, bostanlar, əkin yerləri, dəyirmanlar, kəndlər və qarışılıqda dağılıb və bütün sənədlər pərakəndə olub. Bu ölkənin əhalisi şəhadətlərin gizlətməsinlər ki, həmin səhifədə yazılan irsimdən xəbərləri var: «Həqiqətən Allah xeyir iş görənləri unutmaz» ayəsinin xatirinə (Əl-Quran, IX-Surə, 120-ayət) öz adları və möhürləri ilə bu yazının haşiyəsində şəhadət versinlər ki, (bu sənəd) mənim itmiş qabələlərimin yerin əvəz olsun. (1213-rəbi əl-əvvəl (13.VIII-II.IX.1798) Qarabağ etnoqrafik əyalətdir. Alban dövlətinin tərkibində olmuş, sonrada

Azərbaycan ərəb xilafətinə düşmüşdür. XII-XIII əsrlərdə Atabəy Eldəgizlər, XIII əsrin ikinci yarısından XIV əsrə qədər Hulakilər, XV əsrdə Qaraqoyunlu və Ağqoyunlu dövlətlərinin tərkibində olmuşlar. Səfəvilər dövləti mərkəzi Gəncə olan Qarabağ bəylər-beyliyidi. 1736-cı ildə Nadir Şah onun əleyhinə çıxış etmiş Xan Sülaləsini və Borçalı mahalını Qarabağ bəylərbeyliyindən alıb Gürcüstana vermişdir. XVIII əsrdə Azərbaycan feodal dövlətlərə bölünmüş xanlıqlara parçalanmışdır. Qarabağ bəylərbeyliyi ərazisində Qarabağ və Gəncə xanlıqları yaradılmışdır. Ərəblər Azərbaycanı işğal edəndə Albaniyada, Bizans imperiyasında olduğu kimi xristian dininin diofizit təriqəti hökm sürürdü. Tarix deyir ki, 387-ci ildə erməni çarlığının torpaqları İran və Roma dövlətləri arasında bölüşdürülmüş və erməni çarlığı məhv olmuşdur, ermənilər yer üzünə səpələnmişlər. Ərəb xilafəti Bizans imperiyasından narazı olduğu üçün, erməniləri öz tərəfinə çəkdi. Ona görə Xəlifənin tapşırığı ilə 704-cü ildə Alban kilsəsini erməni Katalikosu Liya Qriqoryanlaşdırdı. X-əsdə Azərbaycanda və Albaniyada islam dini qalib gəldi. Albanların bir qismi xristianlığı qəbul etdilər, türk dillərini yadırgaladılar. Axı, Alban tarixində adları çəkilən hökmdarlar Arsvadan, Asay, Bacaqan, Naçe, Sanasan-Sanatürk, Viro və böyük şəxslər olan Qor, Qazan, Bakur, Babək, Davtaq, Abukaz, Abas, Lide adları türk mənşəlidir. Erməni qaynaqlarında olan Torq, Mamak (Mamqun), Konak, Kamsarakanı (Kam Sanxan), Xosrov, Kotak türk etnonimləridir və ancaq türk leksikası ilə izah olunur. Albaniyada, Arsaxda adlar türk leksikasıdır. Bunlar sübut edir ki, albanlar türkdilli xalq olmuşlar... 1805-ci il mayın 14-də Qarabağ xanı İbrahim xanla Sisianov arasında Kürəkçay sazişi bağlandı, Qarabağ xanlığı Rusiyanın tabeliyinə keçdi. 1804-1813 – illərdə Rus-İran

müharibələrinin nəticəsi olaraq Gülistan müqaviləsinin 11-ci maddəsinə görə Azərbaycan torpaqlarının iki hissəyə bölünməsi rəsmiləşdirildi. 1826-1828 – illərdə yenə də Rus-İran müharibəsinin nəticəsi olaraq Türkmənçay müqaviləsinə görə 10 fevral 1828-ci ildə Azərbaycanın Naxçıvan və İrəvan (xanlıqları) vilayətləri Rusiyanın ixtiyarına keçmişdi: Ruslar Şimali Azərbaycanda özlərinə dayaq olmaq üçün xristian dininə mənsub olduqlarına görə Cənubi Azərbaycandan Şimali Azərbaycana 120 min erməni əhalisini köçürmüşdülər. Onlardan 80 mini Qarabağda, 40 mini İrəvanda yerləşdirilmişdir. 1829-cu ildə Ədirnə sülhünə görə Türkiyədən 200 min erməni Azərbaycana köçürülmüş, Şimali Azərbaycanda yerləşdirilmişdir. Məhz buna görə 1918-ci il mart-aprel aylarında daşnak, bolşevik ermənilər Bakı, Quba, Şamaxı, Göyçay qəzalarında 20 min azərbaycanlıni vəhşicəsinə qırmışlar. Şamaxıda 800 adamı məscidə doldurub yandırmışlar. Hamilə qadınların qarnını yarmış körpələrini çıxarmış və süngüyə taxmışlar. Çar Rusiyası çökdü, Sovet Rusiyası yarandı. Qarabağın böyük hissəsi olan Zəngəzur 1921-ci ildə ermənilərə verildi. 1923-cü ildə Qarabağın dağlıq hissəsində Cəvanşir qəzası, Şuşa və Cəbrayıl qəzalarının dağlıq hissəsi Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayəti adı altında ermənilərə verildi. 1978-ci ildə Ağdərədə ermənilərin Qarabağa köçürülməsinin 150 illik abidəsi qoyulmuşdur, ermənilər tarixə genosid edərək abidənin üstünə həkk edilmiş «150» rəqəmini pardaqlayıb götürmüşlər. 1813-1828- ci ilə qədər 410 min kv.km. olan Azərbaycan ərazisi işğal edildikdən sonra (1813-1928) 280 min kv.km. İrana, 130 min kv.km. Rusiyaya verilmişdir. 1918-ci ildə Azərbaycan Demokratik Respublikasının ərazisi 114 min kv.km. idi. 1920-ci ildə Sovet Rusiyası Azərbaycanın Zəngəzur, Göyçə, Şərur, Dərələyəz, Dilicanı

Ermənistan SSR-ə, Borçalı diyarını Gürcüstana verdi. 1920-1991-ci illərdə Azərbaycan SSR ərazisi 86,6 min kv.km. oldu. Qarabağın işğalı ilə Azərbaycan ərazisinin 13200 kv.km. (20%) torpağını birləşmiş erməni silahlı qüvvələri içimizdəki satqınların vasitəçiliyi ilə müvəqqəti işğal etmişlər. 18 dekabr 1997-ci ildə dahi rəhbərimiz Heydər Əliyev cənablarının verdiyi fərmanda deyilir: «-Son iki əsrdə Qafqazda azərbaycanlılara qarşı məqsədyönlü şəkildə həyata keçirilmiş etnik təmizləmə və soyqırım siyasəti nəticəsində xalqımız ağır mərhumiyyətlərə, milli faciə və məqsədlərə məruz qalmışdır. Mərhələ-mərhələ gerçəkləşdirilən belə qeyri-insani siyasət nəticəsində azərbaycanlılar indi Ermənistan adlandırılan ərazidən, min illər boyu yaşadıkları və doğma, etnik torpaqlarından didərgin salınaraq kütləvi qətl və qırğınlara məruz qalmış, xalqımıza məxsus minlərlə tarixi, mədəni və yaşayış məskəni dağıdılıb viran edilmişdir».

5 min illik dövlətçilik tarixi olan Azərbaycanın Qarabağ tarixinə baxış tarixi həqiqətə söykənir, xalqımız hələ nə qədər xroniki stres keçirəcək onu Tövhid Allah bilir. Bizim torpağımız yaralanıb biz ona məlhəm ola bilmirik. Hələ XVII əsrdə Çar Rusiyasının ekspansiya siyasəti başlamışdır. Şərqdə Çar Rusiyası özünə bir xristian dövləti yaratsın. I Pyotr Cənubi Qafqazda özlərinə alət kimi lazım olacaq bir erməni xristian dövləti yaratmağı qərara aldı. «Gülüstən», «Türkmənçay», müqavilələrinin şərtlərinə əsasən İrəvan və Qarabağ xanlıqlarında azərbaycanlılar sıxışdırılmalı və orada ermənilər yerləşdirilməli idi. Bu məqsədlə, İrandan 40 min, Osmanlı Türkiyəsindən 90 minə yaxın erməni bu məkanlara köçürüldü. Qarabağ xanı İbrahim Xəlil Sisiyanovla 1905-ci ildə «kürəkçə» müqaviləsini bağladı, sonra öldürüldü. Hələ 1827-ci ildə Çar

Rusiyası Azərbaycanın İrəvan xanlığını işğal etmişdir. Çar Rusiyasının məmuru Şavrov yazır: «Cənubi Qafqazda 1 milyon 300 min erməni vardı. Bunun 1 milyonunu Cənubi Qafqaza elə biz köçürdük...» Tarix deyir ki, 1914-1919 illərdə erməni daşnakları 2 milyon müsəlmanı işkəncələrlə öldürmüşdülər. Tonqal məkirliyi soyumayan daşnak ermənilər azəri türklərini Mart soyqırımı etdikdən sonra dəridən-qabıqdan çıxıb 1923-cü ildə Dağlıq Qarabağda Muxtar qurumu yaratdılar. Sovet dönməndə bu erməni məkirliyi daha da şiddətləndi. Azərbaycanın tarixən ana torpağı olan Zəngəzur, Sisyan, Dilican və digər dilbər diyarları daşnak ermənilərinə «bəxşiş» edildi. Daşnak Şaumyanın azəri türklərinin kökünü kəsmək qırğını tüğyan etdi...Sovet zamanı Qarabağdakı «Krunk» komitəsi öz gizli, məkirli erməni daşnak siyasətini davam etdirdi... Və bu günkü müsibətdərimizin rişəsi o qanlı məqamdan qoyuldu...

Tarix ildən-ilə onun milli sahiblərinin yaddaşlarına mütəmadi böyüklü-kiçikli həkk edilməlidir. Hər bir millət öz tarixinin daşıyıcısıdır. Amma daha böhtançı, qondarma erməni tarixçilərinin uydurduqları erməni tarixçəsi kimi yox, Azərbaycanın göz qabağında yarım milyon illik Aزیğ mağarası, 4 min illik olan Xınalısı və 6 əsrin yadigarı Bərdə Torpaq Qalası var.

Bəli, 1990-cı il 20 Yanvar faciəsi zamanı təcili sessiya çağırıldı, bir-birini təkzib edən uzun-uzadı müzakirə didişmələrindən sonra qərar qəbul olundu: «...Azərbaycanın konstitusiyası pozulub...». Lakin deputatlar müstəqilliyimizi beşiyində boğmaq istəyən Bakı qırğınına siyasi qiymət vermədilər. Guya bu ictimai-siyasi qarışıqlıq yaradar. O vaxt SSRİ Ali Sovetinin iclasında Baltıkyanı ölkələrdə və Tbilisidə baş verən hadisələr müzakirə olundusa da Bakı

qırğını haqqında heç bir şey deyilmədi. Yaxşı yadımdadı: 19 iyul 1991-ci ildə Naxçıvan Muxtar Respublikasında Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə keçən iclasda 20 Yanvar faciəsi müzakirə edildi, günahkarlar müəyyən olundu və Azərbaycan hökumətinə məktub göndərildi, amma Azərbaycan hökuməti tərəfindən məktuba reaksiya verilmədi. Respublikamızda gedən demokratiyaya qəsd edildi. O zaman dini rəhbərimiz Allahşükür Paşazadə böyük ürəkəğrısı ilə M.Qorbaçova yazdı: «...Tanklarla, BTR-lərlə, avtomatlarla, pulemyotlarla Azərbaycan xalqı atəşə tutuldu. Buna bəraət olmaz...». Mərkəzin təcavüz oyununun nəticəsi olaraq bir milyondan çox insan öz doğma evindən didərgin düşdü, 20 faiz torpağını erməni silahlı qüvvələri içimizdəki satqınların vasitəsilə işğal etdilər, tarixi abidələrimiz erməniləşdirildi, yaxud məhv edildi. Yüzlərlə şəhər və kənd dağıldı. Bu haqsızlığa xarici təşkilatlar haçana qədər susacaqlar? Axı, tarix var! 1828-ci ildə «Türkmənçay» müqaviləsindən sonra Qriboyedovun yazdığı məktub qarşımdadır. Məktubda deyilir ki, İrandan Dağlıq Qarabağa ermənilərin köçürülməsinə azərbaycanlılar etiraz etmədilər, amma onlar sonralar ermənilərin torpaq iddiasında olacaqlarından ehtiyat edirdilər...

Bu təcavüz oyunu başlananda xalq birləşməli idi və Kremlə M.Qorbaçovun öz rəqibi kimi uzaqlaşdırdığı Heydər Əliyev ilə xalq nümayəndələri görüşməli idi. Təəssüf ki, bu olmadı. Ona görə də oyun şiddətləndi. Məhz o zaman Kremlin Qızıl meydanında orada yaşayan azərbaycanlıların bir qrupu tədbir keçirsəydi, Heydər Əliyevi tələb etsəydi və Azərbaycana hakimiyyətə gətirsəydi, Vətənimiz, xalqımız bu acınacaqlı günlərə qalmazdı. Lakin o vaxt intibah hissləri təzə qaynayırdı. Şuşanın Topxana meşəsinin alovu Azərbaycanın o vaxtkı iqtidarını qarşıdı.

Ona görə xalq həmrəy ola bilmirdi, parçalanırdı. İnam, iman parçalanırdı.

1987-88-ci illərdən başlayaraq sovet cəmiyyəti mürəkkəb və məsul bir mərhələyə qədəm qoydu. Məqsəd yenedənqurma proqramını həyata keçirmək üçün geniş miqyaslı əməli dəyişikliklər aparılmalı idi. Demokratiyanın və aşkarlığın yaranması partiyanın ideoloji siyasətinə pluralizmin yeniləşməsinə və qeyri-rəsmi qurumların meydana gəlməsinə səbəb olmuşdu. Cəmiyyət ideoloji cəhətdən yeniləşməyə başladı. Bu da üstü ağ pərdəli beynəlmiləçilik tərbiyəsini totalıqdan çıxarmaq və cəmiyyətin ab-havasının demokratlaşması yeni konstitusiya layihəsinin yaranması idi. İllərlə qüvvətlənmiş ittifaqda çərçivədə yaşayan müttəfiq respublikaları və vilayətləri istiqlaliyyət işığına çıxmaq, azad söz demək, sivil dünya baxışı imtiyazlar qazanırdı. Hətta təhsil sistemi şablon formada özəl qanunvericilik bazasına əsaslanırdı. Müttəfiq respublikaların milli mədəniyyətinə illərlə təcavüz edilmişdi. Hər müttəfiq məmləkətin özünün hərbi müdafiəsi yaranırdı. Böyük Rusiyanın hərbi və təsərrüfat texnikasının mənimsənilməsi milli cəmiyyətlər üçün qərribə bölgü sisteminə gətirilirdi. Lakin Rusiya Federasiyası - «böyük qardaş» SSRİ-nin varisi olaraq qalırdı. Repressiya xofundan azad olmaq, dispotizm boyunduruğunu atmaq 200 illik imperiya əsarətindən azad olmaq idi. Məhz belə müstəqil dövlət üçün nəhəng siyasətçi rəhbərliyi lazım idi ki, mərkəzin, «böyük qardaşı» təcavüz oyunundan baş çıxarsın. Belə bir şəxsiyyət dünya miqyasında tanınan, təsdiqlənən Heydər Əlirza oğlu Əliyev idi.

Əfsus ki, rəhbərin məhz o zaman Moskvada olarkən onun uzaqgörən siyasətindən bəhrələnmədik.

Ermənistanı zəlzələ qasırğası tutanda, dünya dövlətləri də yardım etdi. M.Qorbaçov özünü Spitaka yetirdi, sovet

dövlətinin başçısı kimi öz şəxsi mərhəmətini göstərdi... Erməni kürəkəninə xoş getsin deyə, – ermənilərə xüsusi canfəşanlıq etdi... Azərbaycan hökuməti Moskvada Heydər Əliyevlə əlaqə saxlamalı idi, dövlət rəhbəri milli vətəndaş olsaydı... Lakin Azərbaycan iqtidarında olan Vəzirov Mərkəzə bağlandı, Kremlin əmrlərini yerinə yetirdi. Bu da xalqı güdaza verdi, ürəyini ağlatdı, gözünə yaş gətirdi.

Ermənistan aeroportunun fəzasında Azərbaycanın ilk köməyini görənlər ermənilər aeroportun işıqlarını söndürdülər, təyyarə qəzaya uğradı, faciə içərisində də qisas aldılar. Həmin məqamda Azərbaycan rəhbəri Heydər Əliyev olsaydı, Moskvaya dərs verərdi, Ermənistanı diz çökdürərdi.

Vecsiz rəhbərlər qəsdən ermənilərin, bu vəhşiliyinə təbii don geydirdilər. Lakin möcüzə baş verdi. Sərnişinlərdən Fəxrəddin adlı birisi sağ qalmışdı. O, bu faciəni gözləri ilə görmüşdü. Altı aydan sonra necə müalicə aldısı, öldü, təyyarə qəzasına şahid qalmadı. Cinayət işi açılmadı. Mətbuat susdu... Mərkəz dinmədi...

Moskvada Oljas Süleymenov qəza yerində abidə qoyulmasını təklif etdi. Ermənilər qoymadılar. Yaxşı yadımızdadır, dekabrın 19-da Sov. İKP MK Siyasi Bürosu komissiyasının müşavirəsi oldu. İnformasiya bülleteni «Ümüd» və «Axtarış» adı ilə dərc edilib dünyaya yayılırdı. «Komsomolets» və «Seriya» həftəlik qəzetləri 100 min nüsxə ilə rus, erməni dillərində hər gün pulsuz paylanırdı...

O zaman fürsətdən sui istifadə edən «Krunk» Qarabağ komitəsinin liderləri Yerevanda mitinqlər, tətilər, kütləvi aksiyalar keçirir, fitnəkar çıxışlar edir, Ermənistandan azərbaycanlıları zorla döyməklə, silahla öz evlərindən çıxarırlar, evlərini qarət edirdilər... Spitakda iri borunun hər iki başını qaynaqlayıb içinə 32 nəfər müsəlman uşaqlarını yığıb

öldürmüşdülər. Bu müsibəti fransız jurnalistləri görmüşdülər. Lakin ermənilər onları susdurmuşdular.

Ermənistandan daimi yaşayış yerini itirmiş, pərakəndə halda küçələrə səpələnmiş yurddaşlarımız, rəhbərlərin soyuqqanlılığı ilə üz-üzə dayanmışdılar. Onlara adi insani qayğı göstərilmir, yerlərdə isti, doğma münasibət göstərmək əvəzinə onları qəbul etmir, geri qaytarırdılar.

Soydaşlarımıza soyuq münasibət insanları heyrətə gətirirdi. Ermənistanla danışıb onları öz torpaqlarına qaytarmaq haqqında heç bir tədbir görülmürdü.

Azərbaycan MK-da bu köçkünlük qəribə bir amirlik kimi qəbul edilir, Yerevan MK-si ilə heç bir danışq əlaqəsi yaradılmırdı. Fəqət, onlara soyuq baxış nə deyirdi? Amma Zaqafqaziya müsəlmanları Ruhani idarəsi Binə qəsəbəsində yeni məscid açdı. Dindar vətəndaşlarının konstitusiya hüquqları bərpa olurdu, otuzuncu illərdə bağlanmış məscidlər açılırdı, Keşlə və Neftçalada eyni hal idi, dini hisslər güclənirdi. Məbədlərə Allahdan yol açılırdı. Dövlətin dinlə münasibəti zənginləşirdi, dinə humanistlik hökm etməyə başlayırdı. Bu zaman Ermənistan zəlzələsindən vəcdə gəlir, «Qardaş» respublikaya pal-paltar çadırlar göndərilirdi.

Dağlıq Qarabağda minlərlə sakinlər, xüsusilə azərbaycanlılar könüllü qan verirdilər. Şübhəsiz ki, azərbaycanlıların qanını ermənilər qəbul etmirdilər. Bu günlərdə vaxtilə işlədiyim Xankəndi elektrotexnika zavodu üç növbədə işləyirdi, zəlzələyə yardım kimi tibbi avadanlıqlar göndərirdi. SİTA xəbər verirdi ki, fırlıdaqçı liderlər faciəni veclərinə almır, kef çəkir, camaatı tətillərə çağırırlar... Bəli, bu faciə elə bil, erməni daşnaklarına fürsət vermişdi ki, milli münəqişə qıçılıcımlı parlatsınlar, Qarabağın Topxana meşəsini alovlandırsınlar. Dağlıq Qarabağı

Azərbaycandan qopartsınlar. O zaman ermənilərin bu siyasətinin iç üzünü yalnız Heydər Əliyev görə bilərdi. Moskvanın təcavüz oyunundan baş açardı...

Zəngəzurun Ermənistanı sovet imperiyasının təhriki ilə peşkəş edilməsi, 1948-53-cü illərdə Mikoyanın təşəbbüsü ilə, Stalin Qərbi Azərbaycandan deportasiya olunmuş, 250 min azərbaycanlıyı ilan mələyən qızmar yerlərdə yerləşdirmək barədə əmr verməsi, millətin fəlakəti idi. Mart soyqırımı və sovetin «əkdiyi» 37-nin repressiyası elə bil yaddan çıxdı... Əslində unutturuldu. Millətimizin tarixinin, dövlətçiliyinin, mədəniyyətinin üstündən qara xətt çəkildi. Daşnaklar DQMV-də açıqcasına düşmənçilik yeridirdilər. Məhz bunun sabahını görə Heydər Əliyev lazım idi. Cənubumuzu, Qərbimizi Heydər Əliyev xilas edə bilərdi... Həmişə bir-birinin ayağından dartıb yıxan ziyalılarımız sabahımızı köhnə sovet realizmi pəncərəsindən görürdülər. Sabahı dəhşət yapıncısına bürünən Azərbaycanı heç birimiz görmürdük. Bunu görə biləcək şəxsiyyəti isə görmək hamının yadına düşmürdü. Azərbaycan hökuməti öz mənafeyini Moskvanın qoltuğuna girməkdə görürdü. Müstəqilliyimizə rişxənd etdilər. Dağlıq Qarabağ məsələsi M.Qorbaçovun imzası ilə aparılırdı. Lakin kütlə bu dərinliyi duymurdu. Burnunun ucunu görməyən o vaxtkı iqtidar isə buna əhəmiyyət vermirdi. Bəli, DQMV-də cərəyan edən məkrli siyasətdən, yalnız Heydər Əliyev baş açardı. Hər yerindən duran Azərbaycana rəhbərlik edə bilməzdi. Bu sabahkı fəlakət demək idi. Azərbaycan hökuməti isə siyasi maymaqlıqla bunu müşahidə edirdi. «Milli» rəhbərsiz xalq sovet ailəsində də yetim idi, məzlum idi... Milli rəhbərlər isə Moskvanın göstərişilə hərəkət edirdilər. Xankəndidə müəssisələrdə tətillər gedirdi, DQMV Ermənistanı birləşdirilməli idi. Azqınlığı, milli ədavəti, sabahın işığında,

Heydər Əliyevi mən haradan alaydım?! Aydın görünürdü ki, sabah Dağlıq Qarabağ bədxah qonşumuzun ekstremizm tonqalından qığılcım alacaq, bu alovu söndürmək mümkün olmayacaq, Qarabağ da yanacaq, kül olacaq... Bu alovu yalnız Heydər Əliyev söndürə bilərdi, əvvəlcədən görə bilərdi... Bu xalqın Heydər Əliyevə ehtiyacı idi.

Meydan hərəkətində kütləmiz də, ziyalılarımız da bir olsaydı, meydan açıqca Heydər Əliyevi tələb edərdi. Təsəvvür edin ki, meydana Heydər Əliyev çıxış edir, siyasi öndərin kəlamlarının dalğası ərşə çatardı, onda xalq azadlığına ölümsüz çatardı. Hər respublika öz potensialı ilə ortaya çıxmalıdır. Hərə öz milli ənənəsini, dilini, mədəniyyətini sərbəst tərəqqi etdirməlidir. Millətin ruhuna hopmuş milli bayramlar açıq keçirilməlidir. Şıxəli Qurbanov Novruzunu bahar bayramı adı altında rəsmiləşdirdiyi kimi...

Xalqların istəyinə münasib yeni bir mərkəzi ittifaq olmalıdır və xüsusilə, mərkəzdən asılı olmayan ittifaq yaranmalıdır. Mərkəzdən asılı olmayan ittifaq olardımı? Beləliklə, SSRİ-nin dövlət quruculuğunun təzələşməsi, siyasi sisteminin dəyişdirilməsi lazım idi. Bunun üçün zəruri siyasi islahatın aparılması Sov.İKP MK-nın Baş katibi və SSRİ Ali Soveti Rəyasət Heyətinin sədri M.C.Qorbaçovun tövsiyyəsi proqram halında xalq deputatları tərəfindən əməlli-başlı müdafiə olundu. Sanki heç bir deputat duymurdu ki, bu proqramla SSRİ dağılırdı. Bu SSRİ adlı bir monolit dövlətin süqutu idi. SSRİ Ali Sovetinin qərarı ilə hər respublikanın ittifaqı saxlamaqla, öz siyasi və iqtisadi mənafeələrini sərbəst müdafiə etməklə, millətlərarası münasibətlərin ahəngləşdirilməsi yekdilliklə qəbul olundu. Bu adi sayılan proqramdan müfəssəl görünmürdü... Sessiya televiziya ilə ara-sıra verilirdi. Qorbaçovun şimşək çaxan qıyıq gözlərindən SSRİ-nin sabahkı süqutu bərq vururdu.

Zalda bunu dərindən heç bir deputat duymurdu, görmürdü. Müttəfiq respublikalarının iştirakı ilə geniş demokratiya əsasında yenidənqurma qanun layihələri əsasında qanunvericilik aktlarının dəyişdirilməsi yeni sosial-mədəni quruculuğa keçidin bünövrəsini qoydu. SSRİ Ali Sovetinin deputatları DQMV-nin nümayəndəsi A.İ.Volskini dinlədilər və orada yaranmış narahat vəziyyət haqqında A.İ.Volskinin verdiyi yerli məlumatların nəzərə alınması qərarlaşdırıldı, regionda vəziyyətin normal hala salınması üçün təxirə-salınmaz ciddi tədbirlərin görülməsi qərarlaşdırıldı. Dilinin altına «çöp qoyub» danışan A.İ.Volskini Azərbaycan deputatları da heyranlıqla dinləyirdilər. Azərbaycan SSR, Ermənistan Ali Sovetlərinə birlikdə tapşırıq verildi ki, iki qardaş respublikaların əmin-amanlıq və həmrəy yaşaması üçün əllərindən gələni əsirgəməsinlər. Və SSRİ Ali Soveti Ermənistan və Azərbaycan zəhmətkeşlərinə müraciət edib onları müdrik və təmkinli olmağa, qarşılıqlı inciklik və ittihamı kənara qoymağa çağırırdılar... Hər iki respublikanın vətəndaşları yenidənqurmanın tam və bərabər hüquqlu aparıcısı olmalıdır... Dağlıq Qarabağda, hətta Sovet dövründən gizli fəaliyyət göstərən «Krunk» Komitəsi sübut edir ki, Mərkəzin təcavüz oyununun təməli hələ o total dönmədə qoyulmuşdur. Sonrakı dövənlərdə bu tarixi ittifaq qərarı öz gücünü ermənilərə göstərə bildimi? Əsla yox! Bu möhtəşəm qərar kağız üzərində qaldı. Bu məcaz metafora idi. Azərbaycan hökuməti bu tarixi qərardan müstəqil yola qədəm qoyan Azərbaycan üçün dağıtmaq və sökməkdən başqa heç nə edə bilmədi. Bu qərar Azərbaycan hökumətinin başının altına mütəkkə qoydu... Amma məvkürəvi mübarizə lazım idi. Bu milli qansızlıq və hökumətin maymaqlığı idi. Millət, dövlət necə parçalanır, parçalansın, təkı deputatlarımızın ermənilərə münasibəti Moskvaya xoş getsin, xalq,

torpaq bada getsə də kreslo qalsın. Ancaq ermənilər öz mifik təsəvvürləri ilə yaşayırdılar.

M.Qorbaçovun rəhbərliyi ilə Ali Sovetin növbədən-kənar 12-ci sessiyası çağırıldı. Bu sessiyada A.İ.Volskinin çıxışından Dağlıq Qarabağ və onun ətrafında vəziyyət haqqında Ermənistan SSR-dən olan deputatlar bildilər ki, bunlar kağızda qalacaq... Rəvayətə görə 48 saatın müddətinə qaniçən Stalin azərbaycan xalqını Orta Asiyaya köçürürmüş. Lakin Mircəfərov Bağirov və Teymur Quliyev bu fəlakətin qarşısını almışlar. Amma Mircəfər Bağirov Azərbaycanın ziyalı qaymaqlarının ölümünə bais olmuşdur... Bu da cahansümül tariximizdir. Daxildə onlar öz işlərini görəcəklər. Beləcə, mərkəzin oyunu gedirdi. Milli qansız Azərbaycan hökuməti öz kreslosunun tozunu çırpırdı... Uzaq görən, tanınmış milli siyasətçi lazım idi ki, bu oyunun içini görsün. Bu da yalnız Heydər Əliyev idi... DQMV-nin Azərbaycandan ayrılması üçün düşmən emosiyaları kamala üstün gəlmişdir. Ehtiraslar qeyri-rəsmi şəxslər tərəfindən daim qızıdırılır. Sentyabrda millətlərarası zəmində toqquşmalar reallaşma, soyğunçuluq, talançılıq, evlərin yandırılması baş verirdi. Milli siyasət kobud surətdə təhrif edilmişdir. Faciənin kökü, iki xalqın dostluğunun riyakarlıqla qarşılanmasıdır. Küllü məbləğdə rüşvət üstündə Manuçarov həbs edilmişdir. Həm Azərbaycanda, həm də Ermənistanda korrupsiyaya qurşanmış qudurğan şəxslər mövcuddur. Tezliklə təmizlik problemi aparılmalıdır. İftiralar milli münəqişəni alovlandırır. Azərbaycan və Ermənistan SSRİ Ali Soveti deputatlarına qanuni sual vermək lazımdır. Niyə bu adamlara vaxtında deməyiblər: «hara gedirsiniz, dayanın, aqlınızı başınıza yığın!» Fəqət, açıq aydın görünür ki, Azərbaycan rəhbərliyi o zaman «yatmış» vəziyyətdə olub. Çıxışda deyilir ki, «Qisasa-

qisasla» cavab verməyə can atan millətçi, demoqoqların ağzından niyə vurulmur. Ağıllarını itiriblər. Cəmiyyətə ultimatum verilir, təhrik edilir, hər iki respublika qaynayır, öldürülənlər və yaralananlar vardır, hər iki tərəfdən minlərlə adam didərgin düşür.

Azərbaycanda hüquq mühafizə orqanlarına basqınlar edilmişdir. İnzibati binada, şəhər milis şöbələri dağıdılmışdır. Ermənistanda da talançılıq edirlər, adamları döyürlər, azərbaycanlı ailələr öz doğma yurdlarını tərk edirlər. «Qarabağ» komitəsi buraxılsa da, nəyin bahasına olursa-olsun siyasi strukturlara soxulur, özünü leqallaşdırır. Fəqət əsl dövlət rəhbəri gərəkdir. O da Azərbaycanda yalnız Heydər Əliyevdir. Beyinlər şovinizm ruhlu fikirlərlə doldurulur, milli ideallarla pərdələnir, bu dəhşətdir, gələcəyimiz, uşaqlar millətçiliyə qurban verilir. Dostoyevski yazırdı: «Mücərrəd ideyalar və ya adamlara zorla qəbul etdirilən prinsiplər bircə körpənin də göz yaşına dəyməz».

Volskinin çıxışının ikiüzlü olması açıq-aşkar sezilirdi. Lakin Azərbaycan hökuməti bu milli münaqişəyə vaxtında ciddi nəzarət etsəydi, mərkəzin oyununa uymasaydı, beynəlxalq aləmə çıxatsaydı, Qarabağ problemi bu gün əlçatmaz, olmazdı... Amma Azərbaycanın böyük oğlu Heydər Əliyevin xilaskarı olduğu vətənimizin suverenliyini, sülhü istəyirik. Heydər Əliyevin qəlbi də İslam elmi ilə səsləşirdi. O, iki qonşu arasında qan tökülməsinə razılıq vermək istəmədi. Ancaq zaman gələcək ki, Heydər Əliyevin də, xalqın da səbir kəsəsi daşacaq. Lakin xalq parçalandığı üçün çəkiç bir nöqtəyə vurulmurdu, hamı birləşməli idi. Buna mərkəz də hərtərəfli mane olurdu. Çünki bilirdi ki, onlar Heydər Əliyevlə bacara bilməyəcəklər.

1978-ci-1820-ci ildə Səudiyyə Ərəbistanından və İrandan ilk erməninin Qarabağa köç etməsinin 150 illik

abidəsi açıldı. Bu təntənə sənədlərin dili ilə bu gün də tariximizdə yaşayır.

Klassik əsərlərimizi tədqiq edərkən Qarabağ xanlıqlarının tarixindən danışan «Qarabağ-namə»lərlə bir daha qəlbən tanış olursan, millətinin tarixi ilə üz-üzə dayanıb danışsən. Tarix deyir:

«Niyə məni təhrif edirsiniz? Axı mənim sahibim sizsiniz...»

Sual hüsurunda mən də bir yazar kimi susuram, donuram, niyə tariximiz bu hala düşüb, tarixdən-tarixə adladıqca torpaqlarımız qayçılanıb. Axı heç kimin torpağında bizim gözüümüz olmayıb. Niyə bizi qayçılayıblar, qamarlayıblar? Bəli, XIX əsrin əzəlindən Qafqaz Arxeoqrafiya Komissiyasının Qarabağın tarixinə dair külli sənədli materialları mövcuddur. Ermənilərin dilini kəsmək üçün tarixi quyunun içinə düşüb bu həqiqəti üzə çıxarmaq, vətəni, milləti tanımaq hər bir ziyalı azəri türkünün ilk borcudur. Rusiya İran arasında bağlanan «Gülüstan» müqaviləsi ilə biçarə Azərbaycanımız Cənuba və Şimala bölündü. Amma istehza deyilmi, bəzi yazarlarımız biçarə Araz çayının qəmgin-qəmgin, həzin-həzin axınına bağlanırdılar. Sanki təbiətlə tarix üz-üzə dayanırdı. Axı onların hər ikisi təqsirsizdir. Əsl təqsirkar, o tarixə yamaq vuranlardır, onu saxtalaşdıranlardır. Ermənilər Qarabağı Arsax adlandırırlar. Axı, ar-ər türk sözündəndir. Sax–türk tayfasıdır, Saqlar tayfasıdır. Sax onun assimliyasıdır. Ermənilərin tarixi böhtanlaşdıran hansı iddiası düzdür ki? «Gülüstan» müqaviləsi ilə Azərbaycanın Şimal ərazisi tarixən Dərbənd qalasını, şimali-qərbdə Tiflisi, qərbdə Göycə gölünü, cənubi-qərbdə Zəngəzur mahalını özündə birləşdirirdi. Dağlıq Qarabağın qondarma hadisələri cərəyan edəndə boşboğaz erməni tarixçi alimləri «Armənskiy

qenoüid», «Naqornıy Karabax» adlı kitabları ilə bütövlükdə Azərbaycan tarixini təhrif edirdilər. Tarix bu yanlış yükü götürməz, iflasa uğramaz. Daşnaqsütyunçular nə qədər dəridən-qabıqdan çıxışlar da tarixi həqiqətlər Rusiyanın arxivindən başını qaldırır boylanacaqlar və tarix öz mənliliyini təsdiq edəcəkdir. Axı, Qarabağ xanlığı hələ Səfəvilər dövründə iki əsr yarım mərkəzi Gəncə olmaqla yaşayıb, yaradıb və özünü təsdiq edib. İki yüz il Monqolların, Teymurilərin işğalı altında olan Qarabağda nadir tapıntı kimi də olsa bu zaman bir nəfər erməni də olmayıb. Axı, erməniləri analiz etdikdə özlərinin soyadları da türk sözündən əmələ gəlmədir. Dəmirçiyan-dəmir, Koçaryan – köç, Balayan – bala, Gövhəryan – gövhər, Qolustyan – qol və ilaxıra erməni soydaş adlarının mənsəyi türk sözləridir. Bu folkloru danmaq qeyri-mümkündür. Erməni boşboğazlarının «dənizdən-dənizə» quru hay-küylə mənimdir, deməsi tarixi təhrif etməkdən başqa bir şey deyildir. Kürəkçay (1805), Gülüstan (1813), Türkmənçay (1828) müqavilələri ilə Rus imperiyasının tərkibinə daxil edilmiş Qarabağ xanlığı sonrakı dövrlərdə Yelizavetapol quberniyasının içində oldu. Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyəti dövründə Dağlıq və Aran Qarabağın mərkəzi Şuşa olmuşdur. 1920-ci ildə Zəngəzur mahalı dədə malı kimi Ermənistanə bəxşiş edilmişdir. Hansı əsasla, hansı ixtiyarla?! XVIII əsrin II yarısında Azərbaycanda feodal xanlıqlarının yaranması tariximizin, dövlətçiliyimizin maraqlı mərhələsidir. Bu barədə böyük klassiklərimizin sənədli, tarixi kitabları mövcuddur. XIX əsrin I yarısında Qarabağ xanlığının tarixi haqqında rus dilində çap olunmuş «Qafqaz əyalətləri və tayfalarını təsvir etmək üçün materiallar məcmuəsi» kitabında (SMOMLK) Qarabağın tarixi müfəssəl işıqlandırılır. Tarixin dili ilə ermənilərin

qondarma «fakt»ları donur, dilsizləşir. Hələ Rusiya, İran Türkiyədə toplanmış tarixi əsərləri dilə gətirsələr, onda vətənsiz ermənilərin hay-küy ocağı da sönəcəkdir. 1795-ci ildə Ağa Məhəmməd xanın Şuşaya hücumunda Dağlıq və Aran Qarabağı azəri türkləri qeyrətli döyüşlə müdafiə etmişlər. Görəsən onda bu gün bizim Şuşamıza zorla yiyə durmaq istəyən daşnaqsütyunçular harda idilər? Axı, Qarabağ hakimi Mehdiqulu xanı tariximizdən ermənilər necə silə bilərdilər? Elə də onların öz gözləri ilə görüb, iştirak edib yaratdıqları tariximizə işıq saçan klassik əsərləri Mirzə Adıgözəlovun «Qarabağnamə»sini Tiflisdə böyük Azərbaycan şairi Mirzə Şəfi Vazeh hüsnüxətlə nəfis şəkildə köçürmüşdür. Həmin əlyazma üzərində Peterburqun ştanpı və inventar qeydi var və hazırda həmin əlyazma SSRİ Elmlər Akademiyasının Leninqrad şəhərindəki Şərqsünaslıq İnstitutunun kitabxanasında saxlanılır. Mirzə Camal özü İbrahim xanla birlikdə general Sisianov arasında Kürəkçay sazişi bağlananda iştirak ediblər. Mirzə Camal Cavanşirin «Qarabağ tarixi» əsəri bu qəbildəndir.

Qarabağ xanlığı həmişə öz suverenliyi naminə xarici yadellilərə qarşı qeyrətlə mübarizə aparmışdır. Rus tarixçisi O.P.Markov yazır:

«Ağa Məhəmməd xanın Zaqafqaziyaya yürüşü 1795-ci ilin baharında başladı. Ağa Məhəmməd şah Qacar Muğan, İrəvan, Qarabağ istiqamətində 80 minlik ordu ilə yürüş etdi. Amma irəvanlılar 35 gün İran sərbazlarına müqavimət göstərdilər. 1795-ci ilin avqustunda İrəvan qalası düşmənin əlinə keçdi. 1797-ci ilin baharında Ağa Məhəmməd şah Qacar Şuşa qalasını işğal etdi. Amma 1 həftədən sonra öz yaxın adamları tərəfindən şah qətlə yetirildi. Başsız qalan İran sərbazları cənubi Qafqazı tərk etdilər...»

Bu tarixi faktlar hüzurunda qoy dünya desin görək erməni kimdir və Qarabağa hansı hiyləgər sifətlə yiyə durmağa can atır. Kimdir erməni? Rus poeziyasının günəşi A.S.Puşkin erməniləri dünyada ən hiyləbaz, mürdar, yaramaz millət kimi damğalayır. Bu böyük həqiqətdir.

XALQ-MEYDAN HƏRƏKATI

*Öylə ki, kişnədi türkün atı,
Qırılırdı bir ölkənin kanatı.
Hüseyn Cavid*

1988-ci il noyabrın 17-dən 5-i dekabra qədər vulkan kimi püskürən ziyalı və kütlə hərəkəti axırda DTK-nın «toruna» düşdü və vahid konsepsiya, yığcam tələblər və vahid siyasət sənətkarı rəhbərlik etmədiyi üçün məğlub oldu. Amma tariximizə xalqımızın bir dirçəliş, oyanış günü kimi daxil oldu. O zaman biz kütlə və ziyalılar hamımız vaxtında birləşmədik, Azərbaycanın böyük oğlu Heydər Əliyevi o məqamda hakimiyyətə qətimədik, Moskvanın Qızıl meydanına qədər yürüş etmədik, sonra da Dağlıq Qarabağ problemi əmələ gəldi, torpaqlarımız işğal oldu və milli qeyrətimiz tapdandı: Xocalı soyqırımını, Bakı qırğını erməni fitfası ilə «qardaş» Qızıl ordumuz vasitəsilə həyata keçirildi. Başımız əhləd daşına dəydi. Kütlə və ziyalılarımız birləşib dünyada tanınan Azərbaycanın böyük oğlu Heydər Əlirza oğlu Əliyevi hakimiyyətə gətirdi. Heydər Əliyev əvvəl tövsiyə təriqətində daxili düşmənlərimizlə mübarizə apardı, atəşkəs elan etdi, sonra bir-birinə tabe olmayan ayrı-ayrı silahlı dəstələrimizi birləşdirib vahid ordu yaratdı. Amma daha gec idi. Tez-tez dəyişən hökumət rəhbərləri və ayrı-ayrı silahlı dəstələrimiz erməni daşnaklarının dəyirmanına su tökmüşdülər. Dədə-baba torpağımızın müəyyən hissəsi əlimizdən çıxmışdır...

Yaxşı yadımdadı. Meydan da insan seli dalğalanırdı. Onlar deyirdilər: «Торхана» alovunu Heydər Əliyev söndürə bilər. 1988-ci ilin noyabr ayında Azadlıq meydanında qızıl

payızın çiskinli, dumanlı, ayazlı günlərində başlayan kütlə hərəkatını Heydər Əliyev xalq hərəkatı kimi qiymətləndirdi. Təəssüf ki, burada vahid rəhbərlik yox idi. Bütün kütlə Azadlıq meydanına axışırdı. Nemət Pənahlı təşkilatçı kimi hallanırdı. Lakin AXC liderləri odlu çıxışlar edirdilər. «Topxana» meşəsinin baltalanmasına, mişarlanmasına qarşı çıxırdılar. Azərbaycan ziyalıları, xalq şairimiz Bəxtiyar Vahabzadə və Sabir Rüstəmxanlı çıxış edəndə meydan sakitləşirdi. Rayonlardan yük maşınları ərzaqla meydana axışırdı, kisələrlə tələblər gəlirdi, hansı ki, bu 3-4 konkret tələblər olmalı idi...

Meydan hərəkatı ümumi halda təşəkkül tapırdı. Bu hərəkat Heydər Əliyev kimi nəhəng bir siyasətçinin proqram və konsepsiyası ilə cərəyan etsəydi, dünyaya car çəkilsəydi, vahid idarəetmə mexanizmi olsaydı, qara Yanvar qırğını olmazdı... Meydan hərəkatı gecələr çadır şəhərciyini andırırdı. Göy çadırlar Azadlıq meydanını bürümüşdü. Kabab tonqallarının tüstüsü ərşə dirənirdi. Məhz DTK bundan istifadə edərək, hərəkatın dağıdılmasına nail oldu.

Heydər Əliyev Dağlıq Qarabağdakı «Krunk» Komitəsini yox edərdi. Volskinin xüsusi idarəetmə komitəsinin və Vəzirov kimi dövlət başçısının erməni ekstremistlərinə təsiri sezilmirdi... Ölkəni aramsız mitinq dalğası bürüyürdü. Təəssüf ki, bu intibah dalğası Heydərsiz keçirdi, vahid məqsəd daşımırdı...

Vəzirov Moskvadan idarə olunurdu. Vahid mərkəzdən, vahid rəhbərlikdən meydan hərəkatı idarə olunmurdu ki, imperiyanın sabah qırğın törətməsinə şərait yaranmasın. Xalqın iradəsini qırmaq millisiz Vəzirov üçün adi hal idi. Azərbaycana milli, nəhəng siyasətçi Heydər Əliyev lazım idi. Vəzirov azadlıq meydanında çıxış etdi və sonra da xalqı aldatdı. Sov. İKP MK-nın və SSRİ Nazirlər Sovetinin

qərarları Azərbaycan SSR və Ermənistan SSR-dəki dözülməz şəraitə görə, adamların kütləvi miqrasiyası nəticəsində on minlərlə adamların evsiz, eşiksiz, işsiz, vəsaitsiz qalması, adamların konstitusiya hüququnun pozulması ekstremist ünsürlərin hərəkətlərini dəf etmişdir. Hökumət kütlə aksiyasını söndürmək üçün mərkəzdən əmr gözləyirdi, Moskva isə qırğını şiddətləndirən mühiti gözləyirdi...

SSRİ hökuməti tarixi qərar vermişdi. Qərarda bir daha deyilirdi ki, adamların daimi iş yerindən çıxıb getməsinə yol verən, göz yuman Azərbaycan SSR və Ermənistan SSR yerli partiya, sovet və təsərrüfat orqanlarının ayrı-ayrı vəzifəli şəxslərinin hərəkətləri SSRİ vətəndaşlarının Konstitusiya hüquqlarının kobud surətdə pozulması kimi pislənirdi. Fəqət, bu qərarlar mərkəzin təcavüz oyunu idi, bizim gözümdən pərdə asırdı...

Azərbaycanın, Ermənistanın MK-sından və onların hüquq mühafizə orqanlarından tələb edilirdi ki, xalqın bu hərəkətlərinin dəf edilməsi üçün qətiyyətli tədbirlər görsünlər. Hər bir fakta ciddi, siyasi qiymət verilsin. Özbaşınalığa və qanunsuzluğa yol verən şəxslərin dövlət aparatında, hüquq mühafizə orqanlarında qalması mümkünsüz hesab edilsin, Azərbaycan SSR-in və Ermənistan SSR-in partiya və sovet orqanları daimi yaşayış yerlərindən köçmüş əhaliyə yardım və lazımı kömək etsinlər. Hökumət komissiyası bu təxirəsalınmaz problemin həllinə hər vasitə ilə yardım göstərsin. Bütün bunlarda Heydər Əliyevin yeri görünürdü.

Xalq bu hərəkətdə inanırdı. Meydana minlərlə qoca, gənc, uşaq, qadın axışırdı. Meydan dəniz kimi dalğalanırdı. Lakin səriştəsiz, təcrübəsiz, siyasətdən xəbərsiz, imperiya traktovkasından bixəbərləri mütəşəkkil etmək mümkün olmurdu. Topxana meşəsinin qırılmasına etiraz edən xalqa əsl vətən, xalq oğlu, Azərbaycan oğlu siyasi təcrübəli bir

şəxsiyyət gərək idi. Bu da yalnız o zaman Moskvada olan Heydər Əliyev idi. Ermənipərəst M.Qorbaçov özünə, vəzifəsinə, siyasətinə yeganə rəqib olan Heydər Əlirza oğlunu Moskvadakı erməni lobbisinin təhriki ilə Kremldən uzaqlaşdırmışdı. Azərbaycan xalqı Moskvaya qarşı yumruqla çıxıb, illərlə, məsuliyyətlə rəhbər olmuş oğlunu - Heydər Əliyevi Azərbaycana gətirməliydi. Tarixi zərurətin yaratdığı kataklizmdən sui istifadə edən Ermənistanın əlinə fürsət düşmüşdü. Kütlə yiyəsiz idi. Azərbaycan hökuməti loyallıq mövqə tutmuşdur.

Azadlıq meydanındakı dəniz kimi dalğalanan xalq hərəkatını Moskva necə boğmaq yollarını axtarırdı. İstər Vəzirov, istərsə də Mütəllibov komandası siyasət ustasını unudub, öz anbiyyə yollarına qapandılar. Vəzirov Moskvanın ona bəxş etdiyi kreslodan ikiəlli yapışdı... Amma xalqdan yapışmaq lazım idi. Çünki Heydər Əliyev 14 il Azərbaycana rəhbərlik edəndə sənayeni, kənd təsərrüfatını yüksəltmək və qaldırmaq üçün fəhlə-kəndliyə söykənirdi. Azərbaycanın qlobal, tarixi dərdləri yaddaşdan silindi. Ermənilər daşnaksutyun ekstremist təşkilatının xarici əli ilə yüz il planlaşdırılmış yalan ərazi iddiasına real don geydirməyə çalışırdılar. Onlar dünyada və xüsusilə, Moskvada buna nail olurdular.

Mən tay-tuşlarıma deyirdim ki, gəlin biz lap Moskvaya gedək, Qırmızı Meydanda yürüş edək, babamızı tələb edək. Yoxsa, bu kütlə intibahının axırı Allah bilir ki, pis olacaq. Moskvanın ədalətsizliyinin qarşısını yalnız Heydər Əliyev ala bilər. Amma risk edib sözü müzə birləşdirə bilmirdik... Azərbaycan hökuməti isə Moskva «inciyər» düşüncəsinə qapılıraq, Moskvanın təcavüz oyununun yolunu saxlayırdı. Burnunun ucunu görmürdü... Qorbaçov siyasətinin məğzini mənəvi, siyasi korluqla seyr edirdilər. Fəqət, burada Heydər

Əliyev dühası gərək idi ki, xalq hərəkətinə kompas versin. Qorbaçovu dağılmaqda olan SSRİ dövlətinin parlamentinə çıxartsın. Bu siyasətin fenomenliyi və praqmatikasıdır. Belə şəxsiyyətləri tarix hər yüz ildən bir yetirir, xalq meydanına təqdim edir... Necə ki, ulu rəhbər əllərini havaya qaldırıb tribunadan deyirdi ki, mənə Allah göndərib... Biçarə kütləyə Allah rəhm etmişdi.

...Meydanda isə kütlə dalğası tüğyan edirdi. Bir axşam Sabir Rüstəmxanlı ilə alovlanan tonqalları bir-bir saydıq, 85-86 tonqal idi. Bu tonqal izləri aylarla Azadlıq meydanında yaşadı... Noyabrın 27-də DTK mənfur əməliyyata əl atdı. Xalq hərəkəti dalğasını, Moskvanın əli ilə dağıtmaq, xalqı qorxutmaq, liderləri həbs etmək planı yerinə yetirildi. Xalqın iradəsini qırmaq planı həyata keçirildi, zavallı, milli xalq hərəkəti, Moskvanın xəbis əli ilə yatırıldı. Vəzirov hökuməti xalqa satqınlıq etdi. Amma Moskvanın Qromikonun dediyi kimi, yatmış şiri andıran azəri türklərindən gözü su içmirdi... Otuz yeddinin repressiya müsibətini yaddaşından silən azəri türklərinə Kreml daha qanlı bir dərs vermək istəyirdi. Azərbaycanı Moskva qasırgısından mühafizə edən yalnız Heydər Əliyev ola bilərdi. Lenin meydanında xalqa Heydər yolu göstərməli idi. İstər gizli, istərsə də açıq... Maymaq Vəzirov hökuməti Qorbaçovun əlində oyuncağa çevrildi. Azərbaycan xalqının gözünə kül üfürən Qorbaçov iki qonşu xalqa müraciət hazırladı və qəzetlər bu tarixi müraciəti ilk səhifələrində dərc etdi.

Azərbaycan və Ermənistan əməkçilərinə, gənclərinə, müharibə və əmək veteranlarına, elm və din xadimlərinə, hər iki respublikada olan sülhsevər insanlara deyilirdi: «ümdə vəzifə hadisələrin faciəli gedişini dayandırmaqdır». Yığılıb qalmış qarşılıqlı inciklik və ittiham çoxdur. Bir ittiham vardı. Ermənistan belə haylı-küylü, qalmaqla Azərbaycandan tarix

boyu Rusiyanın havadarlığı ilə torpaq qoparmağa vərmişdir. Moskvada, açıqca Kremenin qabağında inqilab etmək, Heydər Əliyevi Azərbaycana gətirmək lazım idi. Lakin bunun üçün bütün kütlənin sözü bir olmalı idi. Bu isə o zaman müşkül idi. Bunları birdən etmək mümkün deyildi. Çünki kütlənin fikri dağınıq idi. Ancaq keçmişə deyil, gələcəyə baxmaq lazım imiş. Emosiyalara üstün gəlib, xoş məram ruhunda birgə dialoqa başlamaq gərək idi. Ermənistanda isə etnik təmizləmə sürətlə gedirdi.

Sovet sülh hərəkatı bu istiqamətdə konkret səylər göstərir, evsiz-əşiksiz qalmış azərbaycanlı və erməni ailələrinə təxirəsalınmaz yardım üçün Sovet sülh fondunun vəsaitindən bir milyon iki yüz min manat ayrılmışdır. Respublika sülh müdafiə komitələri və sülh fondunun Azərbaycan və Ermənistan bölmələri, hər iki respublikanın sülh uğrunda hərəkatlarını bütün fəalları öz yurdlarını tərk etmiş adamlar barəsində humanizm və şəfqət göstərməli, saxlamalı, qayğısına qalmalıdılar. «İndi bir-birinə doğru addımlar atmaqdan daha müqəddəs və nəcib bir iş yoxdur». Doğrudur, insanların, hətta respublikaların öz alın yazısı, tarix qarşısında öz sınağı var... Amma, haqq yol, haqdır... Vahid rəhbərlik gərəkdir...

Beləliklə, meydan hərəkatının vahid koordinasiya mərkəzi yox idi, proqram və konsepsiyası yox idi. Erməni daşnaqları, I Pyotrdan başlayaraq sovet dönməinə qədər torpaq davası edə-edə respublika, dövlət oldu. Azərbaycanın isə beş min illik dövlət quruculuq yolu vardı. Manna, Atropatena, Səfəvilər, Eldəgizlər dövlətçiliyi kimi Ermənistanın dövlətçiliyi olsaydı, ermənilər Moskvanın, dünyanın başına qum ələyərdilər. Yetmiş illik sovet beynəlmiləlçilik dövründə də, ermənilər dünyada, Moskvada öz milli qanıçən qəsdlərinə bir gün də ara verməyib. Xruş-

şovun əli ilə Arpa çayını əksinə axıdıb, yüz kilometrərlə yol keçib, dağları deşib Göyçə gölünə töküüb, adını Sevan qoyaraq millətçiliklərini daim daxildə aparıblar...

İmperiya öz dədə malı kimi doğma Zəngəzurumuzu Ermənistana bəxş etdi... Mikoyan həmişə imperiya havadarları ilə erməni-daşnak iddialarına rəvac verib. Nə edək ki, Ulu Tanrı Azərbaycanı əbədi olaraq, bu daşnak ermənilərilə qonşu edib?! İstər-istəməz dünyada Azərbaycan və Ermənistan qonşu dövlət hesab edilir. Bu qonşuluq çəpərini onlar hər zaman söküb genişləndiriblər... Sovet zamanında sökə-sökə irəliyə, doğma dədə-baba torpaqlarımıza giriblər. Türkiyədən-İrandan gəlib, yerli, oturaq əhali Dağlıq Qarabağa, Xankəndinə, Türkiyədən, İrandan Çar Rusiyasının təhriki ilə gətiriliblər... İkiyüzlü daşnaq imperiya məqsədi Cənubi Qafqazda bir xristian dövləti yaratmaq olub ki, ondan «alət» kimi istifadə etsin. 1805-ci ildə indiki Ermənistanda on altı müsəlman məscidi, iki alban kilsəsi olmuşdur. Əhalinin 85,2 faizi azərbaycanlı olmuşdur. Məkrli ermənilər Azərbaycanı həmişə təqib ediblər. Erməni «tarixçi»lərinin yazdığı kimi ermənilərin bu zorakılıq siyasəti haqqında olan qərarını alan kimi Nərimanov məsələni Qafqaz bürosunda ciddi qətiyyətlə qoydu, ermənilərin Qarabağın Ermənistanın tərkib hissəsi olması haqqındakı saxta qərarın ləğv edilməsini tələb etdi. Məsələ Qafqaz bürosu MK-nın iyul 1921-ci il tarixli plenumunda müzakirə edildi. Plenumda Stalinin Qafqaz bürosu üzvlərinin Orconikidze, Kirov, Maxaradze, Nərimanov, Myasnikyan, Nazaryan iştirak edirdilər. Müzakirələrdə Qarabağın Azərbaycanın ayrılmaz hissəsi olmasının lehinə ancaq Nərimanov və Maxaradze səs verdilər. Nərimanov bu ədalətsiz qərarla razılaşmadı, Rusiya κ(b) PMK siyasi bürosunda Qarabağın Ermənistanın tərkibinə verilməsi barədə

Qafqaz bürosunun qərarının ləğv edilməsini qəti və ciddi qaldırdı və buna nail oldu. Rusiya K(B) P MK Dağlıq Qarabağın Azərbaycanın tərkib hissəsi olduğunu təsbit edən əsaslı qərar qəbul etdi. Müzakirədə Nərimanov ermənilərin və onların muhdullarının müqavimətini qəti qırdı, Qarabağın Azərbaycanın torpağı olduğunu faktiki dəlillərlə sübut etdi.

...Dağlıq Qarabağa muxtariyyət verilməsi üçün ermənilər dəridən-qabıqdan çıxırdılar ki, vilayətin mərkəzi Şuşa olsun. O vaxt N.Nərimanov Şuşanın Azərbaycanın musiqi mərkəzi olduğu üçün buna imkan vermədi. Dağlıq Qarabağın mərkəzi Xankəndi təsdiq olundu.

Ümummilli liderimiz Heydər Əliyev Azərbaycan da birinci katib işləyəndə də, Moskvada işləyəndə də həmişə ermənilər Dağlıq Qarabağın iqtisadi tənəzzülə uğramasını bəhanə edərək, onun Ermənistanla birləşdirilməsini tələb etmişlər. Heydər Əliyev vilayətin iqtisadiyyatına böyük diqqət ayırdı, yollara asfalt döşəndi. Ağdama dəmir yolu çəkildi, Xankəndidə institut açıldı... İqtisadiyyat yüksəldi, narazılıq buzu əridi. DQMV-nə inzibati diqqət və qayğı ciddiləşdi. Vilayətdə həyat öz axarına düşdü. Böyük Vətən müharibəsi iştirakçılarının əsl qiymətini Heydər Əliyev verdi.

1988-ci ildə Dağlıq Qarabağda və onun ətrafında dəhşətli hadisələr kulminasiyaya həddinə çatmışdı. Bakıda yaşayan 200 mindən çox erməni təşviş içində idi. Emosiyalar isə tüğyan edirdi. Sov.İKP MK-nın Baş katibi M.S.Qorbaçova Azərbaycan və Ermənistan zəhmətkeşləri müraciət etmişdilər. Sov.İKP MK və SSRi Nazirlər Soveti Dağlıq Qarabağ Muxtar Vilayətinin sosial-iqtisadi tərəqqisini sürətləndirmək üçün qərar qəbul olunmuşdur. Əhalinin həyat tərzini, sosial rifah halını yaxşılaşdırmaq üçün qərar qəbul etmişdir. 400 milyon manat pulu yenidənqurma zərurətində ölkə Dağlıq Qarabağa vermişdir. Bu işdə Qarabağ kommunistləri fəallıq etdilər. Bəs

erməni ekstremistləri və millətçiləri nə istəyirdilər? Moskva guya sağlam cavab axtarırdı. Azərbaycanda isə sabahı soyqırım olacaq Qarabağ problemini respublika hökuməti niyə düşünmürdü? Müstəqilliyimizə Azərbaycan hökuməti dəvə nalbəndə baxan kimi baxırdı. Ermənilərin ikiyüz illik qarı düşmənçiliyi baş qaldırmışdır. Dağlıq Qarabağ ekstremistləri qansız milli həyəcan təbili döyürdülər. Azərbaycan erməniləri müraciətdə demokratiya adı altında Dağlıq Qarabağda baş verən millətlərarası xoş münasibətin yerlə yeksan olmasına imkan verməyəcəklərini vəd edirdilər. Bakıda Sovet orqanları zəhmətkeşlərin normal həyat tərzini qoruyub saxlayırdı. Əgər meydan hərəkətinə Heydər Əliyev rəhbərlik etsəydi, sonradan Qara Yanvar olmazdı. Və ondan Xocalı soyqırımına risq edilməzdi. Dərd, qeyrət birliyi kütləni bir meydanda birləşdirmişdi. Xəzərin sahilində dalğalanan üçrəngli Azərbaycan bayrağı ovqatla əsən Xəzri ilə xısnıxısnın dərdləşirdi. Bu cahanşümul kütlə hərəkətini milli Liderimiz «Xalq hərəkəti» adlandırmaqla haqlıdır, tez-tez dəyişən hökumətin loyallığıdır və bütün bunlar Qara Yanvara, Xocalı soyqırımına aparıb çıxarırdı.

İntibah, inqilab mənzərəsi olan milli hərəkətdən hökumət «xof» keçirirdi. Amma nümayişdə səslənən şüarlara, nizam-intizama DTK yaxından nəzarət edirdi. Noyabr ayı tətilin şiddətli dövrü idi. Nemət Pənahlı nümayişin təşkilatçılığını primitiv aparırdı. Sumqayıt hadisələrində adsan çıxarmış Əhmədin güllələnməsi hökmünə və Topxana meşəsinin qırılmasına etiraz şüarları tez-tez səslənirdi. Noyabr hadisələri Azərbaycanın yeni tarixinə xalq hərəkəti kimi daxil oldu.

Xalq Heydər Əliyevin uzaqqörən milli siyasətinə ehtiyac duyurdu, amma cəmləşə bilmirdilər. Nümayişin səs-sədasının Moskvaya, dünyaya çatması üçün ona ustad, milli

siyasətçi başçılıq etməli idi, konsepsiya olmalı idi. Xalq hərəkəti yenidənqurma məcarasında baş verdiyi üçün tariximizə sakit qiyam kimi yazıldı və Topxana meşəsinin müdafiəsi zəminində inqilaba çevrildi. Amma inqilabın kökləri millilikdən yox, sosial rifahdan gəlirdi. Azərbaycanın sosial-iqtisadi daşıyıcıları ittifaqda axırcı sayılırdı. Yeraltı, yerüstü təbii resurslarımız olsa da iqtisadi durum iflic olmuşdu. Azərbaycanın yeni tarixi yaranırdı.

Soyuq dekabr gecəsində qoşun meydanı tamamilə təmizlədi. 5-i dekabrda «Meydan»-nın püskürən alovu qəsdən söndürüldü.

Noyabr hadisəsi sübut etdi ki, Azərbaycanda yenidənqurma çox ləng və inamsız gedirdi. Avtoritar idarə üsulu ilə vətəndaşlıq və milli şüur arasında uçurum dərinləşirdi. Bu hərəkət milli suveren şüarlara çevrildi.

Meydan hərəkəti, insanlara azad könül verdi, kütlə azad iradə qazandı... Həqiqətin söz mismarı daşa batmadı, cəsərtliyə axmaq, cəsərtsizə qorxaq dedilər. Azadlığın xurafat özəyini ürəyimizə sancdılar, bir qılnc tiyəsi tək... İstedadı, hikməti Allah o kəsə verir ki, düzü-düz desin, ayrını-ayrı, düzlük yolunda gözlər dağlanar... Ehtiyac içində boğular... Əsrlər şahidlik edir, həqiqətin üzülüb, iynəyə sap olmağına, heçə enməyinə, heç olmaq dərəcəsinə düşməsi göz önündə cərəyan edir. Xalq dərini bölüşmək üçün böyük oğlunu axtarırdı. Bu kütlə hərəkəti başsız olduğu üçün zavallı adlanırdı. Millətin milli oyanışı zavallı olmasın deyə, ona milli rəhbər gərəkdir. Azərbaycandakı milli hərəkəta isə yalnız dahi Heydər Əliyev rəhbərlik edə bilirdi.

Ürək ağrı çəkər, ağrısız ürək kimə gərək. Vay o günə qələmində istedad şöləsi saçsın... Ağrı-ağ, qaranı-qara yazsın... Vay o günə qələmə təcavüz olsun, qatığa qara qatıq deməyə məcbur etsinlər. Qara qatıq qara günlər gətirər. Ağ günlər

qırmızı qar yağar... Qara günlərdə kütlənin qırmızı qanı axar... Fəqət, kütlənin zavallı, milli hərəkətində, kütləyə milli rəhbər gərəkdir. Azərbaycanda isə milli siyasət ustası Heydər Əliyev idi. Dəhşət, xaos, emosiya içində üzən kütləyə kompas verməyə milli ideya, milli həmrəylik üçün milli, müdrik rəhbər, milli ağrı-acıları qəlbən duyan, öz rəhbər qəlbinin göynərtisinə çevirən, dünya diplomatiyasında özünəməxsus yeri olan xalq rəhbəri, xalq konstitusiyası, xalq dövlət qurucusu olmalıydı ki, xalq hərəkətinə rəhbərlik etsin.

Kütlə hərəkətinin içində cücərən «cəbhəçilər» xalq hərəkəti cəbhəsinə milli komandanlıq etmək zərurətində bulundular. Onlar bisavadlıq, səriştəsizlik, siyasətsizlik «nümayiş» etdirdilər. Xalqı əliyalın sovet tankları ilə üz-üzə qoyub aradan çıxdılar. Qanlı şənbə gecəsi də belə yarandı. Qanlı Yanvar da tariximizə yazıldı. Gecə zülməti zillət qanla boyandı... Bakı öz qanlı köynəyində o səhər, sübhü, dan üfününü qızartdı... Dan yeri öz qırmızı şəfəqlərini Bakının qanlı köynəyindən aldı... Öz qanlı şəfəqini Azərbaycana, dünyaya yaydı...

Beləcə yeni tariximiz yamaqsız, təhrifsiz nisgillə yaranırdı. Millət yalnız Heydər Əliyevi axtarırdı.

Vətən oğlu, Heydər Əlirza oğlu... Vətən həyəcan içindədir, ey Heydər Əliyev, qəsbkarlar sənə xalqına zülm edirlər.

Korifey xanəndələrimizin davamçısı şövqülü xanəndəmiz Abdulla müəllim gələcək Azərbaycanın segah guşəli zil səslə xanəndələri üçün örnək olacaq... Sənəndə şöhrət ordeni Naxçıvan diyarının yetişdirliyi Abdulla Babayev... Rufi dinin işığında Kurqan dilində beş müqəddəs kitabdan danışan daş kitabə kimi Ərincə qalasına həsr edilmiş möhtəşəm istehkam kimi tarixə düşən Fəyullah Nəiminin «Cavidannamə» əsəri tariximizdir, Heydər Əlirza oğlunun

ömür yolu, ikinci dəfə müstəqilliyi Azərbaycanda daimiləşdirdi. Heydər Əlirza oğlunun gözəl diyarlarımızda boylanan əbədi, gələcək qranit heykəlləri tək... Heydər Əlirza oğlunun müqəddəs, xanəgahlığı daim suveren Azərbaycanın mavi səmasında pərvaz edəcəkdir... Fəqət, Azərbaycan üçün əbədi sağdır. Əlirza oğlu İlham şəmsisi və balaca Heydər ulduzu şəfqətində əbədiləşəcəkdir. Hələ Heydərata şöhrətini dünyaya yayan Şərqin xanımı – Mehriban xanım var...

Atanın ömrü övladında davam edir.

Ey azəri türkü, ey insan sən özünü tanı, dərk et, gözündən bəsirət pərdəsini götür, həqqil-həqq, işığında sən Heydər Əlirza oğlunun ömür yolu, Azərbaycanın XX əsrin ikinci yarısı üçün əbədi şəfəq yoludur. Bu sənin mənim vətəndaşlıq borcumuzdur. Necə ki, XX əsrin birinci yarısı Nərimanov ömür yoluna bizim xalqımız əbədi borcludur. Nərimanov öz xalqı yolunda səhv etməyib. N.Nərimanov Leninə inam yolunda səhv etmişdir. Elə də XX əsrin ikinci yarısı üçün qədərbilən xalqımız Heydər Əlirza oğlunun Allahdan xalqımıza bəxşiş olan ömür yoluna həmişəlik borcludur!

Vətəndaş müharibəsi, dünya xəritəsindən Azərbaycanın silinməsi, tırtıllı sovet tankı ilə Surət Hüseynovun Xankəndinin girəcəyindən qayıdıb Bakının üstünə gəlməsi... Azərbaycana qarşı erməni terrorları, qaragüruhçuların xalqımıza xəyanət etməsi, ana torpağımızın manuçaryanlara satması, daha nələr, nələr. Keçmişdən bizə boylanan nə qədər milli, dəhşətli dərdlərimiz var... Bu dərdlərin toxumunu öz içimizdən səpənlər, əkənlər də olublar. Haqqımızı tələb etməmişik. Unutqan olmuşuq. Heydər Əliyevin dediyi kimi, gərək azərbaycanlı olduğumuz üçün fəxr edəydik. Zaman su kimi axdıqca, xalqımız öz zəka düşüncəsində müqtədir

Heydər Əliyevi müdam yaşadacaqdır... Heydər Əliyev xalqın qəlbində daim yaşayacaqdır.

1918-1920-ci illərdə Azərbaycan Demokratik Cumhuriyyətinin süqutundan sonra Azərbaycandan əhali xarici ölkələrə miqrasiya edildi, on minlərlə azərbaycanlı xaricə keçdi, diasporlarımız «pöhrələndi». Lakin dünyaya səpələnmiş 50 milyon azərbaycanlıyı vahid milli maraq və ideologiya ətrafında birləşdirən el atası, Heydər Əlirza oğlu oldu. Həqiqətlərimizi dünyanın milli məfkurə işığında dünyaya çatdırmaq Heydər Əliyevin ilk müqəddəs tapşırığı oldu. Milli hərəkatın ictimai-siyasi qiymətini verdi.

2001-ci il may ayında Dünya azərbaycanlılarının qurultayını çağırdı: «Sizdən çox şey tələb olunmur, bilməlisiniz ki, sizin müstəqil Azərbaycan dövlətiniz var, siz onun dünyada siyasi hüququnun qoruyucularısınız». 2002-ci il 5 iyul sərəncamı ilə Heydər Əlirza oğlu xaricdə yaşayan azərbaycanlıların iş birliyi komissiyasını yaratdı. Azərbaycan xaricdəki azərbaycanlıların da hər birinin vətənidir. Azərbaycan dövlətinin siyasətini, dünyəvi baxışını müdafiə etməli və bu böyük ideya ətrafında birləşmək hər bir azərbaycanlının vətənpərvərlik və qan yaddaşdır. Hər bir xarici azərbaycanlı Avropa meyarları kontekstində öz vətənini həmişə müdafiə etməlidir, sevməlidir...

Axı, o çiyində və qəlbində Azərbaycan adını, qanını daşıyır. Azərbaycan həqiqətlərini və xüsusilə, Dağlıq Qarabağın etnogenezini tarixi faktlarla hər bir əcnəbiyə dərk etdirməlidir. Pərakəndə ideya olmaz. Dünya azərbaycanlılarının vahid mərkəzi olmalıdır. Bu, böyük dövlət işidir, siyasətidir.

Üzdənirəq, məkrli erməni qonşumuzun dünyaya səpələnmiş diasporu öz daşnak terror qrupları ilə bizi informasiya blokadasına saldı. Milli hərəkatımızın səsi

dünyaya çatmadı. Maymaq rəhbərlər hökuməti xalqın ruhunu sındırmaq üçün mərkəzdən əmr gözlədi. Şəxsi mənafeədən uzaq olmaq əl-ələ verib bir millət olmaq gərəkdir. Amma içimizdə elələri var ki, düşmənin dəyirmanına su tökürlər. Damarında türk qanı axan hər bir azərbaycanlı üçrəngli bayrağımızı, himnimizi, gerbimizi, vətənimizi sevməlidir.

Bir amal uğrunda milli-türk həmrəyliyi yolunda bu gün bütöv türk dünyasında qazağın, özbəyin, qırğızın, türkmənin, azərinin birləşməsi ali faktordur... Qara Yanvarda xalqın səsində səs verən rəhbər yalnız Heydər Əliyev idi. Bütün türk dünyasının bugünkü atası.. Ataheydər...

1988-ci il noyabr hadisələrinə qayıdıram. Bu kütlə hərəkatı olsa da xalq hərəkatı kimi səsləndi və Azərbaycan tarixinə düşdü. Noyabr inqilabının ziddiyyətləri yaddaşlara həkk olundu. Hərəkat kortəbii olduğu üçün idarə edilmirdi: siyasi və iqtisadi xaos yaranmışdı. Heydər Əliyev konsepsiyası yox idi. Demokratiya təhlükə altında idi. Gənclər arasında aqressivlik əmələ gəldi. Ziyalılar rəhbərlik edə bilmədi, parçalandı. Kütlə ilə ziyalını birləşdirmək üçün nəhəng Heydər Əliyev gərək idi. Heydər Əliyev xalqını və onun sənətkarlarını sevirdi.

Vahid keçid platformasında xalq cəbhəsi sona qədər bütövləşə bilmədi. Amma noyabr nümayişi xalqımızın intibah, ibrət «məktəbi» kimi tariximizdə yaşayacaq... Qoy, tarix özü hakimlik etsin...

Meydan hərəkatı, Qara yanvar millətimizi formalaşdırdı, onun fədakarlıq, qorxmazlıq, nəciblik ənənəsini özünə qaytardı. Azərbaycan xalq cəbhəsi meydanda körpə uşaq kimi «dünyaya göz açdı». Meydanı xalq cəbhəsi idarə etməyə başladı. Qaragüruh əhval-ruhiyyə gəldi. Meydan hərəkatı kəsərsiz alətə çevrildi. Nəhayət, Azərbaycan demokratiyası hakimiyyəti uduzdu. AXC – güclü bir təşkilat kimi hakim

qurum olmadı. Çünki vaxtında Heydər Əliyev siyasi zəkəsindən, təfəkküründən bəhrələnmədi... Demokratik hərəkətdəki çəkişmələr ümumxalq mənafeyinə qalib gəldi. Məhz o zaman noyabr xalq hərəkətinin boğulduğu məqamda Heydər Əliyev diplomatiyasının yeri görünürdü. Əliboş kütləni tırtıllı sovet tanklarının qabağına toplayıb qırınca dünyaya car çəkəydi, Kremli titrədəydi. Heydər Əliyevi köməyə çağırırdı. Moskva imperiyasına faciə, fəlakət fitnə-fəsad çaparı oynatmağa imkan verməyəydi. Bu zamanın siyasət nəhəngi Heydər Əliyev idi. Məhz o zaman səriştə, diplomatiya «torbası» boş olan xalq cəbhəsi Heydər Əlirza oğlunun vətəndaş kölgəsinə vaxtında toplaşsaydı, indi nə qaçqın vardı, nə də həsrət işğalından inildəyən dədə Qarabağ torpağımız. Bisavad cəbhəçilərin siyasi savadsızlığı buradan başladı, sonrakı milli müsibətlərə qapı açdı... Bu gün Azərbaycanda siyasi radikalizmə və ekstremizmə küçədən hakimiyyətə gəlməyə son qoyulmuşdur və bu da demokratiyanın dövlət quruculuğunun Avropaya inteqrasiyasıdır... Xalq sovet tanklarının lüləsinə qırmızı qərənfillər taxan zaman, hökumət tərəfindən hər bir erməni evini, ailəsini mühafizə etmək üçün xalq drujinası qərargahları təşkil etmişdi.

Hər gün meydana dolu yük maşınlar ilə yemək içmək, diri qoyunlar gətirilirdi. Hər bir pullu azərbaycanlı cibinin ağzını açmışdı. Milli hərəkət qəsdən alovlandırılır, sonra da yuvasında söndürüldü. Əslində xalq kimi öz milli iradəsini toplayıb bir millət kimi məhz o zaman baş rəhbərini elə meydan zamanı tələb etməli idi...

Xalqı çaşdırdılar, aldatdılar. Meydanda xalq dahi rəhbərini Heydər Əliyevi tələb etməli idi, ondan tövsiyələr almalı idi. Meydan hərəkəti kor-koranə yox, vahid milli ideologiyaya qulluq edəydi, konsepsiyası, məqsədi olaydı.

Qaragürühu çəbhəçilərin vətən, qeyrət satqınlığı aşkar olduqdan sonra Azərbaycan xalqı məhz məhv olan zamanda Heydər Əlirza oğlunun əvəzsiz xilaskarlığına möhtac qaldı. Xalqımız, ziyalılarımız öz yeganə, əvəzsiz, siyasi rəhbərin açıq, ciddi şüarlarla meydana çağırılmalı idi. Heydər tarixini niyə gecikdirdilər? Bu gecikmə Vətəni və xalqı bədfənaya verdi. Heydər Əliyev «Meydan hərəkəti»ni milli oyanış rəmzi kimi xalq hərəkəti adlandırdı və ona qiymət verdi...

Məqamında, zərurətində duymadıq, xalq rəhbərini hamımız dəstəkləmədik, Moskvaya, Qızıl meydana axışmadıq. Yalan vədlərə inandıq, qisim-qisim topladıq, zaman keçdikcə tam birləşməyə can atdıq. Bunun müsibəti bəlalərini biçərə Azərbaycan xalqı bu gün də çəkir və hələ də çəkəcəkdir... Bu gözdən, zehindən, zəkadan, əqldən qaçılmaz faktdır, canlı tarixdir...

1990-cı ilin 20 Qara Yanvarı Xocalı faciəsi kimi azərbaycanlıların tarixi qan yaddaşında faciəli, nisgil yükü kimi, xalqımıza qarşı törədilən soyqırımını olaraq, Azərbaycan tarixində qalacaqdır. Unutqan xalqımız içindəki unutqanlılığını həmişəlik öldürməlidir, milli, faciəvi, qan yaddaşı ilə yaşamalıdır, Heydər Əlirza oğlunun xilaskar siyasətini yaşatmalıdır. Bu da Haqdan gələcəkdir. Çünki dünyanın hegemon dövlətləri bu Haqqı tanıyırlar, təsdiq edirlər. Bu milli, zavallı hərəkət vahid mərkəzdən idarə olunmalı idi, lakin olunmadı, çünki Kremlə cavab verən siyasət kənkəri Heydər Əlirza oğlu idarə etmirdi... Amma xalq vahid milli hərəkət üçün Heydər Əliyevə sığınmalı idi, vaxtında tam sığınmadı, milli, zavallı acını çəkdi, sonra tam oyandı, özünə gəldi, Heydər Əliyev siyasət dağına söykənməyi vacib sandı, çünki başqa yol yox idi, Moskvaya sığınmaq yenə də boynumuza köləlik boyunduruğu qoyurdu və milli, zavallı hərəkətin da, milli oyanışın da heç bir işığı

görünmürdü. Onun işığı Moskva zopası ilə qaranlığa döndərsə də Heydər Əliyevimizin təbirincə desək, kütləni xalq elədi, tam oyanmış, müstəqillik yolu axtaran, onu müvafiq xalq rəhbəri axtaran millət elədi və milli hərəkət tarixdə qaldı və bu Azərbaycanın tarixidir.

Azərbaycanın milli, zavallı haqq səsini bütün dünyaya çatdırmaq üçün dünya təsdiq etdiyi, qəbul etdiyi yalnız bir milli rəhbər var, o da cahanşümul siyasətçi Heydər Əlirza oğlu Əliyevdir və onun gələcək siyasi ideologiyasını aparacaq, şərəflə davam etdirəcək böyük insan Heydər Əliyevin siyasət şineliindən çıxan İlham Əliyev olacaqdır. Bəli, Meydan hərəkətinə mərkəzdə elə-belə, adi bir milli oyanış kimi baxdılar, təbəssümlə düşündülər: «qoy tələyə gəlsinlər», - dedilər. Bu «təbəssümü» Kremlin xalqımızın milli zavallı hərəkətini meydan yuvasında necə boğduğu sübut etdi. Lakin azəri türkləri cismən sındılarsa da, ruhən qalib oldular. Axı, iki yüz ildir ki, biz unutkanlıq, yumşaqıq edib rəhmətlik böyük Cəlilimizin müdrik, dünyəvi qələmindən çıxan «Kamança» əsərinin ab-havası ilə nəfəs almışıq. Bu da klassiklərimizin və millətimizin dədə-baba qeyrətindən «Oğuznamə» qeyrətindən, milli şərəfindən irəli gəlir.

Bəli, ortada gedən qoyunu qurd yeməz, - deyiblər. Meydan hərəkəti hökumətin simasında ümidlə bu atalar sözünün rəmzini daşıyırdı. Hələ Ermənistanda dəhşətli zəlzələ olmamış, 12 noyabr 1988-ci ildə Spetakda yaşayan 62 Qərbi Azərbaycan ailəsinin, yəni 350 dinc insanın vəhşiliklə öldürülməsi bəşəriyyəti oyatmadı. Səkkiz ailə yaralarından qan axa-axa, qarlı-buzlu dağlara qovuldu. Ermənistan hökuməti yeni genosid törətdi. Qərbi Azərbaycan soydaşlarımızı öz ev-barxanası içində yandırdılar, kül etdilər. Bunun dünyada bu zülmkarlıq dünya tarixində işgəncəli genosid kimi əbədi yaşayacaqdır. Bu sonrası Xocalı

soyqırımını əmələ gətirdi. Bu da xalqın yiyəsizliyi demək idi. Bakı «Meydan»ında isə Şuşanın Topxana meşəsinə ermənilərin genosid etməsinə qarşı kütləvi, alovlu mitinqlər dalğalanırdı. O zaman ermənilərin havadarı M.S.Qarbaçovu yerində oturma bilən millət yiyəsi, torpaq yiyəsi gərək idi. Belə bir rəhbər isə Azərbaycanda yalnız Heydər Əlirza oğlu Əliyev ola bilərdi və olmalı idi. Əslində bu xalqın istəyi idi. Qloballaşan, qaynayıb-daşan dünyada Azərbaycanın öz yerini tutması üçün dünya tanıyan siyasi şəxsiyyət gərək idi. Bu da Azərbaycan xalqının böyük vətəndaşı Heydər Əlirza oğlu Əliyev idi. Bu Mustafa Kamal Atatürk və Heydər Əliyev Təhvid Allahdan Türkcə və Azərbaycan xalqına göstərilən canlı qayğı idi. Bəli, Spitaqda dəhşətli zəlzələdən əvvəl 12 noyabr 1988-ci ildə 70 azərbaycanlı fidan körpələrin dəmir boruya doldurub boğduran başkəsən erməni saqqallıları 62 qərbi Azərbaycan ailəsini dəhşətli soyqırıma məruz qoydular. O zaman Spitaqda azərbaycanlılarla qonşu olan yəhudi qadını Zinaida Samurova bu dəhşətli faciə barədə dörd videokasseti çəkmişdir və onları azərbaycanlı ailəyə təhvil verərək özü isə İsrailə mühacirət etmişdir. Allah bilir ki, bu videokassetlər indi hardadır? Bu dəhşətli soyqırımını o vaxtı törədənlərin başçısı Spitaq rayon PK-nın birinci katibi Norik Qriqoryeviç Muradyanın bütün ailəsi soydaşlarımıza vəhşi genosidlik etdikdən sonra həmin zəlzələdə məhv olmuşdur... Dəhşət deyilmi, o zaman Azərbaycanın Qarbaçovpərəst hökumət rəhbəri Ə.Vəzirov 78 nəfərlik Azərbaycan təyyarəsini erməni ekstremistlərinə köməyə göndərmişdir. Amma başkəsən saqqallılar Ermənistan Hava limanında azəri-türkcə təyyarəsinin platformaya düşməsinə imkan verməmişlər. Üzdənirəq qonşuya köməyə tələsən Azərbaycan təyyarəsi havada vurnuxub-vurnuxub nəhayət, ağır qəzaya düşər olmuşdur.

Qezaya şahid olan Xırdalanlı Fəxrəddin sağ qalsa da, sonra aradan götürülmüşdü.

Əbdürrəhman Vəzirov tariximizi bilmirdi və milləti duymurdu. Ona görə Şuşamızın Zümrüd meşəsi Topxananı ermənilər qəsbkarlıqla mişarladılar, faciə faciə gətirdi, Sumqayıt hadisələrini daşnaq Yerevan erməniləri törətdilər. «Paşa» ləqəbli erməni Eduard Qriqoryan Sumqayıtı qana çalxaladı. Bu faciənin də emisarları Yerevandan gəlirdi...

BAKİ ERMƏNİLƏRİ NİYƏ HƏYƏCAN KEÇİRİRDİLƏR?

Dağlıq Qarabağda və onun ətrafında hadisələr son həddə çatmışdı. Odur ki, Bakı şəhərində yaşayan 200 min erməni həyəcan və təşviş hissi keçirirdilər. Ehtiraslar coşur, ekstremist aksiyalar vulkan kimi püskürürdü. Ona görə ki, M.Qorbaçovun Azərbaycan və Ermənistan zəhmətkeşlərinə müraciəti verilmişdi və Dağlıq Qarabağ Muxtar vilayətində sosial-iqtisadi tərəqqinin sürətlənməsi üçün qərar qəbul edilmişdi. Zəhmətkeşlərin mənafeyini müdafiə edən tədbirlərin həyata keçirilməsi tələb edilirdi. Bu, yenidənqurma üçün zəruri idi.

Müraciətdə deyilirdi:

...Sağlam düşüncəli insanlar yetişməlidir ki, onlar yenidənqurmanın mahiyyətini dərk etsinlər. Bu məsul və inqilabi çağırışıdır. Biz Qarabağ Dağlıq vilayətində baş verən fitnəkarlığı, ekstremizmi qəti surətdə pisləyirik. Gərgin vəziyyət yaradanlar öz mənafeələrini düşünürlər. Biz həyatımızın bütün sahələrinin demokratikləşdirilməsinə tərəfdarıq. Ancaq özbaşınalıq, hərc-mərclik və xaosun əleyhinəyik. Faktlar sübut edir ki, Dağlıq Qarabağda fitnəkarlıq baş alıb gedir. Biz ümidvarıq ki, zəhmətkeşlər millətlərarası münasibətlərin kəskinləşməsinə yol verməyəcəklər. Amma bu regionda gərginlik günü-gündən artır, azərbaycanlılar Ermənistandakı evləri tərk edirlər. Bu biabırçılığa son qoymaq lazımdır. Ekstremistlər bunun üçün cavab verməli olacaqlar. Bakı şəhərinin 200 mindən çox erməni əhalisinin adından xahiş edirik ki, Dağlıq Qarabağ muxtar vilayətində asayiş yaradılsın. Müqəssirlər partiya məsuliyyətinə cəlb edilsinlər. Daha gözləmək olmaz.

Müraciəti bir qrup yüksək vəzifəli erməni imzalamışdı. Bəli, onlar qorxurdular ki, Bakıdakı yağlı vəzifələrini itirəcəklər. Axı onlar Xankəndidəki «Крунк» komitəsinə gizli üzvlük haqqı verirdilər. Həm də ürəklərinə üşütmə düşmüşdü ki, bu xalqın bir yiyəsi var. O da Heydər Əliyevdir.

O zaman xalq Heydər Əliyev uğrunda Moskva ilə açıq-aşkar mücadiləyə girməli idi. O zaman Qərbi Azərbaycandan ermənilər etnik təmizləmə aparmağa başlamışdılar. Topxana gələcəkdə Dağlıq Qarabağı yalan tarixlə Ermənistanla birləşdirmək üçün bir bəhanə idi.

Dağlıq Qarabağda erməni ekstremistlərinin iqtisadi böhranı bəhanə edib, məkrli siyasətlə millətlərarası münaqişəni qızıdırılmasında əsas məqsəd - Dağlıq Qarabağı Azərbaycanda qoparıb Ermənistanın tabeliyinə verilməsi idi. Bakıda yağlı vəzifələr daşıyan ermənilər təşviş içində idilər. Bugünkü münaqişə toxumunu hələ o zaman səpən Bakı erməniləri məhz onda öz keflərinə soğan doğranmasını istəmirdilər... Onlar bilirdilər ki, yağlı vəzifələri əllərindən çıxacaqdır. Görəsən o zaman Yerevanda da yağlı vəzifələrdə azərbaycanlılar işləyirdilər? İnanan daşa dönər... Sovet dönəmində də ermənilər etnik təmizləmə aparırdılar. Qərbi Azərbaycanda yer, kənd adlarını dəyişib, erməni adları qoyurdular. Hələ Sovetin kəşhakəs dövründə ermənilər mərkəzin havadarlığı altında istənilən «ərköyünlüyü» edirdilər. Azərbaycan hökuməti isə bu tarixi saxtalaşmanı uzaqdan seyr edirdi. Mən sovet zamanını dar ağacına çəkmirəm. Yaxşı işlər də var idi... Amma Azərbaycana mərkəzin loyallıq münasibəti, aldadıcı, gözdən pərdə asma siyasəti həmişə olub. 37-ci ilin Stalin repressiyası bütün respublikaların sinəsinə dağ çəkib, izləri indi də bizimlə yaşayır.

Bakıdakı V.İ.Lenin adına meydanda milli mitinqlər, müəssisələrin dayanması, nəqliyyat vasitələrinin dayanması, Gəncədə və Naxçıvanda erməni ekstremistlərinə qarşı vətəndaşlıq ehtirazı tüğyan edirdi. DQMV-də Ermənistan ekstremistləri millətçiləri millətlərarası ədavət tonqalını yandırıb alovlandırırdılar. Erməni daşnakları Zaqafqaziyanın iki respublikasında milli ədavəti dərinləşdirmək, müharibəyə çevirmək üçün dəridən-qabıqdan çıxırdılar. Xankəndində (Stepanakertdə) mitinqlər alovlanırdı. SSRİ Ali Sovetinin qərarı ilə 1988-ci il 18 iyul tarixli qərarla SSRİ Konstitusiyasına görə Dağlıq Qarabağ Azərbaycan SSRİ-nin tərkibindədir, həmişəlik onun tərkibində qalacaqdır. Beləliklə, SSRİ-nin Ali Dövlət və qanunvericilik orqanı: DQMV-nin talei ilə bütün problemi qəti, birdəfəlik həll etmişdir.

DQMV qanlı od içində yananda xalq şairimiz Süleyman Rüstəm öz şeiri ilə kəsgin cavab verdi:

Vaqifin, Natavanın səndə ayaq izləri var,
Kimsənin torpağına zorla ayaq basmamışıq
Mən Süleyman səninem, sən də mənimsən Qarabağ
Vətənimsən, vətənimsən, vətənimsən, Qarabağ!

Lakin erməni ekstremistləri iki yüz illik məkrli niyyətlərini haqsız-haqsız dünyaya zorla yalan informasiyalarla qanunlaşdırıb yayırdılar. Maymak Azərbaycan hökuməti isə SSRİ Ali Sovetinin qərarını dünyaya bayraq etmək, həqiqəti demokratiyanın mərkəzi ABŞ-a yaymaq əvəzinə total SSRİ hökumətinin asılılığına sığındılar. Müstəqillik düşünmədən yamaq dövlətçiliyə getməsi, DQMV-də fitnə-fəsad qazanını şakkur-şukkur qaynadırdı. DQMV-də isə SSRİ Ali Sovetinin qərarının əksini

dünyaya yayırdılar. Guya, DQMV SSRİ Konstitusiyası ilə Ermənistan SSRİ-nin tərkibindədir.

Şuşa yaxınlığında olan Topxana meşəsində Kanager aliminium zavodu kooperatorlarının özbaşınalığı biabırçı fakt olsa da, bu ancaq Azərbaycan xalqının səbr kəsasını daşdırırdı. Azərbaycan hökuməti Moskva hökumətinin total qoltuğuna girməkdən başqa heç nə düşünmək istəmirdi. Həm də SSRİ Ali Sovetinin komissiyası DQMV-dəki fitnəkar antidövlətçi aksiyalara göz yumur, millətlərarası nifaqı coşdururdular. Azərbaycanda yaşayan rus xalqı da SSRİ Ali Sovetinin qəti qərarının yerinə yetirilməsini, erməni ekstremistlərinin cəzalandırılmasını ciddi tələb edirdilər. Lakin Azərbaycan hökuməti bu milli, siyasi debata heç bir təsiredici tələb irəli sürmür, xalqın səsində səs vermirdi və burnunun qabağını görmürdü.

Həmin qaynar zamanda iki qonşu xalqın yanaşı yaşaması Allahdan göndərilən qismət idi. Bu, iki yüz illik saxta ərazi xülyasını siyasi və dövləti məntiqsizliyini dünyaya yaymaq, xalqa rəhbər arxa olmaq üçün, asılqan Azərbaycan hökuməti məhz o zaman Moskva hökumətinin cəkini və bikini gözəl tanıyan Azərbaycanın ikinci Nəriman oğlu olan Heydər Əliyevin Azərbaycan hökumətinə dəvət etməli idi. Xalqın səsində səs yalnız xalqın böyük oğlu Heydər Əlirza oğlu Əliyev bu Xuntanı yerində oturma bilərdi. Azərbaycan hökuməti isə Moskva-Qorbaçov hökumətinin «Heydər» fitnəsinə qarşı çıxmaq əvəzinə, ona qoşulub, xalqı Moskvanın ayağına verdilər. Xalqın odlanan müstəqillik qılgınlıqları da havada söndürüldü. Azərbaycan Dövlət Təhlükəsizlik orqanı Moskvaya işləyirdi. O zaman Azərbaycan xalqının səsində səs verən Heydər Əliyev Moskvada Qorbaçov ekstremizmindən mənəvi, siyasi, fiziki əzablar çəkirdi.

Azərbaycanın maymaq rəhbəri yenə də erməniyə satılan Moskvaya açıq-aşkar satqınlıq edir, xalqı sanki qırğına hazırlayırdı. Cəmiyyətdə dövlətin idarəedilməsi üslubu antidemokratik və liberal aparılırdı. Bu üslub kor-koranə tabeçiliyə keçmək idi. Cəmiyyətdə və kollektivdə müstəqillik sarsılırdı, amiranə iş metodu camaatı boğaza yığırdı.

İnsanların mənəvi-psixoloji iqliminə mənfi təsir edir, əməyin sosial-iqtisadi intensivliyi zəifləyirdi. 1987-ci il iyun plenumu və konfranslar ölkədə iqtisadiyyatın idarə üslubunun yenidən qurulmasına cəlb etsə də, bütün Qafqazda idarəetmənin demokratik üslubu ləngidilirdi. Lakin təcrübə deyirdi ki, sosial həyatın özülü yalnız demokratik üslubdur. Amma, demokratik rəhbərlik yox idi. İdarəedən və idarə edilənlər sosial problemləri uzun-uzadı diskussiyalara çevirirdilər. Məhz Azərbaycan üçün bu müstəqilliyin, əl uzatma məqamında və demokratiya yenidənqurma pərdəsi altında Qorbaçov hökumətinə sۆykənilib, məkrlə saxta torpaq, ərazi iddiasını yalan informasiyalarla tələb edəndə məhz Azərbaycana Heydər Əliyev idarəçiliyi lazım idi. Düşmən mövqeli Mərkəzə qarşı müstəqil dövlətçilik mübarizəsini apara bilən, xalqı özünə dayaq seçən lider şəxsiyyət gərək idi.

Azərbaycan hökumətində Azərbaycanda komendant saati əmr ediləndə və Azərbaycan hökuməti Qorbaçovun qoltuq siyasətinə uymayıb dövlətçiliyimizin fitnə-fəsadı, fitnəkarlığa doğru getdiyini duysaydı, milli siyasi durumu olsaydı, Qorbaçov siyasətinin sabah bizi məhvə apardığını görərdi, milli qan yaddaşı ilə dünya diplomatiyasında özünə yer tutan Heydər Əlirza oğlunu Azərbaycan hökuməti milli, siyasi, uzaqgörənliklə siyasi köməyə çağırısaydı, Azərbaycan tarixi qəhrəmanlıq vüqarını

sındırmazdı... Erməni sindromu kütlənin ürəyindən silinərdi. Azərbaycan xalqının sabahkı dövlətçilik, millilik fəlakətini və bu günkü DQMV-nin saxta ərazi qondarmasının qabağı alınardı.

Azərbaycandakı satqın Vəzirov-Primakov hökuməti camaatı qırğına apara bilməzdi. Heydər Əliyev siyasəti primakovları diz çökdürərdi. Bu dünyəvi faktdır. Bunu danmaq qeyri mümkündür. Azərbaycan hökumətinin xalqın erməni ektstremizminə qarşı tüğyan edən ehtiras tonqalı qalxıb məhvə gəlib çatmazdı. Fəqət xalqımızın qırğını, doğma ərazisini mənimsəmək pusqusunda duran Erməni daşnakçıları öz siyasi cavabını alardı və İrəvan xanlığı və Zəngəzur mahalının qaytarılması siyasəti meydana qoyulardı və DQMV-i Ermənistan unudardı. Buna qoltuq Azərbaycan hökuməti imkan vermədi. Zavallı kütlə hərəkəti silahlı Moskva hərbiçiləri ilə üz-üzə gəldi, qanına qəltan oldu... İçimizdəki milli hökumət boşluğundan sui istifadə edən Yusif Sərrac kimi Azərbaycan hökuməti hakimiyyət taxtına doğru cumdu, meydandan dövlət rəhbərliyinə çatdı. Məhz o zaman AXC Heydər Əliyevi idarəçiliyə çağırmalı idi. Dövlətçilikdən başı çıxmayan siyasətdən bixəbərlər xalqı aldatdılar, xəyanət etdilər.

Bu dünyada danılmaz faktdır. Erməni ekstremistlərinin xəbisliyi, bədxah qonşuluğu ilə üz-üzə gətirir, biçarə millətimizi işgəncələrə, ölümə-itimə, əsirliyə düşür edirdilər.

Bakıda Dubinyakin fəvqaladə vəziyyət rejimi yadırmızdadı. Bakı camaatı sovet tanklarının lülələrinə ətirli qızılgüllər, qırmızı qərənfillər taxırdılar, əhali bu tırtıllı tankları özlərinə doğma sanırdı, heç kim düşünməzdi ki, sabah bu tanklar onların sinəsi üstündə yeriyəcək, əzəcək.

Amma «böyük qardaş»ımızın tankları 70 illik ümidi, İkinci Dünya müharibəsində ruslarla çiyin-çiyinə döyüşən həzilərin, israfillərin nəvələrini «ayağı altına» alıb əzdi, tikə-tikə etdi. 134 nəfər, bir məşum şənbə gecəsi – 20 yanvarda qanına qəltan oldu, yüzlərlə adam yaralandı, şikəst oldu... İlham və Fərizənin nakam məhəbbət dastanı yarandı. Təcili Yardım məşinlərini, xəstəxanaları atəşə tutdular. Bakı Qanlı qış sarayını xatırlatdı. Xalqın böyük oğlu Heydər Əliyev Moskvada Azərbaycan nümayəndəliyinə gəlib, mətbuat konfransı keçirdi və qəzəbli çıxış etdi. Heydər Əliyev xalq yolunda canından keçərək M.Qorbaçovu və Azərbaycanı Moskvaya satmış Vəzirova lənətlədi. Xalqına dözümlü dilədi...

Bu hadisə bir daha təsdiq etdi ki, Heydər Əliyev Azərbaycan xalqının əvəzedilməz oğludur, milli siyasətçidir. Xalq onun arxasınca getməlidir. Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi millisiz Ə. Vəzirov ilk qonşu köməyini zəlzələ Ermənistanında baş verən kimi elədi. 78 nəfər canlı insan uçqunların altından meydilərin, yaralıların çıxarılmasına kömək üçün göndərildi. Quduz ermənilər Azərbaycan təyyarəsini görəndə hava limanının işığını söndürdülər, platformada ona yer vermədilər. Təyyarə hərlənib-hərlənib dağa çırpıldı, alışdı, parçalandı. Möcüzə idi ki, xırdalanlı Fəxrəddin sağ qalmışdı... Hadisənin şahidi idi. Sonra o da öldü...

Oljas Süleymenov Moskvada Ali Sovetin iclasında həmin dağın ətəyində köməyə gələn Azərbaycan təyyarəsinə abidə qoyulmasını təklif etdi, ermənilər onun üstünə məkrli mücadilə etdilər, hərəsi bir ailə başçısı olan bu azərbaycanlıların taleyi də Vəzirova «peşkəş» oldu... Xalq M.Qorbaçovdan, Heydər Əliyevi tələb etsəydi, dünya şöhrətli vətən oğlu Azərbaycanın rəhbəri olsaydı,

bu qəzaların üstündən Kreml sükutla keçə bilərdimi?! Neçə-neçə Azərbaycan uşaqları yetim qaldılar. Ermənilər isə fransızların gözü qabağında Spetakda 32 nəfər azərbaycanlı uşaqlarını trubaya yığıb, hər iki ağızını qaynaq edib, zümlə öldürdülər. Bu zülmü fransız jurnalistləri görmüşdülər.

Qorbaçov, Rıjkov Yerevana «haya» uçanda, erməni xalqına ürək-dirək verəndə, həyasız ekstremistlər Dağlıq Qarabağı Azərbaycandan qoparıb onlara verilməsini tələb etdilər, M.Qorbaçov insan olsaydı, göz yaşı içində Qarabağı tələb edən erməni ekstremistlərinin həyasızlığını, onların dəhşət «xəstə» olduğunu duyardı. Bizim xalq isə hər şeyi XX əsrin əzəli kimi boyun ardına atdı! Bir qan yaddaşlı millət kimi həmrəy olmadıq. Düşmən azərbğaycanlıların bu yumşaq, unutqan xasiyyətindən məharətlə sui istifadə etdi...

Ermənilər «əzabkeş millət» kimi öz hiyləgər siyasətlərini vaxtında Moskva ilə gizli razılaşıb dünyaya yaydılar. Buna görə də saxta erməni informasiyası Azərbaycanın başı üzərində dünyada hökmranlıq etdi.

Blokadaya alınmış Azərbaycan informasiyasının baryerini birinci dəfə Heydər Əliyev dağıtdı. Azərbaycan hökuməti isə Moskvaya xoş getmək üçün yalmanırdı. AXC əliyalın camaatı sovet imperiya tanklarının qabağına yığıb tikə-tikə etdirdi... Guya İrandan onlara silah gələcək... Axı, Azərbaycan hökuməti rəsmi razılıq verməsəydi, rus ordusu Bakıya girməzdi... Heydər Əliyev Kremlin havadarlıq alovunu söndürərdi... Bu qansız müraciəti Vəzirov etmişdir. Azərbaycanlı olmağı ilə fəxr edən Heydər Əliyevi məhz o zaman mühit tələb edirdi!

Ermənilər bizi bağışlanmaz dəhşətlərə saldıqlarını haçansa düşünəcəklər. Amma onda Azərbaycan xalqı

onları bağışlamıyacaq... Ermənipərəst Jazovun Xocalı soyqırımı, Bakı qırğını Azərbaycanın əbədi qanlı abidəsidir...

Bizim fəlakətlərə isə media aləmi də lal oldu, bəs millət niyə susdu? Amma ermənilər göz yaşını içərisində də haqsız, tarixsiz, saxta tələblərini məcburi istəyirdilər.

QARAKƏND SƏMASINDA TƏYYARƏNİN VURULMASI

On erməni terror aktı nəticəsində 200 azərbaycanlı partlayışda öldürülmüşdür...

Qarakənd səmasında Azərbaycan vertolyotu düşmənin tərəfindən vuruldu. Qara qutunun sirri bağlı qaldı. Azərbaycanın qaymaqları Tofiq İsmayılov, Məhəmməd Əsədov, İsmət Qayıbov kimi ər azərbaycanlılar o vertolyotda qəza adı altında öldülər. Xalq və ziyalılar tam birləşmədilər. Heydər Əliyevi Azərbaycana gətirib, onun siyasətindən bəhrələnsəydik, bu adsız-qəzaya Heydər Əliyev imkan verməzdi. Həmin yerdə dağın döşündə qoyun sürüsü otaran, ney çalan çoban bu qanlı hadisənin yeganə şahidi idi. Çoban vertolyotun yerdən zenit topla vurulduğunu deyirdi... Sonra biçərə çoban da öz dilinin qurbanı oldu, onu öldürdülər ki, şahid olmasın...

Ağdamda yerləşən, istintaq komissiyası «Vertolyot qəzası»nı araşdırırdı. Atəş açılan yerdə QAZ-52 markalı yük maşını olub... Məlumatı «Azadlıq» qəzeti dərc etmişdi. QAZ-52 vertolyot düşən yerə gedib. Noyabrın 22-də komissiyanın sədri Tamerlan Qarayev deyirdi ki, vertolyotun yerdən vurulmasını sübut edən dəlillər var, hələ istintaq gedir. Cəsədlərin hamısı tapılmır, vertolyotun hissələri toplanır. Vertolyotu erməni yaraqlılarının vürması aydın idi. «Qara qutu» Moskvaya aparılmışdı və hadisə yerində V.Polyaniçkonun görünməsində bu qəzada onun mənfur satqınlığı sezilirdi. Sovet ordusu erməni yaraqlıları ilə əlbir idilər. Bunu Xocavəndlilər sübut edirdilər. Hərbçilər seyrçi mövqə tuturdular. Təşkil edib «həzz» alırdılar. Xocavənd boşalan kimi Qaradağlı kəndinə hücum başladı. Ağdamın vətənpərvərləri müqavimət göstərmişdilər, onların işə

sialhları çatmırdı. Kəndlərdən silahlar yığılırdı. Bu açıq-aşkar satqınlıq idi, kəndlər boşalır, camaat al-qan içində qaçırdı, çünki qalib döyüşmək üçün silahları yox idi. Qaradağlı faciəsi indi də ürəkləri dağlayır.

«Qara qutu» qara günün səbəbini işıqlandırmaq üçündür, son ümiddir, istintaqın qıfılıdır, açarıdır. İçində maqnitofon lenti olur, təyyarə «tikə-tikə qəza»ya düşsə də «qara qutu» salamat qalır, uçuşun bütün parametrləri orada yazılır. Onun aqibəti isə Moskvada dəfn olundu. Qəsdin üstünə qəsd gəldi, düşmən sevindi. Yiyəsizlik idi həqiqətimiz...

Azərbaycan televiziyasının «215KL» studiyasında Çingiz Mustafayev çıxış etdi. həmfikir soydaşlarını yığıb özü DQMV-nin kəndlərinə getmişdi. Çingiz jurnalistə səlahiyyət verilməsini tələb edirdi. Bu vətənpərvərin dərdinə mən də şərikdirəm. Onunla getdim. Amma müdafiə nazirimiz Valeh Bərşadlı silahsız Qarabağa getməyi məsləhət bilmədi. Xalqın qələbəyə inamı sönmüşdü. Mərkəzi TV kanallarını hökumət bağlatmışdı, Azərbaycan təcrid olmuşdu. Bu da təxribat idi. Bakının çörək növbələri «baş yarır»dı. «Amerikanın səsi» Yerevanda ABŞ konsulluğunun açılacağını yayırdı, hətta Qafqazın paytaxtı Yerevan olacağını deyirdi... Əbülfəz bəy isə AXC sədrliyini səhhətinə görə hələlik İsa Qəmbərova vermişdi.

O zamankı Azərbaycanın qara günlərinin həyəcanını olduğu kimi, yəni «həqiqəti olduğu kimi» verməyi özümə «əyrini-əyri, düzü-düz» yazmaq üçün böyük Sabir «borcu»nu cüzi də olsa yerinə yetirməyə çalışdım... Heç olmasa, ürək dözməyən məqamları həqiqət çırağının işığına, inşallah, gətirmək üçün illərlə bu tarixi həqiqətin yolunda vətən oğlu vətəndaş olmaq borcunu bir yazar kimi yerinə yetirməyə çalışmışam. Hər ilin, hər günün əksər fəlakətlərini

vaxtaşırı Bakıda və rayonlarda doluxsuna-doluxsuna «yaralı qeyd»lərimi aparırdım. Yanırdım ki, «hanı Heydər Əliyev! Loyal Azərbaycan hökuməti mərkəzdən əl götürmürdü. Mən dilimdə, ürəyimdə Heydər Əliyevi səsləyirdim. Bəzi kəslər məni göstərib deyirdilər. «O, qatı kommunistdir, Moskvanın adamıdır», - deyirdilər. Mən qorxmurdum: «Bir gün yaranan bir gün ölməlidir». Kaş mən də vətənim, xalqım yolunda Çingiz kimi şərəflə öləydim... Ruhum bu ölümdən həzz alardı... «Dərdimi tərپətmə, baba» bilirsən. Azərbaycanın bu qara günlərində sənə nə qədər ehtiyacı var?! Xalqı səndən qaçaq salmağa çalışan şər qüvvələr var... Onlar mənəvi miskinlərdir...

Qeyidlərimi hər gün, hər həftə təkərlər üstündə aparanda da xəyalımda sənə nəhəng dünyanla üz-üzə olurdum. Və deyirdim ki, ey, Azərbaycanın «siyasət padşahı» vallah, axır-əvvəl əgər suverenlik istəyiriksə sənə mübarək əl-ayağına düşəcəyik... Sonra da öz-özümə xəyalımı məzəmmət edirdim... Torpaq getdi. Qədim mədəniyyətimizdən müjdə verən tarixi abidələrimizi qanıçən ermənilər dağıtdılar. Fəqət, bu Azərbaycan həqiqəti deyilmi? Bunların hamısının qarşısını tarixi şəxsiyyət olan yeganə rəhbərimiz Heydər Əliyev ala bilərdi. Fəqət, budur Azərbaycan həqiqəti. Əsas qeyidlərim ürəyimdə qalırdı... «Ədalət»də, «Səs»də, «Boz qurd»da, «Meydan»da hərdən ürək göynərtimi az-maz verirdim, dərc etdirirdim. Amma, ürəyimdə Azərbaycanın bir yiyəsizlik yatırımı dərdi yatırdı. Bu Heydər Əliyev yatırımı idi, onun Azərbaycan həqiqəti idi. Çünki Azərbaycan Heydər Əliyevsiz dünyada yiyəsiz sayılırdı. Budur, Azərbaycan həqiqəti, illərlə dilizarıncı gözlədiyimiz müstəqilliyimiz əldən gedirdi.

Bütün bu Azərbaycan müsibəti XX əsrin əzəli kimi qanlı tarixlə israr olurdu. Allah bizə qanlı tale yükü vermişdi. Bu iki əsrlik Azərbaycanın başına gətirilən parçalanma

müsibətləri idi... Milli rəhbər qüvvəsi gərək idi. Bu qüvvəni də bütün dünya qəbul etməli idi... Bu qüvvə isə Azərbaycanda yalnız Heydər Əlirza oğlu idi. Başqa heç kəs... Bu dünya siyasətinə sinə gərən rəhbər vacibəti, Heydər Əliyev zəruriliyi, yalnız Heydər Əlirza oğlunun gərəkliyi idi... Heç kim Heydər Əliyev fenomenliyini inkar edə bilmirdi. Doğrudur, mənim illərlə ürəyimdə yatan «yatırım arzumu» o zaman çin oldu ki, Azərbaycanın «ağziüstə» yıxılmaq ərəfəsində Heydər Əlirza oğlunun ürəyi durmadı. Başbilən ziyalılarımız xalqın tələbini Heydər Əliyevə çatdırdılar... Yenə vertalyot qəzasına qayıdıram.

Bu açılmamış erməni sirri kimi qaldı. Moskvaya göndərilən qara qutu elə bil it-bata çıxdı. Axı bu nə demək idi? Niyə iqtidar dünyaya car çəkmədi? Bu qəzamu dünyaya bəyan etmədi? Bu da düşmənin dəyirmanına daha da cur su tökdü. Xalq isə bu sirrin dəmir sualı altında qaldı. Axı, milli rəhbər dünya tanıyan Heydər Əliyevdən həmin zamanda siyasi tövsiyə alınsaydı, bu qədər yanıb kül olmuş Azərbaycan şəxsiyyətlərinin, böyük ziyalılarının üstündən elə-belə adi qara xətt çəkilməzdi... Azərbaycan hökuməti bununla nə deyirdi, nəyin üstünü örtürdü, niyə dünyaya car çəkmirdi. Düşmənin dəyirmanına niyə su tökülürdü... Xalq sual altında qaldı. Erməni ekstremistlərinin növbəti sui-qəsdləri yenə də baş tutdu. Azərbaycan millətinin milli qaymaqlarının uçduğu vertolyotu erməni daşnaqçıları gülləbaran etdilər. Nisgil üstə nisgil gəldi...

**XOCALI SOYQIRIMININ
KƏDƏRLİ NOTLARI HARADAN GƏLİR?
Z.BALAYANIN
AQRƏSSİV DÜŞÜNCƏLƏRİNDƏN**

*Mən 1992-ci il fevralın 25-dən 26-a keçən Xocalının məşum gecəsinin Xirosimaya atılan atom bombası ilə müqayisə edərdim. Bir gecədə Xocalı şəhəri yerlə yeksan oldu, yandırıldı, bom-bardıman edildi, yox oldu.
613 adam vəhşiliklə öldürüldü.
Bunun 163 nəfəri qadın, 106 nəfəri uşaq, 70 nəfəri gocalar idi.
1275 adam girov götürüldü.
150 adam İtkin düşdü
56 adam diri
diri yandırıldı
255 uşaq ata
anasız qaldı
8 ailə tamamilə məhv oldu
24 uşağın başı kəsildi, gözləri çıxarıldı, qulaqları kəsildi, barmaqları doğranıldı və süngülərə keçirildi.
Hətta diri diri uşaqların başlarının dərisini soydular.
Yer göy haykırdı. Cəllad həzz aldı.*

6-sı avqust 1945-ci ildə Yaponiyanın dilbər guşələri olan Xerosima və Naqasakiya dəhşətli atom bombasına tutuldu. Ütölmüş, yanmış insan cəsədləri göyə sovruldu. Tarix titrədi, kainat haykırdı, göy kişnədi, yer lərzə gəldi. Tovhid Allah mənfur insan əli ilə öz gücünün zərrəsini bürüzə verdi. Yaponiyanın bu dilbər guşələri bir anda külə döndü. Amma Xocalı şəhəri bir anda yox, düşünülmüş ssenari ilə ağır, uzun, zülmət bir məşum gecədə qanına qəltan oldu, uşaq, qoca, cavan cəmdəkləri şaqqalandı, doğrandı. Bu vəhşilikdən yalnız özü həzz aldı, qarı düşmənin. Kədər qəmə qarışdı, qəm

kədəre, insan ahı, iniltisi şimşək çaxdı səmada. Ey gidi dünya, qisas qiyamətə qalmaz...

Xocalı faciəsi ildönümü ərəfəsində bir daha vurğulamağa ehtiyac var ki, Azərbaycan dövləti, xalqımız ölkənin müxtəlif ictimai-siyasi qüvvələri, qeyri-dövlət təşkilatları XX əsrin ən böyük cinayət aktına – Ermənistanın azərbaycanlılara qarşı apardığı soyqırım siyasətinə siyasi və hüquqi qiymət verilməsi ilə əlaqədar beynəlxalq qurumlara, dünya dövlətlərinə dəfələrlə müraciət ediblər.

Ermənistanın işğalçılıq siyasətinin timsalında haqsızlığa haqq donu geyindirilməsinə, cinayətə bəraət qazandırılmasına imkan verilməməsini xahiş etmişik. Onu da xüsusi vurğulamışıq ki, dünyada baş verən hadisələrə, xüsusən də soyqırımı siyasət kimi vəhşiliyə ikili standartlarla yanaşmaq həm növbəti cinayətlərin cəzasız qalacağına inam yaradır.

Zor Balayanın aqressiv düşüncələrindən:

Müraciətlərimiz vaxtı bizdən fakt istənilibdir, təqdim etdiyimiz faktlara isə inamsız yanaşblar. Hətta bəzi ölkələrdə Xocalı soyqırımının vəhşi təşəbbüskarları və icraçılarından biri olan Zori Balayan erməni xalqının görkəmli publisist, yazıçısı kimi təqdim olunubdur. Bizim təqdim etdiyimiz faktlara inanmayanlar heç olmasa, qaniçənliyi, sadist cəlladlığı ilə qürrələnən Z.Balayana inansınlar. Z.Balayan 1996-cı ildə nəşr olunmuş «Ruhumuzun canlanması» əsərində (bax: «Exo», 9 fevral 2007) söz sahibi bir yana, normal insana yaraşmayan «qəhrəmanlığı» ilə fəxr edir. Vəhşiliyi igidlik kimi qiymətləndirən Z.Balayan yazır: «Biz Xaçaturla ələ keçirdiyimiz evə girərkən əsgərlərimiz 13 yaşlı bir türk uşağını pəncərəyə mismarlamışdır. Türk uşağı çox səs-küy salmasın deyə, Xaçatur uşağın anasının kəsilmiş döşünü onun ağzına soxdu. Daha sonra 13 yaşındakı türkə onların atalarının bizim uşaqlara etdiklərini etdim. Başından,

sinəsindən və qarnından dərisini soydum. Saata baxdım, türk uşağı yeddi dəqiqə sonra qan itirməkdən öldü. İlk sənətim həkimlik olduğuna görə humanist idim, buna görə də türk uşağına etdiyim bu əməllərə görə özümü xoşbəxt saymadım. Amma ruhum xalqımın bir faizinin belə qisasını aldığı üçün sevincdən qürurlanırdı. Xaçatur daha sonra ölmüş türk uşağının cəsədini hissə-hissə doğradı və bu türklə eyni kökdən olan itlərə atdı. Axşam eyni şeyi daha üç türk uşağına etdik».

Belə bir işi görmək nə qədər amansız canilikdirsə, caniliklə fəxr eləmək bir o qədər alçaqlıqdır, ən başlıcası isə yalnız türklərə deyil, dünyaya meydan oxumaqdır. Vaxtilə Xocalı soyqırımına biganə qalanların sonrakı illərdəki fəaliyyətlərində normaya çevrilmiş ikili standartlar bizdə əminlik yaradır ki, Z.Balayan kimi qatilin dünyaya meydan oxumasını bəlkə elə ağızdolusu humanizmdən, demokratiyadan, insan haqlarından danışanlar şərait yaradır, imkan verirlər.

Biz Xocalı dərini yaşamışıq, bu ağrımız heç vaxt unudulmayacaq. Z.Balayanların əsl adını - vəhşi və yırtıcı adını vermək üçün özündən gətirdiyimiz elə bir bu sitat yetər. Dünya nə vaxta qədər 1915-ci ilin uydurma erməni soyqırımı haqqında hay-küyləri dinləyərək zori balayanların bu gerçəkdən törətdikləri vəhşiliklərə göz yumacaq.

Tarixi unutkanlığımız başımıza nə qədər müsibətlər gətirir, ey «Xocalı qağa». Ey canım, gözüm, qanım, torpağım, daşım, ana südüm, qardaşım Əlif Hacıyev! Alnında puçur-puçur tər buz bağladı, şümşad çöhrənin qanlı şırımlarında ürək beşiyin, Azərbaycan laylan olan dilbər Xocalı diyarımız qana boyandı, özünün böyük, vətəndaş ürəyin kimi. Sən yaşırırsan və yaşayacaqsan. Gün gələcək bir gecədə qeyb olan sənin Xocalı şəhərin səmanın Zöhrə ulduzu altında bərq

vuracaq, Azərbaycan deyib yaşayacaq, sinəsində sənin ürəyindən qan axan qranit heykəlin ucalacaq!.. İnşallah! O zaman mən də Ağdama getmişdim. Nuridə adlı bir qadın 12 yaşlı uşağın meyitini kürəyində Ağdama gətirmişdi. Kamaz-la daşınan 81 meyit yandırılmışdır. Tarix dikdə edir ki, 1905-ci ildə erməni daşnakları köhnə Xocalını da belə vəhşiliklə yandırmışlar...

Xocalı soyqırımına hökumət niyə loyal, soyuq münasibət göstərdi, kim-kimin bostanına daş atırdı. Millətin taleyi niyə qumara qoyulmuşdu? Çünki xalqın yiyəsi yox idi. Heydər Əliyev siyasi zəhmi gərək idi. İlan ulduz görməsə ölməz! Xalqa xalq rəhbəri gərəkdir!

AXC-nin A.Mütəllibov hökumətindən istefa tələb etdiyi sessiya yadımızdadı Naxçıvana zəng edib, Ali Sovetin sədr müavini olan Heydər Əliyevi - Azərbaycan Ali Sovetinin sədri vəzifəsinə dəvət edilməsi gözümlərin önündədi. Telefon niyə kəsildi... Xalq gözləyirdi ki, hakimiyyətə Heydər Əliyev gəlsin. Naxçıvan telefon şəbəkəsi kəsildimi? Yoxsa, Azərbaycan telefon şəbəkəsini birləşdirmədi! Xalq gözləyirdi. Məhz burada Azərbaycan xalqı iradəsini toplayıb meydana çıxmalı idi... AXC dedi ki, mən inqilab etmişəm, hökumət kreslosu mənimdir. Dövlət quruculuğu nədir?! Bu sovet total hökumətinin süqutunun zəruri tarixi dalğası Azərbaycandan yan keçə bilməzdi. Azərbaycanın Heydər Əliyevə ehtiyacı yarandı, xalq rəhbərinə zərurət səma kimi gurladı.

Xocalının kədər notları həzin-həzin çalınırdı. Lakin yuxarıda bunu eşidən vardımı? İlk dəfə Xocalıda cəmi yeddi avtomat olub, sonra xocalılılar özləri-özlərinə silah əldə ediblər. 1991-ci il noyabrın 28-də Əsgərardan keçən yol bağlandı. Biçarə xocalılıların çıxış yolu yalnız hava xəttinə qaldı. Mühasirədə qalmış camaata vertolyotlarla adicə ərzaq vaxtında aparılmırdı. Respublika Müdafiə Nazirliyi Xocalını

yaddan çıxartmışdı. Xocalıya heç bir kömək olunmurdu. Niyə? Axı, Xocalı əldən gedirdi. 25 gün idi ki, Xocalıya vertolyot da işləmirdi. Burada böyük siyasətçinin yeri görünürdü, zəhmi, əzəməti sezilirdi, yəni Heydər Əliyevlə məsləhət olunsaydı, Xocalı o çıxılmaz vəziyyətə, ölüm-itim dəhşətinə düşməzdi. Xocalı elə bil işğal olunacaq Dağlıq Qarabağın taleyini həll edirdi. Düşmən isə mövqeyini saatbasaat möhkəmləndirir, hücumlarını genişləndirirdi.

Bəli, Xocalı dilizarıncı aman istəyirdi. Xocalıda düşmən ən çox hava limanının rəhbəri Əlif Hacıyevdən ehtiyat edirdi. O, öz silahdaşları ilə erməniyə qarşı döyüşərək Xocalının ömrünü süqut gününü 1992-ci ilin yanvar-fevral aylarına qədər qəhrəmanlıqla uzada bildi. Lakin Xocalıya kömək getmirdi, Xocalı hökumətdən pənah gözləyirdi, kömək istəyirdi. Ancaq minlərlə adamın taleyi bir gecədə yerlə-yeksan oldu, qanına qəltan oldu. Körpələr, qocalar dinc əhali yandırıldı, faşistcəsinə öldürüldü. Xocalılılar qan gölünə bataraq bir gecədə qeyb oldular. Girov düşəni girov düşdü, buzlu, qarlı meşədə donan dondu, don vurmuş adamlar bir zülmə Ağdama çatdı. Xocalı soyqırımında 1250 nəfər piyalə gözlü, gül parçası qızlarımız əli xınalı gəlinlərimiz əsir düşdülər. Bir gecədə rus imperiyasının 366-cı motodiviziyası bir Azərbaycan şəhərini yer üzündən sildi.

Azərbaycanın yiyəsizliyi dünyaya şəms oldu. Bir şəhər bir gecədə öz sakinləri ilə bahəm qeyb oldu, yandırıldı, kül oldu, qanına qəltan oldu. Xocalı soyqırımına soyuq, loyallıq münasibət nümayiş etdirildi, düşmən sevindi. Vaxtında silah, müdafiə verilmədi, kömək, qayğı olmadı. Xocalının kədərli notları çalındı...

1918-1920-ci illərdə hələ Azərbaycanda və Ermənistanında sovet hökuməti qurulmamışdan qabaq, erməni daşnaklarının törətdikləri qardaş qırğınında Qarabağ

sakinlərinin ən azı beşdə biri qanına qəltan edilmişdi. 1923-cü ilin iyulunda bu ziddiyyətli ərazidə Dağlıq Qarabağ Muxtar vilayəti təsis edilmişdi. Buna baxmayaraq, Mikoyan 1954-cü ildə Yerevana gedəndə, iki problemi həll edəcəyinə söz vermişdi. Andrannikin «el qəhrəmanı» kimi Yerevanda heykəlinin qoyulmasını Xruşşovla danışıb, Dağlıq Qarabağın referendum yolu ilə Ermənistana veriləcəyini vəd etmişdi. Sənədsiz, sübutsuz tarixsiz ərazi iddiası olarmı? Ey Mikoyan hökuməti, dişinizdə torpaq şirəsi qalıb.

Bu zaman SSRİ dövlətində Vahid Kommunist partiyasının dövlət rəhbərliyinin iqtisadi tənəzzülü sovet xalqlarını çaşdırmışdı. Monolit vahid Sovet birliyi zamanın zərurəti olaraq laxlayırdı. Dağlıq Qarabağ Muxtar vilayətində əhalinin əsas tərkibi köçkün ermənilərdən ibarət idi. Azərbaycan rəhbərliyi Gürcüstanda və Dağıstanda əhalinin milli tərkibini əsas tutaraq inzibati sərhədlərin dəyişdirilməsi üçün təkliflər irəli sürürdü. Dağlıq Qarabağ ərazi probleminə hər iki qonşu respublikanın alimləri qoşuldu, əzəldən bu ərazinin hansı millətə mənsub olması barədə dərin elmi, tarixi «baş sındırma» getdi.

Bu milli mübahisədə Sovet dövlətinin yaradıcısı lehinə milli siyasət prinsipinə məhəl qoyulmadı, hər xalqın hər millətin dili, mədəniyyəti saxlansın, bir xalqın o birisindən üstünlüyü olmasın. Dağlıq Qarabağın ərazi mənsubiyyəti təyin ediləndə RK(b)P Qafqaz bürosunun kommunistləri təklif etmişlər ki, bu diyar hansı respublikada daha yaxşı iqtisadiyyat tapa bilərsə, əhalinin günü-güzəranı yaxşılaşarsa Azərbaycanın Dağlıq Qarabağı o respublikaya verilsin. Bunun üçün Azərbaycan Respublikası əlverişli hesab edilmişdir.

Xocalı: Erməni vəhşiliyi və öz laqeydliyimiz

Milli xubdinlik Ermənistanda minlərlə adamı sel kimi küçələrə axıdırdı. Əgər başqa regionlarda da bu milli xudpəsəndlik baş qaldırsaydı, bunları necə dayandırmaq olardı. M.Qorbaçov Azərbaycan və Ermənistan xalqlarını üstüörtülü demokratiya çağırışı ilə millətlərarası beynəlxalq münasibət qalasanı titrətmədən yanaşmağı tövsiyə edirdi. Batinində isə deyirdi ki, ermənilər, bir az dözün, monolit sovet birliyi süquta yetsin, sonra istəyinizə nail olun. Mən Dağlıq Qarabağı alıb sizə peşkəş edəcəm. Necə ki, məndən əvvəl sizə havadar olmuş və sonra bu havadarlığı davam etdirən Çar Rusiyası, sovet rəhbərləri ediblər. İrəvan xanlığı

sizə hədiyyə edilib: Zəngəzur dədə torpağınız kimi sizə verilib.

Axı, gizli deyildi ki, 1905-1918 və 1920-ci illərdə irtica qüvvələri ermənilərlə azərbaycanlılar arasında milli ədavəti qızıxdırmışlar. İndi emosional kükrəmə coşurdu, axışdırdılar. Ermənistanda çox müəssisə işləmirdi, iflic hala düşmüşdü. Milli ixtişaş tonqalı alovlanırdı. Meydanlarda günlərini keçirən adamlar su və yeməklə rejimlə təmin olunurdu. Hərçənd ki, Ermənistanda hələ sovet dönəmində bu siyasi milli coşma üçün qalaq-qalaq pullar yığılmışdı. Kütlə hürükdən açılmış kimi küçə və meydana axışırdı, tökülüşürdü. İdeoloji barışdırıcı siyasət yeridilmirdi. Yaddaşıma gözəl həkk olub, ilk partlayış Azərbaycanın Ağdam rayoununda baş verdi. Əsgəran camaatı ilə toqquşmada iki nəfər öldü, yaralılar xəstəxanaya aparıldı. Erməni vandalizmi Sumqayıta çatdı. Cinayətkar markaryanlar, manuçaryanlar talançılıq və özbaşınalıq etdilər. Qanunsuzluq, zorakılıq, milli təhqirlər baş alıb getdi, 32 adam öldü, iki yüzə yaxın adam yaralandı. Milli münəqişələr xalq iradəsinin zəminində demokratiya pərdəsi ilə örtüldü. – Demoqoq tarixçilər, tariximizi yuxu yozumuna döndərdilər...

Xocalı soyqırımı Azərbaycanın sinəsinə çəkilən sağalmaz yara oldu. Bu yaranın dərinliyini görəndə böyük siyasətçi gerek idi. Bu da Azərbaycanda yalnız Heydər Əliyev idi. Dağlıq Qarabağın erməni quldurları xocalılıqların analarını əbədi ağlar qoydular. Xocalı faciəsi Azərbaycanın gözüyaşlı tarixidir. Bir çox qəlblərdə bu göz yaşı həmişə axacaq, qurumayacaqdır. Bunu qurudan milli rəhbər gərəkdir, dünyada sayılan, tanınan, dünya eşidən, dünya siyasətçisi, bu da ki, Heydər Əliyevimiz idi. Azərbaycan iqtidarı Moskvaya qaçmaq əvəzinə, onun yanına qaçmalı idi, ondan xilaskarlıq tövsiyəsi almalı idi...

Sumqayıt münaqişəsi yadımızdadı. «Paşa» ləğəbli vəhşi erməni dığası vasitəsilə Sumqait faciəsi törədildi. Sumqayıt faciəsi də tariximizdə özünə əbədi yer tutdu.

Bəli, yenidənqurma adı altında, demokratiyanın pöhrələnməsi, şaxələnməsi çətiri altında M.Qorbaçovun ermənipərəstliyi ilə ermənilər azərbaycanlıları Dağlıq Qarabağdan tank, silah gücü ilə sıxışdırıb çıxartdırdılar. 1987-ci ildə Pribaltikada, Belarus müxbiri şikayətlənmişdi ki, neçə illərdir burada yaşayıram, rus dilində «salam»ı da almırlar. «Pravda» qəzeti buna kəsərli cavab verərək yazmışdı ki, xalqın içində yaşayıb, o xalqın dilini öyrənməmək həmin xalqa hörmətsizlikdir. Bu cəhətdən ermənilər süfrəmizdə bizimlə etibarsız duz-çörək kəsmək üçün, qəlbimizin içini görmək üçün dilimizi öyrənmişlər. Bu öyrənmənin dalınca da başımıza faciələr açmaq üçün...

Hiyləgər ermənilər gizli olaraq tarixi abidələrimizi saxtalaşdırıb özünüküləşdirirmişlər. Xüsusilə, Qərbi Azərbaycanda və Dağlıq Qarabağda bugünkü faciələri əkmək üçün Moskva ilə məsləhətləşib Azərbaycanın coğrafi toponimlərini dəyişirmişlər. Biz isə onlarla birlikdə bir süfrədə duz-çörək kəsmişik.

Qədim Azərbaycanın Orxan-Yenisey kimi abidəsi var. Beş min illik dövlətçilik tarixi var. Naxçıvanda Nuh peyğəmbərdən qalmış Gəmi-qaya abidəsi var. Azərbaycanın imperiya havadarlığı ilə, faciələr törətməklə günü-gündən torpaqlarını qayçılamaq qatı düşmənçilikdir. Bu düşmənçiliyin qarşısını dünya siyasətçimiz yeganə siyasi ağsaqqalımız yalnız Heydər Əliyev ala bilər.

Beləcə, Azərbaycan faciələri Xocalıdan sonra bir-birinin arxasınca sıralandı. Bu qanlı sıranın arxasında ermənipərəst, kürəkəni erməni olan M.Qorbaçov dayanırdı. Faciələr zamanı Qorbaçovla böyük siyasətçi kimi döşlənən yalnız Heydər

Əliyev idi. Pərən-pərən düşmüş xalq isə birləşib onun çinar kölgəsinə gedə bilmirdi. Çünki Moskva Azərbaycan iqtidarını yalan vədlərlə aldatmışdı. Azərbaycan iqtidarı bu faciələrin içində yalan, saxta vədlərin gözetçisi idi... Bəli, Xocalı soyqırımını Azərbaycanın 200 illik yaralı tarixinə qanlı səhifələrlə daxil oldu... Çünki Azərbaycanın sözü keçən, sözünün çəkisi olan, kəsəri olan Heydər Əliyev Kreml ermənilərinin xəbis əlləri ilə yüksək vəzifəsindən uzaqlaşdırılmışdır... Millətim, indi duyduğunu bizim Xocalı soyqırımının kədərli notları haradan gəlir? Bu notları sovet dönəmində eşidirdik, duymurduq. Bu gün nehrə kimi çalxalanan zamanın zərurəti bu milli duyğunu bizə «bəxş» etdi. Heydər Əliyev bizim bu milli duyğumuzun korsalmış yaddaşımızdan silinib getməməsi üçün, bizimlə yaşaması üçün, mənəvi qarant oldu...

AXC VƏ QARA YANVAR

Qalx, qalx ana torpaq,

Qalx, qalx ulu bayraq

SSRİ-də yenidənqurma adı altında azadlıq və müstəqillik dalğası müttəfiq respublikalara və Azərbaycana çatanda kommunist rejimini saxlamaq üçün SSRİ İmperiya hökuməti şanlı Bakımıza 26 minlik ordu və 300 general göndərdi ki, azadlığımızı boğsun, xalqımızı qanına qəltan etsin. Məhz ona görə 20 Yanvara keçən gecə, məhşum şənbə gecəsi Bakıya qanlı köynək geyindirdilər, Bakı ağladı, hönküdü, yeri-göyü titrətdi, amma Mərkəzi Komitənin binasından bu qanlı dünyanı təşkil edən Moskva məmurlarının tükü də tərənmədi. Əli yalın xalq öz varlığını sübut etmək üçün tırtıllı sovet tanklarına qəhrəmanlıqla sinə gərdilər... Qara xəbər Bakıda hər qapını döydü. Qara bayraqlar damlarda və balkonlarda yelləndi. Yadımdadır. Şəhər komendantının səhər-səhər radio ilə dediyi pıçıltılı, etinasız və qansız sözlər: «Cəhənnəmə ki, qoy, ölülərini basdırınsınlar...» Küçələrdə qırmızı qərənfillər dolanbaca yollarla qan gölməçələri üzərinə quş kimi sinib ağlayırdılar. Cansızların ağlamaqlarını hər canlı duya bilməz... Dağüstü parkda Rəbbim, şəhid ruhları necə də sıralanıb dərdləşə-dərdləşə bir-biri ilə danışdırlar. Mən o ruhların səsinə hər saniyə «Allah» deyən ürəklərimizin səsi kimi eşidirdim. Gözlər şimşək çaxırdı.

Qara Yanvar - Azadlıq meydanından İstiqlal küçəsi ilə qalxan qırmızı, enli cığır dolanbaca haşiyə ilə Dağüstü parka yüksəlirdi. Qan gölməçələri qırmızı qərənfilləri lalə rənginə boyamışdı. Göydə səyyarələr ağlayır, qara bulud hönküdü, məhzun-məhzun seyr edirdi, əsrarəngiz çiçəklərə qərq olmuş, qatarlanmış çiyinlərdə ucalan şəhid mafələrini. Hönküdü insanlar, ürəklər ağlayır, büllur damlalar oynayırdı, sərt və

tutqun çöhrələrdə. Leysan yağış sükuta qərq olur, zümzüməyə çevrilir. Günəş çırtlayır, şəbnəmli qırmızı qərənfillər donuq-donuq bərq vururdu. Qərənfilin göz yaşı qanlı izə qarışırdı. Kimdir canlı? Şəbnəmli qırmızı qərənfil, yoxsa onu lalə edən insan qanı? Hər ikisi cansız. Bəs, onda kimdir göyü kişnədən? Laləni boyayan insan qanı? Ey, insan qanı dillən, niyə sizi əliyalın, əliboş tırtıllı sovet imperiya tanklarının qabağına yığdılar? Sinəsi böyük vətən davasının ordenləri ilə bəzənmiş ağsaqqal polad sinəsini verdi guruldayan tankın qabağına. Düşündü dünənki öz «doğma» ordumuzdu. Ümid bağladı dünənki böyük qardaşlığa. Bilmədi, bilmədi bu faşistlə döyüşən ordu deyil, bu daz kəlləsi qara ləkəli, ermənipərəst Qorbaçovun şümrü əmrindən doğan quduz tankçılardı. Burada inam yoxdur, yekə-yekə yalan var! Kükrəmiş saxtəliqlə, hiyləgər ermənilərin xülyaları var. Burada həqiqət yoxdur, nahəqiqət var! Nakişilik var. Əsl kişilər müharibədə şəhid oldular. İndi onların yolunu aparan tək-tək comərd nəvələri var. Dahi rəhbərimiz, böyük vətəndaş, milli el atası Heydər Əliyev kimi... Onlar tarixə Allah tərəfindən yüz ildən bir gəlir, qan çanağında üzən, can verən xalqına öz canını vermək üçün. Gözəl yadımızdadı. Heydər Əliyev deyirdi: «Mən qalan ömrümü xalqıma həsr edəcəyəm». Budur, vətəndaş, milli rəhbər, xalq rəhbəri...

Yaddaşımda səhifələr vərəqlənir: yanvarın 20-də Elmira Qafarova dünya ictimaiyyətinə bəyan etdi ki, SSRİ Ali Soveti Rəyasət heyəti Bakı şəhərində fəvqalədə vəziyyət elan etməklə, dinc əhalini ağır texnika və silahla qırdı...

13 yaşlı Larisanın qəbrinin üstündə məktəbli çantası, rəngli karandaşlar və qırmızı qərənfillərlə bəzənmişdi. Dağüstü parkda qara lentlər üzərində hərflərlə yazılmış bu sözlər bərq vururdu, qızılı hərflər: «Azadlıq uğrunda şəhid olanları, xalq heç zaman unutmayacaq», «Rahat yatın,

əzizlərimiz» Və göz yaşları, hönkürtülər Dağüstü parkı kişnədirdi. Fəqət, o məşum şənbə gecəsi Azərbaycan xalqı dövlətçilik, qəhrəmanlıq tarixini dünyaya nümayiş etdirdi. Düşmən tanklarını doğma Bakımıza buraxmamaq üçün şəhərin dörd girəcəyində əliyalın, canlı çəpər çəkdiilər. Bu millət əliyalın özünü zirehli maşınların üstünə atdı, alışdı, yandı, öz qanına boyandı, ölmədi, yaşadı və yaşatdı. Öz ölümləri ilə Azərbaycana azadlıq gətirdilər, canımızdan imperiya xofu çıxdı, qəlbimizdə istiqlal işığı dalğalandı...

Axı, xalqın qəlb göynərtisi, ölkə rəhbərinin qəlb göynərtisi ilə birləşməli idi. Kütlə Vəzirov üçün dar ağacı düzəltmişdi. Vəzirov sadə adam olsa da, Qorbaçovun quyruğunda sürünürdü. Millilik, xəlqi təəssübkeşlik onda yox idi. Ona görə onda milli rəhbərlik həssaslığı yox idi. Bu dərya həssaslıq, milli nəhrlik yalnız yenilməz, əzəmətli rəhbərimiz Heydər Əliyevdə var. Məhz Heydər Əliyevi dünyada məşurlaşdıran milli ideoloji siyasət hakimliyidir.

Hanı elə xalq rəhbəri... Elə bir rəhbər ki, dünya onu dahi şəxsiyyət kimi, dünya siyasətçisi kimi tanısın, səsinə səs versin. Dünya onun siyasətçi səsini qəbul etsin. Belə bir rəhbər yalnız Heydər Əlirza oğlu idi, onun rəhbər səsi idi... Bu səsi hər birimiz içimizdə duymalıyıq. Və bunu qəlbimizin gözü ilə görməliyik. Axı, bəzilərimiz, siyasətdən bixəbərlərimiz niyə xalqla birləşib Heydər Əliyev siyasi ehtiyacını vaxtında duymadılar. XX əsrin əzəli kimi Azərbaycan yenə zamanın süzgəci ilə üz-üzə gəldi, milli dəhşətlərlə üz bəsurət oldu. XX əsrin sonu yenə də qayçılanmış, parçalanmış Azərbaycan torpaqları düşmən ləpəri ilə örtüldü.

Ey, əzazillər, simasızlar, on dörd yaşlı İlqarın balaca goppuş məzarı üstündə yüzlərlə qərənfil ağlayır. Axı,

dünyaya təzəcə göz açan bu günahsız uşağın günahı nə idi, İlahi! Ey qaniçən cəllad! Əl saxla! Körpə büzür dodağını... Əl saxla! Məzarın üstündə sıralanmışdı, bulaq çeşməsi tək billur, pak, qısa tərcümeyi-hal. Ermənipərəst Moskva mətbuatı isə dünyaya bu müqəddəsləri «ekstremist» adı ilə «əzabkeş ermənilərə» xoş getsin deyə, həyasız, insafsız, mürtəd yazılarla haqsız, amansız yayırdılar... Zamanın süzgəci dünyanın fəlakətləri ilə bahəm hər xalqın müsibətini özünə çəkirdi. Hansı haqlıdır, hansı haqsızdır, hansı zamanın süzgəcindən keçə bilir? Bu puç dünyanın budur, sualı. Bir fərdin, istər xristian, istər yəhudi, isətrə də müsəlman, hansının günahı böyükdür. Tarix onu qəbul etmir. Axı, tarixi insan yaradır, necə ki, Heydər Əlirza oğlu Əliyev Azərbaycana ikinci rəhbər gəlişi ilə onun müstəqillik tarixini yazdı, demokratik, azad söz mediasının və sosial-iqtisadi dövlət quruculuğunun memarı oldu. Tarix onu dünyada ulu rəhbər kimi, klassik dünya rəhbərləri sırasında təsdiq etdi. Qara Yanvarın qara axşamı dünyamıza qara gəldi. Qoca Bakımız başına qara yaylıq çəkdi, küçələri qara bayraqlarla boyandı, yollardakı qırmızı qanların üstünü ağlaya-ağlaya qırmızı qərənfillər örtüdü. Faşist əsgərlər kütləni maskara, istehza edirdilər.

...Gəlin otağında axşamdan narahat idi. Bizim gəlin Fərizə. Bu iğtişanlı, tank gurultulu avtomat səsi bürüyən gecədə sevgi ülfəti bağladığı İlham axşamdan evə qayıtmamışdı. Axı, o bir an da ürək sevgisindən ayrı düşməzdi. Elə bil yaralanmışdı təzə gəlinin ürəyi. Hələ başından toy fatası götürülməmişdi onun, nə tez sevgidən doydum, nakamlıq onun qəlbini xəbis mənğənəsində sıxdı.

Qalxıb təzə gəlin otağında var-gəl etdi, həyəcanla... ürəyinə nələr gəlirdi, təpimişdi dil-dodağı. Aeroport yolundan gurultu-nərilti gəlirdi. Şeytan piyalə göz gəlini

dağdan-daşdan atırdı, toxtamırdı ürəyi, çəhrayı çiçək çöhrəsinə diyirlənirdi, ilıq yaş damlaları... O məşum gecə, dünya yatdı, qoca Bakı yatmadı. Təzə gəlin, oyaq qaldı, məhəbbətini səslədi. Ona elə gəlirdi ki, inildəyir onun sevgi səsi, paho, alovlandı onun sevgisi... Biçarə gəlin elə bil qan görürdü bu alovun içində, sarsıldı, əlləri qoynunda dondu. Qızardı, dan yeri, şəfəqləndi, dünyanın qəlbi, qara bulud gəldi. Laləzar gəlinin tutuldu qəlb səması, sıxlaşdı, ağladı, qara bulud... Demədilər gəlinə, biçarə ata-ana, İlhamın barəsində yayılan bəd xəbəri, düşmən gülləsinə tuş gəlmişdi onun comərd ürəyi, əl atıb başına gəlin fatasını ah deyib qopardan qızın məsum qəlbinə amiranə bir səs gəldi: «Çıxart əynindən ağ tül kəpənək geyimi, qara geyin, yoxsa mərd analar-atalar gizlədilər ağ duvaqlı gəлиндən İlhamı düşmən tankı əzdiyini... Elə ki, tabut gəldi, eyvana... İlhamın əkdiyi ağaclar, çiçəklər səsləndi. Mələdi qəlbində Fərizə, bir çimdik zəhər axtardı, çəkildi gəlin otağına göz oğurlayıb bir qurtum sirkə içdi, yoxsa zəhər içdi. Limonlaşdı, çöhrəsi, görüşdü, rəyada əziz İlhamı ilə... Otağa girdi, qaynana, gec idi, Fərizə İlhamın ağuşunda idi... Məsud sevginin göz yaşları beləcə Dağüstü parkda qara mərmərdə bərq vururdu, vüqarla. Qara mərmərdə yanaşı həkk edilmişdi, təzə gəlinin bəylə yanaşı şəkli. Onların ruhları əmanət idi, Yaradana. Doğrudur, intiharı qəbul etmir İslam, amma haqq aşiqi tək, bizim təzə gəlin qovuşmuşdu axirət sevgisinə. Fəqət, bu idi xalqın yiyəsizliyi, nakam məhəbbətlər, şəhid qanları, əliyalın camaatın qırğına qərq edilməsi. Zamanın əsgü süzğəcində qalmışdır, bu dünyanın nakam məhəbbətləri. Axı, düşmənin qarşısına yiyəsiz, dinc əhali canlı çəpər çəkəndə arxayın oldu öz doğma «Qızıl Ordu»suna. Burada gərək idi, Heydər Əliyevin siyasi əzəməti... Düşmən risq edərdimi bu milli

dəhşətə. Kütlənin sahibi yox idi, bəzi AXC liderləri hansı ümidlə, hansı qərarla, bu biçərə kütləni toplamışdı, imperiya tanklarının qabağına. Guya, Qızıl Ordunun düşmənçilik qırımını görən cəbhə liderləri deyirdilər ki, biz camaata rica etdik, yalvardıq, dağılsın, bu canlı çəpər düşmən tanklarının qabağından. Amma nə uşağın, nə cavanın, nə qocanın qəlbinə sirayət etmədi bu yalvarış, mərd dayandı canlı çəpər. Azadlığın acı şərbətini içdilər, onlar. İslama görə onlar ölməyiblər, diridirlər, millətin qəlbinin ən uca zirvəsində dayanmışdı, onlar. Bu xalqın şəhidlik zirvəsi idi. Əlçatmaz, uca zirvə... Şəhidlər mənən, bizimlə idilər. Çünkü onların ruhları sağ-salamat idilər və onların məzarlarını məhzun-məhzun seyr edirdilər. **XX əsr «İlham və Fərizə» dastanı...**

Dağüstü parkda uyuyur, vətən ruhlu şəhidlərimiz... Bu ruhlara nə əlimiz çatır, nə ünümüz yetir. Onlar pərvaz edir. Allah bilir göylərin neçənci qatında... Qatillər, qaniçənlər, faşistlər... Cəhənnəm olun!.. Murdar ləpirləriniz qalmasın, şan-şöhrətli Bakımızda... Qəzəblər ürəklərdə iz saldı, sifətlər də cığır açdı, qəlblər ağladı, qırmızı qərənfillər kimi... Qəmli-qəmli seyr edirsən. Qara mərmərlər, donmuş şəkillər sanki dil açıb danışır, ufuldayır, göynəyir daşlar... Fəqət, kükrəmiş insan dənizi Dağüstü parka axır. Yerin altından maqma püskürürdü...

... Sıralanmış «danışan» şəkillər. Onlar cansız, seyr edənlər canlı... Yox-yox, kim deyir ki, canlı seyr edənlər idi, əsl canlı şəhid olanlar idi. Gör necə bir-birilə çiyin-çiyinə qoşa dayanıb dərdləşir, bizi fəxrlə seyr edir onlar... Birinci iki qoşa məzar Allahevrdiyev İlham və Allahverdiyeva Fərizə eşqpervərlər hələ onların toy səsi qulaqlardadı. Nədəndir, bu nakamlıq... Bu bir dastandı... Səhərin gözü açılandan İstiqlal küçəsi ilə axışırdı insan seli

Dağüstü parka «Şəhidlər Xiyabanı»na. O gündən Vətənə keşik çəkir, Dağüstü parkda uyuyanlar... Daha düşmən girə bilməz Bakıya. Düşmən gördü, Azəri türk millətinin azadlıq qeyrətini, daha düşmən risk etməz, bizim azadlığı boğmağa.

Xalqın qırılmasında xalqın özünün günahkar elan edilməsi və Bakı qırğınına o zaman siyasi qiymət verilməməsi, xalqa qarşı əsrin əvvəlində baş verən qırğının, repressiyanın analogiyası idi. Azərbaycan hökuməti M.Qorbaçovu Haaqa məhkəməsinə verməli idi. Mərkəzin erməni prinsipli mətbuatı böhtanlar yazırdı. Bir gün sonra mən raykoma gedib göz yaşı içində qırmızı partbiletimi masanın üstünə çırpıdım. Kommunist partiyasını nə qədər böyük, qüdrətli sanırdım... Sonra ona mən nifrət etdim, inamım puç oldu.

Azərbaycan xalqı Qızıl Ordunun əsgərlərini Böyük Vətən müharibəsinə istinad edərək öz balaları hesab edirdilər. Bilmirdilər ki, elə bir gün gələcək ki, köksünə sıxdıqları balaları bir gün avtomatlarını həmin ana köksünə tuşlayacaqlar. Həqiqətən də Qara yanvar qırğınında «Anabala» müsibəti baş verdi, bala sanılan bala bəlaya çevrildi. Nəinki bəla qanlı müsibət oldu. «Bala ananı öz qanı içində boğdu...»

Xalqımızın qırılmasına fitva verən partiyaya xalq necə öz doğma partiyamız deyə bilərdi? Axı, bu partiyanın əli həmin doğma xalqın qanına bulaşmışdı. Ölkə rəhbəri və partiya rəhbərliyi xalq kütləsinin azadlıq və demokratiya ruhunu boğursa, bu vəhşilikdir, müstəqillik təşəsinə qarşı mücadilədir.

Apaydın xatırlayıram. Qara yanvarın ertəsi günü hamı toplaşmışdı prezident binasının Baş girişinə... Tariximizdə qanlı səhifələr çox olub. Qırmızı mərmər binanın qoşa

pilləkanın arasındakı yamyaşıl boşluqda kəlləsi aşağı M.Qorbaçovun keçəl portreti alov içində yellənirdi. Flarmoniyanın yanında isə göygöz əsgərlər avtomatlarını camaata tuşlamışdılar. Düşmən tankları da sıralanmışdı. Məhz, o zaman Kremlə vəzifədən uzaqlaşdırılmış Heydər Əliyev özünün bir daha dahi rəhbər olduğunu sübut etdi. Moskvada Azərbaycan nümayəndəliyinə gəlib milli siyasi qəzəbini bildirdi, M.Qorbaçovu və Azərbaycan iqtidarını düşmən elan edib öz xalqına başsağlığı verdi. Bunlar tarixdi. Səhifələri qanlı olsa da Azərbaycan tarixində əbədi yaşayacaqdır. Xalq onda Heydər Əliyevə güvənsəydi, Kreml Qara Yanvarı həyata keçirməyə cürət etməzdi.

Camaatın istəyi Heydər Əlirza oğlu idi. Çünki millət rəhbərinin böyüklüyünə görə, siyasət aləminə görə dünyada sözünün eşidilməsinə görə sayılır. Belə bir şəxsiyyət isə Azərbaycanda xalqın siyasi dünyagörüşündə yalnız Heydər Əliyev idi.

Bu gün Azərbaycan istiqlaliyyət qazanır, müstəqil dövlətçiliyə gedir. Demokratiya macərəsinə qovuşmaq yolu hamar deyildir. Əsrimizin əzəlində də tarix bizi belə bir ağır sınağa çəkmiş, müstəqillik yolunda onda da erməni fisqi-ficuru ilə üzləşmişik. Bədnam qonşuluq fitnə-fəsadı bu millətin elə bil alın yazısıdı... Fəqət, günahkarıq, milli zavallı xalqımız axı niyə unutqandır? Mart soyqırımını məgər unutmaq olarmı? Amma özümüzün-özümüzə paxıllığımız boldur. Qan yaddaşımız isə qar üstə yazılıb. Rəbbim, biz yox ikən yer əhlini muxtar etdin. Əsrin əzəlində axırlarında qırıldıq. Nədi bizim günahımız. Cəzaya mübtəla etdin bizi. Erməni millətçiləri xarici və daxili havadarlarının fitvası ilə fitnə-fəsadla Azərbaycanın dədə-baba torpağı olan İrəvan xanlığını, Zəngəzur diyarını zəbt etdilər.

Bu gün də əsgi Qarabağ xanlığımızı özünə «ilhaq» etmişdir. Əsrin əvvəlində «Daşnaqsütyun» partiyasının erməni millətçiləri «Böyük Ermənistan» xülyasını reallaşdırmağa can atmaqla nahaq qan axıtdılar. Zaqafqaziyanın gələcək inzibati bölgüsü, erməni xalqına düşəcək pay torpağı sovet bolşeviklərinin hiyləgər marağına səbəb oldu.

İslam elmində, deyilir ki, cihadda həddini aşma, mülki insanları – qoca, qadın, uşaq zümrəsinə toxunmaq, öldürmək günahdır. Özünü partlatmaq, Kamikadze təyyarə basqınının İslamla heç bir əlaqəsi yoxdur. İslam dünyanı bir-birinə dayaqla qurmağa çağırır.

Rusiyaya Ermənistanın torpağı lazımdır. Orada öz hərbi korpuslarını yerləşdirsin. Ermənistanın tənəzzülə gedən iqtisadiyyatı görünür, Ermənistan əhalisi miqrasiya edir, güzaranı yoxdur. Əsrin əvvəlindəki faciəmizdə Lenin Sovet Rusiyasının himayədarlığını, Mart soyqırımının təşkilində Şaumyanın «Möhkəm və qəti siyasətini» bəyənirdi. Şaumyan xalq komissarları Sovetinin sədri və Xarici İşlər komissarı idi. A.Karinyan Ədliyyə Komissarlığına rəhbərlik edirdi. Bakı komendantlığı erməni bolşevik və daşnaq partiyalarının əlində idi. Bakı Neftinin Sovet Rusiyasına daşınması Leninin göstərişi ilə Ter-Qabrielyan, Ter Arutyunyan, Ter-Petrosyan vasitəsilə yerinə yetirilirdi. Bu gün Eyfopiyaya uymaq olmaz.

Sovet imperiyasının süqutu dünyanın lokal sivil demokratiyasıdır.

Azadlığımız meydandan xiyabana yol açdı. Qəlbimizdə əbədi yara olan şəhidlərimizin 22 yanvar günü Qara yanvar – şəhidlərimizin dəfn mərasimi oldu. Məşum şənbə gecəsinin sayrışan imperiya atəşi... Bakı səmasında ildırım çaxdı! Xalqımızın iradəsi hayqırdı. Şəhidlərin dəfn mərasimini unuda bilmirəm. Minlərlə insan hayqırırdı.

Dəfn olan övlad kimindir, bilinmirdi. Qadınlar hamısı ağı, mərsiyə deyirdilər. Dərd insanları birləşdirmişdi. Dərdi verən Allah dərdə dözmək üçün güc də verir. Milli suverenliyimizin yolunda şəhid olmuş nakam övladlarımızı son mənzilə yola salırdıq. Qol saatıma baxıram, 9-dur. Azadlıq meydanından qoşa qırmızı qərənfil cığırı dolana-dolana Dağüstü parka gedirdi. Dənizkənarı bulvardan başlamış insan dənizi Azneft meydanı ilə dalğalanırdı.

Adamları kücələr tutmurdu, damlara dırmaşırdılar. Binaların damlarına, balkonlara qara matəm bayraqları sancılmışdı. Səhər saat 10-da cənazə axını başladı. Faşistlər yaralılar daşıyan təcili yardım maşınlarına da atəş açmışdılar, minlərlə qadın fəryad edirdi. Xəzərin gəmiləri fasiləsiz, həyəcan fiti çalırdı. Şəhidlər ruhuna dualar radio ilə verilirdi, oxunurdu. «Yasin» surəsi dalğa-dalğa Dağüstü parka yayıldı, dünya sükuta qərq olmuşdu. Mərasim mitinqi başlandı. Bakıya ordu yeridilməsinin təşkilatçalarına lənətlər yağdırıldı.

Dialektik aspektdə kütləni qaranlıqdan işıqlı yola çıxaran millətin zəkalı milli rəhbəridir... Elm zəkaları pardaqlayır, parladır, zəkalar işıq saçır... Amma bütün bu milli, ziyalı zəkaları bir fenomen şəxsiyyət zəkası ilə toplanır, spektrlərə bölünür. Millət işıqlanır, dünyada görünür. Məhz belə bir ali, cahanşümul zəka XX əsrin ikinci yarısında millətin yeganə rəhbəri tarixi şəxsiyyəti, vətəndaş oğlu, əvəzsiz, dünyəvi siyasətçimiz Heydər Əlirza oğlu olmuşdur və olacaqdır. Xocalı soyqırımına, Bakı qırğınına siyasi hüquqi qiyməti Heydər Əliyev verdi. Onun siyasət işığının çalarları dünyada bəllidir. Rəhbər qəlbinin bu gur işığında gözü qamaşmayan kəs, vicdansızdır. Gənclik bu vahid ağsaqqallıq, vahid siyasət ətrafında monolit birləşməlidir.

İndi sosial yaşayışın demokratiya ilə birləşməsi zamanıdır. Heydər Əliyev Azərbaycana ruhun bədənə daxil olduğu kimi rəhbər gəldi. Bədən yaşadı, ölmədi. Allahdan gəldi. Kor-koranə yox, milli hərəkata xilaskar gəldi. Alın yazısı ilə gəldi. Bu adı gəliş deyildi. Bir xalqı yaşatmaq üçün Allahın göndərişi idi... Azərbaycan tarixinin ikinci yarısı Heydər Əliyevlə bağlıdır.

Ayaq altında qalan, aldanmış, qədərbilən, məzlum kütləyə öz içindən rəhbər gəlməli idi, bu da ancaq Heydər Əliyevdir. Çünki XX əsrin axırı üçün Heydər Əliyev Azərbaycanın cahanşumul siyasətçisidir, müstəqillik və demokratiyanı Azərbaycanda yalnız o, bərqərar edə bilər. Onun rəhbər müdrik təcrübəsi və dünya siyasəti buna rəvac verir.

Azərbaycanın yaralı tarixi Heydər Əlirza oğlunun işıqlı fikirləri ilə tamamlanır, uzlaşır... Və bir səmtə yönəlir, kompaslaşır: Vicdan azad, zəka azad, qəlb azad. Atatürk və Heydər Əlirza oğlunun işıqlı fikirlər silsiləsindən dəryadan bir damla kimi götürdüm. Millətin yolunu işıqlandıran nəhəng qəlblərdən qopan bu qranit kəlamlar bir millətin iki dövlətin başı üstündə dünya siyasət kəhkəşanı səmasında əbədi yanan, şölələlənen milli şəxsiyyət ulduzlarıdır. Atatürk və Heydər Əliyev nə qədər ki, türk dünyası var, inşallah, milli şəfəq saçaçaqlar...

Heydər Əliyev dövlət təhlükəsizlik komitəsində işləyəndə də Azərbaycan onun diqqətində olmuşdur. Respublikamızın ziyalılarna kömək etmişdir!

Bəli, total sovet qoşunu Bakıya soxuldu. Xalqın iradəsini tapdalayan Azərbaycan hökuməti oldu. Yanvarın 19-dan 20-nə keçən gecə dəhşətli şənbə gecəsi Bakı qanına qəltan edildi. Bakı dörd səmtdən hücumla məruz qaldı. Salyan qazarmasında qanlı gölməçələr insanları sarsıtdı.

Bakıda fəvqaladə vəziyyət tətbiq olundu. Hərbi senzura qoyuldu. Fəqət, qanlı şənbə gecəsinə qədər söz-söhbət gəzirdi ki, qoşun şəhər əhalisinə hücum edəcək! Amma azərilərin öz «böyük qardaş»ına olan keçmiş ehtiram bunu hələ tam əriməmişdi, ümid ölməmişdi.

Mən o zaman saat 11⁰⁰-də Mərkəzi Komitənin qarşısında keçirilən mitinqə gəldim. İlahi, mən düşünməzdim ki, bir neçə saatdan sonra Bakı qana boyanacaq. Salyan kazarmasına getdim. Avtovağzalın körpüsünü keçəndə atəş səsləri eşitdim. Havaya açılan atəş səsləri gecənin sükutunu «səksəndirir»di. Adama üşütmə gəlirdi. Bir nömrəli taksi maşınları parkına çatdım. Şəhərin işıqları yanır, ətrafda qaranlıq çözlənirdi. Adamlar tonqallar qalayıb onun ətrafında toplaşırdılar. Hamı heyrət içində idi. Atəş ara-sıra fəzaya atılırdı. İkinci dünya müharibəsində çiyin-çiyinə döyüşmüş, qoca adamlar inanırdılar ki, Sovet «qardaş» ordusu onlara atəş açarmı?

Bizim «doğma», «Qızıl Ordu» onlara atəş açma bilirdi? 1989-cu ildə olduğu kimi Tbilisi küçələri qana bulaşdı. Adamlar tırtıllı tankların qorxunc səsini və atəşi eşidəndə yerlərində vurnuxur, ora-bura boylanır, təşviş keçirirdilər. Amma, adamlar elə bil bir qəlb qətnaməsi qəbul etmişdilər. Mühasirəni boş qoymağı özlərinə ar bilirdilər. Yerindən qalxıb evə gedən qeyrətsiz idi. Qeyrət onların başının üstünü kabus kimi kəsmişdi. Parkla üzübüz şəxsi minik maşınları sıralanmışdı. İki BTR – maşın hasarını yarıb küçədə şığıdı. Minik maşınını xurd-xəşil edib mühasirəçilərin üzərinə cumdu. BTR-in qabağında yenə maşın dayanmışdı. BTR-lər geri çəkilib Tbilisi prospektinə çıxdılar.

Sonra Salyan kazarmasından atılan atəşin gurultusu camaatı çaşbaş saldı. Bir dəqiqə keçməmiş, tanklar yük

maşınlarının «səddi»ni dağıtdı. Tankların dalınca silahlı əsgərlər ciddi hücumla keçdilər. Adamlar keyləşmişdilər. Heç nə dərk etmədilər. Salyan kazarmasının qapıları birdən açılmışdı. Hücum birdən, gözlənilmədən başlanmışdı. Neçə-neçə «İkarus», «Laz», «Paz» markalı avtobuslar, «Jiquli», «Qaz-24», «Moskviç» markalı minik maşınları tankların altında əzildi, parçalandı. Tankların qabağını kəsən elektararı qan tutmuşdu. Adamlar key-key qaçışı, «pexota» onları müharibə kimi biçirdi.

Əsgərlər vəhşilik edirdilər. Adamlar çalışırdılar ki, yaralılara kömək göstərsinlər. Adamlar güllə yağışı altında pərən-pərən olmuşdular, qışqırtı, yaralı iniltisi, qadın qışqırtısı, kişilərin nəfəs kəməri qanlı küçələri bürümüşdü. Heydər Əliyevin Sovet dönəmində deputat, vəkili olduğum, prezidiumda yanaşı əyləşdiyim bir an gözümdən keçdi. «Heydər Əliyev kaş Bakıda olaydınız». Düşmən əsgərlər əliyalın adamları zəmi kimi «biçir»dilər. Kişilər qeyrətdən şir kimi bağırırdı, adamlar ağlagəlməz, nifrin dəhşətlə üzləşmişdilər. Bir cavan oğlan havalanmış halda güllə kimi qaçıb bir «Kraz» maşınına doğru cumdu. Maşının kabinəsinə qalxıb onu intensiv bir hərəkətlə Salyan kazarmasının qapısından çıxan tankın qabağına sürdü... Bakı qan içində yiyəsiz idi... Heydər Əliyev Kremlə bir telefon etməsi tankları yerində dondurardı. Tankçı bu inadkar adamı yük maşını ilə birlikdə əzib keçə bilmədi. Əsgərlər camaatı güllə-baran edir, adamların ah-ufu ərşə qalxırdı. O qəhrəman gəncin taleyinin axırını bilmədim, hərə öz canını bu silahlı vəhşilərin faşist əllərindən qurtarmağa çalışırdı.

Amma inildəyən yaralıları ayaqaltında qoyub keçmək olmurdu. Onlarla birlikdə olmaq şərəf idi. Kim yaralının üstünə özünü yardım üçün atırdı, ona da atəş açılırdı.

Yarım saatdan çox adamlar amansız atəş selinə düşdü. Sağ qalmaq Allahın qisməti idi. Qəflətən bütün maşınlar alışıdı. Hücuma keçmiş tanklar küçələrdə şütüyür, güllələr ətrafa dolu kimi səpələnirdi. Silahsız, əliyalın mühasirəni şümr əsgərlər «biçir»di... Müasir Azərbaycan tarixinin qanlı səhifəsi idi... Silahlılar başını itirmiş adamların quduz «it kimi» izinə düşmüşdülər. Adamlar binaların başına dırmaşır, tələm-tələsik dalanlara girir, qəfil atəşə tuş gəlməkdən canlarını qurtarmağa can atırdılar. Vəhşilik ağılasıgmaz idi. XX əsrin əzəli kimi... Bir neçə adamla mən də bir boz binanın damında idik.

Ancaq mən mənasız yerə ölmək istəmirdim. Kaş əlimdə bir kalaşnik avtomat olaydı, cumardım, bu göygöz, sarışın faşistlərin içinə öldürəydim, öləydim! Damda qıçalarımız, qolumuz buz taxtaya dönmüşdü. Taqətimiz, ümidimiz kəsilmişdi. Səhər saat 8⁰⁰ olardı, rüporlarla Bakı şəhəri komendantının şəhər əhalisinə müraciəti oxunurdu. Guya millətçi ekstremistlər dinc şəhər əhalisi içərisində milli emosiyaları qızıqdırıb ixtişaşlar törədiblər, sakit əhali üçün təhlükə yaradırlar. Mən başqasının dediyini yox, o qanlı yanvar gecəsi «yenidənqurma» maskası altında total imperiyanın törətdiyi, qanlı gecəni öz gözlərimlə gördüm. Bu qanlı gecə şəhərin bütün girişlərini qana boyadı. Axı, əsrin əvvəlində də bizi daşnak Şaumyanın başçılığı ilə androniklər Sovet hökuməti qurmaq pərdəsi altında bizi qırmişlar. On beş min soydaşımız Kirovun heykəlinin ayağı altında basdırılmışdı. Əsrin sonu kimi meyidlərimizi qalaq-qalaq etmiş, Bakının küçələri qanlı gölməçələrə qərq olmuşdu.

Bu daşnaksutyun ekstremistləri, terrorçuları imperiya havadarlarına «söykənb»lər. Haqsız, odsuz, çıraqsız, tarixsiz mühafizə olunurlar... 200 ildir ki, Azərbaycan

bədxah qonşunun haqsız, tarxsiz torpaq iddiası yolunda qan tökür, torpağını itirir. Bu qanlı gündə milli rəhbər Heydər Əliyev olmalı idi. Erməni, rus, əcnəbi sinələrinə sinə gərən bir ali rəhbər gərək idi. Azəri türkləri zavallı, zəlil və 200 ildir, dispotizmə məruz qalan, çörəyi, qədri bilinməz, qonşuya, özgəyə xainbaxmaz xalqdır. İlahi, sən icazə-rüsxət verməsən, külək ağacdakı yarpağı tərpedə bilməz. Fəqət, nədən bu zavallı millət, iki əsrədi, bu yeri-yurdu bilinməz aşnaların bədxah qonşuluq iddiasında boğulur... Bilirəm, bilirik, ulu Tanrı tarixi unutulmuşluğımıza görə, ağsaqqal izzətini əzəl itirdik, misginləşdik. Sonra Heydər Əliyevə yıxıldığımızı, «İrəvanda xalq qalmadı» xalq havasını, folklor ahəngini unutmamızı? Göyçəni Sevan edənlərlə barışmaq olarmı? Zəngəzuru unutulmuşluq arxivinə atmaq olarmı? Bu intibah sonudur, İlahi! Qurtardıq, ikiüzlü, beynəlmilətçilikdən, yalan məhdətdən və sözdə «Böyük qardaş» olmaqdan, yoxsa siyasi təzyiqlə yenə davam edəcək... Moskva Qarabağı qreyferində saxlayacaqdır...

Qanlı Yanvarın səhəri Heydər Əliyevin Moskvadakı Azərbaycan nümayəndəliyindəki etirazı Qorbaçovu, Azərbaycanın o vaxtkı rəhbərlərini iflic etdi və tariximizə yazıldı.

Xalq onda gördü ki, bu sitəm əsrin əvvəlindəki sitəmdi. Zaman israr olur, əsrin əzəlində Azərbaycan xalqının milli ziyəsi N.Nərimanov oldu. Və XX əsrin sonu xalqımızın milli ziyəsi Heydər Əliyev idi.

Azərbaycanın XX əsr tarixi Xalq Cumhuriyyəti Məmmədəmin Rəsulzadənin və N.Nərimanov, Heydər Əliyevin ömür taleləri ilə bağlı olub. Bu Azərbaycanın əski və müasir tarixidir. İlk müstəqilliyi Xalq Cumhuriyyəti qazandı.

Bütün bu siyasi çatışmamazlıqlar Azərbaycanı xarabazarlığa aparırdı. Axı, vaxtilə Dağlıq Qarabağa Türkiyədən, İrandan köçüb gələn, Azərbaycana pənah gətirən erməniləri milli qətiyyətli rəhbər əlində yerində oturtmağa nə var idi ki?.. Mərkəzi hökumət isə Ermənistanın əlinə total fürsət vermişdi, onun nazı ilə oynayırdı. Onda Azərbaycan parlamentinə də gələnlərin hərəsinin öz «kreslo» tutmaq lobbisi vardı. Ürəyimdə bir biçərə şerim səsləndi:

Coş Vətən, qayna Vətən
Anan ağlar ürəkdən
Arazam keç üstümdən
Çək dağlar, keç üstümdən
Unutqanlıq əkmişəm
Ey düşmən dəryaz al, biç
Üstümdən sərin su iç!

Burla xatın analar, Nigar qeyrətli analar əlinə silah al, həcər qeyrətli analar... Ağlaşmağın, sızlamağın nə faydası... İgid oğulların şəhid oldular.

Hanı böyük xalqımın Böyük oğlu? - Heydər Əliyev?! Heydər Əliyevin etiraz sədası Moskvadan gəldi. Bəli, yiyəsiz qaldıq, əziz rəhbər, xalqın, camaatın ələm-yesir oldu. Başsız qaldı el-oban, hanı ey xalq rəbərimiz Heydər Əliyev, xalq səni gözləyir. Ürəyində, dəhanında səni deyir.

Analar, çağırın Heydər balanızı... Yoxsa, bu günkü müsibət sabah «qiyamət» olar?. Yoxsa, vətən can hayında, torpaq pay hayında qalar... Qəbriniz nurla dolsun şəhidlər. Ruhlarınız görür, qırmızı qərənfillər necə ağlayır. Analar, nənələr necə ağı deyirlər sizin üçün... Təkcə analar ağı demirlər, Vətənin daşı, dağı ağlayır.

Şəhidlər, qoy Ana torpaq qu tükü, pərqu olsun Sizə. Mərkəz Dağlıq Qarabağın silahlı ekstremistlərini sizin kimi beləcə susdura bilərdi, susdurmadı. Bizdən silahı yığdılar, onlara isə silah verdilər. Vətən başsız idi. Kim idi, ölümünə sinə gərən, bu kütləyə bir mərkəzdən sərkərdə olan! Görürsən Vətən, vətən deyən xalq cəbhəsini. Qara yanvarda heç kimin burnu qanamadı... Kimin gözü yaşardı? Kimlər qürrələnib dartıldılar. Mərkəzin qabağında, axı ürək ağlamırdı, gözə yaş gəlsin... Bəli, gözə yaş gəlsin... Əliyalın qara kütləni tırtıllı sovet tanklarının qabağında, canlı çəpər etməyə nə var ki? Onun arxasında dayanmaq lazım idi. Öndə gərək özünüz duraydınız, ey cəbhəçilər! Özünüz cəbhədən qaçdınız, adınız qaldı... Qulaqlarda «silah gələcək», - deyən quru sözünüz qaldı... Fəqət, mən sizə xalq cəbhəsi necə deyim, mən dilim gəlmir. Axı, 134 şəhiddən sizin kiminiz yaralandı? Qara yanvara siyasi-hüquqi qiyməti də Heydər Əliyev verdi...

Qorbaçov, Vəzirov, Primakov, Jazov xalqımızın düşmənləridi. Onlar Haaqa məhkəməsinə verilməlidilər. Onlar Azərbaycanın paytaxtı Bakıya 4 səmtdən Ordu yeritdilər, bir gecədə 2 milyon əhalisi olan şəhəri ağlar qoydular. Bakını ağuşuna alan Xəzər ağladı, ürəyində gəzən gəmilər uladı. «Matəm şərq» ərşə dirəndi. Əli silahlı, göygöz əsgərlərə fitva əmri verənlərdir düşmənimiz. Sizlər isə cəbhəçilər boğazdolmuş qışqıranlarsınız. Xalq sizə övlad, - dedi. Biz unutqanıq, vətən, tarix, unutqan deyil. Heydər Əliyev unutqan deyil. Hər daşı, kəsəyi bir qarış torpağı da şahiddir, kütləni darda qoyub qaçanların. Namərdlik etdiyiniz əliyalın cavanları tonqal başına yığdınız... Sonra tonqallarınızı elə söndürdülər ki, özünüz də söndünüz.

Moskvada kabab iyi, burda Vətən iyi gəlirdi. Onda kabab iyini seçdiniz... Vətən övladlarını total tanklar əzəndə cəbhəçilər siz niyə orada olmadınız... Kifir yerə düşündünüz, heç kim sorğu etməz bunu sizdən... Tapılar, Heydər Əliyevimiz Vətən oğlu, məhz bunu sorğu edər, siz də gördünüz, zaman təsdiq etdi, Heydər Əliyevi. Siz əliyalın camaatı yığdınız tankların ağzına... Özünüz hara getdiniz... Kütlə qeyrət çaparına minəndən sonra dediniz, sizi qıracaqlar, dağılışın, evinizə gedin... gəldiniz, replika atdınız «Gəlin daşı ətəyinizdən tökün, yığılın». Tanklar üstünüzə cumanda nə edəcəksiniz? Patrondaş kimi qeyrətə dolmuş camaat dedi: «Ölərik, dönmərik bu yoldan»... Qayıdıb, karsız, başsız, başqanlarınıza donuq, qeyrətli cavab apardınız... Camaat tankdan da qorxmur... Qeyrətə düşüb camaat... bəs sizin qeyrətinizə nə oldu? Axı bu «corabı» siz hördünüz? Kütləni BTR-lərin ağzına yığdınız, getdiniz. Bu rəvayət deyil, ee, mən özüm orada qanlı səhnədə idim... O küçələr, evlər tankların gurultusundan lərzə gələndə sizdən bir adam da görmədim...

Biz sizin yalan vədinizə, küyünüzə getmədik. Bizi o canlı çəpəri çəkməyə Vətən çağırdı, ana südü, ata qeyrəti çağırdı, siz yox!... Amma, biz heybət gətirdik, qaçdınız! Xalqı başsız qoydunuz! Bizim yaddaşımız bunun üstündən soyuq, isti illər keçsə də bu sizin tariximizə «bəxş» etdiyiniz «bəxşiş»di. Vətən paytaxtı, həmin gecə deşik-deşik oldu. Boz divarlar, evlər, damlar, küçələr, qana boyandı. Şəhidlər ölmürlər, Əl-Quran deyir; Onlar diridilər, ölümlər Vətəni satanlardı. Amma şəhidlər şanlı əbədi tariximizdir, bizimlədir. Dahi rəhbərimiz kimi...

Azərbaycanın qanlı günləri barəsində Mərkəzin qəzet və jurnalları, radio və televiziya ya susur, yaxud ağ yalanlar yazırdılar, iftira yağıdırırdılar, Moskvanın

«Oqonyok» jurnalının icmalçısı Georgi Rojnov 17 fevral 1990-cı il tarixdə Yerevanın Teatr meydanında və Bakının «Lenin meydanı»nda gördüklərini qələmə alsada Moskva mətbuatı onun həqiqəti yazdığından ehtiyat edərək, icmalçının öz gözü ilə gördüklərinə heç bir qəzet və jurnalda çap yeri verilməmişdir. Bu da «böyük qardaş»larımızın son mənəvi etibarından xəbər verirdi. Qorbaçov imperiya ikiüzlülüyünün Bakı qırğınından sonra Mərkəzin Azərbaycana qayğısız, loyallaq münasibəti onun ermənipərstliyi özünü bütün sahələrdə bürüzə verirdi. 17 fevral 1990-cı il Azərbaycan gəncləri qəzetində çap edilən «İntəhasız yollar» adlı yazını oxuyanda adamın gözləri önündə İkinci Dünya müharibəsində çiyin-çiyinə döyüşən yüz minlərlə azəri ataların «Böyük Vətən» torpağı uğrunda canlarından keçdiyinə sanki heyifsilənirsən...

«Özgə» torpağını faşistlərdən müdafiə edən 600 mindən çox Azərbaycan igidlərinin 300 mindən çoxu öz canlarını fəda etmişlər. Gözlərim önündə Leninqradın blokadasına həsr etdiyim «Zvezda» jurnalında çap ediləcək əsərimin hər kəlməsi mənimlə üz-üzə danışırdı:... Qələmim heybətdən susurdu... Görəsən, hara uçdu, hara getdi, bizim «Böyük qardaş»lığımız. İttifaq ümidimiz sanki yox imiş! Böyük Vətən də yox imiş... Amma, Leninqrad blokadasından bir tikə boz, quru taxta çörək qalmışdır.

Yenidənqurma «Böyük Qardaş» münasibətini də alt-üst etsə də, amma məhz o zamanda Azərbaycanın qaymaq ziyalıları Mərkəzi imperiyanın qaniçən əli ilə 1937-ci ilin repressiyası qurbanı olublar. Sovet zamanı da xalqımıza soyuq «qardaş» baxışı həmişə olub. Baxmayaraq ki, ikinci dünya müharibəsinin qələbə əzmini verən müharibənin tank və təyyarələrinin 75 faiz dolmayan Oktan benzinini xalqın dilində qəhrəman olan Bakı verib... Hitler əbəs yerə

benzinsiz tank və təyyarəni «uşaq oyuncağı» adlandırmırdı... Bu həqiqət idi. Maşınlar, artilleriya öz-özünə yeriyyə, uça bilməzdi ki... Məhz ona görə də Heydər Əlirza oğlu Azərbaycana birinci dəfə rəhbər gələndə «Böyük qardaş»ın bu soyuq baxışını aradan götürdü. Kənd təsərrüfatı ulduza qalxdı.

Azərbaycanın müttəfiq varlığı məhz o gündən SSRİ-ni «silkelədi». Amma, öz respublikasına başçı gələn milli vətəndaş rəhbər Heydər Əliyev hələ Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsində işləyən zamandan ona hər şey gün kimi aydın idi... Ona görə hələ İttifaq çağında Allah Heydər Əliyevi bu milli zavallı millətə rəhbər gətirdi. Yiyəsiz xalqa yiyə gətirdi, sonradan gətirdiyi kimi. Moskvanın «Oqonyok» jurnalının icmalçısı Georgi Rojnov yazırdı ki, Azərbaycanda dedilər, bütün mərkəzi qəzet və jurnallar, radio və televiziya bizim problemlər barədə ya susur, ya da həyasızcasına yalan danışır. Bir gün keçməmiş əmin oldum ki, azərbaycanlılar haqlı imişlər. Azərbaycan az qala qanıqən təcavüzkar, onun qonşuları isə günahsız qurbanlardı. Moskvaya qayıdanda mütləq həqiqəti deyəcəyimi vəd etdim.

İki aydan çox keçib, mən isə indiyə qədər Azərbaycan və Ermənistan səfərim barədə bir xətt belə çap elətdirə bilməmişəm, heç bir Moskva qəzeti və jurnalı mənə öz səhifələrində yer vermək fikrində deyildi. Nə üçün? Mən öz ürək ağrılarımı mənə etibar edən, insanlar qarşısında özümü günahkar hesab edirdim... Zaqafqaziyada gördüyüm hər şey haqqında Ukraynada açıq çıxışlar etdim və Lvovda çıxan «Leninska molod» vilayət gənclər qəzetinə müsahibə verdim. Bu səbəbdən Moskvada işıq üzü görməyən oçerkimi Azərbaycana «Vışka» qəzetinə göndərirəm. Bu

mənim Bakıya, Culfaya, Naxçıvana, İliçə, Noraşənə səfər etdiyim zaman gördüklərimdir:

«Bir il bundan əvvəl Yerevanda və Bakıda olarkən qəflətən püskürən düşmənçiliyin təzyiqi altında doğma ev-əşiyindən çölə atılan minlərlə adama baxanda, Bakıdakı Lenin meydanında və Yerevanın Teatr meydanında fasiləsiz çoxsəsli və qəzəbli mitinqləri görəndə, tankların, zirehli maşınların və əsgər çəkmələrinin səsi qulaqları batıranda mən əmin oldum, bundan da dəhşətli və çıxılmaz vəziyyət ola bilməz. Əgər bu sərəməliklə daha bir addım atılsa, onda uçurum, zülmət və qəzadır. Bunu bütün ermənilərin katalikosu I Vazqen və Şeyxülislam Allahşükür Paşazadə də deyirdilər: Dayanaq, ayılaq, bizim əsrlərlə davam edən dostluğumuzu yada salaq! Dayanmadılar, ayılmadılar. Zaqafqaziyaadan alınan bu məlumatlar adiləşdi; atəşə tutulub, Kirov götürülüb, silah alınıb, adamlar həlak olublar... Təbii fəlakətlər zonasında – Leninkanda, Spitakda, Kirovakanda inşaat materialları çatışmırdı...

Bu blokadanı yaradanları eşitmək, onların gözlərinin içinə baxmaq üçün Bakıya yola düşdük... Lenin meydanında yarım milyonluq mitinq dalğalanırdı. Qarabağda qonşuların bəd əməlləri səslənirdi. Minlərlə adamın sevinci mənə xoş idi. Tanklarsız, zirehli maşınlarsız, əsgər addımları yox idi.

Mən də yumruğumu sıxmaq, xalq cəbhəsinin şərəfinə ürək dolusu qışqırmaq istəmişdim... Qonağın ev sahiblərinin sevincinə, kədərinə şərik olmağında elə bil qəbahət görmürəm. 13 iyunda DQMV-dəki Azərbaycan kəndlərinin tam mühasirəsi və Naxçıvan MSSR-in tam mühasirəyə alınması başlanmışdı. Xalq cəbhəsi təqib olunurdu, AXC-nin çağırışı ilə Azərbaycanın bütün kəndlərində iş dayandı. AXC-nin idarə heyəti

dəmiryolçuların hərəkətini bərpa etməyə çağırırdı. Oktyabrın 5-dən qatarlar Ermənistan istiqamətində yola düşdülər. Erməni ekstremistlərin müqavimətinə baxmayaraq, ərzaq və yanacaq göndərilirdi. Daha bu gün AXC-nin vətəndaş cəmiyyəti, vahidliyi yoxdur, gücsüzdür, əzəli hökmranlıqları xalqın gözündən düşmüşdü. Lakin Azərbaycan qatarlarına ermənilər yenə atəş açırdılar. Moskva jurnalistləri bu faktlardan heç olmasa birini yazmamışlar. Bizim qatarlar Mincivan və Meğri stansiyaları arasına Ermənistan ərazisindən keçirdi... İcmalçı qatarlarımız polis müşayiəti ilə getsə də erməni ekstremistləri yenə maşinistlərə atəş açırdılar... Xüsusilə, Culfa stansiyasından keçən qatarlar atəşə məruz qalırdı. Mən depoya gələndə hüquq mühafizə orqanlarının kömək etməməsindən və sabotajdan suallar verilirdi.

SSRİ Yollar Naziri N.Konarevin «Pravda» qəzetindəki çıxışını göstərdilər. Nazir yazır: «Azərbaycan ekstremistləri qatarların Ermənistana getmələrinə imkan vermirlər». «Bu gün Azərbaycan dəmir yolu vasitəsilə nə Ermənistan, nə də Gürcüstan üçün neft məhsulları buraxılmır». Nazirin bu şayələri yol verilməzdi...

Beləcə, yanan da biz, yaman da biz idik. «Böyük Ermənistan» imperiyası barədə yuxu görə-görə sayaq-layanların «Miatsum» sözündən və A.Aqanbekyanın Fransada «humanits»yə verdiyi müsahibə Qarabağ göylərinə atılan «müharibə raketini»ni xatırlatdı. Sov.İKP MK-nın Baş katibi adından danışmağa A.Aqanbekyanı kim vəkil eləmişdi? Danılmaz faktdır ki, millətlərarası ekstremizmi alovlandıran, iki qonşu xalqın qonşuluq qalasını uçurub dağıdan A.Aqanbekyan, Z.Balayan, C.Kaputikyan, C. Ambartsumyan, H.Petrosyan kimi daşnakçılar bais oldular. Ermənistanda yaşayan azər-

baycanlıların günü göy əskiyə büküldü. İttifaq hökuməti qaçqınların taleyinə biganə qaldı. Ekstremistləri dayandırmaq üçün qəbul etdiyi qərarlar kağızda qaldı.

Allah Ermənistanə zəlzələ göndərdi, bu ermənilərin haqsızlığına Allahdan gələn sübut idi... Buna baxmayaraq, Saxallindən tutmuş Yurmalaya qədər vilayət və şəhər qəzetləri azərbaycanlıların Ermənistanı zəbt etdiklərindən «dürlü-dürlü» materiallar dərc edirdilər. Sovet mətbuatında dərc olan bu qədər hədsiz şaiyələr və böhtanlar M.S.Qorbaçovun «keçəl zəkası»ndan su içirdi...

Azərbaycanın yeni rəhbərliyi isə aramsız təxribat, kütləvi tətillər, minlərlə qaçqınlarımızın zülm-zülm günlərində deyirdi ki, bu gün böyüklü-küçüklü hər birimizdən ağsaqqal müdriqliyi, mətanət tələb olunurdu... Moskvaya söykənən xalqın qan içində boğulmasını görməmək, hökumətlik deyildi... Xalqı aldadan xalqdan uzaq düşər... Xalq özünə yaxın öz vətəndaş rəhbəri Heydər Əlirza oğlunun axtarışında idi. Mərkəz nə qədər Azərbaycana «qoltuq hökuməti» göndərmiş, xalqı aldadmış, köləliyə məhkum edirdi...

Azərbaycan və onun paytaxtı Bakı düşmənin qan çəşmələri içərisində boğulanda Kreml başçıları xüsusilə, M.S.Qorbaçov çalışırdılar ki, Azərbaycan xalqının böyük oğlu Heydər Əliyevi Azərbaycan hakimiyyətinə gəlməsinə imkan verməsinlər. Çünki onlar bilirdilər ki, bu böyük milli siyasətçi ilə üz bəzə gələ bilməyəcəklər, uduzacaqlar. Ona görə bəzi Kreml mətbuatı da Heydər Əliyev haqqında böhtanlar yazırdı. Heydər Əliyevin Azərbaycan hakimiyyətinə gəlişinin qabağına min hiylə ilə qara daş yumalayırtdılar. Xalq bunu görürdü, ancaq o zaman ideyaları parçalanmış camaat, kütlə tam birləşə bilmirdi. Ona görə tam tələb də yox idi.

1990-cı il Azərbaycan KP Mərkəzi Komitəsi və Nazirlər Soveti martın 28-də təcili keçirilmiş iclasında Naxçıvan MSSR-də, Qazax, Gədəbəy, Kəlbəcər və digər həmsərhəd rayonlarda Ermənistan şovinist və millətçi qüvvələr yaşayış məntəqələrinə silahlı basqınlar edirlər. Erməni quldurlar avtomobil nəqliyyatını dəhşətli atəşə tutur, evləri yandırır, şosse və dəmir yollarında partlayışlar törədirlər. Ermənistan SSR partiya və Sovet hüquq mühafizə orqanlarının torpaqlarımızda qan tökülməsinə rəvac verilməsi müzakirə edilsə də nəticəsiz qalırdı. Günahsız adamların qanı tökülür. Qadınlar, uşaqlar diri-diri yandırılır, girov götürülür, Azərbaycan sərnəşinin qatarı partladılır. Erməni millətçiləri vəhşi əməllərindən əl çəkmirlər. İttifaq prezidentindən sual edilir ki, cəzasızlıq hərəkətlik nə qədər divan edəcək. Nə üçün yeddi milyonluq Azərbaycan xalqı DQMV-nin 140 min əhəlisinə qurban verilir? Nə üçün Azərbaycanın paytaxtında fəvqaladə vəziyyətə son qoyulmur. Azərbaycanlıların əl-qolu bağlanır, silahları əlindən alınır. Bunun qarşısını ancaq Heydər Əliyev ala bilərdi.

Onda rayonlarda, evlərdə silah axtarışı aparılır, silahlar məcburi yığılırdı. Ermənistanı isə həтта xaricdən silahlar gətirilirdi. Bu ictimai- siyasi, xəlqi, kəsərli ittifaq prezidenti Qorbaçovdan sorğu etməyə qüdrəti çatan Azərbaycan hökuməti gərəkdir. Moskvanın diktəsi, amirliyi ilə öz xalqını, torpağını güdaza verən qeyrətsiz, milliyətsiz Azərbaycan rəhbəri yox, məhz əti-qanı siyasətlə milli yoğrulmuş Heydər Əlirza oğlu lazım idi. Kərsiz Azərbaycan Vəzirov hökuməti məhz o zaman SSRİ hökumətindən zorla, hiyləgər Qorbaçov siyasətilə uzaqlaşdırılmış, Heydər Əliyev siyasətinə, Heydər milli ağışuna sığınmalı idi. Bu haqlı, ədalətli xalq işini isə,

qoltuq Azərbaycan hökuməti etmirdi. Moskvanın göstərişi ilə hələ Heydər Əlirza oğluna anlaşılmaz təzyiqlər edirdilər.

Zavallı xalq satqın mərkəzi və yerli hökumətin ermənipərəst «qoltuq» siyasəti arasında qalmışdır. Milli zavallı xalq hərəkəti məhz ona görə beşiyində, meydanda boğuldu. Siyasət, hökumət dünyasından xəbərsiz AXC xalqın xilaskar rəhbəri Heydər Əliyevi axtarmalı idi. Torpaqları satıb, camaatı qırğına, girova, əsrliyə fəda etdikdən, dünya xəritəsindən Azərbaycanı sildirmək ərəfəsində, Azərbaycan əldən gedən məqamda Azərbaycanın vətəndaş oğlunun məhz Heydər Əliyevin ayağına getdilər. Qeyrət, torpaq bada, güdaza getdikdən sonra xalq aldadıldığını duydu, anladı, müdrik rəhbərinin Bakıya gəlməsini, Azərbaycan xalqının əzablardan xilas olunmasını israr-israr təkid edirdi. Azərbaycan xalqının şah damarı, dahi rəhbəri nədən bir anda unuduldu, çünki Rusiyanın «qoltuğu»na girən Azərbaycan hökuməti dəhşətli «kreslo mərəzi»nə tutulmuşdu. Çünki Mərkəzə inanmışdı. Bəs kütlə? Kütlə xalqın ürəyində idi. Xalqı parçalamışdılar. Çoxu qəlbən Heydər Əliyevi istəyirdi.

Qara yanvardan camaatın gözü qorxmışdu. 1990-cı il martın 27-də SSRİ Prezident Şurasında M.S.Qorbaçov gözə kül atmaq siyasəti yeridirdi. Guya 1917-ci ilin oktyabrında elan edilmiş tezislər əsasında müttəfiq respublikalar yeniləşəcək, prezident üsulu ilə yenidənqurma siyasəti aparılacaq. Böyük vətənin çoxmilyonlu ittifaq xalqı ancaq bu yolla demokratiyaya aparacağına dönə-dönə söz verərək, gözgörəti xalqı aldadır, yeni faciələrə onları məhkum edirdi. Məhz ittifaq prezidentinin ermənipərəst siyasətinin bu məqamında ona polad sinə gərən milli rəhbər yalnız Heydər Əlirza oğlu ola bilərdi. İndi bir qarış torpağımız da

əlimizdən getməmişdi. Atalarımız deyiblər ki, çörəyi veri çörəkçiyə birini də artıq! Məhz xilaskar çörəkçi prezidentimizi müvəqqəti də olsa, yalan vədlərə inanıb unutup, Allaha şükürlər olsun ki, sonra da olsa xəlqi rəhbərimizin siyasi ağışuna xalqımız sığındı. Heydər Əliyev bilirdi ki, kütlə duza gedir. Amma, Allaha gedən yol ədalətdən başlayır.

Xalq özünə yaxın öz vətəndaş rəhbəri Heydər Əlirza oğlunun axtarışında idi. Qara yanvardan camaatın gözü qorxmışdu. Xalq qəlbən Heydər Əliyevi istəyirdi.

Yeni müstəqil Azərbaycan dövlətinin qurucu rəhbəri xalqına öz köməyini əsirgəmədi, qalan müdrik ömrünü xalqına verdi. Odur ki, mərkəz Azərbaycan hakimiyyətini əlində «çürük qoz» kimi dığırladırdı... Azərbaycan hökuməti isə bu nəticəsiz guya pragmatik dığırlamadan öz mənafeyi xatirinə həzz alırdı. Amma bilmirdi ki, xəyanət etdiyi müdrik Azərbaycan xalqı Qromiko demişkən «yatmış şir»dir. Bayılacaq, köləlik zəncirini qırmaq üçün həqiqi rəhbərinin cahaşumul ağışuna sığınacaq... Qeyd-şərtsiz Mərkəzi hökumət bunu duyurdu, Heydər Əlirza oğluna cürbəcür şantaj təzyiqlər edirdi. Milli vətəndaş rəhbərimizi aradan götürməyə can atırdılar, Heydər Əlirza oğlunun öz əli ilə qurduğu Azərbaycan Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsi – bu fitnəkar, haqsız, ədalətsiz təzyiqlərin başında dururdu... Zavallı biçarə xalqın milli ruhunu qırmaq üçün Heydər Əlirza oğlunu mənən məhv etməyə çalışırdılar. Amma ədl Allah qoymadı, çünki Allah onu yiyəsiz xalqın yiyəsi göndərmişdi.

İnsanı Allah yıxmasın! Məhz ona görə Heydər Əliyev əlini göy səmaya qaldırıb deyirdi ki, mənə Allah sizə prezident göndərib. Bu biçarə millətə milli xilaskar olum... Mərkəz erməni azğınlığına, vəhşiliynə son qoymaq

əvəzinə ona havadarlıq edirdi. Erməni millətçiləri Moskvanın – Qorbaçovun verdiyi «fürsət»dən məharətlə sui-istifadə edirdilər. Çünki erməni millətçiləri ikiyüz il idi ki, bu sui-fürsətin pusqusunda dayanmışdılar. Erməni faşistləri qocanı, uşağı, qızı, gəlini evə doldurub odlayırdılar. Ermənistanda «metis» də olsa bir soydaşımız da qalmamışdı, amma Azərbaycanda milliyyətçə erməni olanlar, ad-familiyası milli satqınlıqla dəyişdirilib, özünləşdirilirdi. Culya-Cəmilə edilirdi. Utanmadan, Allahdan həya etmədən Azərbaycanın o zamankı Daxili İşlər Nazirliyində belə qansız «milliləşmə», «pasportlaşma» gedirdi. Vətənin hökumət çinarını öz içindən qurd yeyirdi, putlaşdırırdı.

Bədxah erməni qonşumuz SSRİ Ali Sovetinin sessiyalarında, xalq deputatlarının qurultaylarında, öz Ali iclaslarında Ermənistan rəhbərliyi də həyasızcasına, Naxçıvanın, Dağlıq Qarabağın dədə-baba torpağı kimi onlara verilməsini, özlərinin rişəsiz qondarma, elmsiz, saxta tarixlərinə söykənilib birbaşa tələb edirdilər. Azərbaycanda isə «yanvar qırğını» dəhşətli hərbi rejim, mərhəmətsizlik kütləni keyləşdirmişdi... Azərbaycan hökumətinin mərkəzə bağlılığı gündən-günə şiddətlənirdi. Azərbaycan hökuməti qeyri-qanuni, hüquqsuzluq, milliyyətsizlik qan çanağı içində millətin baş qaldırıanlarının başını terror bıçağı ilə Mərkəzin qansız göstərişi ilə «kəsir»di. Aydın Məmmədov, Salatın Əsgərova qara piyarların qurbanı oldular... Azərbaycan hökumətinin başının altına mütəkkə qoyan M.S.Qorbaçov isə SSRİ prezident şurasının iclasında həyasız-həyasız deyirdi ki, biz istəmirik ki, yenidənqurma qan tökməklə başlasın. Millətlərarası gərginlik iqtisadi böhrandan doğur,

iqtisadiyyatı radikallaşdırmaq, bazar iqtisadiyyatına keçid almaq lazımdır.

Torpaq islahatı aparmaq, kəndin simasını dəyişmək zəruridir. Xalq öz hüququnun qorunmasına bel bağlamalıdır. Fəqət, Mərkəzin M.Qorbaçovun nə qədər, arsız çıxışları olurdu, tazıya tut deyir, dovşana qaç,- deyirdi. Mərkəzin bu siyasi oyununu görəndə Azərbaycan hakimiyyətinə vətəndaş rəhbər gərək idi. Bu isə XX əsrin ikinci yarısı üçün Tövhid Allah yalnız, əvəzolunmaz dahi siyasətçi Heydər Əlirza oğlunu, imamlarımızın adını daşıyan milli rəhbərimizi bizə, bizim xalqımıza göndərmişdi. Nəhəng milli, vətəndaş, şəxsiyyət rəhbər yalnız, Azərbaycanın üçrəngli bayrağını dünyada dalğalandıra bilərdi... Bizə Heydər Əliyev rəhbərliyi zəruri idi. Tarixin labüdlüyü idi... Heydər Əliyevin istər sovet dönməsində istərsə də müstəqillikdə məqsədi Azərbaycan xalqının qurtuluşudur. Azərbaycan yaşadıqca Heydər Əliyev ideologiyası yaşayacaq, min illər keçəcək, Heydər Əliyev yolu qalacaq, Azərbaycanın başı üstündə daim şəfəq saçaqdır.

Heydər Əlirza oğlu! Nə qədər Azərbaycan var, Siz varsınız...

Bəli, başsız qalmış millətin ümidini Heydər Əliyev özünə qayıtdı. Millət əyilməz, vüqarlı dədə-baba, ənənəsinə qayıtdı. Heydər Əliyev kimliyimizi, düşmənimizi bir daha bizə tanıtdı. Ali həqiqət üzə çıxdı. Milli hərəkət xalqımızın böyük dərdi və intibahı kimi tarixləşdi.

Xalqımızın Xocalı soyqırımından, Qara Yanvar qırğınından sonra inamı itmişdi, ruhu ölmüşdü. Bu xalqın yaşamasına rüsxət verdi. Azərbaycana qurtuluş gətirdi, iflic xalq özünə qayıtdı, dünya Azərbaycanın yiyəsi olduğunu gördü. Dünya Azərbaycanın suverenliyini tanımağa məcbur

oldu. Millətə hakimlik etmək, vətən, xalq qayğısı, nümayiş etdirmək budur!

O, gələnə qədər kütlə göz yaşına qərq oldu, qaçqın-köçkünlüyümüz fəğan etdi. Heydər Əliyevin qurtuluşuna qədər hərəkətimiz, milli istiqlaliyyət intibahımız qasırğaya uğradı. Şükürlər olsun ki, millətin son nəfəsində Heydər Əlirza oğlu imdada çatdı. Heydər Əliyev Azərbaycanın yeni istiqlal tarixini yazdı, yaratdı və daimi etdi.

Azərbaycandakı «hakimiyyət kreslo oyunu» kreslo aludəçiliyi zavallı milli meydan hərəkətinin DTK –divanına məruz qalması Xocalı soyqırımı, Bakının qanlı yanvarı Azərbaycan vertalyotunu, Şuşa səmasında ermənilərin raketlə vürması, Qarakəndə qaymaq şəxsiyyətlərimizi aparan təyyarənin vurulması, millətə dağ çəkdi. Azərbaycanın ziyəsizliyini sübut etdi. Məhz özgə ocağında «isinmək» ümidi olanlar ağsaqqalımıza, siyasi dühamıza-Heydər Əliyevə dönüklüyündən xüsusilə, Azərbaycan hakimiyyətinin dönüklüyündən torpaqlarımız işğal oldu. AXC-nin kreslo şirinliyi, hərəsliyi, Yusif Sərracın ulduz falına bənzədi. Kütlənin Milli zavallı hərəkətinin başsızlığı hərə-mərcliyi, Heydərsizliyi, Günəşli Azərbaycanın Günəşinin tutulmasına gətirmişdi. Bütün bu millisizlik gözümüzün qabağında olurdu, cərəyan edirdi.

Vəzirov hökuməti torpağı, xalqı güdaza verdi, Mərkəzə bağlandı, səhv etdi. İttifaq ordusu isə erməni quldur dəstəsini müdafiə edirdi. Məhz bu antiittifaq münasibətini Azərbaycan hakimiyyəti çox yaxşı görürdü, lakin mərkəzdən ciddi tələb və respublikada tədbir planı hazırlanmırdı. Bütün bunlar Mərkəzə öz-özünə yıxılmaq idi. Azərbaycan niyə müdafiə olunmurdu. Azərbaycan hökuməti əvəzedilməz Heydər Əlirza oğlunu niyə məqamında köməyə dəvət etmirdi. Axı, heç onda Heydər

Əlirza oğlu prezidentlik iddiasında deyildi. Amma zavallı xalqa kömək etmək istəyirdi.

Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycana rəhbərliyi zamanın zərurəti idi. Heydər-Azərbaycan deməkdir. Azərbaycan-Heydər deməkdir. Müsibəti xalqdan gizlətmək olarmı?! Bəli, Siyasi Bürodada belə polemika qızıışanda Heydər Əliyev həmişə xalqın, düzlüyün tərəfini saxlayırdı, yəqin ki, M.Qorbaçov baş katibliyə gəlməmiş o, vəzifəyə ondan əvvəl Heydər Əliyevin təyin ediləcəyi Tixonov mülahizəsini də eşitmişdi, bu məsələ slavyan olmamağa görə dayandırılmışdır. Məhz ona görə M.Qorbaçov əvvəl Heydər Əliyevlə dostluğa başladı. Sonra ona hücum etdi, Kremldə baş katibin büro üzvlərindən gözü su içməyeni özünə rəqib olanı, «xəstəlik damğası» vurmaqla, vəzifədən uzaqlaşdırırdı. Heydər Əliyevi özünə rəqib bilən M.Qorbaçov onu vəzifəsindən istefa verdirir. Bakıda 20 Yanvar qırğını törədən Azərbaycan rəhbərliyinə, xüsusilə, M.Qorbaçova qarşı siyasi, milli qəzəbini bəyan etmək üçün Moskvadakı Azərbaycan nümayəndəliyinə gəlir, Moskvada yaşayan azərbaycanlıların və media nümayəndələrinin toplantısında qəzəblə çıxış edir, hiddətini, etirazını M.Qorbaçova çəkinmədən bildirir.

Diktofonumdan:

«Menə privela söda traqediə kotoraə proizoşlo v Azerbaydjane. Vçera uznał, mne ne ravnoduşno. Ne bolşim kuskom virezat svoyu soboloznovaniö moeqo naroda, eqo traqediö...»

Bəli, Heydər Əliyev Moskvada yaşaya-yaşaya, açıqca qorxmadan M.Qorbaçovun Azərbaycan xalqına etdiyi düşmənçiliyi informasiya dünyasına çatdırdı. O zaman Türkiyə xalqının böyük Atatürkçüsü və Heydərçisi Süleyman Dəmirəl Türkiyədə öz milli, türk ürəyinin

yanğısı ilə çıxış etdi və bildirdi ki, o, öz xalqından Heydər Əliyev ayrı qala bilməzdi. Azərbaycanlı qardaşlarımızı Qorbaçovun tankları qırmışdı. SSRİ Dövlət-Plan Komitəsinin sədri bəkilı Nikolay Baybakov Heydər Əliyev haqqında demişdir: «V Azerbaydjane est çelovek kotorie obrazuet çudesə».

ŞUŞAYA MÜNASİBƏT NECƏ İDİ? HƏSRƏT KÖRPÜSÜ AXC HAKİMİYYƏTƏ GƏLDİ

Dağlıq Qarabağı Şuşasız
təsəvvür etmək olmaz...

Heydər Əliyev

Qarabağ xanlığı Pənahabad, Pənah xanın oğlu İbrahim Xəlil xanın xanlığı xanlıq tariximizin bir qoludur. Xalq şerimizin sərrafı Molla Pənah Vaqif şerriyyəti nədir? Hər oxuyandan Molla pənah olmaz. 1992-ci il mayın 10-da Şuşadan axırıncı çıxan komandir dedi ki, Şuşa müqavimçtsiz təhvil verildi. Amma Azərbaycan Müdafiə naziri İranla diplomatiyadan yeni qayıtmış Ali sovetin sədri milli insan Yaqub Məmmədova deyirdi ki, Şuşa bizim əlimizdədir. Müdafiə naziri niyə yalan deyirdi? «Qara camaat» beləcə şahin musayevlərin xəbis əllərində ələm-yesir olmuşdur. Yadımızdadır, Laçın necə təhvil verildi... Torpaqlarımızın təhvilində Azərbaycanda üç qüvvə üz-üzə dayanmışdır: birinci – sinəsinə döyən AXC deyirdi ki, mən inqilab etmişəm, mən varisəm, hakimiyyət mənindir; ikinci qüvvə Ayaz Mütəllibovun tərəfdaşları idi; üçüncü qüvvə dərddəş, əzab çəkən kütlə, bütövlükdə xalq idi. Xalq nə istəyirdi? Öz böyük oğlunu Heydər Əlirza oğlu Əliyevi hakimiyyətə gətirsin. Yalan vədlər xalqı təngə gətirmişdir. Azərbaycanda daşı-daş üstə qoymayan, göbələk kimi üzə çıxan partiyalar, kütləni aldadan AXC dəstəbazları dövlət quruculuğundan bixəbər idilər. Hansı bacarıqla, siyasi duyumla onlar hakimiyyətə gəlmək istəyirdilər? Azərbaycanı tikib-quran, yaradan onun dövlət quruculuğu memarı Heydər Əlirza oğlu Əliyev hələ Sovet dönəmində xalqımıza, vətənimizə ürəyinin yağını yedirtmişdir. Onun

ixtiyarı var idi ki, təzədən torpağı qayçılanan Azərbaycana yiyə dursun, ona rəhbərlik etsin. Xalqın tələbi bu idi. Çünkü Heydər Əliyevin söykəndiyi dağ xalq idi. Xalq Heydər Əliyevlə nəfəs alırdı. 1992-ci il mayın 14-də yadımızdadır, Ali Sovetin növbədənənar ssesiyası çağrıldı. Gündəmdə prezidentin seçilməsi də var idi. Kreslo didişməsi gedirdi. Amma erməni birləşmiş silahlı qüvvələri Ağdamın Umudlu, Şelli, Gülablı kəndləri «qrad» atəsinə tutulmuşdur. Atəş Bərdəyə çatırdı.

Qədim-qayım Şuşamızın təbii seyrangahı olan Zümrüd Topxana meşəsini günün günorta çağı daşnaqsütyunçuların baltalaması azəri türklərini hiddətləndirməyə bilməzdi. Düşmən gözümüz görə-görə təbii sərvətimizə qəsd edirdi. Axı, bizim ata-baba torpağımız hesabına vətən olan bu üzdənirəq qonuşumuzun haçan gözü doyacaq, bizimlə qondarma torpaq iddiasından əl çəkəcəkdir?

Tariximiz gözəldir. Nadir şah mədəniyyətimizi saxladı. Bizim hələ Uzun Həsənimiz var, Səfəvi dövlətimiz, Azərbaycan dilini dövlət dili edən Şah İsmayıl Xətəimiz var. Şah İsmayıl mərkəzləşdirilmiş dövlətimizi yaradıb, Əmir Teymur Məkkə-Mədinə ilə bahəm böyük islam dövləti yaratmağa çalışdı. 15 sentyabr 1918-ci ildə Osmanlı türkiyəsi şanlı Bakımızı yadelli işğalçılardan azad etdi. Osmanlı imperiyası tarixi abidələrə, məsum uşaqlara, dinc əhaliyə toxunmayıb. Türk türklüyündə, dünya dünyalığında qalıb. Qala, Şişə (Şuşa) ana-ata şəhərimizdə tükənməz tarixi abidələrimiz bu gün xəbis erməni əlləri ilə gözümüzün önündə dağıdılır. Vəhşi ermənilər Avropa şurasına, Minski Qrupasına məhəl qoymur, saymır, dünya isə susur. Axı, bu biçarə ermənilər dünyaya özlərini yazıq millət kimi tanıdılar. Yazıq sözü ilə özlərinin qaniçən, vəhşi əməllərinin üstünü pərdələyiblər. Dünya nə qədər bu

saxtılığa biganə qalacaqdır? O zaman dövlətimiz də doğma Şuşamıza loyal münasibət göstərdi. Doğma Şuşamız təbil çalanda biz çayxanalarda loğaz-loğaz danışaraq yüksəkdən «mən-mən» deyirdik. Şuşamız isə Müdafiə Nazirliyimizin maymaqlığından, bilmirəm hansı əməlindən inildəyə-inildəyə əlimizdən gedirdi. Şuşa hər tərəfdən yaşıl məxməri dağlarla əhatə olunmuşdur. Onu mühafizə etməyə nə vardı ki. Amma Şuşa köməksiz qalıb yetim-yetim «mələdi». Düşmən onun sinəsində qondarma marş çaldı. Onda Şuşanın göz yaşını kim sildi? Başına tapança tutan nə oldu, hara getdi?

Kərgicahan kəndində ermənilər insan ağına sığmayan cinayətlər törətdilər. Şuşaya gedən su xəttini kəsdilər, Gorus tərəfdən ermənilər Şuşanı «qırat» və «kristal» raketləri ilə atəşə tutdular. Yadımdadı, Şuşadan çıxan axırıncı hərbi komandır deyirdi ki, Şuşa müqavimətsiz təhvil verildi. Amma millətə yəhudi olan 23 yaşlı tankçı Albert Aqoronov Şuşa uğrunda döyüşdə Azərbaycanın Milli qəhrəmanı oldu. İndi Şəhidlər Xiyabanında uyuyur. 1992-ci ilin mayın 8-də düşmən Şuşanı təhvil aldı. Dağlıq Qarabağın dayağı getdi. Mayın 13-də Ağdamın Umudlu, Soltanlı, Şelli, Gülablı kəndləri raket atəşinə tutuldu. Qəribədir, o zaman dağlarına Nuh gəmisi söykənən bizim Naxçıvan diyarımız informasiya blokadasında qalmışdır. Axı, Dədə-Qorquddan başlanan bu paxıllıq bizimlə nə qədər yaşayacaqdır? Şükürlər olsun ki, dünyaya səs salan nəhəng şəxsiyyətlərimiz var. Siyasət dünyasında Nəriman Nərimanovumuz, Məmmədəminimiz və bugünkü müstəqil Azərbaycanımızın xilaskarı və qurucusu Heydər Əliyevimiz var, Türkiyəmiz, Atatürküümüz var, klassik ədəbiyyatımız – Abay Mahdunkulu, Nəvai, Dədə Qorqud, Manas, Mahmut Kaşqarlı, Yunus Emre, Şeyx Nizami,

böyük Füzuli, Nəsimi və Tusi kimi incilərimiz var, insanlıq mədəniyyətimiz var. Hələ bugün siyasət yolumuza çıraq tutsaq İlham Heydər Əlirza oğlu var, Azərbaycanın birinci xanımı Mehriban Əliyeva var, sabah böyük Heydər olacaq balaca Heydərimiz var, günü-gündən çiçəklənən Azərbaycanımız var. Bu mənəvi sərvətlər Tövhid Allahdan Azərbaycan xalqına, türk xalqına ərməğan edilmişdir. Bütün bunlar çağdaş Azərbaycanın bugünkü reallığıdır, xalqımızın dünyadakı həqiqət səsidir.

...Şuşanın seyrangahı Topxananın qol-qanadı doğranmışdı, ah-zar, qəm-qüssə içində inildəyirdi. Azərbaycan televiziyası tikinti materialları qalaqlanmış zümrüd Topxananı lentə alıb, «Günün ekranı»nda nümayiş etdirirdi. Qədim Şuşa qalası musiqi çələngi, təbii seyrəngah güdaza gedirdi.

Şuşa rayon xəstəxanasının şöbə müdiri Nazim Allahverdiyev dedi ki, gecələr işləyə bilmirlər, yaralılar gətirilir, cərrahiyyə əməliyyatı aparmaq çətinləşir, xəstəxananın pəncərələrinə ermənilər gülləni yağış kimi yağdırırlar, hökumət bizə də silah versin... Şuşanı müdafiə edək. Ermənilər Daşaltından keçən su xəttimizi partlatmışlar. Hər gün şuşalı qadınlar qəbiristanlıqda şaxsey-vaxsey edirlər, göz yaşı axıdırlar... Kevorkovun böyük və həyəcanlı təklifi ilə Əsgəran rayonu yaradıldı. Şuşanın xeyli torpağı Əsgərana verildi. Ulularımızın uyuduğu qəbiristanlıq ermənilərin tərəfində qaldı. Kərkicahan kəndində ermənilər insan ağına sığmayan cinayətlər törədirlər. Mən Xocalıda olanda yaşı 70-dən keçmiş Salatın xala göz yaşı töküdü və həyəcanla deyirdi ki, Volski ermənilərin tərəfini saxlayır. Ona görə haqsızlıq baş alıb gedir...

Məhz Şuşanın belə ağırlı çağında düşməni yerində oturdan Heydər Əlirza oğlunun diplomatiya səriştəsi gərək

idi. Düşməni yuvasında boğsun. O vaxtkı rəhbərlər isə Şuşa qalasına soyuq münasibət göstərdi. Bəli, burada onları susduran Heydər Əliyev siyasəti, sayğısı lazım idi. Həmin məqamda DQMV-dən minlərlə azərbaycanlı qovulmuşdu. Əslində Şuşada, Xankəndidə azərbaycanlı qalmamışdı. O zaman ermənilər Şuşaya gizli olaraq hərbi silah daşıyırdılar. Amma Şuşanı rahatca mühafizə etmək mümkün idi...

Xankəndidə sosial-iqtisadi çətinliklər barədə car çəkilsə də, əslində, həqiqətdə əcnəbi ermənilərin «Daşnakutyun» proqramı kontekstində yenidənqurma hərəmərcliyindən sui-istifadə edərək, Dağlıq Qarabağın Azərbaycandan zorla qoparılması işi məharətlə gedirdi.

O zaman yalnız Şuşa, Qarabağ deyil, Naxçıvan ilə həmsərhəd olan Meğri rayonunda da ekstremist qüvvələr hüquqi, mənəvi, siyasi normaya sığmayan azğınlıqlar törədirdilər. Partiya, sovet, hüquq mühafizə orqanlarının səhlənkarlığı baş alıb gedirdi... Ermənistandan gələn Azərbaycan qatarlarına, avtomaşınlara daş yağdırılır, sürücülər döyülür, sərhəd kəndlərinə basqın edilir, erməni ekstremizmi günü-gündən qara bulud kimi, sərhədlərimizi dalaya-dalaya Azərbaycana doğru irəliləyirdi...

...Gələcək türk əsridir,-deyirlər. Dünya haradan gəlib, hara gedirsə – getsin, bütün türk dünyasının yeganə bir yolu var. Mustafa Kamal Atatürk və Heydər Əlirza oğlunun qan yaddaşımıza həkk etdikləri türk birliyi yoludur. Bu qardaş türk dövlətlərinin din, türk, qan yaddaşı birliyi yoludur. Heydər Əliyevin Türk və Azəri türkünə açıq-aşkar iltimas etdiyi kəlamlar əbədi yolumuzdur... «Biz bir millət iki dövlətik». Bəli, Şuşanın əldən getməsi üçün kim idi, başına tapança çəkən! Budur, bizim dünyamız, milliliyimiz, ay baba!

Bu münasibəti bəzi biganələrin qəlbindən çıxartmaq üçün böyük, milli rəhbər yalnız Heydər Əliyev idi. Bu ali həqiqəti dünyada gizlətmək qeyri-mümkündür. AXC-nin liderləri bunu dövlət quruculuğunda səriştəsizliklərinə görə bacarmadılar.

Beləliklə, o zamankı iqtidarın vətənə, xalqa loyal münasibəti, biganəliyi Şuşa qalasının ermənilərə verilməsində özünü büruzə verdi. 1750-ci ildə Pənah xan tərəfindən təməli qoyulmuş Qala, Şişə adlanmış Pənahabad, bizim bugünkü Şuşamız düşmən tapdağına çevrildi...

Fikrin, düşüncənin, əqlin şəklini çəkmək mümkün olmadığı kimi, dünya siyasətçiləri seçilən rəhbərlərindən ən yüksəyi olan M.Qorbaçovun böyük azərbaycanlı Heydər Əliyevin siyasət dünyasında, bəlağətli nitqində heç bir qeyrilik tapa bilmədilər və məmnuniyyətlə, dünyanın böyük siyasətçiləri sırasında öncül yerdə Heydər Əliyevin özünə-məxsus yerini gördülər və təsdiq etdilər... Çünki böyük Allah Heydər Əliyevi rəhbər olaraq təsbit etmişdir. Vladimir Putin deyir: «Heydər Əliyevin yenidən Azərbaycan hakimiyyətinə gəlməsi ilə Azərbaycan xalqının bəxti gətirdi»

Gözəl yadımdadır. 1992-ci il mayın 28-i idi. Heydər Əliyev Naxçıvanda inşa etdirdiyi körpünün açılış mərasiminə gəlmiş ziyalıları qəbul etdi, mənimlə xüsusi görüşdü. Ayrıca söhbət etdi... Mən Heydər Əliyevə bildirdim ki, mayın 14-də yüz minlərlə adam AXC binasının qabağına toplaşmışdı. Xalq sizinlə həmrəydir. Çünki xalqın ürəyi sizinlə döyünür və xalq sizi istəyir. Bu sözlər onda fərəh oyatdı. Heydər Əliyev indiki hakimiyyət haqqında dedi ki, Dövlət çevrilişini mən duymuşdum. Mayın 13-14-də Yaqub Məmmədovu telefonla aradım, gecə saat 1-də onu evində tapdım, çünki o, sədr seçildikdən

sonra mənə zəng edib dedi ki, bu ağır vəziyyətdə mən seçilmişəm, sizin siyasi təcrübəniz var, mənə kömək edin. Dedim ki, sizə yox, xalqa kömək edərəm. Dövlət çevrilişi haqqında o da bilirdi. Mən ona dedim ki, əgər siz buna imkan versəniz xalq sizi bağışlamayacaq! O, qətiyyətlə bildirdi ki, buna yol verməyəcək. Naxçıvan televiziyası ilə axşam çıxış etdim, baş vermiş çevrilişə qəti münasibətimi bildirdim. Çıxışın lent yazısını Azərbaycan televiziyasına göndərdim. AXC mənim çıxışımın xalqa çatdırılmasına imkan vermədi. Və Heydər Əliyev Elçibəylə birlikdə işləməyə razı olduğunu açıq bildirdi. Amma narazılığını da dedi ki, AXC demokratiyanı pozur, çıxışın televiziya ilə verilməsinə mane olublar. Mən onda Heydər Əliyevin vətəndaş yangısını qəlbən duydum... Sonra jurnalistlərlə görüşdü.

Araz üstündə açılan körpü bütün türk dünyası üçün əlamətdar idi. Heydər Əliyev nəzərdə tutduğu proqramı, planı şərh etdi və bildirdi ki, təsəvvür etməzdi ki, həm o taydan, həm də bu taydan bu qədər adam toplanacaq. Xalq təyyarə limanından körpüyə qədər Süleyman Dəmirəllə görüşmək üçün can atırdı, qurbanlar kəsilirdi. Süleyman Dəmirəl yolboyu maşını saxlayıb camaatla görüşürdü. Camaatın sevinci onu valeh edirdi.

Naxçıvanın təbiəti, ərşə qalxan ilanlı dağ, Arazboyu yaşıl zəmilər boz güneylər bir-birinin əksinə səslənirdi. Cənubdan gələn isti külək boz dağlarla «pəncələşir»di. Naxçıvan Azərbaycandan təcrid olunmuşdu. Bu qədim diyar bu gün dünyanın diqqət mərkəzində idi. «Həsərət», yaxud «Ümid» körpüsü Azərbaycanın milli istiqlal günündə Qars, Ərzurum, İğdır açılan «qapı» idi. Heydər Əliyev naxçıvanlıların qəhrəmanlığından danışdı: «Mayın 18-də ermənilər Sədərəyə hücum etdilər. Mən Süleyman

Dəmirələ zəng etdim. Dedilər ki, Süleyman Dəmirəl Budaşpeştə uçur... Süleyman Dəmirəl Budapeştdən Naxçıvana zəng etdi, vəziyyəti bildi, sonra Parisdə səfərdə olan xarici işlər naziri Hikmət Çətin bizimlə əlaqə yaratdı.

Naxçıvan, 27-29 may 1992 il.

İran rəhbərliyindən də münasibət bildirməyi tələb etdim. Dünyanın nüfuzlu qəzet və televiziya müxbirlərini Naxçıvana dəvət etdim. Dünyanın 57 ölkəsi Ermənistanı təcavüzkar adlandırdı. 1921-ci il Qars müqaviləsinə görə Türkiyə Naxçıvanın ərazi toxunulmazlığının təminatçısıdır. Türkiyə bu mövqedən çıxış edib beynəlxalq ictimaiyyətin, erməni təcavüzkarlığına siyasi qiymət verilməsini irəli sürdü».

Körpünün qırmızı lentini Heydər Əliyev kəsdi. Bu tarixi, bəlağətli çıxışları bir yadigar kimi özümdə qeyd edirdim. Çünki 70 ilin həsrətindən doğan bir gün idi.

Mikrofona yaxınlaşan Heydər Əliyevin çıxışını olduğu kimi, diktofonuma yazdım...

Süleyman Dəmirəl tribunaya qalxır: - Bu gün bu körpü üzərində türk xalqlarının iki ailəsi qucaqlaşır. Kim qüvvə işlədib torpaq qazanmaq istəyirsə qoy bilsin ki, özündən qüvvətli ilə üzləşəcək... Hamımız sevinirdik, elə bil qanadlanıb göydə uçurduq. Bu körpü həm də bizim birlik rəmzimiz idi... Azərbaycanın Naxçıvan diyarının bu şanlı günü tarixə çevrildi. Onda iqtidarlığa sahib olan AXC öz içimizdə düşmən axtarırdı. Ancaq dünya siyasətindən, dövlət quruculuğundan bixəbər olan AXC liderləri məhz o zaman Heydər Əliyev siyasətinə sığınsaydılar, işğal olmuş torpaqlarımız da özümüzə qaytarılırdı... AXC hakimiyyəti kadrların seçilməsində böyük səhvlər buraxırdı...

Xüsusilə, Heydər Əliyevin nəhəng siyasətinə əzəl gündən sığınmadıqları üçün öz naşılıqları ilə Azərbaycan xalqını gələcək bəlalara düçar etdilər, xalqın tələbini yerinə yetirmədilər, özləri isə hardan gəlib hara getdiklərini görmədilər. BMT, ATƏT sənədləri əsasında bərabərhüquqlu, müstəqil dövlət qurmaq və dünya ölkələri ilə münasibət yaratmaq zərurətində bulunmalı idilər...

İqtisadiyyatda bazar münasibətləri yaradılmalı, hər azərbaycanlının siyasi və şəxsi azadlığı təmin edilməli, suverenlik, milli ehtiyac ödənməli, elm və təhsili yenidən qurmalı, xalqın ekoloji sağlamlığı müdafiə olunmalı idi. Xüsusilə, işğal olunmuş torpaqların özümüzə qaytarılması gündəmin əsası olmalıydı. Qarşıda yollar niyə haçalanırdı...?

Ermənistan Azərbaycanla Naxçıvan arasında qarşıdurma yaratmağa çalışırdı. Naxçıvanın təhlükəsizliyi təmin edilmiş olsaydı, bütün diqqət Dağlıq Qarabağa yönələrdi. Azərbaycan parçalanmağa doğru gedirdi. Ancaq

qarşıda prezident seçkisi dururdu. Aldanmış xalq Heydər Əliyevi istəyirdi. Kütləvi informasiya dövlət inhisarından çıxarılmırdı. Mətbuat azadlığı boğulurdu. Daxili İşlər Nazirliyi fərariləri güllələyirdi. Azərbaycan ziyalıları xaricə «axır»dı, ölkəni tərk edirdilər...

...Mərkəzi Seçki Komissiyası iyunun 13-də səsvermənin nəticələri haqqında dairə seçki komissiyalarının təqdim olunmuş protokollarını nəzərdən keçirdi. Əbülfəz Elçibəy Azərbaycanın Prezidenti oldu. Daha düzü, 1988-ci il meydan hərəkətindən xalq parçalanmadan Heydər Əliyev siyasətinə sığınmalı idi. Xalq parçalandı, camaata şirin, boş vədlər verildi. Kütlə inandı. Aldadıldığını duymadı. Digər tərəfdən Azərbaycan hökumətinin Mərkəzə bağlanması, onun tapşırığı ilə Heydər Əliyev haqqında böhtanlar yağdırıb xalqla Heydər Əliyev arasında sədd çəkməyə çalışırdılar. Şəxsiz ki, Moskvanın təkidi ilə Heydər Əliyevin milli ideyasına yad olan boş təbliğata xalq inanmırdı... Məhz, onda Heydər Əliyev dəvət olunmalı idi.

Haqqın səsi xalqın nəbzində eşidilər. Çünki haqq Allahın yeganə adıdır. Haqqa tapınan bir Allaha tapınır. Heydər Əliyevin yiyəsiz, xalqa «yiyə» gəlməyi haqqın işi idi. Böyük haqqın böyüklüyünü öz kreslosuna və mərkəzə bağlanmış Azərbaycan hökumət rəhbəri və AXC liderləri görmürdülər. Çünki onlar haqqdan uzaq idilər. Amma seçkilərdə mütləq hakim AXC idi. Axı, Heydər Əliyevin şəxsi nüfuzu, rəhbər zəhmi və xəlqiliyi, təvazökarlığı, milliliyi, siyasət nəhri xalqa məlum idi. Lakin camaatın və ziyalıların parçalanması vahid Heydər Əliyev ideyasından kütləni çəşdirirdi... Kütlənin ideyası ləngər vursada, axırda yenə Heydər Əliyevdə dayanırdı. Amma AXC Azərbaycan dövlətinin yaranmasında əməyi olan Heydər Əliyevi görmək istəmədi və ona sığınmadı.

Türkiyə istisna olmaqla Azərbaycan dünyada köməksiz və tək idi. Azərbaycan tarix boyu Şərqi qapısı olmuşdu. Səfərbər və müsəlləh olmaq zəruri idi. Hökumət rəhbərinin siyasəti xalqın milli sərvətidir. Düşmən içimizdə təfriqə aparırdı. Mərkəz millətçiliyi dəstəkləyirdi. Qarabağda məğlubiyyət, ümitsizlik yaratmışdır. Uğursuzluq mənəngənəsindən çıxmaq lazım idi. Bunun üçün birliyimiz zəruri idi. Amma bu birliyi yalnız Heydər Əliyev yarada bilərdi... Ona görə Heydər Əliyevlə üz bəz gəlməkdən çəkinirdilər və onun hakimiyyətə gəlməsinə pəl vururdular.

16 may 1992-ci il tarixdə milli məclisə toplaşanlar tarix qarşısında, öz xalqı qarşısında Əbülfəz Elçibəyin prezident andını milli marş səsləri altında gözləyirdilər. Elçibəy xüsusi kürsüyə qalxır: Vətəninə, xalqına sədaqətlə xidmət edəcəyinə and içir... Sonra fəxri prezident kürsüsündə öz yerini tutur. Fəqət, onda bu qlobal vəzifənin, ölkənin uçurum ağzında olduğu zaman öhdəsindən necə gələcəyini düşünürdümü? Şeyxülislam Hacı Allahşükür Paşazadə dindarların adından «Quranı Elçibəyə», Elçibəyi isə Allaha tapşırır. Sonra Pravoslav kilsəsinin rəhbəri Protonerey Georgi ata xeyir-dua verdi. Mərasimdə mən üçüncü mərtəbədən bu sədaqətli andı seyr edirdim. Bilirdim ki, Elçibəy ürəyiyumşaq, humanist bir insandır və onun dövlət quruculuğu siyasətində «kasıb» olduğu üçün onun boz-qara saqqallı key çöhrəsindən oxunurdu. Fikrimdə dolandı: «Zavallı millət, misgin vətən». Bu dünya çaxnaşması içində ermənilərin israrən Dağlıq Qarabağ problemini havadarları ilə qaldırdığı çətin bir zamanda torpağımız işğal olub, erməninin dişində şirə var...

Bu siyasət meydanı Elçibəy meydanı deyildir... Axırı, bu dünyəvi uğursuzluqdan yalnız Heydər Əliyev xilas

edəcək. Fikrimdə prezidentin «100» günlüyünü gözlədim. Erməni təcavüzünün qarşısını dünya tanıyan nəhr siyasətçi Heydər Əliyev ala bilərdi. Bu aksioma idi. Lakin vaxt su kimi axır, ermənilərin strateji planı genişləndirdi. Siyasi qüvvələri bir yerə toplayıb Heydər Əliyevi onlara sərkərdə vermək əyyamı idi... Moskva bilirdi ki, onunla üz-üzə gələcək nəhr siyasətçi Heydər Əliyevə cavab verə bilməyəcək.

Yaddaşımızdadı, Əbülfəz Əliyev prezident seçildi, çünki xalq onun milli insan olduğuna inanmışdı, lakin necə prezident olacağını və siyasətini bilmirdi. Azərbaycan Respublikasının prezidenti Əbülfəz Elçibəyə «Sizi – xalqımızın milli azadlığı uğrunda mübarizədə prezident seçilməyiniz münasibətilə Naxçıvan Muxtar Respublikasının Ali Məclisi adından ürəkdən təbrik edirik. Azərbaycanın müstəqilliyini, birliyini, gələcək inkişafını təmin etmək kimi çətin bir vəzifəni yerinə yetirmək işində sizə uğurlar və möhkəm cansağlığı arzulayırıq.»

Naxçıvan Muxtar Respublikasının Ali Məclisi:
Heydər Əliyev, Asif Kələntərli.

Heydər Əliyev Şuşa şəhərində Molla Pənah Vaqifin mavzoleyini açır. 14 yanvar 1982-ci il.

Türkiyə prezidenti Turqut Özal təbrik məktubunda yazır: «Mən Azərbaycan xalqının qarşılaşdığı çətinlikləri Sizin dəf edəcəyinizə və bütün qonşu dövlətlərlə qarşılıqlı hörmət əsasında əməkdaşlıq münasibətlərinin inkişafına öz töhfənizi verəcəyinizə qəti şübhə etmirəm. Bu yolda siz Türkiyənin köməyinə arxalana bilərsiniz». Baş nazir Sülyeman Dəmirəl öz təbrikində Əbülfəz Elçibəyin Azərbaycan ətrafında «sülh qurşağı»nın yaradılmasına səy göstərəcəyinə ümid bəslədiyini bildirirdi...

Ermənilərin əsgə məkirli, yalan iddialı olduğunu və Azərbaycanın tarixini xaric də gözəl bilir. Bilir ki, Dağlıq Qarabağa ermənilər Çar Rusiyası vasitəsilə lap sonralar

gətirilib. Məsələnin qıfılının açarını ATƏT-ə verir. Və ikili standart güzgüsündə görür ki, ATƏT bu problemi ermənilərin xeyrinə sürünlürəcəkdir və axırda deyəcək ki, özünüz razılaşın, biz xeyir-dua verək... Azərbaycan Respublikasının prezidenti cənab Əbülfəz Elçibəy: «Azərbaycan Respublikasının prezidenti seçilməyiniz münasibətilə mənim səmimi təbrikimi qəbul edin. Ümid edirəm ki, bu mühüm siyasi hadisə dövlətlərimiz arasındakı münasibətlərin dünya birliyi tərəfindən beynəlxalq hüquq normalarına uyğun qəbul olunmuş prinsiplər əsasında inkişafına yeni müsbət təkan verəcək. Sizə prezident kürsüsündəki məsuliyyətli fəaliyyətinizdə uğurlar, müdriklik və dövlət məsələlərinin həllində uzaqgörənlik, Azərbaycan xalqına isə sülh və tərəqqi arzulayıram». Rusiya prezidenti B.Yeltsin. Görəsən, Elçibəy bu təbriki düşünə-düşünə oxudumu? Ondan müdriklik, məsuliyyət, uzaqgörənlik və sülh arzulayan Dağlıq Qarabağın havadarlarından biri, ən böyüyü olan bir milyardlıq müasir hərbi silahı Ermənistanı təmännəsiz bəxşiş edən Rusiya prezidenti nə demək istəyir? Onun sözlərinin içindən sezilir ki, «Dağlıq Qarabağa, uzaqgörənlik elə, 100 ilə yaxın sürən erməni iddiasına məsuliyyətlə yanaş və Dağlıq Qarabağa əlvida de... Ermənilərin 200 illik havadarını nəzərə al, məsuliyyətlə yanaş, müdriklik elə, erməni iddiasını təmin et. Rusiya prezidentinin təbriki ərəfəsində «Nezavisimə qazeta» da Ermənistanın Rusiya paytaxtındakı səlahiyyətli nümayəndəsi Feliks Mamikonyan Moskvada mətbuat konfransı keçirilirdi: «Ermənistan MDB-nin üzvüdür, həm də Daşkənddə kollektiv təhlükəsizlik haqqında müqavilə imzalayıb. Azərbaycan isə həmin müqaviləni imzalamayıb.

Buna baxmayaraq, Rusiya rəhbərliyi və hərbi komandanlığı Azərbaycana respublikada yerləşən 4-cü

ordunun texnika və hərbi sursatını verdiyi halda eyni məsələni Ermənistanda uzatmaqdadır. O, Azərbaycanın son əməliyyatlarını təcavüz adlandırdı və əməliyyatların Türkiyə hərbiçilərinin hazırladığını bildirdi. Sülh meyilli Ə.Elçibəy Azərbaycandakı radikal əhval-ruhiyyə ilə hesablaşmalı olur. İndiki rəhbərlik problemin silahlı yolla həllinə üstünlük verir... Bu zaman Qarabağın rayonlarında erməni münaqişələri şiddətlənirdi. Çünki o dəstələrin hərəsi bir AXC liderinə tabe idi... Ona görə birləşmiş Milli Ordu yox idi. İyunun 15-də Xocavənd rayonu top atəşinə tutulub. Ermənilər şəhərə kimyəvi silah atıblar, dağıntı var. Zəngilanda iyunun 15-də Ermənistanın Qafan rayonu ərazisindən Seyidlər, Qazançı, Günqışlaq, Ağkənd kəndləri avtomat və pulemyotlardan atəşə tutulub. Qubadlıda Güləbird tərəfdə Narxələf yaxınlığında qızgın döyüşlər gedir. Bir tank məhv olub. İyunun 15-də Füzuli şəhəri Hadrut rayonunun Traktik kəndindən zirehli texnikadan atəşə tutulub. Dağıntı var. Məhz ona görə cənab Elçibəy birinci ayrı-ayrı silahlı dəstələri vahid ordu adı altında birləşdirməli idi. Dağlıq Qarabağın və Qarabağın sərhəd yüksəkliklərini zəbt etməli idi.

Bu dəstə vahid, milli döyüş və müdafiə altında hərbi hissələri birləşdirmək üçün bişmiş milli siyasət ustalığı gərək idi. Çünki ayrı-ayrı könüllü silahlı dəstələr öz liderlərinin verdikləri əmrləri yerinə yetirirdilər. Birlik yox idi. Azərbaycanda isə belə bir qlobal siyasətçi yalnız Heydər Əliyev idi. Həmin məqamda Elçibəy mütləq dünya siyasətçimiz Heydər Əliyevi siyasi köməyə çağırmalı idi.

Məhz ona görə erməni daşnaqları hər gün hücumunu genişləndirir, Qarabağın sərhəd yüksəkliklərini tuturdular. Ermənilər hiss etməlidirlər ki, Azərbaycan bu hərbi işğal uçuğurumunda qalmayacaq, mütləq Heydər Əliyevi xalq

hakimiyyətə gətirəcək. Axı, Heydər Əliyev dünya siyasət səmasında pərvaz edir. Yiyəsiz Azərbaycana gecə-gündüz ciddi-cəhdlə həmlələr edib, Qarabağ rayonlarının strateji yüksəkliklərini tuturdular... Sabah həmin Qarabağ rayonlarını asanlıqla işğal etsinlər... Böyük Füzuli deyir ki, gözdəki hər qətrə yaşın qəlbə tufanı var.

Bu gün bütün Azərbaycan xalqının qəlbində bir tufan var- Dağlıq Qarabağ tufanı! Tarix boyu ermənilərin haqsız iddiasına səbəb olan bu tufanı Heydər Əliyev dayandırır, küləyini, qasırgasını sakit edərdi. Azərbaycanın düçar olduğu bu bədxah erməni iddia ittihamından bizi bir olan Allah qurtarsın! Amin! Fəqət, Azərbaycan rus imperiyasının Qafqazdakı geosiyasi strateji marağında olmuşdur. Rusiya tarix boyu milli münafişələrə özünün müstəmləkəçilik, asılılıq onun məramı olmuşdur.

Məncə Dağlıq Qarabağ qondarma probleminin havadarı Rusiya istər Gürcüstan, Abxaziya, Moldova istərsə də Azərbaycan Dağlıq Qarabağ işğalı Rusiyadan süni asılılığın uzun müddət saxlanması üçün bir hegemonluq vasitəsidir. Dağlıq Qarabağ probleminin qıfılının açarı Rusiya hökumətinin cibində olsa da nə Ermənistanın xeyrinə, nə də Azərbaycanın zərərinə həll etməyəcək.

Heydər Əliyevin hakimiyyətə qayıtması zəruri idi. Elçibəyin özü təmiz, xalq üçün düşünən namuslu, alicənab olsa da ətrafı, komandası xalqı qorxudurdu. Xalq Heydər Əliyevi səbirsizliklə gözləyirdi...

Heydər Əliyev mayın 18-də Sədəryyə düşmənin hücum etdiyini, Süleyman Dəmirələ zəng vurduğunu, İrana zəng edib, təcavüzə qəti münasibət bildirməsini tələb edib Parisdə səfərdə olan Türkiyənin Xarici İşlər Naziri Hikmət Çətinlə danışıb. İnformasiya agentliklərini Naxçıvana dəvət edib. Dünyanın 57 ölkəsi Ermənistanı təcavüzkar

adlandırıb. Bütün bunlar öz bəhrəsini verib. Bax, budur, dünya siyasətçisi olmaq, sayılmaq, eşidilmək, 1921-ci ildə bağlanmış Qars müqaviləsinə görə Türkiyə Naxçıvanın ərazi bütövlüyünün qarantıdır, mayın 18-də Heydər Əliyevə Azərbaycan Ali Sovetinə gəlmək üçün edilən zəngi Heydər Əliyev inkar etdi».

Şəhərin səmasında bənövşəyi qaranlıq dolaşırdı. Naxçıvanın səhəri onun heç bir səhərinə oxşamıyacaq... Bu tale səhəridir. Anadolu türkləri ilə yüzillik qardaşlıq həsrətinin buzu əriyib Araza qarışacaqdı. Dan yeri çimçiləyirdi. Naxçıvanlılar Baş Meydana axışırdılar. Hər qəlbə Heydər Əliyevə bir inam çırağı yanmışdı. Türk dünyasının mərd oğlu Süleyman Dəmirəl Naxçıvana gəlirdi... «Boinq-37» təyyarəsi Naxçıvan torpağına sindi. İki görkəmli dünya xadimi, iki qardaşın bəlağətli nitqi camaata ləzzət verdi. «Bir xalq iki dövlət» termini lüğətimizə Heydər Əliyev tərəfindən daxil oldu... Heydər Əliyev deyir ki, bu möcüzədir. Türkiyə ilə Azərbaycan arasında «ümid» körpüsü açılır, həsrətlər qovuşur, Süleyman Dəmirəl deyir ki, bu gün iki türk xalqı qucaqlaşır, kim qüvvə ilə torpaq almaq istəyirsə, bilsin ki, ondan qüvvətliyi ilə üzləşəcək. Qoy dostlar sevensin, düşmənlər qovrulsun. Rəhbərə baxın, on dörd il Azərbaycana başçılıq edib, Moskvaya irəli çəkilib...

Süleyman Dəmirəlin çıxışından: - Şimdi hər kəs milli coşqundur. İki türk ailəsi bir-birilə qucaqlaşır, Türkiyə ilə Qafqazı birləşdirdik, körpünün bu işdə dəyəri burdadı, o zaman 1921-ci ildə Türkiyə ilə bağlanmış Qars müqaviləsinə ortaya qoyan Heydər Əliyev bəyan etdi ki, Türkiyə Naxçıvanın təhlükəsizliyinin qarantı olmalıdır. Heydər Əliyevin fitri sirri isə onun mənsub olduğu xalqa sevgisindədir. Heydər Əliyev Naxçıvanda Muxtar Sovet

Sosialist Respublikası adını dəyişdi. Hər yerlə əlaqəsi kəsilmiş Müxtar respublikanın həyatını gələcəyə yönəltdi. Süleyman Dəmirəl deyir: «... Çox yaxın dostum, qardaşım Heydər Əliyev Naxçıvana gəldi. Məclis başqanı oldu. Önündəki illərdə nə olacağını bilmədi. Naxçıvana gəldi, xalqı ismətə gəldi, çox gözəl oldu». Axı, o zaman Naxçıvan blokada içində idi. Sədərəkdən ermənilər güclü hücum edirdi. İnsan Doğramacı deyir ki, başına nə fəlakət gəlibsə, Heydər Əliyev türkcüdür, öz xalqından ayrılmaz, ona görə dünya siyasət toplusunda onun yeri var.

Axı, xalq rəhbərinə vurulan zərbə, məhz dövlətə vurulur... Heydər Əliyevin zər nitqindən: «Mən bizim əsgərlərə, zabitlərimizə inanıram, xalqımıza inanıram. Mən dünya dövlət rəhbərləri ilə cəsarətlə danışıanda mən xalqıma arxayın oluram, ümid edirəm. Mənim inamımı xalqım itirməyəcək...»

Bəli, Heydər Əliyev türkcülüyün, azərbaycançılığın kökünü işıqlandırdı. Türkiyə Azərbaycan ilişkilərinə görə Baş nazir Süleyman Dəmirəl ulu öndərimizi Dövlət nişanı ilə təltif etdi...

AZƏRBAYCAN HƏQIQƏTI

Müstəqil Azərbaycan dövlətinin əsas ideyası azərbaycançılıqdır. Hər bir azərbaycanlı öz milli mənsubiyyətinə görə qürur hiss keçirməlidir. Biz azərbaycançılığı – Azərbaycan dilini, mədəniyyətini, milli-mənəvi dəyərlərini yaşatmalıyıq.

Heydər Əliyev

I Nikolayın Qərbi Azərbaycanda Erməni vilayəti yaratması, 1905-1907-ci illər erməni-müsəlman davası, 1918-ci il 31 Mart soyqırımı, 1921-1928 illər ərzində Sovet imperiyasının Şimali Azərbaycanın 19,8 min kv.km. torpağını Sovet Ermənistanına pay verməsi, Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin, Azərbaycanın İrəvan şəhərini paytaxt etmək üçün Ermənistanına verməsi, 1937-ci il azərbaycanlıların repressiya edilməsi, 1948-1953 illər daşnak ermənilərin Qərbi Azərbaycanda etnik təmizləmə siyasəti ilə soydaşlarımızın deportasiya edilməsi, 1988-ci il Meydan hərəkəti, 1990-cı il Bakı qırğını, 1992-ci il Xocalı soyqırımı və həmin tarixdən ermənilərin Qarabağın işğal etməsinin başlanması, Azərbaycanın böyük vətəndaşı Heydər Əlirza oğlu Əliyevin Şimali Azərbaycanı parçalanmadan xilas etməsi, dünya xəritəsindən Azərbaycanın silinməsinin qarşısını alması, müasir, müstəqil Azərbaycanın banisi olması... Bu tarixi məqamlarımız bizim XX əsrin əvvəli və sonu kimi qanlı tarixi səhifəmizdir. İlk dəfə müstəqil Azərbaycanın banisi Heydər Əliyev 26 mart 1998-ci il tarixdə 31 Mart soyqırımı haqqında fərman verdi bu soyqırımı hüquqi – siyasi qiymət verdi. Azərbaycanın soyqırımını dünyaya çatdırdı.

Azərbaycan xalqı qədim tarixə malikdir, xalqımız əsrlərin sınağından çıxmışdır, yaşamış, öz milliliyini

saxlamış, dünya sivilizasiyasını zənginləşdirmişdir. Çox zaman tarixin despotizmi ilə üzləşmişdir. Heydər Əliyevin milli dahiliyi azərbaycançılıq ideologiyasının yaratıcısı olmasıdır, milli ideologiyasının yaratıcısıdır, milli dövlətçiliyin yaratıcısıdır. Dövlətçilik Azərbaycanın müstəqilliyini, ərazi bütövlüyünü, qoruyub saxlamaqdır. Dövlətçilik qururu hər bir vətəndaşın qəlbində olmalıdır, vətənpərvərlik hissi ilə çulğalanmalıdır. Dövlət həmişə cəmiyyətə arxalanır, məhs ona görə cəmiyyətin hər bir üzvü vətənpərvər vətəndaş olmalıdır. Heydər Əliyevin təbrincə desək bu bizim milli ideologiyamızdır. Heydər Əliyev qeyd edir ki, milli ideologiyanın ikinci hissəsi milli – mənəvi dəyərlərimizdir. Biz öz milli-mənəvi dəyərlərimizlə fəxr etməliyik. Milləti millət edən onun milli-mənəvi dəyərləridir. Azərbaycanda digər həqiqi müsəlman dövlətləri kimi bunun əsası Qurani-Şərifdən gəlir. Bu bizim milli-əxlaqi mentalitetimizdir. Bu bizim ümumbəşər dəyərlərimizdə özünü biruzə verir. Biz hüquqi, müstəqil, demokratik, dünyəvi dövlət quruculuğu aparırıq. Kommunist ideologiyası ümumi mənəvi dəyərlərə əsaslanırdı. Bu gün ümumbəşər dəyərlərlə milli-mənəvi dəyərlərin sintezi bizim milli ideologiyamızın bu günü və sabahıdır. Biz tarixi köklərimizdən heç vaxt ayrıla bilmərik. Biz tarixi köklərimizlə həmişə fəxr etməliyik və onu yaşatmalıyıq. Milli-mənəvi dəyərlərimizin əsası ana dilimizdir – Azərbaycan dilidir, bizim dinimizdir, bizim adət-ənənələrimizdir, bizim mənəvi-əxlaqi mentalitetimizdir. Yaxşı yadımdadır, 1969-cu ildə Azərbaycan KP MK-nin birinci katib seçilmiş Heydər Əliyev ADU-da Azərbaycan dilində çıxış etdi. O zaman bu möcüzə idi. Heydər Əliyev 1978-ci ildə Azərbaycan SSR-in yeni Konstitusiyası qəbul olanda Azərbaycan dilini dövlət dili elan etdi. İndi

Azərbaycan dünyada müstəqil dövlət kimi tanınır və iqtisadiyyatı yüksəlir. Heydər Əliyev rəsmi bayramlar kimi, dini bayramları da qiymətləndirir, ona ehtiramla yanaşır və Azərbaycanı dünyanın tolerant ölkələrindən biri kimi tanıdır. Tarixə müraciət etsək: 1-Nikolay 1821-ci il martın 21-də İrəvan xanlığında «Erməni vilayyəti» yaratdı. «Türkmənçay» müqaviləsinin 6-cı bəndinə görə türkiyədən 84 min, İrandan 40 min. Erməni İrəvan və Qarabağ xanlıqlarına köçürülmüşdür. Hələ, 1-Pyotrun göstərişi ilə Gilanda, Mazanda, Dərbənddə, Bakıda azərbaycanlılar sıxışdırılırdı, yerində ermənilər yerləşdirilirdi. Tarixin dediyi kimi 1905-1907 illərdə Rus inqilabında ermənilər azərbaycanlıları qırmışdılar. Bu soyqırım 1918-ci il Mart günlərində daşnaqçı Şaumyanın başçılığı ilə davam etdirilmişdir. 1920-ci ilin aprelindən 1921 ilə qədər 48 min azərbaycanlı daşnaqçı ermənilərin vəhşiliyi ilə qanına qəltan edilmişdir. 37-ci il millətin qaymağını sel kimi süpürüb apardı. 1948-1953 illərdə Kremlin başçısı Stalinin əmri ilə Qərbi Azərbaycanda yaşayan kolxozçu-kəndli azərbaycanlıları Azərbaycanın Kür-Aran ovlağına köçürülmüşdür, minlərlə dağ insanları aran yerlərdə malariyadan qırılmışdır. 1988-cü ildən başlayaraq açıqca Kremlin Dağlıq Qarabağ təcavüz oyunu ilə dünyada analoqu olmayan Xocalı soyqırımını və Bakı qırğını planlı ssenari ilə aparılmışdır. Kremlin bu iki yüz illik havadarlığı bu gün də davam etməkdədir.

Azərbaycanın vətən coğrafiyası Heydər Əlirza oğlunun ömür yolunda sərhədləşir, siyasi məntiqi dünya texnologiyasına çevrilir, mənəviyyat təbiiləşir... Tarix obyektinə çevrilir. O, xalq fenomenidir, ruhu xalqın ruhudur, siyasi əxlaqdır. Kütlənin Kremlə qədər gedib Heydər Əliyevi tələb etməsi bizim üçün o zaman bəlkə də

fantastikdir. Amma el gücü, sel gücüdür. Tarix heç bir xeyirxah insanı öz yaddaş lövhəsindən silmir. Milli təfəkkürlü Hacı Zeynalabdin Tağıyev hətta Səttərhan hərəkətinə kömək etmişdir.

Heydər Əlirza oğlu siyasətin siyasətçisidir, sıxılmış, mətinləşmiş, siyasətin içidir, geyimi deyil, diri tarixidir.

Heydər Əlirza oğlu XX əsrin ikinci yarısı üçün bütün türk dünyasının Mustafa Kamal Ata türküdür. Ustad siyasətçinin təbirincə Türkiyə ilə Azərbaycan «Bir xalq iki dövlət»dir, bu müqəddəs kəlam türklərin ruhudur. Bu XXI əsr milli türkləşmə siyasətinin postamentidir... Qaraguruhçu vətən satqınları bu əvəzsiz «Mən»i görmək istəmədilər, öz əmmarə-nəfislərini xalqın mənafeindən üstün tutdular. Azərbaycanın müstəqillik mayakını görməyi bacarmadılar. Bu qaraguruhçuların, vətən satqınlığını hamımız gördük.

Cənubi Qafqazda imperiya at çapır. 1989-cu il 09 aprel Tbilisidə imperiya qan tökdü. Azərbaycan isə 200 ildir ki, qonşuluqdan gələn ah-naləni keçirir... Qocalar narahat, cavanlar səbirsiz, ruhlar həsrət olur, çünki unutulmuş bizim qəlbimizə daim hakimi icbarət olub... Dünyada siyasi deqmatizmin çəmini tapmalıyıq. Bir də televiziya blokumuz partladılmasın. Xalq özünə seçdiyi qeyd-şərtsiz Heydər Əlirza oğlunun milli ömür yoludur... Bu cahanşümul yolla biz dünyanın dağlarına, təpələrinə qalxa bilərik. İçinə qapanan millətin səhəri məhduddur... Gecəsinin qəmər işığı pəlmədir, şəmsisi tutqundur...

Dağlıq Qarabağ problemi həm Azərbaycanda və həm də Ermənistanda xalq hərəkətinin doğmasına köklü səbəb oldu. Azərbaycanın xalq cəbhəsi barədə «Nyu-York Tayms» qəzeti yazdı. Moskva bu hər iki respublikada suveren hüquqları bərpa etmək əvəzinə hazırda Dağlıq vilayətə birbaşa özü nəzarət edir... Xaricdə ermənilər, Pribaltika

xalqları, ukraynalılar çoxdur. Los-Ancelsdə, Bostonda, Nyu-Yorkda maddi imkanlı ermənilər daha çoxdur. Bu da xarici ölkələrdə güclü erməni diasporası yaratmışdır. Azərbaycan bu cəhətdən çox geridir. Vaşinqtonda, Moskvada, Kaliforniyada müsəlmanlar çox azdır.

Dağlıq Qarabağ iki qonşu xalq arasında, milli münaqişə nəzərə alınmasa, körpü münasibəti yaradır. Azərbaycanın xaricdə tanınmasına ilk xeyirxahlıq duasını «Vətən» cəmiyyəti vermişdir... Canımız, qanımız Bakımızın keçmişinə yanar, şöləli bir fanar tutsaq, hələ B.Raqozin 1871-ci ildə Rusiyada Bakı nefti ilə işləyən «ilk mineral yağ zavodu» tikirdi. 1880-cı ildə 195 zavod milyon tonla təmizlənmiş neft məhsulu verirdi. Nobel qardaşları Azərbaycanın təbii sərvətini 400 vaqon çən ilə ciddi cəhdlə daşıyırdılar... Bakının neft imperiyasında 25 min fəhlə qulluqçu çalışırdı. «Nobel mükafatı laureatı» şanlı adının, rütbəsinin Bakı neftinə qarətçilik olub, xalq itirib, İngiltərə, Belçika, Almaniya, ABŞ sahibkarları Azərbaycanın sərvətli torpağı üstündə «dava-dalaş» aparırdılar. Azərbaycan milyonçuları müflisləşirdi. Qafqazdan tutmuş Peterburqa qədər rüşvət daşınırdı. Bəli, vaxtı ilə Bakı nefti iqtisadi və siyasi dəyərini tarixə verib... Və bu gündə Hegemon dövlətlərin Azərbaycanın təbii sərvətinə «gözdikmə» marağı çoxdur... Yaxşı yadımdadır! 1989-cu il sentyabrın 20-də MK-nın plenumunda «Müasir şəraitdə partiyanın milli siyasəti haqqında» Sov. İKP. Platformasının baş katibi M.S.Qorbaçov müzakirəyə qaldırdı: Siyasi islahatın islahata məruz qalması geniş miqyasda müfəssəl işıqlandırıldı. İttifaqda müttəfiq respublikaların sərhədlərinin qəti dəyişməz olması ciddi şəkildə irəli sürüldü. Amma bu ciddilik kağızda qaldı.

Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Ə.X.Vəzirov tribunaya qalxdı, M.S.Qorbaçovu alqışladı. Bu onların öz ekstremistlərinə açıq havadarlıq idi. Axı, I Pyotrın 18 maddəli vəsiyyətnaməsindən başlayaraq 200 ildir ki, rus məmurluğu yersiz-yurdsuz ermənilərə məkan axtarmış, axırda Cənubi Qafqazda erməni xristian - «alət» dövləti yaratmağa çalışmışdır və özünə əsir etmiş, xülya mərəzliyinə tutulmuş, mifik təfəkkürlü ermənilərə açıq havadarlıq etmişdir və bu gündə edir. İndiki Ermənistanı – Qərbi Azərbaycanı özünüküləşdirir...

Milli-zavallı noyabr hərəkəti gözündən söndürüldü... Vaxtilə Xankəndi elektrotexniki zavodunda böyük konstruktor işlədiyim dövrdən ermənilərin məkrli niyyətinə bələd idim. Milli qızışma zamanı Ağdama getdim. Xankəndində azərbaycanlıların yaşaması mümkünsüzlüyə düçar olmuşdur. Azərbaycan kəndlərinin adamlarına gözlə görünən cəzalar verilirdi. Mardakertdə Başgüneynəyə, Xatınbəyli və Ortatəpədə hər gün işıqlar söndürülür, maqazinlərə ərzaq verilmirdi. Azərbaycan hökuməti Dağlıq Qarabağdakı azərbaycanlıların həyat tərzinə heç bir reaksiya vermirdi. Çünki Kreml erməni separatçılarına havadarlıq edir, dalda da dəstək verirdi.

Azərbaycanlılardan silah yığılır, Kreml rəhbərliyi ermənilərə silah verirdi. Ermənilər Azərbaycan rəhbərliyinin xalqa loyallıq münasibətindən «məharətlə» istifadə edirdi. Milli kütlə gözümçixdiyə salınmışdı. Şuşaya getmək həvəsimiz çətin idi. Şuşaya qalxan yolu ermənilər daş-qalaq etmişdi. Şuşaya vertalyotla uçmalı oldum. Yaşillığa qərq olmuş əzəmətli sıldırım dağın üstündən keçəndə Topxana meşəsi apaydın göründü. Ağaclar insan qətli kimi vəhşicəsinə qırılmışdı, doğranmışdı... Keçən il Yerevan aliminium zavodunun filialının tikilməsi üçün, meşənin təbii

gözəlliyi baltalarla qanına-qəltan edilmişdi. Dünya kurortu Şuşanın beş addımlığında atmosferə gecə-gündüz zəhər dəm qazı püskürən zavodun inşa edilməsi Azərbaycan hökumətinin Dağlıq Qarabağ probleminin həllində rəhbər məsuliyyətini sifira endirdi. Şuşalıların ehtirası alovlanırdı, lakin onlara silah verilmirdi, Xankəndində isə ermənilər silahlanırdı.

Bu Kremlin quyruğu olan Azərbaycan Vəzirov hökumətinin Kremlədən çəkinərək erməni separatçılarına qapı açması idi. Kreml havadarlığına ermənipərəstlik nümayişi idi, millisiz rəhbərlik idi, rəhbər şərəfsizliyi idi, istiqlalı satmaq idi, köləlik boyunduruğunu bəxtsiz millətin boynuna keçirmək idi...

Heydər Əliyevin mahir psixoloqluğu, Heydər Əliyev məntiqi və siyasi təcrübəsi cəbhəçiləri də polkovnikin daha iri planda həmləsindən xilas etdi. Çörəyə möhtaclıq, yoxsulluq, iç xofu əhalimizi sarsıtmışdı.

Heydər Əliyevin gəlişi ilə respublikadakı bütün qanunsuzluqlara son qoyuldu. Xalq rahat nəfəs aldı, toxtadı. Heydər Əliyev xalqın halına acıyıb, ürək ağrısı ilə hakimiyyətə gəlmişdi. Azərbaycan yaşamalılı idi. Həyat məktəbi keçmiş, zəngin siyasi elmi, təcrübəsi ilə Heydər Əliyev Azərbaycana siyasi və ictimai sabitlik gətirdi. Hər gün on beş-on altı saat işləmək rəhbərin xalq yolunda ömür qisməti idi.

Məhz ona görə Heydər Əliyev partiyası – Yeni Azərbaycan partiyası günü-gündən möhkəmləndi, sıraları intensiv çoxaldı, Heydər Əliyevin vahid, unitar siyasəti partiyanın məramnamə və nizamnaməsi oldu.

Azərbaycanın başı üzərində intellektual siyasət ustası dayanmışdır. Dünya rəhbərləri sırasında Heydər Əliyevin yeri, şax duruşu, siyasi məntiqi təsdiqləndi, onun xalqa

rəhbərlik qapısı Allahdan açıldı. Heydər Əliyevin müdrikliyinə, böyük səbrinə, sonsuz əziyyəyə qatlaşmağına onu yaradan, Azərbaycana rəhbər göndərən Sübhan Allah rəvac verdi.

Heydər Əliyev müstəqillik, demokratiya qurmuş Azərbaycana bütün zamanlar üçün lazımdır.

Rəhbər hər bir azərbaycanlının rəhbəri olmalıdır. Heydər Əliyev kimi. Yenə faciəmizə qayıdaq.

31 mart soyqırımı haqqında Üzeyir Hacıbəyov yazırdı ki, bu günü hər birimiz yadımızda saxlamalıyıq. Şərəfli Azərbaycan dövləti qurmalıyıq. Fəqət, Heydər Əliyev bu şərəfli dövləti Erməni quldurlarının, faşistlərinin quduzlaşmış pəncəsindən xilas edib, müharibəni, qan tökülməsini dayandırdı. Mən Ağdamda Tağībəyli kəndində idim. Ağdərədə qanlı döyüş gedirdi. Oradan Güllücə kəndinə getdim. Xəstəxanada oldum. Düşmən Şelli kəndinə şiddətli hücumu keçmişdir. İstəyirdim, müharibəni yerində dərk edim. Ağdamda ermənilərin atdığı mərmilərdən qulaq tutulurdu. Şəhər əhalisi qaynaşırdı. Göydən yerə «mərmə yağışı» yağdı, camaat özünü itirmirdi. Onlar daha bu vahiməyə öyrəşmişdilər. Cavanlar milli döyüşçülərlə vətəni müdafiə edirdilər.

Ermənilərin «qrad» qurğularından, toplardan, pulemyotlardan Qurdlar, Qasımlı, Muğanlı, Bağbanlı kəndləri gecə-gündüz ara vermədən atəşə tutulurdu. Ermənilərin Heydər Əliyev prezident seçilənə qədər Ağdamı işğal edib irəliləmək planı açıq-aydın sezilirdi, öz gözlərimlə gördüm, daha ağdamlılar haqqında deyilən böhtanlara inanmadım. Amma, müharibə ağılaşmaz dərəcədə gedirdi... Müharibə Tanrının dəhşətli cəzasıdır. Bizim xalqın Allahdan gələn unutqanlıq payıdır. Bu unutqanlığı şüurumuzda özümüz əkməmişik, dərdi-sərini də, bəlasını da özümüz çəkirik. Allah

hər yer insanını öz əqlinin, iradəsinin hürrülüyünə buraxmışdı. Ancaq yer üzünə insanları Allah təqvasına könüllü dəvət etmək üçün nəbuvvət və onun səma kitablarını göndərmişdi. Yer insanları bu müqəddəs kitabları öyrənməli Allahın qulu kimi Allah əmrinə müntəzir olmalıydılar, etdiyi günah üçün Allahın Tövbə qapısına gəlməli, əhv olunması üçün Yaradanına sücut edərək yalvarmalıdır və öz sağlamlığı, ruzusu üçün Allahına şükür etməlidir. Daim, gecə və gündüz... Buna da Allah rəvac verməsə mümkün olmaz. Çünki ağacdakı yarpağın saplağından qopub dibinə düşməsi üçün Allahın fərmanı gərəkdir. Yoxsa, yarpaq öz saplağı üstündə quruyacaqdır, dəmir məftil kimi qırılmayacaqdır. Deməli, Allah Azərbaycanın cəzalandırılmasına icazə vermişdir.

Heydər Əliyev 31 Mart soyqırımına, Xocalı soyqırımına, Bakı qırğınına ilk siyasi qiymət verdi. Bu siyasət dühasının milli qəlb işığı idi.

Qarabağı satanların günahını yerlə-göy götürməz. Əlifləmmin! Tövhid Allah görür, eşidir və qiymətləndirir. Məhz ona görə Heydər Əlirza oğlu Əliyev ikinci dəfə Azərbaycana hakimiyyətə gəldi və onu dünya xəritəsindən silinməyə qoymadı. Allah qaldıranı bəndə endirə bilməz. Azərbaycanda kreslo davasını aparan AXC dəstəbazları və Heydər Əliyevi hakimiyyətə çağıran xalq üz-üzə dayanmışdır. Hansı qüvvələr Moskvaya ümid bağlamışdır, hamımız bilirik, amma Kremlin təcavüz oyunundan baş çıxartmaq üçün Heydər Əliyev ətrafında bütün bu iki, üç qüvvə birləşməli idi. Torpağlarımız təzədən qayçılanmasın, işğal olmasın. Ancaq Azərbaycan hakimiyyətində Yusif Sərrac oyunu getdi. Vətən və xalq güdaza düşər oldu. Dünyada güclü iqtisadiyyata malik olan Çin Xalq respublikası 50 ildir ki, Tayvanı özünə ilhaq etmək üçün yol

gəlir. Dağlıq qarabağın kremlin qreyferindən nə vaxt qopacağını tək Allah bilir...

Azərbaycanda qanunlar işləmirdi, mexanizm yox idi, bu da cinayətin törənməsinə amil olurdu. Azərbaycan Allahdan gələn sınaq dövrünü yaşayırdı. Tarix Azərbaycanı növbəti sınağa çəkdi. Xalq qeyrətini sübut etdi, satqınlar, «keçəl həmişələr » üzə çıxdı... Əməli müəmmalarla dolu olan, Azərbaycanı qana bələyən imperiya canişini V.Polyaniçko Ukraynada Azərbaycan prezidenti ilə çiyin-çiyinə Kiyevdə əyləşir. Vaxt var idi ki, V.Polyaniçko Azərbaycan KPMK-nın ikinci katibi idi, Azərbaycan prezidentinin dərdinə qalırdı. Guya dərdinə qalır... Bu həqiqət yerin altındadır.

Dağlıq Qarabağ səmasında Azərbaycan vertalyotunu partladan «imperiya təşkilatı»nın «drijor»u Azərbaycanın çörəyi gözünə duracaq, Viktor deyilmi?! Viktoru qanun yox, ermənilərin xülya mərəzi işlədirdi. Onlar həmişə Azərbaycan xalqının əzizləri olacaqlar, doğma ürəkləri sızıldacaqlar: – Tofiq İsmayılov, Məmməd Əsədov, İsmət Qayıbov... faciəsinin «Qara qutu»su «qara» qaldı. Amma onların nurlu xatirəsi qəblərdə əbədiləşdi. Bu Azərbaycan həqiqəti idi. Heydər Əliyev Azərbaycanın taleyinə biganə qala bilməzdi. Bu onun milliliyindən irəli gəlirdi. Ona görə Azərbaycanı yer şarının qənşərinə çıxartmaq üçün Heydər Əliyev kimi nəhəng milli siyasətçi rəhbər lazım idi.

Özgələrdən bizə xəter yetişməz, eləməsək özümüz-özümüzə, - deyən xalq ozanımız Alı babanın kəlamları bizə dərs oldumu? Bu kəlamlar Azərbaycan millətinin daim canlı olan «ürək gizintiləri»dir. Konyunktur siyasi bəyanatlarla nə qədər xalqı aldatmaq olardı... Allah Azərbaycan xalqının taleyini niyə qara yazıb? Bolşevik diktaturasına nə qədər «qurban»lar verdik... Xudaya, Ali Sovetimizin sessiyasında

nələr səslənirdi: «Bizdən olmayanlarla biz düşmən kimi rəftar etməliyik». Rəbbim, bu biçərə azəri türk kütləsinin düşməni məlumdur, bəs onların bir-birinə paxıllığı haradandır, müsibətli tarixini unutmağı haradandır? Bunlardakı antimillətçiliyi, qansızlığı Heydər Əliyev islah edərdi. Məhz, Allahdan gələn Azərbaycan həqiqəti burdan başlayr. Milləti «ayaq-baş» etmək, birləşdirmək əvəzinə özümüz parçalayırdıq... Gəncə hadisələri, «Sadval» cəmiyyəti, «Talış-Muğan Respublikası» kimi rüsvayçıqlar özümüzün acı həqiqətlərimizdir, unutqanlığımız kimi... Heydər Əliyevin Azərbaycana ikinci dəfə rəhbər gəlişi Allahdan gələn qismət, taleh həqiqətidir. Bu qismət hüsurunda cüzi hədyanlar heç nədir, cansızdır, görünməzdir...

Dağ kimi müdrik siyasi ağsaqqalımız Heydər Əlirza oğlunun «ayağı»na getmirdik. Niyə?! Axı, bu sessiyada barbar bağırانlar kimlər idilər... Bu qışqırışanlar, bu millətə, Azərbaycana nə etmişdilər ki, indi ona yiyələnmək «davası»nı aparırdılar. Moskvada qiyam büsbütün baş tutmadı, yoxsa Azərbaycanın demokratiyası beşikdə boğulardı. Bəzi partiya funksionerləri Xuntanın qalib gələcəyini gözləyirdilər. Respublikamızda Vətəndaş müharibəsinin «qığılıcımları» sezilirdi. Milli rüsvayçılıq baş alıb gedirdi. Hanı?! Heydər Əlirza oğlunun əzəməti, müdrikliyi, bu iclaslar, sessiyalar niyə «baş-ayaq» vururdu?! Böyük siyasətdə avantüristlik milli fəlakətdir, İlahi, kömək ol, Azərbaycana! Heydər Əlirza oğlunun nəhəng siyasəti ilə Azərbaycanda qırılsın, qol-qanadı, başsızlığın hərəmərcliyin, böyüksüzlüyün... Siyasi müdriklik, uzaqgörənlik dünya sənətidir... Hər yerindən duran, bu dünya sənətinin ustası ola bilməz, vallah- billah ola bilməz? Belə fitri insan 100 ildən bir gəlir, papağı və çuxası dəyişmiş partokratiya

bu gündə yuxarıda müşahidəçilik edirdi. Bu Azərbaycan həqiqəti idi. Bu Heydər Əliyev həqiqəti idi, Allahın rüsxət verdiyi həqiqət idi.

Nomenklatura, leksikonluq yenə vahid kommunist siyasəti ətrafında «vurnuxur»du... Özəyi yanmış adı gələndə rəng-ruhumuzu saraldan yeganə partiyanın külünü eşələyib içində «qor» axtaranlar vardı. Dağılmış, iqtisadiyyatı, mədəniyyəti, milliliyi, mənəviyyatı toplayıb, gələcəyə yönəltmək üçün səriştəli, təcrübəli rəhbər gərək idi... Bu idi Azərbaycan həqiqəti. Dövlət quruculuğunun ustası gərək idi.

Bu həqiqətləri dünyaya çıxarmaq üçün XX əsrin axırı üçün Allah Heydər Əliyevi Azərbaycana göndərmişdi. Bu da Heydər Əliyev həqiqəti idi, Allah göndərdiyi canlı heykəlləmiş qranit həqiqət idi. Onun günəşi bütün dünyaya şəfəq saçırdı. Azərbaycan həqiqətini qaranlıqdan çıxarıb dünyada işıqlandırırdı, şübhəsiz ki, bəzi gözlər qamaşırdı. Bax, budur Azərbaycan həqiqəti! Azərbaycan hökuməti torpağın öz sahibinə qaytarılması, ictimai-siyasi həyatın demokratikləşməsinə ciddi nəzarət etməli idi. Heydər Əliyev bir kəlməsi ilə Azərbaycana milyonlarla xeyir verən milli rəhbərdir. Bu, Heydər Əliyevin 34 illik rəhbərliyinin Azərbaycan həqiqətidir. Onun Azərbaycan üçün, xalq üçün tıkdıkları, verdikləri onun Azərbaycandakı rəhbər fəaliyyətinin Azərbaycan həqiqətidir və göz qabağındadır. Sözü demək asandır, onun yükünü götürmək çətinidir, məsuliyyətlidir, ərzaq proqramı ölkəmizi öz dəmir məngənəsində dəhşətli sıxırdı. Təcrübə, işçi qüvvəsi münbit torpaq, təbii iqlim, elm, maddi-texniki baza vardı, amma bütün bunları milli səmərəlik yoluna döndərən yox idi. Xalq rəhbəri hökuməti idarə edə bilərdi ki, demokratik qüvvələr sarsılmasın.

Azərbaycanın dövlət təhlükəsizliyini, suverenliyini, ərazi bütövlüyünü nəhəng siyasəti ilə qoruyan, əbədləşdirən dövlət rəhbəri yalnız Heydər Əlirza oğlu ola bilərdi... Bu idi Azərbaycan həqiqəti. Çünki dahi siyasətçi Heydər Əliyev rəhbərliyi Azərbaycan kənd təsərrüfatının yüksəkliyə qalxması, Bakıda «Gülüstan», Respublika sarayı kimi tarixi binaların tikilməsi, su elektrik stansiyalarının qurulması, zavdoların, fabriklərin inşası Heydər Əliyev rəhbərliyinin Azərbaycan həqiqətidir.

Bugünkü müsəttəqilliyimizi hələ sovet dönəmində öz uzaqgörən siyasəti ilə duyan Heydər Əliyev Azərbaycanda hərbi məktəbi açdı. Bu, Heydər Əliyevin ən ümdə Azərbaycan həqiqətindən biridir. Beləcə, Heydər Əliyevin qurub-yaratdıqlarını sayıb-sadalamaq, ölçüyə gətirmək çətinidir. Məhz ona görə Heydər Əliyev kimi müdrik, əzəmətli, dünya siyasətindən baş çıxaran sərkərdə rəhbər Azərbaycana lazımdır. Bu Heydər Əliyevin Azərbaycan həqiqətidir.

Heydər Əlirza oğlu mübarək qədəmləri ilə xalqımızı sevindirdi... Azərbaycanda həqiqət yerini aldı... Heydər Əliyev hər gün axıdılan qanı dayandırdı. Heydər Əliyev qüdrətli ordu yaratdı. Əmin-amanlıq və sabitlik gəldi.

Zaman Heydər Əliyevi təsdiq etdi. Od tutub yanan yalan vədlərdən boğaza gəlib, özünü, nəfəsini itirən ziyalılarımız və xalq Heydər Əliyev rəhbərliyinə xəlqi möhtaclığı «ölüm ayağı»nda apaydın gördü... Müsibətlər zənciri ilə halqalanmış Azərbaycanı xilas etmək üçün Heydər Əlirza oğlu xilaskar kimi gəldi... Azərbaycanın axan qanı qurudu... Həqiqətin bir üzü var, içi-çözü yoxdur. Həqiqət olduğu kimi deyilməlidir. Bu həqiqəti yerli-yataqlı daha müfəssəl deyə bilən yalnız o oldu.

Heydər Əliyevin Azərbaycana gəlişi Azərbaycanın tarixi həqiqəti idi. Heydər Əliyev nəhəngliyini kim inkar edə bilər?! Heç kim!

Bəs, biz niyə öz səhvlərimizə xitam verib, dünya təsdiq edən Heydər Əliyevimizi vaxtında birləşib qaytarmadıq... Onun xəlqi rəhbərliyinə sığınmadıq... Səhvi boynuna almaq, boş Moskva ümidini boynuna almaq, AXC-nin sərəştəsizliyini boynumuza almaq gələcək birliyimizdir... Surətlərin, Rəhimlərin Mərkəzə bağlanması, Moskvaya satılması milli rüsvayçılıq idi... İkibaşlı, ikistandartlı siyasət göz qabağındadır. BMT-nin qətnamələri neçə illərdi, qovluqlarda yuxu görür... Qoy nə çöldə, nə içəridə, nə iqtidarda, nə də müxalifətdə umu-küsü qalmasın. Hamı böyükdən-kiçiyə sevimli prezidentimiz ətrafında birləşib, bir millət olaq!

Heydər Əliyev siyasətindən, milliliyindən bəhrələnək... Azərbaycan rəhbərlərinin Moskvaya bağlanması Dağlıq Qarabağı hələlik də olsa əlimizdən aldı. Bu açıq səhvi boynumuza almalıyıq. Heydər Əliyev ətrafında birləşməliyik... Fəqət, qarışıq zaman kəsiklərində Moskva ilə danışıqlara Heydər Əlirza oğlu getsəydi, M.Qorbaçov öz keçmiş rəqibini aldada bilməzdi. İsti-isti işğal olan Qarabağ soyumazdı... Bax, budur həqiqət... Azərbaycan həqiqəti. Bu Heydər Əliyev həqiqətidir. Qaçqınlar öz ev-əşiyini istəyir. Prezidenti tək qoyub «ora-bura» qaçmağın özü günahdı... Səhvlərimizi boynumuza alıb, birləşək! Hamımız külüngü bir milli nöqtəyə vuraq! Birinci sinifə gedən qaçqın uşağı Dağlıq Qarabağın şəklini kitabda görür... Ahıllar dünyasını dəyişir, az qalır ki, Qarabağ «unudulsun». Necə ki, bizə «ərməğan» qalıb, İrəvan xanlığı, Göyçə mahalı, Göyçə gölü, Zəngəzur diyarı kimi oradakı babaların müqəddəs türbəsinə də həsrət qalmışdır...

Gələcək nəsilə Qarabağ işğalını da biz ərmağan edəkmı? Bax, Azərbaycan həqiqəti budur. Özü yıxılan ağlamaz. Biz Heydər Əliyev kimi rəhbərimizi vaxtında birləşib Azərbaycana rəhbər gətirmədik. Ulu Tanrı da bizə cəza verdi. Budur, Azərbaycan həqiqəti. Təqsir hamımızdadır. Mərkəzə bağlanmış, Azərbaycan iqtidarından çəkildik, bir-birimizə sözüümüz düz gəlmədi, şirini acı başa düşdük, boş vədlərə inandıq, məmə yeyəndən, pəpə yeyənə qədər hamımız vaxtında birləşib Heydər Əliyevə sığınmadıq. «Böyük qardaş»ın tırtıllı tanklarının gurultusu bizi keyitdi, gec ayıldıq və Heydər Əliyevi Azərbaycan hakimiyyətinə gecikmiş halda gətirdik. Axı, ermənilərlə bizim yuxarıdakılarımızın bəzi nadürüslərinin sövdələşməsi, satqınlığı baş tutmuşdu və öz işini görmüşdü, torpaq satılmışdır...

Budur, Azərbaycan həqiqəti! İndi özümüzlə dərdləşib, sızlasaq da, vaxtı fövtə vermişik. İndi Heydər Əliyev ideologiyası ətrafında monolit birləşib, düşməne qalib gəlməliyik. Bundan böyük həqiqətimiz yoxdur.

Heydər Əliyev deyir: «Hər bir insanın mənsubiyyəti onun qürur mənbəyidir. Mən həmişə demişəm, yenə də deyirəm. Mən azərbaycanlı olmağımla fəxr edirəm. Mənim nə topum var, nə tapançam var, heç nəyim yoxdur. Amma mənim idrakım var, xalq bu ağır günündə mənə güvənir, mən bu məsuliyyəti öz üzərimə götürürəm, heç nədən qorxmuram, nə terrordan, nə də qara qüvvələrdən. Mən demişəm, yenə deyirəm, mən qalan ömrümü xalqıma bəxş edirəm».

Heydər Əliyevin bu gün Azərbaycana verdiyi siyasi və iqtisadi bəhər və bərəkət bu gün də bizimlədir, sabah da bizimlə olacaq. Dağlıq Qarabağın M.S Qorbaçovun havadarlığı ilə 1993-cü ilin ortalarına qədər Azərbaycan

xalqının 4471 nəfəri Ermənistana itkin və girov düşmüşdür. Erməni daşnaqları 792 nəfərini boynuna alır, qalanlarının öldüsünü-qaldısını gizli saxlayır. XX əsrdə Erməni separatçıları Türkiyənin və Azərbaycanın hesabına «Böyük Ermənistan» yaratmaq xülyasına düşdülər. Bu da ümumilikdə Türkiyə tarixinin və dünyanın kiçik bir zümrüd məmləkəti olan Azərbaycanın tarixini tərif etmək, zorla onun qayçılanmış torpağını göz qabağında qayçılamaq idi. Orta əsr Azərbaycanına diqqət yetirsək Şərqi mədəniyyəti içərisində Azərbaycanın özünə məxsus ziyyətli mədəniyyəti mövcuddur. Monumental məscidlər, nəfis abidələr Dərbənddən Həmədana qədər Qobustan qayalarında, Alban tikintilərində, Aran, Şirvan, Abşeron, Təbriz, Naxçıvan, Qəzvin-Həmədan, Gəncə-Beyləqan abidələrində müdrik babalarımızın «ürəkləri döyünür...»

Orta əsr Azərbaycan şəhərləri Şərqi ən böyük memarlıq sərvətidir. Şamaxı, Naxçıvan, Təbriz, Ərdəbil, Sultaniyyə əski memarlığımızın sehirləridir. Hələ bizim eramızdan əvvəl yunan astronomu və coğrafiyaşünası Klavdi Ptolomey (70-147-ci illər) Azərbaycanın 28 şəhərinin adını çəkmişdir. V-VI əsrlərdə tikilmiş Sasanilər dövrünün istehkamları Azərbaycanın yadelli işğalçılarından müdafiə edilməsi üçün sübutdur. XV- əsrdə Şirvanşahlar, Ağqoyunlu və Qaraqoyunlu dövlətləri təməlinə mərkəzləşmiş Səfəvi dövləti qurulmuşdur. İdman üçün zorxanalar tikilmişdir. Araz çayı üzərində 11 və 15 aşırımlı Xudafərin körpüləri, Miyanə körpüsü, Xram çayı üzərində Qırmızı körpü orta əsr mühəndis tikintilərinin gözəl nümunələridir. Mömünəxatın, Gülüstan, Qarabağlar türbəsi Naxçıvan Olcaytu türbəsi, Sultaniyyə şirvanşahları (Bakı), Şeyx Səfi (Ərdəbil) kompleksləri, Təbrizdəki göy məscid, Marağa rəssədxanası, Azərbaycandakı memarlığın zənginliyidir.

ƏBƏDİ ALLAH QANUNU VAR.

İslam Allah elmidir, müsəlmanlar İslamın nur əxlaqını dünyaya çatdırma bilmirlər. Dünyanın Allah qanunu var! Kainatın təbii Kondensasiya qanunu var. İpək barama qurdu doya-doya yeyib axırda özünə məzar evciyi tikir, rüşvətxorun axırı elədir. Yeddi qat göy yeddi qat yer, bizim qalaktikanın doqquz günəş planetləri 200 milyard qalaktikanı Allah yaradıb. Hər Qalaktikada 200 milyard ulduz sürətlə fırlanır, bir-birinə zərər qədər toxunmur. Bu ABŞ – NASA institutunun XX əsrin Dünya kəşfidir. Kainat mexanizmini yaradan və işlədən Tövhid Allah var, onun yer əhlinə və dünyaya həm təbii, həm də amirana qanunları var.

Bunları tövhid Allah idarə edir, qanunlarla idarə olunur, yer əhli və onların rəhbərləri istər hegemon, istər hegemonsuz. Yazıqlar olsun dünyada o hegemon rəhbərlərə ki, onlar Allah qanununa sığınmırlar, bu dünyanı ikiəlli tuturlar, nəfsi-əmmarəni dərk etməzlər, məcidi-axirəti düşünməzlər, əzazil olurlar, xalqa düşmən kəsiliblər, Allah onlara cəza göndərir və deyir ki, mən səni göndərdim, bu biçərə qara camaata rəhbər!

Türk dövlətlərinin, o cümlədən Azərbaycan korrupsionerlərinin ömür yolu İpək qurdunun analoji yoludur. Yeraltı təbii sərvəti prezidentimizin təbirincə desək, Allah kütlə – camaat üçün hədiyyə etmişdir. Heydər Əliyev deyir: «Xalq malını yeyənlər qusacaqlar».

İslam elmi isə buyurur ki, bu maddi-aşkar dünyada Allah varlığının, yoxsulun, xristianın, budistin, iudistin, müsəlmanın səxavətini sınaqdan keçirir! Çünki sənə maldövlət və vəzifə verib. O bəxşişi sənə yerinə küçədəki dilənçiyə də verərdi. ABŞ-1, Rusiyanı hegemon edib,

sınaqdan keçirir. Amma Tövhid Allah səni seçir, sizləri seçir, sizlərə verib...

Sənin və sizlərin səxavətini sınaqdan keçirir. Görüm, axirət evində bir çöpünüz olacaqmı?

Axirətdə xristian da, müsəlman da bu fani dünyada əməlinə görə Allahın əmri ilə məzarda mələklər məhkəmə edəcəklər! Ayə, bizim bu qonaq ömürdə nəyə haqqımız var, nəyə yoxdur. Budur, əslikarı...

Sədəqə Allahın qəzəbini söndürür. Sonu siratdır, məaddır bu dünya əhlinin ikinci əbədi həyatı yaşamasıdır... Tövhid Allah məhz səbrlə səxavətsizləri bu aşkar dünyada da cəzalandırır. İslam dini sülh, barışıq tələb edir. Qəsdən adam öldürməyə rəvac verilmir. Budur, Allah qanunun kulminasiyası. Bu vəfasız dünyanın əriş-argac suallarının cavabı. Vallah-billah bu puç dünya Allahdan gələn suallar altında inildəyir. O, insanları sel-su, leysanla, ildırımla, zəlzələ ilə, qasırğa ilə öz firon əməlinin ucbatından sınaqdan keçirir... Tövhid Allah böyük və kiçik qəlbli insanların hamısını sınaqdan keçirir. Əllərimizdə xrometriya elmi ilə tək Allahın 99 əlamət-sifət adları yazılıb.

Məhz buna görə yer insanlarına səbr kasası göndərmişdir. Heydər Əliyev Moskvadan M.Qorbaçovun rəqibi kimi Kremldən uzaqlaşdırıldı, geniş infarkt keçirdi, hətta bənzər köynəyini geyib əlinə çəki alıb zavoda böyük fəhləliyə getmək istədi. Nəhayət, Vətənə döndü. Bəziləri onu soyuq qarşıladı. Heydər Əliyev öz kiçik Muxtar vilayətli vətəninə rəhbər oldu. Bəyəm, bunlar Heydər Əliyevin Allahdan göndərilən sınaq imtahanları deyildimi? Fəqət, bu imtahanlardan üzuağ, alnıaçıq keçən Heydər Əliyevi məhz ona görə Tövhid Allah ikinci dəfə Azərbaycana rəhbər göndərdi. Özü də necə rəhbər? Heydər Əliyev Azərbaycan dünyanın siyasi xəritəsindən silinən zaman sərkərdə və

xilaskar rəhbər kimi Azərbaycana gəldi və Azərbaycan xalqına qurtuluş gətirdi...

Axı, Heydər Əliyevi bütün xalq gül-çiçəklə qarşılamağa idilər... bunlar kifayət qədər deyildi. Ali Sovetin Ağsaqqallar Şurasının sədri o zaman xalq şairimiz Süleyman Rüstəm idi. Süleyman müəllim könüllü olaraq öz ictimai kreslosunu Heydər Əliyevə verərdi. Çünki Heydər Əliyev vəzifə istəmirdi, xalqına kömək etmək istəyirdi. Bax, bunda Heydər Əliyev siyasətindən Azərbaycan iqtidarı da, xalqı da vaxtında bəhrələnərdi və xalq, vətən güdaza getməzdi. Allah Vətənimizi, xalqımızı da sınaqdan keçirdi. Amma biz hamılıqla siyasi müdrik ağsaqqal ehtiramını yaddaşımıza həkk etmədik və Allahdan cəza aldığımızı. Yenə yiyəsizlik zamanında boğulanda Heydər Əliyevi bizə xilaskar göndərdi.

Budur, Allah qanunu! Bu qanın yerdə də, göydə də var. Bizli-bizsiz bu əbədi qanundur, Allah qanunudur. Nahaq qan yerdə qalmaz... Allah yalnız həqiqəti hifz edir. Tarix təsdiq edir. Bakıda daşı-daş üstə qoymayanlar Bakıya yiyəlik edirdilər. Hansı ixtiyarla? Hansı əsasla? İsrarən bu İslam dinini qulaqlarımıza sırğa olmaq üçün yazıram. Allah iki dəfə öz bəndələrinə gülür. Birində Allah kimi isə qaldırır, bəzi bəndələr onu endirməyə çalışırlar, o birisində Tövhid Allah kimi isə endirir. Bəzi bəndələr onu qaldırmağa can atırlar. Düşünməzlər ki, Allah qaldırana və endirənə bəndələr heç nə edə bilməzlər... İsrarən yenə yazıram. Bu Allah ayininin gözəl bilicisi dahi, yenilməz Heydər Əliyevimiz deyirdi: «Məni sizə Allah prezident göndərmiş» haçan bu ulu, ilahi həqiqəti bir zümrə paxıllıq dənizi»ndə üzən Şimali Azəri türkləri tam başa düşəcəklər. XX əsrin sonu Azərbaycanın müstəqilliyi və Azərbaycanın milyon qaçqınının taleyi Heydər Əliyev və gələcəkdə İlham Əliyevin tale rəhbərlik yükü Allahın

qismətidir. Məhz ona görə noyabr xalq hərəkatı milli zavallı hərəkat oldu, tonqalları söndü.

Dövlət, iqtidar azad sağlam toplantıya, demokratiyaya sağlam yol açmalıdır. Söz, mətbuat azadlığını, partiya plüralizmini, sərbəst toplaşmanı anarxiyadan həqiqi demokrasiyaya keçməyi məhz Heydər Əlirza oğlu Azərbaycana gətirdi... Bunun üçün dövlətçiliyimizə yardımçı olan sağlam müxalifət olmalıdır. Xalqın mənafeyini güdən müxalifət olmalıdır. Xalqı xarici qrantlar hesabına Azərbaycan dövlətçiliyinin əksinə kökləyən radikal müxalifət yox. Gizli silah saxlanılmasına, rüşvət əleyhinə mübarizədə qeyri-hökumət təşkilatları da iqtidara və xalqa yardımçı olmalıdırlar... Xalqın firavan dolanışığına zərbə vuran, rüşvətxor məmurların dövlətçiliyimizə və iqtisadi tərəqqimizə əngəl törədən radikal hay-küyçülər Azərbaycanda qanun baltaları ilə üzləşməlidirlər, korrupsiyanın, haramlığın rişəsi «operasiya» edilib ruhdan, qəlbədən atılmalıdır. Millət özü də bir unitar xalq kimi bu ictimai mübarizəyə həmrəy olmalıdır. Dövlətçiliyimizi möhkəmləndirmək hər kəsin vətənpərvərlik borcudur, bu məqamda iqtidar və müxalifət yoxdur, təkə vətən borcu var, vətəndaşlıq var, vətəndaş rəhbər var.

Azərbaycan bayrağını dünyada dalğalandıran Heydər şəxsiyyəti «Bir kərə yüksələn bayraq bir daha enməz», - deyən əsrin əvvəlində 23 ay yaşamış Demokratik Azərbaycan Cumhuriyyətinin başqanı Məmməd Əminin qırılmış yolunun əbədi bərpası ümummilli liderimiz Heydər Əlirza oğlu idi, Heydər Əliyevi Azərbaycanı onun suverenliyi üçün Tövhid Allah göndərmişdi...

Ona qarşı günah demək olmaz! Əsl müxalifət canlı varlığa işıq saçır. Dəhşət satqınla müxalifətdə olmaqdır. Bir-birimiz, dövlətimizə iltifat göstərməliyik. Xalqın gücü naqisliklə mübarizədir. Dünyada məxluqat olmayanlarda

müxalifətdir. Gecə-gündüzlə, xeyir-şərlə, şəmsi-qəmərle mücadilədə bulunmursa, dünya bərqərar olmaz, deməli təbii müxalifətdə var. Təbiətdə hər şeyi Allah bir-birinə müxalif cüt yaradıb. Yerlə-göy arasında kondensasiya yaradıb. Bu bir an dayansa yer üstündə həyat məhv olar. Hətta, heyvanat aləmində müxaliflik var...

Bu dünyanın varlıq atributlarının varlığı bir-biri ilə müxalif olmağındadır. Lakin sivil, salih müxalif olsun. Öndərin buna haqqı var. Səxavət işığa, xəsislik qaranlığa yol açır. Tək insanın özünün-özünə müxalifliyi var. İnsanın qəlbində müdrik bir «mən» var! İnsan öz qəlbindəki müdrik mənle ölənə qədər müxalif olur. «mən» olmasa vicdan olmaz. Qəbahətdən şərəfətə insanı peşmançılıq aparır, rəzillik, peşmançılıqla müxalif olur. Allah Mühəmməd (S) mağarada gizlətdi, hörümçək toru ilə gizlədi. Peyğəmbəri, Əbu-bəkri Allah xilas etdi. Allah xilas edəni bəndələr yıxa bilməzlər!

Heydər Əliyevi Allah hələ Moskvada xilas etdi. Azərbaycan xalqına yazığı gəldi... Elçibəy mücəmməsi məqamında taxtın arxasında millət, vətən satılırdı. Yumşaq ürəkli Elçibəy milli yuxuda idi. Onda «Yeni Azərbaycan» partiyası yaranmışdı. Nəhəng balina kiçik hovuzda səbirlə nəfəs alırdı... Səriştəsiz siyasət boyaqçıları fitnəkarlıqla vəzifə davası döyürdülər. Quru arxa su buraxanda əzəl özü içib doyur, sonra onu tarlaya buraxır. Milli Azadlıq hərəkatında ictimai xadim sayılanlar, akademik və filosoflar, yazıçılar, dəllək və dəmirçilər də vardı. Fit çalınanda, qışqıranda... Göyerti satanda vəzifə ümidi ilə meydana gəlirdi... Əbülfəz prezident kürsüsünün xəyali obrazı idi. Humanist idi. Özgə başı ilə düşünən bir rahat insan idi... Nemət Pənahov isə meydanda özünü az qala Spartak kimi aparırdı. Amma onun primitivliyi meydanı ağızına almışdır. Polyaniçko kabinetindən bütün bu olayları, faciələri soyuqqanlıqla

müşahidə edirdi. Kefinə soğan doğramırdı, hətta təbəssümlənirdi. Çünki o zaman xalqımızın kiçik bir qismi Heydər Əliyevin nəhəngliyi, siyasət nəhriyyini unutmuşdu... Tam birləşmə yox idi.

Azərbaycan yiyəsiz idi, dünyanın siyasət bazarında baş çıxardan Azərbaycan rəhbəri Heydər Əliyevi Allah qanunundan xəbərsizlər unutmuşdular. Məhz ona görə Allahın əmri ilə onun qanunu öz yerini aldı. Və Heydər Əliyevi Azərbaycana xilaskar rəhbər gətirdi. Bunun müqabilində Heydər Əliyev də Allah yolunda öz milli rəhbər borcunu yerinə yetirir... Ona görə Heydər məktəbi həmişə yaşayacaq, gələcəkdə bu dünyəvi məktəbin varisi İlham Əliyev olacaqdır. Əqlin gözləri ilə görünür ki, bu Allah qanunudur. Allah qanunu dəyişməzdir, müqəddəsdir və əbədidir. Onun üçün dünya görmüş atalar millətə müqəddəs örnək olmaq üçün deyir: «Əbədi Allah qanunu var»... Bu qanun çərçivəsində xalqın güzəranında yaxşılaşar.

Azərbaycanın sabiq prezidenti Əbülfəz Elçibəy tariximizdə necə qaldı? Rus qoşunları Azərbaycandan çıxarıldı, Azərbaycanın milli valyutası buraxıldı, ali məktəblərdə Test üsulu tətbiq olundu. Lakin Həlim ürəkli Elçibəy prezidentliyinin yüz günlüyündə xalqın təhrikini qəbul edib Heydər Əliyev cənablarını ölkəmizin idarəçiliyinə dəvət etsəydi, Dağlıq Qarabağ işğal olmazdı.

YENİ AZƏRBAYCAN PARTİYASININ SƏSİ, XALQIN SƏSİDİR

«Səs» qəzeti, 91-lərin müraciəti, Naxçıvanda YAP-ın təsis qurultayı, AXC-nın Repressiyaya uğraması yadımızdadır...

Partiyanın sədri Heydər Əliyev hədsiz zəkalı, diqqətli, təvazökar, əsl rəhbərdir! Ədaləti var, xalq, camaat adamıdır, adamları gözəl tanıyır. Heydər Əliyevi dünya tanıyır və sayır. Heydərsevən ziyalılar deyirdilər ki, kişi nəfsinə ağa, sakit, mətanətli, hafizəli, alicənab, səmimiyyətli, səbirli, qənaətli, vüqarlı, ehtiyatlı, səliqəli, hürriyyət sevən, səxavətli, fəzilətli, ürfanlı, ali bir insandı, xalq rəhbəridir. Allah ona hər şey verib, qədd-qaməti, fitri istedadı var. Azərbaycanda təkdir, dünya onu tanıyır, sözü keçir. Sabah nə olacaq o bilir. Ulu Tanrı yarım əsrdə, bir əsrdə sevdiyi xalqa belə şəxsiyyət göndərir. Heydər Əlirza oğlu Azərbaycan xalqına verilən əvəzsiz mükafatdır. Bu Allahdandır, əcirdir...

Heydər Əliyev Allaha təqvalı insandır. Peyğəmbərimiz Mühəmməd (s) demişdir: «Nəsibindən danışma, həsəbindən danış.» Yəni, dünyadakı əmələndən danış. Əməl yeri insanların əxlaq nurudur, tacıdır, həyat əminidir. Xəlqilik əxlaq nurudur, camaata mərhəmətidir. İnsanı qaldıran da, yendirən də əməl nurudur. Fəqət, əməl insanın qəlb, nəfis sınağıdır. Səxavətlə şöhrətlənir, insanlaşır, adamlar! Nəfsi-əmmarədir, əməlin tacı! Əməl insanın yaşamaq fihihidir. Bu dünya bir müamələ meydanıdır, zirvəsi, sultanı «rəhmət» kəlamıdır. İslam ayinləri ilə insan rəhməti sağlığında qazanmalıdır. Övlad atanın, rəhmət bəhrəsilə bu dünyada yer tutur. İlham Heydər oğlu bu ali, ulu canlı rəhmətin şəfaqləri içində addımlayacaq. Bu, Allahdan gələn mənsubiyyətdir. Bu Heydər Əliyev ocağının əbədi işığıdır. El gözü, tərəzi gözü.

Xalq əzəldən bu prinsipial hikmətlərin şəfasını Heydər Əlirza oğlunda tapmışdır. Xalqımız görmüşdür. O səma şəfası, Allaha hidayət çalarları İlham Heydər oğlunda şəfəqlənməlidir.

Bu mənsubiyyət qanunidir. Bədnəzər duası gözləri qamaşdıracaq. Peyğəmbər (s) deyir ki, bədnəzər, haqdır. Bədnəzər insanı qəbirə, dəvəni təndirə salar. Bədnəzərsiz ocaq xalqın nəfəsi ilə yanır. Belə ocaq sönməz. Allah bu ocağı söndürməyəcək! Bu alilik dərk olunan həqiqətdir. Dərk olunmaz həqiqət isə toplanır, arzularımıza, ümidlərimizə keçilməz sədd olur. İndi ictimai dəyərlərimiz, şəxsi dərdlərimizdən qat-qat çoxdur.

Heydər Əlirza oğlu bizə birliyimizin əbədi yolunu göstərir. Birliyimizi yaradır. Düşdüyümüz gözəgörünən və görünməyən labirintdən bizi çıxarır və çıxaracaqdır. Həqiqət yolu el yoludur, qurunun oduna yaş da yana bilər. Bu da təbiidir. Dağlıq Qarabağ problemi dərdimizin amalı olsun! Azərbaycanın günü-gündən əzəmətli, vüqarlı, iqtisadi potensialı olacaq! Bunun üçün gücümüz, qüvvəmiz, sözümlər, əqidəmiz birləşməlidir.

Axı, bunun enişini, yoxuşunu Heydər Əliyevimiz şüşə şosse kimi bizə göstərir, Milli qəlbi ilə sabahımıza şəfəq saçır. Müxalifətçi xalqın etimadına xor baxanda dünyada cılızlaşır. Öz qəlbinin xəlqi narahatçılığını xalqa bəyan edən Heydər Əliyevdir. Rəhbərin qəlb göynərtisi xalqın göynərtisidir. Müxaliflərdə batinən Heydər Əliyevi duyur, inkar etmir, dünya həqiqətini dana bilmirlər. Heydər Əliyevin siyasi mücahidliyi bizim dünyada dirçəlməyimizdir, kamil, bitgin siyasi gücümüzdür. O zaman kamillələşir, əbədiləşir. Millət bu işığın kompas yolunu göstərən Heydər kursu ətrafında kəndli, ziyalı, müxalif, fəhlə hamı gənclər monolit

birləşsinlər. Parçalanmağa veto qoyulsun. Sivil iqtidarla, sivil müxalif birləşsin. Vətən, xalq naminə!

Ömrü boyu torpağa bağlanmış kəndçi arzusunu, ümidini torpağa səpir, torpaqda göyərdir, ümidlərini öz isti sobasında axtaran fəhlələri böyük şirkət sahiblərimiz tikməlidicurmalıdı, camaatı işlə təmin etməlidirlər. Heydər Əliyev xalqın tələbini qəbul edəcək, vaxtilə tikdirdiyi zavodu, fabriki işə salacaq. Min-min yaralar vuruldu, zavallı xalqa. AXC hakimiyyəti zamanı Xaçmazda beton çanaqla çəkilmiş kanalı radikal müxalifət dağıtdı.

Mən bunun səbəbini sorğu edəndə heybət məni bürüdü: Onu Sovet vaxtı çəkiblər. Bəyəm, Sovet dönəmində olan sənaye, təsərrüfat obyektlərini dağıtmaq dövlətə, xalqa maddi mənəvi zərbə deyildimi? Onları da xalq çəkib, tikib. Onlar da xalqındı. Yenisini tikməmiş, köhnəni darmadağın etmək cinayətdir. Zavodların dəzgahlarını satdılar, fəhlənin, kəndlinin sabahını düşünmədilər, gücsüzlüyümüzün, iqtisadi tənəzzülümüzün kökü-rişəsi burdan çözləndi. Dövlət əmlakına ögeylik, qarət baş alıb getdi, hərc-mərclik içində batdı.

Heydər Əliyevin yeri görünür, zəhmi duyulur. Keçmişdə bir nəhəng partiya, onun bir iri zindanı, çəkici vardı. Bu gün demokratiya coşqunluğu içində partiya plüralizmi, mətbuat dənizində üzürük. Hər partiyanın özünəməxsus öz zindanı, çəkici var, mikrozinanlara yenən çəkiçlərin səsi, takkılıtsı birləşməlidir.

Bu gün aparıcı qüvvə şəxsiz ki, Heydər Əlirza oğlunun yaratdığı Yeni Azərbaycan partiyasıdır.

YAP xalqın səsini səs verdi. Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə təməlini tapmış Yeni Azərbaycan Partiyasının işığı dalğadalğa Azərbaycana və dünyaya yayılır. Çünki bu partiyanın başında dünya tanıyan və dinləyən dünyəvi bir sərkərdə,

rəhbər dayanırdı. Dan şəfəqi tək dünyaya şəfəqlənən bu böyük sərkərdənin, xalq rəhbərinin milli ürəyi idi, yanırdı, şəfəqlənirdi, dünyanı öz işığına qərq edirdi. İndi də edir və həmişə edəcəkdir. Axı, bu böyük qəlbin işığı sönməz şölədir, əbədidir. Xalqın səsində səs verməyən partiya Azərbaycana artıq yükdür. Elə də qeyri-hökumət təşkilatları xalqla nəfəs almalıdır. Azadlıq açarını demokratiya qıfılına salıb açmaq hər bir təşkilatın funksiyasına daxildir. Bütün müxalif qüvvələr xalqa, onun dövlət quruculuğuna xidmət etməlidir. Azərbaycan xalqının daha səriştəsiz, mərkəzdən asılı, qaragüruhçular arxasınca getməyə haqqı yoxdur. Xalqın bir yolu var – Heydər Əliyev yolu. Azərbaycanın bugünkü həqiqət qıfılı da, onun açarı da budur. Bu partiyanın yolu – Heydər yoludur, xalqın yoludur. Ataheydər yoludur...

Çağdaş hökumətlə, bütün Azərbaycan qurumları, şirkətlər birləşib Qarabağ problemini, xalqın gün-güzəranını həll etməlidir. İqtidara, dövlətə yardımçı olmalıdır. Bir həqiqət yolumuz var, Heydər Əlirza oğlunun həqiqət, dövlətçilik demokratiya, suverenlik xalq yolu. Bu zamanın zərurətidir. Heydər Əliyev siyasətinin qərbə gedişinin təsdiqidir. Azərbaycanın suverenliyinin Heydər Əliyev qarantıdır və məqsədi, məramı Azərbaycanı Avropa Birliyinə çatdırmaqdır.

Xalq ona görə YAP-ın yolunu seçir, onun ətrafında monolit birləşir ki, o partiyanı Heydər Əlirza oğlu «tərbiyə» edir və onun yaradıcısıdır. Dədə Qorquddan, uzun Həsəndən, Şah Xətəidən, Atatürkdən və Heydərətadan gələn Azərbaycanın səbir, döyüş, tərəqqi, Qafqazda liderlik yoludur. Bu yolu dünya liderimiz Heydər Əlirza oğlu «tikdi», Azərbaycanın milli, demokratik, iqtisadi suverenlik yoludur. Bəlağətli nitqləri dinləmişik, özünü azadlıq mücahidi kimi qələmə vermək, xalqın parlaq ulduzu olmaq deyil, dövlətin

işıqlı, qurucu cıdırı xalqın qəlbindən keçir. Xalqın qəlbı isə rəhbərin qəlbidir – Heydər Əliyev qəlbidir. Yeni günah köhnəliyin günahından doğur. Necə ki, Azərbaycanın məhv olmaq məqamında xalq birləşib Heydər Əliyevi istədi. Azərbaycanın böyük vətəndaşı, dünyada tanınan şəxsiyyəti yaddaşları özünə qaytardı... Heydər Əliyev siyasi kursu həmişə öyrənilməlidir.

Bu gün hər birimiz müsəlləh əsgər olmalıyıq! Prezidentin güvənc yeri xalqdır. Xalq isə Heydər Əliyevi istəyir! Türkmənistanı sürgün edilən Almas İldırım yazırdı:

Günahım, can dedim
Sənə, boğuldum
Acımadım bu qurbana
Əlvida!

Yalan ümidlərdən tənqə gələn xalq Heydər Əliyevə sığındı... Aldanmağımıza son qoydu. Avamlıq, bədənimizdən çıxdı, həyatı, özümüzü duyduq! Bu xəlqi duyğuların sərkərdəsi Heydər Əlirza oğlu oldu.

Göyçə ürəyimin yaralı yeridir. «Səs» qəzetində «Kəlbəcər göynərtisi» adlı yazım dərc olundu. 45 min əhalisi olan Kəlbəcər tamamilə mühasirədə idi.

Kəlbəcərlilər Heydər Əliyevi istəyirdilər. Düşmənin sərt cavabını versin, Kəlbəcərin əliyalınlığına, aqlığına sinə gərsin. Azərbaycanın hansı dərd-səri olub ki, XX əsrin ikinci yarısından sonra sovet orqanlarında fədakar işləyən Heydər Əlirza oğlunun diqqətindən qaçsın, onun nəzərində yer tutmasın... Məhz ona görə ermənilər həmişə Heydər Əliyevlə tarixi polemikadan qaçırdılar, Heydər Əliyevin hüzurunda susurdular. Bunlar açıq tarixdir... Azərbaycana Heydər Əliyevin birinci rəhbərliyi Azərbaycanı SSRİ-də məşhur

respublika etdi. XX əsrin ikinci yarısında Azərbaycana olan təqiblər zəiflədi. Azərbaycan şanlı yaşadı. Heydər Əliyev fəxrlə Azərbaycana xidmət etdi. Zavod, fabriklər tikdirdi, hərbi məktəb açdırdı.

Azərbaycan adli-sanli respublika oldu. Yadımdadı, mən Yaltada sanatoriya da dincəlirdim. Yaşıl meşəyə, gül-çiçəyə qər q olmuş Qara dənizin qucağındakı məxmər dağın sinəsində on dörd müttəfiq respublikanın rəngli bayraqları yellənirdi. Gözlərim aradı, Azərbaycan bayrağı gözümə dəymədi. Hövllənk, şəhər soveti sədrinin qəbuluna qəçdim, həyəcanla şikayət etdim. Hanı Azərbaycan bayrağı?! Dedi ki, bunu Moskva da oturan, belə işləri nizamlayan erməni qar daşlarından soruş, axı hamınız qafqazlısınız. Məni qəhər boğdu...

Məhz Heydər Əliyev Azərbaycanı dünyaya tanıtdı. Bu bəxşiş Azərbaycanı İttifaq da saydırdı. Heydər Əliyev millətin qəlbində heykəlləşdi. Bu faktır və Azərbaycana Heydər Əliyevin rəhbərlik tarixidir. Azərbaycan xalqının Heydər Əliyev ağısaqqallığına ehtiyacı əbədidir.

Dövlətə, millətə rəhbər olmaq üçün bir tarixi şans olmalıdır. Məhz ona görə Azərbaycan xalqı çətin, dar günündə Heydər Əliyevi istədi. 1991-ci ilin martında keçirilən sessiyasının gündəliyində Qarabağ və Naxçıvandakı vəziyyətin nəticələri, Azərbaycan deputat blokunun münasibəti, ölkədəki siyasi dinamika yer tuturdu.

Bu tarixi, fitnə-fəsad vəsiyyətdən doğan özü boyda dərd-qəmdir. Bu vəsiyyət Azərbaycanın, onun can, qan qar daşı Türkiyənin taleyində şırım açır. Əsgə tariximizdən bəllidir ki, hələ 943-944-cü illərdə ruslar Zaqafqaziyanın ən böyük şəhəri olan Bərdəni tutub yerlə-yeksan etmişdilər.

Bu tarixi mənbə bu ixtişaş vəsiyyətindən əzəlki Azərbaycana da çıra q tutur. Ona görə Türkiyə və

Azərbaycana qarşı erməninin azğınlıq terroru, böyük qonşumuzun bizə təzyiqi bu gün də fəğan edir. Bu tarixi vəsiyyətdən törəyən siyasi manevrləri Türkiyəyə və Azərbaycana, Asiya ölkələrinə nə qədər təcavüz edəcək, onu Allah bilir. Türkiyə və Azərbaycan bu işğalçı vəsiyyətdən həmişə özünə «pay» götürməlidir, Moskvada siyasi büronun üzvü olan, əlçatmaz vəzifə daşıyan Heydər Əlirza oğlu Əliyev şəksiz ki, dünyaya qanlı yağış yağdıracaq bu vəsiyyətdən hali idi. Ona görə onun fenomen siyasəti onu Moskvaya ali vəzifəyə apardı. Azərbaycan keçmiş SSRİ-nin ucqarlarında tanınmırdı. Bəyəm, Kremlin 1922-ci ildə çap olan kitabında Nərimanovun tatar adlandırılması milli dəhşət deyildimi?

Doğrudur, tatar da bizə ögey, yad deyildir. Amma bu qəsdən edilməmişdimi? Baxmayaraq ki, 1953-cü ilə kimi Azərbaycan SSRİ-də neft hasilatına görə İttifaqda birinci olub, ikinci dünya müharibəsinin 75 faiz benzinini Azərbaycan verib, Hitler benzinsiz, təyyarə, tankı «uşaq oyunağı» adlandırmışdır. Bunlar 9 May qələbəsindən müjdə verən tarixi fraqmentlərdir. Azərbaycan millətini Rusiyanın, Slavyan dövlətlərinin bütün bucaqlarında Heydər Əlirza oğlu, özünün böyük təsərrüfatçılığı və sənayeçiliyi və siyasətilə tanıtdı. Dünyagörüşlü Azərbaycan mütəxəssisi yetişdirmək üçün, gənclərimizin gözünü açmaq üçün, Azərbaycan gənclərini Rusiyada oxumağa göndərirdi.

Azərbaycan təhsil sistemində yenilik yaratdı. Bu xəbis vəsiyyətlə, Heydər Əlirza oğlunun təhsil sistemi qaynayıb qarışma ruhu ilə nə qədər üst-üstə düşür, ideologiya «bərq» vurur, platin tək, tarixi qiymət alır. Boloniya təhsil sistemi milli təhsillərin ənənəvi atributlarını özündə birləşdirməlidir. Yəqin ki, kəltür, vətəndaşlıq, yabançı təhsillərdən qorunmaq, şərqliliyi saxlamaq, Şərq millətlərinin kimliyini saxlaması

zəruridir və labüddür. Ermənistan hələ 1785-ci ildə Fransaya xüsusi məsləklə oxuyub, orada vəzifə və qohumluq təması yaratmaq üçün Fransaya erməni gəncləri göndərirdi. İndi elə-belə, deyilmir ki, Fransa ermənistanlıların «ikinci vətəni»dir.

Bunun bir tarixi məqamı var... İndi suveren ittifaq ölkələrinin, xüsusilə, Azərbaycanın siyasi, iqtisadi, mənəvi funksiyalarının öz əlində olmasına İttifaq birləşməsinin varisi olan Rusiya Federasiyası rəvac verərmii?.. Ona görə Rusiyanın öz politoloqları utanmadan, deyirlər ki, Qarabağ qıfılının açarı Moskvanın əlindədir, cibindədir. Dağlıq Qarabağ problemini Azərbaycana pəl vurmaq üçün Rusiya rəhbərliyi yaradıb.

Milli suverenlik, istiqlal bütün xalqın idealıdır, onun gələcək strategiyasıdır. Heydər Əliyev elimizə, obamıza, millətimizə xas olan şəfqət və cömərdliyi, dözümlülük və yenilməzliyi, Babək-Koroğlu nəslinin ənənəsini, yurd ocaqlarımızın alovunu, ağbirçək və ağsaqqallarımızın hikmətini, mətinliyini, vüqarını, qan yaddaşımıza qaytardı.

Azərbaycan millətinin qəsd-qisası, işğal olmuş torpağının iniltisi, ah-zarı, müqəddəs ruhlarımızın həsrəti yerdə qalmayacaq. Neçə bahardı, atlasa bələnmiş, gül-çiçək naxışlı cənnət seyrəngahı Şuşamıza, onun Xarı bülbülünə, təbiət üzüyü Cıdır düzünə havadan da baxa bilmirik. Su gəlmiş arxa yenə gələcək, bu hökmüdür təbiətin! Şəhidlərimizin qanlı qisası yerdə qalmayacaq. Zəfər qazanacağıq. Bu böyük inam xalqımızın qəlbindədir, ulu prezidentimizə böyük inamdır!

Heydər Əliyev ululuğu bizi hər gün, hər an qisas almağa səsləyir. İstər yuxuda, istər aşkarda Heydər Əliyev bizimlədir, biz onu istəyirik, xalq Heydər Əliyevi istəyir. Allah bizi qisas almağa çağırır. Birlik günümüzdür, döyüşdən həzz almaq çağırışımızdır.

Sultan Səlimin qələbəsi türk siyasətinə vurulan Qərb zərbəsi oldu, Sultan Səlim, Suriyanı, Misiri ələ keçirdi. Almaniya əlaqələri genişləndi. Şərqi xalqlarına qarşı soyğunçu xaç yürüşləri şiddətlənir. Və Şah Abbas (1587-1620) kimi güclü şəxsiyyət yetişdi, qüvvətli ordu, şah qvardiyası yaratdı. Şah Abbas Azərbaycanın işğal torpaqlarını geri aldı.

Yadelli əsərimiz Qərb, Şimal fitnə-fəsadımız tarix boyu olub, yenə olacaq. Bu gün yetişmiş bir tarixi yaşayırıq. Bu tarixin Heydər Əliyev Qərb siyasəti fəqət əsgəri tariximizdən qidalanır, Azərbaycanı Qərb fəsadından qoruyur, Şimal «qardaş»lıq tərəzisini saxlayır. Bu ulu diplomatiya yolu Azərbaycanı Heydər Əlirza oğlu Əliyevin nəsil-şəcərə «şah»lığı bizi Qarabağ qələbəsinə gətirəcək. Xalqımız bu qələbəyə inam gətirib, ürək bağlayıb. İlahidən gələn bu inam, inşallah, yerdə qalmaz. İki minillik tükənir, üçüncü minillik də qurtaracaq, yenə də Azərbaycan yaşayacaqdır.

Nə qədər Azərbaycan yaşayacaq, Heydər Əliyev dövlətçiliyi, ideologiyası Azərbaycan dünya ölkələri içərisində öz mövcudluğunu göstərəcəkdir.

Ey Heydər Əliyev! Şükürlər olsun ki, Sübhan Allah səni Azərbaycana verib! Qaranlıq Azərbaycan dünyasına işıq saçdın, öz nurlu qəlbinlə... Hələ sənə qiyməti gələcək tarix verəcək... Ali hikmətin, siyasi zəkan ilə işıqlanacaq Azərbaycan! İndi Azərbaycan daha əyilməz, sınımaz qoltuğa girməz! Axı, niyə Azərbaycan hökuməti münafiqə zamanı «Moskva yuxusu»ndan oyanmadı. Yaxşı yadımdadı, Qubadlının Məzrə, Seytac, Cıfır, Qədili, Eyvazlı, Davudlu, Sofulu, Məmmədli, Qiyaslı, Novlu, Əyin kəndləri, necə məcburi boşaldılıb ermənilər üçün hazırlandı. Milli qəhrəmanımız, qardaşımız Əliyarı niyə ermənilərə satdılar?

Onun mərd türk ürəyi erməni gülləsinə tuş gəldi. Kəndlər xarabalıqları andırırdı.

Ermənistanın ucqar kəndlərinə verilən Azərbaycan qazından bu kəndlər məhrum idi. Niyə?! Ay yuxarıda oturanlarımız, haradaydı, sizdə ki, millilik? Yox idi, eləmi? Deməli, özümüz öz başımıza öz əlimizlə corab hörüb öz başımıza keçirmişik. Adi müəllimdən müharibə çağı müdafiə naziri olardımı, ey AXC liderləri, tank qoşunları generalı, piyada qoşunları generalı, Almaniyada hərbi korpus rəisi işləmiş general Valeh Bəşadlıni sovet dönəmində bu günümüzü duyan Heydər Əliyevin açdığı hərbi litseyə adi rəis göndərdiniz, elə bir generalın hərbi doktorinasından istifadə etmədiniz! Bütün bunlar nə deməkdir? Böyük naşılıqdır, yoxsa qəsdən səhvdir.

Fəqət, boşalmış kəndlər harayladı Azərbaycan hökumətini, səs gəlmədi, vecə gəlmədi. Onda getdi, torpaqlarımız... Onda Azərbaycanın yiyəsi olmadı. Boşalmış kəndlərin harayına səs verərdi. Heydər Əlirza oğlu Əliyev öz ağuşuna alardı, Azərbaycanı. Amma Azərbaycan rəhbərliyi odla – su arasında Moskvadan, Kremldən asılmış kreslodə uyumuşdu. Yeni Azərbaycan Partiyası buna rəvac verməzdi.

Radikal ruhlu gəncləri birləşdirib Milli Ordu yaratmaq lazım idi, Qarabağ atəş içində idi, özünü seçmək özünə qayıtmaq lazım idi. «Tarixin atası» halikarnaslı Heredotdan eramızdan əvvəl V əsrdə zəngin tarixi irs qalıb: Azərbaycan haqqında onun masaketləri əbədi tarixi mənbə verib: «Masaketlər böyük və igid tayfadır». Heredotun tarixi təsdiq edir ki, Araz o zaman şərçə doğru axıb, Xəzərə tökülürdü...

XX əsrin əzəlində Azərbaycanın başsızlığını özünə dərd edən Ə.Cavad yazırdı:

İdrakı sönük başçıların qəfləti ancaq,
Etmış, edəcək milləti əllərdə oyuncaq!

Azərbaycan XX əsrin sonuna qalmış millətimiz Moskva hökmranlığının əlində oyunaq idi. Bunu qanlı tariximiz olan Xocalı soyqırımı, Bakı qırğını, imperiyanın Azərbaycana total akkordunu vurdu. Heydər Əliyevin Moskvadakı məşhur qəzəbi qəlblərə həkk oldu. SSRİ xalq deputatlarının növbədənəkənar qurultayında dünyada tanınan xalq yazığımız Anarın çıxışından fraqment: «Dörd ildir ki, Qarabağda qan tökülür.

Erməni separatçıları Azərbaycanın xəritəsini özbaşına dəyişir. Bu iki qonşu xalqın fəlakətidir, bu fəlakət xəmiri daşnaqçı ermənilərin qatı millətçi ideologiyasının mayası ilə yoğrulmuşdur. Bu Rusiya ilə Azərbaycan arasında nifaq salır...»

Heydər Əliyev kimi siyasi dünyəvi ağsaqqalımız hüzurunda hamımız həmişə borcluyuq. Onun müqəddəs, milli, dünyəvi, siyasi yolunun yolçusu olmalıyıq, hamımız... Şərq dünyasında müqəddəs övlad, nəvə-baba şirinliyi var, klassik ədəbiyyatımızdan – Şeyx Nizamidən, böyük Füzulidən bu sərvətli dəyərlərimiz gəlir. Bu Azərbaycan balalarının müqəddəs babası Heydər Əliyevdir. Onun partiyasının səsi onun xalqının səsi olmalıdır. Çünkü biz Ataheydər deyəndə yalnız onun söykəndiyi xalqı düşünürük. Ataheydər in səsi xalqın səsidir. Onun partiyasının səsi xalqın səsi olmalıdır...

MİLLİ DƏHŞƏTLƏRİMİZ TARİXİ DƏRS

**İnsanlara hürriyyət,
Millətə istiqlaliyyət.**

M.Ə.Rəsulzadə

Bu gün Heydər Əliyevin siyasi xətt ilə Azərbaycan
Avropaya inteqrasiya edir...

Çörçill deyir ki, Stalin Rusiyanı çubuq döyüşündən atom bombasına gətirdi. Hegemon dövlət Amerikadır, onda da imperiya ünsürləri var, amma demokratiya carçısıdır... Rusiya Baltıqyanı dövlətləri itirdi. MDB qurumu kollektiv təhlükəsizliyinə qarant ola bilmir. Bu qurumun mexanizmi yoxdur. Dünya, zaman, tarix bizə dərs deyir, götürə bilirikmi? Bax, milli dəhşətlərimiz, milli loyallığımızdan, özümüzün-özümüzdə laqeydliyimizdən kükrəmişdir və kükrəyir.

Rusiya bu gün Qafqazı zəbt etməyə can atır, Ermənistanı hərbi bazaya çevirmişdir. Ermənistanı özündən asılı etmişdir. Azərbaycan Böyük Vətən müharibəsi zamanı Rusiyanın qələbəsi üçün 1 milyard 500 min ton neft vermişdir. XX əsrin əvvəlində sovet imperiyası, Azərbaycanın torpaqlarını Göyçəni, Zəngəzuru, Sisyanı, Dilicanı, Ermənistanı hədiyyə etdi. Böyük Vətən müharibəsinin qələbəsində Azərbaycan neftinin yeri var. İsrar edirəm, Hitler benzinsiz təyyarəni, tankı uşağ oynayacağı adlandırır. Əvəzində Sovet Rusiyasından Xocalı soyqırımını və Bakı qırğını aldıq. Dağlıq Qarabağ problemini Rusiya yaratdı, həllinə də imkan vermir... Azəri türklərini öz evindən məcburi qaçqın saldılar.

Bloknot qeydlərimdən:

Tarixi dərslərdən məlumdur ki, Daşnaksütyun hiyləgər ocağı türklərə və azəri türklərinə qarşı həmişə tüstülənmişdir və bu gün də tüstülənir. İki yüz ildir ki, əzəli Çar Rusiyası ilə başlayan Sovet İmperiyası ilə bizə qarşı tüstüsü qatılaşan bu hiyləgər ocağı sönmək bilmir, biz türklərə qarşı haqsız-haqsız həmişə tüstülənir. Məhz bundan tarixi dərslərlə, ala bilirikmi?

Azərbaycan hərbi ekspertlərinin müraciəti ilə SSRİ Baş Hərbi prokurorluğu Bakı Qara yanvar qırğını müfəssəl öyrənmiş, 54 saatlıq video-kassetə baxılmış və Azərbaycan SSR Ali Sovetinin və Ballastik və trassoloji ekspertiza materiallarını təhqiq etmiş və Bakıda hərbi cinayətin həqiqiliyini yəqin etmiş, SSRİ prezidenti M.Qorbaçov ilə Müdafiə Naziri D.T.Jazovun və digər rəhbərlərin təqsirli olduğunu sübuta yetirmiş və onlara qarşı cinayət işinin qaldırılmasını tələb etmişdir. Bu tarixi təhqiqat kağızda qaldı. Təhqiqatın məğzi nə idi? Yanvarın 13-dən 15-dək Bakıda yaşayan ermənilər kütləvi halda guya talan edilmişdir. Təqsirsiz kişi və qadınlar öldürülmüşdür. Amma erməni ailələri milliyyətcə azərbaycanlı və rus ailələrində, Bakı qarnizonunda, Xəzər hərbi donanmasında onlara sığınacaq verilmişdir...

Azərbaycan Xalq Cəbhəsinin demokratik cinahının köməyi və mühafizəsi ilə erməni ailələri Bakıdan kütləvi surətə köçürülməyə başlamışdır. Bu fəvqaladə vəziyyət başlayana qədər davam etdi. Sonra zəiflədi və yanvarın 18-də və 19-da heç bir talan olmadı. Köçürmə zamanı Azərbaycan Daxili İşlər Nazirliyi və Dövlət Təhlükəsizlik orqanları nəzarət edirdilər. Dövlət quruculuğu səriştəliyi, dünyəvi dövlət rəhbərliyinin siyasət xarakteri Heydər Əlirza oğlunda Allah verən fitriyyət idi. Bu da Heydər Əliyevin peşəkar dövlət rəhbərliyini dünyada təsbit etdi.

İlham Heydər oğlu isə dünyada tanınmış Heydər siyasi ocağında bişmiş, yetişmiş, gələcək siyasətçimizdir, dövlət qurucusudur, siyasi varisidir, Heydər Əliyevin gəlini Mehriban xanım da həmin siyasi ocaqda isinmişdir. Azərbaycanın «Heydərsiz» rəhbərliyində erməni mafiyası, terroru tüğyan edirdi... bu tarixi dərdir.

Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbər gəlməsi yad ünsürlərin Azərbaycanda təşkil etdiyi qara piratın, terrorların fəqərə sütununu qırdı. Heydər Əliyev zərurəti məhz burdan başlayır. Azərbaycanın ölmüş iqtisadiyyatının dirilməsindən başlayır. Heydər Əliyevin əsrin neft müqaviləsi dünyaya şəfəq saçır və Azərbaycanın bugünkü və sabahkı iqtisadiyyatını nəinki Qafqazda, hətta MDB-də birinci edir. Heydərsiz Azərbaycan milli dəhşətlərə düşər oldu, kütlə tarixi dərs aldı. Rəhbərin milli qədir-qiyməti xalqın qəlbinə həkk oldu.

Ermənilər qanunsuz silahlarla partladıcı maddələrlə Azərbaycanın sərhəd rayonlarına nəqliyyat, sərnişin maşınlarına, «Bakı-Noraşen-Culfa» qatarına hər gün silahlı basqınlar edir, terrorlar törədirdilər... Azərbaycanda isə kəndbəkənd sərhəd kəndlərindən silahlar yığılırdı, erməni təxribatçılığına rəvac verilirdi. Ermənistanda milli müqəddarat təşkilatları – «Sasunlu David», «Daşnaksütyun», «Brejaruner» yaraqlı, quldur dəstələri xaos bataqlığı zəminində Azərbaycan sərhədlərində azəri türklərini qırırdılar. Ona görə xalqın qəlbində Heydər Əliyev zərurəti baş qaldırdı.

Ermənilər Azərbaycanda terror etmiş, çoxlu adamları öldürmüşlər. Abromoviç, V.Putinin təklifi ilə Çukotkanın meri oldu və öz datatsiyası ilə əhalinin orada güzəranını təmin etdi. Rusiyanın sabit neft fondu 300 milyard dolları ötüb. Bu fondada Dövlət büdcəsindən maaş alanlara

verilmir. Rusiyanın «iqtisadiyyat bloku» onda inflyasiyanın artacağını, subyektlərin topdansatış qiymətləri artıracağını sübut edir... Ona görə sabit neft fondu, gələcək ehtiyata keçirildi. Azərbaycanda sabit neft fondunu keçmiş rəhbərliklərdən miras qalan hədsiz inflyasiya ayrılması imkan vermədi. Heydər Əliyev inflyasiyanı tədricən sabitləşdirdi... Hətta ikirəqəmli Azərbaycan inflyasiyası berrəqəmliyə doğru addımladı. Bu da Azərbaycanda silahlı dəstələrinin birləşdirilib Milli Ordu yaradılmasına və iqtisadi qıtlığın aradan qaldırılmasına təkan verirdi. İndi Azərbaycanda inflyasiya və işsizlik ildən-ilə azalır, «Heydər» iqtisadi sabitləşməsi əsasında sabit neft fondu yarandı. AXC dövründə işsizlik 70 faizi adlayanda inflyasiya əsasında çörək növbələri baş yarırdı. Bunlar Azərbaycanın «Heydər»siz rəhbərliyində baş verən «iqtisadi zəlzələ» idi. Ona görə dövlətə rəhbərlik küçədən yox, siyasətdən gəlir, dünyada tanınmaqdan gəlir, dünyadakı şəxsiyyətlik, vətəndaşlıq və siyasət ajataji rəvac verir... Bu tarixi dərsdir...

AXC Sovet dövründə çəkilmiş beton çanaqlı su kanallarını dağıdırdı. Axı, hazır sistemləri, gərəkli mexanizmləri dağıtmaq aqlın rüsvayçılığıdır, siyasətin korluğudur. Axı, gərəkli, hazır sistem niyə dağıdılmalıdır. Necə ki, yüz minlərlə ata-babalarımız şəhid olmuş ikinci dünya müharibəsinin 9 May Qələbə gününü bayram etməyi AXC hökmranlığı yasaq etimişdir. Müharibə veteranlarına «satqın» kimi baxılırdı. Dəhşətli deyilmi?.. Belə bir siyasi, ictimai rüsvayçılıq buzunu nəhəng, yeganə siyasətçimiz Heydər Əlirza oğlu əritdi, xalqın qəlbinə rəvnəq, novruzluq gətirdi. Beləcə nə qədər tarixdən dərs almadığımız üçün, milli dərdlərimiz, milli dəhşətlərimiz mövcud idi. Haqq yolunda səbr etdi, xalqın rəğbətini qazandı. Camaatın, el-

obanın heybətdən, dəhşətdən donmuş qəlbi isindi, Azərbaycanın əhli insanların «rəhbər alqış» sədası Azərbaycanı bürüdü, zamanın «Heydər» zərurəti milli, qəlblərə şəfəq saçdı... Nurani, müdrik qəlblər sevindi, işıqlandı.

İkinci dünya müharibəsində şəhid olmuş minlərlə Azəri ata-babaların ruhları məmnun oldu, sevindi, yasinləri oxundu. Rusiyada, Xadarkovskinin 18 milyard dollar özünün şəxsi fondu vardı. Cənab Putin siyasətinə ilişdi, türməyə düşdü, bankları müsadirə olundu, London monarxiyasında Karalyeva vətəndaşlığı alan Rusiya milyarderinə sığınacaq verildi. Nəhəng imperiya ittifaqının titanik zərbəsini aldı. Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycan rəhbərliyinə gec gətirilməsi ilə iqtisadiyyatımız dağıldı, torpaqlarımız işğal oldu. Milli dəhşətlərimizə bələndik. Çünki, bəzi alimi-biəməllərimiz öz tariximizi təhrif etmişdilər. Əsgə tariximizdən özümüzə pay götürməmişdik, tariximizdən dərs almamışdıq. Bu qayçılanmış tariximizdən dərs aldıq mı? Yox!

Suveren hüququmuz tapdandı. Bakı qırğını, Xocalı soyqırımını və nəhayət, illərlə məkirli erməni qəlblərində yatan Dağlıq Qarabağın işğalına siyasi, ictimai şərait yarandı... Milli dəhşətlərimiz yenidən qaynamağa başladı. Azərbaycanı səriştəsizlik mühiti, diletantlıq, yersiz iddialar, tayfa ixtişaşları bürüdü. Azərbaycanın səması qaraldı, torpağımıza düşmən atəş qasırgası gətirdi və zamanın «Heydər» zərurəti yarandı. Varşava müqaviləsi monolitliyi parçalandı, dağıldı, NATO-nun hərbi doktorinası dəyişdi, Almaniyanın birləşməsi yeganə sağlam siyasət oldu, Qarabağın Ermənistanla ilhaq edilməsi, Birləşmiş Millətlər Təşkilatının Nizamnaməsinin pozulması idi. Dünyada milliyyə qızışdırılması, haqsızlıqlar, hərbi silahların

çoxalması, hərbi islahatların zəruriliyini meydana qoydu. Ordunun, Donanmanın strukturu dəyişdi, yazovların müdaiyə sistemi laxladı, milli zorakılığa çevrildi. Öz acı nəticə faciələrini ittifaq respublikalarına «payladı».

Yenidənqurma siyasəti dövlət rəhbəri M.Qorbaçovun dünyada tanınan ittifaq respublikalarında köhnə sistemi tam dağıtdı... Azərbaycanda isə Heydərlik bütün sistemi kökündən dağıtdı. Köhnənin gərəkliyi, yaxşı cəhətləri müvafiq olaraq saxlanmalıdır. Gələcəyimiz keçmişimizin üstündə qurulur, bərqərar olur. Keçmişin qədrini bilmək, məhz gələcəyin qədridir, bəşəri axara inteqrasiyadır. Keçmişə unutmamaq, özünü unutmamaqdır. Tarixi dərs almamaqdır.

Bakı qırğının respublika və SSRİ DTK-sı ilə birlikdə dəhşətli təşkil etdilər. Axı, xalqın öz Qızıl Ordusuna inamı vardı. Onların öz ordusu onlara atəş açmadığını düşündülər. Və nəhayət öz «yatmış şir» milli qəhrəmanlıqlarını dünyaya nümayiş etdirdilər. Siyasət kompüterində qırğının cürbəcür səbəbləri, məchul rəngləri, acı çalarları yaddaşda daim yaşayacaqdır...şübhəsiz ki, bu dəhşətlərimiz bizə dərs olacaqdır. Muzdulüğümüzü, köləliyimizi unutmayacağıq. Bir millət olmağa çalışacağıq. Hamımız «kuvald»ı bir nöqtəyə vuracağıq. Yenidən məhv olması tükəndən asılı qalmış Azərbaycanın suverenliyini daimləşdirən Heydər Əlirza oğlu Azərbaycanı dünya tarixində öz Atatürklüyü ilə yaşatmağa başladı. Heydər Əliyevə qədər tez-tez dəyişən Azərbaycan rəhbərliyi Kremlə bağlandığı üçün tam müstəqilliyimiz yolunda səhvlər etdilər. Əski və çağdaş milli dəhşətlərimizdən tarixi dərs aldığımızı?...Alacağımızı?

Dünya siyasətçiləri sırasında yeganə azərbaycanlı siyasətçi olan Heydər Əliyev siyasətini duymadılar. Məhz ona görə xalqımız, ata-baba torpağımız daşnaq ermənilərin

növbəti zülmələri ilə üzləşdi. Heydər Əliyev dedi ki, Azərbaycanın suvereniyi daimidir və daimi olacaqdır. Heydər Əlirza oğlu Azərbaycan suverenliyini xəyaldan reallığa çevirdi və milli müstəqilliyimizin əbədi, siyasi qarant piramidasını, Misir ehramı kimi hördü.

Azərbaycan xalqının qəlbində həmişəlik canlı, nəfəsli qranit heykəl olan Heydər Əliyev siyasəti zəfər çaldı.

Heydər Əlirza oğlu siyasəti ilə bu gün Azərbaycan bayrağı, dünya dövlətlərinin bayraqları ilə bahəm kükrəyən dəniz kimi dalğalanır. Bu gün Azərbaycan Heydər Əlirza oğlunun möhtəşəm dünya siyasəti platformasında inamla addımlayır və addımlayacaqdır.

1990-cı il Azərbaycan xalqını çətin sınaq hüzurunda qoydu, millətə rəhbərlik yalnız tarixi şəxsiyyətə həvalə ola bilərdi. Heydər Əliyev zərurəti əsgin və çağdaş milli dərdlərimizdən, müsibətli tarixi dərslərimizdən zühur edərək Azərbaycan xalqının qəlbindən boylandı. Heydər Əliyev qədirbilən xalqın qəlbində öz gələcək heykəllərini ucaltdı. Boğazımıza keçən köhnə, Sovet kölə zənciri boynumuzdan asanlıqla çıxıb bilmirdi. İntellekt, dözümlü, xalqa, milli rəhbərə arxalanmaq çağını idi, Moskvaya xoşa gəlmək yox, xalqa gün ağlamaq lazım idi, o zamankı Azərbaycan hökuməti bu ixtiyarın ipini Moskvaya verdi, AXC hakimiyyəti isə bu ipi qırdı, lakin xalqımızı ermənipərəst Moskva havadarlığı erməni qisasçılığı ilə üz-üzə gətirdi, özünəəgə milli rəhbərliyi vaxtında Heydər Əliyev zərurətini görməyi bacarmadı.

Surətlərin, rəhimlərin kütləyə rəhmi gəlmədi. AXC «lider»ləri Heydər Əlirza oğluna sonradan yalvarmaq yox, əvvəldən yalvarmalı idilər. Amma bir qisim karsızlarımız Heydər Əliyev zərurətini vaxtında görə bilmədilər, tarixi dərsimizdən, milli dəhşətlərimizdən dərs almadılar, Sovet

imperiyasından qorxdular, Heydər Əliyev zərurətinə bağlanmaq əvəzinə, Moskvaya bağlandılar. Zaman sübut etdi ki, bu karsızlarımız səhv etdilər. Ona görə 20 faiz torpağımız işğal oldu. Bir milyon qaçqınımız öz isti yuvasından məcburi didərgin düşdü. Xalqımız bu faciələrlə, müsibətlərlə üzbaşurət olmazdı.

Xalqı, vətəni o çətin zamanda, imperiya təhvil-təslimində qorumaq səriştəsi, dövlətçilik, siyasət ustadı olan Heydər Əlirza oğlunu Azərbaycan rəhbərliyinə, siyasi məsləkdaşlığa əzəldən gətirilməli idi. Xalqı aldadıb, onun inam alovunu söndürməklə, xəyənətkarlıqla məşğul olmalı deyildilər... Xalq özü əl-ayağa düşüb, öz böyük oğlunu xilaskarlığa çağırırdı... Şükürlər olsun ki, Tövhid Allahın rəvacı ilə xalqımız gec də olsa Heydər Əliyevin milli rəhbər qəlbinin göynərtisini duydu, məmə yeyəndən pəpə yeyənə qədər hamısı birləşib iqtidardan Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbər gəlməsini qəti tələb etdi.

XX əsrin əzəli milli ruhlu ictimai siyasi Azərbaycan dövlət xadimi Nəriman Nərimanov ermənilərin böhtan, Dağlıq Qarabağ qondarma probleminin qarşısını tarixi sənədlərlə aldı. Sonra onun taleyi hiyləgər ermənipərəst Moskva siyasəti ilə üzleşdi, Nəriman Nərimanovun erməni qəsdinə ilə ömrü dayandı. Belə də Heydər Əliyev Kremləndən qəsdən uzaqlaşdırıldı ki, Dağlıq Qarabağ qondarma problemini ermənilər yenidən közərtsinlər.

Heydər Əlirza oğlunun milli, siyasi məktəbi Azərbaycanın bugünkü və gələcək gənclərimiz üçün əbədi milli, təfəkkür, məslək, siyasət, dərs məktəbidir... Heydər Əliyevimizin tərcümeyi-halı bu gün ürəyi Heydər Əliyevin nəhəng ürəyi ilə döyünən, yaşayan suveren Azərbaycan xalqının tərcümeyi – halıdır. Bir dövlət kimi Azərbaycanın tərcümeyi-halıdır, mənim, sənin, onun və nəhayət

gələcəyimizin tərcümeyi-halıdır... Bu dünyanın danılmaz, dağılmaz faktıdır... Bu faktdan heç kim, heç kəs qaça bilməz... Xalq, gələcək nəsil hələ Heydər Əliyev məktəbinin qapılarını taybatay açacaq, onu dünyaya nümayiş etdirəcəkdir...

Xalqımıza, milli rəhbərimiz Nəriman Nərimanova, Atatürkə, Heydərətaya verilən erməni qəsdini milli dəhşətlərimiz kimi, tarixi dərsimiz kimi unutduq, pozitiv nəticə çıxartmadıq və bunun bəlasına düşdük. Çağdaş milli müsibətlərimiz Heydər Əliyev zərurətini, tarixi dərslərini hamılıqla duya bilmədiyimizdən irəli gəldi. Xalqın taleyi onun rəhbərinin qəlbindən, ömründən keçir... Axı, bu ayrılıq, seçkilik kreslo lobbiciliyi haçana qədər içimizdə göyərəcək, pöhrələyəcək? Niyə biz hamımız əzəldən rəhbər ağsaqqalımız ətrafında birləşmədik? Allahdan ayıb deyilmi?

Allah Azərbaycanı nə qədər yeraltı, yerüstü sərvətlər bəxş edib. Bakıdan, Xalq Komissarlığına daim qovuşmuş, Leninə inanmış aldanmış milli rəhbər Nəriman Nərimanovu Allah XX əsrin birinci yarısında və XX əsrin ikinci yarısında isə Moskva hakimiyyətliliyindən zorla uzaqlaşdırılmış Heydər Əlirza oğlunu «Bəxşiş» etmişdir... Azərbaycanın bu iki Atatürk əqidəli milli liderinin analoji ömür məktəbi Azərbaycan türk gənclərinin əbədi, milli dərslər məktəbidir, qan yaddaşdır... Bu iki ulu şəxsiyyətin Azərbaycan hökumət rəhbərliyində özlərinə məxsus siyasi, milli tarixi yerləri əbədidir, daimidir. Lakin Heydər Əlirza oğlunu Nərimanovdan fərqləndirən əsas qayə, Azərbaycan suveren dövlətini ittifaq daxilində yox, dünyada ayrıca qurmaq, yaratmaq dövlətçilik meyarlığıdır, zərurətdir...

1970-ci ildə Andronnikin Fransadakı məzarını «ziyarət» edən Marşal Baqramyan düşmənimizdir,

avantürüstdür, iki dəvə Sovet İttifaqı Qəhrəmanı Həzi Aslanovun ölümünə bais olub. Bu milli məkrlikdir, bizə tarixi dərsdir.

Müqayisə etmirəm, təəssüf edirəm: Tarixdən gözəl xatırlanır: Androniki Mərkəzi Rusiya hökumətinin tanınması və onun silahlı quldur dəstələrinə rəvac verməsi, Andronikin əsl sifətini açdı. Fəqət, bu bizim milli dəhşətlərimizdən gələn tarixi dərdlərimizdir, tarixi dərsimizdir və Heydər Əliyev zərurətidir. Zaman bunları çox gözəl təsdiq etdi. Unutqanlığımız kimi, bir-birimizə biganəliyimiz kimi Heydər Əliyev zərurəti də dünyada təsdiq olundu. Andronik Bakıda Sovet hakimiyyəti qurmaq pərdəsi altında öz hiyləgər, murdar işğalçı, öldürücü, məhvedici, millətçi, daşnak niyyətlərini daşnak Şaumyanın rəhbərliyi ilə Azərbaycanın hər yerində faşistcəsinə yerinə yetirdi. Andronik öz dəstələri ilə Gəncə vilayətinin sərhədlərini keçərək, Zəngəzura hücum etdi. Bandalar kəndləri qarət edib, öz camaatı ilə bahəm məhv etdilər, çapdılar, taladılar, qırdılar, yandırdılar. Bu dəhşətli tarixi dərsi hansı millət unuda bilər? Amma, bizim millət unutdu. Erməni vandalizmi unutmaq olmaz...

Tarixi dərsini, dərdi-sərini unudan millət özünü də unudar. Biganəliyimiz fəqət burdan özünü bürüzə verir. Heydər Əliyev zərurəti simasında...

Milli dəhşətlərimiz hazırda can versə də, hələ bu dəhşətlərin səbəbkarları yaşayırlar. Ona görə də milli dəhşətlərimiz bu gün də yaşayır, sabahı Allaha təvəkkül...

Axı, Prezident kreslosu bir dənədir. Nə üçün dövlət quruculuğundan bixəbərlər prezident olmağa can atırlar. Rəhimlərin, surətlərin xalqa, dövlətə, vətənə vurduqları sosial mənəvi, mədəni iqtisadi, kor-koranə ziyanın əcirini kim ödəyəcək? Gəncə qırğını, vətəndaş müharibəsini

düşünəndə adam havalanır, insanın başında tükləri biz-biz durur. Qarı düşmənləri özümüzə güldürdük...

İlahi, vətənə, xalqa xəyanətdən böyük «dərd» alçaqlıq, şərəfsizlik varmı? Vətən xalqın müqəddəs ana evidir... Ana evini satanın yaşamağa ixtiyarı varmı? Bu Vətən xainləri Erməni xalqının türk istibdadından, Böyük Ermənistan xülyasından bixəbər idilərmı? Yoxsa, «kreslo» vətən adlı dünyadan şipşirin oldu. Axı, niyə Surət Hüseyinov, Rəhim Qaziyev Mərkəzə yıxıldılar? Məgər onlar «Sovet Qalası»nın uçduğunu, dağıldığını görmürdülər. Yənə də Moskvaya bağlanırdılar. Mərkəzin prezidentlik vədinə inanırdılar. Fəqət, bu qədər, xalq, vətən, satqınları yenidən hakimiyyətə gələ bilərlərmı? Gərək onda Azərbaycan xalqı olmasın, başqa bir kütlə olsun... Tövhid Allah buna rəvac verməz!

Niyə bu milli insan Elçibəy prezidentliyinin «100» günlüyündə xalqla birləşib Heydər Əliyev zərurətini əzəldən duymadı. Niyə vaxtında prezidentliyə Heydər Əliyevi dəvət etmədi, ətrafı qoymadımı? Fəqət, bir-birinə düz gəlməyən AXC «lider»ləri pərən-pərən oldular, Elçibəy qan tökülməsinin, qardaş-qardaşı öldürməsin, - deyə fərarilik etdi, Kələkiyə qaçdı... Xalq Prezidentliyini sona qədər bacarmadı, qalıb mərdliklə ölmək qəhrəmanlığı, «Cavadxanlıq» əlindən gəlmədi... Qeyrət, torpaq itəndən sonra xalqın xilaskarı Heydər Əliyev xalqa dayaq gəldi, xalqın ümidi geri qayıtdı. Ölkə başçısı dövlətçiliyi, ordu quruculuğunu, xarici siyasəti bilməlidir, xalqla birlikdə nəfəs almalıdır, keçmiş faciələrdən dərs almalıdır.

Həlim və mülayim insan Elçibəy xalqla birlikdə milli dəhşətlərimizdən, tarixi dərsimizdən, əsgı elmimizdən xəbərsiz kimi böyük siyasət manejinə hərəkət etmək üçün əzəldən Heydər Əliyevin nəhəng, siyasi tövsiyələrindən

uzaq oldu. Ona görə milli dəhşətlərimiz dayanmadı, hələ təzədən qaynadı. Yeni milli dəhşətlərimiz coşdu. Keçmişdən dərs tarixi dərs almadıq...Elçibəy deyirdi ki, bu gün Qarabağ əldən gedər, sabah geri qayıdar...İlahi, bu humanist insan baş sərkərdəlikdən uzaq idi. Bu insan yerində deyildir, onda ədalət sərtliyi yox idi...Həlim, qəlbi gözəl insan idi. Şahlarda isə bir qətiyyət ədalətlə bərabər olmalıdır.

Bütün yüksəklikləri tutulmuş Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan, Qubadlı ermənilər tərəfindən işğal oldu, beş il «kişi» kimi döyüşən rayonlarımız asanca bəzi adamların «erməni gəlir, qaçın» şüarı altında camaat erməni xofu içində ayağı yalın qaçdı... Həmin rayonlara erməni üç-beş gündən sonra müharibəsiz daxil oldular. Mən bu ürəkəğrıcı xəyanətkarlığı Ağdamda, Cəbrayıl, Füzulidə, Qubadlıda bir milli insan, bir vətəndaş, bir yazar kimi kütlədən, camaatdan eşitdim və heybət gətirdim. Erməni girənə qədər yiyələri qaçmış evlərdə qarətçilik, soyğunçuluq kimlər tərəfindən törədilirdi! Bu millisiz adamlar kimlər idilər!?

1993-cü il iyun ayında ağdamlılar deyirdilər ki, bizi öz kənd-kəşəyimizdən zorla çıxartdılar... Mən soruşdum, kim idi sizi çıxardanlar? Onlar bəyan edirdilər ki, bizi çıxardanlar Xalq Cəbhəsinin bəzi adamları idi. Axı, bu xəyanəti kimlər edirdilər, niyə edirdilər? Dövlət prezident kürsüsü bir dənədir, prezidentlik kreslosunda onun milli və dövlətçilik məsuliyyətini, milli dəhşətlərimizdən tarixi dərs alan bir tarixi şəxsiyyət, bir vətəndaş əyləşməlidir. Hamının prezident kreslosu uğrunda mübarizə aparması rüsvayçılıqdır, siyasətbazlıqdır. Birinci kreslonun milli məsuliyyətini, ağırlığını duymamaqdır.

Ağdərə əməliyyatı yadımızdadı. Sərdar Həmidovla Surət Hüseynov Çaldıranı, Kasapeti, Dranbı, Vəngi ermənidən aldılar. Amma onların əsgərləri deyirdilər ki, Xankəndinə kimin birinci girməsi barədə «razborka» gedir. Bu nə anlaşılmazlıqdır? Birlikdə girib Dağlıq Qarabağ Muxtar vilayətində tarixi, hakim vəzifəni tutun. Azərbaycan tarixinə sizin adlarınız qızılı hərflərlə həkk edilsin. Xankəndindən o zaman ermənilərin hamısı xoflanıb qaçmışdılar. Bu strateji fürsət əldən verildi. Öz doğma tanklarımız, BTR-lərimiz Nəvahiyyə qədər Bakımızın üstünə gəldilər. Vətəndaş ürəyi buna tab gətirərmidi? Amma xalq ümidini bu övladlarına dikmişdi.

Əvvəldən siyasət, səriştə ustası Heydər Əliyevi dəvət edəydiniz, Vətən yaman günə qalmazdı. 1988-ci il fevralın 12-də Ağdam ilk şəhidlərini öz polislərinin əli ilə verdi. Ağdam camaatı kamazlarla bağlanmış Xankəndi yolunu yarıb getmək istəyirdi... Buna mən özüm bir yazar kimi şahidəm... El gücü, sel gücüdür... Camaat bütün baryeraları dağıdıb Xankəndinə girdi, bir «dənə» erməni yox idi, qorxudan qaçmışdılar. Qatır Məmməd ləqəbli Ala Yaqub Əsgəran qalasını almışdı. Müdafiə Nazirliyi ona rütbə vermək üçün Bakıya çağırdı, türməyə qoydu. Bir gün əvvəl Qatır Məmməd televiziya ilə çıxış edib Əsgərana qayıdacağını demişdi... Səhəri onun müəmmalı ölümü bizi şoka saldı...

Yiyəsizlik, Heydər Əliyev zərurətini şiddətləndirdi, xalq üzə durdu, Heydər Əliyevi tələb etdi. Bütün orduları dağıdılmış və məmləkətin hər guşəsi bilavasitə işğal edilmiş ola bilər, bütün bu şəraitdən daha kədərli və daha vahiməli olmaq, məmləkətin daxilində iqtidara sahib olanlar qəflət, dəlalət və hətta xəyanət içində bulunması dəhşətdir... DQMV-nin dayaq nöqtəsi olan Ağdamın işğal

günləri necə təzahür edirdi. Ağdamın müdafiəsi zəruri idi, silah bazasını, kristall qurğu raketlərinin qorunması üçün Tamerlan Qarayev vertolyotla Qarakəndə getmədi. Silah anbarını qorumağa qaldı... Amma vertolyotun vurulması camaatı çaşdırdı, sarsıtdı. Tamerlan Qarayev qaldı ki, Ağdamdakı silah bazasını saxlasın, onu dağıtmasınlar. Bu vacib iş idi. Amma Qarakənd səmasında bizim vertalyot vuruldu. Kim vurdu? Suallar camaatın başına yağmur kimi yağdı. Hamımız çaş-baş qaldıq. Məhz burda yenə də Heydər Əliyev zərurəti özünü bariz göstərdi. Milli rəhbər yiyəsi olan xalq, camaat bu sarsıntıya, milli dəhşətə düçar olmazdı. Amma biz olduq. Hardan olduq, hələ də bilmirik. Bu vertalyotun vurulması tariximizə yiyəsizlik kimi daxil oldu. Çünki rəhbərimiz Heydər Əliyev olsaydı, rusun ermənipərəst məmurlarına söykənən quduz erməni zenit topçusu bir elə tarixi şəxsiyyətlərimizi bir anda yandırıb kül etməzdi.

Heydər siyasətinin zəhmindən qorxardılar, bu dəhşətə girişməzdilər. Amma girişdilər. Çünki Moskvada və dünyada sayılan, tanınan Heydər Əlirza oğlu vətənə, xalqa lazım idi. Onun cahanşümul siyasəti Qarakənd səmasında və Şuşa səmasında vurulan vertolyotlarımızı və Ermənistandakı zəlzələ zamanı ermənilərin qanına qəltan etdiyi köməyə gələn azəri türk uçağını öz sərnişinləri ilə birlikdə qıra bilməzdi. Heydər Əliyev qarşısında ermənilər bu qələtə risk etməzdilər.

Böyük Atatürk deyirdi ki, «Mövcudyyətin və istiqbalın özülü, təməli olmalıdır. Bu təməl sənin ən qiymətli xəzinəndir. Gələcəkdə dəxi səni bu xəzinədən məhrum etmək istəyəcək daxili və xarici bədxahlar olacaqdır. Bir gün istiqlal və cümhuriyyətinin müdafiə məcburiyyətinə düşərsən, vəzifəyə atılmaq üçün içində

bulunacağıın vəziyyətin imkan və şəraitini düşünməyəcəksən! İstiqlal və cümhuriyyətinə qəsd edəcək düşmənlər, bütün dünyada misli görünməmiş bir qalibyyətin təmsilçisi ola bilərlər. Zorla və hiylə ilə əziz vətəninin bütün qalaları zəbt edilmiş olar».

Nə qədər əbədi, müqəddəs, milli kəlmələrdi. İlahi, bugünkü və gələcək nəsələ tarixi dərs məktəbidir. Bugünkü Heydər Əliyev tarixi zərurəti kimi. Heydər Əlirza oğlu XX əsrin ikinci yarısında bütün türk dünyasının Atatürkü oldu: «Biz suveren Azərbaycan dövlətini qurduq. Amma bu suverenliyi qorumaq, gələcək nəslin əlindədir. Suverenliyimiz daimi və əbədidir».

İnam işlə, əməllə, mənəviyyatla bağlıdır. Xalq sarsıldı, ümitsizləşdi. Xalqının adından danışmağa hüquq və imtiyazı olan bir müdrik milli siyasət ustası, milli rəhbər Heydər Əliyev idi. Haqla-nahaqqı, dostla-düşməni kökdən tanıyan, yenidən xalqımızı kölə boyunduruğu altına salmayan öz cahənşümül rəhbərliyi altında müstəqil yaşamaq maddi-mənəvi sərvətlərinin əsl sahibi olmaq, dünyanın humanist, qonaqpərvər, xeyirxah, mədəni bir xalq kimi Azərbaycan xalqının bişmiş, bəlağətli tarixi natiqliklə dünya xalqlarına tanıdan Heydər Əliyev ola bilərdi. Bu şəxsiyyət Heydər Əlirza oğlu idi...

Mən Ağdamda olanda gümüş saçlı bir ağdamlı kişi deyir: Bakıda qulluq davası gedirdi: mənim altmış yaşım keçib, evim, maşınım qaldı, torpağımızı satdılar, satdılar, dədə ruhlarımıza xəyanət etdilər... Güneytəpənin meydələri gözümün qabağından çəkilmir... Biz ümidimizi Heydər Əliyevə bağlamışıq, Ağdama bağlandığımız kimi...

Heydər Əliyev başımızın yiyəsidir. Öz vətənimizi, torpağımızı özümüzə qaytaracaq... İstər sülh ilə, istər müharibə ilə Allah qoysa... Heydər Əliyev sağ olsun! Uşaq

atadan, anadan yetim qalır, bu Allahın qanunudur. İnsanı Allah yetim qoymasın. Millət milli rəhbərindən yetim qalar! Bu gün torpaq yoxdur, ən böyük yetimlik budur! Kimlərsə xalqın dərdləri üstündən adlayıb gedib Amerikada malikanə alır, Azərbaycanın pulu ilə Azərbaycanda villa tikdirir, gözəlləşsin Vətən! Ağdamı, xalq artisti Arif Babayev «Nə qədər gücüm çatır, qapına qədər sürünəcəm... Rəmiş, gitaraçı ürəyimizin ah-zarı ilə yaşayırıq... Yoxsa, bir azdan dan söküləcək! Xaçın çayı sərinliyini başımıza tökəcək. Abdal Gülablıda görüşmək arzusuyla...

Kadr arxasından Arifin üç oktavalı, zil yapışıqlı, ürəksoyan qəmli səsi gəlir, ürəyinin ahı püskürür... Bəli, biz Ağdamda olanda adamlar yollara körpünün yanına tökuluşmüşdülər. Qatar körpüsünə gəldik, soruşduq, isti evinizi qoyub hara gedirsiniz. Dedilər, bizə deyirdilər, qaçın ermənilər gəlir, 23 iyul 1993-cü il. Ağdamlıların dilindən Heydər Əliyev Azərbaycanı ölümün pəncəsindən alacaq.

Milli dəhşətlərimiz Azərbaycan səmasında şimşək çaxdı. Ağdam camaatının igidlərinin başına illərlə top, mərmə yağdı. Axırda səkkiz kəndi qaldı, indi həmin kəndlərdə camaat öz halal zəhməti ilə əkib, becərir... Dolu, bıgılı, qarasaç hərbiçi deyirdi ki, hərə bir tərəfə çəkirdi, öhdəsindən gələ bilmədilər, torpağı erməniyə özləri verdilər. Yuxarıda bilmirdilər ki, Mehmanı da müharibə gedir, Müdafiə Naziri bilmirdi ki, Mehmanı hardadı? Belə nazir olardı? Yuxarıda vəzifə davası, hakimiyyət çaxnaşması gedirdi. Bizim camaat Heydər Əliyevi köməyə çağırırdı. O, hakimiyyətə gələn kimi daxili intiriqa kəsdi, Qarabağ savaşı dayandı.

Axı, Qiyaslıda yerləşən ağır texnika öz hərbiçiləri ilə niyə başqa yerə göndərildi? Bu AXC-nin planı idimi?

Qoçaq camaatımız Heydər Əliyevin kürəyində dayanıb. Prezidentimizə hər vaxt kömək edəcəyik. Prezidenti səngərdəki əsgər, zabit saymalıdı... Heydər Əliyev kimi...

2 may 1992-ci ildə Laçın qaçqınları ilə görüşdük. Dışınə qədər silahlanmış erməni hərbi birləşmələri Laçına girməyə ürək etmirdilər. Sinəsi ordenli kişi gileylənir: «Laçını əl ağacı ilə qorumaq olardı». Musa kişi deyir: «Mən Prezidentə xəbər verdim. Laçın əldən gedir, silah verin.» Axı, 1930-cu ildə Laçının 1835 km sahəsi, 51 min əhalisi olub. 121 kəndi vardı: Qızılburun, Qara göldən başlamış, Pəri çınqılı Sarıyel, bərəkət xəzinəsi getdi. Cənnət məkan Tərvüz Nağdalı, Turan su, Qaranlıq dərəsindəki, İsti su, dirilik suyu idi.

...Camaat qışqırır. Biri hirsli-hirsli şana ilə havanı yarıır: Don Kixotların, səriştəsizliyi, təqsiri ucbatından Laçın getdi... Laçın Ermənistanla aramızda ala qapı idi. Ermənilər Laçını çoxdan qırtım-qırtım qoparmaq istəyirdilər... Həqiqət üzə çıxmaldır. Laçını verənlərin vəzifəsi böyüdü... Torpağın qanı axdı. Ona məlhəm olmadıq.

Yetim qalmış camaat üçün Allah Heydər Əliyevi Azərbaycan hakimiyyətinə təzədən gətirdi, xalqın tələbi yerdə qalmadı.

Bəli, Qafqazda ilk müstəqil dövlət Azərbaycan dövləti olub. Bu Qafqazın tarixidir. Bunu tarixdən silmək və danmaq mümkün deyil. Ermənistan isə qondarma tarixlə, hiyləgərliklə Türkiyə, İran və Suriyadan köçürülməklə Qərbi Azərbaycanda və Dağlıq qarabağda yurd salmışdılar. «Dağ dağa sığar, ev evə sığmaz», - deyiblər. Bu gün birləşmiş erməni daşnaq silahlı qüvvələri hətta Aran Qarabağı da işğal etmişlər. Mən Ağdam, Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan qaçqınları ilə çox görüşüb söhbət etdim, elə bil

qəblərini oxudum. Onlar hamısı ümidini müdrik ağsaqqalımız, dünya siyasətçimiz Heydər Əliyevə bağlamışdılar... Korifey ağsaqqalımıza inanırdılar.

Sovet imperiyası Azərbaycanın tarixi vəzlərini, bolşevizm ruhu, əfkarı ilə zehnimizi 70 il mənən kor etmişdir. Şovinst rus hakimiyyəti rus imperiya əsarəti Azərbaycana diz çökdürmüşdü...

Yenidən müstəqillik qazanmış Azərbaycan Heydər Əlirza oğlunun siyasi, milli zəkası ilə xilas oldu. Azərbaycanın suverenliyi dünyada tanındı, əbədiləşdi, cəhalət yuvası yerlə-yeksan edildi...

Heydər Əliyev müstəqilliyimizin qarantı olaraq Azərbaycanın gələcək adı-sanı üçün milli rəhbər məsləki ilə çalışır, sərt zaman kəsiyində böyük qəlbində Azərbaycan boyda inilti gəzdirirdi. Heydər Əliyev hələ sovet rəhbərliyində çalışanda Azərbaycanda zavod, fabrik, hərbi məktəb açmasına kömək göstərirdi. Bu tarixi faktı kim inkar edə bilər? Deməli, bugünkü müstəqilliyimizi hələ o zaman duyurmuş. Məhz o zaman suverenliyə can atan zavallı millətimizin qanlı yanvarını böyük qəlbinin gözləri ilə görürdü. Tarixi dərslər budur.

Məkanca tarix boyu qayıdılmış Azərbaycanın suverenliyini bütün dünyaya möhtəşəm ulu rəhbərimiz Heydər Əlirza oğlu tanıtdı, dünyanın tərkibinə qatdı, dünyanın platformasında Heydər Əlirza oğlunun şax addımları eşidildi, qəlbimiz sevincdən heyranlıq elədi. Heydər Əliyevin siyasi məktəbində sabahkı Azərbaycanın rəhbəri olmaq, Heydər Əliyev xəttini aparmaq, xalqın tələbini yerinə yetirən İlham Heydər oğlu yetişmişdir. Mən bu siyasi milli xətti xalqın içində olduğum üçün görürəm. Camaatın dediyini deyirəm. Bu siyasət Azərbaycanın müstəqilliyini, istiqlalını, gələcək yaşayışını sübut edir. Biz

buna Heydər Əlirza oğlunun həqiqət siyasətinin möhtəşəm çaları ilə inanırıq və bütöv birləşmiş Azərbaycana doğru inamla, ümidlə, mətin addımlarla gedirik. Heydər yolu bugünkü Azərbaycanın əbədi yoludur, büdrəsək də büdrəməsək də. Bu Azərbaycan həqiqətidir və dünya bu həqiqətlə razılaşır.

Bu gün müstəqil Azərbaycan dünya faktıdır. Bu, möhtəşəm, Heydər Əlirza oğlunun ucaltdığı, dağ əzəməti ilə dünyanın hər yerindən apaydın sezilən, görünən, tanınan, Heydər Əlirza oğlunun qurduğu, yaratdığı yeni suveren Azərbaycan dünyanın içərisinə girib, dünyanın ayrılmaz tərkibində, özünə Heydər Əlirza oğlu yeri tutub. Dünya dövlətləri içərisində Heydər Əlirza oğlunun siyasət mismarları yer kürəsinə əbədi bərkidilmişdir. Budur, Heydər Əliyev zərurəti. Qədirbilən xalqımız milli rəhbərimiz Heydər Əliyev zərurətini gözəl duyur və həmişə duyacaqdır.

Çünki onlar Çar Rusiyasının Azərbaycanın halal torpaqlarının erməniləşməsi ilə qırmızı imperiya dövründə yalan ideologiya ilə Azərbaycanın milli baba torpağını havadarlarının mənfur əli ilə əsrlər boyu qayçılaya-qayçılaya gəlirlər. Qafqazda Rusiyanın aləti olan Erməni dövlətini daha da genişləndirib, hərbi bazalarını orada hər tərəfli yerləşdirirlər. Dünyaya, Türkiyəyə, Azərbaycana asılılıq meydanı oxusun, Azərbaycanı öz əsgir köləliyinə, istiqlalı «işğal aləti» ilə əlindən, gücündən aldığı zavallı soyqırım günlərinə qaytarsın.

Heydər Əliyevin dediyi tarixi kəlamlarla xatırlasaq, 50 milyonluq Azərbaycanın hər birinin qəlbində əbədi səslənən istiqlal kəlamları Azərbaycanla əbədi yaşayacaqdır: istər yüz-yüz erməni tələsi qurulsun, Heydər Əlirza oğlunun kəlamları bizimlədir, gələcək Azərbaycanın

suverenlik yolunu dümağ işıqlandırır. Heydər Əliyev deyir: «Azərbaycanın suverenliyi daimidir və daimi olacaqdır». Məhz Heydər Əliyevin qızılı siyasi kəlamları və milli sayğılı fikirləri ilə bu gün qaçqınlarımızın pərişan və həyacanlı ürəkləri sakin olur. Çünki Heydər Əliyev zərurəti xalqımıza tarixi dərş verdi. Uuntduğumuz əşgi milli dəhşətlərimizə tarixi rişəsi olan unutmağımıza təəssüf etdik. Heç olmasa indi Heydər Əliyevin zərurəti simasında şükürlər olsun ki, beynəlmiləlçilik qəflətindən oyandıq. Özümüzə gəldik.

Bəli, Heydər Əliyev bugünkü müstəqil Azərbaycanın tarixini yazdı, yaratdı, hifz etdi və gələcək yaşam yollarını göstərdi və bu gün də göstərir. Bu əbədi tariximiz həmişəyaşar zərurətimizdir. XX-əsrin əzəli və sonu öz unutqanlığımız ucbatından başımıza gələn, milli dəhşətlərimizdən tarixi dərş almalıyıq. Yenəmi, unutqan olacayıq... Bəs, tarixi dərş...1918-ci il 28 mayda Azərbaycan Demokratik Respublikası **«İstiqlal bəyannaməsi»ni** qəbul etdi. Bu gün Şərqdə ilk demokratik dövlət olan Xalq Cümhuriyyətimizin 90 illiyi gəlir. Yaxşı yadımdadı, **Respublika gününün 75 illiyini Heydər Əliyev Naxçıvanda necə təntənə ilə keçirirdi...**

**HEYDƏR ƏLİYEVİN MİLLİ MƏCLİSİN
SƏDRİ SEÇİLMƏSİ
GƏNCƏ HADİSƏLƏRİ
HEYDƏR ƏLİYEVİN GÖRÜŞ VƏ SƏFƏRLƏRİNDƏN**

1993-cü il iyun hadisələri... Gəncə qiyamı. Rusiyanın və İranın kəşfiyyatı. Heydər Əliyevin xalqına köməyə gəlməsi **Arif Rəhimzadə: 1993-cü il İyun sessiyası:** «... burda deyirlər, **Heydər Əliyev** Moskvanın adamıdır. Moskva istəmir ki, Azərbaycanda qüvvətli rəhbər olsun, bu Heydər Əliyevə lazım deyil, bu Respublikaya lazımdır...» Arif müəllimin bu cəhanşümul çıxışı ürəyimə sarı yağ kimi yayıldı. O zamandan Arif müəllimi özü bilmədən özümə ürək dostu seçdim...

Hələ Gəncənin iki əsr əzəlki dövründə 1804-cü ildə Cavad xan Gəncə xanlığının müdafiəsinə qalxdı. Çar birinci Aleksandr Sisiyanova yazırdı ki, nə yaxşı ki, yumşalmadın, Gəncə xanlığını məğlub etdin, yoxsa düşmənlər elə bilərdilər ki, çar Rusiyasının dişi yoxdur. Rusiya çarı istəyirdi ki, Qarabağ xanlığının qapısı olan Gəncəni alsın, sonra Qarabağ xanlığını almaq asan olacaq. Cavad xan gərgin döyüşlər apardı, özü də, oğlu Hüseynqulu da şəhid oldular. Necə ki, Sisiyanovun məktubuna mübariz cavab verən Cavad xan deyirdi ki, sən Gəncəni təslim etmək üçün, yalnız mənim meyidimin üstündən keçərsən...

Təcavüzkar rus qoşunu Gəncə xanlığını tutub, amma Gəncəyə girmək üçün həqiqətən cəngavər, vətənpərvər xan olan Cavad xanın meyidinin üstündən keçdi... Elizavetapolu Cavad xanı ilə boyadı, Sisiyanov bir-biri ilə milli həmrəy olmayan Azərbaycan xanlıqlarına diz çökdürdü. Məhz indi

illər keçsə də Mart soyqırımının aqressiv davamı Xocalı soyqırımını, Qara Bakı yanvarı oldu, hələ Dağlıq Qarabağ total imperiya dişində asılı qaldı. Bu kəlbətini açə bilən Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişini gecikdirmək xəlqi cinayət idi. Vətən əldən gedirdi. Ermənilər Bakıya da gəlib çıxə bilərdilər. Heydər Əliyevə vəzifə verib onun cahanşümül siyasi təcübəsindən istifadə edilməli idi.

Əslində Heydər Əliyev o zaman heç vəzifə də istəməirdi. Yalnız xalqa, zavallı kütləyə kömək etmək istəyirdi. Vətəni düşmən əsarətindən xilas etmək lazım idi. Azərbaycanın hər yerində mitinqlər gedir. Hərbi informasiya hər gün verilmirdi. Həftədə bir dəfə verilir. İqtidar başını itirmişdi. Ağdərədəki uğursuzluq ürəyimizi göynədirdi. Dünyada tərəqqipərvər, sülhsevər və demokratik adamlar iki qonşu arasında qan tökülməsinin əleyhinə idilər. Müharibə haqqında dünyaya diametral zidd informasiyalar yayılırdı... Müharibədə Rusiyanın silahlı qüvvələri açıq-aşkar iştirak edirdilər. İşğal olmuş torpaqlarımızı onlar alıb ermənilərə verirdilər. Bosniya və Herseqovina, Gürcüstan Respublikasının Abxaziya bölgəsi və ondan sonra Qarabağın işğalı nüvə silahına malik olan Rusiyadan asılılıq mövqeyini bürüzə verirdi. Bosniya Herseqovina, Balkanlarda vəziyyət Yeltsin –Buş-Mitteran üçlüyünün qətiyyətindən asılı olurdu. Dünyanın yenidən bölüşdürülməsi ön plana çəkilirdi.

Fəqət, hər bir milli türk düşündükcə öz-özünə, diri-diri yanır. Axı, vaxt var idi ki, Yuxarı Qarabağ biz də idi. Xocalıda gözlərini göyə dikib ancaq hava yolundan köməklik gözləyirdi, hələ Malbəyli, Quşçular bizim idi. Nə Şuşa, nə də Laçın ermənilərə satılmamışdı. Bakıda Azərbaycan hökuməti başını mərkəzin qoltuğuna verib mürgü vururdu. Yiyəsizlik Azərbaycanı bürümüşdü. Hökumət qulaq ardına vurmuşdu, o zaman xalq cəbhəsi milli

ordu yaratmalı idi. 1992-ci ildə məğlubiyyətə düşər olmuş Daşaltı əməliyyatı satqınlığı yaddaşımızdadı. Rəhmətlik xalq yazığımız İsmayıl Şıxlı demişkən sapı özümüzdən olan baltalar millətə, xalqa ağır zərbələr vurdular.

Həmin gün Azərbaycan rəhbərliyi vətən yolunda canından keçənlərin gözünün odunu aldı. Azadlıq, torpaq, vətən yolunda igid oğullar xəyanətin qurbanı oldular. Axı, indiyə qədər heç kim xalq qarşısında cavab verməyib ki, bu millisizliyi, satqınlığı, qeyrətsizliyi nəyin nəminə etdi? Bu xəyanətin içi nə idi? Daşaltı xəyanəti Şuşanın, Laçının satılmasına və Xocalı soyqırımına rəvac verdi... O zaman Heydər Əliyev xalqa, vətənə hava və su kimi lazım idi... Əgər o məqamda Azərbaycanın iqtidarı Heydər Əliyev olsaydı, şübhəsiz ki, «Gəncə hadisələri» baş verməzdi. Elçibəy hakimiyyəti əzəldən Heydər Əliyev siyasətindən bəhrələnsəydi, öz-özünü qasırgaya tuş gətirməzdi, yaşayardı, dünyanın qənsərinə çıxardı. Əfsus ki, Elçibəyin ətrafı onun həlim ürəyindən, humanistliyindən sui-istifadə etdi...

Xalq ümidlər gözlədi, ümidlər dalbadal boşa çıxdı. İqtidar qanunları yox, vətən, xalq istəyinə yox, öz zorakılığına xalqı daxili, gizli, güdaza verən ermənipərəst, mərkəzpərəst planlar yerinə yetirirdi. Nəhl iqtidar Vətəndaş müharibəsinə şərait yaratdı, naşılıqdan ona qol-qanad verdi. Dövlətçilik, siyasət nəhri Heydər Əliyevdən bəhrələnmədi. Sonrakı peşmançılıq da fayda vermədi, torpaq getdi, qeyrət tapdandı. Sonra iqtidar «naşılıq yuxusu»ndan ayıldı. Baş əhləd daşına dəydi.

Bütün bunlar Azərbaycanın gələcək faciələrinin başlanğıcı oldu, Ağdamda hərbi hissələrdən birində güclü partlayış oldu. Ölən və yaralanan əsgərlər oldu. Ağdam erməni quldurlarının nişangahına çevrilmişdir. Giləbirt, Qubadlı vətən oğullarını döyüşə çağırırdı. Qarabağ səmasında Daşaltı

faciəsindən sonra ürəyini vətənə sipər edənlərin son nəfəsini kəsmək üçün 28 yanvar 1992-ci ildə Qarabağ-Şuşa səmasında vertalyotumuz vuruldu, Şuşa, Ağdam camaatı dəhşətli şoka düşdü.

Müstəqil Azərbaycanın Heydər Əliyev yolundan başqa ikinci bir yolu yox idi. Bu, Allahdan gələn haqq yoludur. Amma yiyəsizlik gözlərimizin qabağında idi. Özümüz görürdük ki, Azərbaycanın başında siyasətçi dövlət rəhbəri yoxdur.

Kütlə ilə intellektual arasında münasibət qurmalı idi. Güclü lider lazım idi. Daha başadüşməzlik qalmamışdır. Milli taleyimiz milli münasibətlərimizdən asılı idi. Millətçilik gücsüzlükdür. Millətçilik savadsızlıqdır. Millət parçalanırdı, əqidələr haçalanırdı. Millətpərvərlik gərək idi. Bu milləti bir məqsədə toplayan böyük şəxsiyyət olmalı idi. Axı, niyə demokratiya qorunmurdu, özbaşınalıq idi. Bu dövlətə və xalqa rəhbərlik deyildi. Açıq-aydın naşılıq idi.

Azərbaycanın yeni tarixinin müəllifi Heydər Əliyev oldu, Azərbaycan tarixi təhriflərdən qurtuldu. Mən həmişə düşünürdüm ki, Əbülfəz Əliyev öz prezidentliyinin «100 günlüyü»ndə xalqın Heydər Əliyev rəhbərliyinə ehtiyacını nəzərə alıb, o, yeganə rəhbərə müraciət edəcək, xalqın tələbini yerinə yetirər və Heydər Əliyevi hakimiyyətə dəvət edər. AXC- hakimiyyəti bica idi.

Təəssüf ki, mənim bu istəyim, arzum Azərbaycan dövləti siyasi-iqtisadi cəhətdən tənəzzülə uğradıqdan sonra gecikmiş halda yerini aldı. Buna da şükür! Bu bizim tarixi milli taleyimizdir. Bu günkü hədyanla dolu bəzi qəzetlərimiz Respublikada anarxiyaya təkan verir. Dəstəbazlar qanunsuz silahlar saxlayırlar.

Dövlətimizin vahid Milli Ordusu olmalıdır, ayrı-ayrı silahlı dəstəbazları yox... Elə bil özümüzü bir-birimizdən

qoruyacağıq. Düşmən yaddan çıxıb qanunsuz silah saxlamaq hakimiyyətsizlik simvoludur. İstedadlı insanlarımız xaricə «axır»lar. Onlar da bizim milli sərvətimizdir. Yerliçilikdən, ayıbdır əl çəkmək lazımdır. Adamlar hakimiyyətə istedadına, təşkilatçılığına görə çəkilməlidirlər. Montyordan icra hakimiyyətinin başçısı olmaz! Bū gülüncdür. Hanı vətənçiliyimiz, I Pyotr meşələrdən mujiqləri yığıb onlarla hesablaşib rus əxlaqını formalaşdırdı. Əxlaqımız, ənənəvi münasibətlərimiz əldən gedir, qızlarımız Dubaya, Türkiyəyə, Fransaya satılır. Bu nəhl iqtidar komandası o zaman pozitiv dövlətçilik siyasəti apara bilərdi ki, onun başında Heydər Əliyev dayanaydı. Bu iqtidar nə düşünür? Milli bəlalar gölündə üzür.

Axı, bunları siyasi, milli əxlaq ələyində ələmək, xəlqi xəlbirdən keçirmək lazımdır. Bu AXC – iqtidarının milli peşəkarlığı xaricindədir. Bütün bu xəlqi ehtivaların ustası Heydər Əliyevdir! Biz hamımız birlikdə niyə bu milli, siyasi potensialı birgə görmək istəmirik. Vaxt gedir, qaçqınlar Bakıdan Qusar və Xaçmaz rayonlarında «Sadval» ləzgi hərəkəti təəccüblü deyilmi? Ləzgi, azərbaycanlı bir-birinə qarışib, seçilməyib. İndi nə oldu?! Axı, Azərbaycanda Dağıstan ləzgisi yox, ləzgi dilli albanlar yaşayırlar. Dilimiz türk, ərəb, fars lüğətilə çulğalaşib.

Xalq cəbhəsinə Naxçıvanda silahlı hərəkətlər edir, naxçıvanlılar Ali Məclisin qarşısındakı meydana toplaşır, bu həngamədən baş açmırlar. Elçibəy silahlı konfliktin qarşısını almalıdır. Avtoritar üsul-idarə tətbiq olur. İnsan haqqa xidmət edəndə basılmaz! Azərbaycan silahlı qüvvələrinin bəzi xadimləri prezident Elçibəyin fəxri fərmanı ilə təltif olublar... Axı, bizim torpaqlarımız işğal olub. Ürəyini sipər edən şəhidlərimizə «Milli qəhrəman» fəxri adı halaldır. Amma dirilər «işğal»a görə təltif olunurlar. Axı, biz

basılmışıq, məğlub olmuşuq və hələ də məğlub oluruq... Xankəndinin qapısının ağzında dayanıb onun içinə girməmək, «razborka» aparmaq ən azı milli günahdır. İki qardaş kimi Xankəndinə daxil olub orada Muxtar Vilayətin rəhbəri olmaq Azərbaycan tarixinin canlı qızılı səhifəsinə çevrilmək idi. Düşmən qəddar, biz laqeyd olduq! Qara bəxtli Qarabağ torpaqları 100 ildir ki, satılır, qanla yuyulur. Haçan qeyrətə gəlib buna biz və iqtidar birləşib döyüş, qələbə vetosu qoyacayıq. Qaçqınların dalı gəlir, hara getsinlər, hara sığsınlar. Bütün rayonlara ağır şəraitdə qaçqınlar səpələnib. Hələ arxası gəlir. Qarabağın kəndləri bir-bir boşalır... AXC mənhusluq gətirdi.

Bəzi AXC adamları səngərlərə qalxıb erməni gəldi, qaçın deyirlər. Xalqda erməni xofu yaradırlır... Biz hara gedirik, mayakımız haradır? Kompasımız yoxdur? İdeoloji yozumla hara getmək olar? Prezident Elçibəy mətbuat konfransında deyirdi ki, Gəncədə baş vermiş qiyam, bir ssenari üzrə cərəyan edir. Dövlətə qarşı təşkil olur. Qabağını al! Bacarmırsan, xalq tələb edir, Heydər Əliyevi gətir! Hər kəs qanun çərçivəsində dövlət mənafeyinə xidmət etməlidir.

Heydər Əliyevin Azərbaycan hakimiyyətinə gəlişini, özünə nicat yolu seçdi. Budur, həqiqət!

Axı, Heydər Əliyev kimi təcrübəli siyasətçidən vaxtında bəhrələnmək xalqın, Vətənin nicatı idi. Lakin AXC liderləri bu ali həqiqəti məqamında anlamaq istəmədilər. Məhz ona görə biçərə xalq müsibətlərlə üzləşdi. AXC-nin içində əsl milli intibahçılar da var idi, onlar sarsıldılar.. Amma AXC liderləri öz çəkiclərini bir nöqtəyə yox, ayrı-ayrı nöqtələrə vururdular. Buna görə də onlar gərək Heydər Əliyevdən məqamında siyasi məsləhət alaydılar. Əsl rus hərbiçiləri sadələvh və təmiz adamlar idilər, sadə rus xalqının özü kimi... Şübhəsiz ki, Heydər Əliyev ermənilərdən əvvəl

bu sadə hərbiçiləri öz tərəfimizə çəkərdi. Ölkəmizdə çalılıb-çapma, qayda-qanunsuzluq baş alıb gedə bilməzdi.

Təəssüflər olsun ki, səriştəsiz Elçibəy komandanlığı vaxtında xalqı eşidib, Heydər Əliyevi Azərbaycan hakimiyyətinə gətirib, ondan bəhrələnmədilər, xalqı vətənin 20 faizini güdaza verdikdən sonra dadaşların, rəhimlərin, surətlərin başı əhləd daşına dəydi, gec də olsa özlərinə gəldilər, amma daha müdafiə qapılarımız taybatay açıq idi. Erməni silahlı qüvvələrini yerində oturtmaq gec idi...

Onlar dünyanın hegemon məmləkətlərindən hərbi güc, ovqat almışdılar. Heydər Əliyevə ermənilərin gəlib Bakıya çatmaması üçün «Atəşkəs» etməkdən başqa çarəsi qalmamışdır! Ölkəmiz «ağziüstə» yıxılmışdır! Onun qolundan tutub qaldırmaq isə yalnız Heydər Əliyevin nəhr siyasəti ola bilərdi! Azərbaycanda başqa sinəsinə döyən yox idi! Bu Azərbaycanın yeni tarixi faktorudur! İkinci dəfə tarixi şansla müstəqilliyini qazanmış yeni tarixində Heydər Əliyevin danılmaz roludur! Azərbaycanın yeni şans tarixidir! Bunu dünya təsdiq edir! Azərbaycan 20 faiz torpağını, müvəqqəti itirsə də dünya tarixində qaldı, yaşadı, təzədən «Gülüstən», «Türkmənçay» parçalanması gəlmədi! Onun mənfur gəlişini Heydər Əliyev qaytardı! Xalq öz böyük oğluna «əhsən»,- dedi! Budur, qəlblərdə heykəlləşən həqiqət!

Hər bir adamın hüququnun qorunması Heydər Əliyevin təməlini qoyduğu Yeni Azərbaycan Partiyasının əsas məramı oldu. Müstəqil qərarlar qəbul edən Naxçıvan onda təqib olunurdu... İndi Heydər Əliyevin xəlqi, siyasi qayıdışı zillət içində boğulan Azərbaycana gerçək qurtuluş gətirdi... Əsl Azərbaycana milli rəhbər gərək idi. Millət dağdır, rəhbər dağa söykənməlidir. Bu Heydər Əliyev rəhbərliyinin

məntiqidir. Məhz ona görə «Xalq Heydər-Heydər xalq», - deyirlər.

Heydər Əliyevin qayıdışı insanı göy xəyallarının yox, yerin, suyun övladı olduğunu sübut etdi. Gözəl yadımızdadı: İyunun 18-də Bakıya qərribə müjdələr yayıldı. Kim sevməz, ana yurdunun böyük oğlunu! Gəncə hadisələrindən sonra Milli Məclis iyunun 18-də növbədənkənar iclasını çağırdı. Gündəmdə Azərbaycan Respublikasının prezidenti Əbülfəz Elçibəyin xəbərsiz Bakını tərk etməsi dururdu. İyunun 17-dən 18-nə keçən gecə Azərbaycanın demokratik yolla seçilmiş prezidenti ölkəni tərk etmişdir. Prezident ölkədəki dövlət çevrilişindən qorxdumu? Qardaş qanı tökülməsindən çəkindimi?

Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin sədri Heydər Əliyev Gəncədəki qardaş qırğınından sonra prezidentin gecəyarısı təyyarə ilə Naxçıvana və oradan da Ordubada getdiyini və indi öz doğma kəndi Kələkidə olduğunu bildirdi. İyunun 17-də Surət Hüseynovun prezidentin istefası tələbi yerinə yetirilməsə, tabeliyində olan hərbi qüvvələrlə Bakıya gələcəyi ultimatumunu vermişdir. Heydər Əliyev bu haqda Surət Hüseynovla telefon danışqları aparmış, onun hərəkətlərinin qardaş qanının tökülməsinə səbəb olacağını bəyan etdi. Yaranmış ağır vəziyyətdən çıxış yolu lazım idi.

Ancaq Azərbaycan torpağı düşmən tapdağı altında idi, yüz minlərlə qaçqın soydaşımız səpələnmiş halda ağır şəraitdə yaşayırdılar. Millətə milli barışıqı yalnız Azərbaycanın nəhəng siyasətçisi Heydər Əliyev gətirə bilərdi... Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişinə yenə də mane olan qüvvələr az da olsa qalmışdı... Ancaq bu Heydər Əliyevin suveren Azərbaycanın müasir, yeni tarixinə qurtuluş gətirməsinə heç nə edə bilmədi. Çünki Heydər Əliyevin Azərbaycana yenidən rəhbər gəlməsi Allahın

qisməti və zamanın zərurəti, Azərbaycan xalqının labüd tələbi idi. QKÇP-qiyamı Rusiyadakı daxili çəkişmələr Azərbaycanın müstəqilliyini yetişdirdi. Torpağımızı, kəndlərimizi, şəhərlərimizi əldən verdilər. O zaman Respublika Müdafiə Şurası Rusiyanın 60 minlik dördüncü ordusunu müvəqqəti saxlamaq, azərbaycanlı çağırışçıları onun tərkibində hərbi təlimləndirilməsi işini ciddi təşkil etmək, torpaqların xilasına kömək olardı...

Nizamlı-təlimlənmiş Azərbaycan ordusu yaranardı. Bunun üçün Heydər Əliyevin kompleks siyasəti, milli ordu quruculuğu sərəştəsi lazım idi. Ayrı-ayrı silahlı milli dəstələrin komandirləri, çayçı, aşpaz, sürücü, traktorçu, müəllim idi. Hərbi ixtisaslı zabitlər isə təqib olunurdular, qovulurdular. Çayçının hansı hərbi taktikası ola bilərdi? Orada tank qoşunları generalı, «pexota» generalı Valeh Bərşadlı hərbi strategiyası lazım idi. Almaniyada sovet hərbi korpusunun rəisi işləmiş Valeh Bərşadlı Naxçıvanski hərbi litseyinə göndərib dedilər: «Gedin, gənc nəslə öyrədin!» Valeh Bərşadlı ürək ağrısı ilə getdi. Gəmidə oturub gəmiçi ilə dava etmək olmazdı.

Naxçıvanski hərbi (litseyində) məktəbində müəyyən müddət işlədikdən sonra ürəyində gecə-gündüz gəzdirdiyi vətən ağrısı, işğal olmuş torpaqların həsrəti, kompleks hərbi bilikli, tank-təyyarə döyüş taktikalı milli generalı sıramızdan soyuq ölüm qopardı. Hələ, Sovet dönəmində on illəri uzaq-görənliklə, qabaqcadan görən Heydər Əliyev Naxçıvanski litseyində gələcək milli, hərbiçi leytenantların hazırlanması məqsədi ilə Azərbaycanda açılmasına nail olmuşdu. Bu günkü müstəqil Azərbaycanı görmüşdü. Bu Heydər Əliyevin siyasət nəhəngliyindən xəbər verirdi. O zaman MDB-yə daxil olub, fəal, aktiv siyasi, milli çağırışlar etmək gərəkdir.

Dağlıq Qarabağın qondarma iddiasının qarşısını almaq üçün, əsl tarixçilərimiz sovet dönmündən əzəl və sovetlər zamanı Azərbaycanndan qoparılıb Ermənistanə verilən torpaqlarımızı, siyasi sənədlərlə sübuta yetirib, Dağlıq Qarabağ tonqalını öləzitmək olardı... Məhz bu siyasi sübutu qəlbən dərk etmək üçün Heydər Əliyev Azərbaycana və onun xalqına lazım idi.

O zaman inzibati-amirlik daha Sovet məqamında olduğu kimi yeriə bilməzdi. Çünki Rusiya özü də demokratiya yoluna çıxmışdı. Burda müfəssəl Heydər Əliyev siyasəti köməyə gələ bilərdi. Cəbhə bölgələrində vəziyyət isə gərginləşirdi. İyunun 12-dən erməni birləşmiş silahlı ordusu Ağdam və Ağdərə istiqamətində geniş miqyaslı hücumları şiddətləndirdilər. Ağdamın Mərzili, Yusifcanlı və Ağcabədinin Manaxorlu kəndlərini erməni quldurları yandırdılar. Milli döyüşçülərimiz də igidliklə döyüşdülər, düşmənün üç tankı, üç PDM-i və canlı qüvvəsi məhv edilmişdir.

Amma Ağdamın Milli və Əlimədətli kəndləri uğrunda qızğın döyüş gedirdi. İnqilab yetişirdi. İnqilab zəlzələlərin qəfil əmələ gələn yeraltı təkanları kimidir. Xalq daha dözə bilmirdi. Heydər Əliyevi tələb edirdi. AXC – xalqın tələbini yerinə yetirməli idi. Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlməsi büsbütün yetişmişdi.

«Tufan» əməliyyatı baş prokuror İxtiyar Şirinovun girov götürülməsi, Gəncə hadisələrinin istintaq komissiya üzvləri respublikada matəm günü elan edilməsini tələb edirdilər. İlahi, torpaqlarımız bir-birinin dalınca işğal olur, içimizdəki məssəbsizliyi ölçən cihaz olarmı? Bu nə bələdi, Azərbaycanı bürüyüb!.. Xalqı parçaladılar, Azərbaycanın Böyük oğlu, dünya tanıyan siyasət ağsaqqalı vaxtında hakimiyyətə gətirilmədi... Xalqımızı çağırılmamış

bələlardan kim xilas edə bilər? Yalnız Heydər Əliyevimiz – Heydər Əliyev! Niyə bu xilasını hamımız bir mənalı duymuruq... Məhz bu duyğusuzluqdur. Tarix boyu içimizi duymamaq, unutmamlıq bələmiz, hədsiz dərdimiz oldu. Özümüz-özümüdə dərd olduq. Düşmənimizi «dərd» görmədik, özümüdə dərd gördük. 1988-1993-cü illərdə Heydər Əliyevin özü də, xalqı da sınaq dövrünü yaşadı. Bu sınaqdan xalq da əzab çəkdi, Heydər Əliyev də. Azərbaycanın, dünyanın dərdini onsuz da böyük siyasətçi çəkirdi.

Xalq inanırdı ki, Heydər Əliyev hakimiyyətə gələn kimi vətəndaş qarşısındasına son qoyulacaq... Dünyada Azərbaycan lobbisinin, yaradılması mexanizmini Heydər Əliyev yarada bilərdi... Bunu hamı hiss edirdi və xalqın tələbi idi. Xalqın ciddi cəhdi ilə Prezidentin səlahiyyətlərini həyata keçirən və Ali Sovetin sədri Heydər Əliyevlə görüşmək üçün Surət Hüseynov Bakıya gəldi; Heydər Əliyev tələb etdi ki, onun hərbi bölməsi Bakının həndəvərindən çəkilib cəbhəyə göndərsin. İşğal olmuş Azərbaycan torpaqları azad olmalıdır. Bütün qüvvələr sıx birləşdirilməlidir...

Xalqın iradəsinə tabe olmaq zəruridir. Xalq məhv olmaq məqamında idi. Analar diz çökür, bacılarımızı, qız-gəlinlərimizi, qocalarımızı, uşaqlarımızı erməni quldurları girov götürmüşdürlər. Heydər Əliyev deyirdi ki, biz silahı bir-birimizə yox, birləşib düşməne yönəltməliyik... Və Heydər Əliyev Milli Məclisə tövsiyə etdi ki, Surət Hüseynova müraciət etsin. Demokratik dövlət quruculuğuna doğru addımlayan zamanda qardaş qırğını törətmək dövlətimizə arxadan vurulan zərbədir, bu müstəqil dövlətimizin məhvidir! Bəli, Gəncə hadisələrində təqsirlər, günahlar qarşılıqlı anlaşılmaqlıqdan, ağsaqqalsızlıqdan, siyasi

naşılıqdan törəndi. 709-cu hərbi hissənin də, iqtidarın «Tufan» əməliyyatının təşkilatçılarının da vahid ordunun olmaması, hərbi dəstəbazlıq, özbaşınalıq ümumi günah yaratmışdır. Hərək-hərəklik, yiyəsizlik, torpaqlarımızın işğalı rüsvayçılıq idi. Bu demokratiya yolunda gənc müstəqil dövlətimizə arxadan vurulan zərbədir. Fəqət, Azərbaycanın məhvə doğru gedən son aqibətində onun vətəndaş oğlu Heydər Əliyev xalqın onun dövlətçilik quruculuğuna olan ehtiyacını duydu, qalan ömrünü xalqına həsr etmək üçün, Azərbaycan hakimiyyətinə rəhbərlik etmək üçün qayıtdı və xalqına dinc həyat, ictimai sabitlik, əmin-amanlıq gətirdi, qan tökülməsini dayandırdı...

15 iyun 1993-cü il. Bəli, Heydər Əliyev Milli Məclisdə təntənə ilə Ali Sovetin sədri seçildi. Bu tarix Azərbaycanın qurtuluş tarixi oldu, xalq bu günü bayram etdi.

Milli Məclis Azərbaycanın diri-gözlü əldən getdiyini nəhayət, duydu və xalqın tələbini yerinə yetirdi. Milli Məclisin bu cəhanşümul qərarı uçurumun kənarında olan Azərbaycanı xilas etdi və ona tarixi qurtuluş gətirdi. Heydər Əliyev, Allahın rızası ilə xalqımızın qəlbindəki «xof»u yox etdi. Xalq rahat nəfəs aldı, gecə qorxmadan eyvana çıxdı, çörək növbəsi kəsildi, respublikanın dağılmış iqtisadiyyatı toplandı, vahid ordu, demokratik dövlət quruculuğuna başlandı, dəstəbazlıq hərbciliyi sona yetdi. Ölkədə tüğyan edən aclıq və yoxsulluq «tonqalının alovu» öləzidi... Özbaşınalıq sindromu sındı. 15 iyun 1993-cü ildən Azərbaycanda qurtuluş işığı yandı, şafəqi Azərbaycanın hər yerinə saçdı. Heydər Əliyevin dünyəvi, siyasi təcrübəsi bar verdi. Azərbaycan çiçəklənməyə başladı. Xalq ölkədə hökumət olduğunu duydu və gördü... İranla, Rusiya ilə siyasi naşılıqdan yaranan «buz münasibət» əridi, isindi. Amma Ağdamın, Füzulinin, Cəbrayılın, Qubadlının strateji yüksəklikləri hələ də ermənilərdə idi.

Tənbeh həyatdakı səhvləri islah edən ölçüdür, məzəmmətin çırağıdır. Xalq Heydər Əliyevin hakimiyyətə gec gəlişi üçün özünü tənbeh etdi, yiyəsizlikdən başına gələn cəzanı çəkməyə məcbur oldu, dözümlülüyü də buradan yarandı, xalqın qəlbində bir ümid işığı yandı, şölələndi... Xalq hakimiyyətin son həddini, aqibətini gördü. Doğrudur, dünyada hər şey Allahın fərmanı ilə ayaq tutub yeriyyir, istər sevinc, istər kədər, hər ikisində yer bəndəsi Allaha şükürlər etməlidir. Xalq şükür etdi ki, tamamilə ocağımız sönməmiş Heydər Əliyevimizi Allah gətirdi, xalqa qurtuluş bəxş etdi. Ölkədəki qanunsuzluq, qarşıdurma ocağının alovunu

söndürmək zəruri idi. Xalqın adından Heydər Əliyevə təbriklər axırdı: bunların bir-ikisini nümunə üçün vermək yerinə düşərdi. Bloknot qeydiyyatlarımdan: «Hörmətli Heydər baba, sizi səmimi qəlbdən təbrik edirik, sizə cansağlığı, uzun ömür, işinizdə uğurlar arzulayırıq. Siz xalqımızın, vətənimizin sədaqətli oğlu olmusunuz. 15 iyunda vətənimizin ağır günündə vətənimizə sahiblik etməyi öz üzərinizə götürdünüz! Dünənki gün, Sizi Ali Sovetin sədri seçilməyiniz xalqımızın hər bir ailəsinə sevinc və bayram gətirdi...» Azərbaycan kənd təsərrüfatı nazirliyindən.

«Əzizimiz Heydər Əlirza oğlu! Sizi – Azərbaycan xalqının böyük və qadir oğlunu Azərbaycan Ali Sovetinin sədri seçilməyiniz münasibətilə. «Beləcə, xalqın taleyi, tələbi, istəyi öz yerini aldı. Heydər Əliyev qalan ömrünü xalqının yolunda sərf edəcəyinə bir daha and içdi. Ağzı yanmış, əli ütölmüş xalq əlini ərşə qaldırıb, şükürlər etdi! Haqq-ədalət öz yerini tutdu. Gəlin, millətimizi, gələcəyimizi, balalarımızı xilas edin! Ümidimiz sizədir! Allah bütün işlərinizdə Sizə yar olsun!

«Ana fəryadı» cəmiyyəti.

Hətta qəzetlərdə təbriklərlə bahəm Heydər babaya həsr olmuş şeirlər də dərc olunmuşdu:

Heydər baba, yetmişini haqladın,
Milyonlardı, sənə ülfət bağladı,
Mərd sevindi, paxıllar qan ağladı,
Yaman günə düşdü elim, yuvam hey!
Bu günündə yetiş dada, babam hey!

«Çox hörmətli Heydər bəy Əlirza oğlu

Sizin respublikamızın Ali hakimiyyət orqanına başçı seçilməyiniz xəbərini böyük sevinc və məmnunluq hissilə qarşıladıq. Sizin gəlişinizlə Azərbaycanımızın işıqlı gələcəyinə, azadlıq və müstəqilliyinə olan real ümidimiz birə-beş artdı. Ailə üzvlərimizlə birlikdə vaxtilə Sizin təşəbbüsünüzlə tikilən Məişət Kondisionerləri zavodunda işləyirik. Qədirbilən camaatımız bunu unutmayacaq. Sizi vətənimizin təcavüzkarlardan müdafiəsi, daxili çəkişmədən xilas olmaq, xalq təsərrüfatının dirçəlməsi kimi çox mürəkkəb, zəhmətkeş və gərgin iş gözləyir... Bizə arxalana və güvənə bilərsiniz: Sizə möhkəm cansağlığı, ümumi işimizdə çoxdan həsrətində olduğumuz dəyərli uğurlar arzulayırıq».

Bəli, Heydər baba, dərdlərə bələnən gündən qəlbimizdə və aşkarda sizi axtardıq. Məsləksiz, əqidəsiz, haqsız bəzi qəzetlər, mərkəzin təhriki ilə bayquşlar kimi səs-səsə verdi, cəfəngiyyat yazdılar.

Baş poçtamtdan Kuybışev xətilə, Ermənistanın prezidenti Ter-Petrosyana teleqram vurdum. Üç gündən sonra cavab aldım ki, Yerevan prezident Aparatına çatıb. Ermənistanın prezidentinə sevinclə bildirdim ki, «Azərbaycanın böyük oğlunu xalq hakimiyyətə gətirdi. Siz Heydər Əliyev siyasət maneində dözümlü gətirə bilməyəcəksiniz! İki qonşu xalqın bir-birinin qanını tökmək tarixi ləkəsi Sizin çiyinizdə qalacaq...» Heydər Əliyev daxili çəkişmələrin, özbaşınalığın tonqalını barışıqla, sülhlə, müdrikləklə söndürürdü. Gürcü qonaqları qəbul edəndə onlar bizim ana dilimizdə Heydər Əliyevi salamladılar.

Ali Sovetdə xarici siyasətimizə dayaq olan işgüzar qəbullar başladı... Çörəyi ver çörəkçiyə, birini də artıq. Bu el məsəlidir... Amma xalqın ürəyi açılırdı... 18 iyun 1993-cü il tarixdə Azərbaycan Respublikası Ali Sovetinin iclasında

Heydər Əliyevin çıxışı: «Mən bu ağır yükü ləyaqətlə aparmağa çalışacağam. Bu gün respublikanın ağır və gərgin vəziyyətidir. Ömrümün bundan sonrakı hissəsini yalnız və yalnız Azərbaycan Respublikasının müstəqilliyinə həsr edəcəyəm. Azərbaycan müstəqilliyini itirməyəcək, heç bir dövlətin daxilinə girməyəcək. Ermənistanın işğal etdiyi torpaqlar geri qaytarılmalıdır...

Azərbaycanda demokratiya inkişaf etdirilməlidir. Sərbəst iqtisadiyyat, bazar iqtisadiyyatı bərqərar olmalıdır. Bu düzgün və doğru yoldur! Respublikada qarşিদurma və gərginlik barışıqla aradan götürüləcək... Xalqımız qədərbilən və müdrikdir...

Qarabağ problemi, Gəncə hadisələri və uzun illər bir yerdə yaşayıb bir-birinə qarışan etnik qruplar arasında münasibətlər xeyli pozulmuşdur. Xarici siyasətdə çox iş görülməlidir, bərabər hüquqlu münasibətlər yaradılmalıdır. Türkiyə cumhuriyyəti ilə münasibətlərimizi xalq bəyənilir. İran İslam Respublikası ilə münasibətimiz yaxşılaşmalıdır. Keçmiş Sovetlər ittifaqına daxil olan müstəqil dövlətlərlə – Ukrayna, Belarus, Gürcüstan, Orta Asiya dövlətləri, Qazaxıstan, Pribaltika ilə geniş əlaqələr yaradılmalıdır. Avropa ölkələri ilə, İngiltərə, Fransa, Almaniya, Amerika ilə, bütün müsəlman ölkələrlə, türkdilli dövlətlərlə əlaqələrimiz intensivləşdirilməlidir.

Məni xalqın cürbəcür təbəqələri və başqaları xahiş ediblər ki, mən xalqın bu ağır günündə gəlim, kömək edim. Hamı kin-kudurəti kənara qoymalıdır, bütün Azərbaycan xalqına elan edirəm. Mənim təbiətimdə qisasçılıq hissi yoxdur. Kimsə, haçansa mənə düzgün münasibət göstərməyibsə, mən onların hamısını bağışlayıram, bizim ən böyük çətinliyimiz işğal olmuş torpağımızı geri

qaytarmaqdır, suverenliyimizi qorumaqdır... Sizi Vətən, millət və Tanrı yolunda birliyə, qardaşlığa çağırıram...»

Ağsaqqal kəlamının dağdan ağır siqlətini, müqəddəs ehtiramını min illərlə millətimiz nəsildən-nəsilə ötürüb yaşatmışlar. Xalqımızın həmişə ağsaqqala ehtiyacı olmuşdur. Ağsaqqalı bütün varlığımızla duymuşuq. Ağsaqqallıq hər zaman xalqımızın başbiləni, qeyrət rəmzi, haqq-ədalət, vicdan səsi olmuşdur. Torpaqlarımızın xeyli hissəsi düşmən tapdağındadır, öz evində qaçqınçılıq, şəhid analarının ah-naləsi qulaqlarda cingildəyir. Heydər Əliyev dünya miqyasında siyasətçidir. Dünya siyasət müstəvisində sözünün kəsəri və çəkisi var! Heydər Əliyev öz şəxsi bədxahlarını sakitcə, səbirlə, səssiz, yolunun üstündən kənarlaşdırır, zərərsizləşdirir.

Və bu siyasət ölçüsü ilə də millətə, ölkəyə rəhbərlik edir. Ölkənin iqtisadi, siyasi qüdrətinə toxunan adamı aradan götürə bilməyən rəhbər işləyə bilməz! Tarixin sərt döngəsində Allahın bizə verdiyi misilsiz imkandan naşı, səriştəsiz hökmlərdən ölkəmiz tarac oldu.

Əsrlərlə miflərə, bütlərə, sitayiş edən şüurlarımız köləlikdən özünə gəlməmiş, panislamizm eklektikasına düşər olur. Sonra turançılıq ideyaları, total hücumlar şüurları taqətdən salır. Feodal-patriarxal dövrünün yerliçilik azarı tüğyan edir, milli şüurumuz çatlayır. Avantürist siyasətçilərlə üzləşirik. Xalq mənasız xülyaların çevrəsində fırfıra tək fırlanır. İnciləbi romantizm, sosial aşınma, udulan havanı da korlayır. Milli şüur boğulur, siyasi cərəyanın ideologiyasına yad olan bidət edilir. Şüurlar streotipliyə, primitivliyə giriftar olur, sosial orientir separatçılığa yol açır.

İnam simptomları cəmiyyətin mənəviyyatını iflasa uğradır. Şəxsiyyətlərdən və ideyalardan cəmiyyətdə

küskünlük yaranır. Adamların inamı utopik mənzərə verir. Milli şüurumuz uzun illər çəhrayı, narıncı çeşidlənir, özündən uzaqlaşır, şüurlarımıza qəsd edilir. Milli psixologiya, milli ideologiya səviyyəsinə qalxmır. Siyasi sistem onun əl-qolunu bağlayır.

Tarixin dalanına düşürük. Cəmiyyətin obyektiv, milli qanuna uyğunluqları puç olur. Milli məənəviyyatımız əsir olur. Qan yaddaşımız korşalır. Bir ovuc nomenklatura kapital yığımının hərislik eşqinə düşür. Korrupsiyada çabalayır. Xalq letargiya yuxusuna dalır, psixoloji stressin mənğanəsində sıxılır, mafioz qruplaşma gedir... Məhz ona görə Allah Heydər Əliyevi bizə rəhbər yetirdi.

Zor və şantaj idarə üsulu, fəvqaladə vəziyyət rejimi ilə laxlayan hakimiyyəti qorumaq, sosial partlayışı cilovlamaq, əsl siyasi rəqibləri sıxışdırmaq, hakimiyyət elitesi, xalq itaətdə, asılılıqda saxlamağa cəhd edir. Sovet hakimiyyəti xalqı gözündən, ürəyindən qorxutmaq üçün qırğınlar törədir. Xocalı, Yanvar qırğını bunu sübut etdi. Öz içimizdə millinləşmə ideologiyası cərəyan edir, demokratiya imici ilə öyünənlər, demokratiyanı ayaq altına salır. Milli mənəfi gədalıq səviyyəsinə düşür, azğınlaşma pərdəsi Azərbaycanı bürüyür, Gəncədəki qardaş qırğını ilə hakimiyyət elitesi öz bacarıqsızlığının dövlət idarəçiliyindən bixəbərliliyinin, siyasi, milli, mənəvi iflasının kulminasiyasına çatdı. Azərbaycanın dövlətçiliyi, müstəqilliyi, naşı hakimiyyət elitesinin torpağı, vətəni, ata qəbrini satması ilə üzleşdi. Xalqa xəyanət oldu. Tarix azərbaycanlıları ağır və çətin imtahana çəkdi. Populist vədlərdən tənqə gəlmiş xalq milli həmrəylik axtardı. Və Heydər Əliyevin nəhəng, siyasi qurtuluş ağuşuna sığındı. Ümidi itmiş xalq ümidə gəldi. Yeni, müasir Azərbaycan tarixinin sınaq dövrü idi. Yeni tariximizin iflasında Heydər Əliyev fenomenliyi xalqımızın

dadına çatdı. Məhz, Milli Məclisin 13 iyun iclasında ana dilimizin keşikçisi, xalq şairimiz Bəxtiyar Vahabzadə dözmədi: «Bəy, oyunları siz oynayırınsınız. Bizim ağsaqqala ehtiyacımız var, uşaq- muşağa ehtiyacımız yoxdur».

Milli şairimizin möhür-kəlamından sonra məclisin polemikası dalğalandı, dayandı. Heydər Əliyev Milli Məclisin sədri seçildi və tribunaya qalxıb, qısa, proqram xülasəsi ilə çıxış etdi. Diktafon yaddaşı:

Azərbaycan Respublikasının dövlət müstəqilliyi qorunub saxlanmalıdır.

Respublikanın ərazi bütövlüyü bərpa olunmalı, müharibə qurtarmalı, sülh yaranmalıdır.

Azərbaycanda demokratiya inkişaf etdirilməli və siyasi plüralizmə yer verilməlidir.

Bazar iqtisadiyyatı istiqamətində islahatlar davam etdirilməlidir.

Respublikada qanunçuluq, nizam-intizam bərpa edilməlidir.

Millətlərarası münasibətlər normallaşdırılmalıdır. Heydər Əliyev ona qarşı olan haqsızlıqları unutduğunu bildirdi və milli həmrəyliyi üstün tutdu...

Məhz Heydər Əliyevin qısa proqram çıxışı əsasında ölkəmizdə siyasi və ictimai sabitliyi bərpa yoluna üz tutdu. Allaha şükürlər olsun ki, mən meydan hərəkətindən başlayaraq Heydər Əliyevin Milli hakimiyyətə çaxnaşmalar içində xalqın tələbi ilə xalqa köməyə gəlməsində baş verənlərin əksəriyyətini «dən-dən» 15 il qeyd etdim, topladım, nəhayət, Azərbaycanın gözümlə gördüyüm tarixi təəssüratını qələmə almağa ehtiyac duydum.

Mükəmməl, milli ordumuz hələ yaranmamışdı. Hansısa yeri vəhşi hücumdan müdafiə etmək ümidi az idi. Hərbi texnikamız orda-burda səpələnmiş vəziyyətdə cəbhədən

izolə edilmişdir. Ağdamda hər ev, hər küçə, hər qarış torpaq uğrunda ölüm-dirim döyüşü gedirdi. Yolboyu dərələrdə, alaçıqlarda arvad-uşağın, qocaların, körpələrin öz evindən didərginliyini görəndə insanın sinəsinə çalın-çarpaz dağ çəkilirdi. Camaat qırılmış ümidini Heydər Əliyevə bağlayırdı. Ancaq əzəl respublikanın içindəki hərbə-zorbalığı, haqsızlıq, qansızlıq alovunu söndürüb, sonra səpələnmiş, qaçırılıb dağıdılmış, pərən-pərən salınmış ordu hissələrini toplamaq olardı. Amma düşmən intensiv hücumlara, güclü hərbi texnika ilə hər yandan həmlə edirdi... Ağdam təhlükə dənizində üzən yelkənsiz gəmi kimi üzürdü.

Ağdamlılar deyirdilər ki, bu xına o xınadan deyil, amma yenə də ümidimiz Heydər Əliyevədir. Lakin respublikadakı qarşıdurmanın qabağı alınmasa erməni gəlib paytaxta çata bilərdi. «Saray didişməsi» Heydər Əliyevə imkan vermirdi ki, səpələnmiş, qaçmış, hərbi qüvvələri birləşdirsən... Təpədən-dırnağa qədər silahlanmış düşmən isə sərhəd rayonlarımızın hamısını üzük qaşı kimi mühasirəyə almışdı. Sərhəd camaatı şok vəziyyətində idi. Ermənilər Ağdamın «yeddi xırman» deyilən yüksəkliyini tutmuşdular, oradan Ağdam ovuc içi kimi görünürdü. Deyirdilər, bizim döyüşçülər öz texnikası ilə cəbhəni tərk edirlər. Camaat qabağında mal-qarası, çiyində bağlamalar Bakıya doğru üz tutublar. Bir ucdan yaralılar, şəhidlər gətirilirdi.

Azərbaycan belə dəhşətli günə gəlmişdi. Axı, bu camaatın günahı nə idi, onları bu olmazın dərdə saldılar... Tanınmış siyasətçi Heydər Əliyevə, böhtan atmaq, qara yaxmaq, peşəkarlığın yoxluğu, siyasi təcrübəsizlik, haqsızlıq, AXC-ni büsbütün məğlubiyətə gətirib çıxartdı. Məhz o zaman üçbucaq hakimiyyətin axıncısı olan AXC hakimiyyətə gələndə Heydər Əliyevin siyasəti ilə bəhrələnməli idi... Lakin onların başı cəbhənin qüvvələrinin

birləşməsinə yox, kreslo şirinliyinə qarışıdı. Kadrlar bacarıq və qabiliyyətinə görə seçilmədi...

Bütün bədbəxtliklərimiz məhz buradan başladı. Meydan inqilabındakı xalq, kütlə, ziyalı birliyi unuduldu... Ağdam qaldı, mərmə yağışı altında... Azərbaycan silkələndi. Vaxtilə əkilmiş laqeydliklər öz «bəhrəsini» verdi. Bu da Heydər Əliyevə təhvil verilən təxribata batmış Azərbaycan! Bəzi gücü ağzına çatmayanların hərəsi bir avaz çalır... Lakin Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişinin içinə girmək lazımdır.

Heydər Əliyev xalqın tələbi ilə hakimiyyətə gələn gündən Azərbaycana qarşı olan haqsızlığı xüsusilə, Dağlıq Qarabağ qondarma problemini dünyanın siyasi müstəvisinə çıxarmağa başladı. Böyük şimal qonşumuz Rusiya ilə isti münasibəti bərpa etdi. Axı, Rusiyada nə qədər soydaşlarımız işləyirlər. Rus hökumətinin oradakı soydaşlarımıza qarşı insani münasibəti və hüququ dövlət səviyyəsində saxlanmalı idi. NATO Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü tanıdı. Heydər Əliyev Azərbaycanın dünyaya siyasi və iqtisadi inteqrasiya qapısını açdı. Azərbaycanın haqq səsi dünyada eşidilməyə başladı...

Hakimiyyətsizlik Azərbaycanı bürümüşdü. 200 ildir ki, ermənilər Qərbi və Şimali Azərbaycanın tarixsiz hikkələrlə əvvəl rus çarının, sonra da Sovet imperiyasının havadarlığı ilə zəbt edirlər və Qərbi Azərbaycanda –indiki Ermənistanın azəri türkcəsincə olan coğrafi toponimləri qəsdən dəyişir, özünləşdirirlər... Ararat dağı – Böyük ağır dağdır, Ararat adı da türkcədir. Armeniya adı da türk sözüdür. Yerevan – İrəvan xanlığının şəhəri olub, onu kəsib keçən Gedərçay və Zəngiçay çaylarıdır. İrəvan şəhərinin bir qismi Təpəbaşı, o biri qismi Dəmirli bulaq, Körpüqulağı Toxmaq gölü olub. Zəngi çayı üzərində salınmış körpü 1945-ci ilə qədər Pənah

xanın körpüsü adlanırdı, indi Hrozdan adlanır. Şəhərin Şimali-Qərb hissəsində Dərəbağlar və Dəlmə bağlar yerləşib. Əlyaz dağı indi Araqats dağı adlanır, okean səviyyəsindən 4090 m. Yüksəklikdə yerləşir.

Bu laləzar yaylaq məkanlar azərbaycanlılara məxsus olub. İndiki Ermənistanda Azərbaycan toponimlərinə genosid edilmişdir. Ermənilərin məşhur tarixçisi Ermənistan Elmlər Akademiyasının üzvü Rəfael Hambarsumyan demişdir ki, türklərin erməni soyqırımı tarixi səhvdir. Erməniləri Çar Rusiyası soyqırım etmişdir. Erməniləri İrandan, Türkiyədən Dağlıq Qarabağa köçürmüş, imkan verməmişdir ki, dövlət olsun! Məşhur erməni aliminin bu tarixi kəlamları rus və erməni alimlərini şoka salmışdır. İrəvan xanlığı kimi Zəngəzur mahalı da Ermənistana havadarları tərəfindən hədiyyə edilmişdir.

Azərbaycan yaşadı, Azərbaycanın yeni tarixini Heydər Əliyev özü yazdı. Onun buna haqqı vardı. Heydər Əliyev iyunun 15-də Azərbaycan Ali Sovetinə sədr seçildikdən sonra, bütün səyini cəbhəyə yönəltmək əvəzinə, Gəncə qardaş qırğınının barışıqına yönəltdi... Bu qırğının sürünən istintaq komissiyasının tərkibini təzələdi, Gəncə hadisələrinə siyasi-hüquqi qiymət verdi.

Köhnə liderlərin bəziləri istintaqa gəlmir, ifadə verməkdən qaçırdılar, çünki, bilirdilər ki, daha bəylik dövrü keçdi, xalqın yiyəsi gəldi, daha xalqın hüzurunda çapar oynada bilməyəcəklər! Onları məzəmmət, cəza divanı gözləyir: rəhmətlik İsmayıl Şıxlı demişkən, sapı özümüzdən baltalardı, kəndirimizi kəsən! Görkəmli kino rejissoru Vaqif Mustafayev Heydər Əliyevin haqqında çəkdiyi siyasi sənədli serial bir daha Heydər Əliyevin Azərbaycanın yeni tarixindəki rolunu, guşə-guşə verir, Bakı qırğınına M.Qorbaçovun imza atmasını, ermənipərəst keçmiş SSRİ

prezidenti boynuna alır və xalqımız ona lənət yağdırmaqda haqlıdır.

Heydər Əliyevin daxili iztirabları, Qorbaçov Heydər Əliyevi özünə rəqib sanır və onu ermənilərin fitvası ilə Kremldən uzaqlaşdırır, yoxsa, o necə cürət edib, Bakının təcavüzünə imza ata bilərdi, Ermənistan Dağlıq Qarabağı özünə ilhaq edə bilərdi?! Moskva həkimləri deyirdilər ki, Heydər Əliyev çox sağlam idi. Kulakovu, Kosıgini necə öldürdülər? Heydər Əliyev böyük siyasi təcrübəsi ilə M.Qorbaçovun toruna düşmədi. Filmdə Heydər Əliyevin siyasi şagirdi, varisi İlham müəllim Əliyev deyir ki, Heydər Əliyevi Qorbaçov Kremldən uzaqlaşdıran kimi, onu da institutda tutduğu vəzifədən kənar etdilər...

Film Leninqradda 2000 nəfərlik bir zalda nümayiş etdirilir. Qorbaçov deyir: «Ə pervıy raz slışu» . Zalda rus qadını yerindən qalxıb deyir: «On vrət». Filmdə Heydər Əliyevin bəlağətli nitqindən «Əkinçi» qəzeti kimi Ana dilini öyrənirdik. Təvazökarlığı, xəlqi səmimiyyəti, sadəliyi gözəl verilir... Hər dəfə filmə baxanda siyasət dahisini rəhbərə xas olan böyüklük kəşf edirsən! Bəli, Heydər Əliyevi infarktdan qurtarıb Moskvadan sağ-salamat öz doğma vətəninə gətirən Allah Azərbaycanın bu qanlı günlərini əvvəlcədən görürdü. Heydər Əliyev Azərbaycanın yeni tarixinə millət atası olaraq daxil oldu. Ermənilərin sərsəm işğalına dünyanın hegemon dövlətləri, xüsusilə Rusiya göz yumdu. İyulun 25-də Bərdə və Ağcabədidə qaçqınlarla Heydər Əliyev görüşdü, məsul işçilərlə iclas keçirdi, qaçqınlar sosial şəraiti üçün təxirəsalınmaz tapşırıqlar verdi, camaata ürək-dirək oldu, Ağdamın, Füzulinin, Cəbrayılın, Qubadlının işğalının dəhşətini ürəkəğrısı ilə bildirdi.

Sentyabrın 5-də dünya müsəlmanlarının müqəddəs bayramı olan Məhəmməd (s) mövlud günü li Dini şurasının

sədri şeyx Hacı Allahşükür münasibətilə Təzəpir məscidində oldu. Qafqaz xalqlarının APaşazadə Azərbaycan rəhbərinin məscidə gəlişini ikinci bayram kimi alqışladı. Heydər Əliyev dedi ki, Məhəmməd (s) Allahdan vəhylə 23 ilə gətirdiyi İslam dini, Əl-Quran öz müqəddəsliyini və əzəmətini əsrlərlə saxlayır. İslam dini sülh, bərişiq dinidir, mütərəqqidir. Qonşu İran-İslam Respublikasının 100 min qaçqınının təminatını öz üzərinə götürdüyünü bildirdi... Heydər Əliyev Moskvaya uçdu, Boris Yeltsinlə görüşdü, Rusiya ilə yaranmış soyuq münasibəti aradan qaldırdı, görüş qarşılıqlı mehribanlıqla keçdi. Heydər Əliyev dedi ki, Azərbaycan MDB-yə qoşulacaq, lakin adekvat cavab gözləyəcək, atəşin dayandırıldığını, sülh mövqeyində dayanacağımızı, daxili sabitlik naminə, AXC-yə mənsub olan silahlı dəstələri vahid ordu mövqeyinə gətirəcəyini bəyan etdi.

Heydər Əliyev jurnalistlərlə mətbuat konfransı keçirdi. Azərbaycan sərhədlərində, səbirlə, sülh bərpa edəcəyini dedi.

Jurnalistlər suallar verdi. Diktofon qeydlərimdən:

Sual: - Cənab Əliyev, Rusiya qoşunları Azərbaycana qayıdarsa, Qarabağ probleminin həllində onların rolu necə ola bilər?

Cavab: - Bu məsələ gündəlikdə yoxdur və Moskvada müzakirə olunmadı. Biz Rusiya rəhbərliyinə atəşin dayandırılmasını xahiş etdik. Rusiya həm Ermənistanın, həm də Azərbaycanın şimal qonşusudur. Bizi tarixi əməkdaşlıq telləri bağlayır. Azərbaycan təcavüzə məruz qalıb...

Sual: Münaqişənin aradan qaldırılmasında BMT-nin rolu nədən ibarətdir?

Cavab: Biz BMT-nin Təhlükəsizlik Şurasının və ATƏT-in yaxından iştirakını istəyirik. Münaqişə zonasında

BMT qüvvələrinin yerləşdirilməsi üçün əvvəlcə Dağlıq Qarabağ probleminin həlli mexanizmi tapılmalıdır...

Sual: İran haqqında müharibə ilə əlaqədar nə kimi danışıqlar aparılmışdır?

Cavab: - İran həmsərhəddir. Danışıqlarımız olub, İranla həmsərhəd yaşayış məntəqələrinə mərmilər yağır. Füzuli, Cəbrayıl, Qubadlı, İranla həmsərhəddir. İranın sərhədyanı vilayətləri narahatdır, İran ayırdığımız yerdə 100 min çadır şəhərçiyi salacaqdır. Avantürist erməni işğalına İran, Türkiyə biganə qala bilməz...

Sual: Bu gün atəşkəsin son günüdür, Azərbaycanın son rayonu da ermənilərin əlinə keçərsə, İran Azərbaycan torpağına daxil olacaq, onda nə olacaq?

Cavab: - Biz danışıbmışıq, atəşkəs davam edəcəkdir. Atəş yenidən başlansa, sərhədləri İran əsgərləri qoruyacaqdır... Bəli, məhkum edəndə insandı, məhkum edilən də... Biz ağsaqqal, müdrik, dünya tanıyan siyasi rəhbərimizin fenomen qüdrətindən vaxtında istifadə etmədik. Allah bizi cəzalandırdı. Allah hər xalqa, yüz ildən bir –iki dahi xilaskar verir, onun qədir qiymətini bilmək zəruridir. Məhz ona görə xalqımız tarixin, zamanın sərt sifətilə üzləşdi. Namərdlərimiz bizi güdaza verdilər. Fikrət Qoca deyir:

Babalarımız mərd olub,
Qaçqın olub, amma mərd olub.
Bu namərdlər hardan gəlib,
Bu da mənə bir dərd olub!

Ey öndər, gözəl yadımdadır. İlk səfərini Fransaya etdin. Fransa Prezidenti Fransua Mitteran və fransız xalqı bu dahi şəxsiyyəti yüksək səviyyədə qarşıladı. Bu səfərə görə

mən sizə teleqram göndərdim, adi bir vətəndaş kimi sizi alqışladım. Əlinizə göstərici çubuq alıb Dağlıq Qarabağ Muxtar Respublikasının Azərbaycan ərazisində olmasını xəritədə göstərdiniz, rəsmi tarixlə sübut etdiniz, zaldakıları buna inandırdınız... Lissabon sammitindəki qələbəyə də teleqramla sevincimi bildirdim... Fransada yaşayan azərbaycanlılarla görüşdün, onların ürəkləri dağa döndü. Dünya sənə əhsən dedi! Daxildən, xaricdən Azərbaycanı təxribatlar, terrorlar бүürdü, polad sinənizi qabağa verdiniz! Xalqı xilas etdiniz! Azərbaycana qurtuluş gətirdiniz! Yeni tarix gətirdiniz, yazdınız!

Siz Azərbaycanın yeni tarixini yaratdınız! Müstəqil Azərbaycanın qarantı oldunuz!.. Azərbaycan var, Azərbaycan yaşayacaq, - dediniz!.. Bunu dünyada inkar edən tapırlarmı? Budur, dövlət rəhbərliyi, siyasi səriştə, milli rəhbərlik. Bütün bunlar, bizim çağdaş tariximizdir! Əbədi yaşayacaq yeni tariximizdir! Azərbaycan xalqı istiqlaliyyət qazandı. XX əsrin əvvəlində 23 ay yaşamış Azərbaycan Demokratik Dövləti bərpa oldu! Xalq Cümhuriyyətinin rəhbərlərinin ruqları sevindi. Heydər Əliyev Siz Nyu-Yorkda «türk evi»ndə Amerikada yaşayan Türk və Azərbaycan icmasının nümayəndələri ilə görüşdünüz. Azərbaycanın müstəqil dövlət olduğunu bəyan etdiniz! Vətənin qeyrətini qorumağı tövsiyə etdiniz! Diktafondan:

«Qardaşlarım, bacılarım, sizinlə Nyu-York şəhərində görüşdüyüm üçün sevinirəm. Sizi Azərbaycan xalqı adından salamlayıram. Azərbaycan xalqı uzun illər öz müstəqilliyi uğrunda mübarizə aparmışdır. 1918-ci ildə ilk Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyəti qurulmuşdur. Bu şərqdə ilk müstəqil dövlət idi. Ancaq yaşaya bilmədi. Sovet İttifaqının tərkibinə keçdi. İndi Azərbaycan müstəqildir. Azərbaycan xalqı öz tarixi milli, mənəvi dəyərlərini bərpa edir. Lakin

dərin, iqtisadi böhran keçirir. Ermənistan Azərbaycanı zorla müharibəyə cəlb edib. Bizim heç kimin torpağında gözümüz yoxdur. Amerika ilə dostluğumuza böyük qiymət veririk. Bundan əvvəl Fransada, Türkiyədə rəsmi səfərdə olmuşam. Çin Xalq Respublikasında səfərdə olmuşam. Respublikamız NATO-nun «Sülh naminə tərəfdaşlıq» proqramına qoşulmuşdur. Ermənistan birləşmiş silahlı qüvvələri Dağlıq Qarabağı və bir sıra rayonlarımızı işğal etmişdir.

Bu haqsızlıq barədə BMT dörd qətnamə qəbul etmişdir. Lakin Ermənistan buna məhəl qoymur. Təcavüzün subyektiv səbəbi odur ki, altı il sürən müharibədə Azərbaycanda lazımi tədbirlər görülməyib. Azərbaycan xalqı öz torpaqlarını qoruya bilərdi. İşğal olunmuş ərazilərimizdən bir milyondan çox qaçqın ordumuz yaranmışdır. Çadırlarda ağır şəraitdə yaşayırlar. Dünyanın hər yerindən Ermənistana kömək gəlir. Biz məsələni sülh ilə həll etmək istəyirik. Azərbaycan ilk dəfədir ki, dünyanın neft şirkətləri ilə 30 il müddətinə müqavilə bağlayır. Azərbaycan bazar iqtisadiyyatı, sərbəst iqtisadiyyat yolu ilə gedir. Biz xarici ölkələrin iş adamlarını ölkəmizə dəvət edirik».

...Və Heydər Əliyev İngiltərəyə səfər etdi. Gecəgündüz yorulmaq bilməyən lider öz siyasi səriştəsi ilə Azərbaycanın varlığını nümayiş etdirdi. Azərbaycanın etibarlı, dövlət mandatını dünyada bəyan etdi. Səfər etdiyi bütün ölkələrdə Heydər Əliyev güclü bir şəxsiyyət və siyasətçi kimi qəbul olunurdu. Möhtərəm prezidentimizin zəngin yaddaşı, böyük siyasi təcrübəsi xariciləri heyran edirdi. Heydər Əliyev Sovet orqanlarında işləmiş, nəhəng dövlət rəhbəri kimi, dünya siyasətini kökündən bilən bir ali şəxsiyyət kimi qəbul olunurdu. O, Azərbaycan xalqının arzu və istəyi ilə, təhriki ilə Azərbaycana ikinci dəfə rəhbər gəlmişdi...

Heydər Əliyev ATƏT-in Lissabon zirvə görüşündə prinsipial mövqə tutdu və qalib gəldi. ABŞ-ın nüfuzlu qəzeti «Vaşinqton post» yazırdı ki, prezident Heydər Əliyev Amerika hökumətində böyük nüfuz qazanmışdır. Amerikanın neft şirkətlərini Xəzərdəki yataqların işlənməsinə cəlb etmişdir. Cənab Prezident Aşqabadda Ermənistan prezidenti Ter-Petrosyanla görüşündə Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin sülh yolu ilə həll edilməsinə razı olduğunu bildirmişdir. Kollektiv təhlükəsizlik üçün bir sıra təkliflər irəli sürmüşdü... Ermənistanın altı illik qəddar təcavüzünü müfəssəl şərh etdi. Ermənistan silahlı qüvvələrinin Azərbaycan ərazisinin 14,0 min kv.km. zəbt etdiyini və etnik təmizləmə siyasəti apardığını, dinc əhəlinin qırıldığını bəyan etdi. Heydər Əliyev dedi ki, erməni təcavüzü nəticəsində Azərbaycanın 20 faiz torpağı işğal olub, 20 min insan həlak olub, 50 min adam yaralanıb. Mindən çox iqtisadi obyekt, 600 məktəb, minlərlə tarixi abidələrimiz məhv edilmişdir.

Ermənistan BMT-nin qətnamələrinə, Rusiyanın vasitəçiliyinə məhəl qoymur, Dağlıq Qarabağda 50 min azərbaycanlı yaşayır, onların hüququ tapdanır... Bəli, bütün bu fəlakət və müsibətlər acı da olsa həqiqət idi.

Müstəqilliyimizin əsası ideologiyamızdır. Xalqın mənəvi, əxlaqi, gözəlliyi, xarici, daxili dövlətçilik, siyasət mexanizmini Heydər Əliyev yaratdı. Heydər Əliyev siyasəti Azərbaycanın varlığını dünya arenasına çıxartdı, bu siyasət Prezident tərəfindən ardıcıl və uğurla aparılır.

...Heydər Əliyev Naxçıvan Muxtar Respublikasının rəhbərliyində olarkən Cənubi Azərbaycanla, xüsusən İran İslam Respublikasının rəhbərliyi ilə əsl qonşuluq, dostluq ilqarı bağladı. Qardaş Türkiyə ilə «Ümid körpüsü»nü inşa

etdirdi. İki dini, dili, mədəni ənənəsi, xəlqiliyi, canı, qanı bir olan iki qardaş xalqı birləşdirdi.

Balaca Naxçıvanı dünyaya tanıtdı. Dünya Sədəyəyə, Culfaya həmlə edən daşnaqçı erməniləri qınadılar. Fəqət, vaxtında lap 1988-ci ildə «Meydan hərəkəti» başlayarkən xalqın milliliyi qaynayanda, coşanda xalqımızın bütün təbəqələri, xüsusilə, cəmiyyətimizin işığı olan ziyalılarımız ürəyini, sözünü bir yerə qoyub, qorxmadan çəkici bir yerə vurub Heydər Əliyevi, öz müdrik ağsaqqalını, dünya siyasətçisini Moskvadan gətirməli idi. O zaman kütlə hərəkəti dəniz kimi dalğalansa da ona milli vahid rəhbərlik gərək idi. Şuşanın seyrəngahı Topxana meşəsini daşnaq ermənilər qırırdı, tarixi abidələrimizi məhv edirdi.

Dağlıq Qarabağda mərkəzin bu təcavüz oyunundan baş çıxarmayan Azərbaycan iqtidarı Mərkəzə ümid bağlayırdı, sabahı görmürdü. Lakin Azərbaycanın bugünkü müstəqilliyini Heydər Əliyev hələ Naxçıvanski adına Hərbi Məktəbini SSRİ zamanı açarkən görmüş, duyurmuş və Azərbaycanın hərbi müdafiəsinin özülünü qoyurmuş. Meydan hərəkəti iqtidarın öz cəfəng siyasəti ilə sərsəm dığaların ideologiyasının qurbanı oldu.

İqtidar meydan hərəkətini darmadağın etdi. Onun liderlərini Moskva türməsinə göndərdi, xalq hərəkətini boğdu. Hərəkət alovunu söndürdü. Qarı düşmən olan erməni daşnaqları sevindi, qol-qanad açdı, Kremlə söykəndi. Azərbaycanda isə dəstəbazlıq hökm etməyə başladı. Bir-birimizə xəyanətimiz düşməni bizə qalib etdi. O zaman Heydər Əliyevin milli rəhbərliyinə yiyəsiz Azərbaycan xalqı ehtiyac duymağa başladı. Bu ehtiyacın diapazonu gündəngünə genişləndi. Dünyada onun şaqraq addım səsləri eşidildi. Heydər Əliyevin nəhəng qəlbinin böyüklüyünü, milliliyini daşnaq erməniləri müdafiə edən Kreml hüzurunda

zaman təsdiq etdi. O, Kreml rəqibi üzərində zəfər çaldı, axırda M.Qorbaçovun mənfur əlləri boşluqda qaldı. Azərbaycan 5 min illik dövlətçilik tarixi olan və yeraltı, yerüstü sərvətlərə malik olan Cənubi Qafqazda yeganə məmləkətdir.

Məhz ona görə hələ Sovet dispotizmindən əzəl Çar Rusiyasının dişi Azərbaycana batırdı və ona görə Qərbi Azərbaycanda, indiki Ermənistanın kiçik vilayətini yaratdı. Sonra isə «Gülüstan» və «Türkmənçay» başkəsən sazişləri ilə Azərbaycanın ərazisini parçaladı, I Pyotrun vəsiyyəti tarixi sənəddir. İstanbul: Rusiyanın paytaxtı olmalıdır və Cənubi Qafqazda erməni-xristian dövləti yaradılmalıdır ki, rus imperiyası bu «alət» olan dövlətdən Rusiya sui istifadə etməli idi, hərbi bazalarını orda yerləşdirməli idi. Sovet Ordusu Azərbaycanı işğal etdikdən sonra Xalq Komissarının sədri olan daşnaq Şaumyan milli ədavəti qızıışdırdı, iki zəhmətkeş qonşu xalqı bir-birinə qarşı qoydu. Azərbaycanı qırğına düşür etdi, azərbaycanlıların genefonunu kəsməyə başladı. Həm Bakıda, həm də Azərbaycan rayonlarında, dinc əhali damlara doldurub yandırıldı.

Bütün bunlar Mart soyqırımını adı altında Azərbaycanın arxiv tarixində sənədlərin dili ilə sızlayır, göynəyir. Şaumyanın daşnaqçı siyasəti ilə Azərbaycanın hər yerində Naxçıvanda, Qubada, Şamaxıda, Göyçayda camaat məscidlərə doldurulub yandırılır, hamilə anaların qarınlarına süngü soxulur, körpələr çıxarılır, təndirdə qızardılır və gözü qanlı yaşlı olan yaralı analara məcburi yedizdirilirdi. Məhz bu tariximizin qanlı səhifələrini uzun müddət dövlət təhlükəsizliyində çalışan Heydər Əliyev bu arxiv sənədlərini gözəl bilirdi.

Məhz ona görə o Azərbaycan Kommunist Partiyasına rəhbər gələndə hər vəchlə püskürüb qalxan Dağlıq Qarabağ

alovunu söndürürdü və hətta 1978-ci ildə ermənilərin Türkiyədən, İrandan Dağlıq Qarabağa köçürüldüyü günün tariximizdə qranitləşməsi üçün Dağlıq Qarabağda abidə qoydurdu. Fəqət, dünən də, bu gün də Azərbaycan xalqının Heydər Əliyevə mənəvi, milli ehtiyacı məhz bu təlatümlərdən doğur, cücərir, şaxələnir. Heydər Əliyevə, onun dünya siyasətinə, milli rəhbərliyinə həmişə xalqımızın ehtiyacı var və onun milli siyasət kursu həmişəlikdir, əbədidir.

İntibah gəldi. Aşığın dili sazında olduğu kimi siyasətçinin fitrəti nitqindədir, məntiqindədir, dünyəvi dəyərindədir, cəhanşümul siyasətindədir... Monolit SSRİ-nin sabahkı süqutunu görən Ulu Tanrı Heydər Əliyev kimi, nəhəng, titanik bir siyasətçini, bu xalqı istədiyi üçün ona bəxşiş etmişdi. Azərbaycan rəhbərliyinə təsadüfən gələnlər məmləkətdə aclıq, özbaşnalıq millisiz münasibətlər, faciələr törədir.

Allah bizə, verdiyi rəhbər seçimini niyə əzəldən görmədik mənən kor olduq... Azərbaycan xalqının Heydər Əliyev ehtiyacını bəzilərmiz əzəldən duymadı, amma bu ehtiyac Allahdan göndərilmişdi. Məhz, ona görə xalqımızın Heydər Əliyevə olan ehtiyacını zaman təsdiq etdi. Heydər Əliyev yenidən hakimiyyətə gəldi. Bu ehtiyacı əzəldən duymamaq bizi yenidən imperiya və erməni müsibətləri ilə üzləşdirdi... Nəticəsi indi göz qabağındadır. Pis günə heç kim yaxşı deməz! İçimizdəki ikinci ermənilərin xəyanətkarlığı ilə əldən hələlik Qarabağ getmişdi. Hələ üstəlik Qarabağın Aran diyarı da işğal olunub.

Bir milyon məcburi qaçqın soydaşımız, Qərbi Azərbaycan deportasiyası kimi dağınıq səpələnmişdir... Bəzən xalq məntiqini varmadan uyur, kütləyə çevrilir... Doğrudur, Mircəfər Bağırovun

Azərbaycana uzun müddət rəhbərlik elədiyi zamanda, Dağlıq Qarabağ problemini dayandırsa da, bığını-saqqalını məkrli düşmən olan ermənilərin əlinə vermişdi... Xalq o zaman rəhbər hüzurunda günaha batır ki, o kütləyə çevrilir. Ağına-bozuna baxmır və sonra duysa da, onun zülmünün dəhşətini çəkir, cəzalanır. Bu cəza da Allahdan gəlir...

Bu gün Azərbaycana yalnız Heydər Əliyev birliyi və böyük iqtisadi siyasəti, əsrin Heydər Əliyev müqaviləsi gərəkdir. Dünyada millət kimi bizi Heydər Əliyev tanıtdı. Siyasi rəhbərin siyasi yolu – əbədi Azərbaycan yoludur. Millətimizin əbədi məktəbidir! Əbədi xalq məktəbidir! XXI əsr Azərbaycanının gələcək yolu Heydər Əliyev yoludur. Bütün əsrlərdə Azərbaycanın monolit yoludur!

Heydər Əliyev 13 iyulda sessiyada iştirak etdi: «Mən Əbülfəz ilə və Azərbaycanın bir sıra ziyalılarının xalqın xahişi ilə gəlmişəm. Güc tətbiq etmək olmaz! Yalnız sülh, barışıq olmalıdır! Mən Heydər Əliyev Gəncəyə gedəcəm, yerində hərbiçilərlə görüşüb söhbət edəcəm. Fəqət, budur rəhbərə ehtiyac – xalq ehtiyacı! Hər şeyi yerli-yataqlı öyrənib Bakıya qayıdacam. Hakimiyyət uğrunda didişmə davam edirdi. Siyasi böhran zalı çulğalamışdı.

Milli azadlıq hərəkatının verdiyi dəyərlər məhv olurdu. İyunun 15-də Heydər Əliyev Ali Sovetin sədri seçildi... Yerdən alqışlarla Heydər Əliyev çıxışa qalxdı: diktafon qeyidim: «Mən bu çətin gündə Ali Sovetin sədri kimi bəyan edirəm: Azərbaycanın tarixi nailiyyəti olan müstəqilliyimizi əldən vermək olmaz... Ömrümün qalan hissəsini yalnız müstəqilliyimizə, xalqıma həsr edəcəm! Azərbaycanın dünya xəritəsindən silinməsinə rəvac verməyəcəm.» Xalq özünə qayıtdı, rus jurnalisti Heydər Əliyevlə müsahibədə deyir ki, siz nə üçün Azərbaycansız yaşaya bilmirsiniz?

Heydər Əliyev dedi ki, bu mənim taleyimdir. Hüquqi –unitar suveren Azərbaycan dövləti yaranmalıdır.

Ustad rəhbər bir neçə istiqamətdə münaciətə başladı. Əsrin əzəlində və sonunda qırıldıq, qanımız axdı, tükəndik... yox, olmadıq. Şükür ilahi!... Axır ki, rəhbərimizi bizə qaytardın! Xalq toxdadı, özünə qayıtdı. Heydər Əliyevə olan böyük xalq ehtiyacı ödəndi və bunu zaman təsbit etdi, dünya qəbul etdi.

Ey, Heydər Əliyev! Ey rəhbər! Sən həqiqətsən... Sən həmişə var olacaqsan!

Müstəqil Azərbaycan və Heydər Əliyev çıxış yolu xalqı vahid cəbhədə birləşdirmək, müstəqilliyə keçidi mühafizə etmək, ərəzi bütövlüyünü saxalamaq idi. Bunun üçün səmərəli iqtisadi islahatlar meydanı açılırdı... Azərbaycan kimi yeraltı sərvətli balaca respublikaya əcnəbi ölkələr də ciddi maraq göstərirdi. Fəqət, məhz bu məqamdan müstəqilliyə səmt alan Azərbaycana bişmiş dövlətçilik təcrübəsi olan, mərkəzin akkord oyunu ilə üz-üzə dözümlü olan siyasi diplomatiya ustası gərək idi. Belə bir milli, ali rəhbər şəxsiyyət Azərbaycanda yalnız Heydər Əliyev idi.

Dövlət bayrağımıza, gerbimizə and içək! Gəlin «Oğuznamə»dən, Dədə Qorquddan şiddətlənən bir-birimizin ayağının altındakı dayanacağı söküb, onu tir-tap yerə yıxmaqdan həzz almayaq! Milli yolumuzu çaşanı, İslam hidayəti kimi iliyinə qədər dərk etdirib, milli yolumuza qaytaraq! Azərbaycanı müstəqil dövlət edək. Onda Qarabağdan düşmən özü qaçacaq... Ona görə biz Heydər Əliyev ocağından bəhrələnməliyik, onun tarixi siyasətinə sadıq olmalıyıq. Qoy, gələcək nəsil bizi lənətləməsin! Bunun üçün əbədi olaraq Heydər Əliyev siyasi yoluna sadıq qalmaq, bizi günahlardan car edər!

Bugünkü radikal müxalifətin tarixi səriştəsizliyini siyasi səbatsızlığını günahlarımız kimi mərd-mərdanə boynumuza almalıyıq! Budur, müstəqil Azərbaycanın gələcək yolu, millətin unutqanlıq qəflətindən oyanıb, bütöv milli birliyə getmək yolu məhz, budur! Bu xalqın ehtiyacıdır. Bu Heydər Əliyevə olan ehtiyacdır.

Bu gün xalqımızı bir milli, ənənəvi dəyərimiz düşündürməlidir. Allahın bu milləti dəhşətli gələcəkdən himz etmək üçün hədiyyə etdiyi yeganə siyasi dahi olan ağsaqqalın dünyəvi nüfuzunu bayraq kimi saxlayaq! Heydər Əliyev daxili və xarici siyasət yoluna öz monolit birliyimizlə cavab verək. Axı, bir Azərbaycan var. Özü də ürəyi ikiyə, bölünmüş, Azərbaycanda gələcəkdə birləşəcəkdir!

Bu yolla bizi büdrəmədən aparan vahid lider ancaq Heydər Əlirza oğlu idi... başqa heç kim, heç kəs. Hamımız bu demokratik yolda Heydər Əliyevimizlə addımlamalıyıq.

Azərbaycanı bir dövlət və bir xalq kimi məhv olmaq təhlükəsi gözləyirdi. Heydər Əliyevi gətirmək lazım idi. Xalq heydər Əliyevi hakimiyyətə gətirdi, Moskvanın təcavüz oyunu dayandı, amma Qarabağ onun qreyferində qaldı. Bu qreyferdən haçan müstəqil Azərbaycan buraxılacaq, onu Allah bilir... *Amma Qarabağın tarixi sənədlərlə məlumdur. Hələ Orxan-Yenisey abidələrinə gəlsək, tarix özü danışır. Eramızın birinci yüzilliyinin səkkizinci ilində Roma imperiyasının saray şairi Ovidiy Qara dəniz sahilinə sürgün edilir. Şair Ovidiy özünün «Məhəbbət dərmanı» əsərində yazır ki, Pont dənizindən (Qara dəniz) Girkan dənizinə (Xəzər) qədər Skif, Saksak türkləri yaşayırmışlar. Bu sənədlər bu gündə Roma arxivində saxlanılır. Baykal (Böyük göl), Yenisey (Yeni çay) sahillərindəki qəbir daşlarında Çırda xan (Kiçik xan), Qara xan (Böyük xan) adları həkk edilmişdir. Üç min illik yurd*

tarixi olan Qarapapaq türkləri Şimalda və Gürcüstanın cənubunda yaşayıblar. Borçalı-Marneuli, Ağbulaq-Tetizaro, Qarayazı-Qardabani omuşdur. Axı, elə İçəri şəhərimizin üç min illik tarixi var. Bütün bu əski tariximizi Heydər Əliyev gerçəkləyə gətirdi. Heydər Əliyevin 85 ilik yubileyi bugünkü müstəqil Azərbaycanın əbədi bayramıdır və nəsildən-nəsilə ötürüləcəkdir...

31 MART SOYQIRIMI
«24 APREL» ERMƏNİ SOYQIRIMI YALANDIR
İNDİKİ MÜSTƏQİL DÖVLƏTİMİZƏ QARŞI
ÇEVRİLİŞ CƏHDLƏRİ

Keçmişinə güllə atan, gələcəyini topa tutur.

Bu gün Türkiyənin taraxını araşdıran ABŞ alimləri «24 Aprel» erməni soyqırımını soyqırım yox, vətəndaş müharibəsi aldandırlar...

Erməni soyqırımının ifşası əziz rəhbərimiz Heydər Əliyevin siyasətinin özəyi idi. Çünki dünyəvi rəhbərimiz Azərbaycanın 200 illik bütün yaralı tarixini dərindən bilirdi. Niyə?! Çünki Ali Rəhbər Dövlət Təhlükəsizlik orqanlarında mühüm vəzifələr aparmışdır. Qarabağa, Qərbi Azərbaycana, Naxçıvana qarşı irəli sürülən yalan erməni iddialarını kökündən bilirdi. **31 mart** soyqırımının tarixi dəhşətlərini bilirdi. Ermənilərin Qarabağ xülyasını hələ Azərbaycan KP MK-nin birinci katibi işləyəndə dondurmuşdur. Məhz ona görə ümummilli liderimiz M.S. Qorbaçovun antiinsanlığı ilə ona rəqib kimi Kreml vəzifəsindən uzaqlaşdırdıqdan 25 gün sonra M.S. Qorbaçovun köməkçisi Aqanbekyan Fransada sayaqladı. «Dağlıq Qarabağ tonqalı»nı qaladı, ona kibrit çaldı. Bu yersiz, yurdsuz iddia ayaq tutub yeriməyə başladı... 31 mart Heydər Əliyevin cahanşümul fərmanı ilə hər il anılır və həm də dünya azərbaycanlılarını birliyə, birləşməyə çağırır. Bu xalqın yaddaşındakı qanlı izlərinin exo səsidir. Azərbaycanın kütləvi halda qırğına və repressiyalara məruz qalması XX əsr dünya tarixinin qanlı səhifələrindəndir. Heydər Əliyev bu siyasəti reallaşdırmaq üçün bu gün dünyəvi ideologiya aparır, lakin aparıcı dövlətlər susur, bir milyon qaçqınımızın Cenevrə konvensiyasında göstərilmiş hüquqları tapdanır. Niyə?! Azərbaycan tarixinə, torpağına, dədə-baba abidələrinə, toponimlərimizə qəsd edilmişdir. Bu təcavüzün

məqsədi Azərbaycanın torpaqları hesabına «Böyük Ermənistan» dövləti yaratmaq xülyasıdır. Bu bütün bəşəriyyətə qarşı yönəlmiş terrordur. Tarixi Azərbaycan torpaqları Qarabağ və Zəngəzurda XIX əsrin əvvəllərindən İrandan və Osmanlı imperiyasından köçürülmüş erməni əhalisi yerləşdirilmişdir. 1905-1907-ci və 1920-ci illərdə azəri türkləri dəhşətli qırğına düşər olmuşlar. Zəngəzur Ermənistana verilmiş, Dağlıq Qarabağa muxtariyyət statusu verilmiş, 1948-1953-cü illərdə oğuz yurdumuz olan Qərbi Azərbaycandan soydaşlarımız öz dədə-baba yurdlarından qəsdən deportasiya edilmişdir. 1988-ci ildən başlayan qırğınlarımız bu dəhşətlərin davamıdır. 31 mart soyqırımımız Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyev xalqımız tərəfindən yenidən hakimiyyətə qaytarıldıqdan sonra öz hüquqi-siyasi qiymətini almışdır. 1998-ci il martın 26-da Mart soyqırımını anmaq üçün Heydər Əliyev tarixi fərman verdi. Bu dahi, milli rəhbərlikdir, tarixi milli faciələrimizin beynəlxalq ictimaiyyətə çatdırılmasıdır. I Pyotr ermənilərin Bakı və Dərbənddə yerləşdirilməsinə rəvac vermişdir. I Pyotrun vəsiyyəti əsasında II Yekaterina 1768-ci ildə Rus imperiyasının ermənilərə hamiliyi üçün fərman vermişdir. 1802-ci ildə çar I Aleksandr Qafqaz canişini A.Sisiyanova konkret təlimat göndərmişdir: «Ermənilər nəyin bahasına olursa-olsun Azərbaycan xanlıqlarının ələ keçirilməsində istifadə olunmalıdır». Tarixdən 1813-cü il Gülistan, 1828-ci il Türkmənçay müqavilələri ilə Azərbaycanın Şimala-Cənuba bölünməsi parçalanma tariximizdir. 1828-ci il martın 21-də imperator I Nikolayın fərmanı ilə İrəvan və Naxçıvan xanlıqları ərazisində «Erməni vilayəti» təşkil edilmişdir, mərkəzi İrəvan şəhəri olmuşdur. Hansı ki, İrəvan şəhəri təmiz azərbaycan şəhəridir, Demokratik Cumhuriyyətimizin güzəştli qərarı ilə paytaxt etmək üçün Ermənistana

verilmişdir. İrəvan şəhərində 7331 azərbaycanlı, 2369 erməni yaşayırdı. 1915-ci ilin əvvəlində Türkiyənin Şimali-Qərbində türklərə qarşı kütləvi qırğın başlandı. O zaman çörək itirən erməni əhalisi və hərbiçiləri Türkiyədən sakin halda Osmanlı dövlətinin ədalətli əmri ilə köç edib bizim İrəvana, Qarabağa, Zəngəzura gəlmişlər və azəri türklərinə divan tutmağa başlamışlar... 1918-ci ilin martına qədər İrəvan quberniyasında 199 azərbaycanlı kəndi yandırılmışdır. 1918-ci il mart ayında Brest-Litovski sülh müqaviləsinə görə Rus qoşunları Qars, Ərdahan və Batumini tərk etdilər. Türkiyədən gələn erməni və rus əsgərləri Bakıda yerləşdirildi. 1917-ci il dekabrın 16-da Rusiya Xalq Komissarları Cənubi Qafqazda sovetləşdirmə aparmaq üçün Stepan Şaumyanı Qafqaz üzrə fəvqaladə komissar təyin etdi, ona «Türkiyə Ermənistanı yaratmaq» səlahiyyəti verdi. Bu mənfur şəraitdən daşnak Şaumyan Azərbaycanda azəri türklərinin kökünü kəsmək üçün dəhşətli istifadə etdi... Bu tarixdir... Bu qanlı tarixə dünyanın hegemon dövlətləri heç nə deyə bilməz! Tarix deyir, martın 30-da erməni bolşevik silahlı birləşmələri Bakıya gəmilərdən yaylım atəşi açdı. Martın 31-də Şaumyan azərbaycanlıları kütləvi qırmağa başladı. Şamaxıda 53 müsəlman kəndi yandırıldı, 8027 azərbaycanlı vəhşiliklə qətlə yetirildi; Quba qəzasında 162 kəndi dağıdıldı, yandırıldı, 16 min soydaşımız qanına qəltan edildi; Lənkəranda, Muğanda bizi qırdılar. Dağlıq Qarabağda 150 kəndi dağıtdılar, yandırdılar. 1918-ci il mart-aprel aylarında Bakı, Şamaxı, Quba, Muğan və Lənkəranda 50 mindən artıq azərbaycanlı vəhşiliklə öldürüldü, Bakıda 30 min azərbaycanlı qəddarlıqla öldürüldü. Şamaxıda 7 min insanı qırdılar. Qırılanın 1953-qadın, 965-uşaq idi. Qubada- 122, Qarabağda-150, Zəngəzurda-115, İrəvan quberniyasında-211, Qarsda 92 kəndi ermənilər yerlə-yeksan edib yandırdılar... Dağüstü

qəbirsanlığı betonlayıb, orada Kirovun heykəlini ucaldılar. 1998-ci il 26 mart tarixində Heydər Əliyevin verdiyi fərman azərbaycanlıların soyqırımını beynəlxalq səviyyəyə qaldırdı. Cənab İlham Əliyev bu gün bu kursu qətiyyətlə aparır...

5 oktyabr 1994 ildə Azadlıq meydanında əllərində Heydər Əliyevin portretləri və üzərində «Heydər-Xalq, Xalq-Heydər» billur sözlərlə yazılmış transporantlar insan dənizinə qatışib fəzada yellənirdi. Qədirbilən xalqımızın böyük oğlu, xilaskar vətəndaş Heydər Əliyev tribunaya qalxdı. Diktafondan:

- Hörmətli həmvətənlər, bacılar, qardaşlar! Mən həmişə xalqa qüvvənmişəm, cinayətkar ünsürlər dövlətimizə arxadan zərbə vurmaq istəyirlər, amma heç kim, dövlətə arxadan zərbə vura bilməz! Azərbaycanın müstəqilliyi daimidir və daimi olacaqdır...Xudaya, bu kəlamlar o zaman Ulu Öndərin dəhanından səslənən kəlamların diksiyası bu gün də mənim qəlbimdə səslənir, xalqımızın qəlbindədir, qəlbimizin mənəvi dayağıdır və həmişəlik dayağımız olacaq! Bu diksiyanı bizə Tövhid Allah ərməğan etmişdir. Ona görə xalq Heydər Əliyevin ətrafında monolit birləşdi, daxili və xarici düşməne qalib gəldi, əmin-amanlıq dünyasında və müstəqilliyimizin saxlanması zəfər çaldı, bir yumruq kimi oldu və həmişə bir yumruq birliyi olacaqdır. Bu birliyi Ulu Tanrı vermişdir...Bu birlik əbədidir və əbədi olacaqdır!..

Azərbaycanın taleyi kimi Heydər Əliyevin də taleyi çox qeyri-adidir, tarixi şəxsiyyət dühəlidir. Beynəlxalq aləmdəki çaxnaşma SSRİ-nin süqutu ilə nəticələndi.

Sovet İttifaqının süqutu tarixi zərurətdən gəldi. Orta Asiya feodlazmdən sosializmə keçmişdi. Təbiət və cəmiyyət zorakılığı heç kəsə bağışlamır. Bu ittifaqın

**Bakı, 5.X.1994. Heydər Əliyev Azadlıq meydanında
mitinqdə çıxış edir.**

İmperiya zülmü repressiyaların inzibati-amirliyin axırı dağılmaqdır. Bu gün Rusiyada, Ukraynada cəmiyyətlər, partiyalar plüralizmi təbiidir. Azərbaycanda isə partiyaların

gündən-günə göbələk kimi yayılması, çoxalması qeyri-təbiidir. Günəş enerjisi, insan beyni, bəşəriyyətin gələcəyini Allahın rızası ilə mütləq müəyyən edəcək... Ərəblər 150 illik neft ehtiyatından gələcək pay ayırır. Azərbaycan neft strategiyası da bu yolu seçir. Azərbaycan Neft Fondu Heydər Əliyev iqtisadi siyasəti müstəvisində gələcək nəslimizə qulluq edəcəkdir ...

Dahi adamlar öz beynindən 5-6 faiz istifadə edirlər. Bu cəhətdən Heydər Əlirza oğlunun fenomenliyi dünyada qəbul edilmiş siyasi dahiliyin beyin işığını 15-20 faizə qaldırır. Ehkəmçilik, ələbaxımlıq, itaətkarlıq millətin vüqarını sındırır. Bu instinktlik əsl xalqa məxsus deyil. Bir də millətin intibah yuxusundan asılıdır. Xalq mənən sağlam olmalıdır. Bədnam qonşumuz isə 200 il idi ki, millətçilik azarına tutulmuş haqsızlıqla, fitnəkarlıqla saxta torpaq iddiasından əl götürmür. Çünki Sovet imperiyası Zəngəzuru Ermənistanla dədə malı kimi bəxşiş etmişdi.

İranla Rusiya arasında parçalanmış Azərbaycan torpağı yumaq kimi bükülə-bükülə gəlib, bugünkü Dağlıq Qarabağ fəlakətinə çatmışdı. Çünki İrəvan xanlığının, Zəngəzurun imperiya havadarlığı ilə ermənilərə «bəxşiş» edilməsi unuduldu.

1995-ci il Mart çevrilişini yada salaq... OMON-çu dəstələr və onların başçıları unutuldu ki, müstəqil, unitar demokratik Azərbaycan dövlətinə daha təcrübəsiz, səbatsız adamlar deyil, dünyada tanınmış, təsdiq olmuş, siyasət ustası, Azərbaycanın dahi oğlu Heydər Əliyev başçılıq edir. Xalq onu dəstəkləyir. Xalq deyəndə Heydər Əliyev, Heydər Əliyev deyəndə xalq başa düşülür. Omonçular Qazaxda, Gəncədə, Bakıda soyğunçuluqla, talançılıqla məşğul idilər. Doğrudur, onların külli miqdarda silahı vardı. Xalq içərisində onların bəziləri «soyğunçu», «talançı» kimi tanınırdı.

Xalqın, kütlənin arasında onların nüfuzu, izzəti yox idi. Onlar hansı əql və başla dövlətə silah çevirirdilər? Heydər Əliyevin rəhbərlik gücünü duymurdularmı? Onları bu oyuna kimlər çəkirdilər? 1992-ci ildə idarəçiliyin olmaması ilə omonçular böyük cinayətlər törətmişdilər, rayonları, kəndləri talan etmişlər, məcburi, küçədə valideynin xəbəri olmadan gəncləri guya orduya səfərbər edirdilər, bu dəhşət idi, səhər evdən çıxan oğlunun yolunu gözləyən ata, ananın səsi heç bir dövlət idarəsində eşidilmirdi. Valideynin gücü göz yaşına çatırdı...

Xalq, dövlət çevrilişi etmək istəyən azğınların qarşısına vətənpərvərlik səddi çəkdi. Mən mitinq iştirakçılarının üzgözündən yağan qəzəbi, hiddəti öz gözlərimlə gördüm! Heydər Əliyev siyasi xətti ilə Azərbaycan xalqının istiqlalıyyəti əbədidir. Mən orada xarici müxbirləri gördüm. Onların gözü önündə Azərbaycanın müstəqilliyinə qəsd etməyə çalışan mürtəcə qüvvələrin yolu bağlandı! Hamı ulu rəhbərə arxa və dayaq olduğunu birlikdə bəyan etdi. Dövlət xadimləri, siyasi partiyalar, ictimai təşkilatlar, ruhanilər, ziyalılar, pensiyaçılar Heydər Əliyevə arxa olduqlarını bir daha sübut etdilər. Qanunsuzluğa, özbaşınalığa son qoyulmalıdır! Əziz Prezidentlə xalqımızın monolit birliyi dünyaya səs saldı.

Və 1995-ci ilin dövlət çevrilişinə cəhd edilməsi 1994-cü ildəki xəyanətin davamı idi. İndi bu qara qüvvələr xarici qüvvələrin əli ilə dövlət çevrilişinə can atırdılar. Daha xalq əzəlki, aldanmış kütlə deyildi və Heydər Əliyev də dünya siyasətində yeri olan şəxsiyyət idi. Bu iki amili dövlət çevrilişinə əl atanlar duymalı idilər. Türkiyə Azərbaycana qardaş ölkədir. Və bu çevrilişin qarşısının alınmasına Süleyman Dəmirəlin Kopenhagendə verdiyi məlumat prezidentimizə və xalqımıza dayaq oldu. 12-17 mart 1995-ci

ildə dövlət çevrilişinə sui-qəsdlə əlaqədar xalqımıza düşmən olan ayrı-ayrı mənfur qüvvələr planlaşdırılmışdır. Təəssüflər olsun ki, bu sui-qəsdə Türkiyənin vətəndaşı da iştirak etmişdi. Prezident Heydər Əliyevə sui-qəsd, onu fiziki cəhətdən məhv etmək zoru – oktyabr 1994, mart 1995, dekabr 1995-ci il dövlət çevrilişinin tərkib hissəsi idi. Xalqın hakimiyyətə gətirdiyi Heydər Əliyev də düşmənlərimizə bildirdi ki, heç bir dövlət çevrilişi baş tutmayacaq! Beləliklə, Heydər Əliyev ikinci dəfə Azərbaycana gəlməklə Azərbaycanın yaşam tarixini yazdı, yaratdı...

Allah qaldıranı kimlərsə endirə bilməzlər... Xalq prezidentə arxa durduqdan sonra heç bir düşmən onun hakimiyyətini devirə bilməz!

Haqq incələr, üzülməz. Xalq dayağı, ovqatı əbədidir. Məhz ona görə Heydər Əliyev xalqı seçdi, xalq da Heydər Əliyevi seçdi. Haqq yerini tapdı. Aristotel deyir ki, insanın taleyi barmaqla suya yazılan naxışdır. Bunu ancaq Allah oxuya bilər. Heydər Əliyevin taleyi Allahdan göndərilən rəhbər taleyidir. Bunu zaman təsdiq etdi. «OMON»-çular hardan ariz olmuşlar. Bu amadəlik hardan idi?

Mənasız dövlət çevrilişi haqqında söz-söhbət gedirdi. Heydər Əliyev illərin sınağından keçib zirehlənmişdir.

Möhtərəm Prezident 4 oktyabrda xalqa müraciət edir. Qaranlıq gecədə möhtəşəm müraciət. Bloknotdan:

«... Bu gün kim Azərbaycanın müstəqilliyini, dövlətçiliyini qorumaq istəyirsə, mən onu Prezident Aparatının önünə dəvət edirəm.

... Kim Azərbaycana, doğrudan da ürək yandırırsa, bu həlledici dəqiqələrdə bizimlə olmalıdır. Sizi əmin edirəm ki, Azərbaycan dövlətçiliyini qorumaq üçün son nəfəsimə qədər, son damla qanıma qədər öz yerimdəyəm. Xalqla birlikdəyəm...»

Bir milyon qaçqını olan xalqın namusu düşmən əlində yanıb külə dönür. Xalq daha əzəlki kütlə deyildir.

Bu gün və sabah da Azərbaycan siyasətinin novoriti Heydər Əliyevdir. Qədirbilən xalqımız bunu gözəl duyur və Heydər Əliyev ətrafında birləşir.

Hərdən havada oynayan gurultu, nəriltili, insanları xofda saxlayırdı, hava qaralandan sonra heç kim həyəətə düşməyə belə cürət etmirdi. Şəhərdə ağılagəlməz, səksəkəli, həyəcanlı həyat tərzini gedirdi, hamı xalqın hökm sərkərdəsi Heydər Əliyevin qərarına müntəzir idi. Heydər Əliyev onları danışığa, məsləhətə çox dəvət etdi. Onlar Azərbaycanın siyasət ağsaqqalını, rəhbərini eşitmədilər. Xalqın çağırışı ilə hakimiyyətə gələn Heydər Əliyev xalqın qəlbindən xəbər verən «ölçü» götürməyə məcbur oldu. Heydər Əliyev istəmirdi ki, qardaş Qanı axsın!.

13-14-15-16-17 mart omonçuların soyğunçuluq fəaliyyəti dövlət çevrilişi etmək məqsədi gerçəkləşdi. Məhz xalqa arxalanan Heydər Əliyev yalnız bundan sonra xalqı çağırdı: 1994-cü ildə omonçular Qazaxda, Gəncədə, Bakıda basqınlar, talanlar etmişdilər. Azərbaycan Konstitusiyasına zidd olan bu qeyri-qanuni hərəkət kökündən söndürülməli idi. 17 martda Heydər Əliyev müşavirə çağırdı və qısa Konstitusion çıxış etdi ki, xalq narahatdır, qorxu altında yaşayır. Bəzi müxalif, radikal partiyalar da onlara dəstək verir. Bu xalqa xəyanətdir, onlar da külli silah var, hakimiyyətə gəlməyin sivil yolu var, zorla hakimiyyətə gəlmək olmaz. Bu 1992-ci il deyil.

Mən xalqın suveren Azərbaycanın qarantıyam, bu mənim ömrümün mənasıdır, unikal təfəkkürlü Heydər Əliyev – Omonçular alovunu təmkinlə, ustalıqla, xalqla bəhəm səbirlə söndürdü... Heydər Əliyev Omonçuları xeyirxahlığa dəfələrlə dəvət etdi, onları təzəcə suverenlik tapmış öz

dövlətinin iqtidarına qarşı biganəlik etməməyə çağırır, çünki bu müstəqilliyimizə qarşı çevrilmiş çevriliş idi. Heydər Əliyev xahiş etdi ki, bu şeytan daşını amonçular ətəklərindən töksünlər, xalqı və ölkə prezidentini eşitsinlər, dövlətimizə qarşı çıxmasınlar. Onlar xalqın balaları olsalar da, nə xalqı, nə də Heydər Əliyevi eşitmədilər, nəyəsə, harasa ümid bağladılar, xalq onları qınadı...

Heydər Əliyevin dünyəvi, siyasi xəttinin iç məqsədi nədir?! Məmə yeyəndən pəpə deyənə Şimali Azərbaycan və bütün dünyadakı 50 milyonluq azərbaycanlılar monolit Heydər Əliyev milli ideologiyasının özəyi ətrafında birləşsinlər. Bütün diasporlarımız, hökumət və qeyri-hökumət təşkilatlarımız milli Azərbaycan himnini bilsinlər, xaricdəki konfrans, simpozium və iclaslarda öz vətənlərinin dövlət himnini oxusunlar, Azərbaycanın varlığını erməni diasporalarına sübut etsinlər. Bunun üçün birinci Şimali Azərbaycanın özündə ana laylasından, bağçalardan başlamış böyük-küçük iqtidar, sivil müxalif bütün millət birləşsin, xarici azərbaycanlılar bu birlikdən dərs alsınlar.

Problem budur.İqtisadiyyat və siyasət... Bu dünyəvi vəzifəni birləşib, hamılıqla yerinə yetirsək, Dağlıq Qarabağ probleminin sülh ilə həllinin əsasını, təməlini qoymuş olarıq. Böyük həqiqət budur! Onda daxili və xarici azəri türkləri dünyada sayılacaq! Yüz illikdə havadarlarının mənfur, saxta vasitəçiliyi ilə Şimali Azəri türklərinin soyqırımını – 1905-07-ci illər, 1918-ci il 31 Mart soyqırımını, Xocalı soyqırımını, Bakı qırğını Azərbaçanın varlı şirkət sahiblərinin vasitəsilə ingilis dilində, kitablar, sənədli filmlər ilə bütün hegemon Qərb dövlətlərini, Rusiya xalqını şok halına salmalıdır. Onda vətəndaşlıq cəhətdən varlı şirkət rəhbərimizin qazandıqları «ana südü» olar! Bu dünyəvi siyasi müstəvisində bütün xalqımız – 50 milyon azəri türklərinin kömək etməsi, onların

«ana südü»nə, gözlərini açıdıqları vətən torpağına müqəddəs borclarıdır. Təəssüf ki, bu milli, qlobal borcu xırdalanan bəzi ziyalı və kütlə zümrəmiz məqamında başa düşmədilər. Dövlətçilikdən bixəbər AXC liderləri kimi... Heydər Əliyevi Azərbaycan hakimiyyətinə xalq əvvəldən gətirilməli idi. Onda Azərbaycanda yiyəsizliyin hərək-hərəkiliyin, kaosun qarşısı qəti alınardı. Laçının coğrafiyasını bilən yerli batalyon, dəyişdirildi. Niyə? Onların yerinə Laçının coğrafiyasından bixəbərlər gətirildi. Nə üçün? Cavab ver!

Millisizlik közünə yandıq, yalana, xəyanətə uyduq, özümüzdən ayrıldıq, özümüz ola-ola özümüzü itirdik, görün gözümüzü itirdik... Azərbaycanı «yetim» qoyduqdan sonra gətirdilər... Bu bizim Heydər Əliyevi Laçın işğal olmamış, yerli batalyon dəyişdirilməmiş, vaxtında xalqın tələbini yerinə yetirib hakimiyyətə gətirmək lazım idi.- Onda qlobal, milli səhvlərimiz oldu, nəfsi-əmmarəyə qarşı milli ifadəsizliyimiz idi. Bu nə məqsəd idi, bilmədik.

Heydər Əliyev gənclər üçün Bakıda və Azərbaycan regionlarında ən əvvəl idman kompleksləri inşa etdirdi ki, gələcək nəsil bekarçılıqdan cinayətə və şər qüvvələrə uymasın. Sağlam bədən və sağlam ruhla böyüsünlər... Regionlar üzrə işsizlik problemini həll etmək üçün pullu şirkətləri, xarici sərmayədarları rayonlara yönəldir. Gələcək nəslin tərbiyəsi pozulmasın, milli ənənə, əl-quran tərbiyəsi qalsın, yaşasın...

Bu gün xarici hegemon ölkələr Qarabağ problemini həll etmirlər, istəmirlər, erməni daşnak liderləri hüzurunda nüfuzları aşağı düşsün. BMT, ATƏT, Avropa Şurası – hamısı çəkilib kənardan «özünüz razılığa gəlin», - deyirlər. Bədxah erməni daşnakları, xüsusilə Baskanyan, Koçaryan konstruktiv sülh danışığından tarixən təqsirkar olduqları üçün qaçırlar. Amma 50 milyon azəri türklərinin sənədlərin dili ilə xarici

ölkələrdə həmrəy çıxışları ermənilərin tarixsiz, haqsız diasporalarının saxta təbliğatına güc gəlsək, bədxah erməni diasporalarının saxta ocaqlarını birləşib dünyada apardığımız qlobal siyasətlə söndürə bilərik. BMT, ATƏT və Avropa şurası da onda ikibaşlı, ikistandartlı «loyal oyun» oynamazlar, məcbur olub, Beynəlxalq miqyasda azəri türklərinin sənədli haqqını müdafiə edərlər. Heydər Əliyev bunun üçün dünyada Azəri-türk diasporasının təməlini qoymağa başladı.

Bəli, yenə qayıdıram Mart soyqırımına... 1919-cu ilin iyulunda Mart hadisələri haqqında bir çıxışında N.Nərimanov qeyd edirdi: «... Mən Şaumyana yazdım: Siz azərbaycan xalqına göstərməlisiniz ki, bizim iradəmizlə, yəni Sovet hakimiyyətinin iradəsi ilə baş verməyib. Bu hadisələr xainlər və Sovet quruluşunun düşmənləri tərəfindən törədilib. Beləliklə, Bakı və Qafqaz müsəlmanlarını inandırmaq olardı ki, sovet quruluşunun yaradılması qanlı daşnaqların əlində deyil. Əks təqdirdə Bakıda və Qafqazda dərin bir uçurum yaranacaq. Ancaq bədbəxtlikdən mənim sözlərimə əhəmiyyət verilmədi. Şamaxıdan qayıdırdan sonra mənim əziz yoldaşım Məşədi Əzizbəyov göz yaşını içində şahid olduğu faciədən mənə danışdı.

Şamaxıda 1918-ci il Mart hadisələri T.Amirovun Bakı Komissarından biri Amiryanın atası və S.Lalayanın əvvəllər Bakıda olan silahlı dəstələri yaşına və cinsinə məhəl qoymadan bütün azərbaycanlıları öldürürdülər. Onlar hələ dünyada görünməmiş bir cinayət törətdilər, uşaqları çüngü və qılıncdan keçirir, adamları məscidə toplayıb kerosin töküb yandırırtdılar. Mənim üçün aydın oldu ki, bakıda Sovet Hakimiyyəti daşnaqlardan asılıdır. Bu da aydındır ki, Nərimanov davam edirdi – erməni bəndələri tərəfindən azərbaycanlı əhaliyə edilən bu qədər zülmədən sonra, Azərbaycan proletariatının Sovet hakimiyyətindən üz

döndərməyə, öz burjuaziyasının hamiliyi altına keçərək, ondan və Türkiyədən kömək gözləməyə haqqı vardı. Bakı sakinlərinin daşnaqlar tərəfindən qırılmış öz günahsız qardaş qurbanlarına abidə ucaltmaq haqqı var idi: Təkcə ölülərə yox, həm də dirilərə lazımdır.

Lakin belə bir abidə ucaldılmadı, şübhəsiz belə düzgün idi. Xatirə o vaxt müqəddəsdir ki, o aydın ideyalara, hamının marağına xidmət etsin. Şübhə toxumu səpən və fanatiklərin eqoizminə xidmət edən bir xatirə insanlıq, qardaşlıq və işıqlı gələcək naminə yaddan çıxarılmaya layiqdir. Şərqdə deyirlər: «Əbədi küdurət heyvani bir hissdır, insanlar bağışlamağı bacarmalıdılar». A.Haberkori: - Keçmişdən Bakıda bolşevik təşkilatı və Azərbaycanda Oktyabr inqilabı tarixi haqqında sənədlər məcmuəsi. Bakı, 1924. s. 53.

«Bakı Soveti daşnaqların müsavət əks inqilabına qarşı hərəkatlərində sakitcə iştirak etdi. Lakin Mart ayındakı qələbədən sonra, mənim fikrimcə, biz əks-inqilabçı elementlərin tərksilahına yaxşı girişmədik. Biz müsavətçilərdən «Dikaya dviziya»nın buraxılmasını tələb etdik, onları Sovetdən qovduq, ancaq daşnaq dəstələrinin buraxılmasını təkid etmədik və onları Sovetin tərkibində saxladıq. Bu iş gərginlik yaratdı və Azərbaycan əhalisinə xüsusilə pis təsir göstərdi».

Roy Medvedyev. – A.Mikoyan: «Politiçeskaə stabilizaüə. Arqumentı i faktı». № 19; 13-19 mart; 1989. s. 5-6. Moskva, rus dilində. Gənc Mikoyan Azərbaycan millətçi partiyası Musavətin nümayəndələrinə qarşı repressiyada iştirak edirdi (mart –1918) 1926-27-ci illərdə Mikoyan Stalinin tərəfinə keçdi. 30-cu illərdə xalq arasında belə bir acı zarafat gəzirdi. «Nə ət var, nə yağ, nə süd, nə xəmir, nə də ki, sabun, ancaq Mikoyan var». Bütün bu sözlər rus dilində, Mikoyan sözü kimi «M» hərifi ilə başlanır. 1937-ci ilin

payızında Mikoyan Malenkovla birlikdə respublika partiya orqanları və hökumətini xalq düşmənlərindən «təmizləmək» üçün Ermənistana gəlir və bu kompaniya heç bir günahı olmayan minlərlə azəri türkünün ermənilərin əvəzinə məhv edir.

Tageyş Sayatxovski – rus Azərbaycanı 1903-1920-ci illərdə müsəlman icmasında milli münasibət xüsusiyyətləri Kembriç- London – Nyu-York. 1985. səh. 112-119. Bloknotdan:

... 1917-ci il sona yetirdi, Zaqafqaziyada tarixi şəraitin başlıca cəhəti Tiflis və yaxud Bakının siyasi inkişafından çox, Şərqi Türkiyədə gedən prosesdən ibarət idi. Qafqazda rus cəbhəsi dağılırdı. İnqilabçı əsgərlərin kütləvi şəkildə qatarlara doluşub evlərinə qayıtdığı zaman, cəbhənin rus komandanlığı boş qalmış səngərləri milli zəmində yeni yerli hərbi hissələrlə doldurmağın mümkünlüyü qənaətinə gəldi. Əslində bu qərar məhdud hərbi lüzumdan irəli gəlmişdi, lakin onun gələcək siyasi əks-sədası da var idi. 1917-ci ilin oktyabrında məşhur general Ozanyan Andronikin komandanlıq etdiyi milli korpus təşkil etdi. Həmin dövrlərdə general Odeşelidzenin təşkil etdiyi gürcü korpusu da mövcud idi.

Zaqafqaziya xristianları bu təşəbbüslərində ingilis, fransız və amerikan diplomatik və hərbi nümayəndələrinin köməyinə arxalanırdılar. Müttəfiqlərin Qafqaz cəbhəsindəki planları osmanlılara qarşı müsəlman dəstələrindən istifadə etməyi nəzərdə tutmurdu. Osmanlıların Zaqafqaziyaya hücum edə biləcəyi təhlükəsini gözləməyən ermənilərin icmalararası gərginliyin günü-gündən artdığı bir zamanda silahlandığını gören azərilər qorxuya düşdülər. 1917-ci ildə azəri liderləri elan etdilər ki, müsəlmanların hərbi xidmətə cəlb olunmaması xətti yürüdən çar siyasəti rus rejiminin, ən murdar niyyəti idi. Monarxiyanın yıxıldığı ilk həftələrdən başlayaraq, Rusiya müsəlmanları hərbi təlim görmüş xristian qonşularından

müdafiə olmaq üçün öz hərbi hissələrini yaratmaq hüququna malik olduqlarını elan etdilər. Kerenski kabineti öz qərarını, sentyabrın sonuna qədər yubatdı və təchizat işində köməyi də rədd etdi. Zaqafqaziyada müsəlman hərbi hissələri də, erməni və gürcü korpusları kimi öz milli şuralarına tabe idilər. Müsəlman milli korpusunun özəyinin Petroqraddan köçürülmüş «Dikaya diviziya»nın «tatar» süvari alayı təşkil edirdi. General Şıxlinski korpusun Baş komandanı təyin edildi. Dağılmış rus ordusundan qayıdan müsəlman zabitləri bura daxil edildilər.

Azərilərin silahı çatışmırdı. Qafqaz cəbhəsi komandanlığı və Bakı Soveti onlara silah verməkdən imtina etdi. Bakı Soveti Ordu hissələrinin milli əsasında deyil, sinfi əsasında təşkilini irəli sürərək, etibar etdiyi işçiləri səfərbər etdi. Silahlı azərilər ətraf yerləri nəzarət altına aldılar və onların fəaliyyəti müsəlman hökumətinin ən təsirli əyalət mərkəzi Gəncə milli şurası ilə əlaqələndirildi. Martın əzəlində «Dikaya diviziya»nın əsgərləri Lənkəranın bolşevikpərəst qarnizonunu tərək-silah etdilər və azərilərin qeyri-müntəzəm dəstələri Şamaxıda bolşevik təchizat anbarların ələ keçirdilər. Eyni zamanda müsəlmanlarla ermənilər arasında qanlı toqquşmalar davam edirdi. Böyük, ciddi döyüşlər Yerevanda, Ərdəhanda, Gəncə və Qarabağda gedirdi. Belə bir şəraitdə bolşeviklər daşnaklarla ittifaqa girdilər. Hər cür millətçiliyə qarşı çıxış edən Şaumyan «Bakını Azərbaycanın paytaxtı etmək arzusunda» olan müsəlmanları seçdi. Azərbaycan sözü onun ağzında lağlağı kimi səslənirdi. Bolşeviklər daşnakları çox yumşaq tənqid edirdilər...

1918-ci il qışın sonuna yaxın Bakı müsəlmanları erməni hissələrinin şəhərdə olmağından daha çox narahat idilər. Kəndlərdə olan vəziyyətin əksinə olaraq, şəhərdə azəri dəstələri yaxşı silahlanmış daşnaklardan xeyli az idi. Tale elə

gətirdi ki, cəbhəyə yola düşməli olan erməni hissələri müsəlman bəndaları tərəfindən dəmir yolunun dağılması ilə əlaqədar olaraq şəhərdə qaldı. Daşnak hərbi hissələrinin evakuasiyası üzrə müsəlman və erməni milli şuraları arasında yerli daşnaklar heç bir nəticə vermədi. Bakı müsəvatçıları dəmir yolunda hərəkətin dayandırılmasına nəzarət edə bilmədilər.

Partlayışın səbəbi martın 24-də Bakı limanında duran «evelina» gəmisində «dikaya diviziya» əsgərlərinin tərksilah olunması haqqında sovetin verdiyi əmr oldu. Müsəlmanlar buna dərhal öz münasibətlərini bildirdilər. 10000-azərbaycanlının və Bakıdakı 6000-lik Sovet silahlı dəstələrinin qarşıdurmasında yaxşı silahlanmış 4000-lik qüvvəyə malik olan daşnakların üstünlüyü əvvəlcədən məlum idi. Ermənilər özlərinin əvvəlcə neytral olduqlarını bildirdilər və onların martın 31-də Sovetdlər tərəfinə keçdiyini görə azərbaycanlılar belə bir güclü qüvvə qarşısında aciz qalaraq, ertəsi gün atəşi dayandırdıqlarını bildirdilər. Bolşevik məziyyəti ilə ilk silahlı qarşıdurmadan azərbaycanlılar çətin vəziyyətdə olduqlarını gördülər. Hadisələr elə bir dəhşətli şəkil aldı ki, daşnakların bolşeviklər tərəfinə keçərək şəhərin müsəlman məhəllələrinə od vurub, qarət etdikləri bir zamanda onlar ultimatum qəbul etmək məcburiyyətində qaldılar. Nərimanov özünün səhv etdiyini ikinci mərhələsinin təsvirində o daşnaklara qarşı öz acı müsəlmanlara qarşı daşnak – bolşevik ittifaqı haqqında fikrini belə ifadə edir: «hətta müsəlman bolşevik olsa idi, belə, ona məhəl qoymurdular».

Daşnaklar deyirdilər: Biz, heç bir bolşevik- zad tanımırıq, sən müsəlmansansa, bu kifayətdir. Onlar kimi istəsələr, öldürürdülər, evləri qarət edib boş qoyurdular. Bolşevik bayrağı altında, daşnaklar müsəlmanlara qarşı hər

cür ağır cinayətlər törətdilər. Təkcə kişilərə deyil, hətta hamilə qadınlara mərhəmət edilmədi, süngülərlə onların qarınlarını yarıb körpələrini çıxarıb təndirdə qızardıb, qanlı göz yaşı içində onları məcbur edirdilər ki, yesinlər. Bu vəhşilik analogiyası dünyada yox idi. Yaxud, kişilərin diri-diri quyulara doldurub üstünü betonlayırdılar, evlərə, məscidlərə adamları doldurub, neftlə diri-diri yandırırıdılar.

Qızların döşlərini kəsir, cürbəcür əzablar verirdilər. Saçlarından, divara, ağaca mismarlayırdılar, görk olsun... Döyüşlər yalnız 2 aprel gecəsi kəsildi və Şaumyanın dediyinə görə cəmi 3000 həlak olan var idi. Sağ qalmış minlərlə müsəlman şaiyəyə uyaraq, şəhərdən qaçırdılar. Müsəlman milli şurası və siyasi təşkilatları Gəncədə və ya Tiflisdə sığınacaq tapdılar. «Döyüşün nəticələri bizim üçün əla oldu» deyərək, Şaumyan aprelin 13-də Sovnarkomda bəyanət verdi: Hadisələri şərh etdikdən sonra, o belə bir nəticəyə gəldi: «Bakıda bizim bolşevik təsirimiz artıq güclü idi və indi sözün əsl mənasında biz vəziyyətə hakimik». Özünün bu bəyanətində Şaumyan yada sala bilmədi ki, 1905-ci ildə o özü çarizmin müsəlmanlar və ermənilər arasında baş verən qırğından xeyir əldə etməsini tənqid etmişdi. Şübhə etmək olar ki, azərbaycanlıların əksinə o belə bir eyniliyi görə bilməmişdi. «Mart günləri» rəhbərlər artıq müxtariyyətdən deyil, ayrılmaqdan danışır və öz ümidlərini rus inqilabına yox, Türkiyənin köməyinə bağlayırdılar. «Qafqaz Azərbaycanı Respublikası» Paris- 1919- səh. 17-31.

... Bu dövrdə Rusiyanın ardınca Zaqafqaziyada tam hərc-mərclik hökm sürürdü. Bolşevik təşkilatına uyub cəbhədən qayıdan əsgərlər heç bir hakimiyyəti tanımaq istəmirdilər. Bəzi yerlərdə əsgərlər ilə yerli əhali arasında qanlı toqquşmalar baş verirdi. Dəmir yolları artıq fəaliyyət göstərmirdi. Yanacaq böhranı özünü daha kəskin bir şəkildə

göstərirdi. Kiçik bir müsəlman hərbi dəstəsinin bir neçə tufəngi Bakıdan Lənkərana göndərmək istəyini bəhanə edərək bolşeviklər bu silahların onlara verilməsini tələb etdilər. Müsəlmanların bu tələbi rədd etdiklərini görənlər bolşeviklər onlara atəş açdılar və tufəngdən açılan atəşdən kifayətlənməyərək, pulemyotları işə saldılar, hər iki tərəfdən ölənlər və yaralananlar var idi. Bakıda dəhşətli vətəndaş müharibəsi belə başladı. O, martın 18-dən 22-dək davam etdi. Bu vaxt ərzində müsəlman əhali böyük bir nifrətlə və dağıdıcı bir qüvvə ilə öldürüldü, talan edildi və yandırıldı.

Müsəlmanlar üçün çox acınacaqlı bir şəkil alan bu qanlı səhnədə əsas rolu hər yerdə olduğu kimi, öz millətçi «Daşnaksütyun» partiyası ətrafında toplaşan ermənilər oynadadır. Erməni milli şurasının tərkibinə daxil olan digər partiyalar kimi bu partiyanın nümayəndələri də 18-22 mart hadisələrindən əvvəl iki qonşu xalq arasında siyasi və milli əlaqələri qaydaya salmaq barədə Zaqafqaziya mərkəzi müsəlman komitəsi ilə danışıqlara girdilər. Buna baxmayaraq, milli-demokrat partiyasının üzvləri və bütün daşnaqlar bolşevik oldular. Bəlkə də onlara bələdçilik etdilər, cəbhədən qayıdan və Zaqafqaziya dəmir yollarında hərəkətin dayanması ilə əlaqədar olaraq şəhərdə yerləşən 7000 erməni əsgəri də onlara qoşuldu. Sonralar məlum olduğu kimi, bolşeviklərin hakimiyyətə gəlmək yolunda Bakının erməni və müsəlman əhalisi arasında törətdiyi vətəndaş müharibəsində bu əsgərlər də iştirak etmişdilər. Bolşevizm bayrağı altında müsəlmanların üzərinə atılan ermənilər bu dəhşətin qorxunc dörd günü ərzində qoca, qadın və uşaqlar olan 12000 adamı qətlə yetirdilər.

Gələcək tarixçilər yəqin ki, bu məsələni öyrənəcəklər, ancaq indinin özündə təsdiq etmək olar ki, yerlərdə yaşayan ermənilər öz həmvətənlərinin Bakıdakı hərəkətlərini bəyəne

bilməzlər. Müsəlman əhalisi haqqında ermənilərin hərəkətləri Şamaxı rayonunda daha təcavüzkar xarakter aldı. Müsəlmanların kütləvi qırğını ailələrin tamamilə qətlə yetirilməsi, müsəlman genofonunun kəsilməsi, güllələnmiş, yandırılmış, qılıncdan keçirilmiş, süngüyə taxılmış körpələrin, minlərlə müsəlman qurbanlarının və yüzlərlə yandırılmış azərbaycanlı kəndlərinin və xüsusilə, Azərbaycanın qədim şəhəri Şamaxının büsbütün dağıdılması düşməncəsinə yerlə yeksan edilməsi, müsəlmanların məscidlərə doldurulub yandırılmasını erməni daşnakları intiqam niyyəti ilə dəhşətlə, vəhşicəsinə edirdilər. Buna bolşeviklərin heç bir dəxli yoxdur.

Hətta həqiqi bolşeviklər ermənilərin vəhşiliyinə qarşı böyük nifrət və ehtiraz səslərini ucaldılar. Bakı Komissarları Sovetinin rəhbəri erməni Şaumyanın başçılıq etdiyi bolşevik təşkilatları azərbaycanlılarla bolşevik pərdəsi altında daşnak şovenistlər öz düşmənçiliklərini müsəlmanların kökünü kəsmək məqsədi ilə antiinsanılıqla təcavüz edirdilər. Müsəlmanlara qarşı erməni daşnaklarının açbaaçıq Şaumyanın məkrli başçılığı ilə vəhşicəsinə qırğın törədirdilər. Müsəlmanlara qarşı dəhşətli qəddarlıq və hədsiz nifrət həm həqiqi bolşevikləri və həm də əhalinin müsəlman olmayan təbəqələri arasında haqlı narazılıqlara və ehtiraza səbəb olurdu. Rus ordusunun tərkibindəki Türküstan piyada alayı üsyana qalxdı. Onlar milli təcavüzə son qoyulmasını tələb etdilər...

Erməni «Bolşevik» təşkilatları təbii olaraq Türküstan alayından canlarını qurtarmaq üçün alayı, dənizlə öz vətənlərinə tez yola salmağa çalışırdılar. Hər cür «Bolşevik» mətbuatı da ermənilərin əlində idi. «Bakinskiy raboçiy», «Bakı fəhlə, əsgər və matros deputatları Sovetinin xəbərləri» müsəlman ziyalıları və yerli burjuazını «əks-inqilabi»

partiyalara mənsub olmaqda günahlandırıldılar. Müsəlmanların var-yoxunu müsadirə edir, onları hər vasitə ilə gözüm çıxdıya salırdılar. Nəhayət, yerli müsəlmanlara qarşı təcavüz o yerə çatdı ki, azərbaycanlılar Bakını və Neft raoyunlarını tərk etməyə başladılar. Onları erməni «Bolşevik» millətçiləri qəddarlıqla evlərindən çıxarır, var-yoxunu əlindən alır, vəhşiliklə Bakıdan çıxardırdılar...

Fəqət, «Qafqaz Azərbaycanı Respublikası» kitabı 1919-cu ildə Parisdə dərc edilmişdir. Daşnak Şaumyanın başçılığı ilə Cənubi Qafqazdan azərbaycanlıların kökünü kəsmək üçün dəhşətli faktlarla ləbələb olan bu tarixi kitabın iki səhifəsini dən-dən verdim. Bu gün Ermənistanın xarici işlər naziri Vardan Vaskanyanın «Dağlıq Qarabağ» Azərbaycanın xam xəyalıdır, həyasızcasına qırıldaması məhz XX əsrin əvvəlində Azərbaycanı Cənubi Qafqaz xəritəsindən «Bolşevik» pərdəsi altında yox etməyə can atması, azərbaycanlıların genefonunu kəsməsi təcavüzündən bu günkü Vardanlar, Vaskanyanlar, Kaputyanyanlar, Balayanlar, Manuçaryanlar, Köçaryanlar vəhşicəsinə qidalanırlar, total havadarları ilə hərbi müqavilələr bağlayır, əsrin əvvəlinə qayıdırlar...

Qərbi və Şimali Azərbaycanda erməni daşnaq sütyunçuları tarixi soyqırım törətdilər. Bakıda, Qubada, Xaçmazda, Göyçayda, Şamaxıda, Səlyanda, Neftçalada Sovet hakimiyyətini qurmaq adı altında guya başına bolşevik noxtəsi bağlanmış Stepan Şaumyanın qəddar rəhbərliyi ilə azərbaycanlıların, müsəlmanların kökünü kəsmək üçün millətçilik, düşmənçilik edilmişdir. Bakının Şors küçəsində dalan evlərdə azərbaycanlı ailələri öz həyətlərindəki quyulara doldurulub üstünə sal daş qoymaqla məhv edirdilər. Bu soyqırım sümükləri indidə o quyularda qalır. İndiki Füzuli və İstiqlal küçələrində müsəlmanların meyidləri qalaq-qalaq idi. Küçələrdə gölməçə-gölməçə qan laxtalanmışdır.

Müsəlmanların tel vürması ilə Bakıya gələn Nərimanov Şamiyandan qırğının dayandırılmasını xahiş etdi. Dağüstü parkda minlərlə müsəlman topa-topa basdırıldı. Üstündə küknar ağacları əkilən yeraltı məzarlıq yarandı. Tarixdən məlumdur, 1918-ci il 15 sentyabrda Osmanlı Türkiyəsi Beynəlmimnəl şəhər kimi Bakını azad etdi. Daşnaq Şimonyanın göstərişi ilə Andronik Naxçıvan, Sisyan, Zəngəzur, Qarabağda və general Qriqoryan İrəvan, Zəngibasar, Eçmiəddin, Vedibasar, Qəmərli və Dərələyəzdə, polkovnik Sumeryan Göyçə ətrafında rayon və kəndlərdə dinc əhalini qılıncdan keçirməklə öz damlarında yandırdılar. Qubada 112 kənd yandırıldı, Şamaxıda axund Hüseynqulunun boynu vuruldu. Məscidə yığılan camaat yandırıldı, hamilə qadınların qarnı süngələndi, qoca kişilərin bellərinə şaqqur-şuqqur qaynayan samavarlar yükləndi, minbir əzabla dinc əhali vəhşiliklə qanına qəltan edildi. Odur ki, 31 Mart dünyada azəri türklərinin soyqırım günü kimi təsbit edilməlidir. Azərbaycan xalqının ümummillii lideri Heydər Əliyevin fərmanı ilə 1998-ci ildə 31 Mart azərbaycanlıların soyqırım günü kimi tariximizə daxil oldu. 1905 və 1918-ci illərdə ermənilərin başımıza gətirdiyi müsibətlər qəsdən unutturulmuşdur. 1918-ci ildə ermənilər ABŞ senatına Xəzərdən Aralıq dənizindək Türkiyə Ermənistanı, İran Ermənistanı, Qafqaz Ermənistanı yaratmağı təklif etmişlər. 1828-ci ildə Türkiyə və İrandan qovulmuş Ermənilər tarixən Azərbaycan torpağı olan İrəvanda yerləşdirilmişdir. Bununlada vətənsiz ermənilərin vətəni oldu. Siyasət nəhəngi Heydər Əliyevin 31 Mart soyqırımı haqqında verdiyi fərmana hər il xalq qəlbən soyqırım günü kimi kədərli tariximizi anır və yad edir.

Erməni daşnaqsütyunçusu Stepan Şamiyanın başçılığı ilə 1918-ci ildə təkcə Bakı şəhərində 30 min

azərbaycanlı işgəncə ilə qətlə yetirilmişdir. 1918-ci il martın 15-də Bakı Sovetinin iclasında Stepan Şamiyan demişdir: «Bakı Soveti Zaqafqaziyada vətəndaş müharibəsinin başlıca istehkamına çevrilmişdir».

Tarixin dediyi kimi sadalasaq, 31 Mart soyqırımında ermənilərin vəhşiliyi ilə Qars vilayətində 92 kənd, Zəngəzurda 115, Qarabağda 150, Qubada 122, Şamaxıda 211, Gəncədə 272, Bakı quberniyasında 229, Culfa və Şərurda yüzlərlə kəndlər yandırılmış, və əhalisi işgəncələrlə öldürülmüşdür. Bakı və onun kəndlərində 50 min azərbaycanlı qanına qəltan edilmişdir. Xaçmazda və Qusarda 12 mindən çox müsəlman ləzgisi öldürülmüşdür, 3000 yəhudi öldürülmüşdür Bakının və Azərbaycanın 1918-ci il sentyabr ayında xilasına gələn Nuru paşanın təşkil etdiyi Qafqaz İslam Ordusu özünü yetirməsəydi müsəlmanların kökü kəsilmək üzrə idi. Axı, ermənilər Türkmənçay müqaviləsinin şərti ilə Qafqaza köçürülmüşdür və süni surətdə «Erməni vilayəti» yaradılmışdır. Azəri türkləri erməni Daşnaksütunçularının 1905-06 illərdə 1917-1918-ci illərdə Azərbaycanın dilbər rayonlarında yaşayan 150 mindən çox əhalinin məhvinə səbəb olmuşdur.

Tarixdən yadıımızdadır, ermənilər bu vəhşiliklərini mən sənədlərin dili ilə yazıram. Onlar «danışır», mən köçürürəm. Hamazasp demişdir: «Mən erməni xalqının qəhrəmanı və onun marağının müdafiəçisiyəm. Mən buraya – Qubaya xüsusi cəza dəstəsi ilə ona görə göndərmişəm ki, iki həftə burada öldürülən erməninin hayıfını sizdən alım. Mən buraya qayda-qanun yaratmaq, Sovet hakimiyyətini qurmaq üçün gəlməmişəm. Bu yerlərdə erməniləri qırdığınıza görə, Xəzər dənizinin sahillərindən tutumuş Şah dağına qədər olan ərazidə yaşayan bütün müsəlmanları məhv etmək barədə mənə göstəriş verilib. Mənə sizin yurd-yuvanızı yerlə-yeksan etmək

Şamaxıda törətdiyinizi sizin də başınıza açmaq, erməni qardaşlarımızın intiqamını almaq tapşırılıb». Hamazaspın cəza ordusu Quba qəzasının 162 kəndini yandırdı. Dünyada erməni sadizmi ilə törədilən terrorlar sayına görə 26-dan çoxdur. Lakin Ağ yalanla ermənilrin dünyaya car çəkdiyi «24 Aprel» soyqırımını erməni sadizminin təntənəsidir, - desək qətiyyəən yanılmazıq. E.K.Sarkisyan özünün «Osmanlı iimperiyasının birinci dünya müharibəsi ərəfəsində Zaqafqaziyada zülmkarlıq siyasəti» kitabında Rus-Türk müharibəsində Ruslardan silah alıb Türklərə qarşı vuruşan və Türkiyənin çörəyini yeyən və Türkiyədə yaşayan ermənilərin iç üzünü açaraq 214-cü səhifədə yazır ki, Sarıqamış cəbhəsində türk qoşunları 1915-ci il fevral-mart aylarında məğlub olub geri çəkilib. Qars, Ərzurum, Van, Mum istiqamətlərində Rus qoşun başçılarından silah alıb silahlanmış ermənilər 9 min nəfər türk əsgərini öldürdülər. Van, Ərdahan, Ərzurum, Ərcincan və Diyərbəkır bölgələrində yüzlərlə türk kəndlərini məhv edib, on minlərlə dinc türk əhalisini damlara doldurub yandırılar və işgəncələrlə öldürüblər. 1915-ci il Aprel hadisəsində 1,5-2 milyon erməninin qırılmasını ermənilər dünyaya car çəkiblər. Amma erməni tarixçisi Sərkisyan öz kitabının 251-ci səhifəsində qeyd edir ki, Birinci Dünya müharibəsi ərəfəsində Türkiyədə 1 milyon 815 min erməni yaşayırdı. Onlardan 360 mini başqa ölkələrə qaçılar, Rus-Türk müharibəsində türklərə qarşı vuruşan 1 milyona qədər öləən və yaralanan ermənilər olub, onların 360-mindən çoxu aclıqdan, xəstəlikdən qırılıblar. Ermənilərin satqınlığını görən Türkiyə hökuməti öz vəsaiti hesabına Türkiyədə yaşayan ermənilərin əksəriyyətini dinc halda xarici ölkələrə köçürmüşlər. Bunu soyqırım adlandırmaq ləyaqətsizlikdir. Fəqət, tarixi sənədlərə istinad etsək ermənilərin bağırdıqları «1915-ci il 24 Aprel

soyqırımı» dib-dəhnədən yalandır. Heç o zaman Türkiyədə 2 milyon erməni yaşamayıb. Öz satqınlıqları ucbatından yersiz-yurdsuz türkiyə erməniləri Türk hökumətinin ədəb-ərkanla, köməyilə xarici ölkələrə köçürüblər. Türklərin erməniləri soyqırım etməsi tamamilə yalandır və böhtandır. Rus ordusuna kömək etməklə türkiyə erməniləri özləri-özlərini qırıblar. Bu gün Beynəlxalq təşkilatlara və hegemon dövlət başçılarna bu tarixi sənədləri çatdırmaq, hər bir türkün müqəddəs borcudur... Erməni tarixçisi E.K.Sarkisyan özünün 1962-ci ildə nəşr etdirdiyi «Osmanlı İmperiyasının I-Dünya müharibəsi ərəfəsində Zaqafqaziya zülmkarlıq siyasəti» kitabının 27-28 səhvlərində yazır ki, Türkiyə hökumətinə qarşı 1872-1875, 1877-1878 və 1884-cü illərdə ermənilər silahlı vuruşmalar təşkil ediblər. 1853-1856, 1877-1878-ci illər Rus-Türk müharibəsində ermənilər ruslardan silah alıb çörəyini yediyi türklərə qarşı amansız vuruşublar, düşmənçilik ediblər. 1887-ci ildə «Qnçaq», 1890-cı ildə «Daşnaksütyun» partiyalarını yaradıblar. 1908-1912-ci illərdə Türkiyədə olan sənaye obyektlərindən 78-yeyinti, 70-tikiş-toxuculuq fabrikalrı ermənilərin əlində olub. E.K.Sarkisyan öz kitabının 188-ci səhifəsində yazmışdır ki, Sarıqamış cəbhəsində 29 oktyabr 1914-cü ildə 90 min türk ordusunun 72 mini 28-29 dekabrda aclıqdan, ayaqqabısız və şinelsiz olmaqdan türk əsgərləri qırıldılar. Türklərin bu məğlubiyətində Sarkisyanın özünün yazdığı kimi ermənilərin böyük rolu olmuşdur... Aydınır ki, o zaman Türkiyədə sənaye obyektlərinin çoxu ermənilərin əlində olmuş, bu daşnaqlar isə türk əsgərlərini qəsdən yemək və geyim ləvazimatı ilə təmin etməmişlər. Ona görə türk əsgərləri aclıqdan, çıpaqlıqdan qışın sərt çağında qırılmışlar. Bu da, bu yolla türkləri ermənilərin «səhlənkərlik» silahı ilə soyqırım etməsi idi. Rus ordusu təkə Ərzurumu zəbt edəndə

ermənilərin köməyi ilə 17 min türk əsgərini qırmışlar. E.K.Sarkisyan kitabın 334 səhifəsində qeyd edir ki, ermənilərin İstanbulda o zaman 235 deputatı var idi. 1915-ci ildə Türk hökuməti ruslara kömək üçün onlardan silah alıb türkləri qıran erməni silahdaşlarının başçılarını və həmin deputatlarını çağırıb onlara dəfələrlə xəbərdarlıq etmişdilər, amma çörəyi dizinin üstündə olan ermənilər Türk hökumətinin bu saleh xəbərdarlığını qəbul etməmişlər. Deməli, daşnak ermənilər gəmidə oturub gəmiçi ilə dava edirdilər. Bu vətənsiz, yurdsuz, torpaqsız erməni daşnaklarının qudurğanlığının kulminasiyası idi. İndi isə o zamankı erməni daşnaklarının diğaları utanmaz-utanmaz «24 aprel» soyqırım kəlməsini havaya qaldırıb, utanmaz-utanmaz dünyaya car çəkirlər və dünyaya bağırırlar ki, güya türklər erməniləri soyqırım etmişlər. Dünya tarixinin sənədləri də onların yersiz bağirtisini təqzib edir. Amma maraqlıdır, dünya özü də susur, o dövrdəki sənədləri aramır, axtarmır. Biz türkləri saymır. Amma biz türklər dünyada özümüzü saydırmağı bacarıyıq. Sarkisyan öz kitabında deyir ki, 1915-ci ilin əvvəlində türklərə qarşı vuruşan erməni əsgərlərin 6 mini öldürülmüşdür. Amma bu rəqəmə qarşı Sarkisyanın özünün yazdığı kimi yüz minlərlə Türk əsgərlərini daşnak ermənilər qırmışlar. Əslində türklərin cahanşümul soyqırımı olmuş və bu soyqırımını qəsdən qnçaq və daşnaksyutunçular törətmişdilər. İndi dünyanın xristian marağına baxaq: ABŞ-ın nümayəndələr palatası ermənilər ilə çulğaşib, sənədsiz, sübudsuz qara tarixə ağ yamaq vurub «24 aprel» soyqırımını mənəviyyatsız olaraq təstiq etməyə çalışırlar. Dünyada bihudə, mənasız, böhtan söz-söhbətə səbəb olur. Çünki dünya nə qədər sussada dünyanın özünün və onu yaradan tövhid Allahın həqiqəti müdafiə edən qanunları var. Odur ki,

dünyanın həqiqəti biz türklərin tərəfindədir... Mesepotomiya – Anadolu tarixi coğrafiyasıdır.

Bu kəlamları eşidən hər bir türk vüqarlanır, pərvazlanır. Nuru Paşa və Ənvər Paşa qeyrəti gözümüzün önündə canlanır. Nuru Paşa sentyabrın 6-da 26 Bakı Komissarları bağında toplanış təşkil etdi, böyük nitq söylədi, Bakı kəndlərini səfərbər edib, türk ordusuna qatdı. Sentyabrın 15-də Qafqaz İslam ordusu şanlı Bakını azad etdi. Şəhid olmuş türk əsgərlərinin abidəsi bu gün də Bakının yüksək yerindən vüqarla səməyə boylanır. Bu bizim fəxrimizdir.

XI əsrin məşhur türkoloqu Mahmud Qaşqarlının mətni üç cild olan «Divani-lügəti türk» əsərində xəbər verilir ki, Peyğəmbər (s) ərəblərə deyir ki, türk dilini öyrənin, onların hökmranlığı uzun çəkəcək...

Azərbaycan Dövlət arxivində sənədləri araşdırdım. Hamazaspın Quba qəzasının girəcəyində 2000 qocanın, uşağın, qadının dəhşətli işgəncələrlə başını kəsib, gözlərini çıxarıb, qılıncdan keçirilməsi qanlı tariximizin bir səhifəsidir.. Hamazasp qubalılara deyirdi ki, sizin qanınızı Xəzər dənizinə axıdacam. Bu cəllad Qubanın 162 kəndini yandıraraq kül etdi. Səkinə məscidinə gəlib oradan bütün şəhəri pulemyot atəşinə tutdurdu. Qırmızı Bazar deyilən yerdə müsəlmanlardan başqa 3 min yəhudini Hamazasp qılıncdan keçirdi. Mayın 8-də Karqanov Hamazaspa teleqram vurur ki, türk əskərləri Qubaya gəlir, şəhərdəki meyitləri təmizlədsin. Hamazaspın əmri ilə meyitləri yüz-yüz toplayıb dərəyə töküb üstünü torpaqladılar. Qubada, Xaçmazda, Qusarda 26 məscidi daşnak ermənilər yandırdılar, 16 min müsəlmanı qılıncdan keçirdilər. O zaman daşnak Andronik səkkiz min ordu ilə Sulduzda, Xoyda 60 min azərbaycanlını qılıncdan keçirdi. 10 min erməni ordusu ilə Naxçıvanın, Zəngəzurun kəndlərini yandırdı, uşaqları, qadınları, gocaları dəhşətlə öldürdü.

Zəngəzurda 115 kəndi yandırdı, 2196 uşağı, minlərlə qadını, kişini, gocanı qanına gəltən etdi. Mən bu qanlı hadisənin haqqında sənədlərin dili ilə kiçik məlumat verdim. Ümumiyyətlə, daşnak ermənilər 130 min qafqaz müsəlmanını və 1 mln. Anadolu türkünü gılıncdan keçirmişlər.

QƏRBİ AZƏRBAYCAN DEPORTASIYALAR COĞRAFİ TOPONİMLƏRİN DƏYİŞDİRİLMƏSİ

İrəvan şəhərini Azərbaycan Demokratik Xalq Cümhuriyyəti ermənilərə bəxş etməklə yumşaq desək səhv etmişdir. Ermənilər Cənubi Qafqaza qonaq gəlirlər.

Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyev Sevimli prezidentimiz İlham Əliyev Bakının İstiqlaliyyət küçəsində Xalq Cümhuriyyətimizin varisliyini əbədiləşdirən abidəni açdı...

Heydər Əliyev cənablarının Lissabon sammitində 54 dövlətə qarşı ideoloji mübarizədə qalib gəlməsi siyasi milli tariximizin qızılı səhifəsidir.

Bəli, beynəlxalq təzyiqlər şəraitində Milli Şura 1918-ci il 29 mayda bəlalı qərar vermişdir. Ermənilər Azərbaycanın Milli Şurasına müraciət etmişdilər ki, siyasi paytaxt etmək üçün Azərbaycanın İrəvan şəhərini ermənilərə versin. Şuranın 44 üzvü var idi. Bunların 28 nəfəri iştirak edirdi.

Ermənilərin müraciətini müzakirə edərkən, 16 nəfər üzvü bu güzəştin lehinə olmuşdur. Lakin sonrakı iclasda Milli Şuranın bir neçə üzvü bu səhv addıma etiraz etmiş, onların etirazı rəsmiləşdirilib Milli Şuranın 3 №-li protokolunun arxasına tikilmişdir. Möhtərəm prezidentimiz İlham Əliyev cənabları dərin bilikli beynəlxalq tarixçidir Milli Şuranın bu səhfinin çox haqlı olaraq Azərbaycan Milli Məclisində qaldırılmasını və Beynəlxalq təşkilatlara müraciət olunmasını təklif edilmişdir. 99 ilin müddətinə Azərbaycan Milli Şurasının verdiyi bu bəlalı qərarın müddəti 2017-ci ildə tamamdır. Ancaq bu qərar məhz elə o zamandan öz qüvvəsini itirmişdir. Çünki Milli Şura 3 №-li protokolda göstərilmiş təkliflər şəraitində bu güzəştə getmişdir. Yəni ermənilər konfederasiya dövləti qurmalı, milli qurğunu dayandırılmalı,

azərbaycanlılarla dinc, yanaşı yaşamalılı və daha sonra bizim torpağın iddiasında olmamalı idilər. Amma ermənilər bu protokolun şərtlərini elə ilk gündən pozdular, daşnak Şaumyanın başçılığı ilə milli qırğınlar törədib azəri türklərin kökünə kəsməyə başladılar. Tarix deyib 1723-cü ildə noyabrın 21-də 1 Pyotr erməni katalikosunu qəbul edəndə deyir ki, erməniləri Gilanda, Bakıda, İrəvanda yaşayan yerli əhalinin sıxışdırmaqla yerləşdirilməlidir. 1828-ci il Türkmənçay müqaviləsinin 11, 13, 14-cü maddələrinə görə İrandan 40 min, Türkiyədən 84 min erməni Cənubi Qafqaza köçürülmüşdür. 1911-ci ildə rus məmuru Şavrov yazır ki, Cənubi Qafqazda 1 mln. 300 min erməni yaşayır. Bunun 1 mln. biz köçürmüşük. Erməni akademiki Ohancanyan (1828-1918) illəri əhatə edən birinci cilidində göstərir ki, Cənubi Qafqazda 300 min erməni missionerləri var. Deməli, burda ermənilərin saxta iddiasına da yer qalmır. Maşkoviçin ermənilərin bizim Ağdərəyə köç etməsinin 150-illik abidəsini ifadə edən tablo canlı tarixdir. Erməni allimi Zaven Korkodyan 1932-ci ildə yazdığı kitabında qeyd edir ki, 1883-cü ildə İrəvan xanlığında 85,2% azərbaycanlı yaşayırdı. 1145 kəndən 1114 azərbaycanlı kəndi olmuşdur...

Çırpınır qara dəniz, baxıb türkün bayrağına...

Ulu öndərimizin varisi, onun əzəmətli məktəbini keçmiş, çağdaş, sevimli prezidentimiz İlham Əliyev zati-aliləri tariximizi dərinləndirən bildiyi üçün cəsarətlə dünyaya dediyi bu tarixi kəlamlar, Azərbaycanın bu günkü tarixinə istiqamət verir. Mən bir yazar kimi, Milli Məclisimizin deputatı, Milli Akademiyamızın Tarix institutunun direktoru, möhtəbər akademikimiz Yaqub Mahmudovu yüz illərlə təhrif olunmuş tariximizin dərinliklərinə yanıqlı-yanıqlı təhqiqat işığı saçdığı üçün onu bu günkü tariximizin atası adlandırardım.

Hörmətli akademikimiz cənab Yaqub Mahmudovun dediyi kimi Azərbaycanın İrəvan xanlığında indiki Ermənistan dövləti qurulmuşdur. Tarixin atası Herodot deyir ki, ermənilər V əsrdə Balkan yarımadasında yaşayıblar, sonra Kiçik Asiyaya qovulublar, ordan Van gölünün sahilinə gəliblər. Qriboyedov imperatora yazır ki, erməniləri Azərbaycanda məskunlaşdırmaq lazımdır. Erməniləri Rus imperiyasına köçürmək olmaz. Çünki on ildən sonra ermənilər deyəcəklər ki, bu torpaq bizim dədə-babamızdır. Bəli, bu qızılı kəlamları görkəmli akademikimizin dediyi kimi deyirəm. Yaqub müəllimin təbirincə desək, erməni alimi Zaven 1932 ildə yazdığı kitabında deyir ki, 1883-cü ildə İrəvan şəhərinin əhalisinin 84,2 faizi azərbaycanlı olmuşdur. Naxçıvan haqqında yenə də Dağlıq Qarabaq kimi, İrəvan şəhəri kimi heç bir erməni iddiası ola bilməz. Naxçıvan XII əsrdə Atabəylər dövlətinin paytaxtı olmuşdur. Qərbi Azərbaycan isə Manqo dövlətindən başlayaraq Çuxursəd əmirliyi və Bəylərbəylik sülaləsi ilə coğrafiyalaşır. Ona görə də indiki Ermənistandakı coğrafi toponimlərin qədim adlarının hamısı Azərbaycan dilində olmuşdur. Bu tarixdir, 56 il müddətində ermənilər Sovet İmperiyası dövründə öz Ali Sovetlərinin qərarı ilə bizim tarixi adları dəyişmişlər. Bu tarixi faktdır. 1804-cü ildə general Sisianov İrəvan şəhərini mühasirədə saxlasa da ələ keçirə bilmədi. O zaman İrəvan xanı Hüseyn-qulu xan idi. 1827-ci ilin aprelində general Paskeviç müdafiə qalaları dağıdılmış İrəvan şəhərini aldı və şəhərin yeni xanı Həsən xan təslim oldu. Tarix millətin yaddaşdır, dili isə onun varlığıdır. 1918-ci il 29 mayda Azərbaycan Xalq Cumhuriyyəti Şurasının protokolu ilə Ermənistanın paytaxtı Konstnapol yox, İrəvan şəhəri oldu. Hökumətin torpağı verməyə ixtiyarı yoxdur. Torpaq yalnız xalqın referendumu ilə verilə bilər. Məhz ona görə sevimli,

çağdaş prezidentimiz İlham Əliyevin təbirincə desək, Şuranın bu qərarı səhv idi... Bəli, bu güzəştli protokol ilə Cumhuriyyət 99 il müddətinə Azərbaycanın doğma İrəvan şəhərini Ermənistana pay etmişdir. Torpaqdan pay olmaz. Səs vermədə 28 nəfər Şura üzvündən 16 nəfəri Şuranın qərarının lehinə olmuşdur. Şuranın sonrakı iclasında İrəvan şəhərinin Ermənistana verilməsinin səhv olduğu təməmilə təsdiqlənib. İlham Əliyev cənabları Ulu Öndərimiz kimi xalqımıza ilk azadlığı dadızdıran Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin ümumi işinə böyük qiymət verir. Lakin Cumhuriyyətin bu səhvini xalq bağışlamır. Yaxşı yadımdadı, 1967-ci ildə Azərbaycan Mərkəz Komitəsinin qərarı ilə Qazaxdan Ermənistana torpaq verilməli idi. 1969-cü ildə Azərbaycanda hakimiyyətə gələn milli rəhbər Heydər Əliyev cənabları Kremlin hüsurunda bu qərarı ləğv etdi. Bu rəhbərin sovet imperiyası dövründə mehtab, açıq milli qəhrəmanlığı idi. Məhz ona görə bu milli həqiqət Ulu Öndəri Azərbaycana yenidən rəhbər qətirdi, parçalanmış Şimali Azərbaycan bir də parçalanmadı, qaldı yaşadı, ikinci müstəqilliyimizi Heydər Əliyev cənabları qurdu və dövlətçilik memarı oldu...

Tarix deyir: «Ermənistan Qədim Türk-Oğuz yurdu»dur.

Tarixi dəqiqliklə Qərbi Azərbaycan coğrafiyası, toponimikası Sovet ideologiyasının təbliğatı əsasında dəyişdirilmişdir. Azəri Türkcəsindən erməni dilinə tərcümə edilmişdir. Ermənistan Ali Sovetinin qərarı ilə dəyişdirilmişdir

Böyük Qarakilsə - Kirovakan
Gümrü Aleksandrapol – Leninkan
Qaranlıq dərə – İusadzor
Çanaxçı – Sovetaşen – Vedi
Ellər – Abovyan

Kəvər – Yeni Bayazid – Kamo
 Böyük Şəhriyar – Nalbandyan –Sardarabad
 Daşqala – Karaberd –Agin rayonu
 Gödəkbulaq – Karçaxpyur
 Göl-liçk – Qaranlıq rayonu
 Böyük Ayrım -Medz Ayrım
 Kiçik Vedi- Pokr Vedi
 Yuxarı Ağcaqala - Verin Ağcaqala – Talin rayonu
 Aşağı Ağcaqala- Nərkin Ağcaqala
 Məlikkənd – Melikgyuğ
 Təzəkənd –Abaran rayonu
 Lalakənd – lalıgyuq – İcevan rayonu
 Təzəkənd – Tazagyuğ – Zəngibasar rayonu
 Həkəri – Akori – Allahverdi rayonu
 Uzunlar - Odzun – Allahverdi rayonu
 Ərzakənd – Arzakan – Axza rayonu
 Şınıx – Şnok – Axta rayonu
 Sultanabad – Şurabad – Amasiya rayonu
 Haqqıxlı – Səməd Vurğun- İcevan rayonu
 Qaraçanta – Əzizbəyov rayonu- Amasiya rayonu
 Hacı Qara - Makara Şel – Lernapat – Böyük
 Qarakilsə rayonu
 Qaradağlı – Tsaxkaşen – Mrqavet – Qəməli rayonu
 Paşalı – Əzizbəyov – Zaritap – Soydan rayonu
 Sultanəliqışlaq – Cahəhməd – Günəşli – Basarkeçər
 yurd adları məkirli siyasətlə beləcə vətəndə başlayır, vətəndə
 qurtarır. Unutmuşuq, itirmişik, Qədim Türk qılıncının
 parıltısını görməmişik...
 Düşməncilik saxlamamışıq, kin bilməmişik...
 Türkün yolu Atılladan, Çingiz xandan, Böyük Teymurdan,
 İldırım Bayaziddən, Şah İsmayıldan, Baburdan, Manasdan
 başlayır...

Azərbaycan – Şimala və Cənuba, Kərkükə parçalanmışdır... Manqurtlaşdırma aparıblar...

I Pyotr kimi tanınan Dəli Petronun «vəsiyyətnaməsi» əsasında Türkiyə və İrani məhv etmək, onları daxildən parçalamaq, Krımı, Qafqazı ələ keçirməyi, tövsiyə edilmişdir. Rus İmperiyası tədricən bu vəsiyyəti yerinə yetirmişdir. 1905-1907, 1916-1920, 1988-1990-cı illərdə yüz minlərlə dinc əhalimiz erməni-Rus silahlı qüvvələrinin hərbi təcavüzü ilə üzləşmiş, qanına-qəltan olmuşdur... Evlər yandırılmış, adamlar dəhşətli işgəncələrlə öldürülmüşdülər. 1918-ci ilin mayında imzalanmış Batum sülh müqaviləsinə görə hiyləgərlik və saxtılıqla 9 (doqquz) min kv.km. torpağı olan Ermənistan Qərbi Azərbaycanda əmələ gəlmişdir.

1918-1920-ci illərdə Azərbaycan Demokratik Cümhuriyyətinin tərkibində olan Zəngəzur, Göyçə, Dərələyəz, Qaraqoyunlu mahalları Kremlin millətçi bolşevik himayədarlığı ilə Ermənistana verildi, 29,8 min kv.km. ərazisi olan saxta Ermənistan dövləti yaradıldı...

1935-ci ildən azəri türkləri Ermənistanda sıxışdırıldı, yanvarın 3-dən Ermənistanda türk mənşəli yer-yurd adlarının qəsdən kütləvi şəkildə dəyişdirilməsi başlandı...

Və bu saxta erməni toponimləşməsi Ermənistan SSR Ali Sovetinin qərarı ilə 56 ilə başa çatdı. 1948-1953-cü illərdə Stalinin fitfası ilə 150 min nəfərdən çox azəri türkü – qərbi azərbaycanlı zorla Şimali Azərbaycanın Mil-Muğan çöllərinə daşınıb töküldü, dağ adamları malyariyadan qırıldı...

1988-ci ildə Moskva ilə razılaşdırılmış ssenari üzrə Qarabağ Oyunu başladı... Azərbaycanlılardan silahlar yığıldı, ermənilər silahlandırıldı... Qərbi Azərbaycandan - indiki Ermənistandan 195 yaşayış məntəqəsi boşaldıldı. 200 mindən çox soydaşlarımız köçürüldü. Müqavimət göstərənlər vəhşicəsinə öldürüldülər... 1935-ci ildən 1991-ci ilə kimi

Ermənistandakı rayonların və kəndlərin adları ap-açıq, hiyləgərliklə dəyişdirilmişdir, etnik təmizləmə aparılmışdır...

Abaran – Aran rayonu və onun kəndlərinin Agin-Ani rayonu və onun kəndlərinin, Allahverdi – Tumanyan rayonu və onun kəndlərinin, Amasiya rayonu və onun kəndlərinin, Axta – Hrazdan rayonu və kəndlərinin, Aşağı Qaranlıq - Maruni rayonu və kəndlərinin, Barana – Noyemberyan rayonu və kəndlərinin, Basarkeçər – Vardenis rayonu və kəndlərinin, Böyük Qarakilsə – Quqark rayonu və kəndlərinin, Vedi- Ararart rayonu və kəndlərinin, Vorontsovka – Kalinino rayonu və kəndlərinin, Qarakilsə - Sisiyan rayonu və kəndlərinin, Qəməli – Artaşat rayonu və kəndlərinin, Qızıl qoç rayonu və kəndlərinin Düzkənd – Axuryan rayonu və kəndlərinin, Ellər-Abovyan rayonu və kəndlərinin, Ərtik – Artık rayonu və kəndlərinin, Əştərək – Aştarak rayonu və kəndlərinin, Zəngibasar – Masis kəndlərinin, Elenovka- Sevan rayonu və kəndlərinin, Karvansaray – İcevan rayonu və kəndlərinin, Keşişkənd – Efernaldzor rayonu və kəndlərinin, Kəvər- Kamo rayon və kəndlərinin, Gorus-Qoris rayonu və kəndlərinin, Meğru rayonu və kəndlərinin, Sərdərabad – Hoktemberjom rayonu və kəndlərinin, Soylan – Əzizbəyov rayonu və kəndlərinin, Talin rayonu və kəndlərinin, Üçkilsə – Eçmiədzin rayonu və kəndlərinin, Hamalı –Spitak rayonu və kəndlərinin, Çəmbərək – Krasnoselski rayonu və kəndlərinin, Calaloğlu – Stepanavan rayonu və kəndlərinin, Şəmşəddin – Berd rayonu və kəndlərinin Azərbaycan Türkü adları dəyişdirilib, erməniləşdirilmişdir...

«Ermənistan» ərazisindəki türk-Azərbaycan mahallarını tarixdən götürmək qeyri-mümkündür: Ağababa mahalını 1877-1878-ci illərdə Çar Rusiyası işğal edib.

Dərələyəz mahalı – Türkmənçay müqaviləsi ilə Çar Rusiyası 1828-ci ildə işğal edib, sonra İrəvan Quberniyasına vermişdir.

Zəngəzur mahalında Meğri, Qafan, Gorus, Qarakilsə rayonları yerləşib. Göycə mahalı – Rusiya işğal edənə qədər, İrəvan xanlığının tərkibində olmuşdur, sonra İrəvan quberniyasına verilib. Göycə mahalı beş rayonu əhatə edir: Çəmbərək, Basarkeçər, Aşağıqaranlıq, Kəvər, Yelenovka, Loru mahalı – Rusiya işğal edib, 1880-ci ildə Tiflis quberniyasına daxil olub.

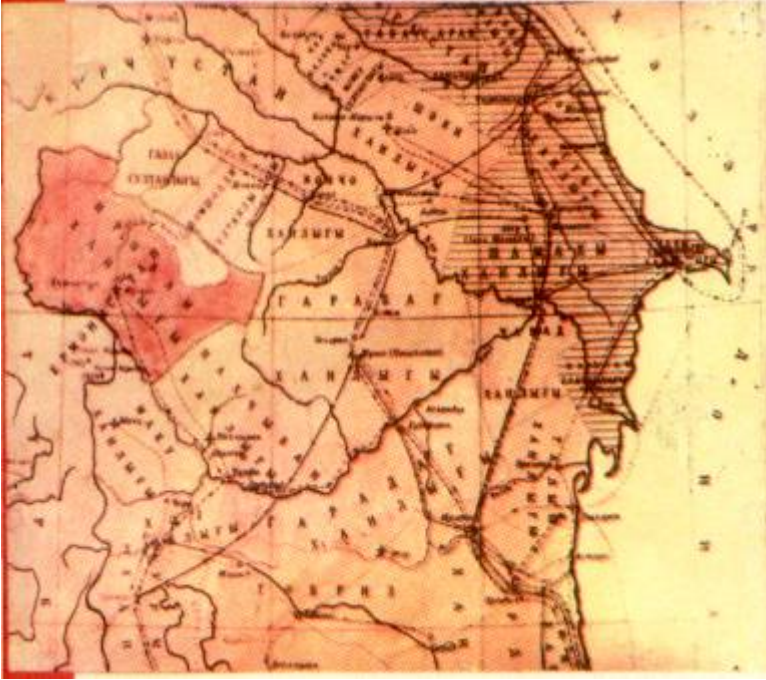
Pəmbək və bazum dağlıq ərazidir. Ermənistan SSR-nin rayonlaşdırılması zamanı Hamamlı və Böyük Qarakilsə rayonlarına bölünmüşdür, Şərəyel-Şirək-El mahalı – çox hissəsi Türkiyədə yerləşir. Əhalisi Azəri türkləridir. Mahalın Rusiya işğal etdiyi ərazisində ermənistan SSR-nin rayonlaşdırılmasında Düzkənd, Akin, Ərtik rayonlarına bölünmüşdür. Qərbi Azərbaycanın Mahal və rayonlarının coğrafi toponimlərinin dəyişdirilməsində məqsəd Cənubi Qafqazda yersiz olan bir Ermənistan Xristian dövləti yaratmaq idi...

Müslüm Maqomayevin dünyəvi ecazkar səsi, qoy həmişə türk qəlbini oyatsın:

Ey, əziz ana
Mən sənə bağlıyam.
Ömrümün mənasısan
Qardaşlıq dünyasısan,
Anamın – anasısan
Azərbaycan!

İndiki Ermənistan qədim türk-oğuz yurdudur. Vəhşi ermənilər Qərbi Azərbaycanın yerüstü məbədlərinin görünən izlərini məhv etmiş və özününküləşdirmişdilər. Lakin yeraltı

mənəvi sərvətlər – oğuz məbədləri, karvansaralar, qalalar, kurqanlar Qobustan qayalarındakı tarixi rəsmləri xatırladır. Bunu pozmaq qeyri-mümkündür. Orxan-Yenisey kimi Qərbi Azərbaycandakı yeraltı tariximiz indi də yaşayır və yaşayacaqdır və tarixin tələbi ilə torpaqlarımız özümüze qayıdacaqdır. Əski tariximizə çıraq tutsaq, Qərbi Azərbaycan torpağına zorla yamaq olan Ermənistan etnosu tərtəmiz işıqlanır. Qərbi Azərbaycanda bugünkü «Ermənistan» ərazisində yeni eradan əvvəl 2-ci minillikdə türk tayfaları yaşamışdır. Bu tarix Bisütun yazılarında təsdiq olunur. Bura Qafqazın ən qədim türk torpağı olub, Alban dövlətinin tərkibinə daxildir. «Ərməniyyə» adlı vahid bir əmirlikdə birləşdirilir. «Ər-mən» türk sözüdür. Bu türk əmirliyidir. Daha sonra bu torpaq Qaraqoyunlu və Ağqoyunlu dövlətinə daxil olub. XVI əsrdən Səfəvilər dövlətinin tərkibinə keçib. XVIII əsrin ortalarında İrəvan xanlığı yaranıb. Bu xanlıq 12 mahaldan ibarət olub. 1813-cü ildə «Gülüstan» müqaviləsinə görə İrəvan xanlığı İranın tərkibində, yəni Cənubi Azərbaycanda qalıb.

Azərbaycanın İrəvan xanlığı

Hələ XVII – əsrdə II-Ekaterina fərman verdi: «İrəvan xanlığında və Qarabağda alban kilsələri qriqoryanlaşdırılsın».

1828-ci ildə Türkmənçay müqaviləsinə görə Rusiyanın işğalı altına keçib. Sonra Rusiya bu ərazilərdə İrəvan quberniyası yaradıb. 1918-ci ildə «Ermənistanın cəmi 9 min kv.km ərazisi olub. 1922-ci il martın 12-də bolşeviklərin zoru ilə Ermənistan SSR təşəkkül tapıb. Tarix deyir ki, ermənilər ön Asiyaya çox sonralar gəlmişlər. Onların vətənləri olmamış, «hay» adlanırmışlar. Bugünkü Ermənistan «Ərmən» adlı türk tayfasının adından götürülüb «Ərməniyyə» adlandırılıb. «Ərmən» sırf türk sözüdür. Haylar bura Ərmən tayfası kimi sonralar köç ediblər. Tarix təsdiq edir ki, Qərbi Azərbaycanın çar Rusiyasının zoru ilə özünə bir parça yurd yeri seçən

ermənilərin yaşadıkları indiki Ermənistan qədim türk oğuz yurdu, azəri türklərinin yurdu. Ermənistan SSR yaradılan zaman onun xəritəsi sovet dövləti tərəfindən çəkilmişdir, Sankt-Peterburq arxivində saxlanılır.

Xəritədən görüldüyü kimi, Qərbi Azərbaycanın rayonları, kəndlərinin coğrafi adları məhz sovet dövründə daşnak ermənilər tərəfindən dəyişdirilərək erməniləşdirilmiş və Azəri türkləri sıxışdırılaraq 1989-cu ilə qədər son nəfərinə qədər zor gücü ilə, hətta silahla, qırğınla deportasiya edilmişdir. 1922-ci ildə Rusiya coğrafi tarixçilərinin Qərbi Azərbaycanda özünə yurd tutmuş Ermənistan SSR-in həmin dövrdəki coğrafi ərazisinin xəritəsini çəkib Sankt-Peterburq arxivinə vermişlər. Həmin xəritədə Qərbi Azərbaycanın, yəni indiki Ermənistanın 12 mahalının adları azəri türkcəsinə verilmişdir. Sovet dövründə ermənilər bu adları saxtalaşdırır, tarixə yamaq vurur, özləri üçün yalan xəritə cızsalar da Sankt-Peterburq arxivinin əski xəritəsi ermənilərin çəkdiyi xəritəni tamamilə təkzib edir, inkar edir, dünya tarixindən silir.

Yaxşı yadımdadır, Heydər Əliyevin milli televiziya və radio ilə 1994-cü ildə xalqımıza 4 oktyabr müraciəti, Heydər Əliyevin Prezident Aparatının qarşısına gecə yarısı Azərbaycanın müstəqilliyini saxlaması üçün Bakı əhalisini çağırması... Camaat dəniz kimi dalğalanırdı, şüarlar, transparantlar dalğalanır, onların üzərindəki xalq yazıları bərk vururdu: «Azərbaycan Prezidenti xalq sizinlədir, «Heydər Əliyev sizin daxili və xarici siyasətinizi bəyənik!».

18 oktyabr 1994-cü ildə Türkiyədə İstanbul şəhərində türk dövlət başçılarının zirvə toplantısı keçirildi. Heydər Əliyev dərin məzmunlu zəngin çıxış etdi: «...Dili, dini, tarixi kökləri eyni olan xalqlarıq. Azərbaycan torpağının bu günkü erməni birləşmiş silahlı qüvvələri tərəfindən işğal edilməsi

bütün türk dövlətlərinin başçılarının birliyi sahəsində işğaldan azad ola bilər...»

1995-ci il yanvar ayında Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin Azərbaycan xalqına müraciətinin Azərbaycanın yeni müstəqillik tarixi kimi yaxşı xatırlayırıq. Azərbaycan dünya miqyasında mövqeyini möhkəmlətməlidir, torpağını işğaldan azad etməlidir. Sonra Mərakeşdə, İslam Konfransında 52 müsəlman dövlətinin təmsil etdiyi zirvə toplantısında Azərbaycanın dözülməz vəziyyətini müzakirə etdirdi. Azərbaycanın müstəqilliyinə qarşı çıxan xarici və daxili qüvvələrin öz layiqli cavablarını aldıklarını bildirdi. Və Azərbaycanda demokratik cəmiyyətin formalaşdığını bəyan etdi. Lakin Azərbaycanın çağdaş iqtisadiyyatının tənəzzülə çökməsini, 1 milyondan çox qaçqının ağır vəziyyətini onlara çatdırdı. Şəhid kəndlərimiz kimi şəhərlərimizin də şəhid olduğunu ürək ağrısı ilə bildirdi və 20 faiz torpağımızın işğalı ilə bahəm Kəlbəcərin sərvətinin ermənilər tərəfindən daşınması, Cəbrayılın, Füzulinin, Zəngilanın və Qubadlının var-dövlətinin daşnaqçı ermənilərin daşmasını, Ağdamda imarətlərin dağıdılmasını söyləyərək erməni təcavüzünün qarşısının qətiyyətlə alınması üçün ATƏT-in Minsk qrupunun vasitəçiliyini dedi. Oktyabrın 4-dəki Prezident çağırışı Azərbaycanın müstəqilliyinin saxlanması üçün Heydər Əliyev simasında tariximizə daxil oldu. Xalqımızı kütləlik halından bir daha çıxartdı və gələcək tariximizə yaşam işığı saçdı.

1988-ci ildən başlayaraq, Ermənistan vandalizminə suveren Azərbaycanla elan olunmamış havadar qanlı müharibə aparır. 56 yaşayış məntəqəsi dağıdılmaqla 119 Azərbaycan kəndi, qəsəbəsi, şəhəri dağıdılmış, dinc əhali öldürülmüş, qaçqın və şikəst olmuşdur. Laçın, Şuşa işğal edilib, yandırılmışdır. Axı, müharibəni möhtərəm, Heydər Əliyev 1994-cü ilin may ayında küllü qan tökülməsini

dayandırmışdır. Ona qədər bir milyondan çox qarbağ əhalisi öz evində məcburi qaçqın olmuşdur. Minlərlə kənd-qəsəbə yandırılmış, yerlə-yeksan edilmişdir. Beş min azərbaycanlı erməni əsirliyində vəhşi işgəncələrə giriftar olmuşdur. Saya yatmayan mədəni-tarixi abidələrimiz, müqəddəs qəbiristanlıqlarımız məhv edilmişdir... Bakının mərkəzində isə erməni qəbiristanlığının baş daşları bərq vurur. Bizimkiləri erməni vəhşiləri sındırıb dağıdır, izini yox edir. Biz isə onların qəbiristanlıqlarını üfürə-üfürə «əziz»ləyib saxlarıq... Bu onların qeyrəti, bu da bizim qeyrətimiz. Ermənilərin vəhşiliyi dünyada məhz burdan «can» alır ki, dünyasını dəyişmiş müqəddəs insanların ruhunu təhqir edirlər. Faşistdən murdar, qəsbkar olduqlarını sübut edirlər. Azərbaycan DTK-i niyə kəşfiyyat yolu ilə Qərbi Azərbaycanda və Dağlıq Qarabağda, Aran Qarabağda yerlə-yeksan etdikləri məbədələrimizi lentə alıb, internetlə dünyaya yaymır... Niyə pullularımız 200 illik türk qırğını yazan alim və yazıçıların kitablarına sponsorluq edib, ingilis dilində dünyaya yaymırlar. Bu onların qeyrətidir.

Erməni tarixçilərinin özlərinin yazdıqları kitabları oxuyanda düşünürsən, ilahi necə olub ki, Bakıda ən yağlı vəzifələrdə işləyərək, 200 min erməni yaşayıb və biz o qatı düşmənlərlə bir süfrədə çörək kəsmişik, düşünəndə adam dəli olur. Biz niyə donub ağaca, daşa dönməmişik. XX əsrin sonu, XXI əsrin əvvəli həmin türk və Azəri türk soyqırımını «əzabkeş» millət kimi dünyanı dolanan, ağ yalan yağdıran erməni daşnakları yenə öz iddialarını davam etdirirlər.

Dahi prezidentimiz Heydər Əliyev 1998-ci il 26 mart tarixli Fərmanı ilə 31 Mart soyqırımına hüquqi, siyasi qiymət verərək, onu bütün dünya ölkələrinin parlamentlərinə və hökumətinə bəyan etdi. 1948-ci ildə BMT-də Konvensiyasında soyqırım hüquqi cinayət sayıldı. Məhz

1948-ci ildə Qərbi Azərbaycandan (Sovet Ermənistanından) düşmənçiliklə 150 min soydaşımız deportasiya edildi. 1988-ci ildə Qərbi Azərbaycandan – sovet Ermənistanından bütövlükdə 300 min soydaşımız döyülə-döyülə, min illik evlərindən deportasiya edilmişdir. Bu gün Dağlıq Qarabağda xarici ermənilər narkomaniya bitkiləri əkib, laboratoriyada istehsal edirlər.

Heydər Əliyev 1997-ci ildə fərmanla ermənilərin, etnik təmizləmə siyasi və hüquqi qiymət verdi.

Gənc suveren Azərbaycanın dövlət çevrilişinə cəhdlər, müstəqilliyinə qarşı terrorlar, bizim yaralı tarixi məqamlarımızdır, yaralı tariximizdir, bu tarixi yaralar nəsil-dən-nəsilə, qəblərdən-qəblərə köçürüləcək, unudulma-yacaqdır.

Xalq öz gücünü göstərdi. Prezidentin ətrafına topladı, çəkici bir nöqtəyə vurdu. Azərbaycan parçalanmadan xilas oldu. Xalq Heydər Əliyev, Heydər Əliyev xalq oldu. Üçrəngli bayrağımız dəniz kimi dalğalanan insanların başları üzərində vüqarla dalğalandı. Azərbaycanın müstəqilliyi əbədiləşdi.

Bu gün tarix diktə edir, yatmışlarımızı oyadır, axı, 1930-cu ilə kimi İrəvanda və bütün Sovet Ermənistanında coğrafi toponimlər. Kəndlərin, dağların, təpələrin, dərələrin, çayların, bulaqların adlarının hamısı azərbaycan türkcəsincə olmuşdur. Bunu İrəvan şəhərinin və ətraf rayonlarının içməli su ilə təmin edilməsi haqqında ermənilərin özlərinin 1929-1932-ci illərdə çəkdiqləri xəritələr büsbütün sübut edir. Bəli, 1938-cu ildə «Pravda» qəzetinin xüsusi müxbiri Kovalyov SSRİ Ali Sovetinə seçkilər münasibətilə Sovet Ermənistanına göndərilmişdir. Basarkeçər rayonuna gələn müxbir seçki marafonunda 150 yaşlı Kolvay Kazım kişidən və onun həyat yoldaşı 140 yaşlı Rəxşəndə nənədən müsahibə götürür. Onlar deyirlər ki, 1828-ci ildə Rusiya İrəvanı işğal edəndə Kolvay

Kazımın 40, Rəşxəndənin 30 yaşı olmuşdur. Kolvay Kazım rus müxbirinə deyir ki, ruslar bizim İrəvanı və Göyçə mahalını işğal edəndə biz bilmirdik ki, Ermənilər kimdir? Onlar hardan Göyçə mahalına gətiriləblər, sonralar gördük ki, bu ermənilər müsəlmanların evlərində qonaq kimi yerləşdirilir. 1938-ci ilin sentyabr-oktyabr aylarında Kolvay Kazımın və Rəşxəndə nənənin müsahibələri «Pravda» qəzetində dərc edilmişdir. Mart soyqırımından yaxşı bilirəm ki, Andronik Culfanı, Sisyanı, Zəngəzuru, Qafanı və Qarabağın Dağlıq hissəsini, Dro Qanayan isə İrəvan və onun ətraf rayonlarını, Zəngəzuru, Qurudüzlünü və Yerlibasarı, Qəmərli, Eçmədzinin və Dərələyzi, Silikov-Silikyan Göyçə gölü ətrafı rayonlarının əhalisini və soydaşlarımızı vəhşiliklə odlu silahdan və qılıncdan keçiriblər və qırıblar, amma dünyanın hegemonları bu dəhşətli soyqırım hüsurunda lal olublar. Sisyan rayonunun Uruq, Darbas, Ağüdü, Bağüdü, Şükür, Şəki, və digər kəndlərin əhalisini qansız-qansız damlara doldurub yandırılıblar. Bakıda isə Xalq Komissarları Sovetinin sədri işləyən Stepan Şamiyan Sovet hökuməti qurmaq adı altında Bakıda və Azərbaycan rayonlarında dinc əhalini qanına qəltan etdirdi. Erməni akademiki Ohancanyan yazır ki, XVIII əsrin sonunda İrəvan şəhərinin əhalisinin 75 faizi azərbaycanlılar olmuşdur. O vaxtı İrəvanda 16 məscid və 2 Alban kilsəsi olmuşdur. Bu gün yaddaş kitabım qərib-qərib vərəqlənir. 1984-cü ildə İrəvan Pədoqoji İnstitutunun müəllimi Karapetyan Harutik ilə Şuşada dincəldirdim. O zarafata salıb, mənə dedi ki, asma, Heydər Əliyev Moskvadan Azərbaycana rəhbər gəlsə biz uduzacaq, amma Moskvadan Azərbaycana başqa rəhbər gəlsə onda Şuşa bizim olacaq. Bu sözlər bu gün ürəyimə mismarlanır. Burda mənşəcə rus olan rəssam Frans Rubanın Rusiya müharibələrinin Kətana köçürməsi bir daha yada düşür. Rəssam əsərində İrəvanın

təməmilə müsəlman şəhəri kimi təsvir etmişdir. Onun əsərlərində at, dəvə, səkkiz məscid və müsəlman aləmi açılır. O vaxtki İrəvanın müsəlman şəhəri olması büsbütün təsdiqlənir. Arxivlərdə boynubükük saralmış tariximizə müraciət etsək indiki Ermənistanın İrəvan şəhərinin «Məndaran» əlyazmaları və Rusiyanın arxivlərində saxlanılan tarixən Azərbaycan torpaqları olan İrəvan xanlıqlarının Cənubi Qafqazda 1780-1800-ci illər İrəvan xanlıqlarının tarixini işıqlandıran xəritəsi məni valeh edir. 1441-ci ildə Kiligiyandan qovulmuş erməni katalikosları Eçmiədzin azərbaycanlılarının səxavəti ilə bütün ermənilərin dini paytaxtı olmuşdur. Eremyan S.P. «Armenia, oçerki istoriə» SSSR (XVII –vek.) 1955. Çuxursəd bəylərbəyliyinə ermənilərin də Eçmiədzinə ziyarətə gələnlərindən «Torpaqbasdı vergisi» alınır. İrəvan şəhəri olan Sabiq Çuxursəd bəylərbəyliyi İrəvan xanlığının yaranışıdır. Təbriz şəhəri mərkəz olmaqla XVI əsrin əvvəlində Səfəvi dövləti yaranmışdır. XVII əsrin 30-cu illərində Səfəvi dövləti, Qızılbaş tayfaları arasında bəylərbəylik adlanan on üç əyalətə bölünmüşdü. Belə əyalətlərdən biri mərkəzi İrəvan (Rəvan) şəhəri olan Çuxursəd bəylərbəyliyi idi. Çuxursəd bəylərbəyliyinə Mako, Sədərək, Naxçıvan vilayətləri və Bayazid qalası, Şadilu vilayəti, kürdlərin vilayəti, Maqazberd daxil idi. XVIII əsrin əvvəllərində Azərbaycan uzun sürən İran hakimiyyətindən xilas oldu. O vaxtı Azərbaycan pərakəndə xanlıqlardan ibarət idi. Azərbaycanın Şimali-qərbində yerləşən bu xanlıqların paytaxtı Azərbaycanın İrəvan şəhəri oldu. İrəvan şəhəri inzibati cəhətdən on beş mahala bölünmüşdür: Qırxbulaq mahalı, Zəngibasar mahalı, Qarnibasar mahalı, Vedibasar mahalı, Şərur mahalı, Suran mahalı, Dərək mahalı, Saatlı mahalı, Tala mahalı, Seyidli-Ağacılı mahalı, Sərdarabad

mahalı, Qərpi mahalı, Abran mahalı, Dərəçiçək mahalı, Göyçə mahalı. (İ.Şopenin göstərilən əsəri, s. 442-446).

Şimali-Qərbi Azərbaycanın qalan torpaqları özünün Divani Xalisə, mülk, camaat torpaqlarına bölünmüşdür. İ.Şopen əsərində deyir ki, 1831-ci ildə Rusiya tərəfindən İrəvan xanlığı tamamilə işğal olundu. Buna baxmayaraq yenədə İrəvan xanı Sərdar Hüseyn idi. Bu haqda rus məmurlarının tərtib etdiyi «təsvirlər» azərbaycan tarixi üçün əvəzsiz mənbədir. Türkiyədən Azərbaycana xüsusilə, İrəvan xanlığına göndərilən məktublardan birində yazılmışdır: «Siz İrəvanlılar təbiətə türksiniz, əgər bəd qüvvələr İrəvan xanlığını almaq istəsələr müdafiə olunaraq müsəlman qanunçuluğunu qorumalısınız. Sultan Qars sizi həmişə Bəyazit paşalarına müdafiə etməyi tapşırılmışdır. Biz həmişə qanunu qorumağa hazırıq. (MDHTA, 52-ci fond, 1V/194 –cü siyahı, 331-ci sənəd, VI hissə, vərəq 20). Hələ Rusiya çarı 1785-ci ildə Cənubi Qafqazda Ermənistan xristian dövləti yaratmağa çalışırdı. Sisianovun başçılığı ilə İrəvan və Gəncə xanlıqlarını işğal etməsi tariximizin göynərtili səhifələrindəndir. Rus arxiv sənədlərinin birində 1787- il iyul ayının 8-də S.Burnaşovun P.S.Potyomkinə göndərdiyi məktubda deyilir ki, onun İrana göndərdiyi knyaz Çavçavadze bildirmişdir ki, Türkiyədən Azərbaycan xanlıqlarına göndərilən fərmanda Sultan onları həmişə müdafiə edəcək, İrəvan şəhəri Azərbaycana mənsub olduğu üçün onun heç zaman Gürcüstanın tabeliyində olması ilə razılaşmayacaq. 52-ci fond, 1/194-cü siyahı, 416-cı sənəd, 1-hissə, vərəq 354. 1-Rusiya-İran müharibəsi dövründə Qarabağ xanlığı Rusiya tərəfindən işğal olduğu zaman (14 may, 1805). Bu xanlığın tərkibində olan İrəvan xanlığının torpaqlarından-Gorus, Qafan, Sisian mahalları da Çar Rusiyasının işğal dairəsinə daxil edildi. O zaman İrəvan xanı

Hüseyn Qulu xan idi. XVIII əsrin 20-ci illərində zəbt olunmuş Naxçıvan və İrəvan xanlıqları İranın torpaqları hesab edildi. Əslində bu Azərbaycanın öz torpaqları idi.

1813-cü ildə Gülistanda Rusiya ilə İran arasında sülh bağlandı, İrəvan və Naxçıvan xanlıqları İrana verildi. Beləliklə, İkinci Rusiya – İran müharibəsində İrəvan qalasını işğal etdi. 1828-ci ildə fevralın 10-da Təbriz şəhərinin yaxınlığındakı Türkmənçay adlı yerdə İranla Rusiya arasında sülh imzalandı. İrəvan və Naxçıvan xanlıqları bütünlüklə Rusiyanın tərkibinə daxil oldu. 1821-ci ildə martın 21-də Novruz bayramı münasibətilə I-Nikolay fərman verib İrəvan və Naxçıvan xanlıqlarını ləğv etdi və əvəzində Erməni vilayəti yaratdı və İrandan 40 min erməni bu vilayətə köçürüldü... İrəvan qalasını aldıqdan sonra Rus qoşunları Cənubi Azərbaycanın ərazisinə daxil olaraq İran sərbazlarına zərbələr endirdilər. (Qlinka S. «Opisanie pereselenie armən Azerbaydjanıx v peredelı Rossii» M.1931). Rusiya imperiyasının tərkibində «Erməni vilayəti» 1850-ci ilə kimi mövcud olmuşdur. I-Nikolayın havadarlığı ilə yurdsuz ermənilərin yurdu olmuşdur... Amma bu ərazi Azərbaycanın feodal xanlıqlarından biri olan İrəvan xanlığının ərazisi idi. Bunu həm tarix, Korolevskinin çəkdiyi İrəvan xanlığının xəritəsi bir daha aşkar edir və təsdiqləyir.

ZAMANIN SÜZGƏCİ VƏ HEYDƏR ƏLİYEV «TƏZƏ HƏYAT» MƏCMUƏSİ

Hər xalqın, cəmiyyətin Allahdan ona qismət olan sivil yolu var. Bu yol zamanın süzgəcindən keçir. Tarixin süzgəcinə bir də nəzər salaq. Bəli, İranda 1979-cu ildən Pəhləvi rejimindən azad olmuş soydaşlarımızın «Varlıq» jurnalı ürəkdən-ürəyə yol açdı. Azərbaycanın sabahkı yolunu gördü, müdrik Heydər Əliyev. Yol insanların yanğı simvoludur. Əyri yol, doğru yol, daşlı yol, hamar yol, uzun yol, qısa yol... Müstəqilliyimizə, demokratiyamıza gedən yol – Heydər Əliyev yoludur. Bu yolu hamı görür. Kim deyər ki, mən görmürəm. Bunu ki, dünya görür. Dumanlı yol, günəşli yol, geniş yol, cığır yol, Qara yol, işıqlı yol, bağlı yol, açıq yol... Bir yol da var keçir ürəkdən-ürəyə, candan-cana, qardaşdan-qardaşa – milli yol. Bu milli rəhbər yoludur. Heydər Əliyev yoludur. Dumanlı-boranlı, daşlı-hamar yol. Tanınmaz nabələd yol! Dağ-divar, hasar bilməz, yaşıl yoldur, tanınmaz, bilinməz, nabələd yollar, bizim AXC yolları kimi. Ürəkdən-ürəyə yol var. Rəhbər ürəyindən millətin ürəyinə keçən yol kimi... Heydər Əliyevin ürək yolu kimi... Xalq prezidentinin ürək yolu kimi... Xalq əzilər, amma ruhən ölməz. Bu, Heydər Əliyev yoludur. Qırılar, ruhu ölməz! Bu görünməz duyğularla, milli ürək yolu ilə nəfəs alır, yaşayır, milli rəhbər Heydər Əliyev yaşatdı, Azərbaycan ayazıdı, Azərbaycan işıqlandı... Yeni tariximizi yazdı rəhbər Heydər Əlirza oğlu Əliyev... Millətin qəlb yolunu gördü Heydər Əlirza oğlu Əliyev... Bu günümüzü, sabahımızı gördü... Azərbaycan əsrin əvvəli kimi sonu da zamanın süzgəcindən keçdi... Ağlama qərənfil, çox ağlamısan, indi qisasını alan millət rəhbərin var! Düşmən

tankı girə bilməz şanlı Bakıya... O, daha xam xəyaldır, indi Heydər Əliyev vətənin canından, qəlbindən 70 il hökm sürən xofu çıxardı. Mart soyqırımının ağrısı və qorxusu... Rahat yatın, şəhidlər... Şəksiz ki, Heydər Əliyev qurudacaq xalqının göz yaşını. Tarixi bir zərurət Heydər Əlirza oğlunun bişmiş, usta siyasətinə xəlqi möhtaclıq labüdlüyü dünyaya səs saldı... 20 Yanvar Xalq matəminə xalq rəhbəri möhtərəm Heydər Əlirza oğlu siyasi qiymət verdi. Heydər Əliyev özünün cahanşümul, dünyəvi siyasətini nümayiş etdirdi... Şəxsiyyətin azadlıq ölçüsü özünü büruzə verdi... İnsan, vətəndaş hüququ və azadlığı tanındı. Zamanın sınağından, sınağından Azərbaycan çox istilalar görə-görə keçmişdir. Amma öz ocağının başında qarı düşməni tanımamışdır, görə bilməmişdir, yoxsa deməyə dili kəsilmişdir... Heydər Əlirza oğlunun zəkası, siyasi uzaqgörənliyi dünyaya nümayiş oldu.

Fəqət, o zaman Heydər Əliyevi Moskvadan Bakıya xalq gətirməli idi. Xalq hərəkətinə bişmiş siyasətçi gerek idi. DTK-nı yerində oturtsun... Moskvaya siyasi sinə gərsin. Azərbaycanın müstəqil dövlət olması üçün Allah Heydər Əliyevi Azərbaycana rəhbər göndərmişdir. Heydər Əliyev cənablarını AXC, kütlə, ziyalı həmin məqamda Azərbaycana prezident gətirməli idilər ki, sonra biçərə xalq müsibətlərlə üzləşməsin... Xalqı, vətəni istəməyənlər, sevməyənlər bu ali, xəlqi, siyasi unitar rəhbərin Azərbaycana hakimiyyətə gəlməsinə avtoritar «badalaq» vurdular. Bu qansız, millətsiz «badalaq» biçərə kütləni köləliyə, aclığa, fəlakətə sürüklədi. Qanı saf olmayanlar, xalqın əzab-əziyyətindən həzz aldılar... Kreslonun həşirində qaldılar. Öz ata-analarını, dədə-babalarının qəbirlərini unudular. Kreslo ananın müqəddəs ruhundan əziz oldu, şirin oldu. Məhz bu milli qansızlıqla da ana torpağ satıldı.

Vətənin, millətin axırına çıxdılar. Qarabağ xalqının səsini batırdılar. Qeyrətini satdılar, xalqın gücünü sarsıtdılar. Terrorlara məruz qaldıq...

Xocalı soyqırımından xəbis ürəyi soyumamışdı düşmənin... Bakı qırğını olmasaydı, qəddar imperiya bizi öz qreyferində saxlardı. Bəxtiyar Vahabzadə demişkən o zaman dilimizdə dustaq idi... Ziyalı qaymaqlarımız dustaq olan kimi. 1930-cu ildə Şəkidə qəzəbli üsyan olub şəhəri üç gün saxlayıblar. Əsgi Gəncə qiyamı kimi... 300 min erməninin İranda məktəbi var. Otuz milyonluq azərbaycanlıların İranda öz ana dilində məktəbləri olmalıdır. Ulu rəhbərin dövlətçilik qayğısı və xəlqiliyi damar-damar zamanın süzgəcindən keçdi, qalibiyyət qazandı.

Xalqın qan yaddaşında yaşayan böyük oğlu, yeganə milli oğlu, əvəzilməz oğlu Heydər Əlirza oğlu «Qara kütlə meydanı»nda Mərkəzdən tələb edilməli idi.

Xalq öz əzəlki liderini xilaskar gördü, Heydər Əlirza oğlunu, xilasa çağırdı... Xalq rəhbəri qalan ömrünü, özü dediyi kimi, xalqın xilasına həsr etməyə başladı, ölümdən, terrordan qorxmadı... Azərbaycan daxildən və xaricdən cürbəcür terrorlara, daşnaksütyun Ermənistanın terroruna məruz qaldı... Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycanın müstəqilliyinin – azadlıq dərsliyinin əbədi müəllifi oldu və zaman, onun dünyası bu haqq işi təsdiq etdi.

Heydər Əlirza oğlunun türkçülük, dövlətçilik, suverenlik, demokratik məfkurəsi bazisində, türkçülüyümüz yaşamalır və dünya xalqları içində türkçülük yaşamamalıdır. Özünə müstəqil yer tutmalıdır. Bu da türkçülük və müstəqilliyimiz yolunda dünyada tanınan, milli yanğılı dövlət rəhbərlərimizin üst-üstə mərtəbəli, inşa edilən dövlətçilik və siyasət məktəbimizin bünövrə tarixi qüdrətini saxlamaqla mümkündür. XX əsrin ikinci yarısı üçün Azər-

baycan siyasət və dövlətçilik məktəbi yalnız yeganə Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycana rəhbərlik məktəbidir. Heydər Əliyev məktəbi ona görə xalq məktəbi oldu ki, o tarixin sınağından və süzgəcindən keçdi, özü-özünə yaşam tapdı. Çünki bu yaşamı Heydər Əliyev gətirmişdi. Bu məktəb ikinci dəfə təməl tapmış, Azərbaycan dövlətçiliyinin əbədi dünya məktəbidir. Gələcək nəsil bu məktəbin dərsi ilə öz türkçülük və dövlətçilik siyasi məfkurə yolunu aparmalıdır ki, siyasət, dövlətçilik, türkçülük mərtəbəli məktəbimizin özülü titrəməsin. Heydər Əlirza oğlunun dövlətçilik, siyasətçilik məktəbi xalqımızın gələcək işıqlı dərsləridir...

Tarixi tədqiqat göstərir ki, sosializm ideali şüurları hakimiyyətçiliyin volyuntarizmidir, qaranlıq labirintlidir. Adamlar qan və qorxu içində doğulur və böyüyürlər... Hamının başının üstündə bir ölüm kabusu meteorid kimi fırlanır. Milli tarixin, milli mədəniyyətin, milli əxlaqın hər xalqın özünəməxsus ənənəsi, milliliyi, qədimliyi, bu günü, sabahı var... Bu mənsubiyyət dünyada öz şanlı təsbitini, rəngini, çəkisini, xüsusiyyətini, fərdiliyini tapmışdır. Bu mənsubiyyət qranitliyi hər millət üçün əbədidir. Adı İvan olan şüur evinin damı uçurulsa da, bu ayrı-ayrı xalqların öz mənsubiyyət milliliyi əbədi akademiyasıdır, onun svayları hər millətin öz şüur evinin ənənəsində min illərlə tikilmişdir, möhkəmlənmişdir... Zamanın süzgəcindən keçmişdir. Xalqların şüur sivilizasiyası zamanın zərurətidir. Yerin göylə yaşam ölçüsü də məad gününə qədərdir. Allah buyurduğu kimi, məad günü çatanda bütün maddiyyət, hətta yer, göy də Yaradanın zaman süzgəcindən keçəcəkdir. Qurani-Şərifin müjdəliyi 18 min ələmi-həyat yalnız tək yer üstündə bina edilən Adəm peyğəmbərin hümmətinin «cəza evi»ndən

ibarət deyildir. Bəs uçan «boşqab»lar hansı planetdən gəlir?

Bu yerin, göyün həqiqətidir, idealdır. Bu Ali Allah hikmətindən qaçmaq qeyri-mümkündür... Amma bu yalançı, qonaq dünyada tamah yer əhlinin düşmənidir, Qurani Şərif buyurduğu kimi...

Fəqət, ayrı-ayrı dövləti, respublikanı idarə edən rəhbər, prezident, kral, əmir, insafına Ulu Tanrı yer əhlinin dolanışığını, yaşayışını etibar edir. Amma bu hökumətin insafını da Tövhid Allah səxavət süzgəcindən keçirir. Xalqımızın xilaskarı əlini göyə qaldırıb dedi ki, mənə Allah sizə prezident göndərib... Bu müqəddəs kəlam nə qədər israr edilib rəndələnsə, o qədər də parlayacaq, bərq vuracaq. Tariximizi işıqlandıracaq.

Hər bir dövlətdə siyasi qurumun təməli hakimiyyətdə təşəkkül tapır. Dövlət hakimiyyəti dəyişdikcə, siyasi mühit dəyişir... Dövlət hakimiyyəti dünyada volyuntarizm qatlarından keçir. Plutokratiya –varlıların, zənginlərin hakimiyyətidir, siyasi qurumun çeşidlərindən biridir. Fəqət, Tövhid Allah onları hakimiyyət sınağından keçirir. Meritokratiya –istedadlıların hakimiyyətidir. Cəmiyyətin təbəqələrinin ürfan qaymaqları seçilir. Elita və kütlə üz-üzə gəlir. Axlokratiya –kütlə hakimiyyətidir, intibah-inqilabla qızğın üsyanla yaranır, kortəbii olur, xaotikliyi təzahür edir, müvəqqəti olur, Azərbaycanda tarixi-inqilabi zərurətlə hakimiyyətə gələn xalq cəbhəsi qaragüruhçuları kimi... Partokratiya – bacardı, bacarmadı, rəhbərlikdə «buyruqçu» partiyaçılardı. Hakimiyyət bir partiya məxsusdur, hakimiyyət bürokratik aparatı ilə volyuntarist idarə olunmasıdır.

Nəhayət, demokratiya – xalq hakimiyyətidir, istiqlalı xalqdadır, bərabərliyə əsaslanır, çoxluğa tabe olur.

Vətəndaşların hüquqi və siyasi azadlığı, hür iradəsi təmin olur. Dövlət hakimiyyətində bərabər seçkilər keçirilir. Azərbaycanda bu siyasi qurumun təməli, 1918-1920-ci illərdə yaranmış Azərbaycan Xalq Cümhuriyyəti qoymuşdur. Onun Başqanı Məmmədəmin Rəsulzadə qəlbimizdədir. İkinci dəfə müstəqilliyimiz qara qışqırıqla, dəstəbazlıqla, anarxiya ilə, vətəndaş müharibəsi ilə üz-üzə gələndə Heydər Əlirza oğlunu xalq hakimiyyətə gətirdi. Səriştəli, usta siyasətçi dövlət rəhbəri xalq hakimiyyətinə söykəndi. Amma daxili çəkişmə, bədxah qonşumuzun saxta «ev iddiası» xarici erməni lobbisinin daşnaksütyun terrorları bişmiş, müdrik rəhbəri dövlət hakimiyyəti «postu»nda bürətmədi, ölmüş, viranə qalmış iqtisadiyyatımız başını qaldırdı. Nəfəsi üstünə qayıtdı. Fəqət, əzəldən sovet hakimiyyəti yıxılmağa doğru addımlayanda, Heydər Əlirza oğlunu xalq, Azərbaycan hakimiyyəti suverenliyi yetişməkdə olan dövlətimizə rəhbər gətirsəydi, Qarabağ problemi xalqımıza diz çökdürməzdi. Xalq ilk gündən xoşbəxt yaşamaq, düşmənlə həmrəy monolit zərbəsi vurmaq iqtidarında olardı... «Vəhşi dığa»nın mənfur ləpiri altında baba torpaqlarımız sızlamazdı. Xalq, dövlət «rəhbər kölgəsi»ndə olardı... Bu dəhşətə, qaçqınlığa düşməzdik... Zamanın süzgəcindən keçən hər bir tale üçün hədsiz dözümlü, böyük səbr gərəkdir. Bu da Ulu Öndərimizdə dibdəhnədən var idi.

Sovet diktatura imperiyası zamanı dünyada iki global qütb mövcud idi. Sovetlər yıxıldı. Dünyada demokratikləşməyə doğru inteqrasiya əsasında cəmiyyətdə təbəqələşmə yüksəldi. Qondarma Dağlıq Qarabağ problemi yaranır və Dağlıq Qarabağın zəbt olması ilə nəticələnir. Bir milyon öz evindən qovulan qaçqınlar ordusu yarandı, ermənilər tarixi, mədəni məbədlərimizi

dağıdıb saxtılıqla özlərininki ediblər. Erməni münafişə ocağının dünyada konflikt əmələ gətirməsi Avropadakı təhlükəsizlik və əməkdaşlıq prinsiplərinə dəhşətli zərbədir. Şəxsiyyətin aliliyi, qanunun aliliyi ilə bahəm uğurlu dövlət quruculuğu üçün əsas zəmindir. Azadlıq və siyasi plüralizm bazar rəqabətinin tərəqqisidir. Bütün bunlar Heydər Əlirza oğlunun hakimiyyət platformasıdır. Fəqət, Birləşmiş Millətlər nizamnaməsi və Helsinki aktı üzrə öhdəliklərə əsasən hər hansı dövlətin ərazi bütövlüyünə və siyasi istiqlalıyyətinə qarşı zor işlədilməsinə rəvac verilmir. Təhlükəsizlik bölünməzdir. İnsan hüquqlarına hörmət, demokratik inkişaf, xalqların taleyidir. Paris xartiyasıdır. Heydər Əlirza oğlunun sülh proqramı dünya üçündür. Heydər Əlirza oğlunun təbirincə desək, Avropa sülhün mənbəyi olmalıdır, demokratiya şəfəqi dünyaya Amerikadan saçır... Yeni Avropa Cənubi Qafqazı erməni təhlükəsindən xilas etməlidir. Ermənistan diasporu dünyada odlu münafişə ocağıdır, hər yerdə konflikt nöqtələridir. Amerikada yalan üzərində qurulan 1200 erməni diaspora dərnəyi gecə-gündüz dəridən-qabıqdan çıxır, müsəlmanlar haqqında xüsusilə, Azərbaçan barədə böhtanlar yayır. Dünyada Avropa əməkdaşlığın, təhlükəsizliyin «nümunə məktəbi» olmalıdır. 1990-cı il sentyabrın 12-də Moskvada alman xalqının bir dövlətdə birləşməsinə dünya alqışladı. Demokratik Avropa ədalətli möhkəm sülhün dayağı oldu. Bu gün beynəlxalq sülhün təminatçısı məsuliyyətini daşıyır. Avropa müşavirəsinin insan meyarı üzrə Kopenhagen sənədi demokratik təsisatlarının bir daha dünyada möhkəmləndirilməsidir. Sülh, ədalət, sabitlik və demokratiya azlıq təşkil edən millətlərin etnik, mədəni, dil və dininin özünəməxsusluğunun qorunmasını Heydər Əlirza oğlu

ölkənin demokratik təntənəsi sanmışdır, bu alilik Azərbaycan cəmiyyətinə dahi rəhbərin demokratik töhvəsidir... Ümumdünya ekoloji tarazlığının yaradılması Avropanın diqqət mərkəzindədir. Dünyanın on bir iqlim qurşağından doqquzuna malik olan yeraltı və yerüstü zəngin sərvəti ilə Azərbaycan torpağı tükənməz xəzinədir.

Lakin respublikamızda inzibati-amirlik metodu, mərkəzdən asılılıq Azərbaycan iqtisadiyyatını erməni təcavüzü əsasında tənəzzülə yuvarladır, Mərkəzdən asılılıq, 73 il 15 ölkə əhalisinin azadlığının boğulması, üç yüz milyon ayrı-ayrı millətin ürək sınıqlığıdır, qəlb qorxusudur, onun qaymaqlarının repressiyasıdır, öz milli dillərinin ölməsidir, çoxmillətli xalqın köləliyidir, məhkumluğudur. İslam dininin, dünyəvi elmi-nur, müqəddəs işığı Qurani-Kərim Allahın düzəltmədiyi gil evində – Kəbə evində peyğəmbərlər atası, Allahın dostu, yəni İbrahim Xəlillullah peyğəmbərin tikdirdiyi Kəbə evini Məhəmməd (s.ə.a.) 632-ci ildə tamamladı. Dünyadakı müsəlmanların Ümrə və Təmətə Həcc ziyarətini mərkəzləşdirdi, onları tutduğu vəzifədən asılı olmayaraq, varlı və yoxsulluğundan asılı olmayaraq ildə bir dəfə Ehram libasında onların görüşməsinə tövsiyə etdi. Bacı-qardaş olan müsəlmanlar ən azı ildə bir dəfə Allah hüzurunda birləşib, dərdləhsinlər. Yer əhlinin qəlbini, azadlığını ifadə edən axırıncı Allah elmi, islam dini kitabı oldu. Hər yer insanın ürəyi Allahdan tikilən Həcc Əkbər evidir. Müqəddəs dünya islam kitabı qəlbə sındırmağı, demokratiyanı, azadlığı köləliyə, məhkumluğa çevirən hər bir ölkənin süqutunu, hər kəsin ürək evinin süqutu kimi işıqlandırır, hər kəsin ürək evini, Həcc Əkbər evi sanır, mərkəzdən 73 il kölə asılılığı, gör nə qədər milyon-milyon ürək evlərini sındırmışdır... Belə bir total dövlət

ittifaqının sonu özü-özünə məhkumluğu ilə nəticələnməli idi... Mərkəzi asılılıq ittifaq torpaqlarının da «münbitlik evi»ni zəhərli, ağır gübrələrilə, amiranəliyi ilə «sındırdı»... Taxıl tarlalarının ətri-reyhanı getdi, «çöhrəsi» soldu... İnsanlar kimi təbiətində «ürək evi» sındı... Azərbaycanında «aqrar dünya»sı amansız istismar oldu, münbit torpaqları şoranlaşdı, dədə malı kimi Mərkəzə daşınan Azərbaycan neftinin Azərbaycan millətinə məxsusluğu itdi... Millət kölə halına düşdü... Qurani –Kərimi tamamlayıb yer əhlinə son səma kitabı olaraq göndərən Tövhid Allah Sovetlər ölkəsini yerlə yeksan etdi... Hər xalqın, hər millətin, hər kəsin qəlb evini özünə qaytardı, 15 İttifaq dövlətlərinin milyon-milyon insanları öz məxsus dinləri ilə gecə-gündüz Tövhid Allaha sücud etməyi özünə borc bilməlidir... Milyonların Sibir buzlaqlarında cəsədi buz bağlayıb... Ruhu sırsıraya bələnib səma qatlarına uçur... Dünya tarixində bu çoxmilyonlu köləlik əbədi unudulmazlıqdır. Yer əhlinin Allahdan göndərilən bu dünya üçün son peyğəmbəri (S) – dünyanın ən birinci səbrli sərkərdəsi və siyasətçisidir. Heydər Əlirza oğlu İslam peyğəmbərinin səbir və sərkərdəlik ayinlərindən bəhrələnmişdir. Heydər Əlirza oğlu Fransa səfərində Qafqazda müstəqil Azərbaycan dövlətinin ilk Cumhuriyyətinin Parisdə Amerikanın vasitəsilə qəbul edilmiş memarandumunu təzələdi, Azərbaycan xalqının Qafqazda mütərəqqi xalq olduğunu sübut etdi...

Tarix anonim olmamalıdır. Tarix insanların çiynində dayanmalıdır. Tarix şəxsiyyəti yetişdirir. Tarix öz şəxsiyyəti ilə şanlı olur. Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycana rəhbərlik tarixi kimi. Xüsusilə, ikinci cumhuriyyət azadlığı olan Azərbaycana Heydər Əlirza

oğlunun xilaskarlıq tarixi Azərbaycanın ikinci dəfə tarixi zərurətdən doğan suverenlik tarixi, unitar dövlətçilik tarixidir. Heydər Əlirza oğlunun şəxsiyyət tarixi, XX əsrin sonunda qazanılan suverenlik demokratiyamızın xilaskarlıq tarixidir. Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycana ikinci dəfə rəhbər qayıdışı, Azərbaycanın və onun müstəqilliyinin qurtuluş günü kimi tariximizin ləyaqətidir, Azərbaycanın aşkarlıq tarixidir, danılmaz tarixidir, suverenliyimizin əbədiləşmə tarixidir. Zamanın süzgəcidir. Bloknotdan:

Heydər Əlirza oğlunun «qurtuluş» tarixi Azərbaycanın çağdaş sivilizasiya tarixidir. Bu 15 iyun 1993-cü il müstəqilliyimizin öz-özünə dərk edilən tarixidir.

20 aprel, 1907-ci il - № 15, «Təzə həyat» məcmuəsində oxuyuruq, ürəyimiz ağrıyır, əldə qələm donur: «... Erməni taifəsi illər uzununu zahirən biz ilə bir nə keçirib, dalda da, batında də hər bir cəhətdən bizi yox etmək, bacardıqca bizi yoxsul, mərifətsiz, sənətsiz, yersiz və ixtiyarsız etmək idi. Buna da kifayət etməyib kivrələrimiz çox vəqt bizi dövlət nəzərində və sair millətlər gözündə mümkün olan qədər, həqir, xar, vəhşi və insaniyyətdən kənar bir tayfa kimi görmək istəyirdilər. Demək ki, qonşularımız nə qədər zahirən biz ilə müdarədə edirdilərsə, batinən bizim müsəlmanlığımızı, bizim təriqəti-islamda olmağımızı əsla bizə bağıslaya bilmirdilər, daha doğrusu, bu tayfa cəmi xristianlıq aləmindən əlində bir vəkalətnamə olan kimi, ümumən bir xristian mübəlliqi misyoneri olub bizimlə yeri gəldikcə zahirən və batinən xristianlıq və islamlıq davası edirdilər. Bu sayaq mənfi, açıq çəkişmənin nəticəsində axırı gördüyümüz evlər yıxan böyük şəhərləri və kəndləri viran qoyub hədsiz-hesabsız uşaqları atasız, anaları oğulsuz qoyan Qarabağın,

Zəngəzurun, Qazağın və Gəncə mahalının dünyada heç kəsi bəyənməyən cəmaətin dilənçi, ac, müflis qoyan erməni-müsəlman ixtişaşı məanətkaranəsi oldu. Çoxları bu ixtişaşa ümdə bəlkə tək bəis dövləti hesab edirlər ki, guya dövlət bu iki tayifəni bir-birinə vuruşdurdu, dövlət müftənalıq eylədi. Lakin bizim əqidəmiz bir az bu əqidədən uzaqdır. Ermənilər axır ki, dövlət ziddinə olan hərəkəti dövlətə xoş gəlməyən işlərdən olmağı hamıya məlumdur...

Əsl mətləbimiz bir az rahatlıq və sakitlikdən sonra bu yaxınlarda bağlanan «Yamanaq» qəzetinin əvəzinə nəşr olunan «Paylaq» qəzetinin gənə bir beylə qan tökmədən sonra öz əslinə qayıtmağı, yenə köhnə sayaq ilə sair millətlər nəzərində müsəlmanları qorxmalı, cəmi Yevropa üçün vahiməli bir heykəl olmağını göstərməkdi.

«Paylaq» daşnaksakanların qəzetəsidir. Daşnaksakan fırqəsi kimi bir ovuc camaat tamam erməni tayfasından da ayrılıb ayrı bir dəstə təşkil etdiyi halda, bu bir ovuc cəmaət aləmi qana çalxalayıb dünyanı bir muxtariyyət alacayıq, biz də gərək bir müstəqil dövlət olaq deyib çığırdığı halda, 300 milyondan ziyadə müsəlman tayfası yer üzündə bir istiqlalyyət qayımaq istəyir, bunlar da ittihadı-islam, panislamizm fikri var deyib hamını qorxutmağa can atır. «Panislamizmin qabağın İngiltərə dövləti vaxtikən almazsa, tamam Hindistan əldən gedəcək, Misir də bir yandan əldən çıxıb gedər. Firəngistan da bu işdə ingilislər ilə bahəm iş görməzsə, Şimali Afrikada olan müstəmləkələrin qaib edəcək». Rusiyadan «Paylaq» qəzetəsi xatircəmdir. Çünki, Rusiya haman qəzetəsinin etiqadınca onsuz da ittihadı-islamın dəfinə çalışır. Rusiyanın səyi ilə Osmanlının əlindən Balkan yarımadasında olan xırda-xırda dövlətlər bir-bir əldən

çıxır, bir gün də olacaq ki, Rusiyadan da xatircəm olan «Paylaq» bu xeyir işə İtaliyanı da, hətta Balkandakı xırdaxırda həşəratı da dəvət edir. Amma görünür ki, «Paylaq» bu mətləbdən çox bərk qorxub, böylə xəyalət onu sakit eyləyə bilmir. Odur ki, axırda özünə təsəlli yeri də tapır. O da budur ki, guya «Panislamizm» məsələsinin başa gəlməməsinə ümdə İslam dövlətləri özləri olacaq. Hazırda dünya qütbləşib İslam həqiqətinin süzgülündən keçir.

Hec vaxt İstanbul, İran, Əfqanıstan və Mərakeş bir yerdə ittifaq edib bir məsələ dalınca getməyəcəklər. Axır vaxtlarda, yəni erməni müsəlman arasında baş tutan barışıq və sakitlikdən sonra erməni yazıçılarının bir neçəsi qələmlərin bu meydanda oynadırlar, onlar eylə düzdə fikir edirlər vuruşmadan, atışmadan bir səmər görmədilər, çünki, böylə ittifaqlarda müsəlmanlara can və mal zərəri dəgirsə, ermənilərə də dəgir. Bəs Yevropanın hamısı müsəlmanlara düşmən etmək, müsəlmanları onlar ilə vuruşdurmaq qoçaq daşnaksakanları xataya salmaqdan əlbəttə ki, artıq məsləhətdir. Bu etiqadda birisi də Mixail bəy adında bir ermənidir ki, «Rusiya» qəzetində bir ay bundan qabaq genə bir məqalə yazıb müsəlmanları «Panislamizm» tərəfdarı və onun mücahidi göstərirdi. Mixail bəy yazırdı ki, cəm islam aləmi hamısı Panislamizm tərəfdarıdır, lakin müsəlmanlar qorxularından (kimdən və nədən qorxurlar məlum deyil). Bu mətləbə ayrı rəng verirlər. Ayrı bir sayaqda bunu göstərmək istəyirlər.

«Bədi müjdə kərcafəşanəm rəvayət» (Bu muştuluğa əgər can fəda etsən rəvadır). Böylə tutaq ki, Mixail bəyin də «Paylaq» qəzetəsinin də sözü doğrudur. Müsəlmanlar hamısı ittihadı-islam tərəfdarı, hamısı panislamizm tərəfdarıdır. Bunun narəva, nasözə yeri harasıdır?! Niyə

«Panerməniz», «Panxristianizm», «Panslayanizm», «Pansionizm» və sair «Pakizmlər» hamısı bir xırda-xırda tarifi və məzahiblər üçün caiz olduqda İslam tayfası kimi bir qüvvətli, bir qədim istedadlı tarifəyət haram olsun. Əlbəttə, bu məsələni meydana qoyub ortaya çıxardanların özləri də bilirlər ki, sairlərlə caiz olan «panizmlər» islama bir az da əvvəl gərək caiz olsun. Amma fikirləri suyu bulandırmaqdan özgələri əqva eləməkdən qeyri degal bunu da bizlər yaxşı başa düşürük... « («Təzə həyat», 20 aprel, 1907, № 15). Bütün bunlar XVIII əsr Qərbi Azərbaycan və xüsusilə, İrəvan xanlığı haqqında tarixi faktlardır. Bəyəm, rus intellegentinin, milli jurnalistinin bu yazdığı rəsmi faktiki gercəkliyə göz yummaq olarmı? Axı, Qərbi Azərbaycanda, yəni indiki Ermənistanda Türkiyədən, İrandan, Suriyadan gətirilən minlərlə ermənilər məişət aləti düzəltmək üçün sənətkar kimi gətirilmişdir, onlar qərbi azərbaycanlıların evlərində qonaq kimi yaşayırdılar. Qonaqpərvər soydaşlarımız onlardan kirayə haqqı da almırdılar, axşam-səhər bir süfrədə duz-çörək kəsirdilər, lakin Cəlil Məmmədquluzadənin «Kamança» əsərinin nəfis tərbiyəsi ilə böyümüş soydaşlarımız erməni daşnaklarının qəlblərində yatmış məkrliyi duymamışlar.

Qarabağın etnosu, Qərbi Azərbaycanın etnosu və xalqlarının etnogenezi, Qərbi Azərbaycanın və Dağlıq Qarabağ xanlıqlarının elatı, qondarma erməni tarixinə şahidlik edir və onun saxtılığını sübut edir. Erməni tarixçilərinin Qarabağ mülüklərini, erməni adlandırması kökündən yalandır. Bunlar Alban ədəbiyyatında mənşəcə albanlardı. Alban kilsələri rusların köməyi ilə saxta olaraq erməniləşdirilib. Elə də yalan üzərində Alban kilsələri Qriqoryanlaşdırılıb. Yunesko təsdiq edən, Fransada əl

yazması saxlanılan 1300 illik Dədə Qorqudumuzla götürsək, millətimizin mənşəyi qıpçaq, oğuz türkləridir, Gürcüstanın şimalı onların oylağı olub. Stramonun coğrafiyasında deyilir ki, albanlar 26 tayfa olub. Onun 22 tayfası türk tayfalarıdır, masagetlər, şiraklar, altaylar, yakutlar... IV-VI əsrdə Gürcüstanın şərqində Bum (qalın) türkləri yaşayıblar. Bəzən erməni daşnakları qədim-qaim diyarımız Naxçıvanda guya, erməni abidələrinin mövcudluğunu yalan-yalan iddia edirlər. Bu günə kimi Naxçıvanda 1150 abidə tapılmışdır. Xristian adı ilə həmin abidələr xəzərlərə, qıpçaqlara və azəri türklərinə məxsus olubdur. V-VII əsr Xəzər Xaqanlığı, Göy Türk dövləti, Hun imperatoru Atilla bu eşkar dünya tarixinin daş səhfəsidir. Burada erməni daşnakları yerdən-göyə qədər gücsüzdürlər. Biz türklərə qarşı onlar hər irəli sürdüyü saxta fakta görə məhsuliyət daşıyırlar və öz böhtançılıqlarını sübut edirlər. Bunu Naxçıvan abidələrinin antropoloji xüsusiyyətləri təmamilə təsbit edir. Bu zamanın süzgəcidir.

Axırıncı azərbaycanlı Ermənistandan zorla qovulduğu üçün xalqın qəzəbi kükrədi. Həmin zaman kəsiyində Azərbaycan hakimiyyətinə Heydər Əlirza oğlunun gəlişi xalqın zərurətindən doğurdu. Onun milli, siyasi köməyinə zəruri ehtiyac vardı.

Heydər Əlirza oğlunun fenomen milli, dünyəvi, siyasət məktəbi Azərbaycanı anlaşılmaz, mürəkkəb bir şəraitdə məharətlə xalqı rəhbərlik əzmi ilə xilas etdi. Xalq psixoloji sarsıntı dumanından aydın səmaya, şəffaflığa, duruluğa çıxdı. Tüstüsü Azərbaycanı bürümüş dəstəbazlıq ocağı əzmikar rəhbər səriştəsi ilə söndürüldü.

Heydər Əliyevimizin təbirincə desək, əbədi suverenliyimizi qazandıq. Qılıncdan iti, qayğılı, xəlqi, nəvaziş

dolu Heydər Əliyev kəlamları gənc nəslimizin əbədi ibrət məktəbi olacaqdır. Vətənin, xalqın qəlbində xeyirxah rəhbər izi, sadəlik tacı, xilaskar abidəsi yaratmaq hər bir dünya rəhbərinə, prezidentinə nəsb olmur.

Heydər Əliyevin müstəqil dövlət quruculuğunda, siyasət strukturunda, rəhbərin xəlqi qəlb göynərtisində, rəhbərin kütlə nəvazişində siyasi subyektin ziyalılığında dünyanın siyasətə rəhbərlik platformasında dünyanın hər yerindən sezilən öz zirvə yeri var. Bunu inkar etmək siyasi korluqdur, mənəvi, siyasi şikəstlikdir, yarımçıqlıqdır. Bütövlükdən uzaqlıqdır, söz aləmində kimsəsizlikdir... Axı, dövlətçilikdə, dövlət bayrağının müqəddəsliyində, dövlət himninin aliliyində, milli hissiyyatda, ana dilinin saflaşmasında, ana laylasında nə iqtidar, nə müxalifət... Bu gülüncdür və milli rüsvayçılıqdır. Heydər Əlirza oğlunun ana dilində ahəngli, mənəli, qrammatik natiqliyi, onun siyasətçi fenomenliyini bir daha dünyada pərvaz etdirir, qanadlanır, dahiləşir. Onun siyasət jestləri isə bu ali fenomenliyi bir daha «bəzəyir», pardaqlayır, parladır, cilvələndirir, siyasi həssaslığın zirvəsinə qaldırır... Milli dinləyici, yaxud beynəlxalq dinləyici və eşidən hər kəs bu ali, saf dəyərləli natiqlikdən həzz alır, dincəlir, qəlbinə bir milli, mənəvi, mənəli, elmi, ürfan çeşməsi axır, zümzümələnir, insanın fiziki və zəka yorğunluğu yox olur, əriyir, məmnun bir çəviklik səni, məni çulğalayır. Rəhbər səsinin tenoru, çəkisi, zəhmi adamı dayandırır, səni səndən ayırır, bayıldır. Sözü yaxadantutma, silkələmə, oyatma, özünü-özünə qaytarma fonetikasi heykəlləşir, söz heykələ çevrilir, insanın gözü sözü nəvaziş işığında qamaşır, ilğimlanır.

Heydər Əliyev xalqımızın qəlbində, gənclərimizin köksündə bu gündə var, sabah da olacaqdır... Mövlana

Allahdan pay aldı, söz sarayı tikdi... Heydər Əlirza oğlu da pay aldı, Allahdan siyasi söz sarayı tikdi, içində Azərbaycan sarayı... Azərbaycanın suverenliyini özünə qaytardı. Azərbaycan Azərbaycan oldu, Qərbini, Şərqini, Cənubunu tanıtdı. Dövlətçiliyimizin xiridarı oldu, Allahdan rəhbərlik xilaskarlıq eşqi aldı, xəlqilik qazandı... Heydər Əlirza oğlunun vəfadarı xalq oldu. Xalqsız yaşamadı, xalq ilə birlikdədir. Rəhbər qəlbində bir xalq sarayı tikdi... heç bir zəlzələ, qasırga titrədə bilməz, bu əbədi sarayı, milyon-milyon xalqın qəlbində tikilmiş ideal sarayıdır, sevgisidir, Heydər Əlirza oğlunun sarayıdır Əbədi xəlqikar, əbədi bahardı, xalqın qəlbində... XX əsrin əzəli də və sonu da dünyanın süzgəcindən keçdi...

Məhz ona görə Heydər Əlirza oğlu deyirdi və bilirdi ki, onun dualarını Tövhid Allah eşidəcək və Sübhan Allah Azərbaycanın XX əsr ikinci yarısının yeganə siyasi şəxsiyyəti Heydər Əlirza oğlu deyirdi: «Məni Allah sizə prezident göndərib»... Bu kəlamları təkrar etmək ürəyimə yağ kimi yayılır. İlahi, havanı ahəstə tenorla yaran bu ali kəlamlar xalqın qəlbinin sınaqlar yatırımı idi. Xalqın rəhbər qəlbinin əks sədası idi... Xalqın, kütlənin qəlbinin xilas səsi, xalqın Tövhid Allahdan dilədikləri duaların səsi ilə rəhbər qəlbinin böyük səsinin həmrəy «səs işığı» idi... Dünyaya yayılan Azərbaycanın səsi idi. Azərbaycanın nəfəsi, varlığı idi. Haqqın Azərbaycan yolu idi. Haqqın səsi idi. Bu gün Ermənistan deputatı və politoloqu Oqanesyan deyir ki, Ermənistanda Rusiya öz bazasını yerləşdirmək üçün Qarabağ kartından istifadə edir. Dünyanın nizam-tərəzində bütün tarixi olaylar zamanın əsgisi süzgəcindən keçir...

Bütün dinlərin kitablarında gizlədilmiş ayinlər var. Zəbur, Tovrat, İncilin din xadimləri öz xeyirlərinə əlavələr

ediblər, əl-Quran dəyişməzdi, orijinaldı. Deyirlər, dar gündə birləşir yadda, yamanda... Azərbaycanda tərsinə oldu, vəzifə, mənsəb, kürsü nəfisi dadlı oldu, vətəndən, kürsü şirin oldu, ata-anadan... Qeyrət can verdi. Nəfisi əmmarə öyündü... Düşmən ləpirinin «ağırlığı»ndan inildədi, ana torpaq... Həsərət qaldı bir-birinə müqəddəs dədə-baba ruhları... Meydanda birləşdi, «Qara» kütlə... Yuxarıda ayrılıq çarpışdı... İlahi, bir-birimizə bu ögeylik, yanımsızlıq hardandı? Torpaq üstündə ayrılır, torpaq altında birləşirik, biz... Torpaq üstə milyon-milyon talelər ayrılır bir-birindən... Torpaq altında əməllər ayırır onları. Torpaq altda birləşir, torpağın altında cürbəcür səslənir əməllər, rənglənir əməllər... Torpaq üstündə talelər başqa-başqa əməllər rəngbərəng... Torpaq altında əməllərin döyüşü gedir... Torpaq üstündə əməllər yada düşürmü? Nəfisi-əmmarə padşahlıq edir, Tövhid Allaha qəlbən hidayətsiz qəlblərdə... Fəqət, Primakov, Kerenko Mixayılova döşlənən milli rəhbər gərək idi. M.Qorbaçov intiqamının, onun erməni havadarlığının siyasi çikini-bikini bilən şəxsiyyət milli-siyasətçi döş-döşə gələrdi, düşmənlə –M.Qorbaçovla... Belə, şəxsiyyət yalnız Heydər Əlirza oğlu idi, bu bütün Azərbaycanda və bu dünyada fakt idi. Bu zamanla üz-üzə dayanmaq idi. Zamanın süzgəci idi.

Dağ əzəmətli, möhtəşəm, rəhbərdi Heydər Əlirza oğlu, xalqın, kütlənin, sadə qəlbində Allah ilə münaciətə sığındı, rəhbər oldu, qəlblərin sərkərdəsi, ağrısı, acısı, qayğısı, nəvazişi, məhəbbəti, göz yaşı, sevinci, şanı, şöhrəti oldu. Əbədiyyət qazandı, xalqın qəlbində... Böyük rəhbər yaşayır, yaşayacaq. Bu gün də, sabah da. Yaşayacaqdır, bu Ali taleyə Ali qismətə kimin nə sözü?! Allahın qismətidir. Dünyanı örtən yaşıl söz tarlasında bir-

iki saralmış söz kimə gərək... Həmişə Arzu zirvədə, imkan ətəkdə olub. Heydər Əlirza oğlunun Azərbaycana qərinə rəhbərliyinin ətəyi də zirvə oldu. Bu dünyada üç-beş rəhbərə qismət olan tale yoludur, lövhü-məhvuzdan, ulu Tanrıdan gələn ömür yoludur, səbir, qələbə yoludur. Gərgin qədəmlə gəlsə də ulu rəhbər, zəhmlə əzmkarlıqla gəldi... Siyasət dünyamıza dərs gəldi, məktəb gəldi. Dövlətçiliyimizə, üç rəngli bayrağımıza, gerbimizə, vətənimizə, xalqımıza, millətimizə, dilimizə. Heydər Əliyev xalqımıza Allahdan ərmağan edilən tarixi şəxsiyyətdir və dünyada sayılan, sözü keçən böyük siyasətçidir.

Azərbaycanı məzlumluqdan xilas etdi. Bu platformada şaqraq addımlarla şax yerişir, yerişin əzmi, ahəngi, zəhmi platformanı titrədir. Hər siyasi kəlamı siqlətlidir. Ona görə dünya siyasətçiləri onu qəbul edir, dinləyir, onun siyasi cavablarının çalarlarına heyran olurlar. Onsuz Azərbaycan müstəqil nəfəs ala bilməzdi. Belə də oldu, Heydər Əlirza oğlu ikinci dəfə Azərbaycana rəhbər gələndə Azərbaycan xalqına əbədi yaşam verdi.

Azərbaycanda tez-tez dəyişən hakimiyyət Xocalı soyqırımı kimi xalqı yaman aldatdı. Özümüzü-özümüdə yadlaşdırdılar, 366-cı motorlu atıcı diviziyanın Xocalı faciəsi sülhsevər, Rus ordusunun iç üzünü dünya ictimaiyyətinə göstərdi. Sonra Qanlı Yanvar faciəsi ilə Rus Ordusu «sülhsevər Ordu» kimi sanki Kinnesin rekordlar kitabına düşdü. Əslində «Böyük qardaş»lığına vəhşiliklə qanlı veto qoydu... Ürəyimizin yanar odu ilə sinəmizi dağladılar... Vətənpərvərlərimiz atdılar bədəninə qumbara bağlayıb özünü düşmən tankının altına beləcə, Heydər Əliyev fenomenindən bəhrələnməyən Azərbaycan hökuməti Xocalı soyqırımına soyuq münasibət göstərdi.

Əsrlərlə Azərbaycan məmləkəti, onun ərazisi imperiya tərəfindən qayçılana-qayçılana zamanın əsgisi süzgəcində çalxalanıb saxlanmışdır. Parçalanmış halda yaşamış, öz tarixini yazmışdır. Bu gün də yazır. Lakin bu gün Azərbaycanın çağdaş müstəqil tarixini Heydər Əliyevimiz yazır və onu dünyada əbədiləşdirir. Azərbaycan tarixinin təhrif olmuş səhifələrini tariximizdən birdəfəlik silir və tariximizi yaradır... Zamanın əsgisi süzgəcindən yeganə, yenilməz, əzəmətli rəhbərimiz Heydər Əliyevə olan haqsızlıq bunu zamanın çalxaladığı əsgisi süzgəcin «gözündən» keçdi və həqiqət yerini aldı... Dünyada 50-dən çox terror mövcuddur, bunun 26-nı Daşnaksütyun partiyası törətmişdir. 11 sentyabr 2001-ci ildə ABŞ-da baş verən iki göydələnin terrorla çökməsində kim deyər ki, daşnaksütyunun məkirli barmağı yoxdur?...

Heydər Əliyev cənablarının ikinci dəfə Azərbaycan hakimiyyətinə gəlməsi Tövhid Allaha mütəəlliqdir...

**QƏRİNƏ RƏHBƏRİ HEYDƏR ƏLİYEVİN XALQA
MÜRACİƏTİ
RƏHBƏRİN BMT BAŞ MƏCLİSİNDƏKİ
ÇIXIŞINDAN
ƏSRİN MÜQAVİLƏSİ
AZƏRBAYCAN DİASPORASI
HEYDƏR ƏLİYEV VƏ MDB**

Diktafon yaddaşından:

«Əziz həmvətənlər, hörmətli bacılar və qardaşlar!

Bu gün televiziya studiyasına gəlib, fikir və mülahizələrimi sizinlə bölüşmək istədim. Azərbaycan beş ildir ki, ağır müharibə şəraitindədir. Erməni silahlı qüvvələri hər gün kəndbəkənd torpağımızı işğal edir. Füzuli, Cəbrayıl yaşayış məntəqələri işğal edilmişdir. 16 min azərbaycanlı şəhid olmuş, 22 min adam yaralanmış, bir milyondan çox qaçqınıımız var...

Mən şəhidlərimizin ruhu qarşısında baş əyirəm. Mən münafişəni həll etmək üçün sülh, barışıq yoluna üstünlük verirəm və lüzumlu hesab edirəm. Xalq müsibət içindədir. BMT, ATƏT-in Minsk qrupunun qüvvəsindən istifadə etməyə çalışıram, Ermənistan rəhbərliyi ilə danışıqlar aparıram. Birinci atəşin kəsilməsi lazımdır, xalq toxtasın... Zəngilanın müdafiəsi üçün ciddi tədbirlər gördük, amma əhali, ordu rayondan çıxdı. Biz buna biganə deyilik, torpaqlarımızı qorumaq, saxlamaq lazımdır. Amma, soydaşlarımız yurdlarını qoyub qaçırlar. Döyüşçülərimiz də döyüşsüz, müqavimətsiz atəş açmadan geriye İran ərazisinə qaçırlar... Nə qədər acı olsa da, bu həqiqətdir. Respublika rəhbərliyi vaxtında lazımi tədbirlər görməmişdir. 1988-ci il fevral ayından erməni silahlı qüvvələri yaşayış yerlərimizə dəhşətli hücum edirlər. Bu uğursuzluqlar, məğlubiyyətlər beş ildir, respublika rəhbərliyinin zəruri müdafiə tədbirləri

görməməsinin nəticəsidir. İki ildir ki, respublikamız müstəqildir, öz müdafiə ordusunu yaratmalı idi. Məhz onda Azərbaycan müdafiə oluna bilərdi. Lakin döyüşlərimiz ayrı-ayrı batalyonlar tərəfindən pərakəndə aparılıb. Vahid müdafiə strategiyası olmayıb. Ayrı-ayrı dəstələr, qruplar öz mənafeələrini güdüblər, nizam-intizam və həmrəylik olmadığından, müdafiə xətti günü-gündən zəifləyib...

7 milyon əhalinin dolanışıqı ağır vəziyyətə düşüb. Azərbaycanda Dağlıq Qarabağ uğrunda yox, qruplar arasında hakimiyyət uğrunda mübarizə getmişdir. Dağlıq Qarabağ məsələsindən istifadə edərək, hakimiyyətə gəlmək üçün mübarizə ediblər. Azərbaycanın aqibəti və xalqımızın ağır vəziyyəti unudulub. 1992-ci ildə hakimiyyətə gələn qüvvələrdə yaranmış vəziyyətdən, fürsətdən öz məqsədləri, siyasi hikkələri üçün istifadə etməyə çalışıblar. Xalq cəbhəsində baş verən rəqabətlər müdafiəmizi zəiflədib martın axırında Kəlbəcər əldən gedib.

Hakimiyyət və iqtisadi-siyasi böhran respublikanı parçalamaq həddinə gətirib çıxartdı. Silahlı qüvvələrin bir hissəsi Gəncədə, digəri Qarabağda, o biri Lənkəran zonasında baş qaldırdı, milli etnik problemlər meydana gəldi. Bu da Azərbaycan ordusunun yaradılmasına, möhkəmlənməsinə mane oldu. Bunun üçün xalqın tələbini və ziyalıların böyük təkliflərini nəzərə alıb xalqın tələbi ilə Heydər Əliyev Naxçıvandan Bakıya gəldi. Vətəndaş müharibəsi təhlükəsinin qarşısı alındı. Bütün silahlı qüvvələrimiz ölkənin müdafiəsinə yönəlsəydi, xalqımız bu ağır günə düşməzdi... Heydər Əliyev dedi ki, ordu hissələrinin bəziləri döyüşsüz, müqavimətsiz geri çəkiliblər, yerli əhalini vahiməyə salıb öz yerlərindən çıxarıblar. Bunu demək üçün əlimizdə əsaslı dəlillər var...

Müdafiə Nazirliyində, ordu hissələrində kobud səhvlərə, cinayət hallarına, xəyanətlərə yol verilmişdi, nəticədə

torpaqlarımız işğal olmuşdur. Nazirlər Kabineti ordunun təchizatı ilə yaxından məşğul olmamışdır, ordunun təşkili yarıtmaq aparılmışdır. Əhali döyüş mövqeyindən çıxarılmalıdır. Bu o demək deyildir ki, döyüşcü öz döyüş mövqeyini tərk etsin, ailəsini götürüb qaçsın. İnsanların bəzilərinin vətənpərvərlik hissi kütləşmişdir. Vətəni qorumaq, torpağa bağlılıq itmişdir. Ordumuzun adamı dəhşətə gətirən halları da var. Mən bunu Sizə böyük həyəcan hissi ilə deyirəm. Bu illər ərzində yığılan günahlar, nöqsanlar, ayrı-ayrı yerlərdə mənəviyyat pozğunluğu törədən cinayətkar ünsürlər qəhrəman, mərd, dözümlü, müdrik Azərbaycan xalqını belə ağır vəziyyətə salmışdır...

Azərbaycanın müstəqilliyini və ərazi bütövlüyünü qorumaq hər bir vətəndaş üçün, hər bir azərbaycanlı üçün ən ümdə, ən ülvi vəzifə olmalıdır. Azərbaycanın etibarlı müdafiəsi olmalıdır. Biz işğalçılıq, qəsbkarlıq siyasəti yeritmirik. Biz sadəcə olaraq işğal olmuş torpaqlarımızı geri qaytarmalıyıq. Qaçqınlar ağır vəziyyətdə çadırlarda yaşayırlar. Lakin Azərbaycan torpağında yaşayan, onun çörəyini yeyib, suyunu içən havası ilə nəfəs alan, sərvətlərindən istifadə edən adamlar eys-ışrət içərisindədirlər. Onlarda Azərbaycanı qorumaq, müdafiə etmək əhval-ruhiyyəsi yoxdur. Məhz ona görə uğursuzluqlar təbiidir. İndi Müdafiə Nazirliyində səfərbərlik aparılır. Sovetlər İttifaqının tərkibində olanda Azərbaycan hər il Sovet Ordusuna 60 min çağırışçı verirdi... İndi Azərbaycan müstəqil dövlətdir, niyə bunu etmək mümkün olmasın? Gənclərin bir hissəsi çağırışdan boyun qaçırır, orduda xidmət etmək istəmir, valideynləri isə cürbəcür yollarla onları hərbi xidmətdən azad etdirirlər. Bəziləri oğlanlarını orduda xidmət etməmək üçün başqa ölkələrə göndərmişlər. Bəs onda Azərbaycanı kim qoruyacaq, onun müstəqilliyini kim təmin edəcəkdir? İndi

adamlarda vətənpərvərlik, qeyrət, şərəf hissi yüksəldilməlidir. Vətəndaşlıq, azərbaycançılıq hissi olmalıdır. İndi biz respublikamızda iqtisadi islahatlar keçiririk, bazar iqtisadiyyatı əsas yolumuzdur, sərbəst iqtisadiyyata meydan vermişik...

Bir tərəfdə restoranlarda çalğı, həddindən artıq pullu adamların cürbəcür kef məclisləri, digər tərəfdə isə şəhidlər, cəbhədə vuruşanlar, qaçqın düşüb ağır vəziyyətdə yaşayanlar. Yox, hamı bərabər yaşamalıdır. O adamların hamısı bu işlərini qoyub getməlidilər. Mən bütün vətəndaşları bu yola dəvət edirəm. Kim bu yolla gedəcəksə, o xalqını sevən, vətəninə sədaqətli olan adamdır. Kim bizim əxlaqımıza, mənəviyyatımıza, milli ənənələrimizə zidd olan yollarla gedəcəksə, onların Azərbaycanda yaşamaq hüququ yoxdur. Bəzi hərbcilər mənə deyirlər ki, bu ağır vəziyyətdə Azərbaycanı atıb başqa ölkələrə gedən, vəziyyət dəyişdikdən sonra geri qayıtmaq istəyən adamları respublikanın vətəndaşlığından məhrum etmək lazımdır... Onların Azərbaycana qayıtmasına imkan vermək olmaz. Bu təkliflərdə həqiqət var. Sovet İttifaqı ərazisinin xeyli hissəsini faşistlər zəbt edəndə adamlar qaçqın halına düşmüşdülər, o vaxtkı həmin adamları ayrı-ayrı ailələr öz himayəsinə götürürdülər. İndi evləri, bir neçə otaqlı mənzili olanlar nə olar ki, qoy onların hərəsi bir qaçqın ailəsini qəbul etsin. Bu böyük bir xeyirxah iş olardı. Qaçqınların bir hissəsini ayrı-ayrı şirkətlər, iş adamları öz öhdəsinə götürsün, onları maddi cəhətdən təmin etsin. Ta qaçqınlar öz torpaqlarına qayıdana qədər.

Mən bütün iş adamlarına, firma rəhbərlərinə müraciət edirəm ki, imkanlarını toplayıb qaçqınlara kömək etsinlər... Son vaxtlar bəzi qüvvələr Azərbaycanda daxili sabitliyi pozmağa çalışırlar. Həmin qüvvələr, birinci növbədə xalq

cəbhəsinin qüvvələri orduda təxribatla məşğul olmuş, cəbhəyanı rayonlara gedərək əhalini yalandan qorxudub geri çəkilməyə məcbur etmişlər. Bu qüvvələr qəsdən rayonların işğal olması üçün imkan yaratmağa cəhd ediblər. Bunların hamısı xəyanətdir, xalqına xəyanət edən, torpağa xəyanət edən adam əsl xəyanətkardır. Bu bir adamın işi deyildir, bunlar qruplardır, təşkilatlardır. Bizdə belə məlumatlar var.

Bəzi təşkilatlar yerlərdə adamlara silahlar paylayırlar və silahlı üsyan qaldırmaq fikrinə düşüblər, hakimiyyəti ələ keçirmək fikrindədirlər. Halbuki, hakimiyyət onlarda idi. Amma siz onları saxlaya bilmədiniz, özünüz qaçdınız, geri çəkildiniz, buna kim təqsirkardır? Bəs indi nə istəyirsiniz? Baş nazir, Ali Sovetin sədri, dalbadal istefa verdilər. Elçibəy iyulun 17-də Bakını tərk etdi, indi Kələkidə yaşayır, əgər onlar günahkar deyildilərsə niyə istefa verirdilər? Onlar dövlətdən istifadə edib, sabitlik yaratmalı, vətəndaş müharibəsinin qarşısını almalı, silahlı qüvvələri birləşdirib, gücləndirib Azərbaycanın müdafiəsini təmin etməli idilər.

Bu hakimiyyəti onların özləri təhvil verib, özləri çıxıb gediblər. Onların indi təxribat törətməsi nəyə lazımdır? Amma Xalq Cəbhəsi Vətəni qorumaq, torpağı qorumaq üçün yaradılmışdır. Ona görə mən Azərbaycan xalqına müraciət edirəm, siyasi dünyabaxışından asılı olmayaraq bütün qüvvələri əl-ələ verib Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən çıxarmağa dəvət edirəm. Bir məqsəd var. Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən xilas etmək, ərəzi bütövlüyünü saxlamaq, işğal olunmuş torpaqları geri qaytarmaq gərəkdir.

Xalq cəbhəsinə, başqa siyasi qüvvələrə xəbərdarlıq edirəm ki, bu əməllərindən əl çəksinlər. Azərbaycanın dövlət qanunları qorunacaqdır. Azərbaycan dövləti özünü və respublikanı qorumağa qadirdir.

Hamı qüvvələri toplayıb bir hədəfə vurmalıdır. Azərbaycanı bu ağır vəziyyətdən qurtarmaq lazımdır. Xalqımız dözümlü xalqdır, bu ağır vəziyyətə dözəcəkdir. Mən bütün rayonların səlahiyyətli adamlarına müraciət edirəm, hər rayondan 500,600,700 nəfərlik tərkibdə, ayrı-ayrılıqda görüşməyə hazırım. Onlarla görüşüb bu rayonların geri qaytarılması üçün məsləhətləşmək əzmindəyəm və dəvət edirəm ki, bu görüşlər yaxın günlərdə təşkil olunsun. Mən buna hazırım. Ordumuzu hörmətlə, qayğı ilə əhatə etməliyik. Uğursuzluqlarımıza səbəb olan ayrı-ayrı batalyonlar ləğv edildi. Bu cinayətkar batalyonlar cəbhə bölgələrində yerli əhalini qarət etməklə məşğul olublar. Erməni silahlı qüvvələri ilə əlaqəyə girib var-dövlətimizi onlara satmaqla məşğul olublar...

Onların çoxu Xalq Cəbhəsi ilə bəziləri başqa qüvvələrlə əlaqədə olublar. Azərbaycanda nizami ordu yaratmaq əvəzinə ayrı-ayrı qüvvələr hərəsi özünə bir batalyon yaradıb gedib haradasa guya balaca bir kəndi alıb, əslində isə bunlar heç bir nəticə verməyib. Hələlik məsələnin sülh yolu ilə həllinə üstünlük verəcəyik. Azərbaycan xalqının qəhrəmanlıq, döyüşkənlik, həm də intellektual potensialı böyükdür. Bu yolda hamımız bir olmalıyıq. Sizə bu fikirlərimlə, bu arzularımla müraciət edərək, hamınızı bu yolda fədakar mübarizəyə, Azərbaycanın müdafiəsinə qalxmağa dəvət edirəm və hamınızdan təşəbbüs və əməli fəaliyyət gözləyirəm. Azərbaycan xalqına həyatın bu ağır dövründə uğurlar diləyirəm...»

Bax beləcə, ikinci dəfə xalqın tələbi ilə hakimiyyətə gəlmiş Heydər Əliyev suverenliyimizin qarantı, xilaskarı olmaqla, Yeni Azərbaycanın yeni tarixini yazmağa başladı və bugünkü müstəqil Azərbaycanın tarixini tariximizə həkk etdi, onun müəllifi oldu. Heydər Əliyevin tariximizdə açdığı işıqlı

yolla Azərbaycanın müstəqilliyi daimi olacaq və daimidir və bu gündə, sabahda, XXI-əsrin yerüstü həyatın üç min illiyində də Heydər Əliyevin siyasi ideologiya və dövlət quruculuq yolu Azərbaycanın əbədi yoludur.

Şübhəsiz ki, Heydər Əliyev müdrik dövlət rəhbəridir. Lakin o dövr çox çətin idi. Ölkəmizi vətəndaş müharibəsi bürümüşdü. Anarxiya dövrü idi. Sovet İttifaqının süqutu böyük hadisə idi. Azərbaycana sabitlik hava, su kimi lazım idi. Hər gün qan tökülürdü. Azərbaycan beynəlxalq siyasət blokadasında idi. İqtisadiyyat, səhiyyə, sənaye öz tərəqqisini büsbütün itirmişdi. Səriştəsizlər ölkəni parçalanmağa gətirmişdilər. Azərbaycan əldən gedirdi... Xalqımızın «ölüm-olum» günündə Heydər Əliyev həm prezident və həm də xilaskar gəldi. Təməli dağılmış iqtisadiyyatı dirçəltmək, xalqın rəhbərə inamını qaytarmaq, ona gün-güzəran vermək lazım idi. Axşam saat 8⁰⁰-dan sonra heç kəs cürət edib, küçəyə, parka getməzdi, insanların yaşanış tərzini itmişdi, çörək növbələri baş yarırdı. Xalqı rəhbər əhval-ruhiyyəsinə qaytarmaq, milyon qaçqına yiyə durmaq, onların yaşayışını təmin etmək praktik cəhətdən qeyri-mümkün idi... Heydər Əliyev xarici ölkələrlə münasibətə önəm verdi... Azərbaycanı Avropa və dünya miqyasına çıxartdı. Öz siyasi duyumu ilə, ali zəkası əzmində diplomatik nümayəndəlikləri açdı. Azərbaycanı cəlbəddici bir münbit məkana çevirdi. Bakı-Ceyhan neft kəmərinin təməlini qoydu, xarici investorları Azərbaycana cəlb etdi. İndi keçid dövrü arxada qalıb. Suveren Azərbaycanın iqtisadi və siyasi durumu Qafqazda liderlik edir...

Bu gün suveren Azərbaycana məhz Heydər Əliyevin dövlət, siyasət xətti ilə Azərbaycana Prezident İlham Əliyev başçılıq edir... Həyat su kimi axır, dəyişir... Lakin xalqın qəlbində xilaskar rəhbər yaddaşı ilə yaşamaq hər dövlət

rəhbərinə nəsb olmur. XX əsrin ikinci yarısında xalqın ağır, dözülməz günündə, özünün dediyi kimi, qalan ömrünü də xalqına fəda edən Heydər Əliyev qədərbilən Azərbaycan xalqının böyük qəlbində həmişəlik yaşayır və yaşayacaqdır...

Dahi rəhbərin BMT Baş Məclisinin 49-cu sessiyasındakı çıxışının mətninə diqqət yetirək. Sadə, hamının başa düşdüyü bir dillə edilmiş bu çıxışdan ulu öndərin Azərbaycanın müstəqilliyi naminə bütün varlığı ilə çalışdığını duymamaq olmaz: Diktafon yaddaşı:

«Azərbaycan xalqı əsrlərlə azadlığa can atmış, əsrin əvvəlində 23 ay müstəqilliyini qazanmış, lakin Sovet İttifaqının daxilinə keçmiş, İttifaq dağıldıqdan sonra yenə öz müstəqilliyini qazanmış və hüquqi, demokratik sivilizasiyalı dövlət quruculuğu yolunu tutmuşdur.

Hüquqi demokratik cəmiyyətin formalaşdırılması üçün hər cür şərait yaradılmışdır. Respublikamızda çoxpartiyalılıq sistemi mövcuddur, siyasi plüralizm, söz, mətbuat, vicdan azadlıqları insan hüquqlarının müdafiəsi qanunun aliliyi möhkəm yer tutmuşdur. Çoxmillətli Azərbaycanın bütün vətəndaşları bərabər hüquqdan istifadə edirlər. Bazar münasibətlərinə keçid üçün geniş iqtisadi islahatlara başlanmışdır. Bunun üçün qabaqcıl dövlətlərin təcrübəsindən istifadə edirik. Beynəlxalq hüquqa, Birləşmiş Millətlər Təşkilatı Nizamnaməsinin prinsiplərinə və müddəalarına uyğun olaraq möhkəm sülh, hamı üçün təhlükəsizlik yeni dünyanın fundamental prinsipidir. Zor işlədilməsinə əsaslanan düşmənçilik dünyasından əməkdaşlıq və tərəqqi dövrünə aparan tunnelin axırında işıq görürük, dünyanın bütün ölkələri və xalqları ilə əl-ələ verib getməyə hazırıq. Lakin hələ də köhnə stereotiplər mövcuddur. Qarşıdurma, kütləvi qırğın silahının məhv edilməsi, millətçilik sahəsindəki problemlər aradan qaldırılmamışdır. Azğın millətçilik,

separatçılıq Qafqazı, Balkan yarımadasını, yer kürəsinin başqa nöqtələrini od-alova və qana bürüyən münaqişələri köhnə dünyanın dağılması meydana gətirmişdir.

Bu münaqişələr müstəqil dövlətlərin inkişafını ləngidir. Ona görə böyük dövlətlərin və beynəlxalq təşkilatların üzərinə xüsusi məsuliyyət düşür, onlar öz siyasi sanbalından, maliyyə və hərbi imkanlarından istifadə edərək, münaqişələrin aradan qaldırılmasına yer üzündə sülhün, sabitliyin, təhlükəsizliyin möhkəmləndirilməsinə öz potensialını yönəltməlidir, Təhlükəsizlik Şurası qarşısında çətin sınaqlar durur. O, öz qətnamələrinin yerinə yetirilməsinə nail olmalıdır. Mənim xalqım qanlı-qadalı günlər keçirir. Hər hansı bir etnik icma qiymətli olan məsələlərin bir-birilə ziddiyyət təşkil etməsinə yol vermək olmaz.

Regionumuzda baş verən hadisələr haqqında dünya ictimaiyyətinin kifayət qədər məlumatı olmadığını, bəzi hallarda isə birtərəfli məlumatı olduğunu bilərək sizi real vəziyyətlə qısaca tanış etmək istərdim. Ermənistan Respublikası Azərbaycanın Dağlıq Qarabağ regionunun ərazisində güclü qoşun qruplaşması yaradaraq respublikamıza qarşı fəal döyüş əməliyyatları aparmışdır. Şuşa şəhəri və Laçın rayonu işğal edildikdən sonra Dağlıq Qarabağın ilhaqı başa çatdırılmış, Dağlıq Qarabağda yaşayan təxminən 50 min azərbaycanlı oradan qovulmuşdur. Erməni silahlı birləşmələri Dağlıq Qarabağ qarşıdurmasından istifadə edərək bundan sonra hücumun gedişində Azərbaycanın digər altı rayonunu – keçmiş Dağlıq Qarabağ Muxtar Respublikasının hüdudlarından Laçın rayonu kimi kənardə olan və sahəsi keçmiş vilayətin sahəsindən dörd dəfə çox olan Kəlbəcər, Ağdam, Füzuli, Cəbrayıl, Zəngilan, Qubadlı rayonlarını işğal etmişdir. Təcavüz nəticəsində Azərbaycan ərazisinin 20

faizdən çoxu Ermənistan Respublikasının silahlı qüvvələri tərəfindən işğal edilmişdir. Mən Azərbaycan tərəfindən dəhşətli itkiləri sizə deməliyəm. 20 mindən çox əhali həlak olmuşdur. 100 minə yaxın adam yaralanmış və xəsarət almışdır, 6 min adam əsir düşmüşdür, bir milyondan çox azərbaycanlı, yəni ölkə əhalisinin təxminən 15 faizi qaçqın vəziyyətinə düşmüşdür.

Onlar öz vətəninə evsiz-eşiksiz qalmışlar, yayın istisindən, qışın soyuğundan, epidemiyalardan əzab çəkirlər. Azərbaycanın işğal olmuş ərazilərində 700 şəhər və kənd dağıdılmışdır. Evlər, məktəblər, qədim tarixi məbədlər, mədəniyyət abidələri, xəstəxanalar yandırılmış və məhv edilmişdir. BMT-nin üzvü olan dövlətin suverenliyinə, ərazi bütövlüyünə və siyasi müstəqilliyinə kobudcasına, beynəlxalq qanunları pozaraq təcavüz edilmişdir.

Müharibə xalqımı dözülməz hala salır, sosial gərginliyi gücləndirir, demokratiyaya və iqtisadi, siyasi islahatların həyata keçməsinə mane olur. Müharibə nəticəsində Azərbaycan xalqına milyardlarla Amerika dolları məbləğində böyük maddi ziyan vurulmuşdur. İnsan talelərinə vurulmuş mənəvi ziyan, xalqın dərd-bəlası isə heç nə ilə ölçülməzdir. Ermənistan Respublikasının birləşmiş silahlı qüvvələri tərəfindən Azərbaycan ərazilərinin işğal edilməsi haqqında Təhlükəsizlik Şurasının dörd qətnaməsi və onun sədrinin altı bəyanəti qəbul edilmişdir. Bütün qətnamələrdə Təhlükəsizlik Şurası Azərbaycan Respublikasının suverenliyini və ərazi bütövlüyünü təsdiq edir, ərazimizi ələ keçirən erməni silahlı qüvvələrinin zor tətbiq etməsi qeyd edilir. Təhlükəsizlik Şurası qəbul etdiyi qətnamələrin yerinə yetirilməsi mexanizmini işə salmamışdır.

Bəs Təhlükəsizlik Şurası nə dərəcədə ardıcıl və qətiyyətlidir, onun səlahiyyətlərinin tətbiq dərəcəsi nə ilə

müəyyən edilir? Burada Təhlükəsizlik Şurasına inam pozula bilər. BMT-nin qətiyyətli tədbiri müvəffəqiyyət gətirə bilər. Beynəlxalq hüquq normalarını kobud surətdə pozan dövlət barəsində təsirli tədbirlər görmək nüfuzlu beynəlxalq təşkilatın dünya birliyi qarşısında borcudur. Biz ATƏT kimi nüfuzlu təşkilata da belə bağlayırıq.

ATƏT-in yaratdığı Minsk qrupu da işğal edilmiş bütün ərazilərin azad olunması və işğalçı qüvvələrin Azərbaycanın hüddurlarından tamamilə çıxarılması, onun suverenliyinə ərazi bütövlüyü və beynəlxalq miqyasda tanınmış sərhədlərinə hörmət edilməsi ərazilərinə əsaslanır, lakin ATƏT-in də müvafiq mexanizmləri olmadığından onun çoxsaylı vasitəçilik səyləri hətta bir nəzərəcarpan nəticə əldə etmir. Bir müsbət nəticə var. Rusiya Federasiyasının və ATƏT-in Minsk qrupunun fəal vasitəçilik missiyası ilə münaqişə zonasında atəşkəs əldə olunmuşdur. Ermənistan Qarabağda mövcud olmuş demoqrafik vəziyyətin bərpasını və azərbaycanlı əhalinin oraya qaytarılmasını tamamilə istisna edir. Azərbaycan Respublikasının mövqeyi həmişə əməli mövqe olmuşdur və sülhsevər xarakter daşıyır. Biz Ermənistan Respublikasına sülh təklif edirik. Dağlıq Qarabağın erməni əhalisinin təhlükəsizliyinə zəmanət veririk. Ermənistanla Dağlıq Qarabağ arasındakı humanitar dəhlizin normal işinin qarşılıqlı olaraq bərpa etmək tərəfdarıyıq. Biz lazım gələrsə, münaqişə zonasında beynəlxalq sülhsevər qüvvələrin yerləşdirilməsinə razıyıq. Biz Azərbaycan dövlətinin tərkibində Dağlıq Qarabağın statusunu da müzakirə etməyə hazırıq.

50 min Dağlıq Qarabağın azərbaycanlı qaçqını öz evinə qayıtmalıdır. Uzunmüddətli sülh bağlamaq olar. Tam sülh olursa biz atəşkəsə əməl edəcəyik. Respublikada 1 milyondan çox qaçqın və məcburi köçkün çadırlarda, ağır şəraitdə

yaşayırlar. Əgər buna yaşamaq demək mümkündürsə... Azərbaycan hökuməti bu ekstremal vəziyyətin aradan qaldırılmasına çalışır. Epidemiya və aclıq təhlükəsi var. Azərbaycana humanitar yardım göstərən Türkiyə, İran, Səudiyyə Ərəbistanına və digər dövlətlərə minnətdarlığımızı bildiririk. BMT-nin Qaçqınların işi üzrə ali komissarının idarəsinə, Beynəlxalq Qırmızı Xaç Komitəsinə, BMT-nin uşaq fonduna, «Həkimlər sərhəd tanımır» təşkilatına və qeyri-hökumət təşkilatlarına da minnətdarıq. NATO-nun «Sülh naminə tərəfdaşlıq» proqramına Azərbaycanın qoşulması onun siyasi həyatında böyük siyasi hadisə oldu.

Mən keçmiş Varşava Müqaviləsinin üzvü olan dövlətlərin bu proqrama qoşulmasını alqışlayıram. Bütün Avrasiya qitəsində ümid yaranır ki, gələcəkdə sülh və təhlükəsizlikdə yaşayacaqdır. Beynəlxalq Valyuta Fondu, Ümumdünya Bankı, Beynəlxalq Yenidənqurma və İnkişaf Bankı ilə qarşılıqlı fəaliyyətimiz bizim üçün xüsusi dəyərlidir. Beynəlxalq Valyuta Bankı Ermənistana sabitləşdirmə krediti vermişdir. Ədalət bu məsələdə heç olmasa simmetrik münasibət tələb edir. Azərbaycan Respublikası sentyabrın 20-də Xəzər dənizinin Azərbaycan sektorunda neft yataqlarının birgə istismarı üçün bir sıra dünya şirkətlərinin konsorsiumu ilə 30 illik müqavilə imzalamışdır, xarici investorların ölkəmizə cəlb edilməsi siyasətimizim sübutudur, Azərbaycan xalqı öz gənc müstəqil dövlətinə məni prezident seçmişdir. Mən onun ən xoş arzu və diləklərini sizə çatdırmaq şərəfinə nail oldum...»

Bəli, Heydər Əliyevin BMT-nin sessiyasındakı proqram çıxışı Azərbaycanın xarici və daxili siyasətinə çıraqlı tutur, məhz Azərbaycanın əbədi varlığı ilə səsleşir və gələcəkdə də səsleşəcəkdir. Bu ali proqram çıxış Azərbaycanın XXI əsr inkişafına güzgü tutur, yol göstərir. Heydər Əliyevin bu

uzaqgörən proqram çıxışını dinlədikcə insan, əsl azərbaycanlı qüruru hiss edir və düşünür.

1993-cü il 10 oktyabr xalq öz istəyinə, ümidinə çatdı... Heydər Əliyev xalq referendumu ilə müstəqilliyini qazanan Azərbaycana prezident seçildi. Xalqımızın müdrik siması, mərhəm çöhrəsi şəfəqləndi, murazımız, məsləkimiz vahid məcaraya yönəldi, camaat ovqata gəldi...

Müqtədir ağsaqqalımız, dünya tanıyan siyasətçimiz xalqın tələbilə, Azərbaycana yenidən rəhbər gəldi, gətirildi... Dünyada tanınmış siyasətçiyə dünyanın hər yerindən əhsən alqış təbrikləri gəldi... Azərbaycanın bu ağır və çətin günündə Heydər Əliyev xalqın, vətənin köməyinə gəldi. Bu danılmaz, dünyəvi faktdır.

Heydər Əliyev 2001-ci ildə Dünya Azərbaycanlılarının birinci qurultayını Bakıda çağırdı... Azərbaycan diasporasını yaratdı, birləşdirdi. Sarayda özü məzmunlu, gərəkli çıxış etdi: - hamımızı birləşdirən, azərbaycançılıqdır. Bütün dünyada yaşayan soydaşlarımız öz milli mənsubiyyətini, soy kökünü

qoruyub saxlamalıdır. Ümummilli dəyərlərimiz dünya mədəniyyətinə inteqrasiya edilməlidir. Heydər Əliyevin azərbaycançılıq şah əsəri oldu. Heydər Əliyev azərbaycançılıq işığında milli birlik yaratdı. Hətta 50 milyonluq dünya azərbaycanlılarının birlik təməlini qoydu. Dünyadakı azərbaycanlılar birlik təşəkkülü tapdı. Dekabrın 16-da Naxçıvan Ali Məclisinin sessiyasında qərar qəbul etdi, dekabrın 25-də Azərbaycan Ali Soveti həmin qərarı təsdiqlədi...

Müstəqil Azərbaycanın dövlətçilik ideyası azərbaycançılıqdır, Azərbaycan dilini, mədəniyyətimizi, milli-mənəvi dəyərlərimizi, adət-ənənələrimizi yaşatmaqdır, bunu gənclərimiz daimi edəcək və əbədi edəcək, hər bir ailəyə, hər bir azərbaycanlıya, harada yaşamasından asılı olmayaraq, onlara xoşbəxtlik arzu edirəm,

Qoy ağacımız kəsilməsin! Qoy çırağımız sönməsin! Heydər Əliyevin rəhbər qəlbindən qopub dünyaya səs salan bu kəlamlarını Allah rəvac verdiyi üçün zaman təsdiq etdi. Öz fəlsəfi-siyasi, dövlətçilik ocağında bişən yeganə övladı, Heydər Əliyevin kursuna yiyəlik edə bilən gələcək rəhbər yalnız İlham Əliyev ola bilər...

Mən istəyirəm, Azərbaycanda yoxsul olmasın, hamı varlı olsun. Biz Azərbaycanı mütləq zəngin bir dövlətə çevirəcəyik!

«Mən fəxr edirəm ki, azərbaycanlıyam, indii də fəxr edirəm...» İlahi bu müqəddəs kəlamlarda nə qədər millilik, xalq sevgisi, dahilik vətən məhəbbəti var?! Çünki xalq seçkisindən əvvəl o xalqın Allaha hidayətindən asılı olaraq həmin xalq üçün Prezidenti Tövhid Allah seçir, sonra xalq öz azad referendumu ilə həmin tarixi şəxsiyyətin böyüklüyünü təsdiq edir.

Bu nəhəng mexanizmi nizamlayan Heydər Əliyevi Allah xalqımızı, dövlətimizi parçalanmadan, naşılıqdan xilas etmək üçün göndərdi. Budur, ali həqiqət!

Müqəddəs, seyid türbələrimizə həsrət qaldıq. Torpağımızın barını yağı düşmənin yeyir. Anadan olan gündən insan ölümə doğru can atır, iməkləyə-iməkləyə yetkinləşir. Zülmədən-zülmə tələsir, qaça-qaça. Bir ömrü yaşayır, insan niyə sürünə-sürünə, dərd-qəm, ah-zar içində yaşam tapır. Hər günümüz həsrətlə buluna-buluna bəyəm zəka çatdırmı? Niyə getdi, torpaqlarımız çöllərə töküldük, qeyrətimiz əsr düşdü, unutduq özümüzü.

Hər axşam qurbanlıq qəlbimizə dərd ili ilə sarınılıq... Ömürün ixtiyar yaşında, başımız ölümün yoxuşunda zülmə ömrün zirvəsinə çatırıq. Ruhların yol yolçusuyuq. Heydər Əliyevi Allah verib bizə, dünyada yaşayaq biz də! Uduzub savaşa, qaldıq torpaq həsrətində. Hara gedirik? Sabahkı gənclərimiz nə deyəcəklər?! Gələcəyimiz, ümidimiz sənəin yoluna dikilib!

Biz əyilirik torpağa, torpaq çağırır bizi. Ruhumuzda torpaqda həsrət ilə qovrulacaqmı? Ey Heydər Əliyev! Allaha doğru Qoşa qanadla –namaz-ramazan ilə uçuruq, Şah dağının Ağoqlan dağının, Ziyarət dağının sərinlik həsrəti içində ruhların yol yolçusuyuq biz. Allahın dərğahına gedirik, ürəyimiz qəm yuvasıdır, beynimiz kədər daşıyıcısıdır, bir dərdli hicrandı bu dünya. Bu da bir can qovğasıdır, madar Rəşidimin tale həsrətində gedirəm. Nə gördüm, nə bitirdim, Mirsədi babam seyidliyinə görə müdam Sovet təqibinə məruz qaldı. O da bir nəhrli zaman idi. Milli qəlblər buz bağladı, ürəklər simlədi, Sibir buzlağında bir dəli qasırğa, qəm-qüssə kədər dolusu döydü bizi, cavidlərimiz...

Düşməyə dost dedik, dostu düşmənin. Bayağı bir dünya gördük, heç nə görmədik. Tale nədi, bəxt nədi bilmədik. Zülm

içində torpağa çatdıq. Haqqımız əlimizdən alındı. Gedirəm Allaha doğru. Kim şadlanacaq orada? Məzar sorğusu, cənnət-cəhənnəm əbədi ələmi-haqq-dünya orada! Kimin bu bihudə dünyada nəyə haqqı var, nəyə haqqı yoxdur. Əgər sənin həqiqətin haqdan gəlirsə, axır-əvvəl sənin haqqın öz yerini alacaqdır. Böyük vətəndaşımız Heydər Əliyevin haqqı necə ki, Allahdan verildi. Heydər Əliyev, sən dünya yaratdın. Sovetin xarabaya çevirdiyi Bibiheybət məscidini İslam işığında ayağa qaldırdın, su çəkirdin, bağlar, parklar saldırdın, Azərbaycan adlı məmləkətin uçuruma çatanda el dayağı kimi əlini dayaq verdin, lərzə gəldi, bir tərəfi uçdusa, yenə yerində qaldı, bir qisim torpağımız işğal oldu, ulu Azərbaycan və Heydər Əliyev! Bu düşmən qasırgası kəsilər, bir zaman gələcək İlham yağışında bəyazlanacaq, Azərbaycan səması. Çəkilər, qara bulud, ayazıyar, cəmləşər, bütün Azərbaycan!.. Allah qalx deyəni heç kəs oturma bilməz! Sevdik düzlüyü, halal əməyi, sevmədik yalanı, hiyləni, böhtanı bədxah qonşumuz kimi. Amma unutqan olduq.

Məhz xalq ədaləti, Heydər zəkası qaldıracaq Azərbaycanı. Azərbaycan deyəndə ayağa dur, ayağa dursun düşmən də! Heydər Əlirza oğlunun məktəbinin yeganə şagirdi İlham Əliyevin sabahkı rəhbərliyi ilə addımlayacaq Azərbaycan! Dünyada Heydər Əliyev ilk Azərbaycan diasporunun rüşeymini milli proqramla ilk səfər etdiyi Fransa məmləkətində bərqərar etdi. Sonra dünyada Azərbaycan diasporunun «toxum»unu səpdi, cücərtti, yaşllaşdırdı. Sovet dünyası digər müttəfiqlər kimi Azərbaycanın da xaricə çıxış qapısını bağlamışdı, mismarlamışdı. Heydər Əliyev bu bağlı qapını taybatay açdı və dünya biznesmenlərini Azərbaycana dəvət etdi, həmin ölkələrdə milli Azərbaycan diasporalarını yaratdı, doğma Bakımızda onların həmrəylik qurultayını keçirdi. Xalq oyandı, özünü tapdı. Budur, əlçatmaz həqiqət!

Heydər Əliyev həqiqəti! Xaos bataqlığına düşmüş Azərbaycana əmin-amanlıq gətirdi. Bu gün Azərbaycanın müstəqilliyini özünə qaytaran Heydər Əliyev həm də, dünyada Azərbaycan diaspor yaradıcısıdır, ona yaşam verəndir, onu milli çalarlarla proqramlaşdırandır. Bunu görməmək qeyri-mümkündür.

Heydər Əliyev şəxsiyyətində fitri natiqlik var... Heydər Əliyev müstəqilliyimizin mayasını qoydu. Dahi öndər Fransaya ilk səfərində oradakı azərbaycanlılarla görüşdü. Azərbaycan diaspor özülünü qoydu. Dünya azərbaycanlılarının koordinasiya komitəsini yaratdı... Dünya azərbaycanlılarının birinci qurultayını Azərbaycanda çağırdı. Yadıңызdan çıxarmayın ki, böyük Vətənimiz Azərbaycan var, onun həqiqətlərini dünyaya yayın! 2001-ci il praktiki olaraq Azərbaycan bayrağını dünya ölkələrində dalğalandırdı. O sınımadı. Bayraqlar düzülmüşdü. Amerika, İngiltərə, Fransa bayraqları sıralanmışdı. Ulu rəhbər Azərbaycan bayrağını görməyəndə qəhərlənmişdi...

El bilir ki, sən mənimsən,
Yurdum-yuvam məskənimсэн.
Anam doğma vətənimсэн
Azərbaycan, Azərbaycan!

Şerini deyəndə ürəkdən doluxsundu. Londonda Heydər Əliyevin oradakı azərbaycanlılarla görüşü yaddaşıma həkk edildi. Mən heyran oldum, dahi öndərin gülərgözlə, çöhrə ilə Londonda yaşayan azərbaycanlılarla necə görüşdü... Rəhbər deyirdi ki, əsas məna bundan ibarətdir: Azərbaycan diasporu xaricdə Azərbaycanı necə təmsil edir, qərrib ölkələrdə azərbaycanlılar bir-birinə dayaql olmalıdırlar. Azərbaycan haqqında düşünməlidilər, Azərbaycan həqiqətlərini dünyaya

çatdırmalıdılar. Bütün dünyada yaşayan azərbaycanlılar bilməlidilər ki, onların müstəqil Azərbaycan dövləti mövcuddur.

Müxtəlif ölkələrdə azərbaycanlılar öz həyatını qurur. Norveçdə, Fransada, İngiltərədə, Amerikada, harada yaşamasının fərqi yoxdur. Amma onlar bilməlidirlər ki, onların vətəni var. Öz dili, dini, milli adət-ənənəsi var. Bizim xalqın qədim zəngin tarixi ənənəsi var, qüsurlu bir cəhəti var ki, bəziləri əriyib başqalarına qarışır, öz milli mənliliyini itirir. Mən Türkiyənin Ankara və İstanbul şəhərlərində azərbaycanlıların icmalarını gördüm, təəccüblənmədim. Çünki Türkiyədə azərbaycanlılar əsrlərlə birlikdə yaşayırlar. Bir xalqdılar. Amma Londonda Azərbaycan icmasını görəndə çox sevindim. Mən onlara bir-birinə mehriban olmağı, dayaq olmağı arzu edirəm. Mən inanıram ki, dünya azərbaycanlıları təşkilatlanacaq, bir-biri ilə həmrəy olacaq, müstəqil Azərbaycanı unutmayacaqlar... Heydər Əliyevin həm də Azərbaycan dili zənginliyi, ahəng üslubu, danışıq tərzini xaricdəki azərbaycanlıları heyran etdi.

Bizim vəzifəmiz dünyanın hər yerində yaşayan azərbaycanlılarla maraqlanmaq ayırı-ayrı Azərbaycan icmaları ilə sıx əlaqə yaratmaq, xarici ölkələrdə azərbaycanlılarla həmrəy olmaq üçün Azərbaycanda mərkəzləşmiş bir orqan yaradılmalıdır. Bu komitə dünyada Azərbaycan diasporlarının təşkilatlanması üçün koordinasiya mərkəzi olmaqdır. Mən hər bir azərbaycanlıya xoşbəxt həyat və xoşbəxt gələcək arzu edirəm. Siz yaşadığınız ölkənin vətəndaşı kimi həmin ölkədə siyasi-ictimai bir yer tutmalısınız.

Heydər Əliyev Azərbaycana qayıtdıqdan sonra onunla sarayda böyük görüş oldu... Müstəqil Azərbaycanın tərkibində Azərbaycan diasporlarının təşkilatlanması üçün mərkəzləşmiş bir orqanın yaradılmasını böyük milli

həyəcanla açıqladı: Azərbaycan tarix boyu misqal sevinc batman kədərlə üzləşib... İnsanın iki üzü, dünyanın dörd üzü var. Dörd fəsil kimi... hər fəsil isə insan qəlbinə bir cürə atəş açır. Qəm-qüssəyə düşər edir. Dörd fəsil isə bir-birinin əlindən tutub su kimi axır.

Dan yeri ağarır, dalınca təndir içi günəş sarala-sarala boylanır, açıq sarı iynə şüalar gözə batır, al günəş tələsir, kəllə çarxa, oradan qüruba yuvarlanır, qıpqırmızı girdə planet qeyb olur. İnsan taleyi də elədir, doğulur, ağarır, saralır, səmaya pərvaz edir, sonra sınıq-salxaq qüruba düşür... 6,5 milyard yer əhlinin heç birinin dan səhəri, nə qıpqırmızı çanaq qürubu bir-birinə bənzəmir, necə ki, özlərində gəzdirdikləri barmaq naxışları kimi... Dünyanın sirlərinin və tarixin dibi görünür. Doğanla-batan qonaq ömür yolu arasında insana misqal-misqal sevinc və batman–batman kədər verilir.

Lakin elə əziyyətli ömürlər var ki, onların misqal sevinci, batman dərdi-səri öz millətinin sevinci və kədəri ilə ölçülür. Fəqət, onda insan canlı tarixə çevrilir, xalqın ömür tarixində, özünə əbədi, əzəmətli yer tutur və xalqın qəlbində yaşayır və həm aşkarda və həm də batında heykəlləşir və heykəllərin əzəməti nəhəng dağları andırır. Bunlar həmişə xalqın tarixindən boylanmış cahanşümul və əvəzsiz şəxsiyyətlərdir. Dünyada onların yerini yerimək olar, ancaq həmin şəxsiyyətlərlə eyni olmaq qeyri-mümkündür. Axı, dünyaya gələn hər kəsin öz ömür sevinci, kədəri və əzəməti və taleyi olur.

Eyzenhaueri, yaxud Çörçilli kim büsbütün siyasəti ilə əvəz edə bilər. Elə də dünyada əbədi ümummilli liderimiz Heydər Əliyevi onun siyasi şah gedişini heç kim özü kimi gedə bilməz. Lakin həyat öyrənmək məktəbidir, elm məktəbidir. Azərbaycanda Heydər Əliyev xarici və daxili

siyasət korpusunu, müstəqil dövlət quruculuğunu onun öz siyasət ocağında bişmiş – yeganə oğlu İlham Əliyev apara bilər və aparacaq. Xalq gələcəkdə yalnız İlham Əliyevə güvənə bilər.

...Heydər Əliyev dünyanın siyasət aləminə səs salıb 2001-ci ildə Bakıda dünyadakı 50 milyon azəri türklərinin birinci qurultayını çağırırdı. Əzəmətli Heydər, nəhəng siyasi rəhbərin geniş konsepsiyalı çıxışından kiçik bir məqamı gətirmək yerinə düşərdi. İsrar etmək lazımdır.

«Siz azərbaycanlılar, harada yaşamanızdan asılı olmayaraq, öz milliyini saxlamalısınız. Azərbaycanın milli, mənəvi, ənənəvi dəyərlərini yaşatmalısınız... Hər bir insan üçün onun milli mənsubiyyəti onun qürur mənbəyi olmalıdır. Mən həmişə fəxr etmişəm, indi də fəxr edirəm, mən azərbaycanlıyam!» Dünyada 300-dən çox Azərbaycan qurumlarını təşkilatlandırıb, dünyada Azərbaycan diasporunun toxumunu səpdi, göyərtədi.

Bəli, özülü, təməli Heydər Əliyev tərəfindən qoyulan Azərbaycan diasporunun Heydər Əliyev siyasi kursunu İlham Əliyev davam etdirəcəkdir. O zaman Heydər Əliyevin hədsiz gözəl, mənəvi çıxışları insanlarımızı valeh etdi, heyran qoydu, sevimli prezidentimiz kürsüyə qalxanda zal ayağa qalxdı, sürəkli alqışlar sarayın tavanında dalğalandı, əks səda verdi. Möhtərəm prezidentimiz Heydər Əliyevin məzmunlu, dəyərli çıxışından bir cümlə:

«Azərbaycan təbii sərvətləri ilə, iqtisadi cəhətdən qüdrətli olacaq! Ancaq Azərbaycanın ən böyük neməti onun müstəqilliyidir!»

1969-cu ildə Azərbaycana rəhbər gələn Heydər Əliyev, Azərbaycanın bugünkü müstəqilliyini öz siyasi uzaqgörənliyi ilə bilirmiş. İttifaq daxilində olarkən Bakıda C.Naxçıvanski adına hərbi məktəbi açdı. Mən bu uzaqgörənliyi qəsdən təkrar

edirəm. Azərbaycanın kənd təsərrüfatını qaldırdı. Azərbaycanda zavod, fabriklər tikdirdi. SSRİ Nazirlər Soveti Sədrinin birinci müavini və büro üzvü olandan sonra yenə öz rəhbər nəzərini Azərbaycandan çəkmədi. İttifaq daxilində Azərbaycan müstəqil olmasa da müstəqil işlər apardı, Azərbaycanda kədr hazırlığı, sənaye iqtisadi potensial ilə Azərbaycanı sənayeləşdirdi. Azərbaycanı ittifaq miqyasında tanıtdı.

Bu gün təməli ümummillə lider Heydər Əliyev tərəfindən qoyulan Azərbaycan diasporuna Azərbaycanın ehtiyacı var. «Mən xarici ölkələrin rəhbərləri ilə görüşəndə deyirəm, gərək azərbaycanlılar sizin parlamentlərinizdə, seçki orqanlarınızda layiqli yer tutsun, diaspor rəhbərləri ilə görüşürəm. Onları Azərbaycanı informasiya blokadasından çıxarılmasına dəstək olmağa çağırıram, qoy onlar Azərbaycan həqiqətlərini dünyaya olduğu kimi çatdırsınlar, Azərbaycan haqqında erməni lobbisinin yaydığı əsassız məkrli siyasətə uymasınlar.» Bu dahi rəhbərin müdrik sözləridir, diaspora proqramının fənarıdır.

Heydər Əliyev xalqın tələbi ilə Azərbaycana ikinci dəfə rəhbər gələndə, Azərbaycan müstəqilliyini itirmək ərəfəsində idi. Vətəndaş qarşিদurması, siyasi böhran, iqtisadi tənəzzül ölkəmizi bürümüşdü. Mən bunları təkrar etməyə ehtiyac duyuram. Heydər Əliyev ictimai siyasi sabitlik yaratdı. Azərbaycanın müstəqilliyini dünyaya tanıtdı. Azərbaycan müstəqilliyinin yaradıcısı oldu, Azərbaycanda bu gün regional proqramlar, sənayeləşmə layihələri hazırlanıb, işə başlayıb. Azərbaycanın siyasi kursu ümummillə liderimizin kursudur. Azərbaycan dünya və Avropa üçün önəmli dövlətdir. Sözü'nün çəkisi var. Bizim iştirakımız olmadan heç bir regional layihə ola bilməz. Azərbaycan Asiya ilə birləşmək üçün qapıdır, Bakı–Tbilisi Qars dəmir yolunun

çəkilməsinə nail olacağıq. Azərbaycanda böyük iqtisadi islahatlar gedir. Bakı-Tbilisi-Ceyhan neft kəməri, Bakı-Ərzurum qaz kəməri «Əsrin müqaviləsi»nin təzahürləridir.

Ermənistan bu regional əməkdaşlıqdan kənar qalacaq, biz Ermənistanı təcrid edirik. Ermənistan dünya konvensiya insan hüquqları çərçivəsində apardığı etnik təmizləmə üçün cavab verməli olacaq! Azərbaycanın hərbi büdcəsi ildən-ilə artır, Dağlıq Qarabağ Azərbaycanın əzəli torpağıdır. Azərbaycan hökumətinin də səbr kasası var. 1978-ci ildə Ağdərədə ermənilərin Türkiyədən, İrandan köçürülüb gətirilməsi münasibətilə yaradılan abidəni ermənilər dağıdıb. Amma o məhtəşəm abidənin daş sənədləri arxivlərdə var, yaşayır.

Bu tarixdi... Necə ki, Heydər Əliyev dünya ölkələrini bir-bir gəzib özünün böyük siyasətin ustası olduğunu sübut etdi, dünyanın hegemon dövlət rəhbərləri razılaşdı, qəbul etdi, gəzdiyi və qonaq olduğu iqtisadi-siyasi inteqrasiya siyasəti ilə bərabər hər ölkədə Azərbaycan diasporunun özülünü qoydu və proqramını verdi. Həmin diasporlar duydular ki, onların Azərbaycan adlı həmişəlik vətənləri var. Bu Vətəni onların unutmağa mənəvi haqqı yoxdur. Onlar vətəndaşı olduğu ölkələrdə Azərbaycan həqiqətini müdafiə etməli, yalan tarix üzərində qurulan Dağlıq Qarabağ probleminin Azərbaycan həqiqətini dünyaya çatdırmaq onların müqtədir vəzifəsidir.

Beləliklə, dünyaya yenicə boylanın Azərbaycan diaspor təşkilatları ruhən Azərbaycanda yaşamış oldular, bu gün də onlar Heydər Əliyev diaspora proqramı ilə yaşayırlar, Azərbaycanın tarixi şərəfini qoruyurlar və bunu

özlərinə müqəddəs xalq vəzifəsi, doğma dövlət tapşırığı kimi qəbul edirlər və sabah da qəbul edəcəklər. Heydər Əliyevin milli diaspor proqramını yaşadacaqlar, dünyada onun Heydər Əliyev ləyaqətini tanıdacaqlar... Bəli, bu gün Heydər Əliyev dünyanın hər yerində Azərbaycan diasporlarının təməlini qoyur və diasporlarımız olan ölkələrin siyasi-ictimai hadisələrində soydaşlarımızın fəal iştirakını tələb edir, onlardan Azərbaycan həqiqətini dünyaya çatdırılmasını tələb edir. Xarici ölkələrdə azərbaycanlı iş adamları öz fəaliyyətlərini Heydər Əliyevin diasporlarla iş proqramı əsasında qururlar. Bütün dünya azərbaycanlıları Heydər Əliyevin təriqətində doğma Azərbaycan adlı vətənlərini unutmamalıdılar. Heydər Əliyev hələ SSRİ DTK-də şöbə müdiri işləyəndə Mehdi Hüseynzadə haqqında arayış hazırlayıb Yuqoslaviya hökumətinə göndərüb Mehdi Hüseynzadəyə Sovet İttifaqı Qəhramanı verdirmişdi. Bu da azərbaycanlı əsgərlərin Avropa Müqavimət hərəkatında iştirakını göstərir.

...Heydər Əliyev Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi işləyəndə Azərbaycanı İttifaq miqyasında qaldırmaq üçün əlindən gələni əsirgəməmişdi, milli, gözəl ömür salnaməsi keçmişdir. Heydər Əliyevin əməyi, rəhbər qayğıkeşliyi, onu xalqın qəlbində əbədləşdirdi.

Azərbaycan dramaturgiyasının banisi Cəfər Cabbarlının monumental heykəlinin açılışında Heydər Əliyev dedi ki, heykəli qurmaq üçün mən o vaxt Ukraynadan böyük həcmli qranit gətirdim. Amma vaqona qoyub gətirmək mümkün deyildi. Yüz illərlə Cəfər Cabbarlıya qoyulan abidə üçün gələcək nəsillərə bizə dualar edəcəklər. Bu dövlət işçilərinin borcudur. Bundan sonra Gülüstən sarayını tikdirdi. Mühüm dövlət müqavilələri bağlamaq, imzalamaq üçün bu gözəl saraya toplandıq. Heydər Əliyev bu gözəl sarayda «Əsrin neft müqaviləsi»ni bağladı. Bakı məişət kondisionerlər zavodu Heydər Əliyevin cəsarəti idi.

Respublikanın sənaye mərkəzləri kənd təsərrüfatı daim Heydər Əliyevin diqqətində olmuşdur.

Gəncəbasar zonası enerji ilə təmin olundu. 1978-ci il Azərbaycanda kompleks hidromeliorasiya tikintiləri – Tərtərçay, Güləşçay, Arpaçay meliorasiya tikintiləri Heydər Əliyevi əbədləşdirdi. Respublikanın bütün regionlarında Xambulançay su dəryaçası Lənkəranda açıldı, inşaatçıları təbrik etdi. Su birlik və həyat deməkdir. Torpaqlar suvarılacaq, məhsullar bollaşacaq. Uzun illərin repressiyasına Heydər Əliyev son qoydu. Daş oymalar, heykəllər, milli ornamentlər Heydər Əliyevin dövründə təşəkkül tapdı. 1970-ci il 50 yaşlı Mingəçevirin qızıl dövrü adlanır... Bu stansiya Heydər Əliyevin rəhbər qayğısı ilə vaxtında təhvil verildi. Şamxor su elektrik stansiyasına gedib, tikintiyə diqqət yetirir. Yenikənd su elektrik stansiyası tikiləndə Heydər Əliyev Kremlə getdi, yarımçıq qaldı.

Heydər Əliyevin dövlətçilik qüdrətinin sintezini aparsaq görərik ki, sovet dönəmində Azərbaycan Respublikasının İttifaq miqyasında geniş tanınması, sənaye və təsərrüfat quruculuğunun yüksəlməsi Azərbaycanın hərtərəfli inkişafının faktiki tarixidir və Azərbaycan tarixində Heydər Əliyevin respublikamıza rəhbərliyinin xüsusi yeri var. Bu Azərbaycanın dövlət quruculuğunda Heydər Əliyev rəhbərliyinin sintezidir

Bəli, 70-80-ci illər arasında Heydər Əliyevin xidmətlərindən biri Hüseyn Cavid türbəsinin açılışıdır.

Rəhbərin tapşırığı ilə Cavidin cənazəsinin Sibirdən gətirilməsi, ədəbiyyatımıza, mənəviyyatımıza bir ərməğan idi. Cənazə Naxçıvanda torpağa tapşırıldı. Memarlıq abidələri ilə Naxçıvan yüksəldi. Heydər Əliyevin Azərbaycanda xidmətlərini sayıb-sadalamaq çətindir, zavodlar, xəstəxanaların və Araz su elektrik stansiyasının

Naxçıvanda tikilməsi qədim diyara töhfə oldu. «Ümid» Türkiyə körpüsünün tikilməsi, Sədərək körpüsü, İranla müştərək bazar əlaqələrinin yaradılması, Naxçıvanın qorunmasına görə xalqımız Heydər Əliyev cənablarına minnətdardır. Xalq o zaman deyirdi, Allah heç zaman Heydər Əliyevi başımızın üstündən əskik eləməsin. Bu rəhbərin mədəni dövlət quruculuğu haqqında xalqın qəlbindən süzülən büllurluq idi.

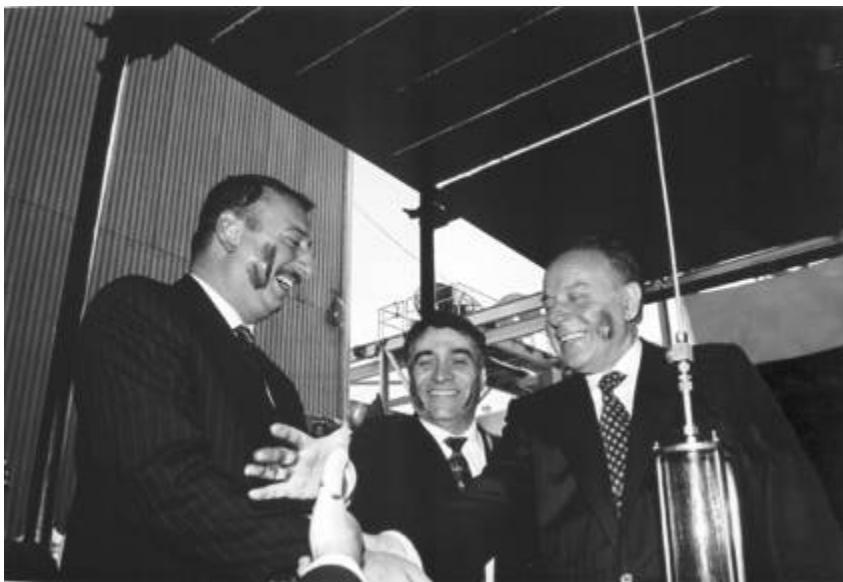
Xalqın etnogenetik yaddaşı abidələrdə toplanır. İnsan unutqanlıq yuxusundan həyəcanla oyanır. Təbrizi deyir ki, bizim gücümüzdə şübhə edirsinizsə, ucaldığımız binalara baxın! Daşı-daş üstə qoymayanlar, kəmsavadlar Heydər Əliyevin otuz ildən çox Azərbaycanda siyasi-ictimai, tarixi, mədəni əməyinin ucalığına, zirvəsinə tamaşa etsinlər... Heydər Əliyev xalqımızın qurtuluş tarixinə daxil oldu... Xalqın yeni tarixini yaratdı, Azərbaycanın sənaye və sosial obyektlərinin bilavasitə memarı oldu... Heydər Əliyevin xalq əməyi həmişə bizimlədir və bu gün də, sabah da bizimlə olacaq! Heydər Əliyev müstəqil Azərbaycanı parçalanmadan, vətəndaş müharibəsindən xilas edərək, Azərbaycanın müstəqilliyinin qarantıdır. Heydər Əliyevin dövlət quruculuğu Azərbaycanın yüksəliş tarixidir, ittifaq və MDB miqyasında Azərbaycanın bir dövlət kimi, onun əhalisinin bir xalq kimi tanınmasının rəhnidir. Bu tarixi Heydər Əliyev özü yazdı. Bu gün də yazır və bu yeni Azərbaycan tarixinin özülüdür. Bu faktdır, faktdan qaçmaq qeyri-mümkündür.

Bizim Azərbaycanımız Heydər Əliyev simasında şanlı tariximizin fəxriyyətidir, xalqımızın bir millət kimi dirçəlməsidir, dünyaya Heydər Əliyev simasında baxışıdır. Həmişəyaşar prezident kimi özünü, xalqını dünyada tanıtdı, təsbit etdi. Özünü itirmiş Azərbaycan xalqını özünə

qaytardı... Budur, Heydər Əliyevin həmişəyaşar dövlət quruculuğunun tarixi sənədi. Bu sənəd yeni Azərbaycanın dövlət quruculuğunun mayakıdır, bu gün də, sabah da...

1970-ci ildə Heydər Əliyev Bakını yaşıllaşdırmaq üçün xalqa müraciət etdi ki, hərə iki ağac əkməlidir, Bakının bütün guşələrində saraylar, mədəniyyət evləri, xəstəxanalar tikirdi. Heydər Əliyev ürəkağrısı ilə deyirdi ki, kim bir sağlam ağacı kəsirsə, elə bil mənim qolumu, kəsir. Hamı Bakını qurub yaratmalıdır. Heydər Əliyev zamanında sosial-mədəniyyət evləri, ev muzeylərinin açılması ilə heykəltəraşlıq sənəti tərəqqi etdi, haqqı tapdanmış Azərbaycan oğullarına heykəllər qoyuldu. Moskva, Peterburq, Kerçdə Azərbaycan abidələri açıldı. Maneə olmasına baxmayaraq, N.Nərimanovun abidəsi ucaldı. Heydər Əliyev bu abidəni ucaltmağa nail oldu. Milli memarlıq inciləri Bakıya yaraşlıq verirdi. Heydər Əliyev Gülüstan sarayı üçün xüsusi layihələr sifariş etdi, layihələrə MK da baxdı, birini bəyəndi və ona milli ornamentləri özü əlavə etdi, milli sintez verdi. 1979-cu ildə işə başlandı. Heydər Əliyev qəbul edilmiş layihəyə memarlıq nəfəsi vermək lazımdır, - deyirdi. İnteryerdə, fasadda millilik hiss olunmalıdır. Heydər Əliyev özü layihəni himayə edirdi. Heydər Əliyev düzəlişlər verdi ki, ocaqlar, ziyafət zalı, prezidentin qəbul departamenti necə olmalıdır. Tavanın naxışlarına düzəliş verdi. Hər həftə tikintiyə baş çəkir, tavanın naxışlarını Şirvanşahlar sarayından götürülməsini, xalılardan Təbriz xalısı olmasını tələb edirdi. Tavanın altıguşəli ulduzunu səkkizguşəli elətdirdi. Memarlar bunu sonra başa düşdülər. İqamətgahın ətrafında gül-çiçək əkilməli idi. Lakin Heydər Əliyev öz sevdiyi ağacları əkdirdi: Ümumiyyətlə, Azərbaycanın, xüsusilə Bakının yaşıllaşmasında Heydər Əliyev proqramı mən deyərdim ki,

məşhur akademik Həsən Əliyevdən başlamışdır. Azərbaycanın ekologiyası və təbii sərvətlərinin qorunması yolunda akademik Həsən Əliyevin respublikamızda elmi və təcrübi əməyi əvəzənməzdir. Daş pələnd ağacı cənubdan, Nərbənd Nəxçivəndən, evkalept ağacını Talış dağlarından gətirdi. Xüsusi şəm ağacları da əkdirdi. Zuğulbadə qonaq evi düzəltirdi. Bəli, zaman hamıdan güclü hər şeyi yerinə qoyur, Bakıdan bugünkü memarlıq abidələri Heydər Əliyevin tarixə dönən izləridir. Heydər Əliyev yeni Azərbaycanın maddi və mənəvi tarixinin yaradıcısıdır. Heydər Əliyevin cəhanşümül, milli əməyi onu Azərbaycanın yeni tarixinə əbədi həkk etmişdir...

Yenə «Əsrin Müqaviləsi»nə qayıdıram..Sentyabrın 20-də «Gülüstən» sarayında Xəzər dənizi şelfində neft yataqlarının birgə işlənməsində Azərbaycan Dövlət Neft şirkəti ilə xarici şirkətlər arasında müqavilə imzalandı. Xəzərin Azərbaycana aid sektorunda «Azəri», «Çıraq»,

«Günəşli», neft yatağının birlikdə işlənməsi haqqında üç il davam edən müzakirələr ABŞ, Rusiya Federasiyası, Böyük Britaniya, Türkiyə və Norveç nümayəndələri ilə ölkə prezidentimizin rəhbərliyi altında rəsmi reallaşdırıldı. «Əsrin Müqaviləsi» Heydər Əliyev dövlətçilik qüdrətinin sintezinin pozitiv kulminasiyasıdır. 1847-ci ildə Bibiheybətdə ilk neft fontan vurub. Onda sənaye üsülü ilə neft çıxarılırdı. 1872-ci ildə 26 ton neft çıxarılmışdır. 1918-ci ildə Azərbaycanda demokratik dövlət quruldu, 23 aydan sonra müstəqil Azərbaycan dövləti süquta yetdi. Azərbaycan 70 il ərzində sovet İttifaqının tərkibində olmuşdur, Azərbaycanda neft sahəsində elmi ocaqlar, tədqiqat institutları yaranmışdır... Azərbaycanlı alim Yusif Məmmədəliyevin dünyada yüksək ortalıq donmayan benzini kəşf etməsi və neft quyularının qazılmasında akademik Azad Mirzəcəzadənin ixtiraları əvəzsizdir, dünya şöhrətidir.

«Pennzoyl» şirkətinin prezidenti Tom Hamiltonun çıxışından diktafon yaddaşı:

«Cənab prezident, cənab nazirlər. Neçə ildir ki, mən Azərbaycana gəlirəm, Qobustan dağları, qayaları və mağaralarında həkk olmuş rəsmlər Azərbaycanın qədim və tarixi sivilizasiyasını əks etdirir. Biz buraya Azərbaycan xalqına böyük məhəbbətlə, Azərbaycan neftçilərinin məharətinə, ustalığına, dühasına, yaradıcılığına heyranlıqla gəlmişik...

Bəli, Heydər Əliyev Azərbaycanın yerüstü sərvətini istismar etmək üçün əzəl yeraltı sərvətini «köməyə çağır»dı. Azərbaycanın əbədi iqtisadi potensialını yaratdı. Bu da Qarabağ probleminin gələcək həlli demək idi, hərbi iqtisadi və müdafiə qüdrəti demək idi... Azərbaycanın sabahkı iqtisadiyyatının sintezi idi. Bu layihə Azərbaycan Dövlət –

Neft Şirkəti ilə Qərb şirkətlərinin əlbir əməyinin bəhrəsidir, bu Azərbaycanın gələcəyinə böyük töhfədir...

Türkiyənin dövlət naziri Nəcməddin Cövhərinin çıxışından: «Hörmətli prezident, möhtərəm qonaqlar! Dost, qardaş xalqı Türkiyə Cümhuriyyəti adından salamlayıram. Azərbaycan Neft Şirkəti ilə Qərb Konsorsiumu arasında imzalanır və Azərbaycana böyük mənfəət gətirəcəkdir.

Böyük Britaniyanın energetika naziri Timoti Eqqarın çıxışından: - «Cənab prezident, nazirlər, dostlar, mən çox şadam ki, bu əlamətdar hadisənin, gələcək iqtisadi qüdrətin, bu irimiqyaslı neft proqramının müəllifi ölkəmizin prezidenti Heydər Əliyevdir, öz çevik siyasəti ilə Azərbaycan iqtisadiyyatının əsasını qoydu və qeyd etdi ki, müqavilə ikitərəfli yola bənzəyir, gərək hər iki tərəf irəli hərəkət etməlidir. Mən sizi və Azərbaycan vətəndaşlarını təbrik edirəm.

Xarici şirkət prezidentləri çıxış etdilər. Dağlıq Qarabağda atəşin dayandırılması, çəkiləcək neft kəmərlərinin təhlükəsizliyinin qorunması layihənin həyata keçirilməsinə böyük intensivlik verəcəkdir. «Britiş Petroleum» şirkətinin prezidenti Con Braun dedi ki, bu müqavilənin imzalanması tarixi xarüqədir.

«Аmoko» şirkətinin prezidenti Yalyam Laurinin çıxışından:

«Çox hörmətli cənab prezident, hörmətli qonaqlar! Amerika şirkəti adından mən burada iştirak edirəm. Mən qonaqpərvərliyə görə Azərbaycan xalqına təşəkkürümü bildirirəm. Tarix göstərir ki, zənginlik və tərəqqi birdən-birə deyil, uzun illər ərzində səmərəli əməkdaşlıq yolu ilə əldə edilir... Dahi rəhbər isə özü bunu belə qiymətləndirir: «Xanımlar və cənablar, hörmətli qonaqlar! Bu gün Azərbaycan Respublikasının həyatında tarixi bir hadisə baş

verir. Azərbaycan Respublikasına aid sektorda «Azəri», «Çıraq», «Günəşli» neft yataqlarının bir hissəsinin müştərək işlənməsi haqqında müqavilənin imzalanması başa çatdı. Mən bu mərasim münasibətilə Bakıya gələn xarici qonaqları salamlayıram.

Neft Azərbaycan xalqının milli sərvətidir. Neft Bakını sənaye şəhəri etmişdir. Neft sahəsində Azərbaycanda elmi ocaqlar yaradılmışdır... 1941-1945-ci illərdə, Böyük Vətən müharibəsi dövründə SSRİ-də çıxarılan neftin 75 faizini Azərbaycan vermişdir, Rusiyanın Sibir və Tümen neft yataqlarının işlənməsində Azərbaycan neftçiləri yaxından kömək etmişdir».

Heydər Əliyev müstəqilliyin yaradıcısı və təminatçısı kimi Azərbaycanın yeni tarixində əbədiləşdi. «Gülüstan» sarayında xarici neft şirkətlərinin nümayəndələri ilə «Əsrin müqaviləsi»ni imzaladı və Azərbaycanı iqtisadi boğulmadan xilas etdi. Azərbaycan gənclərinin gələcək firavan həyatının təminatçısı oldu... Bu müqavilə bütün Zaqafqaziya bölgəsində sülh istiqamətində böyük bir addımdır.

ABŞ-ın energetika naziri Uilyam Yaytın çıxışından: «Cənab Prezident, mən ABŞ-ın prezidentinin və energetika nazirinin səmimi salamlarını yetirirəm. Mən Azərbaycanın tarixində yeni dövrün başlanğıcı rəyinə şərikəm. Azərbaycan neftçilərinin şöhrəti bütün dünyaya yayılmışdır...»

Norveçin sənaye və energetika nazirinin birinci müavininin çıxışından: «Cənab Prezident, hörmətli nazirlər, xanımlar! Bu mərasimdə olmağı özümə şərəf bilirəm. Bu, çox böyük hadisədir. Prezident Heydər Əliyevin dediyi kimi, Azərbaycan neft sənayesi çox böyük tarixə malikdir. Azərbaycan dünya neft sənayesinin önündə getmək əzmini nümayiş etdirir...

Rusiya Federasiyasının Yanacaq və Energetika Nazirliyi Baş idarəsinin rəisi Stanislav Puqaçın çıxışından: «Hörmətli cənab Prezident, hörmətli xanımlar və cənablar! Azərbaycan Respublikasının Prezidenti Heydər Əliyevin bu işdə sanballı töhfəsini və xeyir-duasını qeyd etmək xoşdur...

Əsrin müqaviləsi – əfsanəvi neft konsersiumunun bağlanması Heydər Əliyevin dövlətçilik siyasətinin parlaq töhfəsidir. Azərbaycanın gənc nəslinin sabahkı firavanlığıdır. Heydər Əliyevin ikinci dəfə Azərbaycana rəhbər gəlişinin mənasıdır. Məhz ona görə Heydər Əliyev xarici ölkələrin böyük iş adamlarını ölkəmizə dəvət edir, əmin-amanlıq yaradır və onların Azərbaycanda investisiya qoymasına şərait yaradırdı.

İslam İnkişaf Bankının prezidenti Osam Cəfər Fəkihın çıxışından: «Bismillahir-Rəhmanir-Rəhim. Zati-aliləri, cənab prezident. Hörmətli qonaqlar, xanımlar, cənablar, salaməleyküm! Cənab prezident, bu tarixi hadisədə iştirak etmək üçün göndərdiyiniz xoş dəvətə görə, icazə verin, sizə öz dərin təşəkkürümü bildirim... Sizin simanızda Azərbaycan xalqına ən səmimi təbrikimi çatdırım. Mən qəti əminəm ki, sizin rəhbərliyiniz altında əməksevər Azərbaycan xalqı əlindən gələni əsirgəməyəcəkdir. Səmimi qonaqpərvərliyə görə sizə minnətdarlığımı bildirirəm. Azərbaycan xalqına, tərəqqi və uğurlar arzulayıram...»

Heydər Əliyev hələ 1969-cu ildə Azərbaycana rəhbər gələn kimi şəhərin milli tikinti obyektləri ilə bəhəm, kənddə sosial obyektlərin tikintisinə və kənd təsərrüfatının inkişafında dönüş yaratdı. Kənddə pambıq, taxıl, tərəvəz, üzüm istehsalı öz yüksək inkişaf tempini tapdı. Heydər Əliyevin 14 illik rəhbərliyi Azərbaycanı ittifaq miqyasında tanıtdı. Ölkə rəhbəri torpaqla bağlı olan Azərbaycan kəndlisini gözəl tanıyırdı. Taxılçılıq, pambıqçılıq,

üzümçülük öz gözəl bəhrəsini verdi. Azərbaycan rayonlarını qarış-qarış gəzən Heydər Əliyev kəndlərdə, mədəniyyət sarayları, diyarşünaslıq muzeyləri, kitab evləri, məktəb və xəstəxanalar tikdirir, uzun illərin imperiya marağı ilə kəndləri özlərinə qaytardı, sadə kəndliyə qayğı ilə yanaşır, onları əməyə ruhlandırırdı. Bu, Heydər Əliyevin dövlətçilik qüdrətindən irəli gəlirdi.

Heydər Əliyev faciələrimizin içində tarixi, mənəvi dəyərlərimizi də yaşadırdı. Azərbaycan, ərəb, fars dillərində külliyyat yaradan, Məhəmməd Füzulinin 500 ilik yubileyinin qeyd edilməsi üçün özünün sədrliyi ilə komissiya təşkil etdi, Elçin Əfəndiyev – baş nazirin müavini, Hidayət Orucov – milli siyasət üzrə müşavir, Azərbaycan yazıçılar birliyinin sədri Anar Rzayev, mədəniyyət naziri Polad Bülbüloğlu, şeyxülislam Allahşükür Paşazadə sədrin müavinləri oldular. Həmin ərəfədə Azərbaycan prezidentinin Pekin ictimai Elmlər Akademiyasındakı çıxışının yekununu xatırlatmaq istərdim. Alimlərlə, mütəxəssislərlə görüşdə çıxış edən möhtərəm prezidentimiz dedi ki, 1949-cu ildə Çin inqilabı həyata daxil oldu, sosial-iqtisadi dəyişikliklər baş verdi. ÇXR bəşəriyyətə yeni tədqiqatlar vermişdir. Çin xalqı dünyada birliyində layiqli yer tutur.

Azərbaycan Sovet ittifaqının daxilində idi, yenidən müstəqilliyini qazanıbdir. Ölkələrimiz arasında diplomatik münasibət yaranıb. Ticarət-iqtisadi əlaqələr mövcuddur.

Yenidənqurma adı ilə dağıdılan SSRİ gözlədiyimiz nəticəni vermədi. Amma Azərbaycan uzun illər istədiyi istiqlaliyyətə nail oldu. Bizim vəzifəmiz azadlığımızı qorumaq, beynəlxalq münasibətləri genişləndirməkdir. Azərbaycan BMT-nin və bir neçə beynəlxalq təşkilatların üzvüdür, Azərbaycan yeraltı və yerüstü təbii sərvətlərə malikdir. Azərbaycan Avropa ilə Asiyanın qovşağında

yerləşir. Rusiya, İran, Türkiyə, Gürcüstan və Ermənistan ilə həmsərhəddir. Ermənistan Azərbaycanın 20 faiz torpağını işğal etmişdir. Erməni təcavüzü bizə qarşı hədsiz haqsızlıqdır. Azərbaycanın ədəbiyyatı, incəsənəti zəngin şərqdə və qərbdə məlumdur, dünya sivilizasiyasına xeyli töhfə vermişdir. Bəli, Azərbaycanın XII-XIII əsrlərdə dünya ölkələri ilə, həmçinin Çinlə ticarət-iqtisadi əlaqələri olmuşdur. Böyük İpək yolu ilə Çin tacirləri Azərbaycana gəlirdi. Çinlə Azərbaycanın tarixi, zəngin keçmişi sübut edir ki, Azərbaycan müstəqil yaşaya bilər.

Daxili siyasətimizin əsas məqsədi, insan hüquqlarının qorunması, şəxsiyyət azadlığı, sərbəst sahibkarlıq, siyasi plüralizm, çoxpartiyalılıq və bazar iqtisadiyyatı yoludur. Ermənistanın Azərbaycana təcavüzünü siz bilməlisiniz. Çünki siz Zaqafqaziya haqqındakı tarixi bilirsiniz. Altı ildir, Ermənistan Azərbaycanla müharibə edir ki, Dağlıq Qarabağı Azərbaycandan qoparıb Ermənistana birləşdirsin. Həqiqət budur ki, erməni qoşunları azərbaycanlılar yaşayan Dağlıq Qarabağı zəbt etmişlər. Dağlıq Qarabağ 1923-cü ildə Azərbaycanın tərkibində vilayət olaraq yaradılmışdır, Dağlıq Qarabağ Azərbaycanın ayrılmaz hissəsidir. Ermənistan müəyyən qədər ermənilərin Dağlıq Qarabağda yaşamasını əsas gətirib. Bu vilayəti zorla Ermənistana birləşdirmək istəyirlər. Unudurlar ki, Dağlıq Qarabağa ermənilər İran və Türkiyədən zorla gətirilmişdir... Bununla Azərbaycan heç bir zaman razılaşa bilməz! Biz BMT, ATƏT-in Minsk qrupunun vasitəçiliyi ilə problemin sülhlə həll edilməsini istəyirik. Çin rəhbərliyi də bizim dövlətimizə qəsd edilməsinə razı olmaz.

Bloknot qeydlərimə müraciət edirəm:

Möhtərəm prezidentimizə sual verildi ki, Rusiya Zaqafqaziyada gedən proseslərdə Rusiyada ekstremist və

millətçi meyilləri dünya izləyir. Bu proseslərdə Rusiyanın rolunu şərh edəsiniz? Dünya siyasətçimiz qısa şərh etdi ki, Zaqafqaziyanın respublikaları təqribən 200 il çar Rusiyasının tərkibində olmuşdur. Rusiyanın Zaqafqaziya regionunda öz marağı var. Ermənistanda Rusiyanın qoşunları və hərbi bazaları yerləşir. Abxaziya ilə Gürcüstan arasında münaqişə kəskindir. Rusiya Zaqafqaziyadakı münaqişəni aradan qaldırmağa səy göstərir. Biz istəyirik ki, bu səylər daha səmərəli olsun. Xüsusilə, Ermənistanla Azərbaycan arasında...

Bəli, həmişəyaşar xalq prezidenti Heydər Əliyev 1994-cü il aprelin 10-dan Ermənistan silahlı qüvvələrinin Goranboy, Tərtər, Ağdərə, Ağdam istiqamətində geniş miqyaslı təcavüzü haqqında MDB dövlət başçılarının iclasında bəyanatla çıxış edərək həyəcanla bildirdi ki, Ermənistandan münaqişə zonasına 3000 nəfər canlı qüvvə, zirehli texnika, ağır toplar, qrad qurğuları gətirilmişdir. Mülki əhali qırılır, kəndlər yandırılır. Ermənistan Azərbaycan ərazisini işğal edərək, müharibəni davam etdirir, Azərbaycanın müstəqilliyinə qəsd edir. Ermənistan dünya birliyinə həyasızcasına meydan oxuyur, BMT-nin qətnamələrinə məhəl qoymur, Azərbaycan və Ermənistan MDB-nin üzvüdür. Hanı kollektiv təhlükəsizlik müddəalarımız?!

Rusiya vasitəçiliyə təşəbbüs edir, Ermənistan müharibənin sülh yolu ilə həll edilməsi haqqında Azərbaycan bəyanatını saymır. 1993-cü il Aşqabadda MDB dövlət başçılarının görüşündən sonra hələ də Ermənistan rəhbərliyi bir müsbət dəyişiklik etməmişdir. 20 faiz Azərbaycan torpağını erməni birləşmiş silahlı qoşunları işğal etmişdir. Milyondan çox Azərbaycan qaçqını çadırlara sığınmış, ağır şərait içindədir. 1994-cü ildə Azərbaycan,

Ermənistan, Rusiya Federasiya müdafiə nazirlərinin görüşü, həmin ilin martında ATƏT-in Minsk qrupunun sədri Yan Eliassonun Azərbaycana və Ermənistana gəlməsi və Azərbaycan, Ermənistan parlament başçılarının görüşü, Rusiya Federasiyası prezidentinin xüsusi nümayəndəsi V.N.Kazimirovla Bakıda, Moskvada aparılmış danışıqlar, Ermənistanın zorakılığı ilə qarşılanmışdır. Ermənistan Dağlıq Qarabağa müstəqil respublika statusu verməklə, Azərbaycanı parçalamaq istəyir.

Azərbaycan ərazilərinin azad olmasını, qaçqınların öz evinə qayıtmasını tələb edir. Axı, millətindən, dinindən asılı olmayaraq, hər insanın boynunda Allahın haqqı var. Bu, haqqın yolunda hamı yer əhli borcludur... Və qonşunun da qonşuluq yolunda haqqı var, Ermənistan qonşuluq haqqını saxlamır, ağ yalanlar, iddialar irəli sürür. Allahın səbri böyükdür, şəksiz ki, daşnaq ermənilər Allahın onlara göndərdiyi cəzaya inşallah, çatacaqlar... Bunun tezi-geci var. Bəli, Heydər Əliyev aprelin 15-də Moskvada MDB dövlət başçılarının iştirak etdiyi mətbuat konfransında Rusiya prezidenti Boris Yeltsin də çıxış etmiş, MDB-nin xarici sərhədlərinin qorunması məsələsi qaldırılmış, yekdil rəylə xarici siyasət, iqtisadi əlaqələr, hərbi əməkdaşlıq haqqında xüsusilə, Qarabağ və gürcü-abxaz münaqişələri barədə bəyanət qəbul edilmişdir. Bu qəllaş ermənilərə dərs olmalıdır.

Heydər Əliyev bir daha bildirmişdir ki, Ermənistan və Azərbaycan MDB-nin üzvüdür. Bizimlə Ermənistanın münaqişəsi anormaldır. 20 faiz Azərbaycan torpağını erməni silahlı birləşmələri işğal etmişdir. MDB-nin üzvü olan iki dövlətin müharibə vəziyyətində olması normal hal deyildir. Mən demişəm, yenə israr edirəm ki, Azərbaycan xalqına böyük müsibətlər gətirən bu müharibə perspektivsizdir.

Azərbaycan öz ərazilərinin işğalı ilə heç zaman razı olmayacaq... Ter-Petrosyan yenə çeynənmiş, gülünc sözlərini təkrar edir ki, Ermənistan münafiqədə iştirak etmir». Dağlıq Qarabağ erməniləri müharibə istəmirlər. Bizim əlimizdə faktlar var. Ermənistan müharibəni dayandırmalıdır. Heydər Əliyev milli adət-ənənələrimizi, milli, mənəvi dəyərlərimizi özümüzə qaytardı, içimizə qapanmadan bizi xilas etdi.

Yenə israr etməyi lazım bilirəm. Məmləkətimizin cəftələnmiş qapısını açdı, sivil dünyanı, ikili baxışları gördük, Heydər Əliyevin dünyəvi hörmətini gördük. Xalq bir daha Heydər Əliyevin iqtisadi və siyasi ideologiyasına məftun oldu, özünü yaşatdı... Xalqın intibah dövrünə Heydər Əliyev qiymət verdi, unudulan xalq, millət dəyərlərimizi özümüzə qaytardı. İctimai-siyasi sabitlik yaratdı, xalq yiyəsizliyini unutdu. Şəhərsalma milli orlamentimizi, meşə massivlərinin salınmasını yaşatdı; «Bir ağacı kəsən, mənim qolunu kəsir, -dedi». Qalan ömrünü, özünün dediyi kimi xalqına verdi və verir. İkinci dünya müharibəsində həlak olan və itgin düşən üç yüz min atanın qələbəsini bizə qaytardı...

Heydər Əliyev Azərbaycan kəndini kompleks şəkildə inkişaf etdirir, poeziya bayramları keçirir, Azərbaycanın sənəd adamlarına xüsusi qayğı göstərir. Maddi və mənəvi yaddaşı babalarımızın əmanəti kimi saxlayırdı. Heydər Əliyev Sabirabadda Kürün üstündən körpü saldırdı. Muğanın mərkəzində içməli şirin su şəbəkəsi, su qurğusu tikirdi. Bağlar, parklar saldırdı. Kənd tarlalarında texniki melorasiya işləri yüksəldi. Kənddə uşaq bağçaları tikildi, sosial-mədəniyyət abidələri ucaldı. Kənddə mədəniyyətə geniş yollar açıldı. Heydər Əliyevin hər rayona gəlişi bayram oldu. Bax, budur, milli rəhbərlik... Tarixi rəhbər,

şəxsiyyətin yaşam ömür sintezi, Azərbaycan dövlətçiliyinin quruculuq sintezidir. Heydər Əliyev, müdrik uzaqgörənliklə kəndlərdə su çəkdirir, Şoran torpaqları münbitləşdirib yenidən kəndlinin istifadəsinə verir.

Möhtərəm Heydər Əliyevin Azərbaycana birinci rəhbərliyi dövründə uşaqların zehni inkişafı üçün şahmat evləri, fiziki sağlamlığından ötəri idman kompleksini kəndlərdə tikdirirdi, orijinal binalar tikdirməklə park və xiyabanlar saldırırdı. Kəndlinin alın tərinə, qabarlı əlinin əməyinə əsl qiymət verirdi, uşaqlara, gənclərə misilsiz qayğı göstərirdi. Azərbaycan kəndindəki memarlıq, heykəltaraşlıq, Heydər Əliyevin qayğısından soraq verirdi. Elə bir Azərbaycan diyarı olmaz ki, orada Heydər Əliyevin birinci rəhbərliyinin izi qalmasın... Məhz ona görə Heydər Əliyev qərinə dövlətçilik qüdrətinin sintezi Azərbaycanın ordu və ekonomik bazisini təşkil edir, dövlətçiliyinə şəfəq saçırdı...

Azərbaycan siyasətinin sonrakı əsrləri üçün Heydər Əliyev diplomatiyası baza olacaqdır! Bu gələcək Azərbaycanın müstəqlliyinin əbədi qarantıdır! Türklərə, müsəlmanlara qarşı mərkəzin süni havadarlığı ermənilərin azəri türklərinə intiqamını daha da şiddətləndirir. Ermənilərin havadarlığı isə birinci Pyotrdan başlanmışdır. Onun İstanbulu paytaxt seçməsi tarixi vəsiyyət idi. Bu düşmənci vəsiyyətin faciəsi ikiyüz illik məkrli tarixlə bu gün də davam edir... Ona görə Mərkəzin Azərbaycana qarşı imperya erməni havadarlığı, təfəkkürü XXI əsrə də addımladı... Bu iyrenc, mənfur havadar addımlarını yerində donduran yalnız Heydər Əliyev diplomatiyası ola bilər və olacaqdır...

Azərbaycana, bütün türk dünyasına, yalnız Heydər diplomatiyası və onun kontekstində Qərbə inteqrasiya ilə bütün qonşularla, xüsusilə sabiq «Böyük qardaş»la

münasibətləri radikallaşdırmaqla, insan hüquqları konvensiyasına doğru Avropaya addımlamaq, XXI əsr Azərbaycanının yenidən köləliyə məhkum etməmək aliyyəti olmalıdır, Azərbaycanın müstəqilliyi və demokratik dövlət quruculuğu dünyada işıqlanmalıdır.

Dağlıq Qarabağda ermənilər kokain əkir, narkomaniya-laboratoriya mərkəzi yaradır. Dünya susur. ABŞ – Dağlıq Qarabağa hər il üç milyon dollar göndərir, guya yardım edir. Bu Cənubi Qafqazda sabitlik yaranmasının əksinədir. Başda prezident siyasəti, yəni xalqın iradəsi var. Azərbaycan cəmiyyətinin, Qarabağ Azadlıq Təşkilatının aksiyası haqdır. Heydər Əliyev ATƏT-in Minsk qrupasını açıqca tənqid edir. İctimai rəy, Heydər Əliyevin diplomatiyasını təsbit edir. BMT Baş ansambleyasının qərarı rəsmi hesabat vermədi. Niyə? BMT-nin dörd qətnaməsi yerinə yetirilmir. 822, 853, 874, 884 nömrəli qətnamələr kağızda qaldı, dünya buna dözdü... Fakt araşdırdıqca missiya təqsiri Ermənistanın üstünə yıxmır. Ermənistan guya işğalçı deyildir. Minsk qrupunun çaş siyasəti Laçına, 17 min erməni köçürülmə, miqrasiyada guya Ermənistan hakimiyyəti təqsirkar deyildir...

Bəs erməniləri işğal zonalarına kim gətirir? İsrail-Fələstin münaqişəsində BMT-nin 50 qətnaməsi var, Gürcüstan, Abxaziya 30 qətnaməsi heç bir irəliləyiş vermir. Amma Azərbaycan diplomatiyası fəaliyyətdədir. Azərbaycan sıfır variantını ortaya qoydu, Ermənistan qəbul etmədi. ATƏT-də Abxaziya Gürcüstanın tərkib hissəsi sayılır, Dağlıq Qarabağ isə sual altında saxlanılır. BMT Qətnamələri kağız üzərində can verir. Fəqət, Heydər Əlirza oğlunun siyasətinin pozitivliyini millətin iradəsində Azərbaycan dövlətinin günü-gündən iqtisadi yüksəlişi təsdiq edir... Heydər Əlirza oğlunun milli, usta siyasəti nəticəni

millətin öz ifadəsində tamalayır. Heydər Əlirza oğlunun müstəsna prezidentliyi dünya ölkələrində yüksək, siyasi müdriklə qəbul edilir. Küçədən, meydandan gələn şəxsiyyət ola bilməz! Heydər Əlirza oğlunun diplomatiyası pragmatizmə və reallığa söykənir. Fransa ilə ilk münasibəti məhz ilk səfərində yaratdı. Dikburun ermənilər Ataheydərini siyasət maneşində məğlub olacaqlar. Əsrin müqaviləsi Heydər Əliyevin

85 illik yubileyinə günəş kimi şəfəq saçır.

HEYDƏR ƏLİYEVİN ŞƏHİDLƏRİN XATİRƏ KOMPLEKSİNƏ BAXIŞI

Heydər Əliyev Azərbaycanın tarixində Vətənimizin bütövlüyü, müstəqilliyi yolunda canlarını fəda etmiş şəhidlərimizin hər il, hər zaman əziz xatirələrinin bir daha gənc nəsillərin qəlbinə həkk ediləcəyini vurğuladı. Xudaya, bu ali insanda nə qədər tükənməz ideoloji enerji, xəlqilik var?! Heydər Əliyev tarixi, həmişəyaşar xalq prezidentidir, Azərbaycanın yeni tarixində onun əbədi ensiklopedik rolu, yaradıcılığı, dövlət quruculuq siyasət memarlığı Azərbaycanın yeni tarixinin qızılı kitabıdır. Bakı qırğını Heydər Əliyevin məşhur qəzəbi Azərbaycanın yeni tarixinə daxil oldu.

20 Yanvar tariximizə qara gün kimi daxil oldu. Ancaq, faciənin səbəbi var, heç nə durduğu yerdə baş vermir... Belə, ancaq təbii fəlakət ola bilər, respublika rəhbərliyi Azərbaycanın müdafiə xəttini tutmamışdır. Sonra da faciəyə siyasi qiymət verilməlidir.

Qara Yanvarın beşinci ildönümündə Heydər Əliyevin çıxışının qısa məğzini vermək yerinə düşərdi. Heydər Əliyev 22 yanvar 1990-cı ildəki Ali Sovetin sessiyasını xatırladı. Azərbaycan rəhbərliyi fəvqaladə sessiyasının çağırılmasını istəmirdi. Ali Sovetin sessiyasını xalq şairi Bəxtiyar Vahabzadə və İsmayıl Şıxlı ilə aparırdılar. Sovet ordusu Azərbaycanda idi. Sovet İttifaqı Kommunist Partiyasının təzyiqi hökm sürürdü. Qəbul edilən qərarın təzyiqi əhəmiyyət kəsb edirdi. Ancaq Azərbaycanı idarə edənlər bunu ört-basdır elədilər, həqiqi siyasi qiymət verilmədi. Günahkarlar cəzalanmadılar. Prezident söhbətinə pauza verdi:

Diktafonumdan:

Mən o zaman Moskvadva yaşayırdım. Televiziya ilə bir neçə kadrə baxmışdım, həyəcan keçirirdim. Dağüstü parkda Çəmbərəkənddə şəhidləri dəfn edirdilər. Hesab edirdim ki, Azərbaycanın tarixində belə izdihamlı dəfn olmamışdır. Mən yanvarın 21-də azərbaycanlıların topladığı mitinqdə çıxış etdim, öz münasibətimi, hiddətimi bildirdim, öz qiymətimi verdim. Azərbaycan xalqına qarşı edilmiş təcavüzün haqqında açıq danışdım. Azərbaycana başsağlığı teleqramı göndərdim, yanımda telefonla Bakıya çatdırdılar. Və xahiş etdim ki, mənim teleqramımı matəm məclisində oxusunlar.

Sonra eşitdim ki, mənim teleqramımı heç yaxın da buraxmayıblar. Amma bunun əhəmiyyəti yox idi. Mən xalqımın faciəli günündə onun dərdinə şərik oldum. Azərbaycanın bütün rayonlarından dəfnə gəlmişdilər. Bu dəfn mərasimində Azərbaycan rəhbərləri olmayıblar. Öyrəndim ki, Şeyxülislam, digər din xadimləri, ziyalılarımızın əksəriyyəti və adi adamlar dəfn mərasimində iştirak edirdilər. Respublika rəhbərliyi matəm mərasiminin başında durmalı idi. Əgər onlar həqiqətən xalqa rəhbərlik, edirdilərsə, əvvəldən axıra qədər orada olmalıydılar. Yəqin mərasimdə iştirak etmək üçün onların mənəvi hüququ olmayıb. Axı, xalq ilə onların arasında böyük bir uçurum vardı.

Hadisədən dörd il keçir, yenə də onu ört-basdır edirlər. Təklif etdim ki, Azərbaycan parlamenti bu məsələni müzakirə etsin. İki-üç ay bu məsələ müzakirə olundu. Müzakirələr televiziya vasitəsilə verilmişdir. Xatirimdədir ki, o zaman hakimiyyətdə olanların bir qismi, hətta müxalifətdə bu hadisələrin müzakirə edilməsini istəmədi. Hətta bəziləri bildirdi ki, bu hadisələrə otuz-əlli ildən sonra qiymət verilsin. Şübhəsiz ki, bunlar hamısı bəhanə idi,

hadisələrin canlı şahidləri indi burada idilər. Onlar dünyadan köçəndən sonra kimsə gəlsin, kiminsə yazdığı arxiv materialı əsasında qiymət versin, hərə bir tərəfdən qorxurdu. Hakimiyyətdə olanlar qorxurdular ki, onların günahlarının üstü açılır. Onlar xalqı ayağa qaldırıb qırğına veriblər, günahkardılar... Ancaq bildiyiniz kimi müzakirə getdi. 20 Yanvarla əlaqədar qərar qəbul olundu. 1918-1920-ci illərdə Azərbaycan xalqının başına gələn faciələr məlumdur, XX əsrin axırı yanvar qırğını baş verdi.

Bu dövr Azərbaycanın Milli oyanış dövrü idi, xalq öz mənliliyini sübut etməli idi. 20 Yanvar faciəsinin səbəbi nədir? Bu doğrudur ki, Azərbaycan xalqı öz azadlığı uğrunda mübarizəyə qalxmışdır, bu tarixi hadisə idi. Xalqda milli ruh yüksəlmiş, dirçəliş hissi yaranmışdır. Ayrı-ayrı mütəfəkkir adamların tarix boyu qəlbində yaşayan hissələr, artıq üzə çıxmışdır, bütün xalqın iradəsinə çevrilmişdir. Qonşu Ermənistan Azərbaycan xalqına təcavüz edərək onun hüquqlarını tapdalamışdır. Milli azadlıq hissi uzun müddət qəlblərdə yaşamışdır.

20 Yanvar faciəsində insanlar qırıldı. Bu Sovet Ordusunun Kommunist partiyası rəhbərliyinin Azərbaycan xalqına hərbi, siyasi təcavüzü idi. Xalq həmişə azadlıq uğrunda mübarizə aparanda qurbanlar verib, azadlıq uğrunda qurbanlar verilməlidir. Gələcəkdə də belə olacaqdır. Amma hər şəhid bizim üçün əzizdir və böyük itkidir, qəlbimizdə onların xatirəsi daim yaşayacaqdır, şəhidlərimiz əbədiyyətə qovuşmuşlar. Onlar Azərbaycan xalqının milli azadlıq yolunda şəhid olmuşlar.

Sovet İttifaqı rəhbərliyinin və Sovet Ordusunun təcavüzü ilə şəhid olublar. İndi bu hadisəni gizlətmək xalqa xəyanətdir, tarix həmişə hər şeyi yerinə qoyur. İndi hər il bu faciəni respublika rəhbərliyi xalq ilə birlikdə qeyd edirik. Bu

xalqımızın qəhrəmanlıq salnaməsidir. Bu hisslərlə biz Qara Yanvarı qeyd edirik. Bugünkü sərgi də o müqəddəs şəhidlərə həsr olunub. Mən buna böyük qiymət verirəm. Bu faciədə 130-140 nəfər şəhid olub, 600-700 nəfər yaralanıb. Həlak olan hər bir insan onun ailəsi üçün əziz olduğu kimi bizim üçün də əzizdir. Buradakı əsərlər, Azərbaycan rəssamlarının, heykəltəraşlarının, memarlarının yaradıcılıqlarının nümayişidir.

Biz yaşadıqca, başqa xalqların sənət əsərlərini gördükcə, özümüzə də, xalqımızın rəssamlarının əsərlərində real qiymət verə bilirik. Bu əsərlər çox dəyərlidir. Ümidvaram ki, bu sahədə işləri davam etdirəcəksiniz. Ancaq öz fikirlərimi də deyəcəyəm. 20 Yanvar hadisələrini təsvir etmək azdır. Bu Azərbaycan xalqının öz milli azadlığı uğrunda apardığı mübarizənin təsviri nümayişidir. Qəhrəman Azərbaycan balalarının tankların altına düşüb əzilməsini təsvir etməklə kifayətlənmək olmaz. Onların qəhrəmanlığını, ölümün gözünə dik baxaraq cəsarətlə təcavüzün qarşısına çıxdıqlarını təsvir etmək lazımdır.

Təəssüf ki, bu əsərlərin arasında mən beləsini görmədim. Yanvar qırğınından indiyə kimi ağlayırıq. Bu kədər-qəm böyükdür. Ancaq Azərbaycan oğulları o böyüklükdə sovet ordusunun qabağında şücaətlə dayandılar, qorxmədilər, Azərbaycanın ziyalıları, adi adamları kommunist partiyasından çıxdılar. Azərbaycan xalqına olan ədalətsizliyə qarşı el-oba da nifrət etdi.

Təsəvvür edin, prezident sarayının önündə rəmzi dar ağacı quruldu. Bu üsyan olmasaydı, o qədər böyük ordu Azərbaycana gələrdimi? Baxın, Sovetlər İttifaqının Müdafiə, Daxili İşlər naziri, Milli Təhlükəsizlik Nazirliyinin generalı və digər generallar buraya gəlmişdilər. Təhlükə yox idisə, nəyə gəlmişdilər? Onlar xalqı boğmaq istədilər, tam boğa

bilmədilər. İnsanı cismən öldürmək olar, ruhən yox! Bəs sizin əsərlərdə bu üsyankar xalq hanı? Tankın altında ölən var, tankın qarşısında vuqarla dayanan yoxdur. Niyə? Axı, bu Milli azadlıq mücahidləri tankların qabağını kəsiblər, ölümü veclərinə almayıblar, hanı o vuqar? Azərbaycan balasının cəsarəti...

Bu faciədən sonrakı münasibətdə göstərilməlidir, hanı etiraz? Partiya biletlərinin atılması... Bunlar mitinqlərlə təsvir edilsəydi nə gözəl olardı, yoxsa məlum deyil ki, bu tank bura niyə gəlib. Bu adam niyə tankın altında qalıb. Mən də sizin kimi bir vətəndaşam, özü də bu incəsənətin analitik təhlilini verirəm, ola bilər kimsə mənimlə razılaşsın. Bu mənim siyasi fikrimdir...

Bizim yazıçılarımızın da və rəssamlarımızın da əsərlərində bax, bu boşluq var. Mən arzu edirəm ki, siz gələcək əsərlərinizdə unudulmuş səhvlərə fikir verəsiniz. O zaman sənət adamlarımız bu işə soyuq yanaşıblar – əsərlərinizi mən yüksək qiymətləndirirəm. Mən 1990-cı ildə, bu faciədən sonra yayda Bakıya gəldim. Burada imkan olmadı, yaşamağa getdim Naxçıvana. Orada məni bir sərgiyə dəvət etdilər. Yerli rəssamların 20 yanvar qırğını haqqında təsirli əsərlərini gördüm, heyran oldum...

Hadisələr Bakıda olub. Siz daha təsirli əsərlər yarada bilərsiniz. Bu əsərləri bütün xalq görməlidir. Mən bilirəm ki, indi rəssamlar üçün yaşamaq çətinidir. Bütün yaradıcı ziyalılarımız üçün çətinidir. Keçmişdəki kimi dövlət sifarişiyoxdur. Ancaq sizi inandırırım ki, yaxşı əsərlərə dövlət qayğı göstərəcək. Dəyərli əsərlər üçün dövlət vəsait ayıra bilər. Onları qiymətləndirib dövlət üçün ala da bilərik. Düzdür, indi çətin yaşayırıq. İqtisadiyyatımız ağır vəziyyəttörədir. Amma belə əsərlər üçün vəsait tapa bilərik. Çünki müasir rəssamlarımız, heykəltəraşlarımız bu hadisələrin

canlı şahidləridir. Əgər onlar bu əsərləri indi yaratmasalar gələcək nəsil bu hadisələri ancaq kitablardan, xatirələrdən biləcəklər.

Azərbaycan xalqının öz azadlığı uğrunda mübarizəsi, onlara qarşı hərbi təcavüz bunun nəticəsində baş vermiş faciələr sizin yaradıcılığınızda öz layiqli yerini tutmalıdır... Biz yeni bir şey tələb etmirik. Bunlar belə olub, onlar öz əksini tapmalıdır. Bu hadisələrdə satqınlıqlar, xəyanətlər, şəxsi məqsədlər üçün maskalanmışlar olublar... Bu bizim böyük xalq hərəkətinə şamil deyildir. Saf ruhla, milli ürəklə xalqımızı, vətənimizi xilas etməyə çalışan qəhrəmanlarımız olub. Mən bunu demişəm. Bu gündə deyirəm. Mən uzun müddətdə Azərbaycan Kommunist partiyasının rəhbəri olmuşam. Moskvada Kommunist partiyasından çıxmaq üçün bəyanat verdim. Bu dərc oldu, yanvar hadisələri ilə əlaqədar olaraq, mən bunu etdim. 1990-cı il yanvarın 21-də Kommunist partiyasından çıxmaq niyyətilə getmişdim. Lakin fikirləşdim.

Bəlkə bu addımı indi atmaq lazım deyil. Bəlkə çalışıb xalqıma bir kömək edim. Sonra gördüm ki, bu bir nəticə vermir. Kremldə partiyadan çıxmaq üçün bəyanat verdim. Çünki Kommunist Partiyası Azərbaycana etdiyi təcavüzü boynuna almırdı, özü pisləyirdi. O dövrdəki Azərbaycana rəhbərliyi xalqa böyük zərbə vurdu. 1989-cu ildə aprel ayında Tbilisi hadisələri oldu. 16 adam həlak oldu, qoşunlar mitinqdə olanlara divan tutdular. Gürcü xalqı bu hadisəni nə qədər yüksəyə qaldırdı. Mən onda Moskvada yaşayırdım. Azərbaycan nümayəndələri gedib Tbilisidəki matəmə qoşulmuşdular, Gürcü xalqı M.Qorbaçovu, onun kimilərini elə sıxdılar ki, onlar 16 nəfərin həlak olmasına görə gürcü xalqından üzr istədilər.

Amma Azərbaycan rəhbərliyinin o zamankı xəyanətkarlığına görə Azərbaycan xalqından üzr istəmədilər. M.Qorbaçov televiziya ilə dedi: «Mən gürcü xalqını yaxşı tanıyıram. Onlarla belə rəftar etmək olmaz». Bəs, Azərbaycan xalqı ilə belə rəftar etmək olardı? Çünki, Azərbaycanda nəinki üzr istəmək, hadisələrin üstünü örtüldür. Düzdür, bizim bəzi deputatlar, ziyalılar sözlərini dedilər, amma onların ağızından vurdular. Moskva televiziyası ilə bir neçə gün əvvəl Vilyus hadisələrinin dördüncü ildönümü haqqında veriliş gədirdi. Elə böyük qoşun hissələri yox idi. Amma insanlar həlak olmuşdular. Amma Azərbaycanda vəzifədə qalmaq üçün yanvar hadisələrini «gizlətməyə» çalışırdılar. Azərbaycan xalqının öz milli mənşəyi var, şəxsi mənafeyə görə xalqın başından basılırsa, bax, bu ən böyük faciədir.

Mən böyük heykəltəraş Ömər Eldarovun emalatxanasında olanda yanvar hadisəsi ilə əlaqədar eskizə baxdım. Bunların hərəsi özünə görə əhəmiyyətlidir. Mən arzu edərdim ki, rəssamlarımız, heykəltəraşlarımız bu faciəli mövzu üzərində işləsinlər. Mən istərəm ki, o abidə yanvar faciəsinin bütün çalarlarını təsvir etsin.

Mən Ömər Eldarovun kiçik eskizinə baxdım, çox təsirləndim, faciədə təcavüzü də xalqın qəhrəmanlığını da göstərmək lazımdır. Siz layihələr hazırlayın, biz həyata keçirməyə hazırıq. Bu gün sizinlə görüşüm, mən hesab edirəm ki, çox əhəmiyyətli oldu, hamınıza, yaradıcılığınızda uğurlar diləyirəm. Hamınıza cansağlığı, xoşbəxtlik arzulayıram. Möhtərəm prezident tankların hüzurunda övladlarımızın vüqarla əzilməsinin məntiqi əzəmətini, əyilməməzliyini, ölümün gözüne sərt-sərt baxmasını rəssam fırçası ilə qamətinin canlandırılmasını tövsiyə edirdi.

HEYDƏR ƏLİYEVİN ÖMÜR YOLU AZƏRBAYCANIN QURTULUŞ YOLUDUR

**15 iyun 1993-cü ildə Azərbaycana Milli Qurtuluş
günü gəldi: Xoş gəlmisən, millətimin əsrə bərabər günü!
Yaşa Səni əsrlərlə...**

Heydər Əliyev o ağır zamanın başlanğıcında Azərbaycan hökumətinə başçılıq etsəydi, mərkəzə və Ermənistanə necə siyasət divanı tutardı. Bu landşaftda erməni azəri türklərinə düşmənçiliyini öz göz yaşları içində, uçqunların altından öz doğmasının əzilmiş, kəsilmiş qol-qıçını eşəyib çıxaran dıǵalar göz yaşı içində Qorbaçovdan Dağlıq Qarabağı istəyirdilər... Utopik Dağlıq Qarabağ iddiasını unutmayıb, qondarma xəyali, mifik, saxta, sərsəm duyğularını elmiləşdirib, tarixləşdirib Mixail Qorbaçovun beyninə hiyləgərliyi şprislə yeridirdilər... Məhz o gündə, o gündə ilahiyyətdən göndərilən Heydər Əlirza oğlunun bu biçərə unuttqan xalqa rəhbərliyi nəsb olsaydı, Dağlıq Qarabağın bir qarış torpağı da getməzdi. Bugünkü müstəqil Azərbaycan heç naşı-nuşunun, milli qansızın loyall rəhbərliyi altına düşməzdi.

Heydər Əliyev o zaman Moskva rəhbərliyinin yaxasından tutub, silkələyib Zəngəzuru, Sisyanı, Zəngibasarı tələb edəcəydi. Azərbaycanın böyük oğlu Qorbaçovun səhvlərini üzünə deyən yeganə sərkərdə rəhbərimiz Heydər Əliyev oldu. Məhz o zaman kütlənin içində olan bunu əriməyə başladı.

Kütlənin içində olan xof, dəhşət bunu isindi, xalqın milli iradəsinin əl-qolunu açdı. Niyə Heydər Əliyev yolunda kütlə o zaman inqilab etmədi... O vaxtı Heydər Əliyev uğrunda yüz azəri türkü ölərdisə, həbs olardısı, bugünkü əbədi yeri qalan milli çalın-çarpaz minlərlə sinə dağına və 20 faiz torpağın müvəqqəti itkisinə bir milyon qaçqına, 20

min soydaşımızın ölümünə ürcah olmazdıq... Mənəvi sərvətlərimizi Qərbi Azərbaycandan, Cıdır düzü, Dağlıq və Aran Qarabağ gülüstan yerlərimiz xarabaya çevrilməzdi. Şuşamıza İsa bulağına həsrət qalmazdıq... Əbədi, musiqi korifeylərimizin ana torpağına – Üzeyir, Bülbül, Natavan ruhları hüzurunda xəcil olmazdıq. Fəqət, Azərbaycanın Üzeyir bəy beşiyi Şuşasız Azərbaycan Qarabağ fəlakətinin qəlb dağı, hər zaman təbii bulaq çeşməli yazar qəlbimin gözləri önündə yeganə, vətəndaş rəhbərə, ağsaqqal rəhbərə əbədi heykəli hər bir azərbaycanlının milli qəlbindən boylanan qurtuluş xilaskarı Heydər Əlirza oğlunun Allahdan Azərbaycana rəhbər qayıdışı millətimizin ikinci dəfə qazandığı müstəqilliyini yaşatdı, əbədiləşdirdi.

Bəli, Heydər Əliyevin ömür yolu Azərbaycanın qurtuluş yoludur. Bunu görməmək siyasi əfəllikdir. Ağsaqqala izzət və ehtiramı hamımız vaxtında duymadıq. İkinci müstəqilliyimizin Heydər Əliyevin təbirincə desək, daimiliyi, yolunda biz yeganə Ali rəhbərə milli övladlıq borcumuz əbədi olmalıdır. Ləzgilərin sadvalçıları, «Talış-Muğan» respublikası adları altında Azərbaycan diri-gözlü parçalanırdı, məhv olurdu.

Bəli, Yerevan seysmik stansiyasının dediyinə görə Leninkanda yeraltı təkanların gücü on baldan çox olmuşdur. Leninkan, Spitak, Kirovakan, Stepanavan yerləyeksan olmuşdur. Belə bir ölçüyəyatmaz dərdin içində sadə xalq Qarabağdakı fitnə-fəsadın yatırılmasını Baş katib M.Qorbaçovdan xahiş edirdi.

Bəli, sadələvh kütlə Baş katibdən rica etdikləri bir zamanda Polyaniçkonu «xilaskar» kimi qucaqlayan Azərbaycan rəhbəri, Azərbaycan xalqının taleyinə xəyanət etdi. Azərbaycan xalqının tam yolu, ömür yolu Azərbaycanın qurtuluş yoludur, Heydər Əliyev yoludur.

Bütün xalq gördü ki, Azərbaycan müstəqilliyinin ömür yoluna qurtuluş gətirən Heydər Əliyevdir. Bu qurtuluş rəhbərin ömür yolundan keçir, sabah da keçəcək, min ildən sonra da. Çünki Heydər Əliyevin ömür yolu məhz, Azərbaycanın dövlətçilik yoludur və qurtuluş yoludur. Qurtuluş qanla, silahla keçir. Heydər Əliyevin siyasi yolu milli xalq yoludur, Allahın əmri ilə bu yol işıqlandı, xalq bu yolla addımladı, işıqlı Azərbaycanın müstəqil gələcəyini gördü.

Azadlıq verilmir, alınır. Millətin ruhən xoşbəxtliyi milli rəhbərin, milli sevgisindən günəş tək doğur, bunun kökündə isə İlahi fitrəti qayanır. Heydər Əlirza oğlu iki imamın adını birləşdirib... Heydər yolu millətin qurtuluş yoludur, Heydər ömrü millətin ömrüdür və onun dövlətsilik siyasi kurs yoludur. Bunu zaman təsdiq etdi. Heydər Əlirza oğlu müstəqilliyimizin qarantı oldu, suverenliyimizi əbədiləşdirdi. Azərbaycana qurtuluş gətirdi, onu parçalanmadan, yox olmadan xilas etdi.

Heydər Əliyevin, rəhbər təvazökarlığı dünyaya sığmır. Qaçqının çadır toyunda rəhbərin «Heyvagülü» rəqsini vəsf etməyə sözün gücü çatmır. Bu gün dünya elmi öz axtarışının təsdiqi cavabını on dörd əsrlik «Əl-Quran»da tapır. İslam elmləri iki qismə bölür. Əqli və nəqli elmlər. Əqli elmin canı məntiqdir. Dövlət rəhbərinin məntiqi, natiqliyi Allah vergisidir, Allah fitrətidir. Bu fitri istedad Heydər Əliyevin mili dövlət başçılığında, rəhbərlik jestlərində nur qığılımları kimi şümşad çöhrəsinə səpələnir... Rəhbərin qəlb göynərtisi xalqın qəlbinin göynərtisidir. Bu ali insanın milli təfəkkürü, onun siyasi düşüncəsi işlə vəhdət təşkil edir. Məntiq təfəkkürdə zehnin xətasının qarşısını alır. Heydər Əlirza oğlu siyasi elmin filosofu, dostu, mütəfəkkiri oldu.

Siyasi dialqolarda onun jestləri rəhbər mütəfəkkirliyini tamamlayırdı.

Rəhbərin – Heydər Əliyevin ömür yolu xalqımızın qurtuluş yolu oldu. Hakimiyyətə ikinci gəlişi – 15 iyun 1993-cü il Azərbaycanın qurtuluş günü oldu. Ali rəhbərin həm də siyasi təcrübə hissi həmişə siyasətşünaslarımızın təhqiqat məktəbi olmalıdır. Heydər Əliyevin ömür yolu Azərbaycanın qurtuluş yoludur. Xalqımıza qurtuluş gətirən Heydər Əliyevin ömür yolu 15 iyun 1993-cü il xalqımızın qəlbində öz-özünə bayramlaşdı, xalq təqvimində, 15 iyun qırmızı rəngə boyandı. Xalq bu günü hər ay xüsusi bayram sovgatı ilə, qonaqlığı ilə birlikdə bayram edirlər, rəhbərin ömrü məhz, elə xalqın ömrüdür.

Heydər Əliyevin dünyəvi siyasi fenomenliyi həqiqətdir. Həqiqət isə əbədidir. Əflatuna görə, insan bu dünyada heç nə öyrənmir, sadəcə, ruhunun həmin aləmdə gördüklərini xatırlayır. Dünyəvi akademik dünyəvi diplomatiyalı dövlət rəhbərliyi və adi insan ruhunun gördüklərinin hamısını mütləq, yerbəyerində xatırlaması yaddaşın mərkəzi mexanizmdir, rəhbər aliliyinin zirvəsidir, rəhbərin xalqa gətirdiyi ömür qurtuluşudur. Rəhbərin ömür yolu bütövlükdə xalqımızın qurtuluş yolu olmuşdur və bu gün də olur. Heydər Əliyev cənablarında fenomen yaddaşlıq dünya şəxsiyyətlərini heyran edirdi.

Real əqidə, siyasi polemika, qaçqının çadırında onun toy günü Heydər Əliyevin bəylə oynaması böyüklüyün tacıdır. Düzgün hökmlər rəhbərlikdə fiqh elminin əsasıdır. Yazılmış tale, qəza və qədər Heydər Əlirza oğlunu biçərə Azərbaycan xalqının ikinci müstəqilliyinin qurtuluşu üçün Azərbaycana ikinci rəhbərlik qayıdıışı Allahdan yazılmış qismətdir. Allah yer qullarına iki dəfə gülür: birində kimi isə qaldırır, kimlər isə onu endirməyə çalışır, o birində kimi isə

endirir, kimlər isə qaldırmaq istəyir... Allah, Heydər Əliyevin ömür yolunu Azərbaycanın qurtuluş yolu qəbul etmişdir və bu təsdiq olundu. Xalqı əl-amanda qoyanlara sübut etdi ki, onu Moskva rəhbərliyinə aparan və Azərbaycan rəhbərliyinə yenidən qaytaran Allahdır. Bu işdə bəndələr gücsüzdülər.

Allahın icazəsi olmadan ağacda yarpaq tərپənməz... Allah ehkamu həyatın cövheridir, onu işıqlandıran Allahın verdiyi fitriyyatdır. Heydər fenomenliyi Azərbaycan xalqının bəxtidir, taleyidir, ömür yoludur. Fəqih insanda «əqidə, əxlaq, əməl» üçlüyü birləşir, şəriət, təriqət, həqiqət üçlüyü kimi səslənir, iradə yatmış şüurun əqidə zəngidir. Heydər fenomenliyi siyasətə hakim idi. İnsan ideal həqiqətə yaxınlaşdıqca özünü Allahın dərğahında hiss edir. Bibiheybət məscidinin altmış illik sovet ateizm qasırğasına düşər olması, onu xarabaya çevirmişdir. Həkimə xanımın müqəddəs məzarı qar, yağış altında qalmışdı. Heydər Əliyev həzrətləri o müqəddəs məscidi öz əzəlki memarlığı, interyeri ilə bərpa elətdirdi... Rəhbərin belə cahanşumul, ali islam əqidəsi onun Allaha hidayətidir. Hökmdarın Allahdan fitrətlə gələn inamı, vicdanı olmalıdır. «olar», «olmaz»!. Xeyirxahlığı, ədaləti Allah rəhbərə bəxş edir, Allah qanunları hər iki dünya üçündür və ideal əbədidir.

Din bəşəriyyətə səadət yolunu göstərmək üçün Allah tərəfindən peyğəmbərlər vasitəsilə müjdələnmişdir. Necə ki, son rəsul, son din səma kitabı –Mühəmməd Əl-Mustafa möcüzə «iqrə»si ilə Allahın göndərdiyi Qurani-Kərimdir. Heydər Əliyevin Azərbaycana rəhbərliyi Allahdandır! Heydər Əliyevin Azərbaycana qurtuluş gətirməsi bunu sübut etdi

Qurani-şərifin Bəqərə surəsinin 2-3-cü ayələrində buyrulur: «Bu kitab heç bir şübhə olmayan və təqvalara

doğru yol göstərən kitabdır...» «Əl-rəhman» surəsinin 9-cu ayəsində buyurulur: «Tərəzini düz tutun və çəkini əksiltməyin» insanı ədalətə çağıran Allah necə ola bilər ki, zülmü kimsəyə, bəndəsinə etsin... Allah-təala buyurur ki, insanlar mənim qullarımdır. Mən onlara zülm etməyəm, onlar özləri-özlərinə zülm edirlər... Xalqımız Heydər Əliyev fenomenliyinə bələd idi. Bəs niyə əvvəl bəzilərimiz Moskvaya aldandıq.

Heydər Əliyevin rəhbərliyi insan qəlbinin etiqadıdır. Allah Heydər Əliyevin etiqadını onun oğlu ilə bəhəm Məkkə ziyarətində dünyaya nümayiş etdirdi... Heydər Əliyev həzrətlərinin Allaha İslam etiqadı yolunu, müstəqil dövlət quruculuğu yolunu və dünyəvi, səriştəli siyasət yolunu, qurtuluş xilaskar yolunu görməmək, dünya yaşamında tamamilə intellekt, siyasi, iqtisadi, ictimai və mədəni korluqdur. Büsbütün səbətsizlikdir... Həyatın təsdiqinə kor baxmaqdır. Allah qanununu görməməkdir, antiinsanlıqdır.

Həyat təsdiq etdi ki, Heydər Əliyevin ömür yolu xalqımızın qurtuluş yoludur!

Heydər Əliyev 25 illik DTK-də işlədiyi dövrdə də Azərbaycan ziyalıları, Azərbaycan dilini mərkəzin təqiblərindən xilas edib... Bəxtiyar Vahabzadəni 40 il əzəl yazdığı «Ana dili» şeiriyatı, yaxud «Gülüstan» poeması üstündə «gedər-gəlməz» təhlükəsindən xilas etmişdir. Heydər Əliyev SSRİ miqyasında yüksəldikdən sonra da o, Azərbaycana xüsusi diqqət yetirmiş, Azərbaycanın bugünkü müstəqilliyini uzaqgörənliklə görmüş, Naxçıvanski adına hərbi məktəbin yaradılması Azərbaycanda zavod, fabrikin tikilməsi, kədr hazırlığı üzərində nəzarəti, xalqımıza rəhbər qayğıkeşliyini saxlamışdır. Ermənipərəst M.Qorbaçov siyasi rəqibi olan Heydər Əliyevi Kreml vəzifəsindən zorla, qeyri-qanuni uzaqlaşdırmışdır. Heydər Əliyev xəstəxanaya

düşmüş, geniş infarkt keçirmişdir. Nəriman Nərimanov Şaumyanın rəqibi olmuşdur. Mikoyanın havadarlığı ilə Azərbaycan Xalq Komissarının sədri vəzifəsindən millətçi kimi uzaqlaşdırılıb Həştərxana göndərilib. Sonra Lenin N.Nərimanovu SSRİ İcraiyyə Komitəsinin sədri vəzifəsinə irəli çəkib.

Kremlə də Mikoyanın məkrli rəqibliyi ilə üzləşib, çünki Moskvada da Azərbaycan xalqının milli müdafiəçisi olmuşdur. N.Nərimanov Mikoyanın erməni xislətinə düşər olub, müəmmal ölümə giriftar edilmişdir. XX əsr Azərbaycanın iki siyasi dövlət xadimləri – N.Nərimanov və Heydər Əliyevin tale ömür oxşarlığı bir-birini tamamlayır...

Heydər Əliyev Azərbaycana ictimai-siyasi sabitlik gətirdi!

Bu dünyəvi, unitar, demokratik əmin-amanlıq azad Azərbaycanın müstəqillik yoluna işıq saçdı, bu işığı görməmək onun kimyəvi tərkibini axtarmaqdır. Gecəgündüz insanın canına canı olan «fikirin» və insanı qaraguruhçu, psix edən «əqlin» kimyəvi tərkibi varmı? XX əsrin əzəli və sonu üçün Azərbaycan qırğınlarını Azərbaycana erməni düşmənçiliyinin tarixi içini görməyənlərdir. XX əsrin başında və ayağında erməni daşnaqlarının azəri türklərinin başına gətirdikləri müsibətlərdən, faciələrdən Nərimanovla bağlı tarixi qələm lampası ilə işıqlandırmaq yerinə düşərdi.

Əhməd Təbrizi: Dağlıq Qarabağın tarixi və ona dair sənədlər. 1-ci cild. Strasbuq (Fransa). «Dağyeli nəşriyyatı (AFR) 1989. Bu cildədən kiçik bir fraqment gətirək:

«Mart soyqırımını fəlakəti münasibətilə: «N.Nərimanov Şaumyanla görüşdü. Səmimi söhbət etdi. Nərimanov dedi ki, onlar hər ikisi məzlumları təmsil edirlər. Bakının küçələrində baş verən müsibətlər inqilab deyil. O, bunun

üçün inqilab aparmayıb. Şəhərdə baş verən bu hadisə dəhşətli bir milli qırğındır. Bir tərəf silahlıdır, o biri tərəf yox. Nərimanov yalvarırdı və tələb edirdi ki, bu faciə dərhal dayandırılınsın. Əks halda o, və yoldaşları eyni partiyanın sıralarında qala bilməzlər. Qan axıdılması dayandırıldı...»

Nə müxalifət, nə radikallıq, əcnəbi qəlbinə sığınmaq, mənəvi dustaq olmaq, kütləmizə xas olan bu ənənəvi körpünü qəlbimizdən şeytan daşı kimi çıxarıb atmalıyıq... Dahi Heydər Əliyev müqəddəsliyi millətə qayıdan, təqsirini boynuna alanları əfv etmək dühasına qadirdi. Öz səhvlərimiz bizi özümüzə düşmən etmişdir. Kişi səhvini, günahını boynuna alanda Allah hüsurunda mərdləşir, salehləşir...

Böyüyə məhəbbət, ağsaqqala məhəbbət, rəhbərə məhəbbət Allah verən nemətdir. Vətənə məhəbbət var, yurda, torpağa, meşəyə, çəmənliyə, buzbulaq çeşməsinə məhəbbət ataya-anaya məhəbbət, dövlətə, bayrağa məhəbbət, hökumətə məhəbbət xəlqi məhəbbət əsrdən-əsrə keçir, yaşayır, rəhbər xalqa yendikcə özü yüksəlir... Heydər Əliyev xalqın qəlbində çiçək açmış, çinarlanmış nur ruhlu rəhbərdir!

Xalq məhəbbəti başı ağ çalmalı, əyilməz dağ məhəbbətidir. İslam elmi dağları saniyədə 30 km fırlanan yerin ləngərlənməməsi üçün svay dayaqları etmişdir! Elə də hər millətə, hər yüz illiyin birinci və ikinci yarısı üçün milli qəbli, qəlbində xəlqi göynərti olan rəhbər Allahdan verilir, dünya durduqca durur... İdeal məhəbbət əbədidir, Yer əhlinin ulu Tanrıya olan ruhi məhəbbətidir! Bu gün nəfisi-əmmarəsi qəlbinə başçı olan öz milli, dövlət bayrağı yerinə, ürəyinin başında sarı əcnəbi bayrağı tutan qaragüruhçularımız da var, axı insan birinci Allahdan həya etməlidir. Sonra milli rəhbərindən...

Hər millətin dərđini çəkən öz rəhbəri var. Qafqazımızın əsrin əvvəlindəki dərđləri məlumdur. Rəhmətlik Cəfər Cabbarlı 1905-ci il erməni-müsəlman qırğınına nə gözəl qonşuluq hissiyyatından qələmə alıb, bütöv Qafqaza ibrət dərđi verib... Təəssüf ki, daşnakı ermənilər bu əbədi qonşuluq dərđindən özlərinə pay götürümlər...

Allah bilir ki, diz üstə çökəndə bu ibrətdən ermənilər imtina edəcəklər. Allah görür, eşidir, həll edir... Xeyir və şər. Ermənilərin Allah verən qonşuluqda əsrlərlə Azəri türklərinə və ümumiyyətlə, türklərə qarşı haqsız, şər, qondarma yol tutduqları üçün səbri böyük olan ulu Tanrı onlara «dizçökmə» verəcəkdir! Allah daşnakılara xəbərdarlıq müjdəsi verdi: Spitak zəlzələsi... Qərbi Azərbaycan diyarında görünməmiş dağ zəlzələsi oldu. İlk qonşuluq köməyini Azərbaycan etdi. Amma...

Yaxşı yadımızdadı, 1960-cı illərdə Azərbaycanın ictimai-siyasi və mədəni həyatında pozitiv proseslər gedirdi. Milli özünüdərkən, milli özünəqayıdışın ünsürləri ədəbiyyatımızda, incəsənətimizdə özünü bürüzə verirdi. Azərbaycan ədəbiyyatında sərbəst vəznin yaradıcılarından olan Rəsul Rzanın, Xəlil Rzanın, Bəxtiyar Vahabzadənin milli ruhda yazdığı şeirlər həmin dövrün məhsulu idi. DTK belə insanları cəzalandırmaq üçün yollar arayırdı, lakin o zaman belə Azərbaycan ziyalıları DTK-nın qreyferinə düşmədilər. Çünki həmin dövrdə Azərbaycanın milli ziyalılarının DTK-da Heydər Əliyev müdafiə edirdi. Heydər Əliyevin hələ o zaman xüsusi milli, uzaqgörən əməyi idi. Həm də Heydər Əliyev o zaman Dövlət Təhlükəsizlik Komitəsində rəhbər vəzifə tutduqdan sonra DTK-nın tərkibini milliləşdirməyə başladı. Təbii ki, bu da Moskvanı narahat edirdi. Ona görə də DTK-da milli ruhlu insanlar

cəzalandırılırdı. Heydər Əliyevin uzaqgörən siyasəti nəticəsində respublikamızda bir nəfər də olsun dissident həbs olunmamışdır.

Yəni 37-ci ilin repressiyasının israr olunmasına Heydər Əliyevin milliliyi imkan verməmişdir. O, açıqca Azərbaycan sənətkarlarını müdafiə etmişdir. O dövrün görkəmli elm və mədəniyyət xadimlərindən, şair və yazıçılardan akademik Ziya Bünyadovu, ustad yazığımız Əkrəm Əylisli kimi bir sıra ziyalılarımızı məhz Heydər Əliyev müdafiə etmişdir. Bu məqamda hələ DTK-da işləyərkən Heydər Əliyevin söylədiyi milli kəlamlar yaddaşımıza gəlir. «Yəqin ki, çoxlarının xatirindədir, mən təhlükəsizlik komitəsinin sədri olarkən bizim gənc kinomotoqrafçılarımız Rüstəm İbrahimbəyov və Eldar Quliyev «Bir cənub şəhərində» filmi yaratmışdılar. Bu filmi qadağan etmişdilər... Onların xatirindədir, mən DTK-nın sədri kimi vəzifəni öz üzərimə götürdüm, getdim kinostudiyaya, filmə baxdım, gördüm ki, çox yaxşı bir filmdir.

Mərkəzi Komitəyə də, Moskvaya da nəinki xəbər verdim, hətta tələb etdim ki, bu filmin nümayiş etdirilməsinə icazə verilsin. Bu film o vaxtdan həyat vəsiqəsi aldı və çox böyük hörmət qazandı.

Yadımızdadır, Heydər Əliyev ikinci dəfə Azərbaycan hakimiyyətinə gəldikdən sonra müstəqil Azərbaycana qarşı siyasi, hərbi, iqtisadi və mənəvi təzyiqlər ara vermirdi. Yenə də erməni «kartı» işə salınmışdır. Fransa və ABŞ kimi böyük dövlətlər bu kartı müdafiə etməyə qalxmışdır. Düşmənlərimiz bundan ləzzət alırdı. Heydər Əliyev onları yerində oturtdu. Planetimizin fitri siyasətçisi Azərbaycanı dünyanın hüzuruna çıxartdı, onun haqlı olduğunu sübut etdi, hərə-mərcliyə son qoydu. Uğursuz Qarabağ müharibəsini dayandırdı, Azərbaycana qurtuluş gətirdi. Heydər Əliyevin

ömür yoluna çıraq tutsaq, görərik ki, onun ömür yolu həqiqətən xalqımıza həmişə milli qurtuluş qığılcımları saçmışdı. Onun idarəçilik sükanı o gələnə qədər milli fəlakətə uğramışdır.

Bəli, ölkə vətəndaş müharibəsi və etnik toqquşmalar meydanına çevrilmişdi. Azərbaycan beynəlxalq aləmdə öz nüfuzunu itirmişdi. Ölkəmizin xaricindəki məkrli düşmənlər Azərbaycanın daxilindəki bu iğtişədən, vəzifə dartışmasından şövqə gələrək «Böyük Ermənistan» cəfəng nağılını ortaya atmışdılar. Belə bir fəlakətli zamanda Azərbaycan xalqının yeganə ümid yeri, qurtuluş çırağı Heydər Əliyev idi. Müdrik xalqımız birləşib Heydər Əliyevi hakimiyyətə gətirdi. Heydər Əliyevin qayıdışı Azərbaycana müdrik siyasətçi qurtuluşu gətirdi. Qurtuluş savaşında qələbəyə doğru dönüş başlandı. Heç kimə sirr deyildi ki, azadlıq və müstəqillik hər bir xalq üçün müqəddəs, şirin nemətdir. Biz Azərbaycanımızın 23 ay yaşamış, sonra imperiya tərəfindən məhv edilmiş müstəqilliyimizin yolunu gözləyirdik. Bu yolu «inşa edən», öz siyasət çırağı ilə işıqlandıran yeganə rəhbər Heydər Əliyev oldu. Dövlətçiliyimiz, müstəqilliyimiz, azadlığımız saxlandı, yaşadı və yaşayır. Heydər Əliyevin qətiyyətli siyasəti ilə 1994-cü ilin oktyabr və 1995-ci ilin mart qəsdləri zamanı xalqımız ağır sınaqlardan uğurla çıxdı. Ustad siyasətçi xalqını və vətənini terrorlardan qorudu, ona qurtuluş gətirdi, öz ömür yolunu xalqın qurtuluş yolu etdi. İğtişə, terrorlar, hərə-mərclik, başsızlıq içində boğulan xalqa Heydər Əliyev sabit yaşam şəraiti gətirdi. Xalqın hər il öz qəlbinin hökmü ilə bayram etdiyi «15 iyun qurtuluş bayramı» gətirdi. Xalq hər il bu bayramı Milli Qurtuluş günü kimi qeyd edir və həmişə qeyd edəcəkdir...

Qüdrətli əql, siyasət sərkərdəsi kənarında qalmışdı. Ürəyi yanırıdı. AXC-də isə görmədikləri vəzifələrə can atırdılar. Azərbaycan dənizdə kompası itmiş yelkənli bir gəmiyə bənzəyirdi... Konstitusiyanın bir-iki maddəsini əzbərləməklə dövlət idarəçiliyində «əql dəryası» olmaq olmaz!

Bu Allah vergisidir. Dünyanın məşhur siyasətçiləri ilə döş-döşə gəlmək lazım idi... Bişərəflik Azərbaycanı almışdı ağzına...Qartal dura-dura sərçə zirvəyə can atırdı. Yeganə ulu qüvvə Azərbaycanı yenidənqurma fəlakətindən xilas edə bilərdi. Suriya radiosu deyirdi ki, Naxçıvanı bir sutkaya ala bilərlər. Təki Heydər Əliyev ordan uzaqlaşdırılırdı. Heydər Əliyev nəhəngliyini düşmən görür, «siyasi və ictimai kreslo davakarları» görmürdülər... İqtisadi böhran Azərbaycanı bürüyürdü...

Cənubi Azərbaycanda İran monarxiyası məğlub olmuşdu, Şimali Azərbaycanda demokratiya uğrunda mübarizə cücəyirdi. Bunun üçün SSRİ-nin inzibati amirliyi qılıncını yerdə və göydə oynadırdı. Bu zaman İttifaqdan ayrılıb müstəqil dövlət qurmaq Heydər Əliyevin dövlətçilik ustalığı idi. Azərbaycan xalqının haqqı tapdanırdı... O zaman Qorbaçov Avropanı ümumi evimiz adlandırırıdı. Bu da dünyada yeni dövlət quruluşuna işarə idi... Onunla döşləşən yalnız Heydər Əliyevimiz olardı. Məhz XX əsrin axırını onun əvvəli kimi görən Allah Heydər Əlirza oğlunu Naxçıvana gətirmişdi. Bu milli, dözülməz münaqişələrdə radikal Qorbaçov «ideologiya qazanı»nı aşıran böyük şəxsiyyət bizə gərək idi. Bu da Azərbaycanda Atatürk siqlətli bir şəxsiyyət idi! Bir ali qüdrət idi! Heydər Əliyev qüdrəti!

Sumqayıt hadisələrini yaddaşımıza gətirsək, adamın yiyəsizliyi ucbatından, Moskvadan idarə olunma xalqımızın faciəsinə barmaqarası baxışda özünü açıq

göstərirdi. Saxta istintaq fırıldaqçı şahıdır, vətəndaş yiyəsizliyi insana dəhşətli, milli əzab verirdi. İstintaq çiyini avtomatlı rus əsgərlərinin mühafizəsi altında gedirdi. Sumqayıt şəhər prokuroruğunun binasında istintaqın başçısı Qalkinin hədə-qorxusu ilə gedirdi. Bəli, xalqın gözü tərəzidir, xalq gördü ki, Heydər Əliyevin ömür yolu Azərbaycanın qurtuluş yoludur və bu cahanşümul ömür yolu həmişə xalq ilə olacaqdır, xalqın ömür yoludur. Heydər Əliyev Azərbaycanın MK-nın birinci katibi işləyəndə, Azərbaycanı SSRİ-miqyasında bir daha tanıtdı, saydırdı və yüksək iqtisadiyyata çatdırdı. Məhz ona görə Azərbaycanın XX əsrin ikinci yarısı və XXI əsrə keçid müstəqilliyi Heydər Əliyevin rəhbərlik ömrü ilə sıx bağlıdır və zamanın bu kəsiyi Azərbaycanın qurtuluş yoludur. Ulu öndərin təbrincə desək, bu yolumuz əbədidir və ulu öndərimizin 85 illik yubileyi kimi gələcək yubileylərini də xalqımız bayram edəcəkdir.

MİLLİ ORDU QURUCULUĞU

İndi Azərbaycanın güclü ordusu var.

Heydər Əliyev

Əsgərlik kişilik məktəbidir. İstər yayın tüğyanında, istərsə də qarlı şaxtada.

İsrar edirəm, hələ sovet dönəmində böyük uzaqgörən siyasəti ilə Heydər Əliyev Bakıda Naxçıvanski adına Hərbi məktəb açdı. Bəlkə Azərbaycanın bugünkü müstəqilliyini Heydər Əliyev hələ o zaman görürdü. Sovet dövlətinin yalan üzərində qurulmasını duyurdu. Sabahkı Azərbaycan üçün müstəqil Milli Ordumuz üçün təməl daşı qoyurdu. Bax budur, uzaqgörən dünya siyasətçisinin Zöhrə ulduzluğu. İkinci dəfə Allahın rəvacı ilə Azərbaycana rəhbər gələn Heydər Əliyev müstəqil dövlətin özünün müstəqil milli ordusu olmalıdır, - dedi. Bakı Ali Birləşmiş Komandanlıq məktəbini, Bakı Ali Hərbi Dənizçilik məktəbini açdı. Azərbaycanda milli hərbi kadrların hazırlığı başlandı. Sərhədlərimizi Heydər Əliyevin yaratdığı sərhəd ordumuz qorumağa başladı. Beyləqandan Bakıya doğru həmlə edən birləşmiş Ermənistan ordusu dayandırıldı, vahid milli hücumla geri oturduldu. Neçə-neçə kəndlərimiz azad oldu. İşğal altında yatan torpaqlarımızı geri almaq üçün böyük Heydər Əliyev Böyük Sülh sazişi bağlamaq üçün mayın 12-də atəşkəs elan etdi. Qan tökülməsi dayandırıldı. Ordu quruculuğuna geniş miqyasda başlandı. Bax budur, böyük dünya siyasətçisi olmaq, ayrıca məmləkətə rəhbərlik etməyin siyasi ləyaqəti, sabahı görən işığı, dövlətin müstəqillik və iqtisadiyyatının sönməz çırağıdır...

Qismətə bax, mən İmişlidə qaçqın qohumlarla görüşməyə getmişdim... Heydər Əliyev qaçqınların vəziyyəti və ordu quruculuğu ilə yerində tanış olmaq üçün

cənub-qərb bölgəsinə gəlmişdi... İmişli dəmir yol vağzalında Heydər Əliyevi qaçqın və yerli adamlar dövrəyə aldılar, camaat ümidini Heydər Əliyevə bağladığını bəyan etdi. Heydər Əliyev onları isti-isti salamladı və işğal olmuş torpaqların geri qaytarılması üçün güclü iqtisadiyyat və ordu quruculuğunun zəruriliyini və hamının yumruq kimi birləşməsini bildirdi. İnsanın ləyaqəti əməlləri ilə ölçülür.

Prezident xalqın rəğbətini qazanmalıdır. O, xalqa söykənməlidir. Bir nəfər prezidentə həsr etdiyi şeirini oxudu, xalqın gözünə işıq gəldi. Prezident qaçqınların çadır şəhərciyinə baxdı. Onlar Heydər Əliyevi ümidlə qarşıladılar, yerlərdən səslər gəldi: Hörmətli prezident, biz sizinlə fəxr edirik, ümidimiz sizədir. Mən də möhtərəm Prezidentlə görüşdüm, əlimdəki bloknotu gördü, güldü: «Yenə yazırsan... Heç bir şey çıxır?...» Mən başımı aşağı dıkdım... Prezident yurd-yuvasından didərgin düşmüş hər adamla diqqət və qayğı ilə söhbət etdi, onlara ürək-dirək verdi, İran İslam Respublikasından göndərilən çadır və yardım üçün prezident razılıq etdi. İcra hakimiyyətinin qaçqınlara qayğı göstərməsini tapşırırdı.

Prezident onu müşayiət edən adamlarla Füzuliyə getdi, orada müharibənin ab-havası çox hiss olunurdu. Erməni işğalından azad olmuş kəndlərdə bizimkilər yaşayırdılar. Prezident hərbiçilər qarşısında çıxış etdi. Oradan düşmənlə yaxın olan lap qaynar mövqelərə getdi. Bilavasitə səngərlərdə əsgərlərlə səmimi söhbət etdi. Döyüşçülər sevindilər, qollarına güc və mərdlik gəldi. Ermənistan birləşmiş hərbiçiləri lap yaxında idi. Silahlı qüvvələrimizdə xeyli ruh yüksəkliyi, birlik hiss olunurdu. Prezident döyüş səngərində xatırlatdı:

Diktofonumdan:

Çox igidlərimiz vətən yolunda canını qurban verib. Azərbaycan müharibə etmək istəmir. Bizi bu müharibəyə Ermənistan cəlb edib. Mən döyüş imkanlarımızın səviyyəsini yerində yoxlamaq üçün gəlmişəm... Gənclərimiz öz torpaqlarını qorumağa qadirdilər. Ordumuzun rəşadəti ilə Füzuli rayonunun bir hissəsi düşməndən azad olmuşdur. Mən döyüşlərdə həlak olmuş döyüşçülərimizin ruhu qarşısında baş əyirəm.

Heydər Əliyev son vaxtlar ordu quruculuğunun yaxşılaşmasından danışıdı. Siz ata-ananızın, yurdunuzun namusunu qoruyursunuz! Şərəfini qoruyursunuz! Qoy erməni işğalçıları da eşitsinlər, biz sülh tərəfdarıyıq. Müharibəni qurtarmaq istəyirik. Böyük sülhə can atırıq. Qoy erməni silahlı qüvvələri bilsinlər ki, daha əvvəlki vaxt deyil. Bizim özümüzün sərhəd qoşunumuz var, sərhədlərimizi özümüz qoruyuruq.

Onlar gəlib bizim əraziləri asanlıqla tutsunlar. Qarşımızda hələ böyük vəzifələr durur. Səngərlərdə möhkəm dayanıb düşmənin qarşısını almaq lazımdır, xalqımız əsrlər boyu mərd, cəngavər övladlar yetişdirib. İndi biz müsəttqil dövlətik. Müstəqil Azərbaycanın ərazi bütövlüyü bərpa olacaq.

Prezident döyüş səngərində fəal döyüşçülərə qol saati bağışladı. Əsgərlər necə sevindilər... Heydər Əliyev dedi ki, respublikamız ağır dövrünü yaşayır, iqtisadi böhran keçirir, torpaqlarımızın bir qismi işğal olub. Orduya qayğı, hörmət, onun problemini vaxtında həll etmək, ordunun daxilində nizam-intizamı möhkəmləndirmək, mənim əsas borcum və vəzifəmdir. İndi Beyləqan rayonu ön cəbhədir. Ciddi tədbirlər görməsəydik, camaat Beyləqandan da kəçə bilərdi...

Torpağı unutmaq, atmaq olmaz. Torpağı qorumaq, onun uğrunda həlak olmaq şərəfidir. Beyləqanlıları da

təxribatla köçürmək istəyirdilər, mən icra başçısına əmr verdim ki, bu fitnəkarlığın qarşısı alınsın. Bu gün mən Füzulidə ermənilərin bir kilometrliyində oldum. Səngərlərdə hərbi hissələrlə görüşdüm. Ordumuz cəbhə xətti boyunca ümumilikdə 120 kilometr irəliləmişdir.

Ərazimiz etibarlı qorunacaqdır. Araqarışdırana məhəl qoymayın. Təxribatçılar dünən də vardı, bu gün də var, olacaqlar. Onlara uymaq olmaz! Füzulinin bir sıra kəndləri azad olub, lakin boşdur, orada heç kim yaşamır, başlı-başına qalıb. Nə əzabla əkilən üzüm bağları yiyəsiz qalıb. Torpağı belə unutmaq olmaz. Leninkandan, Yerevandan, Kirovakandan gəlib burada vuruşur, həlak olurlar. Amma, indi Füzulidə azad olan evlər boşdur. Nəyi gözləyirsiniz? O kəndlərə getmək, təsərrüfat becərmək lazımdır. Mən sizə deyirəm, beyləqanlılar rahat yaşaya bilərlər. Füzuli rayonunun kəndlərinin çoxu azad olub, amma boşdur. Hər kəs orduya kömək etməlidir. Əsgərlərimizə, zabitlərimizə qayğı, hörmət lazımdır. Bəli, hər insan bir müəmmadır, sirdir, ona qayğı gərəkdir...

Dekabr ayından bu günə kimi 160 adam həlak olub yüzlərlə insan yaralanıb, müalicə olurlar. Bu insanların qanı tökülüb, onlar sizi, bizi, bu vətəni qoruyub həlak olurlar. Cəbhədən qaçanlar, fərarilik edənlər də var. Beyləqan və İmişlidən də fərarilər var. Siz cəbhənin yaxınlığında yaşayırsınız, bəs sizi öz övladlarınız qorumayacaqsız, kim qoruyacaq? Sizə və fərarilərə müraciət edirəm: Xalqın bu ağır günündə qaçıb gizlənmək olmaz. Belə yaşamaq heç zaman yaşamaq deyildir. O fərarilərin valideynlərinə üz tuturam: Ayılın, başa düşün, bilin ki, xalqımız, vətənimiz böyük təhlükə qarşısındadır. Hərə bir tərəfə qaçsın, onda torpaqlarımız əldən gedəcək... Azərbaycan xalqı həmişə öz torpağını, öz mənliliyini qoruyub saxlamışdır. Azərbaycan xalqının qüdrəti imkan verir ki, o torpağını qorusun. Ordumuz bu gün quruluş, möhkəmlənir. Bu ordu da keçənlikli ordu deyildir. Daha heç kəs erməni tankını görəndə kimi qaçmır. Biz erməni silahlı qüvvələrinin hücumunu dayandırmışıq.

Füzuli rayonundan çox kəndlər geri alınmış, oradan ermənilər qovulublar. Qarşıda Cəbrayıl, Zəngilan, Qubadlı var! Sonra Ağdam var. Bunları biz azad etməliyik. Şuşanı, Füzulini, Ağdamı azad etməliyik. Müşavirəni xatırlayıram.

Heydər Əliyev 1994-cü il aprelin 17-də Prezident Aparatında vahid, güclü ordu yaratmaq üçün həyəcanla, qətiyyətlə müşavirə çağırırdı. Bildirdi ki, Ermənistan silahlı qüvvələri hücumlarını hədsiz genişləndirir, səriştəli müharibə aparır, hələ bundan əvvəl, təcrübəli prezident aprelin 12-də televiziya ilə Azərbaycan xalqına, Ermənistan rəhbərliyinə, erməni xalqına Azərbaycan vətəndaşı olan Dağlıq Qarabağ ermənilərinə dünya ictimaiyyətinə, MDB dövlət başçılarına, beynəlxalq təşkilatlara müraciət etmişdi. Hücumların dayandırılmasını və sülh sazişini qətiyyətlə

tələb etmişdir və dünya Heydər Əliyevin bu cahanşümul xeyirxah müraciətini müsbət qəbul etdi.

Aprelin 14 və 15-də Moskvada MDB dövlət başçılarının görüşündə müfəssəl çıxış etdi. Rusiya prezidenti Boris Yeltsinlə, Ermənistan prezidenti Ter-Petrosyanla danışdı, atəşin dayandırılmasını tələb etdi, sülhsevər təşəbbüslər irəli sürdü.

Aprelin 16-da Bakıya yola düşməmiş Moskvada İtaliya, İsveç, Macarıstanın Rusiyadakı nümayəndələri ilə görüşdü, mülki əhalinin qırılmasını ürəkəğrısı ilə bildirdi. Bəli, qəhrəman döyüşçülərimiz Vətən yolunda həlak olur, canlarını qurban verirlər. Heydər Əliyev şəhid olanların xatirəsini bir dəqiqəlik sükutla yad edilməsini xahiş edir.

Prezident Aparatındakı iclasda Heydər Əliyev bütün Azərbaycan xalqını əmin edir ki, şəhidlərin xatirəsi xalqımızın qəlbində əbədi yaşayacaqdır. Ümummillə lider təəssüflə söylədi ki, cəbhə bölgələrinizdə fərarilik çoxdur, döyüş zəif gedir. Belə qorxaqlar, fərarilər, səngəri qoyub qaçanlar cəmiyyətin nifrətini qazanır, valideynlərini hörmətdən salırlar. Heydər Əliyev aprelin 9-10-da Beyləqanda və Bərdədə icra başçıları hüquq mühafizə orqanları hərbi komissarlarla görüşünü müşavirədə xatırladı, orduda nizam-intizamın tam bərqərar olması üçün ciddi tapşırıqlar verdiyini bildirdi. MDB-də atəşin dayandırılması üçün qəti bəyanat verdi: «Ermənilərin hərtərəfli qəsbkarlığına qarşı, biz ordumuzu yenidən qurmalıyıq, gücləndirməliyik.

Bu müşavirədə oturanların hansı əlini ürəyinin başına qoyub deyə bilər ki, mən müharibə yolunda vəzifəmi layiqincə yerinə yetirərəm. Mən beləsini bu salonda görmürəm. Hər kəs hesab edir ki, bu məsul işi başqası görməlidir. Onda soruşuram, bəs biz vətənimizi necə

qoruyub saxlayacağım.. Sizinlə burada çox görüşmüşük. İndi sizi fəvqaladə vəziyyətdə dəvət etmişəm. Bizim üçün hər bir dəqiqə əhəmiyyət kəsb edir.

Cəbhə bölgəsilə danışırkən mənə məlumat verdilər ki, Tərtərdə Bərdə batalyonunun əsgərləri qaçıb. Mən Bərdə rayon icra başçısını axtarıb tapmışam. O deyib ki, gedərəm, həll edərəm, sonra xəbər verdi ki, hər şeyi yerinə qoyub. Şuşada milli qəhrəman ağdamlı Fərhad kimi Azərbaycanın qəhrəmanları var, onlar və xalqımızı hörmətdən salanlar haqqında konkret tədbirlər görüb, onları səngərə qaytarmaq zəruridir. Tapşırıram, birinci rüb üçün hərbi xidmətə çağırış üç günə yerinə yetirilməlidir, mənə raport verilməlidir. Hər gün Prezident Aparatına məlumat verilməlidir. Bir də belə olmasın ki, mən telefonla sizə çağırıb deyəm ki, niyə Göyçay batalyonu, Mingəçevir batalyonu qaçmışdır. Ağdam bölgəsində Xaçmaz batalyonu qaçıb, dağılıb. Sumqayıt batalyonundan 12 nəfər şəhid olub.

Mən bunu televiziya qəhrəmanlığı kimi elan etdim. Ağdamdan qaçanları qaytarmaq üçün Ağdamın icra başçısını məcbur etmişəm. Beş gün içərisində ehtiyatda olan adamlar ixtisaslar üzrə toplanmalıdır. Rayonlar, batalyonlar yaradıb, Azərbaycanın imkanları bundan 10-15 dəfə çoxdur, hər bir vətəndaş torpağımızda eyni məsuliyyət daşıyır. Hüquq-mühafizə orqanları cəbhədən yayınanlarla ciddi məşğul olmalıdırlar. Bu məsuliyyəti icra başçıların, prokurorluq, milli təhlükəsizlik orqanlarının, hərbi komissarlığın üzərinə qoyuram. Prezident kimi mən hərbi komissarlığın işindən narazıyam.

Bundan sonra rayon hərbi komissarları Prezident Aparatının razılığı ilə təyin olunacaqdır. Hazırda işləyən hərbi komissarlar 10 günün müddətində attestasiyadan keçməlidirlər. İşinin öhdəsindən gələ bilməyən hərbi

komissarlar cəbhəyə göndəriləcəkdir. Cəlilabad, Quba, Masallı rayonlarının hərbi komissarlarının işi yarıtmaqdır. Vətənin bu ağır vəziyyətində tələb edirəm, şəxsi münasibətlər əsəsindəki çəkişmələri kənara qoyun. Mənəvi saflığa, vəzifənizdə sədaqətə diqqət yetirin. İnzibati orqanlar arasındakı ixtilafıara son qoyun.

Mən sizdən əl-ələ verib işləməyi tələb edirəm, təkliflər var ki, respublikada hərbi vəziyyət elan edilsin. Fəaliyyətimizi hərbi vəziyyətə uyğun quraq. Hamı vətənin müdafiəsi üçün çalışmalıdır. 1941-1945-ci illər Böyük Vətən müharibəsində 77-ci, 222, 223, 396-cı Azərbaycan diviziyaları Simferopol, Ukrayna, Mazdok və Kerçdə qəhrəmanlıqlar göstərdilər. Faşistlərin minlərlə təyyarə və tanklarını, qatarlarını, silah anbarlarını ələ keçirib, yüz minlərlə faşistləri məhv edib, minlərlə kəndləri faşist pəncəsindən xilas ediblər. Siz onların nəvə, nəticələri deyilsinizmi?

Cəmiyyətimizin bir qismi cəbhə bölgəsində ağır vəziyyətdə yaşayır... Amma Bakıda kef eləyənlər, müharibəni duymayan adamlar var. Bütün həyatımız hərbi vəziyyətlə ölçülməlidir. Orduda sədaqətli vətənpərvər əsgərlər, gizirlər, zabitlərimiz ürəklə döyüşürlər. Bakıda isə pullular yemək-içməklə kef içindədilər, hesab edirlər ki, müharibənin onlara dəxli yoxdur. Bakıda müharibə əhval-ruhiyyəsi yoxdur. Bu nə deməkdir? Bir təbəqə cəbhədə canını qoyur, o biri təbəqə duymur. Vətən hamımızındı... Böyük Vətən müharibəsində adambaşına 400-500 qram çörək verilirdi, hamı onunla dolanırdı. O vaxtda əliyəri adamlar vardı. İndi isə restoranlarda yeyib-içib sağılıq deyirlər.

Bəli, Heydər Əliyevin dövlətçilik qüdrəti nəhr siyasi baxışı, dünyada özünü büruzə verirdi, seçilirdi, öz yerini tuturdu, Milli Ordumuz yaranırdı.

Ətrafda isə aclıq çəkirlər, cəbhədə həlak olurlar. Ona görə hərbi vəziyyət elan edilməsi düzgündür. Özəl institutlarda təhsil alan gənclər cəbhəyə getməlidilər. Respublikanın hərbi komissarına əmr edirəm. Özəl institutlarda təhsil alan gənclər hərbi xidmətə getməlidilər. Rəhbər vəzifədə işləyənlər yerlərə getməlidilər. Kabinetlərdə mürgü vurmaq olmaz, vətən ağır vəziyyətdədir. Tapşırığımı məsul vəzifəliyə yerinə yetirməlidilər... İkinci yolumuz yoxdur, görüşümüz əməli nəticəsini verəcək. Hələ vətənin daxilində hərə-kərkilik, özbaşınalıq, dövlət çevrilişinə cəhd edənlər, vətən qarşısında vicdanını itirənlər, bu vətənin oğlu, qızı ola bilməzlər. Azərbaycan xalqı öz taleyinin sahibidir. Qoy xalqımız yekdil, həmrəy olsun! İndi Azərbaycanda sağlam ictimai şərait var. Hamı görür ki, düşməni dayandırmışıq.

Bəli, Heydər Əliyev həmin günün axşamı ətraf rayonların icra başçılarının müşavirəsini keçirdi. Döyüş sənəqlərində gördüklərini həyəcanla danışdı. Qarşıda duran mühüm vəzifələri müfəssəl şərh etdi. Ordu quruculuğunda səfərbərlik etməyə və fərarilərə qarşı mübarizə etməyə çağırırdı.

«Müharibədə güclü tərəf qalib gəlir, buna azərbaycanlıların gücü çatır. Hərbi texnikanı idarəetməyi bacarmaq lazımdır. Biz siyasi vasitələrdən də istifadə edirik. Hərbçilərimiz güman edirəm ki, xalqın ümidini doğruldacaq».

Heydər Əliyev Ağcabədi rayonundakı hərbi hissə ilə də görüşdü:

Döyüşçülər, Ali Baş komandanını əmin etdilər ki, onlar vətənin keşiyində daha möhkəm dayanacaq, işğal olmuş torpaqları azad edəcəklər. Heydər Əliyev jurnalistlərə bildirdi ki, özü yerlərdəki vəziyyəti öz gözləri ilə görmək üçün əsgərlərin döyüş ruhunun səviyyəsini təyin etmək üçün gəlmişdi... Prezidentin gəlişi əsgər və zabıtların döyüş ruhunu çox yüksəltdi. Prezident yenə cəbhə bölgələrinə gələcəyini bildirdi. Fəqət, altı ildir ki, Azərbaycan Ermənistanın silahlı hücumlarına məruz qalıb. Ermənilər işğal etdikləri kəndləri dağıdır, mədəni sərvətləri daşıyıb aparır, özünüküləşdirirlər... Dərdimiz böyükdür, amma xalqımız nikbin ruhludur, dözümlüdür. Prezident bildirdi ki, özü də başda olmaqla xalq şəhid olanların xatirəsini daim qəlblərində saxlayacaqlar... Azərbaycan işğal olmuş torpaqlarını geri alacaq, ərazi bütövlüyümüzü təmin edəcək! Bu gün Azərbaycanın güclü ordusu olmalıdır, torpaqlarımız bundan sonra tam müdafiə olunacaqdır. Azərbaycan xalqının vəzifəsi işğal olmuş torpaqları geri qaytarmaq, qaçqınları öz ev-əşiyinə qaytarmaq, Azərbaycanın ərazi bütövlüyünü təmin etməkdir.

Respublikamız sosial-iqtisadi böhran içərisindədir. Vətənimiz iqtisadi böhran içindədir, vətənimizə qəsd edilmişdir, düşmənçilik edilmişdir. Vətəndaşlarımızın çoxu ağır şəraitdə yaşayırlar. Bu məşəqqətlərə dözmək, torpaqlarımızı azad etmək lazımdır. Doğrudur, Azərbaycan ilə Ermənistan arasında atəş dayandırılıb, sülh danışıqları aparılır... Xalqımıza bu ağır dövrdə milli birlik və vətəndaş həmrəyliyi lazımdır. Azərbaycan tarix boyu çox sınaqlardan keçib. Respublikamızda sabitlik bərqərar olur. Xalqımızı böyük gələcək gözləyir... Müstəqilliyimiz daimidir! Prezident döyüş səngərlərində gördüyü ruh yüksəkliyindən danışdı.

Mən fikirləşirdim, doğrudan da ermənilər İmişliyə, Beyləqana gələ bilərdilər, lap Bakıya üz tutardılar. Heydər Əliyev erməniləri qəti dayandırdı. Hətta, geri oturtdu. O zaman texnikamız, ordumuz tən-dürüst olsaydı, təxribat olmasaydı, erməni lap Yerevana qaçardı. Ana südünü, vətən çörəyini, ata məzarını, seyidlərimizin türbələrini satanlar fikirləşməsinlər ki, onlar və övladları bundan sonra xoşbəxt olacaqlar. Bu təxribatçılar xalqın qayğısından, qəzəbindən qurtula bilməyəcəklər! Biz Azərbaycanın yeganə oğlu Heydər Əliyevin ətrafında birləşməliyik! Budur son yolumuz!... Heydər Əliyevin rəhbərliyi ilə ayrı-ayrı AXC liderlərinə məxsus olan, bir-birinə sözü düz gəlməyən silahlı dəstələr birləşdirildi, saflaşdırıldı, Milli Azərbaycan Ordusu yarandı. Bu ikinci dəfə qazanılmış müstəqilliyimizin qarantı olan rəhbərimiz Heydər Əliyevin xidməti sayəsində yaranan Milli Azərbaycan Ordusu oldu.

Milli ordumuz Heydər Əliyevin **85 illik** yubileyini ordumuzun yaranış yubileyi kimi, doğum günü kimi keçirir.

1918-ci il 26 iyun Xalq Cumhuriyyətimiz Milli ordumuzun təməlini qoydu... Bu gün Ordumuzun 90-illik yubileyi gəlir. İstedadlı sərkərdəmiz Əlağa Şıxlınskinin ruhu şad olsun!.. Bu gün düşməyə cavab verən əziz rəhbərimizin yaratdığı qüdrətli ordumuz var!

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ NƏRİMAN NƏRİMANOVUN TALE OXŞARLIĞI

Elə yaşamalısan ki, yaşayandan sonra ölməyəsən, həyatın məqsədi budur.

C.Məmmədquluzadə.

N.Nərimanov Azərbaycanın xoşbəxtliyini, gələcəyini Sovet Rusiyası ilə bağlayırdı... Azərbaycanın 23- aylıq müstəqilliyinə inanmırdı. Lakin Heydər Əliyev Nərimanov kimi Kreml vəzifəsinə irəli çəkilsədə Azərbaycanın gələcəyinə, müstəqilliyinə inanır və Azərbaycanın gələcək müstəqilliyini görür, Azərbaycanda hərbi məktəb açırdı. Bu Azərbaycanın cahənşümul tarixidir. Amma Kreml vəzifəsində işləyən hər iki dahi azərbaycanlı dövlət xadiminin Moskva taleyinin son aqibəti oxşarlaşır. N.Nərimanovun Kreml taleyinin sonu müəmmalı ölümlə nəticələnir, Heydər Əliyev, əvəzedilməz rəqib kimi Moskvadan uzaqlaşdırılır və geniş infarktlə xəstəxanaya düşür, onların siyası və milli baxışları ayrılır.

Nəriman Nərimanov beş yaşlı oğluna yazdığı məktubu tamamlaya bilmədi: «Əziz oğlum, əgər mənim həyatımı öyrənsən yəqin edəcəksən ki, hər halda 1925-ci ilədək başqaları üçün yaşamışam...

Millətlər arasında mənasız çəkişmələr, bunların doğurduğu tükənməyən əzablar – qan, göz yaşı, səfəlet, yalan və başqa bir çox bəlalar mənə rahatlıq vermir».

Bu tarixdi. Tarix yamaq götürməz. Qara Bakı yanvarında məşum şənbə gecəsində əliyalın kütlənin üstünə dubinka ilə yox, tankla, avtomatla, qrantamyotla öz Qızıl Ordumuz öz üstümüzə gəldi... Yenə israr edirəm, ikinci

dünya müharibəsində Qızıl Ordunun 75 faiz akademik Yusif Məmmədəliyevin donmayan oktan benzinini verən Bakını qanına qəltan etdi. Azərbaycan göz yaşına qərq oldu. Təkrar edirəm, Hitler benzinsiz təyyarə, tankı uşaq oyuncağı adlandırırdı. 70 illik sovet imperiyasına öz təbii sərvəti, canı-qanı ilə muzz, kölə oldu, bir xalq, bir millət kimi mərkəzdə sayılmadıq. XX əsrin birinci yarısında sovet opportunistinin bizə «bəxş» etdiyi qanlı göz yaşına milli sinəsini Nəriman Nərimanov verdi və öldürüldü. Heydər Əliyev milli sinəsini verdi. Kreml xəstəxanasına göndərildi. Bəli, o zaman ölüm kabusu Heydər Əliyevin başı üstündə idi. Allah xilas etdi.

Bloknot qeydlərimdən:

Nərimanovla Azərbaycan burjuallarının əlindən alınan 200 pud gümüşü, 10 pud qızıl, 200 qızıl üzüyün alınması haqqında Mikoyan, Sarkis, V.Lominadze arasında qızğın mübahisə getdi. Çünki Azərbaycanın hər yerindən bu haqsız imperiya müsadirəsi haqqında kəndlilərdən, bəylərdən, Azərbaycan əhalisinin bütün zümrəsindən dözülməz şikayətlər gəlirdi. Nəriman Nərimanov tək idi, təkbaşına ermənipərəst Mikoyan-Şaumyan daşnaqları ilə imperiya komandiri Stalin ilə milli mücadilə aparırdı.

Nərimanov respublikanın rayonlarını gəzir, çoxlu haqsızlıqlarla üzləşirdi. Azərbaycan inqilab komitəsinin sədri Nərimanov 1920-ci il oktyabrın 12-də Şuşada ikən belə bir əmr imzaladı: «Respublikanı gəzərkən mənə ərzaq orqanları və satınalma komissiyaları haqqında çoxlu şikayətlər gəlmişdir: Hər yerdə kəndlilər bildirirlər ki, onların taxılını, mal-qarasını heç bir qayda-qanun gözləmədən əllərindən alırlar, yəni inqilab komitələri və ərzaq agentləri götürüb aparırlar.

Çox vaxt kəndlinin olan-qalan yeganə atı və qoşqu heyvanı da müsadirə edilir. Bu rüsvayçılığa təcili surətdə son qoyulmalıdır. Ona görə elan edirəm ki, müqəssirlərə müharibə dövrü qanunları ilə ən şiddətli cəza veriləcəkdir!» 1920-ci ilin noyabrında Stalin Bakıya gəldi. Onun iştirakı ilə noyabrın 4 - 9 –da MK-nın Qafqaz bürosu ilə AK(b)P MK Siyasi Bürosunun və plenumunun birgə iclasları, partiya-sovet fəallarının yığınağı keçirildi. Azərbaycan partiya təşkilatında vəziyyətə ciddi baxıldı.

Azərbaycan İnqilab Komitəsinin daxilində Ə.H.Qarayev və M.D.Hüseynov arasında ciddi ixtilaf ortaya çıxdı. Əmlakın müsadirə edilməsinin düzgün aparılmamasını Nərimanov ürək yanğısı ilə müzakirə etdi. Plenumda çıxış edən Stalin partiya təşkilatının prinsipliliğini bəyənmədi. Stalin özünün total əmrləri ilə Azərbaycanda Mikoyanın vasitəsilə səpdii millətçilik, ixtilafçılıq toxumunun cücərdiyinə qürrələndi. Nərimanovun partiyadakı rolunu kiçilti və onu Leninin gözündən salmağa çalışdı. Amma Heydər Əliyevi M.Qorbaçov Kreml vəzifəsindən kənar etsə də, rus xalqının gözündən sala bilmədi, həm də müttəfiq respublikaların hamısında Heydər Əliyevin hörmət-izzət yeri görünməyə başladı, axırda M.Qorbaçov əliboş qaldı, zəfər çalan Heydər Əliyev oldu...

Daşnaqçı Şaumyan Nəriman Nərimanovu özünə rəqib sanırdı, onun millətçilik aksiyasının qarşısını yalnız Leninin inandığı, Şərqi Lenini N.Nərimanov ala bilərdi. Məhz ona görə Mikoyanın təcavüz xətilə Nərimanov Bakıdan uzaqlaşdırıldı. Həştərxana sürgün edildi. Şaumyan azərbaycanlıların genefonunu kəsmək üçün faşist siyasəti aparırdı. Günahsız insanları Lalayanın, Andronikin qoşunları ilə qırırdı. M.Qorbaçov isə siyasi büroda Heydər Əliyevi özünə kəskin rəqib hesab edirdi, çünki siyasi büroda birinci

kreslo yalnız Heydər Əliyevə xas idi. Aydın görünür ki, İosif Stalin qəsdən Nərimanovu təqsirləndirir, guya Nərimanov burjuaziyanın mülkiyyətinin müsadirə edilməsində təqsirkardır. O, «solların» nümayəndələrinə müraciətlə dedi:

«...Siz burjuaziyanı lüt-üryan qoymağı həqiqətən bacarmalısınız, sizin isə əsas bacarıqsızlığınız məsələyə əməli cəhətdən yanaşa bilməməyinizdir. Sizi də, qocanı da («qoca» dedikdə hörmətsizliklə Nərimanova işarə edirdi) danlamaq lazımdır, görünür o, qərarların yerinə yetirilməsini istəmir, şəhərdə burjuaziyanın var-yoxunu əlindən almaq lazımdır». Necə ki, polad canlı Heydər Əliyev M.Qorbaçova mane olur. Stalin Azərbaycan inqilab komitəsinin təzələnməsini təklif etdi. Məqsədi Nərimanova «millətçi» damğası vurub, Azərbaycana rəhbərlikdən götürmək idi. Nəriman plenumda çıxış etməyi özünə layiq bilmədi. «Yüksək qonaq» razı qalsın,- deyə plenum iştirakçıları – Sarkis, Q.Orconikidze, Y.Stasova, Q.Kaminski, H.Sultanov, M.B.Qasimov, Ə.H.Qarayev, R.Axundov və digərləri qərar qəbul etdilər: «Stalin yoldaşın söylədiyi bütün müddəalar düzgün sayılsın və onların həyata keçirilməsinə dərhal başlanılsın».

Moskvadan qayıdıandan sonra Stalin MK Siyasi bürosunun iclasında (27 noyabr 1920) «Qafqaz işləri haqqında» məruzə etdi. Stalinin yanlış informasiyası əsasında Azərbaycan inqildab komitəsinin fəaliyyətinə nəzarət və rəhbərlik etmək üçün Orconikidzenin Bakıda qalması qərarlaşdırıldı. 1920-ci il mayın 2-də Orconikidze ilə Kirovun Bakıdan V.İ.Leninə vurduqları şifirli teleqramda deyilirdi: «Vəziyyət Xalq Komissarları Sovetinin bizə bütün Qafqaz və daha geniş ərazi üçün səlahiyyət verməsini tələb edir.

Bizə radio vasitəsilə səlahiyyət verin, bir anda təxirə salmayın. Nərimanova belə səlahiyyət verməyin». Azərbaycanda Stalinin sadıq əlaltıları Bağirov, Beriya yerinə yetirirdilər. 1921-ci il, ilin əvvəlində Azərbaycan fəvqaladə Komissiyasının sədri vəzifəsinə keçən Bağirov Nərimanova qarşı məqsədyönlü mübarizə aparırdı ki, tamamilə onun «kreslomu»nu zəbt etsin. Kremldə Heydər Əliyev kreslosu zəbt olan kimi. Oxşar ssenari, oxşar talelər. Bəli, yenə də XX əsrin əzəlini xatırlayıram:

M.Bağirov 1924-cü il mayın 4-də XIII Bakı partiya konfransının rəyasət heyətinə yazmışdı: «... Mənim Nərimanovla nəzakətsiz rəftar etməyimin və həmrəy olmamağımın nəticəsini hər halda cəza orqanındakı işimdən görə bilərsiniz, burada mən Nərimanovun tərəfdrlarından heç birinə aman verməmişəm və güzəştə getməmişəm». Bağirov və Beriya kimi avantürüst və fitnəkarların canfəşanlığı ilə siyasi lekskonumuza «Nərimanovçuluq» termini süni surətdə daxil edilmişdir. Kremldə Heydər Əliyev rəqibliyi M.Qorbaçovun ürəyinə sancılan kimi... Və Nərimanovun adı, onun zəngin ideya-nəzəri, publisistik və ədəbi irsi, milli ideyası altında unudulmuşdur. Tarix təsdiq etdi ki, bu siyasi avantürüistlərin bütün həyat və fəaliyyətinin mənası, məntiqi, «adamları qırmaq», «təqsirli olmayanları həbsə almaq», şəxsi qərəzlik etmək, baş alıb gedirdi. «Sollar» Stalinin tapşırığı ilə respublikada «təmizləmə» aparırdı, fraksiya Nərimanovun məsləkdaşlarına, tərəfdarlarına divan tutdu, millətçilik damğası vurdu. Nərimanovun rəhbərlik etdiyi Azərbaycan partiya təşkilatınının 35 faizi dəmir süpürgə ilə süpürülüb atıldı ki, guya bu millətçilik, intiriqaçılıq onların səbatsızlığından doğur və partiyanın siyasi xəttindən uzaqlaşdırılmalıydılar. O zaman Nəriman Nərimanov SSRİ İcra Komitəsinin sədri idi.

N.Nərimanov və H.Əliyevin tale oxşarlığı üst-üstə düşür və bir-birini tamamlayır. Yəqin ki, bu da Allahdandır. 1921-ci il dekabrın 21-də N.Nərimanov RK(b)P MK-ya təşvişlə şifrlı teleqram göndərmişdi:

...Azərbaycanda partiyanın təmizlənməsi kütləvi şəkil almışdır. Azərbaycan Komissiyalarının bütün qərarlarında fraksiyaçılıq aydın görünür. Təmizləməni fraksiya mübarizəsi alətinə çevirmişlər. Hənzir bu qəzalarda vaxtilə əks inqilaba qarşı nəhəng mübarizə aparmış məsul işçilərin hamısı partiyadan çıxarılmışdır. Partiyanın sırası üzvlərini də amansızcasına darmadağın etmişlər.

Xalq komissarlarından biri də salamat qalmamışdır. Nərimanov yazırdı: «Əgər Azərbaycan müsəlman kommunistlərinin əksəriyyəti fraksiyaçıların düşündüyü kimi, millətçilik əhval-ruhiyyəsində olsaydı, inanın ki, Ermənistan Zəngəzuru almazdı, Göyçə gölü Sevan olmazdı». Sonralar «Xalq düşməni» damğası ilə fraksiyaçıların ittihamı «xalq düşməni»nə çevrildi. Nə təhər ki, ermənipərəst Qorbaçov hökuməti Heydər Əliyev haqqında Mərkəzi Mətbuatda böhtanlar yağdırırdı... Heydər Əliyevi erməni daşnaqlarının fitvası ilə M.Qorbaçov Kreml vəzifəsindən uzaqlaşdırdı. Çünki M.Qorbaçov Heydər Əliyevi özünə 1 nömrəli rəqib sanırdı. Bu haqsızlığa səbrlə mübarizə aparan Heydər Əliyev xəstəxanaya düşdü, geniş infarkt keçirdi. Sonra vətənə qayıtdı. Xudaya, Azərbaycana XX əsrin əvvəlində və sonunda bu iki dövlət xadiminin taleyi nə qədər bir-birinə oxşardır. Nəriman Nərimanovun, Heydər Əliyevin milli dövlətçilik amalı real Azərbaycan tarixidir. Bu iki tarixi şəxsiyyətin milli tale oxşarlığı tarixidir.

Sovet dövründə də Azərbaycan təqib olunurdu. Belə bir total şəraitdə Heydər Əliyev Sovet rəhbərlərindən biri kimi SSRİ hökumətində şəxsi yer tutdu. SSRİ Nazirlər

Sovetinin birinci müavini Sov.İKP MK-nın büro üzvü oldu. Həmin zaman kəsiyində Heydər Əliyev azərbaycanlılığı özünü büruzə verdi. Sanki Azərbaycanın bu günkü suverenliyini hələ o zaman Heydər Əliyev sezirdi, görürdü.

Azərbaycan təsərrüfatlaşdı, sənayeləşirdi. Heydər Əliyevdə hədsiz milliilik vətənciliyi vardı. Planet ölkələrində hansı məmləkətə getsə azərbaycanlılarla görüşər, dərdləşərdi. Müstəqliyyətimiz, ikinci dəfə tarixi zərurətdən doğdu. Yalan üzərində özül svayları laxlayan SSRİ dağıldı. O biri müttəfiqlər kimi Azərbaycan Respublikası müstəqil oldu. Amma SSRİ-dən əlini üzməyən, tez-tez dəyişən Azərbaycan hökuməti suverenliyimizə inanmadı. Azərbaycanı Xocalı soyqırımını, Bakının Qanlı yanvarı bürüdü. Vətəndaş qırğını gəldi. Aldanmış xalq, sınaqdan çıxmış böyük oğlunu hakimiyyətə gətirdi. Zəngin zəka, fenomen yaddaş, aratorluq Heydər Əliyev şəxsiyyətində fitri idi.

Nəsildən-nəsilə Azərbaycanın Atatürkü olmaqla yeni, müasir Azərbaycan tarixində əbədi yaşayacaqdır...

Azərbaycan xalqı yeganə dünya siyasətçisi, vətəndaş oğlu Heydər Əliyevi Meydan hərəkətindən, əslində Moskvada xəstə olarkən onu yada salmalı, ona baş çəkməli idi. Axı, Heydər Əliyev 14 il Azərbaycana rəhbərlik dövründə ildən-ilə yüksələn təsərrüfatı və sənayesi ilə Azərbaycanı SSRİ miqyasında bir daha müfəssəl, mətin, işgüzar, qonaqpərvər, xeyirxah, dost-qardaş xalq kimi tanıtdı... Kremlə bağlanan Azərbaycan hökuməti ermənipərst Ə.Vəzirov istisna olmaqla A.Mütəllibov məhz Heydər Əliyevin özünün yetişdirdiyi «Ali kədr» idi. O, gərək Heydər Əliyev kimi bir dahi siyasətçini M.Qorbaçovun rəqib əmri ilə itirməyəydi, ondan bəhrələnəydi. Xalqı verəydi irəli... Heydər Əliyev ikinci qurtuluş gəlişində

A.Mütəllibova görkəmli vəzifə verəcəydi. Heydər Əliyev qədərbilən xalqın qədərbilən oğlu idi. Yəqin ki, səhvin kökündə, Kremlin dəhşətli xofu dayanırdı...

AXC-də dövlətçilikdən xəbərsiz idi. Elçibəy «100» günlüyündə xalqın tələbini yerinə yetirib Heydər Əliyevi hakimiyyətə gətirməli idi. Torpaq işğal oldu, xalq zülmə giriftar oldu... Tarixdən məlumdur ki, Nəriman Nərimanov siyasi-ictimai dövlət xadimi olsa da o həm də bilikli, bacarıqlı bir loğman həkim idi. Bu milli həkim insan öz evində müalicəxana açıb qara kütləni həkim müayinəsindən keçirir, onları pulsuz müalicə edirdi. Kütlə doktor Nərimanovu sevirdi, necə ki, Heydər Əliyev Dövlət təhlükəsizlik Komitəsində işləyərkən Azərbaycan ziyalıları milli mənafeyini həmişə total sovet dövlətinin mənafeyindən yüksək tutmuşdur. Məhz ona görə ayrı-ayrı dövrlərdə fəaliyyəti göstərsələr də bu iki milli siyasi dövlət xadimlərinin tale oxşarlığı Azərbaycan tarixində öz yerlərini tutmuşlar və tarixləşmişlər. N.Nərimanovun və Heydər Əliyevin taleləri məhz Azərbaycanın tarixini bütövləşdirir, xələqləşdirir. Heydər Əliyev bugünkü çağdaş milli tariximizin yaradıcısıdır. Əsrin əvvəlində bolşevik bayrağı altında Azərbaycanın başına gətirilən müsibətlər, xüsusilə, Mart soyqırımı, Bakı küçələrində azəri türklərinin, ümumiyyətlə, müsəlmanların meyitlərinin qalaq-qalaq yığılması Bakını meyitlərin iynin bürüməsi bu gün də doğma Bakımızın canındadır, qanındadır.

Azərbaycana bisavad, səriştəsiz, diplomatiyasız başçılıq edəndə kütləni qırğına verdikləri və törətdikləri vətən satqınlığını ömür boyu unutmağa, yenidən kütləni aldatmağa heç bir imtiyazları yoxdur və ola bilməz. Bu günkü müstəqil Azərbaycana XX əsrin əvvəlində 23 ay yaşamış suverenliyi yenidən Azərbaycana qaytaran Heydər

Əlirza oğlunun dünyəvi qurtuluş yoludur. Dünyəvi, milli dövlət başçısı olan Heydər Əlirza oğlu millətin xarakterini, ənənəsini dərindən bilirdi. Çadırda qaçqın bəyin toyunda əl qaldırıb oynayırdı. Şəxsiyyəti tarix yetişdirir, tarixi işə şəxsiyyət yaradır. Ulu öndərimiz bu qəbildən olan dahi insandır. Tarix itmir, müvəqqəti təhrif olunur, amma sonra yenə də öz əvvəlki relsinə qayıdır. Hacı Z.Tağıyev Qafqaz müsəlmanlarının dayağı olmuşdur. O, bu gün də yaşayır.

Sözün gücü rəhbərin xəlqi sevinci qarşısında acizdir. N.Nərimanovun bir həkim kimi və bir siyasi-ictimai dövlət xadimi kimi tale oxşarlığı Əziz Əliyevin taleyi ilə də səsləşir, dərdləşir: Azərbaycan KP MK-nin üçüncü katibi və Dağıstan Vilayət Komitəsinin birinci katibi işləmiş, Böyük Bətən müharibəsi dövründə İranda siyasi fəaliyyət göstərmiş Əziz Əliyev Nərimanov kimi camaatı pulsuz müalicə edirdi. Əziz Əliyev öz canı qədər sevdiyi dövlət işindən qəsddən kənarlaşdırılır, öz klinikasına qayıdıb orada işləyir, Heydər Əliyev kimi infarkt keçirir, dözmür, əlində «voledol» dünyasını dəyişir. İlahi, bu milli dövlət rəhbərlərinin ömür yolunda nə qədər tale oxşarlıqları mövcuddur. Çünki, bu böyük insanların milli əqidələri bir-birinə oxşar olmuşdur...

Azərbaycan yalnız bu cahanşümul yol ilə Təvhid Allahın Azərbaycana XX əsrin ikinci yarısında bəxş etdiyi öz böyük oğlunun vətəndaş xəlqi yolu ilə, deomkrasiya aləmində unitar formatda dünyada öz yerini tutacaq. Allaha şükürlər olsun ki, Həder Əliyev siyasət qazanında bişən, İlham Əliyev var, Heydər siyasət məktəbindən pilə dərs almağa qədəmləyən balaca Heydər var, yalnız Heydər Əlirza oğlu siyasət ocağından Azərbaycanın XXI əsrinə xəlqi, ruhi, firavanlığın işığı, günəş kimi saçır, itirilmiş sərhədlərimiz işıqlanır... Bu qonaq ömürdə Heydər Əlirza partiyasında

rüşvətə qurşanmış xəlqisiz məmurlar var. Tək-tək bu gün onlar təmizlənilir.

Kremlə iclasda kəskin çıxış edən N.Nərimanovu millətçi adlandırılır. Nərimanov burjuaziyaya liberallıq etməsi adı ilə tənqid edilir. Nərimanov axşam iclasına qayıda bilmədi. Rəvayət edilir ki, Orcanikidzenin sürücüsü N.Nərimanovun çayına yoxsa yeməyinə zəhər qatır və ölümünə səbəb olur. Sürücü erməni olub və sonra boynuna alıb, lentə alınıb. Nərimanov mənəvi repressiya olunub. Ölümündən sonra Kreml onun adını unudur. Nərimanovun adı verilmiş müəssisələrdən adı götürülür, hətta Şərqi Leninin adı şərq institutundan da götürülür, qohumları Qazaxıstana sürgün edilir, ona millətçi damğası vurulur, yolunda şəhid olduğu xalqı onu birmənalı qəbul etmir. Nərimanov hələ 1925-ci ildə siyasi etiraz edirdi. Stalinə məktub yazıb, işdən çıxmaq, Bakıya qayıdıb ədəbi yaradıcılıqla məşğul olmaq istəyir. Lakin onun istefa məktub ərizəsi qəbul edilmir və sonu ölümlə bitir. Heydər Əliyev də Kremlə ermənipəst M.Qorbaçovun təhriki ilə məcburi istefa edilir.

Moskva xəstəxanasına düşür, geniş, infarkt keçirir və Heydər Əliyevin siyasi təhlükəsizlik təcrübəsi, onu ölümdən qurtarır. Və Bakıya qayıdır. Yenidənqurma demokratiya çəkişməsində bəziləri onu da birmənalı qəbul etmir. Nərimanov oğlu Nəcəfə yazdığı məktubda deyir ki, sən zərrə qədər hiss etsən ki, səni məcburi vəzifəyə qoyurlar, onda vicdan əzabı çəkəcəksən. Mən hökumət başında dayanmaq istəmirəm. Şirin olmağı istəmirəm...

M.Ə.Rəsulzadə millətini sevirdi, respublikanın müstəqilliyini, xalqın azadlığını mücadilədə görürdü. N.Nərimanov isə sinfi mübarizəni ön plana çəkirdi. Oktyabr Sosialist inqilabı qalib gəldikdən sonra Azərbaycan höku-

mətinin bəzi başçıları Əliheydər Qarayev və Ruhulla Axundov ermənilərin tərəfinə keçdilər. O zaman Mikoyan deyirdi ki, biz N.Nərimanovu Azərbaycan hökumətinə rəhbər seçək, ancaq onun millətçi olmağına imkan verməyək. Ona görə N.Nərimanovun millətini sevdiyini duyduqdan sonra 1922-ci ildə N.Nərimanovu Azərbaycan rəhbərliyindən uzaqlaşdırdılar və ona millətçi damğası vurdular. Mikoyanın müəmmalı göstərşi ilə N.Nərimanov dünyasını dəyişdi və 1956-cı ildə bəraət aldı.

Tarixdən görünür ki, hər iki milli tarixi şəxsiyyətin taleyi onların məhz Sovet imperiya müsibəti ilə üzləşən xalqının tarixidir. XX əsrin əvvəli milli ictimai dövlət xadimi Nəriman Nərimanovun, Türkiyənin hərbiyyə naziri Ənvər Paşanın və islam ordusunun komandiri Nuru Paşanın milli siyasi birliyi azəri türklərinin son nəfərə qədər qırılmasının və genefonunun kəsilməsinin qarşısını alır. Elə də Heydər Əliyev XX əsrin sonunda qəti parçalanmaya məruz qalan, vətəndaş müharibəsinə bələnən Azərbaycanın xilaskarı oldu və onun müstəqilliyini yaşadır, daimiləşdirir və yaşadacaqdır. Budur, rəhbərin qalan ömrünü xalqına fəda etməsi...

**Qoy ağaclar kəsilməsin,
Qoy çırağımız sönməsin!**

Heydər Əliyev

Heydər Əliyevlə N.Nərimanov Kremlə SSRİ miqyasında vəzifəyə çəkilən azərbaycanlı şəxsiyyətlərdir, tariximizin qızıl səhifəsidir, xalqımızı tanıdan səhifədir. Lakin bu iki siyasi şəxsiyyətin siyasi dünya baxışları talelərinin oxşarlığı kimi deyildir. N.Nərimanov Lelinin fanatı idi. Azərbaycanın xoşbəxtliyini onun Rusiya ilə birləşməsində görürdü. Çoxmilyonlu Sovet dövlətinin varlığına inanırdı. Amma sonra o da bildiyimiz kimi oğlu Nəcəfə yazdığı məktubda öz

səhfini boynuna almışdır. Lakin Heydər Əliyev Moskvada işləyərkən də Azərbaycanın gələcək müstəqilliyini görürdü. Həmişə Azərbaycanın üstündə nəzarət edirdi, özünün azərbaycançılığını nümayiş etdirirdi. Öz siyasi və ictimai gücünü, dövlətçilik quruculuğunu göstərirdi. Məhz elə ona görə M.S.Qarbaçov Heydər Əliyevi özünə birinci rəqib sanırdı. Kremlin «nakışı»liyi nəticəsində N.Nərimanovla Heydər Əliyevin Kommunist partiyasına xidmətlərinin sonluğunda bu şəxsiyyətlərin tale oxşarlığı ap-aydın sezildi. N.Nərimanov müəmmalı öldürüldü, Heydər Əliyev xəstəxanaya düşdü, geniş infarktlarla Moskvanı tərk etdi. N.Nərimanovla Heydər Əliyevin siyasi baxışları üst-üstə düşmür, lakin Moskva talelərinin sonu və oxşarlığı bir-birini tamamlayır, təsbit edir. Sonda iki Azərbaycanlı şəxsiyyətin taleləri bir-birilə görüşür, dərdləşir... Sanki Azərbaycan səmasındakı qara bulud çözələnir, ayazıyır. N.Nərimanov və Heydər Əliyev Azərbaycanın XX əsrinin əvvəlinci və sonuncu tarixini yazan, yaradan tarixi şəxsiyyətlərimizdir və siyasi dövlət xadimlərimizdir. Doğrudur, Azərbaycan Xalq Cumhuriyyətinin yaranmasında N.Nərimanov təşəbbüs göstərməsə də, amma onun xadimlərinə kömək etmişdir. Heydər Əliyev isə Xalq Cumhuriyyətimizin qurduğu 23 aylıq müstəqil dövlətini alqışladı, və tarixin zərurəti olan ikinci müstəqilliyimizin xilaskarı oldu...

ATATÜRKÜN VƏ ATAHEYDƏRİN TARİXİ FİKİRLƏRİ QAN YADDAŞIMIZDIR

Atatürk və Ataheydər millətin sevgisinə güvəniblər...

Türk dili, dini, türk əxlaqı, türk bayrağı bütün türklərin müqəddəs amalıdır. Atatürk deyir: «Mən mutlu türkümləm...». Heydər Əliyev deyir: «Mən həmişə fəxr etmişəm, indi də fəxr edirəm ki, mən azərbaycanlıyam». Xudaya bu iki tarixi şəxsiyyətimizin, tariximizin qızıl səhifəsinə yazılan daş kəlamları necə də bir-biri ilə səsləşir, qəlbləşir.

Siyasətdən, dövlət quruculuğundan xəbərsiz AXC liderlərinin və onların arxasınca sürünən kütlənin başı əhləd daşına dəydi. Kütlənin qəlbini sındırdılar. Qəlbi sındırmağı Allah bağışlamır! Xalq öz ümummilli liderinin sığınacağına getdi. Kütlə öz səhvini sonra köklü surətdə anladı. Səhvini başa düşdü və ustad rəhbərin nəhəng siyasətinə sığındı. Amma daha xalqın sinəsinə çalın-çarpaz dağ çəkilmişdi, Xocalı soyqırımını, Bakı qırğını, torpaqlarımızın satılması, ölkədə olan özbaşınalıq, öz işini görmüşdü... Azərbaycan parçalanır, dünya xəritəsindən silinirdi, Heydər Əliyevin milli yeri görünürdü. Tarixi də, dünyadakı əzab-izzəti də insanlar özləri yaradır. İsrar edirəm, Allah buyurur ki, ey yer əhli, siz mənim qullarımsınız, mən sizə zülm vermərəm, siz özünüz-özünü zülm verirsiniz... Allahdan həya etmək millətin əxlaq nurudu.

Hər kəs öz imanına öz əməli ilə qulluq edir. Yer insanının fəqərə sütununu kəsən nəfsi-əmnarədir. İnsan öz nəfsinə ağılıq etməyi bacarmalıdır. Özü-özünə «yox» deməyə iradəsi olmalıdır. Xüsusilə, dövlət rəhbərləri... Əl-Quranda deyilir: «Tərəzini əymə...!» Sədaqət, əliaçıqlıq,

insaf, insanın əməlinin namaz-səlat tacıdır... Sədəqə Allahın qəzəbini söndürər, bədnəzərin bıçağını sındırar. Məhəmməd (s) deyir ki, bədnəzər haqdan gəlir; haqdır: Bədnəzər dəvəni təndirə, insanı qəbirə salar... Rəhbərimizə qarşı paxıllıq edənlər az da olsa oldu, onun nəhəng milli qəlbinin dərinliyində cərəyan edən gur işığı görə bilmirdilər, amma həyat o paxıllara da dərs verdi, Heydər Əliyevi zaman yenidən təsdiq etdi, Azərbaycana rəhbər gətirdi: Allah qaldıranı bəndə endirə bilməz! İslam elmi bəyan edir ki, kişi elədiyi xeyirxahlığı, xüsusilə borc verdiyini dilinə gətirməz! Sələmlə pul vermək haramdır. İmkani olmayan borcu qaytara bilmirsə, bağışlamaq vacibdir. Dünya azərbaycanlıları qəlbində İslam dininin heç bir dində olmyan mənəvi dəyərlərini yaşatmalıydılar. Şah Abbas, Şah Təhmasib, Manasdan, Dədə Qorquddan, Uzun Həsəndən, Şah İsmayıldan, Babəkdən, Teymurdan, Atatürkdən, Məmmədəmindən, Nəriman Nərimanovdan, Heydər Əliyevdən gələn milli ruhu öz türk qəlblərində polad kökslərində daim yaşadacaqlar, nəsildən-nəslə ötürəcəklər. Atatürk, Ataheydər yolu qurtuluş yolumuzdur.

Atatürk demişdir: «Azərbaycanın kədəri kədərimizdir, sevinci sevincimizdir». Heydər Əliyev deyir: «Biz iki dövlət bir xalqıq». Fəqət dünyəvi türk həqiqətləri içərisindən gələcək nəslimizə işıqlı birlik yolu göstərən məhz Atatürkün, Ataheydərin bu əbədi, milli qranit kəlamları birliyimizin, başımızın üstündə bərq vuran zöhrə ulduzudur! Tarix boyu yer əhlinə yol göstərən bu nəhəng ulduzun şəfəq saçdığı işıqlı yolla bütün dünya türkləri getməlidir! Bu əbədi işıqlı yol biz türklərin həmişəlik birlik və qurtuluş yoludur. Bugünkü siyasətimiz, demokratik dövlət quruculuğumuz, müstəqillik yolumuz Atatürk və Ataheydər yoludur...

Təəssüflər olsun, əsrin yetişdirdiyi Azərbaycanın böyük oğlunun siyasətindən vaxtında Azərbaycan hökuməti tövsiyə almayıb, o əzəmətli insanı özünün siyasi ağsaqqalı kimi Azərbaycan rəhbərliyinə dəvət etməyib... Bəzilərimiz nə qədər mənəvi və siyasi, milli kor olub... Hələ Sov.İKP-nin qılıncının arxasının da kəsdiyi bir zamanda kommunist partiyasından imtina edən dahi siyasətçi gör nə qədər irəliyə baxmış, sabahı görmüşdür...

Ulu, milli öndərin verdiyi bu tarixi mükəlimə hələ neçə illər əvvəl bugünkü Azərbaycanı işıqlandıırıb... Su gərək qaynadığı vadidən, mənbədən qurumasın?

Fəqət, noyabr xalq hərəkətinin uğursuzluğu, başsız milli zavallı hərəkət öz süqutunu, cəzasını bu tarixi məqamından başlayır... Məhz kütlə o zaman bütövlükdə bu xaos zamanın gərdisindən müfəssəl baş açan yeganə oğlunu, bütövlükdə axtarmalı idi və Azərbaycan hakimiyyətinin çətin günlərində ondan siyasi tövsiyə almalı idi. Zaman israr edirəm, Heydər Əliyev Əlirza oğlunu təsdiq etdi və yenidən xalqın gücü ilə Azərbaycan hakimiyyətinə gətirdi, Heydər Əliyevi Azərbaycan xalqının qazandığı suverenliyin qarantı etdi.

İndi görün, müsibətimiz hansı cızıldar məqamdan başlayıb. Siyasi ağsaqqalımızı məhz o zaman hökumətimizin və xalqımızın bütün zümrəsi xatırlamalı idi. Ona möhtac olmağımızı duymalı idi... Faciəmiz də məhz buradan başladı. Zamanın dəyirmanı əqlə möhtacdır. Siyasi əql isə əql mərkəzinin tacıdır. Xalq birləşib öz nəhəng siyasətçi oğlunu öz gəmisini okeanda qasırgaya düşər edəndən sonra çağırıldı... Azərbaycan hökumət başçıları bir-birini dəyişdi, Vəzirov Moskvaya qaçdı....

Mərkəzə bağlanan Azərbaycan hökuməti xalqı, kütləni, Bakı qırğınına və Xocalı soyqırımına giriftar etdi.

Ermənipərst Vəzirov qaçdı, satqın olduğunu sübut etdi. Satqının vətəni olmaz. Amma Azərbaycan qaldı, yaşadı... Vətəndaş müharibəsi zəminində bir-birimizin qanını axıtdıq... Şimali Azərbaycan yaşadı. Xalq rəhbəri Heydər Əliyevi yenidən ustad siyasətilə dağılmış Azərbaycana yiyə durdu. Aldanmış kütlə imana-dinə gəldi. Xalq toxdadı. Elinobanın gözünün yaşı qurudu. Atatürkün işıqlı fikirlərindən yaddaşımız vərəqlənirdi. Milli siyasət kamalının işıqlı fikirləri çözələndi, xalqın yaddaşına gəldi. Atatürkün qadın hüququna azadlıq və müstəqillik cümhuriyyət milli aləmində xatırlanır, Mustafa Kamal Atatürkün və Heydər Əlirza oğlu Əliyevin öz dövləti və milləti haqqında dedikləri tarixi işıqlı fikirlər həmişə dünya türklərinin qəlbində yaşayacaq və xatırlanacaqdır. Atatürk deyir ki, müəllim və tərbiyəçiləri sizlər yetişdirəcəksiniz və yeni nəsillər sizin əsəriniz olacaq! Əsərin dəyəri Sizin ustalığınızdan asılıdır.

Müəllimdən və tərbiyəçidən, məhrum bir millət hələ millət adını almaq ixtiyarını qazanmamışdır. Heç bir zaman xatirinizdən çıxmasın ki, respublika sizdən «fikri hür, ürfanı hür, vicdanı hür» nəsillər istər, ordularımızın qazandığı zəfər sizindir. Ölkənin əsl sahibi kəndlidir, cəmiyyətimizin təməl hissəsi kəndlidir. Bu gün kəndliyə oxumaq, yazmaq, vətəni, millətini, dinini, dünyasını tanıdacaq əməl lazımdır.

Coğrafi, tarixi, əxlaqi bilikləri gənclərə vermək milli maarifimizin ilk məsqədidir. Türk kəndlisinin sevgisinə inananlar insanların ən xoşbəxtidirlər. Dünyada heç bir millətin qadını «Mən Anadolu qadınından daha artıq çalışdım, millətimi qurtuluşa və zəfərə aparmaqda Anadolu qadını qədər yardım etdim», - deyə bilməz. Kişilərimiz ölkəni ələ keçirən düşməne qarşı süngüləriylə, düşmənin

süğüllörünö köksünü gürmüklö durdular. Bu ordunun zürif qaynaqlarını qadınlar tüşkil etmişdilər.

Ey qähröman türk qadını, sön yerdö sürünmöyö deyil, çiyinler üzərində göylərə yüksölmöyö layıqsən! Nö qödör dövlətli və rifah içində olursa olsun, azadlıqdan məhrum olan bir millət mədəni insanlıq qarşısında nökər olmaqdır, kölədir.

Azadlıq və müstəqillik mənim xarakterimdir. Mən millətimin ən böyük babalarımın ən dəyərli mirası olan müstəqillik eşqi ilə dolu bir adamam. Milli müstəqillik elö bir işıqdır ki, onun qarşısında zəncirlər əriyir, tac və taxtda batır. Azadlığın da, bərabərliyin də, ədalətin də dayağı milli müstəqillikdir.

Atatürk ilə Ataheydərə oğlunun ömür üfiqləri şərqdən qalxan, Allahdan gələn nə qödör oxşar və üst-üstö düşən türkün şəxsiyyət əfəndilərinin nəhəng qəlb işığıdır. Türk dünyasının iki Atatürkünün azadlıq, müstəqillik yolundakı mücadiləsi bir-birini tamamlayır. Ataheydər in işıqlı fikirlərində «Müəllimlik ən yüksək peşə hesab edilir...»

«Müəllim cəmiyyətin aparıcı qüvvəsidir. O, öz nurunu gənclərə verir». Bəli, Heydər Əliyev milli, işıqlı proqram fikirləri ilə, siyasi müdrikliyi ilə Azərbaycanın ikinci müstəqilliyini, ölümlə üz-üzə dayanaraq qorudu və müdafiə etdi, yaşatdı və yaşadır. Bugünkü Türkiyə tarixən 620 il hökmranlıq sürmüş Osmanlı Türkiyəsinin varisidir, onun kiçik bir məmləkətidir. Ona görə bu gün Türkiyənin dünyaya deməyə sözü var.

Mustafa Kamal Atatürk:

Müəllimlər, yeni nəsilləri, respublikanın fədakar müəllim və tərbiyəçilərini sizlər yetişdirəcəksiniz. Və yeni nəsillər sizin əsəriniz olacaqdır. Əsərin dəyəri sizin ustalığınızın və fədakarlığınızın dəyərinə uyğun olacaqdır. Ataheydər: Müəllimin işi həm şərəfli, həm də çətin işdir. Ali məktəb müəllimi olmaq, müəllimlər hazırlamaq, yəni müəllimlər müəllimi olmaq, ikiqat şərəfli və eyni zamanda ikiqat məsuliyyətli işdir.

Millətləri qurtaranlar yalnız və ancaq müəllimlərdir. Müəllimdən, tərbiyəçidən məhrum bir millət hələ bir millət adını almaq ixtiyarını qazanmamışdır.

Dünyanın hər yanında müəllimlər, insan cəmiyyətinin ən fədakar, hörmətli üzvləridir.

Yeni Türkiyənin bir neçə ildə etdiyi hərbi, siyasi, inzibati inqilablar çox böyük, çox önəmlidir. Bu inqilablar sizin, hörmətli müəllimlər, sizin sosial və düşüncə sahəsində edəcəyiniz inqilabdakı uğurlarınızda doğrulanacaqdır. Heç bir zaman xatirinizdən çıxmasın ki, respublika sizdən «fikri hür, ürfanı hür, vicdanı hür» (azad) nəsillər istər.

Ordularımızın qazandığı zəfər sizin və sizin ordularınızın zəfəri üçün yalnız yer hazırladı. Gerçək zəfəri siz qazanacaq və sürdürəcəksiniz, haqqı ilə uğur qazanacaqsınız. Mən və sarsılmaz inamla bütün

arkadaşlarım sizi izləyəcəyik. Və sizin qarşılaşacağınız əngəlləri qaldıracağıq.

Milli maarif siyasətimizin ana xətləri belə olmalıdır: ölkənin əsl sahibi və cəmiyyətimizin təməl hissəsi kəndlidir. Bu məhz o kəndlidir ki, bu günə qədər milli maarif işığından məhrum qalmışdır. Bunun üçün bizim izləyəcəyimiz milli maarif siyasətinin təməli öncə mövcud olan bilgisizliyi ortadan qaldırmaqdır. Bu gün kəndliyə oxumaq, yazmaq və vətəninini, millətini, dinini, dünyasını tanıdacaq qədər coğrafi, tarixi, əxlaqi bilikləri vermək və hesab öyrətmək, milli maarif proqramımızın ilk məqsədidir. Bu məqsədə çatmaq milli maarif tariximizdə müqəddəs bir mərhələ olacaqdır.

Dünyada sevgisi mənim üçün tək comərd olan şey Mehmedin, türk kəndlisinin soyuqluğundan gələn şeydir. Onun sevgisinə inanmış olanlar insanların ən xoşbəxtidirlər.

Heydər Əlirza oğlunun milli vətəndaşlığından qaynaqlanan bütün fikirləri xalqımızın qan yaddaşdır, türklərin qan yaddaşdır. Heydər Əliyev dünyada türk birliyini yaratdı. Həkimlər barədə Heydər Əliyev IV Beynəlxalq konfransda dedi: «İnsanların sağlamlığı sizin çiyinizə düşür, elə işləməlisiniz ki, cəmiyyət sizdən faydalansın» və uşaqların polimielit və difteriya xəstəliyi haqqında demişdir ki, uşaqların savğılamlığı qorunmalıdır, uşaqlar bəşəriyyətin gələcəyidir. Bizim uşaqlar bizim gələcəyimizdir. «Müstəqilliyimiz daimidir və daimi olacaqdır». Vətən birdir, hamı bu Vətən uğrunda çalışmalıdır. «Azərbaycan kinosu bizim milli sərvətimizdir. Biz onu qorunmalıyıq, gələcək üçün çox dəyərlidir»

«İndi bizim sağlam ordumuz var, orada əli avtomatlı qadınlarımız da var». «Qarabağ problemi səriştəsiz rəhbərlərin naşılığından yarandı. Biz atəşkəs etdik. Qan tökülməsin...» «Bakıda bir ağacı əkib becərmək bir övladı

böyütmək kimidir. Bunu mən bilirəm» Bir ağacı kəsmək mənim qolumu kəsməkdir.

Bu Azərbaycanın yeni tarixidir, müəllifi Heydər Əliyevdir.

Ataheydər in siyasət ocağında bişmiş İlham Əliyevin qiğılıcı fikirləri Heydər Əliyevin işıqlı fikirlərində tamamlanır. «Gələcək düzgün istiqamətdə formalaşır. Çox layiqli nəsil yetişir» Gələcək keçmişin üstündə qurulur, biz yeraltı sərvətlərimizi gələcək nəsil üçün istiqamətləndirməliyik. Gələcək Azərbaycan gələcək nəslin çiyində daha da çiçəklənəcək». Azərbaycanda sağlam müxalifət yoxdur. Qaragüruhçu qüvvələr var...» Sağlam müxalifət xalqa, dövlətə köməkdir. «Dağlıq Qarabağ Azərbaycanın tərkib hissəsidir» «Biz Dağlıq Qarabağ məsələsini sülh ilə həll etmək istəyirik.

Ancaq səbrin də bir həddi var...» Dünya qloballaşmağa gedir. Ermənistan özünü təcrid edir. Sabahkı gənc Prezidentin işıqlı düşüncələri, fikirləri millət üçün mayak olan Atatürk və Ataheydər dövlətçilik yoludur. Azərbaycanın yeni tarixidir.

Sovet zamanı nə qədər «Böyük qardaş» desək və məcburi, saxta tarixlə Azərbaycanın Mart soyqırımını beynəlmiləlçi «torba»sını başımıza keçirməklə, zorla unutturublar. İndi, şükülər olsun ki, Heydər Əliyevi təbirincə desək müstəqilliyimiz daimidir.

Çinlilər deyirlər ki, keçmişini bilməyən xalqın sabahı yoxdur. İlk cümhuriyyətin milli şurasının sədri Məmməd Əmin Rəsulzadə milli hökuməti təhvil verəndə demişdir ki, mən bunu öz əli ilə özünə ölüm kəsmək hesab edirəm. Fətəli xan Xoyski Müdafiə nazirliyi yaratdı. Milli pulumuz tədaviyə başladı. Universitet təşkil oldu. 1918-ci il 15 sentyabrda Bakının xilas yolu 3000 türk qardaşımız

şəhid olmuşdur. Bu bizim azəri türklərinin türk qardaşlarla qardaşlıq təməlimizin abidəsidir. Nuru Paşa, Ənvər Paşa, İslam Ordusunun qətiyyətilə Bakını eserlərdən, ermənilərdən təmizlədi, o zaman Fətəli xan Xoyski deyirdi ki, bizim də, azad yaşamağa haqqımız var! Heç bir qüvvə və onun havadarı bu təbii axının qabağını ala bilməz. Tbilisidə erməni gülləsi onun kürəyinə sancıldı...

Sov. İKP MK-nın baş katibi Qorbaçovun ikinci Dünya müharibəsində sovet tank və təyyarələrini yüksək otkanlı benzənlə təmin edən Bakı şəhərinin qanına qəltan edilməsinə imza atması onun ermənipərəstliyinə qəti sübut idi. Yenə yanıqlı-yanıqlı təkrar edirəm: Hitler deyirdi ki, benzənsiz tank və təyyarə uşaq oyuncağından başqa bir şey deyildir... Həqiqətən 1953-cü ilə qədər Azərbaycan qara qızıl hasilatına görə SSRİ-də birinci yerdə idi. İkinci davada Azərbaycan oğullarının və Azərbaycan neftinin faşizm üzərində qələbənin ən böyük amillərindən biridir. Amma bu gün Azərbaycan Ermənistanı havadarlıq edən Rus imperiya şovinizminin yaratdığı qondarma Dağlıq Qarabağ problemi ilə üz-üzə dayanmışdır və xəyanətkarlıqla torpağının 20 faizini müvəqqəti olsa da itirmişdir. Bir milyon qaçqının ağır güzəranı ilə üzbəsurət olmuşdur.

Yenə də Heydər Əliyevin qan yaddaşımızda yaşayan müqtədir fikirlərinin bir daha işığına gələk: «Azərbaycan torpağının hər guşəsi hər birimiz üçün müqəddəsdir. Əgər bu dartsımlar, çəkişmələr, Dağlıq Qarabağ problemindən istifadə edərək aparılan bu hakimiyyət mübarizəsi davam edəcəksə, bütün bunlar müdafiə gücümüzün zəifləməsinə və Ermənistan silahlı qüvvələrinin təcavüzünün daha da genişlənməsinə səbəb olacaqsə, Azərbaycan dağılacaqsə, məhv olacaqsə, hakimiyyət davası aparılar öz

hakimiyyətlərini harada quracaqlar? Yenə də deyirəm, Vətən birdir və hamı bu Vətən uğrunda çalışmalıdır»...

Bəli, hər bir azərbaycanlı istər radikal müxalifət və gərək Heydər Əliyev əleyhdarları bu müqəddəs kəlamlardan özləri üçün gerçək pay götürsünlər. Hər kəs bilməlidir ki, tarixi şəxsiyyəti, dövlət başçısını Allah seçir, ona fitri siyasi istedad verir və onu böyük təzadlar mühitinə salır, müdrik, kamil tarixi şəxsiyyət simasında onu öz xalqına yetişdirib töhfə verir. Heydər Əliyev deyir: «Gənclər bizim gələcəyimizdir. Qurduğumuz bugünkü Azərbaycanı gələcəkdə onlar davam etdirəcəklər, Azərbaycanın gələcəyi işıqlıdır, daha onun güclü, milli ordusu var, Azərbaycan ordusu bu gün güclüdür. Beş ildən sonra daha güclü olacaq, 10 ildən sonra lap güclü olacaqdır. Mən bir siyasət rəhbəri kimi bunu görürəm. Heydər Əliyev deyir: «Tarixi yolların qovuşuğunda yerləşən ölkəmizin Avropa Şurasına qəbul olunması, həm Azərbaycan üçün və həm də bu təşkilat üçün tarixi hadisədir.

Biz Ümumavropa dəyərləri xəzinəsinə öz töhfələrimizi gətirməyə hazırıq. Bu töhfələr həm Avropada demokratik sabitliyin möhkəmləndirilməsinə, həm də avropalıların Şərq xalqlarının tarixi taleyini daha yaxşı və daha dərinədən dərk etməsinə kömək edəcəkdir. Bu bir tərəfdən qabaqcıl demokratik ideyaların, hüquqi baxışların yayılması, digər tərəfdən isə bütün xalqların milli-mənəvi xüsusiyyətlərinə hörmət bəslənməsi üçün yaxşı zəmin olacaqdır.

Mən mötəbər təşkilatın gələcək inkişafı və möhkəmləndirilməsində öz ölkəmizin xüsusi rolunu və məsuliyyətini bunda görürəm...» Bəli, hər iki tarixi türk şəxsiyyətinin qan yaddaşımıza həkk olan milli işıqlı fikirləri əsrimizin əvvəlində və sonunda deyilsə də o kəlamların içindəki milli işıq çalarları bir-birinə diffuziya edir, bütövləşir və bir-birini

tamamlayır. Və qədərbilən müdrük türk xalqlarının qan yaddaşına çevrilir. Atatürkün və Ataheydər millətimiz və dövlətçiliyimiz haqqında dedikləri işıqlı tarixi fikirlər bu gündə dünya türklərinin qan yaddaşındadır, sabah da olcaqdır. Quşqonmaz dağlar kimi zirvələncəkdir və yaşayacaqdır.

Cahangir dövlətlər tarixən türk zəkası önündə diz çöküb. Azərbaycan xalqı zəkası ilə fəxr edir və edəcəkdir. Atatürk və Ataheydər dünya türklərinin yanar və həmişəyanar dağıdır...

HEYDƏR ƏLİYEVİN GÖMRÜK, VERGİ, SƏHIYYƏ, TƏHSİL, RABİTƏ SAHƏLƏRİNDƏ ISLAHATLARI

*Biz bazar iqtisadiyyatını
vergi yolu ilə tənzimləməliyik.*

Heydər Əliyev

Bəli, vətənə sevgi, dövlətə vergi gərəkdir.

Müəllimin işi həm şərəfli, həm də çətin işdir.

*Ali məktəb müəllimi olmaq, müəllimlər hazırlamaq,
yəni müəllimlər müəllimi olmaq ikiqat şərəfli və eyni
zamanda ikiqat məsuliyyətli işdir.*

Heydər Əliyev

Heydər Əliyevin islahatları dünyəvidir.

Bəli, Tövhid Allah beşini varlı, minini kəsib yaradır və tək-tək dünyəvi milli rəhbər verir. 100 ildə bir, yaxud 50 ildən bir milli rəhbər verir.

Amma hər ikisini Ulu Tanrı zamanın sınağından keçirir. Qalibsiyyət sınaqdan keçənin olur. Ulu öndərimiz kimi...

Gömrük və vergi aləmində çalışanlar müqəddəs olmalıydılar. Çünki gömrük rüsumları ilə vergi töycüləri dövlətimizin büdcəsinin çoxalmasına qulluq edir. Sərhədlərimizdə gömrük rüsumlarının halal tutulması, vergi verənlərimizin vergidən boyun qaçırmaması iqtisadi təməlimizin halallığından müjdə verir, bərəkətləndirir. Buna görə bu sahələrdə çalışan insanlar islam halallığını qəlbən duymalıdırlar və xalqa, dövlətə qeyrətlə, vətəndaşlıqla xidmət etməlidirlər.

Azərbaycan dövlətinin dövlət büdcəsinin əsası bu iki titanik təşkilatın topladığı risumların məcmuudur. Bunların

şəffaflığı büdcəmizin şəffaflığıdır. Onların işçilərinə də dövlətin xüsusi qayğı və sayqısı gərəkdir. Neft fondunun əsası gələcək nəsil üçündür. Heydər Əliyevin dediyi kimi, sabahkı Azərbaycan gələcək nəslin çiyində bərqərar olacaqdır.

İnsan sözünə qiymət verməlidir ki, özünə də qiymət versinlər. Bu bütövlükdə el arasında sözü qiymətli olmayanın özü də qiymətli olmaz. Millətin qiymətidir! Millət də öz dili ilə tanınır. Necə ki, Heydər Əliyev deyir: «Mən fəxr edirəm ki, Azərbaycanlıyam. İndi də fəxr edirəm». Görün nə qədər milli, qaynarlıq var. El arasında bu özü bir kitabdır. Məhz buradan parıldayır, millətin mentaliteti, milli ənənəsi, qan yaddaşı, varlığı, tarixi. Heydər Əliyev Səməd Vurğunun «Azərbaycan» şeirini deyəndə necə kövrəlmişdi:

El bilir ki, sən mənimsən
Yurdum-yuvam məskənimdən,
Anam, doğma vətənimdən
Ayrılarımı könül candan
Azərbaycan! Azərbaycan!
Mən bir uşaq, sən bir ana,
Odur ki, bağlıyam sana,
Hankı səmtə, hankı yana
Hey uçsam da yuvam sənsən
Elim, günüm obam sənsən.

Heydər Əliyev necə doluxsunmuşdu.

İlahi, bu milliliyin zirvəsidir! Ey, siyasət dünyasının kənkəri, bu milli vətəndaş Azərbaycanının böyük övladı, bu sözlər sənin qəlbinin milli dərinliyindən ahənglənilib iqrar edilirdi. Bu milli kövrəklik də məhz ordan gəlirdi. Bu

milliliyin nəhridir. Heç bir əcnəbi yazar bu milliliyin dərinliyini azərbaycanlı yazar kimi duya bilməz.

Sözlər nə qədər qəlbdən su içər, qəlbləşər... Ümum-millil liderimiz Heydər Əliyevin hansı siyasi, iqtisadi, ictimai sözləri qəlbə sarı yağ tək yayılır? İnsanda nə qədər nətiqlik, oratorluq, nə qədər millilik fitrəti olar. İlahi, sözlərin ahənglik memarlığı nə qədər rəndə götürər... Bu fitriyyətdir. Allahın seçib verdiyi əsrin möcüzəsidir. Heydər Əliyevdə millilik, cazibədarlıq var. Bir sözlə, qəlbin vəhdəti var, maqnitizm var.

Sovetlər zamanı SSRİ-nin əksər şəhərlərinə Azərbaycan balalarını təhsil dalınca göndərirdi. Bu gənclərimizin gələcəyinə verilən qiymət idi. Kamal attestatımız SSRİ-nin şəhərlərində özünü doğruldurdu. İkinci dəfə Heydər Əliyev Azərbaycana rəhbər gəldi. Azərbaycan balalarını xarici ölkələrə təhsil almağa göndərdi. Heydər Əliyev Azərbaycanda Boloniya təhsil sisteminin gələcək tərəqqi təməlini qoydu. Azərbaycan təhsili xaricə inteqrasiya etdi. Beynəlxalq interaktiv təhsil sistemi, yaradır. Seçilən Azərbaycan təhsili, ABŞ-da, İngiltərədə, Fransada qardaş Türkiyədə, Almaniyada özünü təsbit edir...

Heydər Əliyevin siyasi, xəlqi, bəlağətli nitqilərinin hamısında hər sözün qiyməti, sanbalı var, həm də hər jestinin bir dərin, mənalı qəlbin gözləri ilə görünən siyasi dəyəri, hikməti var! Heydər Əliyev prezidentliyinin dördüncü ildönümü respublikamızda təntənə ilə qeyd olunurdu... Dörd il əvvəlki daxili və xarici siyasət, hərbi təcavüz, vətəndaş müharibəsinin uçurum həddi, Azərbaycanın yenidən parçalanması, dövlətçiliyin iflici idi. Siyasətbazların birinci kresloya iddiaları, dəstəbaz silahlanma, nizami vahid ordunun yoxluğu, dövlət çevrilişinə narıncı aksiyalar, cəhdi xalqı tənqə gətirmişdi...

Heydər Əliyevin prezidentliyinin birinci və ikinci ilində dövlət çevrilişinə cəhdlərin, ölkə prezidentinə qarşı təxribatların «alovu» səngimirdi. Azərbaycanın müstəqilliyinin, demokratiyasının təməli qoyulurdu, yeni konstitusiyanın hazırlanması, ictimai-siyasi sabitlik, parlamentin azad seçilməsi, peşəkar milli ordu quruculuğu, Azərbaycanın dünyada gerçək tanınması, dünya birliyinə daxil olması, ərşə qalxan inflyasiya, «ölmüş iqtisadiyyat»ın dirçəldilməsi, xalqın öz rəhbərinə sonsuz inamı və məhəbbəti, milli liderin Azərbaycana qurtuluş gətirməsi Azərbaycanı dünyada dirçəltdi. Heydər Əliyev xilaskarlığı Allahdan xalqa verilən şans idi. Prezidentin hədsiz işgüzarlığı, neft siyasəti Azərbaycanın yeni tarixində Heydər Əliyev uzaqgörənliyinin kulminasiyası oldu. Bu müstəqilliyimizin əbədiliyi idi, Sovet dövründə 14 il Azərbaycana rəhbərlik edən Heydər Əliyev həmişə müsbət, müqtədir aura ilə dövlətə rəhbərlik etmişdir. İkinci dəfə rəhbər gəldi, böyük həyat sınaqlarından keçməklə, ona qarşı olan haqsızlıqlara sinə gərərək, bütün ömrünü xalqına həsr etdi və edir...

Heydər Əliyev DTK-də işləyən zaman öz milli missiyasını saxlamış və xalqına əsl xidmət etmişdir. Heydər Əliyev Moskvadan Bakıya xalqına kömək etmək üçün gəldi. Moskva isə müdrik rəhbəri öz xalqından uzaqlaşdırmağa çalışırdı.

Əsl rəhbərin Azərbaycana gəlməsi, Əjdər Xanbabayevin bu münasibətlə 30 may 1990-cı ildə Moskvaya zəng çalması, onun faciəli ölümü xalqın yaddaşında həmişə səslənəcəkdir. Atəş açıldı. Heydər Əliyevə sədaqətli ürəklərdən biri dayandı. «Azərneşr»in direktoru ağır güllə yarasından xəstəxanada dünyasını dəyişdi. Amma, o bir şəxsiyyət kimi əqidəsinə, məsləkinə,

vətəndaşlığına qibtə ediləcək dərəcədə sadıq qaldı... Onun sədaqətinin onda bir şansı Heydər Əliyevin bütün silahdaşlarının hamısında kaş olaydı.

...Əzmkarlıq, dönməz iradə, dərin zəka, müdriklik, uzaqgörən siyasət sərkərdəsini xalq prezidentliyinin dördilliyi münasibətilə hamı təbrik etdi. Qadir Allah, ulu Tanrı Heydər Əliyevin prezidentliyinin dörd illiyində Azərbaycan xalqına bayram təntənəsi gətirdi. Milli, bəşəri duyğularla çulğalanan rəhbər ömrünü xalqına, millətində fəxrlə həsr edirdi. Ucuz şöhrət düşkünləri, özünü düşünənlər öz cılız arzularının qurbanı oldular, xalqın gözündən düşdülər.

Heydər Əliyev andıçmə mərasimində Əl-Qurana, Konstitusiyamıza and içdi, xalqına sədaqətlə xidmət edəcəyini, qalan ömrünü də xalqına həsr edəcəyini bir daha ısrar etdi... Hərraca qoyulan Azərbaycana hifz etdi.

Dünya siyasətinin memarının siyasət yolu özünəməxsus idi. Çoxpartiyalılıq sistemində, demokratiyanı formalaşdırmaq, milli fəxriyyətlə dünyanın qənsərinə çıxmaq Heydər Əliyevin iradəsi idi. Xalqımızı irəliyə, işıqlı sabaha aparan yeganə qüvvə! Heydər Əliyev silahlı qüvvələrimizin Ali Baş komandanı Azərbaycanda milli vahid ordu quruculuğunu intensivləşdirdi və buna nail oldu! Eşq olsun Prezidentimizə!..

Heydər Əliyev ulu Tanrının XX əsrdə Azərbaycan xalqına bəxş etdiyi, siyasət zirvəsi dünyanın sonsuzluğundan görünən əcrdir! Ordu quruculuğunda Heydər Əliyev Bakı Ali Birləşmiş Komandanlıq məktəbi, Bakı Ali Hərbi Dənizçilik məktəbini açdı. Ali milli hərbi kadrlar hazırlanmasına xeyir-dua verdi. Hələ sovet zamanında Heydər Əliyevin təsis etdiyi Ç.Naxçıvanski adına ibtidai hərbi məktəb Müdafiə Nazirliyinin hərbi tədris müəssisələri

üçün kursant bazası olmuşdu. Qardaş Türkiyədə hərbi əməkdaşlıq əsasında Azərbaycan silahlı qüvvələri üçün hərbi mütəxəssislər hazırlanmasına məhz Heydər Əliyev xeyir-dua verdi. Bu Heydər Əliyevin vahid, milli ordu quruluşunun təməli idi. Qardaş qırğını astanasında, müstəqilliyimizin məhv olması məqamında xalqın tələbi ilə Heydər Əliyev hakimiyyətə gəldi. Heydər Əliyev Azərbaycanın varlığını özünə qaytardı.

Heydər Əliyev – o, ali insan qalan ömrünü də heylsilənmədən xalqına həsr etdi, xalqı ona, o xalqına dayaq oldu... Xalq isə rəhbərini ucaltdı, sevdi, qəlbində heykəlləşdirdi... Bəli, Heydər Əliyevin uzaqgörənliyi dünyada heç bir siyasətçiyə bənzəmir, Heydər Əliyevin uzaqgörənliyi Allah vergisidir.

Sivil müxalifətin iqtidara qarşı tənqidi ola bilər, lakin bu tənqid qərəzli olmasın, şəxsi mənafe güdməsin... Ağsaqqal, dünyəvi siyasətçimiz Heydər Əliyevin

Azərbaycana rəhbərliyi xalqımızın maddi və mənəvi qazancıdır... Heydər Əliyevin dünyadakı nüfuzu və milliliyi böyük siyasət səriştəsi ona Azərbaycanın əbədi prezidenti olmağa haqq verir. Məhz ona görə Heydər Əliyev şirin ömrünü qədirbilən, müdrik xalqına onun firavanlığına həsr edir. Xalqımız qürur keçirir ki, dünya şöhrətli oğlu onun ölkəsinin prezidentidir! Xalq cəbhəsinə mən də ürəkdən inanırdım, hər gün tələm-tələsik meydana qaçırdım.

Sonra inamım qəlbimdə köklü ağac kimi sındı, gömüldü... Bu mülayim, milli insana-Elçibəyə onun ətrafı xəyanət etdi. «Ağa nəzərəm, belə gəzərəm» hakimiyyəti özü-özünü süquta yetirdi. Heydər Əliyevə sadıq olmaq, hər bir azərbaycanlının şərəfli borcudur! Deyirlər ki, ulu müdriklər ölmürlər, onlar ölümsüzlüyünü öz sağlıqlarında qazanırlar. Heydər Əliyev Moskvaya böyük vəzifəyə Nəriman Nərimanovdan sonra irəli çəkilən ikinci azərbaycanlı idi. N.Nərimanovu Leninə inamı yolunda erməni əli ilə millətçilik damğası vurub, müəmmalı ölümə düşür etdilər.

Taleiyin qisməti və Heydər Əliyevin fitri uzaqgörənliyi onu xalqın ağır günləri üçün xilaskar saxlamışdı. Ölməz yazığımız Mir Cəlalin dili ilə desək, Heydər Əliyevə «Müəllimlər müəllimi» epitetini vermək realdır, halaldır. Mən ilk dəfə milli mədəniyyətimizin dəyərini Mir Cəlal müəllimdən öyrəndim. Mir Cəlal müəllimin yazıçılığı, alimliyi onun əməli ilə dürüst üst-üstə düşürdü. Səməd Vurğunun Mir Cəlal müəllim haqqındakı odlu sözləri həmişə qəlbimizi isidir. Mir Cəlal müəllim başqasının ehtiyacına əncam qılmaqdan hədsiz zövq alırdı. Yollar ayaq altında ömür sürür, insanlar səxavət altında axirət qazanır, cahillər günah qazanır, salihlər dahi siyasətçi Heydər Əliyev milli səxavəti ilə milli siyasəti ilə xeyirxah ömür qazandı və

bütün dəyərli ömrünü xalqına bəxşiş etdi... Bu ali, dahi insanın xalqına xidmətin zirvəsinə çatır... Ömür zirvədə, milli quruculuq zirvədə... Heydər Əliyev Türkiyədə fəaliyyət göstərən «İpək yolu fondu»nun, Bakı-Ceyhan-Tbilisi neft kəmərinin həyat qapsını açdı.

«Bakı-Ceyhan irəliyə gedəcək və gedəcək»,-deyən Heydər Əliyev mükafata layiq görüldü. Bakı-Ceyhana alternativ olmadı, siyasət dahisi, Heydər Əliyev hakimiyyətə ikinci dəfə gəlmək üçün darıxmadı, çünki, o, islam qəlbli idi. İslamda darıxma anlayışı yoxdur. Səbir şəfədir, səbir qələbədir. Xeyrixah işlər gör ki, öləndən sonra insanlar ondan ləzzət alsınlar və sənə «rəhmət» desinlər. Körpülər saldır, yollar çəkdir, binalar tikdir, ağaclar əkdir, parklar saldır, məscidlər tikdir. Kitablar nəşr etdir, milli filmlər çəkir, özündən sonra sənin ömrünü yaşadan salih «övlad»lar qoy get, xalqının dərdinə məlhəm ol, xilaskar ol! Xudaya, İslamın bu gözəl ayinləri, büsbütün Heydər Əliyev dünyasından xəbər verir, İslamda «diktator» yox, «adalətli hökmdar» anlayışı var. Təsadüf yoxdur, qismət var. Öz xalqına məhəbbət hissi məhz demokratiyadır. Ata öz övladının demokratik ruhda böyüməsinə cavabdehdir.

İnsan qocalır, ölmüş hüceyrəni dirildəcək dərman olmayacaq... Heydər Əliyevə xalq «100 il» ömür arzu edir. Peyğəmbər (S) deyir ki, qocalığın dərmanı yoxdur, xəstəliyin dərmanı var. Fəqət, əvvəlcədən qocalacağını bilən insan özündən sonra onu yaşadacaq övladını düşünməlidir. Məhz Heydər Əliyev Peyğəmbər (S) buyurduğu ali insandır ki, İlham Əliyev kimi siyasətçi yetişdirir, tarixən varis atanı əvəz edir.

Axı, respublikanı siyasi, iqtisadi, hərbi çətinliklər bürümüşdü. Hərbi sahədə uğursuzluqlar baş alıb gedirdi, iqtisadiyyatımız iflic vəziyyətə düşmüşdü. Dövlətin bel

sütunu olan kadr siyasətilə hakimiyyət naşılığı özünü açıqca bürüzə verirdi, Bakı müəssisələri xammal ucbatından dayanmışdı. İnsan haqları, hüququ tapdanırdı. Siyasi korrupsiyanı özünə idarəetmə üsulu seçən müstəbidlər formalaşan milli demokratiyaya mane olurdular. Allahdan gələn bərabərlik və ədalətli cəmiyyət qurmaq eşqi qarşısında müstəbidlər heç kimdilər. Heydər Əliyev hakimiyyəti Allahdan gəldi. İrəvan xanlığını, Göyçə gölünü, Zəngəzuru, Sisyanı, Dilicanı, Mart soyqırımını unudmuş, uyduq beynəlmiləlçiliyə, Dağlıq Qarabağ problemini Allah xalqımıza «cəza» göndərdi. Unutqanlıq cəzası. İslam elminə görə aydın olur ki, Heydər Əliyevi gizli, ilahi qüvvələr qoruyur!

Heydər Əliyev zəkasına millətin ehtiyacı var. Heydər Əliyevin – El atasının Azərbaycana ikinci rəhbər gəlişi millətə qeyrət, vicdan, demokratiya və azadlıq gətirəcək və gətirir.. Heydər Əliyev bəlağətli natiqliyi ilə siyasətçiləri məftun edir, özünə çəkir, səhih, səlis, diksiya insana həzz verir. Heydər Əliyevin nitqi xalqdan gələn cövhərdir, gücdür. Nitq ümmanıdır... Ellər atasıdır.

Ömrünü xalqına səxavətlə, könüllü olaraq sərf edən ali insandır, qüdrətli dövlət yaradan böyük insandır, mahir inqilabçıdır, tarixi şəxsiyyətlərdən üstünlükləri çoxdur. Heydər Əliyev böyük mütəfəkkir, nəzəriyyəçi və praktik alimlər alimidir, dövlətşünasdır, Atatürkcüdür, rasionalist dünyagörüşünə malikdir. Atatürk millətin tarixi gedişini dəyişdi. «Ya istiqlal, ya ölüm!», - dedi. Öz millətinə söykənişi, qazandığı hər bir zəfəri millətinin qələbəsi sanmışdır. Millətin sevgisinə arxalanmışdır, kütlənin arxasınca apara bilmişdir. «Nə xoşbəxtdir, türkəm deyən» ifadəsi ilə xalqın qəlbinə, sevgisinə, məhəbbətinə, qayğısına «hakim» olur. İnsan sevgisinin simvolu olur. Məqsədi

çağdaş sivilizasiyaya çatmaq və onu ötmək olur. Qüdrətli və müasir bir dövlət yaradır. Heydər Əliyev məhz Atatürk dünyasını özündə cəmləşdirdiyi üçün Azərbaycanın müstəqil dövlət quruculuğunu əzmlə həyata keçirir, müstəqilliyimizi qoruyub, saxlayıb, sivilizasiyalı dövlətlər sırasına çatdırır, Heydər Əliyev diplomatiyası dünya xəritəsində balaca bir yer tutan Azərbaycanı planet dövlətlərinin tədqiqat obyektinə çevirir. Zəngin həyat təcrübəsilə siyasət zirvəsinə qalxır. Dövlət problemlərini çevik və dinamik həll edir.

Heydər Əliyevin istiqlalıyyə, suverenlik, dövlətçilik, müstəqillik, dünyəvilik, inqilabçılıq, elmlilik, siyasətçilik ömür bioqrafiyasına malikdir. Bu rəhbər atributları onu ellər atası edir. Siyasət peşəkarlığı, siyasi dialektikası onu həmişəyaşar xalq prezidenti etdi. Təkrar edirəm, Ulu Öndərin milli kəlamlarını: «Ömrümün qalan hissəsini də xalqıma həsr edəcəyəm», - deyən dünya şöhrətli prezidentimiz həqiqətən də nəinki, qalan ömrünü, dünyanı aqlın gözü ilə görən vaxtdan ömrünü xalqına bağladı. Xalqa söykəndi. Dövlət təhlükəsizliyi orqanlarında çalışdığı dövrlərdə də doğma millik misiyasını öz qəlbilə yerinə yetirir. Heydər Əliyevin qurduğu müstəqil Azərbaycan daim yaşayacaq və öz ərazi bütövlüyünü təmin edəcək, ədalətli sülhə nail olacaq...

Heydər Əliyev «həyatının mənasını xalqa xidmətdə görür». Heydər Əliyev xalqın ümid yeridir, canlı inamıdır. «Mən fəxr edirəm ki, azərbaycanlıyam. İndi də fəxr edirəm», -deyən Heydər Əliyev millilik çırağını şölələndirir, ana dili sevrələrin qəlbinə nur saçır...

Bəli, prezident Heydər Əliyev Türkiyə dövlətinin ən böyük mükafatına layiq görüldü. «Atatürk beynəlxalq sülh mükafatı» xalq iftixar hissi duydu. Heydər Əliyev «Yurdda sülh, cahanda sülh» Atatürk əqidəsilə, dünyada barışığa

getdi, dövlətlər arasında Azərbaycanın nüfuzunu mehribanlıq, qonaqpərvərlik, dostluq kontekstində qazandı. Atatürk beynəlxalq sülh mükafatı – Atatürkün qızıl suyuna salınmış barelyefi, qızıl döz nişanı və diplomudur, sonra «İlin dövlət adamı» seçildi. Kainatın uzaq qalaktikasında səma cisimlərindən birinə Heydər Əliyevin adı verildi. Azərbaycan xalqı sevinirdi. Axı, dövlət başçısı Heydər Əliyev beynəlxalq aləmdə ellər atası müdrik siyasətinin dünya mükafatını almışdı, Heydər Əliyev xalqı müsibətlərdən xilas etdi, ona qurtuluş gətirdi.

Mustafa Kamal Paşa Atatürk Əlirza əfəndinin oğludur. Möcüzəyə baxın, Atatürk Əlirza oğlunun mükafatı Heydər Əlirza oğluna təqdim olunur. Biri XX əsrin əzəli, o birisi XX əsrin sonunda dünya təsdiq edən iki dahi siyasi milli dövlət xadimi oldular. «İki dövlət bir xalq» deyən, Heydər Əliyev dib-dəhnədən türkçülüyümüzü özümüzə qaytardı. Heydər Əliyev xalqın güvənc yeri oldu. «Azərbaycanın müstəqilliyi əbədidir, dönməzdir!», - dedi. Bu, Heydər Əliyev dühasının uzaqqörənliyidir. Ellər atasının dünyəvi iqtisadi siyasəti Azərbaycana investisiya axını gətirdi. Milli öndərin ali, milli, müdafiə məqsədi olur, çünki Azərbaycan xalqı xəyanətdən təngə gəlmişdi. İsrar edirəm, çörək növbələri baş yarırdı. Şər qarışandan sonra küçəyə çıxmaq müşgülə çevrilmişdir. Heydər Əliyev xalqın çətin, dözülməz günündə öz polad çiyini xalqın tale yükünün altına verdi. Heç bir dahi siyasətçi götürə bilmədiyi siyasi, milli zindanı xalqın çiyindən götürdü. Öz əzmkar, siyasi qüdrətini dünyaya nümayiş etdirdi, xalqının həmişəyaşar prezidenti və ellər atası oldu.

Heydər Əliyev məhz xalqımıza rəhbərlik etmədiyi dövrdə də onun tale yükünü öz çiyində çəkmişdir. Azərbaycanın məsuliyyətli, xalq prezidenti dünyada qıbtə

olunası qədər müqəddəs insandır. Cənab prezidentin yaşadığı hər gün Azərbaycanın yeni tarixidir. Yeni Azərbaycanın yeni tarixində Heydər Əliyevin rolu danılmazdır.

Qədim yunan əsətlərində belə bir deyim var: «Allah öz sevdii bəndəsindən heç nəyi əsirgəmir, onu başqasından ayırmaq və tanımaq üçün qismətini bol edir». Heydər Əliyev də Tanrının sevdii şəxsiyyətdir, ali insandır. Ağıl, kamal, idrak, güclü yaddaş, zəhmətə qatlaşmaq, uzaqgörənlik, nümunəvi, milli rəhbərlik xalqını canı-dildən sevmək, ölkəsinin birinci vəzifə daşıyıcısı olmaq, öz xalqına səmimi qəlbədən bağlanmaq, öndərin öz milliliyindən yarandı, pöhrələdi, çinarlandı. Onun xarakteri, qaya kimi sərt, çiçək kimi zərifdir. Sənətini, peşəsini sevən hər kəs onun gözünün işığıdır. Allahımız məxluqatı yaradanda hamıya eyni gözlə eyni münasibətlə baxıb.

Sonra görüb ki, kimsə xaindir, yalançıdır, xudbindir, cəmiyyətə zülm edəndir, nankordur, salih deyil, təqvasızdır, təcavüzkardır. Ona qənim cəzası göndərir, arzusu sinəsində qalır, gözündə donur. Lakin Heydər Əliyev xalqının xoşbəxt oğludur! Əziz rəhbəridir, böyük şəxsiyyətidir, uzaqgörən, dahidir. Xalq yolunda yorulmaq bilmədən çalışır, millətinin qəlbində əbədiləşir, özünün ocaq məktəbində oğlu İlham Əliyevi dünyada tanıtdırır, yetişdirir... Yaxşı övlad atasını əvəz edər.

Hələ, Moskvada lider vəzifələrdən birində işləyərkən bürodə «Çernobil qəzası» barədə M.Qorbaçov müşavirə keçirirdi. «Çernobil qəzası»nı xalqdan gizlətmək istəyir. Liqaçov M.Qorbaçovu dəstəkləyir. Lakin Heydər Əliyev məsələnin ciddi olmasını Siyasi Büroya bəyan edir və deyir ki, bu faciəni bütün Avropa bilir. Biz Avropaya cavab

verməliyik. Bu qəza haqqında biz xalqa informasiya verməliyik. Yakovlev Heydər Əliyevi dəstəkləyir...

Süleyman Dəmirəl isə öz ürək sözlərini belə ifadə etmişdir. «Siyasətdə yetişmiş kişilər kəndi-kəndisinin qurulmasını bilirlər... Heydər Əliyev Naxçıvana gəldi, kəndisinə ehtiyac duyuldu. Bakıya getdiyi zaman bu ehtiyac yetişdi...»

Balaca Naxçıvanda dünyaya səs salan, İranda Araz üstündən ikinci körpünü salan Heydər Əliyev təntənə ilə qarşılandı. Əlində Heydər Əliyevin portretini tutan qadın dedi ki, mən ona qurban olum, əlini öpəcəm.

Cənubi azərbaycanlıların qarşısında Heydər Əliyevin tarixi çıxışından qısa fraqment...

«Arazın qırağında bir-birimizə baxa bilmirdik. İndi Arazın o tayından qan qardaşı, bu tayında ata və ana ilə görüşür, bu Azərbaycanın müsəlman həyatında böyük hadisədir.»

Heydər Əliyev blokada şəraitində yaşayan Naxçıvanı Sədərəkdən silahlı hücumla keçən ermənilərdən, bütün çətinliklərdən xilas etdi. Türkiyə ilə Naxçıvan arasında «Ümid» körpüsü saldı, qardaş-bacının həsrətini qovuşdurdu. Heydər Əliyev Azərbaycanı xilas edə bilirdi. Azərbaycan xalqı öz böyük oğlunun yolunu gözləyirdi. Manna, Midiya, Atropatena və səfəvilər dövlətçiliyini keçmiş Azərbaycana səriştəli, milli siyasətçi lazım idi. Bu da yalnız ellər atası Heydər Əliyev idi. Xalq ona görə də Heydər Əliyevi xilaskar kimi köməyə çağırırdı... Və ellər atasının Azərbaycana ikinci dəfə rəhbər gəlməsi, hərək-hərəklik, vətəndaş müharibəsinə düşər olmuş və tarixdən silinmək astanasında qalan Azərbaycana qurtuluş gətirdi, Azərbaycanın müstəqilliyini bərpa etdi və onun qarantı oldu... Çünki Heydər Əliyevin işi

haqq işidir. Onun işi xalqa, pragmatizmə və reallığa arxalanır... Heydər Əliyev qəlbən xalqına bağlıdır...

Qan yaddaşımıza hopmuşdur, Türkiyə ilə Naxçıvan arasında «Ümid» körpüsünün açılış təntənəsində Heydər Əliyevin milli çıxışı, Naxçıvan Muxtar Respublikasının enerji və iqtisadi çətinlikdən qurtarmaq üçün Türkiyəyə müraciət etməsi: «Arazın o sahilində bu sahilində qardaş kimi yaşayacayıq. 70 il görüşmək üçün həsrət çəkmişik. Biz bu günü həsrətlə gözləmişik Naxçıvanla, Azərbaycanla Türkiyəni bağlayan nəhəng körpü tikildi...»

Bəli, dünyada bizim siyasətçimiz Şarl de Qolla, Çörçillə, Corc Vaşinqtonla müqayisə olunur...

Oljas Süleymenov: «Mı uznali çto toqda Q.Aliev perejival i iz-za nas. Nam dali pervım sekretarem russkoqo. Esli, Qeydar Aliev bı na svoem meste, ne bılo bı Karabaxskoy voyını, ne zaxvatili bı 20 proüentov zemli Azerbaydjana. V 1993 qodu koqda vernulsə Q.Aliev gti bedstviə ostanovilisğ».

Göz yaddaşı, görmək, eşitməkdən qat-qat güclüdür. Respublikamızı, siyasi və iqtisadi böhran bürümüşdür. Hərbdə uğursuzluqlar baş alıb gedirdi. Dövlətin bel sütunu olan kadr siyasəti rüsvayçı hala düşmüşdü. Mantlyor icra başçısı qoyulurdu. Naşılıq, səriştəsizlik baş alıb gedirdi, xalqın rifah halı günü-gündən tənəzzülə uğrayırdı. İnsanların AXC hakimiyyətinə inamı ölmüşdü. Xalq el atasını – Heydər Əliyevin hakimiyyətə gəlişini hər gün gözləyirdi, çörək növbəsi baş yarırdı. Millətə qeyrət, vicdan, demokratiya, azadlıq vəd edən AXC liderləri siyasi böhran içində başlarını itirmişdilər. Müstəbidlər idarəetmə üsulunda formalaşan demokratiyaya mane olurdular. Yəqin ki, Allahdan gələn ədalətli, bərabər cəmiyyət qurmaqda müstəbidlər gücsüz idi.

...El atası Heydər Əliyev bütün sahələrdə olduğu kimi Dövlət Gömrük komitəsinin yaradılmasının beşinci ildönümünə həsr olunmuş müşavirədə proqram çıxış etmişdir. Azərbaycanın gömrük xidmətinin iki əsrlik tarixi var. 1809-1840-cı illərdə Bakı gömrükxanası, Astara, Culfa gömrük məntəqələri açılmışdır. Sovet İttifaqının yaradılması ilə xarici ticarət dövlət inhisarına keçmişdir, əhəmiyyəti azalmışdır. 1992-ci il 30 yanvarda respublika Dövlət Gömrük Komitəsi yaradılmışdır. Hakimiyyət dəyişiklikləri, hərc-mərclik, səriştəsizlik, gömrük orqanının bir dövlət orqanı kimi formalaşmasına imkan verməmişdir.

Möhtərəm prezidentimiz Heydər Əliyevin Azərbaycana hakimiyyətə gəlməsi, xarici və daxili təzyiqlərə baxmayaraq, respublikada bütün sahələrdə geniş islahatlar aparıldı. Azərbaycana qarşı biganəlik aradan qaldırıldı. Öz şəxsi mənafeyini, xalqın mənafeyindən üstün tutan mənfur qüvvələr, respublikada yaranmış sabitliyi pozmağa cəhd etdilər. 1995-ci ildə Prezident Aparatında keçirilən müşavirədə Dövlət Gömrük Komitəsinin xidməti müzakirə edildi. Aydın oldu ki, komitənin qurulmasında əvvəllər kadr siyasəti pozulmuş, büdcə öhdəliyi yerinə yetirilməmişdir. Gömrük sərhədlərində qaçaqmalçılıq hökm sürmüş, daxili bazar qorunmamışdır. Gömrük orqanlarına bacarıqlı, peşə hazırlığı olan mütəxəssislər cəlb edilməsinə yol açır. Respublikamızda gömrük peşəsi üzrə mütəxəssis hazırlayan tədris müəssisəsinin olmamasını nəzərə alaraq, müasir avadanlıq və texniki vəsaitlər alınmışdır. Azərbaycan prezidentinin «Narkomanlığa və narkotik maddələrin qanunsuz dövriyyəsinə qarşı tədbirlər haqqında» Fərmanına müvafiq olaraq, psixotrop maddələrin qeyri-qanuni dövriyyəsinə qarşı mübarizə üçün ümummilli proqram hazırlanmışdır. Maddi-texniki baza möhkəmləndirilmişdir.

Bir neçə yeni gömrüxana məntəqələri tikilib istifadəyə verilmişdir.

Azərbaycan gömrük komitəsi ümumdünya gömrük təşkilatının üzvüdür, onun sessiyalarında iştirak edir. Avropa zona müşavirələrində, təşkilatının Qara dəniz iqtisadi əməkdaşlıq Təşkilatının, MDB gömrük rəhbərləri şurasının müşavirələrində beynəlxalq sənədlərin hazırlanmasında fəal iştirak edir. Bəli, Azərbaycan prezidentinin Azərbaycan Dövlət Gömrük Komitəsinin beşinci yaşının təntənəli qeyd edilməsi münasibətilə dərin məzmunlu, səriştəli proqram çıxışı müstəqil Azərbaycan Respublikasının unitar gömrük xidmətinin gələcək tərəqqi yollarına ıraq tutdu, dünyaya Azərbaycan dövlətinin qonaqpərvər ölkə kimi tanınması dövlətin, xalqın adına layiq xidmət göstərilməsi müfəssəl işıqlandırıldı. Ölkə prezidenti gömrük əməkdaşlarının bir-bir əllərini sıxdı, onları müstəqil Azərbaycan dövlətinin möhkəmlənməsinə məsul olmağa çağırırdı.

El atası Heydər Əliyev Azərbaycan Gömrük Komitəsinin yaradılmasının beşinci ildönümünə və gömrük əməkdaşlarının peşə bayramı gününə həsr edilmiş təntənəli yığıncaqda gömrük xidməti barədə proqram tapşırığı verdi. Möhtərəm prezident dedi ki, bu əsas dövlət strukturunun Azərbaycanda tarixi var. Mən buna məmnunam ki, gömrük işçiləri bu məsuliyyətli vəzifənin xidmətini dərk edirlər. Xarici ticarət sərbəstləşdirilir, gömrük xidməti xüsusi yer tutur. Bunlar Azərbaycanın bu günkü iqtisadiyyatının mənzərəsidir. Bu beş ilin əvvəlində gömrük xidməti yaxşı təşkil edilməmişdir. Son illər gömrük xidməti Azərbaycan iqtisadiyyatında xüsusi, özünəməxsus yer tutdu. İdxal-ixrac və gömrük xidmətindən dövlət büdcəsinə daxil olan vergi, gəlir, dörd dəfə artıb. Gömrük rüsumu, gömrük vergisi göydən düşmür, gömrük işi birbaşa idxal-ixracla sıx bağ-

lıdır. Azərbaycan ölkəsinin bütün ölkələrlə ticarət əlaqəsi möhkəmlənir, genişlənir. Gömrük xidməti funksiyalarını siz layiqincə yerinə yetirmisiniz. İşinizdə qüsurlar da var, rüsumdan yayınmalar olur. Siz burada valyutanın qeyri-qanuni keçirilməsinin, yaxud narkotik maddələrin tutulması haqqında dediyiniz rəqəmlər sərhədlərimizdən xaricə və xaricdən Azərbaycana qeyri-qanuni keçirilən əməliyyatlar sizin bu rəqəmlərinizdən mən hesab edirəm ki, xeyli çoxdur.

Mən sizin əldə etdiyiniz nailiyyətləri qiymətləndirirəm, amma qüsurlarınız da var. Gömrük işçiləri Azərbaycan qanunlarını danışıqsız yerinə yetirməlidir. Sizin bu son iki ildə gömrük xidmətiniz müsbətdir, nöqsanları aradan qaldırmaq lazımdır. «Biz elə bir gömrük orqanı yaratmalıyıq ki, o xarici, iqtisadi əlaqələrimizdə öz yerini tutsun, iqtisadiyyatımızın inkişafına xidmət etsin.

Bütün hallarda müstəqil Azərbaycanın nüfuzunun yüksəldilməsinə öz töhfəsini versin... Fəqət, müasir dünya standartlarına cavab verən, müstəqil gömrük sistemi qurmaq və gömrük əməkdaşlarının şərəfli adını özünə qaytarmaq lazımdır. Gömrük işinə ləkə gətirən adamlar, gömrük orqanlarından təmizlənməlidir. TASİS proqramı çərçivəsində qabaqcıl ölkələrin təcrübəli mütəxəssislərinin iştirakı ilə kurslar təşkil etmək, Türkiyə Respublikasında təcrübə keçmək, Rusiya gömrük akademiyasında təhsil almaq yaxşıdır, lakin Azərbaycanda gömrük peşəsi üzrə mütəxəssis hazırlayan müəssisəsi yaradılmalıdır, tədris mərkəzi yaradılmışdır, yeni qəbul olunmuş işçilərə peşə biliyi verilir. Gömrük məntəqələrində qaçaqmalçılıqla mübarizə aparmaq, gömrük təşkilatının əsas vəzifəsidir. Siz onların hamısının qarşısını ala bilmirsiniz. Qaçaqmalçılıq yolu ilə silahlar, narkotik maddələr keçirilir. Qeyri-qanuni, qaçaqmalçılıq yolu ilə baş vermiş hər bir hadisə Azərbaycan

iqtişadiyyatına zərbə vurur, Azərbaycanın daxilində cina-yətkarlığı artırır.

Narkotik maddələrin gizli satılması narkomaniya xəstələrini artırır. Bizim ölkə cənubla-şimal, şərqlə-qərb arasında olan bir ölkədir. Ölkəmizin ərazisində bu qütblərdə mallar keçirilir, xüsusilə, narkotik maddələrin, silah, sursat keçirilməsinin qarşısını almaq üçün sizin ən böyük və məsul vəzifənizdir. Gömrük işçiləri cürbəcür ixtisaslar alıblar. Sırf gömrük ixtisası üzrə təhsil alanlar azdır. Gömrük xidmətinin maddi-texniki bazası müasir səviyyədə inkişaf etməlidir. Bu sahədə sizə imkanlar vermişik.

Həqiqi gömrük işini təşkil etmək üçün iki əsas şərt lazımdır. Birincisi, gömrük işçisi gərək bilikli olsun, öz peşəsini yaxşı mənimsəmiş olsun, vətəninə və ölkəsinə sadıq olsun. İkincisi gərək onun təcrübəsilə, biliyi ilə yanaşı, maddi-texniki bazası, müasir texnikası, ləvazimatları olsun. Və gömrük işçiləri bilməlidirlər ki, onlar Azərbaycanın çox mühüm, vacib bir sahəsində işləyirlər. Qeyri-sağlam meyllər yol verilməzdir. Hər peşəyə gələn insan, gərək birinci peşəni sevsin, özünü peşəyə həsr etsin. Bütün dövlət orqanlarından tələb edilir ki, mənəvi təmizlik, mənəvi saflıq, dövlətin qanunlarına riayət etmək və işinə sədaqətlə qulluq etməlidir. Azərbaycanın dövlətçiliyini möhkəmləndirmək, demokratik, hüquqi dövlət qurmaq, mənəvi dəyərlərimizə sadıq olmaqla, dünya birliyində öz layiqli yerimizi tutmalıyıq. Gömrük işçiləri mədəniyyətimizi nümayiş etdirsələr, ölkəmizə gələn xarici vətəndaşlarda müsbət təəssürat yaradar. Ölkə prezidentinin Ali Gömrük işçisi kimi səriştəli, təcrübi, siyasi-ictimai çıxışı gömrük əməkdaşlarını heyran etdi...

«Biz bazar iqtisadiyyatını vergi yolu ilə tənzimləməliyik». Heydər Əliyev.

Bəli, Heydər Əliyev dövlətin büdcə təminatçı təşkilatlarından olan gömrük rüsumlarının şəffaf yığılmasına və hər bir işçi vətəndaşın vergi ödəməkdən şərəf duymasını, iqtisadi inkişafın strateji istiqaməti hesab edirdi. «Qanunla müəyyən edilmiş vergiləri və başqa dövlət ödənişlərini tam həcmdə və vaxtında ödəmək hər bir kəsin borcudur. Hər kəs qanunla nəzərdə tutulmuş əsaslar olmadan və qanunda göstərilmiş həcmdən əlavə vergiləri və başqa dövlət ödənişlərini ödəməyə məcbur edilə bilməz». Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası: maddə 73.

Heydər Əliyev gömrük rüsumlarının və vergi ödəmələrinin şəffaflığı haqqında məsuliyyətin şərəfini müfəssəl aydınlaşdırdı. Bütün yeraltı və yerüstü təbii sərvətlərimiz biganəlikdən, gizli talançılıqdan qorunmalıdır. Bu bizim vətəndaşlıq şərəfimizdir. Heydər Əliyevin göstərişi ilə Azərbaycanın gömrük sistemi, vergi sistemi, səhiyyə və təhsili dünyaya inteqrasiya etməlidir, dünyəvi sistemə çatmalıdır. Gömrük və vergi sistemində, həmçinin səhiyyə və təhsildə əməkhaqqı daha yüksək olmalıdır ki, orada çalışanlarda haramlıq olmasın. İşlər şəffaf getsin. Bu sistemlərdə çalışan, xüsusi ilə əlil qruplarına daxil olan və Qarabağ veteranları öz işlərində ustalıq, şəffaflıq göstərdikdən sonra onları təcrübəli daimi işçilər kimi yenidən «test» imtahanına göndərmək narazılıqlar yaradır və məqbul deyildir. Bu sistemlərə qəbul edilən qeyri-peşəkar insanlar «test»dən keçirilməlidir, veteranların isə nəzəri biliyini Heydər Əliyevin təbrincə desək, onları ixtisasartırma kursuna göndərmək lazımdır.

Bu məqbul yoldur. Vergi işçilərinə müqəddəs insan kimi, halal insan kimi baxmaq gərəkdir. Onlar şərəfli insanlar olmalıydılar. Bu Heydər Əliyevin vergi proqramı üzrə tapşırığıdır. Bu tapşırığa əməl etmək hər bir vergi

işçisinin, auditerinin borcudur. Amma Azərbaycan vergi sistemində bir qəribəlik mövcuddur. Tez-tez testlər olur. Bu yaxşı işdir, ancaq vergi aləmindən nəzəri xəbəri olanları texniki təcrübələri olmadığı üçün bu labüddür, Qarabağ veteranı olan və hətta müharibədə əlil, yaxıd yaralanmış olan, vergi sistemində böyük təcrübəsi olan, işgüzarlıqla çalışan fəxri veteranlarımızı test imtahanına dartmaq məqbul deyildir. Onlar fəxri insanlarımızdır, vətənimiz yolunda canlarını fəda ediblər, müqəddəsdilər, müqəddəs dövlət işlərində işləməyə haqları var... Ulu Öndər Veteranları ixtisasartırma kursuna göndərməyi tapşırdı.

Dahi rəhbər dedi ki, görülmüş işlər pozitiv qiymət almalıdır, saxta hesab fakturalar aşkarlanmalıdır. Dövlət Neft Fondu şəffaf olmalıdır, dövlətimizə, xalqımıza xidmət etməlidir, xalqın rifah halı yüksəldilməlidir, Azərbaycanda donmuş, talan edilmiş zavod və fabriklər bərpa edilməli və işə düşməlidir, insanlar işlə təmin olunmalıdır, 2 rəqəmli böyük inflyasiya bir rəqəmə endirilməlidir, iqtisadiyyatımız qüdrətlənməlidir, Milli Ordumuz güclənməlidir. Vergidən yayınma dəhşətdir, hər bir fermer və iş adamı üçün. Birdə ki, bütün iş adamları deklorasiya ilə işləsələr, daha gözəl olar. Vergi orqanlarında şəffafliq naminə stimullaşdırma, maddi həvəsləndirmə aparılmalıdır. İri ödəyici olmaq üçün məsuliyyət hiss olunmalıdır, ödəyici vergini vətənpərvərlik sevgisi ilə ödəməlidir. Onu özünə şərəf bilməlidir. Ermənistan ekstremistlərini çökdürmək üçün Azərbaycan dövləti iqtisadi cəhətdən qüdrətli olmalıdır. Gömrük rüsumları, vergi sistemi ölkənin inkişafına birbaşa təsir edir. Vergi ödənişi kassa-apparat sistemi əsasında qurulmalıdır. Bu, ölkənin firavanlığı deməkdir. Bunun üçün xaricdən gömrük və vergi işinin şəffaf qurulması üçün texniki avadanlıqlar alınmalıdır. Sistem avtomatlaşdırılmalıdır.

Heydər Əliyev gömrük və vergi təşkilatlarını dövlət büdcəsinin təminatçısı hesab edir. Bu işdə gömrükçülər, vergi toplayanlar şərəf duymalıdır. Bəli, Heydər Əliyev bu konseptual tövsiyə və göstərişi ilə Azərbaycanın gömrük, vergi, səhiyyə, təhsil və rabitə aləminə yeni ovqat, şərəf və müqəddəslik gətirdi. Bu gündə gətirir. Müəllimin beyni təhsilin işığıdır. Heydər Əliyev deyir: «Müəllimlərin işi həm şərəfli, həm də çətindir. Ali məktəb müəllimi olmaq, müəllimlər hazırlamaq, yəni müəllimlər müəllimi olmaq şərəfli və eyni zamanda məsuliyyətli işdir». Heydər Əliyev hələ Sovet dönməndə Azərbaycanın rəhbəri olduğu zaman kəsiyində gənclərimizi təhsil almaq üçün İttifaq şəhərlərinə göndərirdi. Azərbaycan diplomları özünü İttifaq miqyasında doğruldurdu. Yadımdadır, Heydər Əliyev Bakı Dövlət Universitetinin «hüquq» fakültəsinə yalnız kasıbların uşaqlarını qəbul etdirirdi. Məhkəmələrin, prokurorların övladları hüquq fakültəsinə sənəd verməyə ixtiyarları yox idi. Bu Heydər Əliyev simasında təhsilimizin qəribə dövrü oldu. Bu gün təhsilimiz bəşəriləşir. Planet dövlətləri qütbuləşir, demokratlaşır, hər dövlət bu məqamda öz yerini tutmalıdır, çalxalanır durulur. Ana dilimiz dövlət dilimizdir. Azərbaycanın təhsil sistemi dünyaya Boloniya sistemində doğru addımlayır. Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə gənclərimiz ABŞ-da, Türkiyədə, Londonda, Parisdə təhsil alırlar. Azərbaycan diplomları özünü əcnəbi ölkələrdə doğrultmağa başlayar. Bu təhsilimizin Heydər Əliyev tarixidir...

Bugünkü rabitə sistemimiz Heydər Əliyev tərəfindən təməli qoyulan internet şəbəkəsidir, müasir kompüter parkı yaranır, geniş islahat aparılır. Yeni rabitə texnologiyası quraşdırılır, rabitə planetləşir. ATS-lərin montaj sütunları yüksəlir. Rabitə xidməti ATS-lərin elektronlaşması və

rabitənin Fiber-Optik kabel xətləri informasiya və kommunikasiya texnologiyasının tərəqqisi sürətlə genişlənilir. Heydər Əliyev səhiyyə sahəsində dünya standartlarına islahatlar aparır. Dahi rəhbərin səhiyyə islahatı axı, əsas cəhətdir. 1995-ci il 12 noyabr Respublika Konstitusiyasının 41 maddəsində Heydər Əliyevin təşəbbüsü ilə insanın sağlamlığına xidmət edən aşağıdakı bəndlər öz yerini tutur:

1. Hər kəsin sağlamlığını qorumaq və tibbi yardım almaq hüququ var.

2. Dövlət rəhbəri səhiyyənin bütün növlərinin inkişafı üçün əhalinin sanitariya epidemiologiya sağlamlığına təminat verir.

3. İnsanların həyatı və sağlamlığı üçün dövlət quruculuğu proqramı əsasında xarici ölkələrə, xüsusilə Türkiyəyə Azərbaycan səhiyyəsinin inteqrasiyasını təşkil edir. Rəhbər yaşadığımız cəmiyyətdə əhalinin irsi sağlamlıq, genofondunun qorunub saxlanması qərarlıdır. Heydər Əliyev cənabları hələ SSRİ Nazirlər Sovetinin sədrinin birinci müavini işləyərkən İttifaqın səhiyyə sahəsinə özü rəhbərlik edir və Azərbaycan səhiyyəsinə böyük köməklik göstərirdi. Bu gün rəhbərin təşəbbüsü ilə səhiyyəmizin müasir tərəqqisi üçün xarici sərmayələr qoyulur. İnsan orqanlarının toxumalarının «transplantasiyası», «özəl tibb fəaliyyəti», «əhalinin virusologiyadan qorunması» Avropa standartları üzrə aparılır. «Yoluxucu xəstəliklərin immunopofilaksiyası», «Azərbaycanda vəərəmlə mübarizə», «Yod çatışmamazlığı xəstəlikləri ilə mübarizə», «Narkomaniya ilə mübarizə» proqram halında beynəlxalq səviyyədə Heydər Əliyevin böyük diqqət və qayğısı ilə aparılır. Heydər Əliyev bütün sahələrdə olduğu kimi Azərbaycan regionlarında xüsusilə, Bakıda magistral nəqliyyat yollarının beynəlxalq standartlara müvafiq olaraq

yenidən bərpa edilməsi, genişləndirilməsi, avtomobil yol parametrlərinin beynəlxalq ölçü ilə uzlaşmasına önəm verməyə başladı. Bu da nəqliyyat sisteminin müasirləşməsi üçün əsasdır... Körpülər qalereyasından danışdı.

Yadımdadır. Müəllimlər qurultayında Heydər Əliyev ilk xalq müəllimi seçildi. Heydər Əliyevin **85** illik yubileyi xalqımızın əbədi, tarixi töfhəsidir.

RƏHBƏRİN ÖMÜR XANIMI

Hər insanın qiyməti onun elmi biliyi qədərdir...

İslam peyğəmbəri Mühəmməd (s.)

Qəzetdə oxudum, Heydər Əliyev Moskvadan Bakıya gəlir, ancaq onun Bakıda öz mənzili yoxdur. Bir an şüurum dondu. Böyük qəlbin içigörünməz böyüklüyünə bax, ilahi! On dörd il rəhbər işlədiyin Gülüstan sarayı tikdiyin doğma şəhərində sənin evin yoxdur. Və bu barədə yazmaq mənə əlçatmaz idi. Bəli, var adı gerçək, bir də özü gerçək. 20 ildən çoxdur ki, bu kitabı yazmaq üçün qələmim yol gəlir. Erməninin biz türklərə olan düşmənçiliyi onların beşik laylasından başlayır. Heydər Əliyevin siyasət çaraları sonsuzdur... Xalqa münasibətində özünün qəribəlikləri heç bir ölkə rəhbərinə bənzəmir, öz milliliyi ilə seçilir. Çünki o Allahdan qəribə, bənzərsiz gəlir. Özünün usta siyasətçiliyi kimi...

Heydər Əliyev kimi dünyəvi siyasətçiləri Allah seçir. Fəqət, Heydər Əliyevin ömür xanımı, dünyəvi avtomoloq akademik Zərifə xanım Əziz qızı kiçik bir otaqda Kondisioner zavodunun laboratoriyasında bilavasitə qaynar istehsalatın içində öz elmi işini aparırdı. Möcüzədir, elə deyilmi? Çünki Respublikanın birinci xanımı ayrıca bir elmi institut da götürə bilərdi. Və orada öz elmi işlərini cilalayardı. İndi Zərifə xanımın aliliyinin ölçülməz dərəcəsinə baxın. Bu, təvəzökarlığın tacıdır, insanlığın zirvəsidir. Bunun bir rişə qanadı böyük partiya işində bişmiş Azərbaycan KP MK-nın üçüncü katibi işləmiş, sonra məkrli siyasətlə Azərbaycandan uzaqlaşdırılmış, Dağıstana rəhbər getmiş Əziz Əliyev dünyasından gəlirdi. Zərifə xanım Əliyeva dünyada analoqu olmayan peşə oftalmologiyasının əsasını qoydu.

Azərbaycanın xanımı fəvqündə şərq xanımı Zərifə xanım Əziz qızının körpələri də dünya siyasət

rəhbərlərinin ailə körpələrindən fərqlənmişdir. Ailənin tacı onun sadəliyidir. Ailənin sadəliyi Heydər Əliyev və Zərifə xanımın həqiqi sevgisindən işıqlanmışdır. Rəhbəri dünyaya tanıdan onun xarakteridir, bu ümumbəşəri xarakterin içərisində milli mentalitet toplusunun seçilmiş fəzilət ünsürləri ilə –rəhbər dünyaya təqdim edilir. Zərifə xanım royal arxasında «Sənə də qalmaz» mahnısını ifa edəndə

ürəklər rıqqətə gəlirdi. Sevil xanımın istedadlı «lay-lay» övladlarımızın beşik salnaməsinin rəhnidir...

Akademik Arkadi Pavloviç Zərifə xanımın elmi dünyasından danışanda demişdir ki, Allah Heydər Əliyevə elə bir qadın qismət etmişdir ki, heç kimə Allah belə qadın verməmişdir. Dünyada fəxrimiz olan Müslüm Maqomayevin ömür-gün xanımı Tamara Sinyakevskaya deyir ki, Zərifə xanımı mən xatırlayanda Günəşi xatırlayıram... Hələ o zaman Heydər Əliyev birinci katib olanda Zərifə xanımın Kondisioner zavodunun içində balaca, adi laboratoriyasını və təmtəraqsız ağ xalalda tamamilə sadə bir xanımla mən görüşəndə heybət etdim. «İlahi, birinci katibin ömür xanımının sadəliyinin «əlçatmazlığı»na bax!.. Axı, sadəlik insanlığın tacıdır... Onu dünyada heç bir şöhrət, mənəsb əvəz edə bilmir, Zərifə xanımın pravpatologiyası katarakı götürür, «görmə dənəsi»ni onun qarşısına qoyur, Zərifə xanımı dünyaya təqdim edən məhz minlərlə kataraktan kor olacaq insanların sevinci oldu.

Bir möcüzəni də xatırlatmaq istəyirəm. Heydər Əliyev M.Qorbaçovun siyasi xislətindən azad olub qalibiyyətlə Vətənə dönəndə Bakıda onun mənzilinin olmadığını mən qərribə təəssüflə qəzetdə oxudum, heybətləndim və düşündüm: «İlahi, Heydər Əliyevin nəfsi-əmmarəsinə bax!» Yenə «Həsərət» körpüsünün tarixi həyəcanına qayıtmaq istərdim:

«Ümid» körpüsünün tənənəli açılışından sonra Heydər Əliyev bizi yığdı, dünyanın siyasi tərəzisindən danışdı. Köks ötürə-ötürə Azərbaycanın musiqi beşiyi olan Şuşanın təməli haqqında qəlb ağrısı ilə söhbət etdi. 1750-ci ildə Pənah xan «Pənahabad» adı ilə Şuşa şəhərinin özülünü qoymuşdur. İndi bizim Şuşamızı erməni daşnakları özlərinə çıxırlar. Heydər Əliyevin qarşısında nələr dururdu, ordu quruculuğu,

xarici siyasət, iqtisadiyyat. Əzəl, dövlət, millət, vətən qorunmalıdır! Bunun üçün gərək dövlət quruculuğunu mükəmməl, dürüst biləsən. Belə bir şəxsiyyət isə yalnız Heydər Əliyev idi. Heydər Əliyevin siyasəti ətrafında birləşmək biz azərbaycanlıların milli rəhbərə, ağsaqqallığa, həqiqətə ehtiramının ehtivası idi. Sözdə demokratiya, əməldə zopa dövrü keçdi. Xalq rahatlandı. İşğal olmuş, satılmış torpaqlarını düşündü.

Bəli, Azərbaycanda ermənilər yox yerdən Dağlıq Qarabağ qazanı qaynadanda Heydər Əliyev öz dünya siyasəti ilə Naxçıvanı blokada şəraitində yaşadırdı. Hətta «Ümid körpüsü»nü tikdirib naxçıvanlıları türk bacı-qardaşlarının həsrətinə qovuşdururdu... Budur, rəhbər siyasətinin zirvəsi. Xalq bu zirvəni görür və qiymətləndirirdi. Budur, rəhbərin milliliyi, insanlığın tacı olan sadəliyi...

Mən Bakı Kondisioner zavodunda ayrılmış xırda, xudmani, təm-təraqsız otaqda məşhur akademik Zərifə xanım Əliyevanın oftomologiya üzrə sənayedə əmələ gələn fəsadlar haqqında təcrübələr apardığı kabinetin sadəliyi məni valeh etdi. Azərbaycan Respublikası Kommunist Partiyası Mərkəzi Komitəsinin birinci katibi Heydər Əliyevin ömür xanımının insanlığın tacı olan sadəliyi məni məəttəl və müxbət qoydu. Bu xanımlar xanımının özünü adi aparması insanlığın əlçatmaz, ünyetməz zirvəsidir. İlahi, xanımın qəlb səması nə qədər aydın və şəfəqli sezilirdi. Bu onun ağbəniz çöhrəsini nura boyayırdı. Bəli, məhz bu sadəlik, adilik, fitri elmi istedad Zərifə Əziz qızını dünyanın gözündə, avtomologiya dünya təşkilatlarında məşhurlaşdırırdı. Minlərlə gözlərə Allahın rəvacı ilə Zərifə xanımın işıq bəxş etməsi, korları sevindirməsi onu camaatın qəlbində əbədiləşdirdi...

Xalqın qəlbində analar anasını hələ diri ikən heykəlləşdirirdi. İnsan nə qədər mərhəmətli, rəhimli olarmış. Bu şahzadə xanımın əvəzedilməz insani əsrarəngiz çalarları şəxsiz ki, nəsil şəcərəsindən gəlməklə respublikamızın rəhbəri Heydər Əliyevdən keçən böyük qəlbin insanı solmaz çiçəklərinin rahiyyəsinə idi. Bax, beləcə dünyəvi akademik Zərifə Əziz qızı Əliyevanın insani siqəti onu qədirbilən xalqının qəlbində və dünyanın aftomologiya gözündə bir şəxsiyyət xanım kimi əbədiləşdirildi...

Aprel-may bahar fəslə Azərbaycanı iki azəri türk cocuğu dünyaya göz açdı. Biri oğlan, biri qız.. valideynlər sevindilər: Ad günləriniz mübarək! Bu günkü Azərbaycanın xilaskarı Ataheydər, dünya aftomologiyasında sezilən Anazərifə xanım...

HEYDƏR ƏLİYEV VƏ İSLAM ALƏMİ

*İnsanı iki şey həmişə hifz edir:
biri Allaha şükr etmək, o birisi səbr.*

Azərbaycan dünyada nümunəvi ölkədir ki, burada Tolerantlıq müxtəlif dinlərə sitaiş edənlərin birləşməsidir, bərabərliyədir.

Sevimli peyğəmbərimiz Məhəmməd (s) deyir: «Qismə-tindən danışma, əmələndən danış». Deməli, əməl qismətin tacıdır. Hamı insanlar dünyaya göz açanda pak doğulur, lakin böyüyəndə mühit onları dəyişir, günah onları ağışuna alır, qəlblərini şeytan idarə edir. Allah hidayətində olan insanları Allah seçir, onları sınaqdan keçirir və sonra onların fəvqəladə qismətini verir. Allahın rəvacı ilə hər insana özünün əməli onun tale yükü olur. Fəqət, tale yükünü hürr olan insanın özü qazanır. İslam ürfanında Namaz(Salat), oruc, həcc qəlbini işığıdır. Sübh namazı isə işə qan dövrünü cəvəhəri ilə başlamaqdır, Zöhr –gərgin işdən sonra dincəlməkdir, Əsr namazı- yorulmuş əzaları bərpa etməkdir.

Allah-sübhan insanları insanlıq naminə bu dünyaya qonaq gətirmişdir. Məhz ona görə bu dünya sualdır, o dünya həqiqətdir. Bu əbədi xoşbəxtliyi qazanmaq üçün hər kəs pak əməllə o dünyanın sual tunelindən keçməlidir. Bu əzabkeş yol onun alın yazısıdır. Allah-təla dünya binə olanda lövhi məhfuzdan səma kitabları göndərmişdir. İnsanın insana hidayət yolunu göstərməklə, insanı öz əqlinin ixtiyarına vermişdir. Gərək insanlar çalışsınlar ki, onların əqlinin «cilov»u şeytanın əlinə keçməsin, onlar cahillik dünyasına giriftar olmasınlar. Həmişəyaşar prezidentimiz haqqa gedən yolu sərrast görürdü. Məhz ona görə ateist sovetizmin yerlə yeksan etdiyi Bibiheybət məscidinin tarixi bərpasını özünə qaytardı.

Axı, insanın Allaha dönməkdən başqa ikinci bir yolu yoxdur. Bunu insan necə duymaya bilər? Səməd Vurğun deyir: « ... bir yandan dolur, bir yandan boşalır...» bu sirli dünyanın canı bu fəna dünyadakı öz əməlidir. Dağın içinə girib günah etsən, bil ki, səni yaradan səni görür. İnsanın qəlbini qaranlıqdan işığa çıxaran Allahın son elmi dünyəvi İslam elmidir. Heydər Əliyev qəlbə məhz İslam elmi ilə işıqlanmışdır və

ışıqlanır. Heydər Əliyevin dünya ölkələrinə səfərində də onun bu qəlb hikməti, islamıyyəti özünü bürüzə verirdi və verir.

Heydər Əliyev dünya ölkələrinə mehriban əməkdaşlıq səfəri edir. Azərbaycanı tanıdır, ona inteqrasiya qapısı açır və açır. Bloknot qeydlərindən:

İyulun 11-də Səudiyyə Ərəbistanında rəsmi səfərdə olan Azərbaycan Respublikasının prezidenti Heydər Əliyev

həmin ölkənin məliki, iki müqəddəs ocağın xadimi Fəhd ibn Əbdüləziz Al-Səud ilə görüşdü. Hörmətli prezidentimiz müstəqil Azərbaycanın iqtisadi-siyasi və hərbi problemlərini müqəddəs xadimə dərinədən şərh etdi. Ermənistanın Azərbaycana haqsız təcavüzünü ətraflı bildirdi. Müqəddəs xadim Ermənistanın respublikamıza yalan iddia ilə təcavüzünü qəti olaraq pislədi, işğal olmuş Azərbaycan torpaqlarından erməni birləşmiş silahlı qoşunlarının qeyd-şertsiz çıxarılması tələbinə qoşuldu və iqtisadi əlaqələrin hər iki ölkə arasında bağlanması zəruriliyindən danışıldı. Və ölkələrimizin insanların bir-biri ilə tarixi, dini, mənəvi yaxınlığının səmimiliyi izhar edildi. Dünyada hər bir ölkədə müxtəlif dinlərin dinc və yanaşı yaşaması üçün Azərbaycan nümunəvi modeldir.

Sonra gecə-gündüz yorulmaq bilməyən möhtərəm, həmişəyaşar xalq prezidenti İran İslam Respublikasının ali dini rəhbərini qəbul etdi və İran İslam Respublikasına təzəlikcə etdiyi səfəri din və dövlət başçıları ilə görüşünü səmimi olaraq onlara xatırlatdı. Və iki dövlət rəhbərinin imzalamış olduqları sənədlərdən və bəyannamədən, mehriban qonşuluqdan müfəssəl söz açdı. Gilan rəhbəri Ehsanbəxş dedi ki, Allahın rəsulu Məhəmməd əleyhissəlam buyurmuşdur ki, Allah-təala məhəbbət göstərdiyi xalqlara müdrik rəhbərlər bəxş edir.

Mən zati-alinizi belə rəhbərlərdən hesab edirəm. Siz bir partiya rəhbəri kimi yüksək mövqə tuturdunuz, sizi o vaxtdan tanıyırdıq, sonra Ayətullah Nehru ilə olan görüşündən bir epizodu danışdı ki, Qahirədə Nehrudan Nasir soruşur ki, ikinci cahan müharibəsində nə üçün ABŞ bombanı Yaponiyaya atdı. Nehru cavab vermişdir ki, çünki Qərb heç zaman Asiyanın yaxşı tərəqqisini istəməz. Bəli, sizin kimi etiqadlı insanı bir islami dövlətə rəhbərliyi Allah-

təala məsləhət bilmişdi və əziz prezidentimizin Səudiyyə Ərəbistanına səfəri ilə əlaqədə ziyarətinin qəbul edilməsini arzulamışdı. Ali qonaq bildirdi ki, İrənin ali dini və prezident Həşimi Rəfsəncani Sizin İrə İslam dövlətinə mehriban səfərinizdən sonra Ermənistanı açıq-aşkar təcavüzkar adlandırmışlar.

Deməli, İrənin indi, müstəqil qonşusu var. Azərbaycan prezidenti Allahın rəvaci ilə arzularının həyata keçməsindən, İmam Rzanın məqbərəsinin, İmam Xomeyninin məzarına və müqəddəs Məkkəni ziyarət etdiyini məmnunluqla xatırladı və səmimi münasibətimizin gələcəyini vurğuladı. Ayətullah Ehsanbəxş Heydər Əliyevin Aşura ilə əlaqədar Təzəpir məscidindəki çıxışından xəbərdar olduğunu səmimiyyətlə bildirdi və söylədi ki, sizi diz çökdürməyə çalışan düşməndən qorxmayın. Siz elə edin ki, siz sülh adı ilə yeni-yeni torpaqlarımızın işğal olunması təklif edilməsin... Siz həm rəhbər, həm də dövlət qurucusunuz, İrənlə Azərbaycanın sərhəd rayonları arasında iqtisadiyyat və ticarət bundan sonra geniş vüsət alacaqdır.

Möhtərəm prezidentimiz Heydər Əliyev İrənin Azərbaycan vasitəsilə qərbə çıxışını da bildirdi. İrə İslam Respublikasının rəhbərləri görüşün sonunda Azərbaycan prezidentinə nəbati naxışlarla bəzədilmiş mərmər mücrüdə Əl-Quranı bəxşiş etmişlər. Bəli, Azərbaycan prezidenti Heydər Əliyevin Səudiyyə Ərəbistanına rəsmi səfəri dostluq və mehribanlıq əlaqələrinin təzahürü idi. Dünyada və İslam aləmində Azərbaycanın müstəqil dövlət kimi möhkəmlənməsinə xüsusi təkan verirdi. Heydər Əliyev qısa zaman kəsiyində dünyanın əksər ölkələrinə rəsmi səfər edib, Azərbaycanın haqq səsinə car etdi, beş minillik dövlətçilik tarixinə malik olan Azərbaycanı dünyada tanıtdı. Həmin ölkələrdə yaşayan soydaşlarımıza Azərbaycanın onların da

müqəddəs vətəni olduğunu anladı, Azərbaycana olan humanitar yardımların qapısını açdı...

Azərbaycana xarici sərmayəçiləri dəvət edib, gələcək böyük iqtisadi yatırımın, hərbi müdafiəmizin təməlini qoydu. Bunlar danılmaz, rəsmi, tarixi faktlardı və özünün cəhanşümul siyasətçi olduğunu dünyaya bir daha təsdiq etdirdi. Azərbaycan dinlərin flaqmanıdır, dinlərin dinc yaşanışıdır...

Heydər Əliyevin Allah evi Kəbəyə ziyarəti Səudiyyə Ərəbistanının səfər proqramına daxil idi. Kəbə evi İslamın birinci müqəddəs evidir. Məkkə hələ İslamdan əzəl həzrəti İbrahim peyğəmbərin vaxtında karvan yolların kəsişməsində balaca yaşayış məskəni olmuşdur və həmin zamanda tapılmış «zəməzəm» quyusunun suyu min illərlə hikmətli şəfa mənbəyi olmuşdur. Suyun tərkibində gümüş çoxdur.

İnsanları bələdən xilas edir. İbrahim peyğəmbər deyir ki, İlahi bu tikintini sənin yolunda tikdirdik, sonra sənin evin adlandırdıq. Nəzirimizi və əməyimizi qəbul et! Kəbə Məhəmməd peyğəmbər (s) zamanından müsəlmanları birləşdirən ən müqəddəs ajiotaj ziyarətəgahdır. Kəbə, «Zəməzəm» çeşməsi, Səfa və Mərvə təpələri arasında əzəmətli Məscid ucaldılmışdır.

Bloknot qeydlərimdən: iyulun 9-da Azərbaycan prezidenti Heydər Əliyev və onu müşayiət edənlər Kəbəyə gəldilər. Məkkə məscidi insanı heyrətə gətirir. Burada eyni vaxtda milyon insan namaz əta edə bilər. Azərbaycan prezidenti Kəbəni ziyarət edib, qara daşı öpdü və Mərvə ilə Səfa arasını yeddi dəfə qət etdi.

Kəbədə foto və video çəkilişləri qadağandır, lakin Heydər Əliyevə hörmət əlaməti olaraq Azərbaycan televiziyasına izn verildi. Azərbaycan prezidenti Kəbənin sehirli, sirli aləminə aludə oldu: müqəddəs İslam aləminə

sidq ürəkdən qəlbini açdı, Azərbaycan torpaqlarının düşməndən azad olmasını Allahdan dilədi. Müqəddəs Məkkə ziyarətindən sonra iyulun 10-da prezidentimiz Ciddədəki iqamətgaha getdi. Azərbaycanın İslam Konfransı Təşkilatının üzvü olmasından möhtərəm prezident məmnun oldu.

İKT-nin üzvü olan dövlətlər siyasi, iqtisadi, mədəni sahələrdə mövcud olan problemlər müzakirə edilir, qətnamələr qəbul edir. Prezidentimiz bildirdi ki, qeyri-islam dövlətləri Ermənistanla hər cürə köməklik edir, yardım göstərir. Ermənistan ona görə qalib olub. Azərbaycanın bu gün vəziyyəti ağırdır, 20 faiz torpağını birləşmiş erməni silahlı qüvvələri işğal etmişdir. Bir milyon soydaşımız isti evindən didərgin düşmüş, doğma yaşayışını itirmişdir. ATƏT-in Minsk qrupunun və Rusiyanın vasitəçiliyi ilə müharibə dayandırılmışdır. Ölkəmiz problemin sülh ilə həll edilməsini istəyir...

Azərbaycanın ərazi bütövlüyünün saxlanması ilə erməni qoşunu zəbt etdiyi Azərbaycan torpaqlarından çıxarılmalıdır. İKT-nin maddi və mənəvi köməyinə ölkəmizin ehtiyacı var. Heydər Əliyev Ciddədəki sənayeticarət palatasına getdi. Palatanın prezidenti İsmayıl əl-Davud Heydər Əliyevin keçmiş SSRİ rəhbərindən biri olduğu üçün bir müsəlman kimi fəxr etdiyini bildirdi. Əzəmətli prezidentimiz qeyd etdi ki, Kəbəni ziyarət etməsindən çox məmnun oldu, bu müqəddəs ölkə ilə əməkdaşlığa üstünlük verdi, iki müqəddəs ölkənin xadiminə və həcc nazirinə təşəkkür etdi və burada yaşayan müsəlman qardaşlarının rifah halının yüksəkliyi prezidenti sevindirdi. Azərbaycanın bazar iqtisadiyyatı yolunu seçib, iqtisadiyyatını bu səmtə aparır, Səudiyyə Ərəbistanı ilə

əməkdaşlığa böyük önəmlə Azərbaycana investisiya qoyulmasına zəmanət verir.

Azərbaycanda ictimai–siyasi vəziyyətin sabitliyini, demokratiya şəraitinin hökm sürdüyünü prezidentimiz qətiyyətlə bəyan etdi. Respublikamız təbii olaraq zəngindir, investisiya qoyulmasına təminat verir. Azərbaycana təcavüz edən Ermənistandan torpaqlarımızı geri alacağıq və ərazi bütövlüyümüzü bərpa edəcək, bizimlə əməkdaşlıq etmək, bizə yardımçı olmaq zəruridir. Prezidentimiz bildirdi ki, Azərbaycan ABŞ-ın, İngiltərənin, digər Qərbi dövlətlərinin neft şirkətləri ilə sazişə girib öz neft yataqlarının birlikdə istismarına başlayacaq.

Dünyanın bir sıra ölkələri Azərbaycanla əməkdaşlığa can atırlar. Azərbaycanın yeraltı və yerüstü sərvətləri, zavodları, fabrikləri vardır. Metallurgiya, yüngül sənaye, neft, kimya sənayesinin geniş tərəqqisi üçün imkanlar var. Azərbaycan neft istehsalı üçün tarixən zəngin olub. Birlikdə istismar etmək üçün yeni yataqlarımız mövcuddur. Həcc naziri dedi ki, mən sizə faydalı, qarşılıqlı uğurlu əməkdaşlıq təklif edirəm. Bəli, iyulun 10-da möhtərəm prezidentimiz İslam birliyi Təşkilatının baş katibi Əhməd Məhəmməd Əlini qəbul etdi. Baş katib təşkilatın nüfuzu haqqında məlumat verdi. Heydər Əliyev dedi ki, təşkilatınız bütün müsəlman ölkələrini, islam aləmini əhatə edir. Ermənistanın Azərbaycana təcavüzünə qeyri-müsəlman dövlətləri hərtərəfli kömək edirlər. Azərbaycanın ağır vəziyyətində müsəlman dövlətləri yardım etməlidir. Dünyanın bir yerində müsəlmanlar qırılırsa İBT ona yol verməməlidir. Mən sizi sıx əməkdaşlığa çağırıram. Ölkəmizə siz nümayəndələri dəvət edirəm, gəlin vəziyyətimizi yerində təhlil edin!

Mən istəyirəm ki, sizin təşkilatın Azərbaycanda nümayəndəliyi açılsın. Ölkəmizdə müharibə gedir. Ölkəmiz

və qaçqınlarımız çətinliklərlə üzləşib. Sizə Azərbaycanın problemlərini təfəsilatı ilə çatdırdım. Siz bizə kömək etməlisiniz.

Möhtərəm prezidentimiz İBT-nin baş katibini Azərbaycana dəvət etdi. Ölkəmizin nəhəng siyasətçisinin mərhəmət istəyi ilə Səudiyyə Ərəbistanının 90 ölkədə fəaliyyət göstərən İslam xeyriyyə təşkilatı iki təyyarə humanitar yardım Azərbaycana göndərildi. Heydər Əliyev Ciddədə bu təşkilatın rəhbəri Fərid əl-Qureyşini qəbul edib, ona minnətdarlığını bildirdi. Prezidentimiz ümumdünya İslam Xeyriyyə Təşkilatının Moskvadakı mərkəzinin Bakıya köçürülməsini təklif etdi və bunun faydasını bildirdi...

İran İslam Respublikasının Azərbaycanın 100 min qaçqınını himayəsinə götürdüyünü təşkilatın nümayəndələrinin nəzərinə çatdırdı. Sonra təşkilatın Azərbaycandakı nümayəndəliyinə status veriləcəyini bildirdi. Azərbaycan İslam İnkişaf Bankının üzvüdür. Bankın prezidenti Osman Sek Azərbaycan prezidenti Heydər Əliyevlə Ciddədə görüşdü. İİB – Azərbaycana yardımını artırdı. Heydər Əliyev dedi ki, sizin bank elə layihəyə kapital qoymalıdır ki, həm Banka, həm də Azərbaycana fayda verməlidir. Prezidentimiz Samur-Abşeron kanalının, Mil-Muğan kollektor drenaj şəbəkəsinin tikinti layihələrinə yüksək qiymət verdi... Və qarşılıqlı qardaşlığın, dostluğun, əməkdaşlığın davam edəcəyinə bütün şəraitin yaradılması zərurətini açıqladı və müsəlman ölkə olan Azərbaycana mütləq köməyin vacibliyini müfəssəl əsaslandırdı. Təvhid Allahın mübarək rəsulu Məhəmməd (s) peyğəmbərimiz buyurub ki, özü tox, qonşusu ac olanlar bizdən deyildir...

Dünyanın siyasi səhnəsində öz yeri olan Heydər Əliyev yorulmaq bilməyən gah xarici səfərlər edir, gah da Azərbaycana qayıdıb rəsmi, xarici nümayəndələri qəbul

edir, qaçqınlara baş çəkir, dincəlmək bilmədən özünün dediyi kimi, qalan ömrünü xalqına fəda edir və eyni zamanda respublikanı daxili xaosdan, hərki-hərkilikdən, Azərbaycanı gözgörəsi parçalanmadan xilas etmək, Azərbaycanı saxlamaq üçün bütün siyasi-ictimai gücünü bir an dincəlmədən xalqın, vətənin yolunda sərf edirdi. Prezidentin bu danılmaz, faktiki, tarixi rəhbərlik əməyi Azərbaycanın yeni, müasir tarixində həmişəyaşar rolunu XX əsrin son tarixinə həkk edirdi.

Respublikamızın strateji xəttində maliyyə strukturunda iqtisadiyyatında keçid dövrünün islahatları bütün sahələrdə rəhbərimizin birbaşa göstərişi ilə aparılırdı. Maliyyə islahatı, radikal islahatlar ciddi gedirdi. Büdcə, vergi, pul-kredit, investisiya qoyuluşu çağdaş maliyyə siyasətinin əsasını təşkil edirdi. İstehsal düşmüşdü, büdcə gəliri azalmışdı, inflyasiya 1994-cü ildə həddini 56 dəfə yüksəltmişdir. 1995-ci ildən inflyasiya hər ay prezidentin şəxsi qayğısı ilə, apardığı iqtisadi islahatlar kontekstində durmadan azalırdı. Maliyyənin canı onun resurslarının düzgün səmtləşdirilməsidir, yerinə düşməsidir.

1989-1993-cü illər arasında respublikamızda investisiya qoyuluşu tamamilə azalmış, inflyasiya iqtisadiyyatımızı ağzıüstə yıxmışdır, respublikanın bank və vergi sistemi büsbütün sağlamlaşdırılmağa qədəm qoydu. Ümumiyyətlə, respublikanın bütün sahələrindəki tarixi irəliləyiş müstəqilliyimizi möhkəmləndirirdi. Bunlar hamısı respublikamızın xarici və daxili siyasəti içində ümummillə liderimizin bilavasitə rəhbərliyi, milli qayğısı, dövlət quruculuğu siyasətinə müvafiq aparılırdı: Dizi üstə çökmüş Azərbaycanı ayağa qaldırmaq həmişəyaşar xalq prezidentimizin xalqa verdiyi ümid, rifah çırağının yanması,

şöhlələnməsi, Azərbaycanı «ölüm», ya «olum» dilemmasından xilas etdi.

Azərbaycanın yeni tarixini yaratdı. Sabiq hakimiyyətlər xalqın başına müsibətlər, fəlakətlər gətirdilər. Dövlətçilikdən bixəbər, millisizlər xalqı və ölkəni güdaza verirdilər. Azərbaycan Qafqaz tarixindən, dünya xəritəsindən silinirdi. Heydər Əliyev xalqa qurtuluş, demokratiya gətirdi. Xalq özünə gəldi, dövləti duydu...

Zamanın elə bir tarixi gəlmişdi ki, Azərbaycan dünyanın qanunauyğunluqlarına məruz qala bilməzdi. Dünya qütbləşirdi. Amma dünyanın qütbləşməsi zamanı ölkələrdə yeniləşmə labüd idi. Kütlə aldadıcı vədlərdən böyük təcrübə qazandı. Öz böyük oğlunu dərdədaşlığa çağırırdı, əldən gedən dərdlərə bürünən vətəninə rəhbər gətirdi. Ölkəmizdə demokratiya məğlub olurdu. Müsəttəqilliyimiz «can verir»di, xalqımız diz çökürdü, rəşional mübarizəyə qalxmaq üçün əsl xalq rəhbəri, tanınmış dövlət başçısına xalqın təlatümlü ehtiyacı ərşə qalxmışdı... Heydər Əliyev siyasət karyerası lazım idi.

Bəli, daxili və xarici siyasəti tərəzi gözü kimi aparan əlahəzrət prezidentimiz yorulmaq bilmədən gecə-gündüz respublikamızı bütün sahələrdə böhrandan çıxartmağa çalışırdı, sağlamlığını, canını, ömrünü xalqına həsr edirdi. Azərbaycan, Türkiyə, Rusiya, Qırğızıstan və Gürcüstan həmkarlar ittifaqı təşkilatlarının əlaqələndirmə şurasının Bakıda keçirilmiş iclasının nümayəndələrini qəbul edir və birgə fəaliyyətin yollarını göstərir.

Bu iclasda Dağlıq Qarabağda, Bosniya-Herseqovində və Çeçenistanda vəziyyətlərə görə qəbul edilmiş bəyanatları alqışladı. Qonaqlar Heydər Əliyevin həmişə həmkarlar təşkilatının fəaliyyətinə qayğı göstərdiyini bildirərək prezidentimizə cansağlığı və uğurlar dilədilər. Prezident

qeyd etdi ki, Azərbaycan çətin keçid dövrünü yaşayır. Azərbaycan müstəqildir və onun müstəqilliyi əbədidir. Altı ildir ki, Azərbaycana birləşmiş erməni silahlı qoşunları təcavüz edirlər... Bu təcavüz erməni qonşumuzun daşnaqçı-
larının bədxahlığıdır, haqsızlığıdır. Qonaqpərvər, humanist Azərbaycan xalqı heç bir tarixi sənədə sığmayan bu problemi qonşuluqda sülh ilə həll etməyə çalışır. Cürbəcür xarici və daxili təsirlər bizi sıxsa da biz siyasi, xəlqi mücadilə edirik.

Bəli, respublikanın bütün işlərini, problemlərini, keçmiş yaralarını möhtərəm prezident öz qəlbindən keçirməyincə, onu xalqla bahəm, rəsmi yada salmayınca dinclik tapa bilmirdi. 20 Yanvar Azadlıq mücahidlərini unutan camaatımıza rəsmi xatırladırdı. İncəsənət muzeyində açılmış Qanlı yanvar sərgisinə baş çəkir, qiymətləndirirdi.

...Novruz bayramı xalqımızın ulu bayramıdır. Rəsmi təməli rəhmətlik Şıxəli Qurbanov tərəfindən totalizm dövrün «Bahar bayramı» kimi səslənən, məhz gecə-gündüzün bərabərliyi, əslində yerüstü insanların «yeni ili» Allahın göndərdiyi təbiət qanunu ilə martın 21-də köhnə ili təslim edir, özü təxt-taca qalxır, təbiət öz libasını dəyişir, torpaq canlanır, insan şənlənir, ruhlanır, dünya çiçəklənir, dirçəlir, insanlar kimi...

Bu İslam aləmindən gələn dünya elmidir. Təbiətin bu çal-çağırışına, toy-büsatına insanlar da qoşulur. Bu münasibətlə prezidentimiz martın 16-da Novruz bayramının milli ənənələrlə qeyd edilməsi üçün Prezident Aparatında nazirliklərin, komitələrin, konsernlərin, şirkətlərin, idarə və müəssisələrin icra hakimiyyəti başçılarının, ictimai və yaradıcı təşkilatların nümayəndələri, kütləvi informasiya işçiləri ilə görüşür. Novruz bayramının milli təntənə ruhunda

keçirilməsi üçün hökumət komissiyası yaratdı. Müdrik Prezident ürəyinin İslam aləminə bağlılığını sübut etdi.

Əziz prezident qeyd etdi ki, 70 illik sovet dövründə təzyiqlərə baxmayaraq xalqımız öz ənənəvi bayramını qeyd etmişdir. Rəsmiyyətdə «Bahar bayramı» adı altında qönçələnirdi. Ticarət, məişət əhalinin tələbatından geri qalır. Səfərbər olub, Novruz bayramı qədim xalq ənənələrinə müvafiq keçirilmiş müşavirədə əhalinin bayram süfrələrinin ərzaqla təmin edilməsi müzakirə olundu...

Ölkə prezidenti bildirdi ki, bayram əhval-ruhiyyəsini xalq hiss etməlidir, elektrik enerjisi, qazla təmin olunmalıdır. Bugünkü ağır vəziyyətdən çıxmaq üçün yollar axtarmalıyıq, tədbirlər görməliyik. Hər bir azərbaycanlı ürəyi istədiyi kimi bayramı keçirməlidir. Novruz bayramı hər bir kənddə, qəsəbədə, şəhərdə lazımi şəraitdə gələcəyə ümidlə qeyd edilməlidir. Cəbhədə döyüşən əsgərlərə xüsusi qayğı göstərilməlidir. Müdafiə Nazirliyi, cəbhə bölmələrində icra orqanlarının başçıları elə etməlidirlər ki, əsgərlər, yüksək əhval-ruhiyyə ilə bayramı qarşılasınlar. Qaçqınların maddi-sosial vəziyyətinə diqqətlə yanaşılmalıdır. Şəhid ailələrinə daimi diqqət hamımızın vəzifəmizdir. Şəhidlərin qara bayramını keçirmək üçün şəhid ailələrinə yardım edilməli, onlar ərzaqla təmin olunmalıdırlar.

Cəbhədə vuruşan əsgərlərin ailələrinə pulsuz ərzaq verilməlidir, əhaliyə və əsgərlərə konsertlər verilməlidir. Tənha qocalar, yetimlər, əlillər, köməksizlər cəmiyyətimizdə var, bayram günlərində onlara daim diqqət, qayğı olmalıdır.

Novruz bayramı münasibətilə respublikamızın hər yerində kütləvi tədbirlər, mərasimlər keçirilməlidir, idarə, müəssisə, təşkilatlar, kənddə, qəsəbədə, şəhərdə yaşayan tənha adamlara, korrulara, imkansızlara yardım etməlidilər. Bütün xalqda vətəni sevmək, ölkəmizin ərazi bütövlüyünü

qorumaq əhval-ruhiyyəsi yaratmaq lazımdır. Mən bütün təbəqələri bu fikir ətrafında birləşməyə çağırıram. Dövlət başçımız dedi ki, bu bayram günləri cəmiyyətimizdə birlik, həmrəylik nümayiş olmalıdır, keçmişdə küsülü olan insanlar barışmalıdırlar, bir-birinə qarşı iddialara son qoyulmalıdır, mənfi münasibətlər unudulmalıdır.

Bayram günləri ictimai asayiş xüsusi təmin olunmalıdır, cinayətkar ünsürlərin qarşısı alınmalıdır. Bu günkü müşavirədə əsas məqsədimiz budur ki, bayramımızı bir ailə kimi keçirək, ailədə, nifaq təzad olmasın, mərhəmət olsun! Bunlar bizim müstəqil Azərbaycanın gələcəyi üçün lazımdır; ən əsası isə düşmənin torpaqlarımızdan qovulmasıdır. Bunun üçün iqtisadiyyatımız yüksəlməlidir, siyasətimiz genişlənməlidir. Cəmiyyətdə vətəndaş həmrəyliyi yaranmalıdır.

Heydər Əliyev ulu bir rəhbər kimi İslam aləminə qəlbən vurgun idi. 60 illik sovet sisteminin xarabalığa çevirdiyi Bibiheybət məscidinin Heydər Əliyev tərəfindən bərpa edilməsi buna əyani, tarixi dəlildir. Elə də Heydər Əliyevimizin Məkkə ziyarəti onun İslam aləminin parlaq səhifəsidir. Məhz ona görə Allah Heydər Əliyevi onun kiçik əleyhdarlarının başı üstündən sınaq dünyasından keçirməklə müdrik insanı yenidən Azərbaycana rəhbər gətirdi. Bu Azərbaycan üçün Allahdan göndərilən əcrdir. Bunu zaman təsdiqlədi, buna dünya razılaşdı, Heydər Əliyevin kiçik əleyhdarları da Heydər Əliyev rəhbərliyinin zəruriliyini duyduqlar və zamana qoşulub onu təsbit etdilər.

Dünyəvi prezidentimiz Heydər Əliyevin böyük qəlbi İslam ürfanına çox təqvalıdır. Bu rəhbərin 60 illik xarabazara çevrilmiş «Bibiheybət» məscidinin yenidən bərpa edilməsində özünü göstərdi. Ümummillə liderin oğlu İlham Əliyevlə bahəm həcc ziyarəti bir daha özünü

təsdiqlədi. İstər prezident olsun, istər adi adam həcc ziyarətində TƏVAB insanı özünə cəlb edir, insan paklaşır, xeyirxahlaşır, gözlərindən bəsirət götürülür, Rəhman və Rəhim Allahın təqvasına qovuşur. Mərva və Səfa dağları arasında iki rükət namaz əta edir. Kim olduğunu anlayır, Yaradana bir daha səcdə edir. Onun ən böyük düşməninin şeytan olduğunu qəlbinin gözləri ilə görür. Ey insan, unutma ki, həcc ziyarəti sənin təzadlı ömrünün bayramıdır. Hələ Tövrətdə Məhəmməd (s) peyğəmbərin əziz nəvələrinin – bizim şahənşah imamlarımızın ismi şərifləri verilmişdir. Allah taala ilk dəfə öz nur ruhundan Məhəmməd (s) peyğəmbərin ruhunu vermişdir. On iki min il öz müqəddəs sultanlığında saxlamışdır. Bütün peyğəmbərlərin ruhları Məhəmməd (s) peyğəmbərin ruhundan verilmişdir. Məhz ona görə Məhəmməd (s) peyğəmbər deyir: «Adəm yox ikən mən var idim».

Sən qalibyyətə çatırsan. Mina dağına qalxanda sən Allahın layiqli bəndəsi – qulu olduğuna söz verirsən. Yenidən ehramdasan, Ərəfat çölündəsən, Adəm və Həvvanın görüşdükləri və tövbə etdikləri məkəndasan. Zöhr namazından şam namazına qədər Allaha dua edirsən. Mələklər bu müqəddəs İslam dualarının sədası altında yer enir. Allahdan nicat istəyirsən, şeytani daşlamaq üçün çinqıl toplayırsan, şeytana daş atırsan. Bu rəmzi mənə daşıyır. Məşəri-həramı tərək edirsən. Nur şəhəri Mədinəyə üz tutursan, Rəsul Əkrəmin məzarını ziyarət edirsən, nurlanırsan. Unutma ki, ziyarətdən qayıtdıqdan sonra qəlbinin bu büllur paklığına günah tozu düşməsin. Qalan ömrünü saleh, xeyirxah yaşa! Sənə hər iki dünyada əbədi xoşbəxtlik gətirən həcc ziyarətinə heyfin gəlsin. Onsuz da sənin sonrakı həyatında bu salehliyini zaman təsdiq edir. Necə ki, ümummilli liderimizin həcc ziyarətini xalqımız

ehtiramla qarşıladı. Rəhbərin salehliliyini, Allaha təqvasını zaman təsbit etdi və edir...

Hər iki cahanın həbibisən Məhəmməd,
Adəm yox ikən, sən var idin Məhəmməd.
Sən 18 min aləmə Müstafasan,
On iki imamın adı Tövrətdədir,
Kərbəla vaqisi Biət məktəbidir.
Bu Allahdan imam Hüseyinə əcirdir.
Rəhbər qismətini aldı İlahidən,
Fitrətini, qəlb işığını səndən,
İlahi, güc ver, qisas alağ düşməndən...

Heydər Əliyev Azərbaycanda vəhabiliyin islama və Azərbaycan dövlətinə qarşı terrorçuluq ocağı olmaması üçün əcnəbi dini cərəyan mərkəzlərinin Azərbaycan Dövlət Təhlükəsizlik orqanlarının daim diqqətində olmasını tapşırırmışdır. Ulu öndərimizin dövlətçiliyimiz və müstəqilliyimiz haqqında bütün dünyəvi və siyasi tapşırıqları Azərbaycan dövlət rəhbərliyi üçün əbədi qurtuluş və mayakdır və sabaha tərəqqi yolumuzdur. Məhz ona görə Atatürk və Ataheydər köksündən gurlayan xilas şəfəqlərini vəsf edən bu kitab azəri türklərinin yüz illik tarixi yaralarının üstünə məlhəm şəfası çəkir... Əziz rəhbərimizin **85** illik yubileyi xalqımızın bayramıdır. Və bu bayram əbədidir.

HƏSƏN ƏLİYEV

Torpağın, çiçəklərin, yaşıl ağacların dilini bilən, nurlu insan, böyük vətəndaş, alim, akademik Həsən Əliyev xalqımızın xatirəsində həmişə yaşayır və yaşayacaqdır. 1977-ci ildə mənim böyrəklərimə Bunun üçün «Qalaltı» sanatoriyasına təbii müalicə lazım gəldi. getməli oldum.

Akademiq Həsən Əliyev

Bura respublikamızın hər bir bölgəsindən insanlar gəlirdilər. Bu sanatoriya uroloji mərkəz kimi tanınırdı. Bir gün xəbər yayıldı ki, Azərbaycan Respublikasının Elmlər Akademiyasının Coğrafiya institutunun direktoru Həsən Əliyev sanatoriyaya gəlir. Həsən müəllim ömür xanımı Zərgələm bacı ilə sadə, təmtərahsız gəldi. Təəcüb etdik. O zaman bildiyimiz kimi, Azərbaycan KP MK-nin birinci katibi Heydər Əliyevin böyük qardaşı sanatoriyaya qılçalarının ağrısına görə gəlmişdir. Həsən müəllim özünü elə aparırdı ki, elə bil Azərbaycanın birinci katibinin qardaşı deyildi. Sadə bir insan, adi alim idi, özünü yüksək tutmurdu, kimliyini bildirmirdi. Hamı ilə təvazükar, adi söhbət edirdi. Həmişə şümşad çöhrəsində təbəssüm sezilirdi. Mən balaca bir yazar adamı olduğum üçün mənimlə maraqlanırdı, mənəvi rəftar edirdi. Hərdən yaxındakı meşəyə gedirdik. Təbiət alimi laləzar, zümrüd meşənin vurğunu idi. Onlarla təbii dillə danışırdı. Mən onu müşahidə edirdim. Həsən müəllim hamı ilə təmtərahsız sadə danışır və dərdləşirdi.

Mənə deyirdi ki, «bala təbiətin təsvirini verəndə bu çiçəkləri və ağacları öz dili ilə danışdırır, onda təbiət sənə həzz verəcəkdir. İnsan kimi təbiətlə dostluq edəcəksən». Bir ağac on insana oksigen verir, - deyirdi. Böyük insan torpaq altından qalxan rənbərəng çiçəklərin dilini necə gözəl bilirdi. Onların hərəsinin bir dərdə dərman olduğunu deyirdi. İlahi, insan nə qədər mülayim, həlim, adi olarmış. Hər bir ağacı görəndə kimi onu müayinə edib yaşını deyirdi. Bu böyük insanın əsəbləşdiyini mən görmədim. Həsən müəllim ağacın budağını kəsəni təbiətin «düşməni» adlandırır, torpağı çeşidləyirdi. Hansında dənlə bitkilər, hansı ağaclar bitib bilər onu elmi əsaslarla aydınlaşdırırdı. Üzüm plantasiyalarının «resept»ini verirdi. Dağ rayonların torpağının xasiyyətini deyirdi. Bir dəfə mənimlə şirin söhbət edərkən bizim Cəbrayıldakı koğuşundan dəyirman işlədən, buztəki su çıxan, diametri 12 metr olan, yaşı min ildən çox olan çınarı xatırlatdı. Torpağın üst qatını yağış sularının yuyub aparması, torpağın eroziyaya uğramasından çox danışdı. Deyirdi ki, yağış suları torpağın münbüt qatını aparır, yerində torpağın sümüyü qalır. Ağaclar torpağın sürüşməsinin qarşısını alır. Qocalıb kəsilən ağacın yerində yenisini əkmək lazımdır. Meşələri diri-diri doğramaq cinayətdir. Yaşıl çəmənli yamaclar dazlaşır, keçəlləşir, flora və fauna dəyişir. Hər bir insan təbiətə bağban kimi yanaşmalıdır. Ağacların suvarması haqqında deyirdi ki, onları sübh çağı, yaxud kölgə düşəndə suvarmaq olar. Yaxşı yadımdadır, o zaman Azərbaycanın kurort yerlərinin bərpa edilməsi Həsən müəllimin təşəbbüsü ilə olurdu. Həsən müəllim deyirdi ki, ağaclar insanlara sağlamlıq bəxş edir, ağacı kəsən insan bunu niyə duymur? Dünyada görkəmli təbiət alimi olan Həsən Əliyevin təbiət eksponatları ilə bəzədilmiş təbiət muzeyi olmalıdır. Bu əyani təbiət

məktəbidir. Bəli, nə qədər ki, Azərbaycan və onun
cahanşümul təbiəti yaşayır, vətəndaş akademik Həsən
Əliyevdə yaşayacaqdır...

ƏZİZ ƏLİYEV

İctimai – siyasi dövlət xadimi olan Əziz Əliyevin acı taleyi yəqin ki, bir kitaba sığmaz. Mən bir yazar kimi Azərbaycan və Dağıstan xalqının sevimlisi olan Əziz Əliyevin haqqında məlumat xarakterli kiçik bir yazı vermək arzusunda bulundum.

1941-ci ilin may-iyun aylarında Azərbaycan KRMK-nin 3-cü katibi Əziz Əliyev İrana göndərilir. Sovet əsgərləri İranda gül-çiçəklə qarşılanır. O zaman ermənilər istəyirdilər ki, Təbriz onlara tabe olsun. İranda demokratiya güclənirdi. İranda siyasi, istimai dövlət xadimi Əziz Əliyev hərbi hissəyə rəhbərlik edir. Onda İranda azərbaycanlılar təqib olunurdu. Siyasi rəhbər Əziz Əliyev Güney Azərbaycanda xəstəxanalar açır, soydaşlarımıza doğma xidmət göstərir. Sonra SSRİ Müdafiə Komitəsinin 1 sentyabr qərarı ilə Əziz Məmmədqulu oğlu Əliyev Dağıstan KP-nin 1-cü katibi göndərilir və Azərbaycan Kommunist partiyasının 3-cü katibliyindən azad olunur. O zaman Dağıstan əhalisi müharibəyə səfərbər edilməli idi, yoxsa çeçenlər kimi onlarda sürgün edilməli idi. Əziz Əliyev Dağıstan ağsaqqaları ilə görüşür, 6 il Dağıstanda işləyir, yerli kadrlar hazırlanır. Dağıstanlılar Əziz Əliyevi sevir, ona «Qurucu Əziz » adını verirlər. Böyük insan Əziz Əliyevi Dağıstanda sevirlər, orada gözəl iz qoyub. Bəli, illər

keçsədə bu qəlbi işıqlı insanı Dağıstan ağsaqqallarının oğulları, nəvələri indi sevimli, böyük dövlət rəhbəri kimi anırlar. 1948-ci ildə Əziz Əliyev Moskvada kursa çağrılır. Sonra Azərbaycan – KP. MK – 1-ci katibi Mir Cəfər Bağırov bu mərhəmətli böyük insanı özünə gələcək rəqib kimi görür, onu öz yolundan götürməyə diqqət verir. 1949-cu ildə M.C.Bağırov Moskvadan Əziz Əliyevi Azərbaycan Nazirlər Sovetinin müavini işləmək üçün çağırır, sonra neçə illər guya açmadığı «sirri» açır. Əziz Əliyev öz şəxsi işində bacısının İranda yaşamasını gizlətməmişdir. Əziz Əliyevin şəxsi işdəki məktubu qaldırılır. Əziz Əliyev vəzifəsindən azad edilir. Əziz Əliyev Səhiyyə nazirliyində «Orpodemiya və Bərpa» institutuna direktor təyin olunur, sonra Caparidze adına xəstəxanaya baş həkimin müavini göndərilir. Əziz Əliyev mənəvi sarsıntılar keçirir. 1954-cü il mart ayında yenidən həmin instituta qaytarılır. 1962-ci ilə qədər, ömrünün sonuna kimi institutda işləyir...

Böyük insan, siyasi dövlət xadimi Əziz Məmmədqulu oğlu Əliyevin tale yolu hardasa N.Nərimanovun tale yolu ilə birləşir. Bu gün Azərbaycan xalqının böyük oğlu Əziz Əliyevi öz xalqımızla bahəm, Dağıstan xalqı da sevir və əzmlə onu xatırlayır. Nəsil səcərəsini Allah seçir. Bu gün dünyada öz xalqını təmsil edən çağdaş prezidentimiz zati aliləri İlham Əliyev atasının, babasının yolunu müvəffəqiyyətlə davam etdirir. Axı, cənab İlham Əliyev Avropa Şurası sədrinin müavini və büro üzvü işləmiş və Heydər Əliyev məktəbini keçmişdi. Cavan və sevimli prezidentimizlə dünya hesablaşır.

İşıqlı insan olan Əziz Əliyevin təvazokar, xoş xatirəsi bu gün də yaşayır, sabahda yaşayacaqdır. Bu gün çinarlaşmağa doğru qədəmləyən babasının, ulu babasının,

atasının gələcək davamçısı balaca Heydər, Allah vergisidir, Allah tərəfindən seçilmiş, bu ali xalq rəhbərliyi verilən nəsil şəcərəsini aparmaq üçün... Məhz ona görə Heydər Əliyev dahiliyi və dühalığı əbədidir, çünki bu alilik, dühalıq Allah seçimidir, nəsillikdir. Nəsil mənsubiyyətini dünya elmi, xüsusi ilə islam ürfanı təsbit edir...

İLHAM ƏLİYEV

*Mən xalqıma xidmət edirəm...
«Azərbaycan ərəzi bütövlüyü
müzakirə mövzusu ola bilməz!
Dağlıq Qarabağı kriminal
quldur dəstəsi zəbt edib...»*

Azərbaycan Respublikasının prezidenti İlham Əliyev

Tövhid Allahdan gələn Azərbaycan xalqına böyük bir əcir kimi göndərilən dünyəvi siyasətçimiz Heydər Əliyevin xalqımıza gətirdiyi xilaskarlıq əbədidir. Bu xilaskarlıq fonunda bir həqiqəti açmaq lazımdır ki, Heydər Əliyev ailəsinin hər bir üzvü həmin siyasi mühitin, milliliyin içərisində böyümüşlər, yetişmişlər, pərvazlanmışlar. Odur ki, Heydər Əliyev ailəsinin hər bir üzvü Allahın qismət göndərişi ilə sabah Azərbaycana rəhbər gələ bilər və gəlməlidir. Bu Azərbaycan xalqı üçün Azərbaycana göndərilən Allahın xalqımıza bəxş etdiyi xilaskarlıq qanunudur, təbiidir. İlham Əliyev Heydər Əliyevin siyasi şinelindən çıxan, onun müqəddəs varisi və davamçısıdır. Xalqımızın o varislik şövqündə İlham Əliyevə böyük sevgi və sayqısı var və dünyanın siyasət manejinə dünyəvi siyasətçimizin işinin davamçısı kimi tanınır, ad-sana sahib olur və bu təbii sövq ilə dünyanın siyasət manejinə səbirlə, təmkinlə addımlayan Heydər Əliyevin gələcək siyasət və quruculuq şagirdini görürük. Tarixi faktlar sübut edir ki, Heydər Əliyev Azərbaycanın dünya tarixinin uçurumunda dayanarkən Heydər Əliyev xilaskar gəldi və bu yolun ilk davamçısı məhz onun oğlu olmalıdır, onun varisi olmalıdır. İlham Əliyev Heydər Əliyevin siyasət məktəbini keçmişdir

və dünya siyasətinə Heydər Əliyev simasında qoşulmuşdur. 1990-cı ildə Sovet hakimiyyət binasının svaylarının laxlamasına çoxumuz inanmırdıq. Amma gərək o zaman kimi ziyalılarımız, xalqımız Azərbaycanın böyük oğlunu böyük dövlətə, etiramla Azərbaycan hakimiyyətinə gətirəydilər. Yalnız o zaman torpağımızın 20 faizi bu gün güdaza getməzdi. Sovet hakimiyyəti illərində həmişə

Kremlin məmurları ermənipərəst olub Azərbaycana ögey münasibət göstərirlər. «9 May» faşizm üzərində qələbəsinə görə Kremlin dünyası həmişə sabiq müttəfiq respublikalara borcludular. Xüsusilə, Azərbaycana... Böyük Vətən müharibəsinin tırtıllı tanklarının və qırıcı təyyarələrinin yanacağının 75 faizinin məhz qəlbimizdə həmişə yaşayan

akademik Yusif Məmmədəliyevin ixtira etdiyi donmayan otkan benizini ilə işləmişdir. Yerinə düşərdi, xatırlasaq, təkrar etsəm,, Adolf Hitler deyirdi ki, benzinsiz tank və təyyarə uşaq oyuncağından başqa bir şey deyildir. Təkcə bu kəlamın hüsurunda Moskva həmişə Azərbaycan xalqına borcludur. Bu silinməz bir tarixdir. Hələ mən Azərbaycan diviziyalarının şücaətindən, Mehdi Hüseynzadə, Həzi Aslanovdan, İsrafil Məmmədovdan danışmıram. Onlar onsuz da, tarixdə öz yerlərini tutublar. Gələcək Azərbaycanın müstəqilliyini daimiləşdirən yalnız Heydər Əliyevin birinci davamçısı İlham Əliyev ola bilər və olacaqdır. Bu bizim Allahdan göndərilən tariximizdir, danılmaz tariximizdir. Maraqlıdır, Moskvanın politoloqları açıq-aşkar deyirlər ki, Dağlıq Qarabağın gümüşü açarı məhz Kremlin «cibində»dir...

Axı İrəvan xanlığının içərisində Rusiya çarı I Nikolayın böyük havadarlığı ilə Novruz bayramında Azərbaycan türk xalqına «hədiyyə» kimi Azərbaycanın xanlıqlarından biri olan İrəvan xanlığında Erməni vilayətini yaratmışdır. Şəksiz ki, Azərbaycan torpağında yaradılan bu erməni vilayətinin göyümtül tüstüsü I Pyotrın vəsiyyətnaməsindən gəlirdi. Küçədən «URRA» - deyib hakimiyyətə gəlmək asandır. Amma o hakimiyyəti, dövləti, onun müstəqilliyini saxlamaq dünyada tanınan siyasi şəxsiyyətin işidir. Bu şəxsiyyət isə Azərbaycanda XX əsrin ikinci yarısı üçün Tövhid Allah böyük vətəndaşımız Heydər Əliyevi göndərib. Bunu danmaq, tariximizi danmaqdır. Qədirbilən xalqımız Heydər Əliyevin xilaskarlığını, milliliyini gözəl qiymətləndirir. Bunun ətrafında monolit birliyini təşkil edir.

İlham Əliyevi mən 13 yaşında, yəni 1501-ci ildə paytaxtı Təbriz olan Azərbaycana böyük sərkərdə və xalq

şairi kimi gələn şah İsmayıl Xətai ilə müqayisə edərdim. Şah İsmayıl Xətai Əfqanıstandan başlamış Bağdada qədər böyük Azərbaycanı yaratdı. 2,5 milyon kv.km. Azərbaycanın ərazisi oldu. Uzun Həsənin davamçısı oldu. Şah İsmayıl ana dilimizi və dövlətçiliyimizi yaratdı. Ümumiyyətlə, Şah İsmayıl dünyada ilk dövlətçilik aləmini yaratdı. Ağdərədə ermənilərin köç etməsinin yüz əlli illik abidəsini Heydər Əliyev açdı və tarixiləşdirdi. Təmali Səfəvi və Ağqoyunlu dövləti olan Azərbaycan dövlətinin xilaskarı Heydər Əliyevin tarixiləşdirdiyi bu abidəni ermənilər dağıtsa da, tarixi dağıda bilməzlər. Tarix tarixliyində qalır. I Nikolayın yaratdığı saxta erməni vilayətini yalan üzərində qurulan Sovet imperiyası Azərbaycanın torpaqları hesabına Ermənistan respublikası, dövləti yaratdı. Rusiyada buraxılan coğrafi atlasda qəribə bir dəhşət verilir ki, Ermənistan dövləti Sovet imperiyasına birləşdirilmişdir. Əslində isə o zaman Ermənistan dövləti yox idi. Azərbaycanın İrəvan xanlığında yaranmış saxta Erməni vilayəti var idi. Bu tarixi köklərimizin əsasının siyasi mühiti içərisində – Heydər Əliyev mühitində yetişmiş, siyasətlənmiş, dünyada tanınan İlham Əliyev Azərbaycanda Heydər Əliyevin davamçısı kimi Azərbaycanın gələcək prezidenti olmasına heç kəsin şəkki-şübhəsi yoxdur və ola da bilməz. Mən on il əzəl düşündüyümü Tövhid Allah eşitdi, qəbul etdi, əziz rəhbərimiz Heydər Əliyevin prezidentliyini, xalq segisini İlham Əliyev yaşadır... Bu zati-alilik çox illər yaşayacaq, Azərbaycanı çiçəkləndirəcək, tarixləşəcək...

Вақт. 1996-сӣ ил

AZƏRBAYCANIN BİRİNCİ XANIMI

*Qadın gülərsə
Şu işsiz mühitimiz güləcək,
Sürüklənən bəşəriyyət
qadınla yüksələcəkdir.
Hüseyn Cavid*

Heydər Əliyevin varisi, siyasət şagirdi İlham Əliyev prezidentimizdir. YUNESKO-nun xoşməramlı səfiri və Heydər Əliyev Fondunun prezidenti Mehriban xanım Əliyeva dünyəvi şərq xanıdır... Mehriban xanım ailəsinə, millətində bağlı olan xanımlar xanıdır. Heydər Əliyev siyasi ocağının məktəb varisi İlham Əliyevdir. Heydər Əliyev ocağının milli, siyasi qığılcımlarının dünyaya fişəng edən Azərbaycan rəhbəridir. İlham Əliyevin dünyaya siyasi, milli, beynəlxalq baxışı dünyada sezilir. Azərbaycanın birinci xanımı Heydər Əliyevin və İlham Əliyevin dünyəvi siyasi və milli ocağında püxtələşir... Mehriban xanım ictimai-siyasi xadim kimi milli və siyasi dövlətçilik atmosferində, milli və siyasi ruhda qönçələnir. Axı, Mehriban xanım görkəmli oftalmoloq, akademik Zərifə xanım Əliyevanın gəlinidir. Akademik xanım mərhəmətindən Mehriban xanım gözəl-gözəl bəhrələnmişdir.

Mehriban Əliyeva Ataheydər mərhəmət fondu ilə Azərbaycanda qısa zamanda 150-dən çox yeni təhsil ocağını inşa etdirib. Körpələr evlərinə, əlil uşaq evlərinə, uşaq

bağçalarına himayədarlıq və hamilik edib. Azərbaycan balalarına neçə-neçə kompyuter sisitemi ərməğan etmişdir. Mehriban xanım Qərbin və İslam ölkələrinin xoş məramlı səfirdir.

**Mir Cəlal, Püstə xanım, Xavər xanım və Səməd Vurğun.
Moskva, 1950.**

Xalqımızın yazıçısı, müqtədər alimi Mir Cəlal müəllim bugundə bizimlədir. Onun cahansümül əsərləri dünyə tanıyan övladları, nəvələri var.

... Arif Paşayev, Nərgiz Paşayeva, Ataheydər fondunu dünyada şöhrətləndirən Azərbaycanın birinci xanımı, Millət Vəkili Mehriban xanım Əliyeva...

Mehriban xanımın qayğıkeş, zərif, milli qəlbi məhzi ömrü, həyatı yer insanlarına məktəb olan Rəsuli-Əkrəmin Maarif haqqındakı müqəddəs kəlamlarından islam maarifi

ilə çulğalanmışdır. Mehriban xanımın musiqi xəzinəmizdən muğamatın zənginliyini bir daha dəyərləndirməsi millilik billur qəlb çeşməsindən qaynayıb gəlir. Estrada, simfoniya, caz, muğamat ümmanında birləşir, dünyada yer tutur. Bax, Motsart simfoniyası muğamat ətri-reyhan çəmənliyindən rayihələnilir. Muğamatın dünya musiqisində real qönçələnməsini milli duyan M.Əliyeva Azərbaycan musiqi-vokal aləminin banisi Üzeyir bəy Hacıbəyovun 120 illik yubileyində muğamata can, ruh rəvac etdi. Bu gün M.Əliyevanın dünyanın siyasi aləmində öz yeri var...

YUNESKO-nun və ISESKO-nun xoşməramlı səfiri və Heydər Əliyev Fondunun prezidenti Mehriban xanım Əliyevanın təşəbbüsü ilə 600-ə qədər orta təhsil məktəbinin inşasına, əsaslı təmirinə və kompüter aləminə yeni, dünya standartlarına cavab verən dünyəvi elmi nəfəs verilmişdir. Bu gün Azərbaycanın birinci xanımını dünya ölkələri yaxşı tanıyır və siyasi şəxsiyyət kimi, siyasət xanımı kimi tanımağa başlamışdır. Hedər Əliyev Fondu beynəlxalq Mərhəmətlik təşkilatıdır.

Ümmumiyyətlə, Heydər Əliyev ailəsinin insanlığını, siyasi mühitini vəsf edərkən Mehriban xanımın xalq mədəniyyətimizin, milli dəyərlərimizin, adət-ənənələrimizin himayəçisi kimi onun nəsil şəcərisinə gəldikdə alim, yazıçı Mir Cəlal müəllimin insanlığını xatırlasaq yerinə düşərdi. Hətta, mən Texniki institutda oxusam da ikinci dərəcəli dərslərdən qaçıb, Mir Cəlal müəllimin, insanlığın zirvəsi olan bu şəxsiyyətin mühazirələrini dinləyib ondan həzz alardım. Onun «Dirilən adam», «Agent Agentov», «İclas qurusu» məntiqli, sətiraltı mənalara yazılmış əsərlərini oxuyarkən onun milli qeyrətinin şahidi oluruq. Mən deyərdim ki, dünyada və Azərbaycanda müəllim halallığının heykəli qoyulsa, Mir Cəlal müəllimin heykəli qoyula bilərdi.

Necə ki dünya siyasətçilərinin sırasında Heydər Əliyevin heykəli qoyulur, təbiətin coğrafiyasının «həkim» akademiki Həsən Əliyevin vicdan dünyasında öz yeri, tarixi, müdirikliyi olduğu kimi. Mir Cəlal müəllim insanlığın, paklığın zirvəsi olmuşdur. Mir Cəlal müəllim seyid şəcərəli insandır. O, çox tələbəyə, müəllimə və insanlara xeyirxahlıq etmiş, əl tutmuşdur. O, bir gün Gəncədə dostluğa başladığı Səməd Vurğuna deyir ki, Səməd deyəsən məndən soyumusan? Səməd Vurğun duruxur, onu qucaqlayır:

- Ayə səndən soyumaqımı olar!? Sən yaşça məndən iki bayram kiçiksən, amma adam Səndən utanır. «Tı sliškom porədoçniy çelovek». Böyük alim, yazıçı, geniş qəlbli insan Mir Cəlal müəllim ruhən həmişə bizimlə addımlayır...Ali insan, yaşıl meşələrə, bağlara, parklara, rəngbərəng çiçəklərin rahiyyəsinə qərq olmuş yaşıl çəmənliklərə, meşəliklərə bürünmüş Laçın dağları, təpələri canlı insan sanan akademik Həsən Əliyev dünyadaki yaşıllığın, paklığın Allahdan gələn «həkim» akademiki idi... Amma Heydər Əliyev kimi bu günkü, düha siyasətçi, oftomoloqiyanın dünya alimi Zərifə xanımın, Mir Cəlal kimi yazıçı alimin, Həsən Əliyev kimi akademik və belə xeyirxah böyük insanların həmişə xalq ilə yaşaması təbiidir. Bu Allahdan gələn təbii qanundur! Burda insan gücsüzdür... Burda dahi siyasətçimiz, Azərbaycanın böyük oğlu, Azərbaycanın xilaskarı, ikinci müstəqilliyimizin banisi və alim memarı Heydər Əlirza oğlu Əliyevin müqəddəs kəlamları yada düşür: «Bir ağacı kəsən, mənim qolumu kəsir»...İllahi, yaşıllığımız, ağ ciyərimizin əbədi dərmanı olan, öz-özünə həmişəlik müalicəmiz haqqında zəkasına əlyetməz, ün çatmaz Heydər Əliyev kəlamlarının şəfqətini Allah verib.

Azərbaycanın birinci xanımının xalqa qayğıkeşliyi, onun əsrarəngiz muğamatına məhəbbəti, fəziləti çağdaş tariximizdə

özünü bir daha büruzə verir və xanımın məsum baxışlarında bariz oxunur. Xanımın dünyada korlara, şikəstələrə himayəçiliyi ali mərhəmətdir, iffəti, elmi Tövhid Allahdandır., təvəkküldür. Dövlət idarəçiliyində, milli siyasətdə dünyanın siyasət xanımlarının sırasına çıxır, vətəndaş xanımdır. Heydər Əliyevin, Heydər Əliyev siyasətinin şagirdi İlham Əliyevin sədaqətli, milli, xəlqi köməkçisidir, yardımçısıdır. Bu, onun dünyəvi ictimai və siyasi xeyirxah işlərində, milli qayğıkeşliyində özünü aydın büruzə verir və qədərbilən xalqımız özünün xalq xanımını, onun milli diqqətini, nur əxlaqını görür, qiymətləndirir və xalqımızın milli və birinci xanımı qəbul edir, Şərq aləminə və dünyaya təqdim edir.

Bu gün Mehriban xanım əsrarəngiz muğamatı dünyada şəərəfləndirir. Heydər Əliyevin fondunu beynəlxalq aləmdə şöhrətləndirir. Təhsil sistemini Heydər Əliyev Fondu əsasında yeniləşdirir, müasir məktəb binaları inşa edilir. Azərbaycanın birinci xanımı elmi, ictimai, siyasi dövlət xadimi kimi dünyada tanınmağa başlayır. Öz vətənpərvərliyi, milliliyi, adət-ənənəmizə ehtiramı ilə xalqın qəlbində özünəməxsus yer tutur və siyasət dünyasına doğru addımlayır. Camaatın qəlbində müdrikləşir, rəhbərləşir, ölkəmizin siyasi dövlət xadiminə çevrilir. Onun ciyərpası Leyla xanım Moskvada mərhəmətlik edir. 1979-cu ildə Heydər Əliyev Milli Konservatoriyamızda ilk dəfə muğamat sinfi açdı. Bu gün bu mənəvi sərvətimizi Millət vəkili Mehriban xanım öz milli qəlbinin dan şəfəqləri ilə işıqlandırır. Heydər Əliyev ailəsinə xalq sevgisini bir daha yüksəldir. Mehriban xanım simfoniyanı, cazı özündə birləşdirən Azərbaycan muğamatını zirvəyə qaldırmaqla millətimizin «Ana laylası»nın həzinliyini dünyada eşitdirdi. Qəribədir, qışqırıb dünyaya gələn insan muğamatın zili ilə gəlir, dünyadan köçəndə isə muğamat üstə həzin «Yasin» sədası ilə köçür. M.Əliyeva milli, pəst muğamatımızın

simfonik çalarlarını «Xarı bülbül»lüyünü bizə qaytardı. Mehriban xanım Allahın rəvacı ilə Heydər Əliyev ömrünün gələcək davamçısı və dünyəvi siyasi daşıyıcısı İlham Əliyevin xanımı kimi xalqımızın sədaqətli dostu olacaqdır, xalqımızın dövlət xadimi kimi yüksələcəkdir.

Mehriban xanım Əliyevanın bu gün Azərbaycan elminin inkişafında, mədəniyyət və incəsənətində apardığı qlobal ictimai işlər xalqımız tərəfindən bəyənilir, dünyanın siyasi və mənəvi səhnəsində tanınır və sevilir...

Azərbaycan xalqı Heydər Əliyev fondunun Mehriban xanımın simasında xeyriyəçi aksiyalarını heç zaman unutmur və unutmayacaqdır. Azərbaycanın ledisi millətin genetik fondunun qorunub saxlanması özünün vətəndaşlıq borcu hesab edir. Ölkəmizdə Heydər Əliyev fondunun hesabına Talassemiya və Diabet xəstəliklərindən əziyyət çəkən uşaqlara və böyüklərə şəhər və kəndlərimizdə genişmiqyaslı himayədarlıq edilir. Beynəlxalq standartlara müvafiq olaraq yeni məktəblərin tikilməsi və onlara zəruri avadanlıqların alınmasına görə Mehriban xanıma xalqımız həmişə öz minnətdarlığını bildirir. Təhsilimiz Boloniya sisteminə gedir.

Mehriban xanım Əliyeva Azərbaycan Mədəniyyətinin Dostarı Fondunun prezidenti, YUNESKO və İSESKO-nun xoşməramlı səfiri, ölkəmizin Gimnastika Federasiyasının prezidentidir. Mehriban xanımın heyrətamiz mənəviyyəti, məsuliyyət hissi, böyük siyasətçi və təşkilatçılıq potensialı, doğma xalqına milli məhəbbəti onu xalqına sevirir və həmişə sevirəcəkdir. Bəli, yeniləşən Azərbaycanda Heydər Əliyev ocağının gur yanması, xalqın qəlbindən od alır. Bu Ulu Tanrıdır...

EPİLOQ

İnsanları idarə etmək özü bir sənətdir...

Mirsədi Ağa

Bir az qafamı dinləmək istədim. Şümür, qəsbikar, böhtançı Ermənistan qonşuluğu göz qabağındadır. Ona görə Azərbaycanda ermənişünaslar hazırlanmalıdır.

Bu günkü müstəqil Azərbaycanın xilaskarı, müstəqilliyimizin qarantı Əliyev Heydər Əlirza oğlunun **85-illik** yubileyini bütün dünya azərbaycanlıları qeyd edir və həmişə qeyd edəcəklər. Dahi rəhbərimiz həmişə qəlbimizdə yaşayacaqdır... Əziz rəhbərimiz Azərbaycanın tarixi sivilizasiya kodunu Dədə-Qorquddan başladı. Xalqımız tariximizin yaralı məqamlarını həmişə xatırlamalıdır: 1905-07-ci illərdəki qırğınımızı, 1918-ci il Mart soyqırımını, müstəqilliyimizin ilk dadını bizə bəxş etmiş, cəmi 23 ay yaşamış, Demokratik Xalq Cümhuriyyətimizi, 1937-38-ci illərdə minlərlə azərbaycanlı ziyalılarımızın Nargin adasında güllələnib dənizə atdırılması, 1948-53-cü illərdə Qərbi Azərbaycandan soydaşlarımızın zorla deportasiya edilməsini, 1990-ci il Bakı qırğını, Xocalı soyqırımını, 1988-89-cu illərdə etnik təmizləmə məqsədilə öz doğma yurdundan silah zoruna son nəfərinədək köçürülən azərbaycanlıların və 1993-cü il Azərbaycanın böyük oğlu Heydər Əliyevin Azərbaycanın tarixi xilaskarı olmasını heç birimiz, heç zaman unutmamalıyıq. Qədirbilən xalqımız heç zaman XX əsrin sonunda Azərbaycanın dünya tarixindən silinəcək məqamını donduran Azərbaycana xilaskarlıq gətirən böyük vətəndaşımız, ulu rəhbərimiz Heydər Əlirza oğlu Əliyevi heç zaman, heç bir vaxt unutmayacaqdı... Nə qədər ki, Azərbaycan var, Heydər Əliyev də yaşayacaqdır.

Biz hamımız tariximizin bu xilaskar qızılı səhifələrini dərindən öyrənib, gələcək nəsillərə ötürməliyik.

Dövlət idarəçilik təcrübəsi, siyasi uzaqgörənlik, xəlqilik, cəmiyyətin ictimai həyatının demokratikləşməsi, vətənpərvərlik, vətəndaşlıq, psixoloji emosionallıq, idarəçilik kamilliyi, ölkələrlə müamilə, dünyada nizam, qanunauyğunluq, mütləq insanlıq, ruhi fəzilət, nəfisinə ağalılıq, nəzəri əql, əməli əql, təfəkkür, mütəsərrifət, vəhm, fiqh, mütləq substansiyalıq, ölkənin ordu qüdrəti, millilik, qan yaddaşı, büdcə ehtiyatı, dövlətin idarəçilik parametrlərindəndir. Bütün bu cahanşumul hikmət aliliyinin bir şəxsə toplanması Allahdan verilən şəxsiyyət istedadıdır.

Heydər Əliyev xalqı özünə Sən qaytardın, ona ürək-dirək verdin! Səni qəlbində yaşadanların hər biri bir gününü Sənə məmnuniyyətlə peşkəş edər! Fəqət, onda görün ömrünüz neçə-neçə yüz illiyə çatır! Sən hələ yaşayacaqsan, Heydər Əliyev! Qoy hələ, Azərbaycan büsbütün dirçəlsin, düşməndən qisasını alsın! Hələ xalqın ürəyinə göz yaşı axmasın, ürəyə axan göz yaşı qurumaz! Çox yaşa. Sən bu qosqoca dünyada! Dünya bilsin ki, Sənin xalqın yiyəsiz deyil! Torpaqlarımız, yurdlarımız şəhid oldu, neçə-neçə qəhrəman oğullarımız şəhid oldu. Gəldin, özünü yetirdin, yurd ocağımız tamam-kamal sönmədi... 1993-cü ilin iyun ayında Azərbaycanda vətəndaş müharibəsi «dalğalandı», daladı xalqı Azərbaycan çox ağır dövrünü yaşayırdı, Azərbaycan uçurum kənarında idi, Azərbaycan parçalanırdı, Azərbaycan dağılırdı, çoxmillətli Qafqazın ilk dövləti Azərbaycan! Bu nəhrin, selin-leysanın qabağını Sən aldın, Heydər Əliyev! Sən Azərbaycana yaşa dedin, Sən Azərbaycanı yaşatdın! Yaşa, Heydər Əliyev, Vətən yaşasın! Bizim Heydər Əliyevin xalq rəhbərliyini metafizik inikaslari

və metodologiyası fitridir, pozitivizmə arxalanır, bu da dahi insanı xalq ilə birləşdirir.

XX əsrin ikinci yarısı üçün Azərbaycanın böyük oğlu Heydər Əlirza oğlu Əliyevə fitriyyəti Allahdan verilmişdir. Zamanla ayaqlaşmaq, dözümlülük, səbr, mütərəqqi kompüterləşməni, müasir texnologiyanı ölkədə bərqərar etmək, təhsili dünyalaşdırmaq Heydər Əliyev cənablarının rəhbərlik müqtədirliyidir. Azərbaycanın Xocalı şəhəri bir məşum gecədə qanına qəltan oldu. Xocalı əhli mələdi, silah, pənah istədi, Kremlə ümid bağlamış iqtidar vaxtında müdafiə taktikası seçmədi...

Xocalının o gərgin çağında Heydər Əliyevə müraciət olsaydı, Xocalının külü göyə sovrulmazdı. Kəsərli dövlət yiyəsi, baş komandanlıq, müdriklik, zəka, hazırcavablıq, diqqət, həmiyyət, kəramət, mürüvvət, şəfəqqət, rəhmdillik, aktiv fəzillik ölkə rəhbərinin mütləq, xarakterik portret cizgiləridir ki, bu zəka, iffət, rıqqət Heydər Əlirza oğluna Allahdan verilmişdir. Hürriyyət, səxavət, təvəkkül, nitqi qüvvə, əməli qüvvə, fəzilət, həssaslıq, əmmarəlik, xeyirxahlıq Heydər Əliyev zati-alilərində mövcuddur...

Xalq Vəzirova «dar ağacı» hazırlamışdır... Qara Yanvardan bir gün əvvəl Kremlə qaçdı. Doğrudur, Ayaz Mütəllibov, Əbülfəz Əliyev də prezident adının çətiri altında yeni Azərbaycan tarixinə daxil oldular. Amma, necə?! Biri Moskvaya, o birisi Kələkiyə getdi! Niyə?!

Axı, onların hər ikisi zamanın haykırıq çağında dünya siyasətində yeri olan Heydər Əlirza oğlu Əliyevi məqamında köməyə çağırıydılar, onun siyasət zirvə dağına söykənsəydilər, erməni birləşmiş silahlı qüvvələri tərəfindən 20 faiz torpağımız işğal olmazdı, bir milyon qaçqınımız öz doğma evinə, el-obasına və dədə-babasının ziyarətgahına həsrət

qalmazdı. Ermənistanı siyasi böhranlarını öyrənmək üçün Azərbaycanca institut açılmalıdır.

Lakin bu həsrət oldu, yarandı, indi içimizdə düşmən axtarmaq gərək deyildir. Gərək odur ki, bu qondarma işğaldan can qurtaraq, torpağımızı azad edək, qaçqın soydaşlarımız öz isti yurduna qayıtsın, tapdanmış qeyrətimiz özümüzə qayıtsın, Heydər Əliyev cənablarının hamımızı çağırdığı milli birliyimiz onun rəhbərliyi altında bərqərar olsun. Budur, bu günümüzün ali həqiqəti, Heydər Əliyev həqiqəti!

Müasir, müstəqil, demokratik optimallıq tarixində, Azərbaycanın yeni tarixində Heydər Əliyevin rolu Azərbaycanın tarix cildlərinə həkk oldu. Bugünkü Kreml dünənki Kremldən nə ilə fərqlənir? Yenəmi Moskva Azərbaycanın müstəqilliyinə qreyferi atacaq, özündən asılı edəcəkmə? Göz qabağında Azərbaycan parçalanırdı, vətəndaş müharibəsi Azərbaycanı çətirləyirdi, hər gün qan tökülürdü, torpaqlarımız dəhşətlə işğal olurdu... Bu kitab Heydər Əliyev simasında XX əsrin əzəli ilə sonu arasında bir milli işıq körpüsü salır və bizi bir daha qan yaddaşımıza qaytarır, özümüzü özümüzə tanıdır. Dədə Qorquddan gələn ağsaqqal ehtiramını Şahdağtək ucaldır, xalqımızı öz ənənəvi milli dəyərlərimizə Heydər Əliyev şəxsiyyətində qaytarır.

«Sadval» cəmiyyəti, «Talış-Muğan» vilayəti, «Gəncə hadisələri»nin törətdiyi vətəndaş qanının tökülməsi kimi başsızlıq kaos bir hala çatmış məmləkətimizin uçuruma getdiyi bir zaman kəsiyində Heydər Əliyevimiz xalqımızın tələbi ilə özünü çatdırdı, öz polad çiyini ölümdən qorxmadan yıxılan xalqımıza dayaq verdi. Axı, Azərbaycan dünya xəritəsindən bu acı təlatümlə silinirdi, yiyəsizlik, başsızlıq baş alıb gedirdi. Xalq hara gedirdi kütlə kimi, öz

kompasını dəqiqləşdirə bilmirdi. Dövlət idarəçiliyində həlimlik «bəlkə də qaytardılar» mühakiməsi rüsvayçılıqdır...

Zaman Heydər Əliyevi təsbit etdi, ona pəl vurmaq istəyən bəzi naşılara sübut etdi ki, onu Azərbaycan xalqına Allah göndərmişdir... Məhz ona görə Heydər Əliyev əlini havaya qaldırıb deyirdi: «Məni Azərbaycan xalqına Allah prezident göndərib». Allah Heydər Əliyevi Kreml vəzifəsinə qədər yüksəltdi, sonra onu zamanın sınağından keçirdi və yenidən Azərbaycana xilaskar gətirdi.

Yeni, müsəttqil Azərbaycanın tarixində Heydər Əliyev həmişəlik yer tutdu və yeni Azərbaycanın qurucusu, memarı, yaradıcısı oldu. Yenidən müstəqilliyini qaytarmış Azərbaycan xalqının yeni tarixini yazdı, yaratdı. Allah Heydər Əliyev cənablarını Azərbaycan tarixindəki rolunu bir daha hamıya sübut etdi. Bu sübutu dünyanın hegemon dövlət başçıları qəbul etdi. Axı, niyə biz düşmənlərimizi kənardə axtarmırıq? Azərbaycanın bu qədər kəşməkəşli, qanlı günlərindən sonra biz içimizdə düşmən axtarmamalıyıq, Heydər Əliyev dövlətçiliyi ətrafında birləşməliyik. Heydər Əliyev deyir ki, mən kin-küdurətli insan deyiləm, hamını bağışlayıram. Gəlin, birləşək, Vətənimizi, xalqımızı bu bələlərdən xilas edək. Həyata hikmətli, ürfanlı və kamil gələn insan özü özündən həmişə narazı olmalıdır.

Böyük insanın bu narazılığı siyasət kamilliyinə çatanda xalqın qəlbində öz mənəvi əks-sədasını verir. Sanki bu səs Atabəylər səltənətindən gəlir. Xalq rəhbərimiz Heydər Əliyev kimi. Bu müqəddəs səda Heydər Əliyev ailə səmasında həmişə səslənir və xalqın qəlbinə çatır. Heydər Əliyevin bu həmrəyliyə çağırış səsi müsibətlər içərisində yaşayan xalqımızın həmrəyliyinə tarixi səsidir. Bu səs əbədidir!

Nəinki Dağlıq Qarabağı, İrəvan şəhərini, Zəngəzuru, Göyçəni, Dərələyəzi, Sisyanı, Dilicanı və bütün tarixi dədə-baba torpaqlarımızı indiki qondarma Ermənistan dövlətindən tələb etməliyik... Çünki Cənubi Qafqazın əsl tarixi ilə indiki Ermənistanın Cənubi Qafqazda bir qarış torpağı da olmamışdır. İnsanlıq mürəkkəbilikdən sadəliyə gedir, alimlik, dünyəvi dahilik isə sadəlikdən mürəkkəbliyə gedir və əbədləşir. Bu dünyanın hər aləmində belədir. Üzeyir bəyin uverturası, Fikrət Əmirovun uverturası, Qara Qarayevin ikinci simfoniyası əbədidir. Necə ki, Azərbaycan respublikasının birinci xanımı Mehriban Əliyeva bir şərq xanımı kimi simfoniya xəzinəsi olan dünyəvi muğamatımızı yenidən xalqımıza qaytarması kimi...

Tarix şəxsiyyət yaradır, şəxsiyyət isə tarixi yaradır. Heydər Əliyevin ikinci dəfə müstəqilliyini qazanmış Azərbaycanın yeni tarixində rolu demək azdır... Heydər Əliyev yeni Azərbaycanın yeni tarixinin yaradıcısıdır, praktiki və elmi yaradıcısıdır. Müstəqilliyimizi əbədləşdirmiş və onun qarantı olmuş və onun gələcəyinin siyasi və iqtisadi quruculuq yollarını əbədi işıqlandırmışdır...

Bəli, ümummilli liderimiz Heydər Əliyev haqqında çox kitablar yazılıb və yazılacaqdır. Lakin mənəm bir yazar vətəndaş kimi Heydər Əliyevimizə həsr etdiyim kitab fərqlidir. Kitab əski və çağdaş tariximizi dilləndirir. Bu da kitabın müəllifinin təbiiliyindən və həyat, elmi, tarixi müşahidəsindən irəli gəlir... Və xatırladım ki, sovet dönəmində Azərbaycan KP MK-nın birinci katibi Heydər Əliyev Bakının Lenin (Sabunçu) rayonundan deputatlığa namizəd veriləndə mən Heydər Əliyevin vəkili olmuşam, « Bakı axşam » qəzetində bu barədə xəbər verilmişdir. Raykomun akt zalında rəyasət heyətində yanaşı əyləşmişik, yadımdadı, dizlərim necə əsirdi.

1988-ci il mən də meydan intibahına qoşulmuşdum. Şimali Azərbaycan qardaş Türkiyə istisna olmaqla, ona panoram olan bir mühidə tənha, gərgin nəfəs alırdı, özünə qapanmış Azərbaycana xarici inteqrasiya qapılarını Azərbaycanın böyük oğlu Heydər Əliyev açdı... Onda Şimali Azərbaycan dünyada «ölüm - ya olum» dilemması qarşısında qalmışdı...

İqtidar rəhbərlərimiz, bəzi AXC liderlərimiz kimi xalqın müəyyən qismini öz dalınca aparır, yalan vədlər verir, hələ də Kreml saatının zənginə aludə olurdular. Möhtərəm Heydər Əliyev onların da gözlərindən bəsirət pərdəsini götürdü...

Lakin 1994-95-ci illərdə xarici düşmənlərimizin mən-fur əlləri ilə Şimali Azərbaycanda dövlət çevrilişlərinə cəhdlər edildi. Müdrik rəhbər səbr şəfası ilə müstəqilliyimizə qarşı təşkil olunan bu terror və «çevriliş alovları»nı öz siyasət və dövlətçilik ustalığı ilə söndürdü... Xalq rahat nəfəs aldı, ölkəmizə əmin-amanlıq gəldi.

Xalqın «xalq dağı»na söykənən Heydər Əliyev xalqı öz ətrafında fəxrlə birləşdirdi, həmrəylik yaratdı... Və Heydər Əliyev yeni Azərbaycanın yeni müstəqilliyinin praktiki və nəzəri yaradıcısı oldu. Bu dünyada daimi heç nə yoxdur. Heydər Əliyev qurduğu və qarantı olduğu Şimali Azərbaycanı yalnız, onun siyasi və dövlətçilik məktəbinin yetirməsi, varisi İlham Əliyev yolunu davam etdirə bilər. Mart soyqırımı, Şəhidlər xiyabanı milli qəhrəmanlıq abidəmiz olmalıdır. 23 yaşlı, yəhudi tankçı Albert Aqofonov Şuşanın süqutunda Milli Qəhrəman oldu, onu unutmaq olarmı? Allah hər bir xalqın ağır günündə ona öz içindən sevdiyi, seçdiyi bir böyük şəxsiyyəti, milli vətəndaşı ona xilaskar göndərir... Şimali Azərbaycana isə Heydər Əliyevi

ərməğan etmişdir. Bu Allahın inkaredilməz qanunudur. Ona görə, məhz Heydər Əliyevi həyat və zaman təsbit etdi.

Milli, siyasi ağsaqqallıq, müdriklik, yeganəlik, böyük vətəndaşlıq, xalqın istəyini ön plana çəkdi, haqq yola çıxdı. Bu gün bizim bir yolumuz var, Heydər Əliyevin müqtədir ideologiyası ətrafında monolit birləşmək özünün təbirincə desək, işğal olmuş torpaqları geri almaq üçün qüdrətli Ordu və MDB dövlətləri arasında lider iqtisadiyyat dövləti olmalıyıq. Əbədiyaşar prezidentimiz Heydər Əliyevin Azərbaycana 34 illik rəhbərliyindən real, haqlı sintez fraqmentlər Azərbaycanın müstəqillyinin Qərbi Azərbaycanda, Dağlıq Qarabağda yaşamış xalqların etnogenezindən, coğrafi tarixindən real dünyada saxta erməni informasiyasını rüsvay edən faktiki materiallar, az-az yeri gəldikcə məlumat tərkibində kitabda verilmişdir. Xüsusilə, 1988-ci ildən «Meydan hərəkatı»ndan doğan xalq intibahı Azərbaycanın geosiyasi vəziyyətinə, tez-tez dəyişən iqtidar rəhbərlərin milliliyi, vətənə, xalqa sayğısına, vətəndaş mentalitetinə məsum məharət çırağı tutur.

Birləşmiş erməni silahlı qüvvələrinin vəhşi mücadiləsindən könüllü, milli qəhrəman silahlı dəstələrimizin məğlubiyyətinin amillərindən səhih danışılır... Ağdərə döyüşündəki məğlubiyyətimiz yadımızdadır. Silahlı hərbi hissəmiz Çıldırından Xankəndinə girməli idi. Əfsus ki, Xankəndidən ermənilər tamamilə qaçdığına baxmayaraq tanklarımız, BTR-lərimiz Xankəndinə daxil olmadı. Hərbi hissəmiz Gəncəyə gətirildi, onun sonrakı aqibəti də hamımıza məlumdur, məğlubiyyət tariximizin dəhşətli səhifəsidir.

Müstəqilliyimizi daimi edən ümummillə liderimizin siyasi məktəbinin yetişdirməsi, İlham Əliyev şəxsiyyəti dünyanın siyasət maneşində tanınır və onun Heydər Əliyev

varisliyi özünü göstərir. Deməli, Heydər Əliyevimizin Azərbaycan xalqının gələcəyi üçün, Azərbaycan dövlətinin dünyəvi tərəqqisi üçün Heydər Əliyev siyasətinin davamçısı var. Heydər Əliyevin siyasi və iqtisadi bazasını qoyduğu ölkəmizin nəfis dövlətçilik quruculuğu, işıqlı gələcəyi və müstəqilliyi Heydər Əliyevimizin təbirincə desək, daimidir və daimi olacaqdır.

Bu kitabın tarixi fraqmentləri XX əsrin əzəli ilə sonu arasında böyük rəhbərimiz Heydər Əliyev simasında xalqımızın qəlbində bir ümid, işıq körpüsü yaradır. İnanırıq ki, dünənki, bugünkü tarixi çalarlara bələnmiş və Azərbaycana qurtuluş gətirən xalq rəhbərimiz Heydər Əliyevin Azərbaycana qərinə rəhbərliyindən lakonik danışan bu kitab qədirbilən xalqımızın masaüstü kitabı olacaqdır... Allah bizə bəxş etdiyi ömrün mənası öyrənməkdir.

İnsan daim öz içində işıq axtarır... 1993-cü il 24 iyunda Milli Məclis Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin səlahiyyətlərini gecikmiş də olsa heydər Əliyev cənablarına verdi. Amma ölkəni siyasi böhran bürümüşdü. Heydər Əlirza oğlu Əliyev simasında bir müstəqil Azərbaycan körpüsü inşa edildi. Heydər Əliyev ikinci dəfə müstəqilliyinə qədəm qoyan yeni Azərbaycanın yaratıcısı və təşkilatçısı olmuş, və Azərbaycan xalqının qəlbində xalq rəhbəri kimi bir əbədi məskən salmışdır. Heydər Əliyev Azərbaycanın Əsrin Müqaviləsi təntənəsində Azərbaycan qazının və Qara qızılının ehtiyatla istifadə edərək gələcək nəsilin ixtiyarına verilməsini tövsiyə etdi. Azərbaycanın təbii şəraitini nəzərə alaraq külək və günəş enerjisindən təcridlə istifadə edilməsinə keçid üçün şərait yaradıldı. Bu kitab inşallah, Azərbaycan türk ziyalılarımızın və türk qardaş xalqlarımızın masaüstü kitabı olmasına inanırıq.

Atatürk və Ataheydər dünya türklərinin əbədi yanar dağlarıdır... Azərbaycan, qardaş Türkiyə, dünya Türk birliyi Allaha əmanət olsun. Bu gün qloballaşan, birbaxışlı dünya Allahın amanında olsun.

Zaman gələcək dünyanın bütün birbaxışlı dövlətlərinin hamısı əziz rəhbərimiz Heydər Əliyevin 85 illik yubileyindən sonrakı yüz illər təntənə ilə qeyd edəcəklər...

Ehtiyac tərəqqidir. Kimə, nəyi, nə qədər Allah verir ki, hissiyatlər korlanmasın... Dünyada alturizm yoxdur. Hər şey mənim sevgimlə olsun olmaz! Ümumi sevgi, kriptiv kapitalizm olmalıdır. Əziz rəhbərimiz Heydər Əliyevdə xalq sevgisi, azərbaycançılıq coşqusu vardı...

M Ü N D Ə R İ C A T

1	Ürək sözü, sədaqətin özü.....	4
2	Ön söz.....	6
3	Müəllifdən.....	9
4	Qarabağ tarixinə baxış Yenidənqurma Dağlıq Qarabağda mərkəzin təcavüz oyunu və xalqın Heydər Əliyevə ehtiyacı.....	18
5	Xalq-meydan hərəkəti.....	37
6	Bakı erməniləri niyə həyacan keçirirdilər?.... Qarakənd simasında təyyarənin vurulması...	56 65
7	Xocalı soyqırımının kədərli notları haradan gəlir? Z.Balayanın aqressiv düşüncülərindən.....	69
8	AXC və Qara Yanvar.....	79
9	Şuşaya münasibət necə idi? Həsrət körpüsü AXC hakimiyyətə gəldi.....	111
10	Azərbaycan həqiqəti.....	129
11	Əbədi Allah qanunu var.....	145
12	Yeni Azərbaycan partiyasının səsi, xalqın səsidir.....	151
13	Milli dəhşətlərimiz Tarixi dərs.....	162
14	Heydər Əliyevin Milli Məclisin sədri seçilməsi Gəncə hadisələri Heydər Əliyevin görüş və səfərlərindən.....	182
15	«31 Mart» soyqırımı «24 Aprel» erməni soyqırımı yalandır İndiki müstəqil dövlətimizə qarşı çevriliş	

	cəhdləri.....	217
16	Qərbi Azərbaycan Deportasiyalar Coğrafi toponimlərin dəyişdirilməsi.....	244
17	Zamanın süzgəci və Heydər Əliyev «Təzə həyat» məcmuəsi.....	264
18	Qərinə rəhbəri Heydər Əliyevin xalqa müraciəti Rəhbərin BMT Baş Məclisindəki çıxışından Əsrin müqaviləsi Azərbaycan diasporası Heydər Əliyev və MDB.....	283
19	Heydər Əliyevin şəhidlərin xəritə kompleksinə baxışı..... Heydər Əliyevin ömür yolu Azərbaycanın Qurtuluş yoludur.....	323 330
20	Milli ordu quruculuğu.....	343
21	Heydər Əliyev və Nəriman Nərimanovun tale oxşarlığı.....	354
22	Atatürkün və Ataheydər tarixi fikirləri qan yaddaşımızdır.....	366
23	Heydər Əliyevin gömrük, vergi, səhiyyə, təhsil, rabitə sahələrində islahatları.....	377
24	Rəhbərin ömür xanımı.....	400
25	Heydər Əliyev və İslam aləmi.....	405
26	Həsən Əliyev.....	420
27	Əziz Əliyev.....	423
28	İlham Əliyev.....	426
29	Azərbaycanın birinci xanımı.....	431
30	Epiloq.....	437

KİTABIN NƏŞRİNDƏ GÖSTƏRDİYİ XEYİRXAHLIĞA
GÖRƏ MÜƏLLİF MİR SƏDİ AĞA «PƏRVİZ» FİRMASININ
TƏSİSÇİSİ HACI MÖHÜBBƏT QURBAN OĞLUNA ÖZ DƏRİN
TƏŞƏKKÜRÜNÜ BİLDİRİR...

Müəllif: **İdris Rəşid oğlu Mirsədi Ağa Sədiyev.**

Yazıçı, jurnalist.

**«AZƏRBAYCAN TARİXİNDƏN MƏQAMLAR
VƏ HEYDƏR ƏLİYEV»**

Nəşriyyat Redaktoru - **Valeh Əsgərov**
Texniki Redaktor – **Natəvan Mehdiyeva**
Bədii Redaktor - **Fuad Cəbrayilov**
Kompüter dizaynı – **Liana İsyanova**
Korrektor: **Bətul Eyvazlı (AzərTac)**
Yığılmağa verilmişdir: **07.08.2007**
Çapa imzalanmışdır: **07.12.2007**
Tirajı: **100 nüsxə**

«MARS-PRINT» İKF-sı

BAKI-2008